

Ett nytt regelverk mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Volym 2

Betänkande av 2022 års penningtvättsutredning

Stockholm 2024

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2024:58

SOU och Ds finns på [regeringen.se](https://www.regeringen.se) under Rättsliga dokument.

Svara på remiss – hur och varför
Statsrådsberedningen, SB PM 2021:1.

Information för dem som ska svara på remiss finns tillgänglig på [regeringen.se/remisser](https://www.regeringen.se/remisser).

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet

Omslag: Elanders Sverige AB

Tryck och remisshantering: Elanders Sverige AB, Stockholm 2024

ISBN 978-91-525-0995-1 (tryck)

ISBN 978-91-525-0996-8 (pdf)

ISSN 0375-250X

Innehåll

VOLYM 1

Definitioner	27
Sammanfattning	31
Summary	39
1 Författningsförslag	47
1.1 Förslag till lag om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.....	47
1.2 Förslag till lag om ändring i rättegångsbalken	80
1.3 Förslag till lag om ändring i handelsregisterlagen (1974:157).....	82
1.4 Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)	84
1.5 Förslag till lag om ändring i konkurslagen (1987:672)	86
1.6 Förslag till lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220).....	87
1.7 Förslag till lag om ändring i pantbankslagen (1995:1000).....	88
1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti	91
1.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet.....	92
1.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.....	98

1.11	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:620) om belastningsregister.....	100
1.12	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument	101
1.13	Förslag till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079) ...	104
1.14	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:224) om fastighetsregister	106
1.15	Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)	107
1.16	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder.....	111
1.17	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	122
1.18	Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)....	135
1.19	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	140
1.20	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	152
1.21	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster	161
1.22	Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	173
1.23	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar	180
1.24	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet.....	189
1.25	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	191
1.26	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.....	193

1.27	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter	202
1.28	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:307) om straff för penningtvåtsbrott.....	207
1.29	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet	208
1.30	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	213
1.31	Förslag till lag om ändring i utlänningsdatalagen (2016:27) ...	221
1.32	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter.....	222
1.33	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1145) om offentlig upphandling	228
1.34	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna	230
1.35	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1147) om upphandling av koncessioner.....	232
1.36	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.....	234
1.37	Förslag till lag om ändring i spellagen (2018:1138)	238
1.38	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution.....	244
1.39	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:272) om konto- och värdefackssystem	251
1.40	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:434) om rapporteringspliktiga arrangemang.....	254
1.41	Förslag till lag om ändring i fastighetsmäklarlagen (2021:516).....	255

1.42	Förslag till lag om ändring i lagen (2021:899) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering.....	259
1.43	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:197) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	261
1.44	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen.....	265
1.45	Förslag till lag om ändring i lagen (2024:114) om clearing och avveckling av betalningar	268
2	Inledning	269
2.1	Uppdraget	269
2.2	Utredningens arbete och förutsättningarna för arbetet.....	270
2.3	Betänkandets disposition	271
3	Bakgrund	273
3.1	Inledning	273
3.2	Vad är penningtvätt?	274
3.3	Vad är finansiering av terrorism?.....	275
3.4	Förekomsten av penningtvätt och finansiering av terrorism i Sverige	276
3.4.1	Inledning.....	276
3.4.2	Risken för penningtvätt och finansiering av terrorism i olika sektorer.....	277
3.5	Internationellt arbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism	278
3.5.1	Fatf.....	278
3.6	EU-regleringen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism	279
3.6.1	Penningtvättsdirektiven.....	279

3.7	Nuvarande svensk reglering	280
3.7.1	Inledning	280
3.7.2	Regleringens struktur.....	280
3.7.3	Tillsyn och ingripanden.....	284
3.7.4	Brottsbekämpande myndigheter	286
3.7.5	Samordningsfunktionen för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.....	286
4	EU:s lagstiftningspaket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.....	289
4.1	Bakgrund	289
4.2	Penningtvättsförordningen	290
4.3	Sjätte penningtvättsdirektivet	295
4.4	Amla-förordningen.....	300
5	Författningstekniska frågor och allmänna överbåganden	305
5.1	Inledning.....	305
5.2	En ny lag om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.....	305
5.3	Behovet av anpassningar och kompletterande lagstiftning till EU-förordningarna	306
5.3.1	Terminologin i svensk rätt	306
5.3.2	Anpassningar och kompletteringar i förhållande till penningtvättsförordningen.....	307
5.3.3	Anpassningar och kompletteringar i förhållande till Amla-förordningen.....	307
5.4	Utgångspunkter i kommittédirektiven.....	308
5.5	Hänvisningar till EU-rättsakter	308
5.6	Följdändringar.....	309

6	Definitioner och tillämpningsområde.....	311
6.1	Inledning.....	311
6.2	Definitionen av penningtvätt.....	311
6.2.1	Den gällande definitionen överensstämmer till stor del med penningtvättsförordningens definition	311
6.3	Definitionen av finansiering av terrorism	312
6.3.1	Den gällande definitionen överensstämmer med penningtvättsförordningens definition.....	312
6.4	Definitioner i penningtvättsförordningen och sjätte penningtvättsdirektivet	314
6.5	Personer i politiskt utsatt ställning	315
6.5.1	Nuvarande reglering.....	315
6.5.2	En förteckning över svenska viktiga offentliga funktioner.....	316
6.5.3	De offentliga funktioner som ska omfattas av begreppet.....	318
6.6	Tillämpningsområde.....	322
6.6.1	Den nuvarande regleringen.....	322
6.6.2	Tillämpningsområdet utvidgas i penningtvättsförordningen.....	323
6.6.3	Reglering av vilka som är verksamhetsutövare och myndigheter som är tillsynsmyndigheter.....	324
6.6.4	Identifiering av riskutsatta sektorer på nationell nivå.....	325
6.7	Verksamhetsutövare som omfattas av nuvarande reglering bör behållas	326
6.7.1	Pantbanker.....	326
6.7.2	Auktionsplattformar för handel med utsläppsrätter.....	327
6.7.3	Kontant varuhandel.....	327
6.7.4	Tröskelvärdet för kontantbetalningar.....	328
6.7.5	Undantaget för vissa speltjänster	330
6.7.6	Undantaget för tillfällig eller begränsad finansiell verksamhet.....	332

6.7.7	Förhandsanmälan vid undantag.....	333
6.7.8	Förfarandet vid nya bestämmelser om ytterligare verksamhetsutövare	333
6.7.9	Ytterligare verksamhetsutövare bör inte omfattas	334
6.8	Krav som rör vissa tjänsteföretag.....	339
6.9	Kontaktpunkter	340
7	Riskbedömning och statistik.....	343
7.1	Inledning.....	343
7.2	Överstatlig riskbedömning.....	343
7.3	Nationell riskbedömning.....	344
7.3.1	De nuvarande reglerna.....	344
7.3.2	Genomförandet av reglerna i sjätte penningtvättsdirektivet	345
7.4	Statistik.....	346
7.4.1	Nuvarande ordning.....	346
7.4.2	Statistikkrav i sjätte penningtvättsdirektivet	348
8	Register över verkliga huvudmän	351
8.1	Inledning.....	351
8.2	Tillämpningsområdet.....	352
8.2.1	Tillämpningsområdet för regleringen om verkligt huvudmannaskap utvidgas	352
8.2.2	Särskilt om den ideella sektorn	356
8.3	Den nya EU-regleringens förhållande till regeringsformen... 357	
8.3.1	EU-rätten har företräde framför nationell rätt....	357
8.3.2	Den nya EU-regleringen står i överensstämmelse med regeringsformen	358
8.4	Den nya penningtvättslagen behöver kopplas samman med penningtvättsförordningen	366
8.5	Registreringsmyndighet	367
8.6	Anmälningsskyldiga.....	369

8.7	Registrets innehåll	378
8.8	Uppgifterna i registret ska vara korrekta, adekvata och aktuella.....	380
8.8.1	Sjätte penningtvättsdirektivet	380
8.8.2	Det finns vissa brister i registret	381
8.8.3	Brister i och utebliven anmälan	382
8.8.4	Felaktiga uppgifter	384
8.8.5	Kontroll av en verklig huvudmans identitet	385
8.8.6	Årlig bekräftelse	389
8.8.7	Anmälan om felaktiga uppgifter i registret	391
8.8.8	Det bör införas en ny sekretessbestämmelse	395
8.9	Tillgången till uppgifter i registret.....	399
8.9.1	Tillgången till uppgifter i registret ska begränsas ..	399
8.9.2	Undantag från tillgången till uppgifter i registren	408
8.10	Förbättrade kontrollmöjligheter	415
8.10.1	Bolagsverket ska kontrollera uppgifterna i registret över verkliga huvudmän	415
8.10.2	Skyldighet att lämna upplysningar	420
8.10.3	Bolagsverkets underrättelseskyldighet	421
8.11	Sanktioner	421
8.11.1	Penningtvättsförordningen och sjätte penningtvättsdirektivet	421
8.11.2	Nuvarande reglering om sanktioner	422
8.11.3	Nuvarande sanktioner har kritiserats för att vara otillräckliga	423
8.11.4	En ny reglering om ingripanden.....	425
8.11.5	Föreläggande att vidta rättelse.....	427
8.11.6	Vitesföreläggande.....	428
8.11.7	Tvångslikvidation av aktiebolag	437
8.11.8	Tvångslikvidation av ekonomiska föreningar.....	440
8.11.9	Avregistrering från handelsregistret	443
8.11.10	Sanktionsavgifter, förseningsavgifter och straff ...	446
8.11.11	Verkställighet av sanktioner mot registreringsskyldiga som är etablerade utanför EES	450
8.11.12	Underrättelser till kommissionen	452

8.12	Personuppgiftsbehandling.....	452
8.12.1	Utgångspunkter.....	452
8.12.2	Bolagsverkets personuppgiftsbehandling vid kontroller	453
8.12.3	Behandling av känsliga personuppgifter.....	457
8.13	Underrättelser till kommissionen	461
8.14	Avgifter.....	463
8.15	Överklagande	467
9	Konto- och värdefackssystemet	469
9.1	Inledning.....	469
9.2	Konto- och värdefackssystemet.....	470
9.3	Sjätte penningtvättsdirektivets bestämmelser om register över bankkonton och elektroniska datasöksystem.....	471
9.4	Genomförandeakter för sammankoppling av register	476
9.5	Tillgången till konto- och värdefackssystemet	476
9.5.1	Tidigare ställningstaganden.....	476
9.5.2	Verksamhetsutövarnas förutsättningar och behov av tillgång	478
9.6	Internationell utblick.....	482
9.6.1	Danmark.....	483
9.6.2	Finland	483
9.6.3	Norge	484
9.6.4	Övriga länder	484
9.7	Det är förenligt med direktivet att utvidga tillgången även till verksamhetsutövare	484
9.8	Tillgången till konto- och värdefackssystemet bör utvidgas	485
9.9	Uppgifter som ska få hämtas ur systemet	488
9.10	Intresseavvägningen.....	489
9.11	Reglering om en utökad tillgång till konto- och värdefackssystemet	492

10	Finansunderrättelseenheten	495
10.1	Finansunderrättelseenhetens roll, organisation och ansvar ..	495
10.1.1	Polismyndigheten är finansunderrättelseenhet ...	495
10.1.2	Finansunderrättelseenhetens oberoende och resurser	496
10.1.3	Finansunderrättelseenhetens ansvar	500
10.1.4	Krav på säkerhet och konfidentialitet	503
10.2	Finansunderrättelseenhetens tillgång till information	504
10.2.1	Inledning	504
10.2.2	Betydelsen av vissa uttryck i direktivet	505
10.2.3	Utgångspunkter	506
10.2.4	Information i konto- och värdefackssystemet	508
10.2.5	Information om elektroniska överföringar	509
10.2.6	Information om hypotekslån och andra lån	510
10.2.7	Databaser för nationell valuta och valutaväxling ..	512
10.2.8	Information om värdepapper	513
10.2.9	Skatteuppgifter	517
10.2.10	Fastighetsregister	519
10.2.11	Folkbokföringsregister	525
10.2.12	Passregister	527
10.2.13	Databaser över gränsöverskridande resor	528
10.2.14	Bolagsregister	542
10.2.15	Vägfartregister, luftfartygsregister och fartygsregister	550
10.2.16	Socialförsäkringsregister	556
10.2.17	Uppgifter i tullverksamhet	558
10.2.18	Vapenregister	564
10.2.19	Information hos finansiella tillsynsorgan	566
10.2.20	Handel med utsläppsrätter	569
10.2.21	Nationella register över migration	572
10.2.22	Handelsdomstolar	576
10.2.23	Insolvensdatabaser	577
10.2.24	Information hos konkursförvaltare	579
10.2.25	Information hos brottsbekämpande myndigheter	581
10.2.26	Information hos verksamhetsutövare	590

10.2.27	Övriga bestämmelser om finansunderrättelseenhetens tillgång till information	592
10.2.28	Pågående lagstiftningsärenden.....	595
10.2.29	Sekretess.....	596
10.2.30	Skyddet för den personliga integriteten.....	597
10.2.31	Personuppgiftsbehandling	599
10.3	Dispositionsförbud.....	607
10.3.1	Dispositionsförbud som avser transaktioner.....	607
10.3.2	Dispositionsförbud som avser affärsförbindelser...	613
10.3.3	Dispositionsförbud på begäran av en utländsk finansunderrättelseenhet.....	618
10.3.4	Åklagares prövning av ett beslut om dispositionsförbud	619
10.3.5	När ett dispositionsförbud ska hävas	619
10.3.6	Underrättelse om beslut om dispositionsförbud...	621
10.3.7	Rättslig prövning	622
10.3.8	Staten ansvarar för skada som vållats i myndigheternas verksamhet	630
10.4	Information till verksamhetsutövare	630
10.5	Samarbete och informationsutbyte med behöriga myndigheter	643
10.5.1	Brottsbekämpande myndigheters begäran om information.....	643
10.5.2	Myndigheters återkoppling till finansunderrättelseenheten	650
10.5.3	Generella bestämmelser om samarbete	651
10.6	Samarbete och informationsutbyte med andra finansunderrättelseenheter	652
10.6.1	Samarbete och utbyte av information	652
10.6.2	Användningsbegränsningar.....	655
10.6.3	Verkan av straffbestämmelser.....	661
10.7	Finansunderrättelseenhetens årsrapport	662
10.8	Återkoppling vid rapportering om penningtvätt eller finansiering av terrorism.....	663

11	Penningtvätsregistret	667
11.1	Inledning	667
11.2	Penningtvätsregistrets innehåll	668
11.3	Tidigare ställningstaganden.....	669
11.4	Brottsbekämpande myndigheter som har behov av uppgifter i penningtvätsregistret	671
11.5	Tillgången till uppgifter i penningtvätsregistret enligt nuvarande reglering.....	675
11.6	Andra sätt för brottsbekämpande myndigheter att få tillgång till finansiell information	679
11.7	Behovet av en utökad tillgång till penningtvätsregistret ..	680
12	Övervakningen av självreglerande organ.....	693
12.1	Inledning	693
12.2	Advokatsamfundet och dess penningtvättstillsyn.....	694
12.2.1	Allmänt om Advokatsamfundets uppdrag	694
12.2.2	Advokatsamfundets tillsynsuppdrag	695
12.3	Myndigheten som ska övervaka Advokatsamfundets penningtvättstillsyn	699
12.3.1	Utredningens tillvägagångssätt	699
12.3.2	Vikten av ett oberoende advokatsamfund och förhållandet till penningtvättslagen	700
12.3.3	Utgångspunkter vid valet av myndighet.....	701
12.3.4	Justitiekanslerns nuvarande tillsyn över Advokatsamfundet.....	702
12.3.5	Länsstyrelserna och sanktionsavgifter mot advokater och advokatbolag	704
12.3.6	Justitiekanslern ska utses till myndigheten som ska övervaka Advokatsamfundets penningtvättstillsyn.....	705
12.4	Regleringens utformning	707
12.4.1	Utgångspunkter vid utformningen av regelverket.....	707

12.4.2	Justitiekanslerns uppdrag	707
12.4.3	Justitiekanslerns befogenheter.....	708
12.4.4	Underrättelser till brottsutredande myndigheter ..	710
12.4.5	Årsrapportering	711
12.4.6	Överklagande	712
12.4.7	Sekretess.....	714
12.5	Penningtvätsförordningens regler om rapportering av misstänkta transaktioner.....	715
12.6	Bestämmelser om tillsyn över och ingripanden mot advokater och advokatbolag	717
13	Samarbete och informationsutbyte	719
13.1	Inledning.....	719
13.2	Allmänna bestämmelser om samarbete	719
13.3	Kommunikation av förteckningen över de behöriga myndigheterna	722
13.4	Samarbete med Amla	723
13.5	Samarbete som rör kreditinstitut	724
13.5.1	Samarbete mellan finansiella tillsynsmyndigheter, finansunderrättelseenheten och tillsynsmyndigheter för kreditinstitut.....	724
13.5.2	Underrättelse om svagheter i kontrollsystemet....	725
13.5.3	Underrättelse om omotiverad vägran att ingå affärsförbindelse	726
13.5.4	Samarbete mellan finansiella tillsynsmyndigheter och resolutionsmyndigheter	728
13.5.5	Rapportering och riktlinjer	728
13.6	Samarbete som rör revisorer.....	729
13.7	Utbyte av information som rör kreditinstitut och finansiella institut mellan enheter som är bundna av tystnadsplikt	732
13.8	Utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter och med andra myndigheter	736

13.9	Riktlinjer om samarbete	739
13.10	Utbyte av information när det gäller genomförandet av riktlinjer för grupper i tredjeländer.....	740
13.11	Tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism	741
13.12	Samarbete med finansiella tillsynsmyndigheter i tredjeländer	744
14	Behandling av personuppgifter och lagring av uppgifter	747
14.1	Inledning	747
14.2	Nuvarande reglering	747
14.2.1	Allmänna regler om personuppgiftsbehandling..	747
14.2.2	Regler om personuppgiftsbehandling i penningtvättslagen	749
14.2.3	Regler om lagring av uppgifter i penningtvättslagen	750
14.3	De nya EU-reglerna	751
14.3.1	Behandling av personuppgifter.....	751
14.3.2	Konflikten mellan penningtvättsregelverket och dataskyddsregelverket.....	755
14.3.3	Lagring av uppgifter	759
15	Tillsyn	761
15.1	Inledning	761
15.2	Kontroller av företagsledning och verkliga huvudmän i vissa verksamhetsutövare	761
15.3	Nationella tillsynsmyndigheters befogenheter och resurser	766
15.4	Tillhandahållande av information till verksamhetsutövare	768
15.5	Riskbaserad tillsyn.....	769
15.6	Förmedling till finansunderrättelseenheter	772

15.7	Tillsyn av verksamhetsutövare som utövar etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster	773
15.8	Bestämmelser som rör samarbete vid tillsyn av koncerner...	777
15.9	Tillsynsmyndigheternas tillgång till information om fastigheter.....	779
16	Sanktioner	781
16.1	Inledning.....	781
16.2	Allmänna bestämmelser om sanktioner	781
16.3	Administrativa sanktioner	786
16.4	Administrativa åtgärder som inte är sanktioner.....	788
16.5	Offentliggörande av administrativa sanktioner och åtgärder	791
16.6	Skydd för rapporterade personer	792
16.6.1	Rapportering av överträdelser.....	792
16.6.2	Skydd mot repressalier och skadestånd.....	795
16.7	Utbyte av upplysningar om sanktioner	797
16.8	Penningtvättsförordningens regler om sanktioner	798
17	Penningtvättsförordningen	801
17.1	Inledning.....	801
17.2	Allmänna överväganden.....	802
17.3	Uppdragsavtal	803
17.4	Allmän riskbedömning	804
17.5	Kontrollfunktioner	806
17.6	Skärpta åtgärder för kundkännedom	808
17.7	Rapportering vid misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism.....	810

17.8	Tystnadsplikt	814
17.9	Högriskredjeländer	820
18	Amla-förordningen	823
18.1	Bakgrund.....	823
18.2	Allmänna överväganden	824
18.3	Överlåtelse av beslutanderätt till EU	825
18.3.1	Gällande rätt	825
18.3.2	Amla-förordningen kräver ingen ytterligare överföring av beslutanderätt till EU	827
18.4	Amlas rättsliga ställning.....	830
18.5	Amlas direkta tillsyn.....	831
18.5.1	Finansinspektionen är finansiell tillsynsmyndighet.....	831
18.5.2	Amlas uppgifter vid direkt tillsyn	834
18.5.3	Amlas befogenheter vid direkt tillsyn.....	840
18.5.4	Amlas allmänna utredningar och rätt att få tillgång till information.....	841
18.5.5	Platsundersökningar och handräckning	842
18.5.6	Finansinspektionens bistånd till Amla	847
18.5.7	Tillsynsbefogenheter, sanktionsavgifter och viten	849
18.5.8	Äkthetskontroll och verkställighet	853
18.5.9	Överklagande av Amlas beslut	857
18.5.10	Samarbete och informationsutbyte.....	858
18.6	Amlas indirekta tillsyn	861
18.6.1	Bedömning av finansiella tillsynsorgans verksamheter	861
18.6.2	Amla kan begära att finansiella tillsynsorgan ska ingripa mot icke utvalda verksamhetsutövare ..	862
18.7	Amlas tillsyn över den icke-finansiella sektorn.....	868
18.7.1	Inbördes utvärderingar	869
18.7.2	Amlas befogenheter i förhållande till icke finansiella tillsynsmyndigheter	871

18.8	Samarbete och informationsutbyte.....	872
18.9	Samarbete och informationsutbyte mellan Amla och finansunderrättelseenheter	883
18.10	Arbetsrättsliga frågor.....	886
18.10.1	Utlandsstationering.....	887
18.10.2	Socialförsäkring, folkbokföring och skattskyldighet.....	893
18.10.3	Arbetsrättslig och arbetsmiljörättslig lagstiftning ..	894
18.10.4	Anställda vid svenska myndigheter kan delta i Amlas verksamhet utan att vara utstationerade ..	896
18.10.5	Företrädare för svenska myndigheter i Amlas styrelse.....	896

VOLYM 2

19	Reglering som inte styrs av EU-rätten	899
19.1	Inledning.....	899
19.2	Uppgiftsskyldigheten till Finanspolisen och Säkerhetspolisen.....	899
19.2.1	Tystnadsplikt	902
19.2.2	Behandling av personuppgifter	903
19.3	Samverkan enligt penningtvättslagen	905
19.3.1	Nuvarande reglering	905
19.3.2	Samverkan enligt den nya penningtvättslagen.....	907
19.4	Samkörning av register	908
20	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	911
20.1	Ikraftträdande	911
20.1.1	Penningtvättsförordningen.....	911
20.1.2	Amla-förordningen	911
20.1.3	Sjätte penningtvättsdirektivet och övrig reglering...	912
20.2	Övergångsbestämmelser.....	913
20.2.1	Affärsförbindelser som har etablerats före penningtvättsförordningens ikraftträdande.....	913

20.2.2	Överträdelse som inträffat före penningtvättsförordningens ikraftträdande	913
20.2.3	Registret över verkliga huvudmän	914
21	Konsekvensanalys	917
21.1	Inledning	917
21.2	Samhällsekonomiska konsekvenser	918
21.3	Konsekvenser för enskilda	920
21.4	Konsekvenser för företagen	920
21.5	Konsekvenser av regleringen om registrering av verkliga huvudmän	921
21.5.1	Utgångspunkter	921
21.5.2	Berörda företag och enskilda	922
21.5.3	Konsekvenser för enskilda	922
21.5.4	Särskilt om konsekvenser för den ideella sektorn ..	924
21.6	Konsekvenser för staten	926
21.6.1	Allmänt	926
21.6.2	Konsekvenser för Bolagsverket	927
21.6.3	Konsekvenser för Finansinspektionen	931
21.6.4	Konsekvenser för Justitiekanslern	931
21.6.5	Konsekvenser för länsstyrelserna	931
21.6.6	Konsekvenser för Kronofogdemyndigheten	932
21.6.7	Konsekvenser för Polismyndigheten	933
21.6.8	Konsekvenser för Skatteverket	934
21.6.9	Konsekvenser för Sveriges domstolar	937
21.7	Behovet av speciella informationsinsatser	938
21.8	Förenlighet med EU-rätten	938
22	Författningskommentar	939
22.1	Förslaget till lag om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	939
22.2	Förslaget till lag om ändring i rättegångsbalken	1003

22.3	Förslaget till lag om ändring i handelsregisterlagen (1974:157).....	1004
22.4	Förslaget till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619) ..	1005
22.5	Förslaget till lag om ändring i konkurslagen (1987:672) ..	1006
22.6	Förslaget till lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220)	1007
22.7	Förslag till lag om ändring i pantbankslagen (1995:1000) ..	1008
22.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti	1010
22.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet	1010
22.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige	1016
22.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:620) om belastningsregister	1017
22.12	Förslaget till om ändring i lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument	1017
22.13	Förslaget till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079) ..	1020
22.14	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:224) om fastighetsregister.....	1021
22.15	Förslaget till lag om ändring i revisorslagen (2001:883) ..	1021
22.16	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	1025
22.17	Förslaget till om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	1034
22.18	Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551) ..	1045
22.19	Förslaget lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	1049

22.20 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	1060
22.21 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster	1068
22.22 Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	1079
22.23 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar	1085
22.24 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet.....	1093
22.25 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	1094
22.26 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.....	1095
22.27 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter	1103
22.28 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott	1108
22.29 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.....	1108
22.30 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	1110
22.31 Förslaget till lag om ändring i utlänningsdatalagen (2016:27)	1114
22.32 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter	1115
22.33 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1145) om offentlig upphandling	1120

22.34 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna	1121
22.35 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1147) om upphandling av koncessioner.....	1123
22.36 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.....	1124
22.37 Förslaget till lag om ändring i spellagen (2018:1138)	1128
22.38 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution.....	1133
22.39 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:272) om konto- och värdefackssystem	1139
22.40 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:434) om rapporteringspliktiga arrangemang.....	1141
22.41 Förslaget till lag om ändring i fastighetsmäklarlagen (2021:516).....	1142
22.42 Förslaget till lag om ändring i lagen (2021:899) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering	1145
22.43 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:197) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.....	1146
22.44 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen	1149
22.45 Förslaget till lag om ändring i lagen (2024:114) om clearing och avveckling av betalningar	1151
Referenser	1153
Särskilt yttrande	1163

Bilagor

Bilaga 1	Kommittédirektiv 2022:76.....	1165
Bilaga 2	Kommittédirektiv 2023:49.....	1179
Bilaga 3	Parallelluppställning	1185
Bilaga 4	Penningtvättsförordningen.....	1201
Bilaga 5	Bilaga till penningtvättsförordningen	1393
Bilaga 6	Amla-förordningen	1403
Bilaga 7	Sjätte penningtvättsdirektivet.....	1595

19 Reglering som inte styrs av EU-rätten

19.1 Inledning

Penningtvättslagen innehåller bestämmelser som inte följer av Sveriges skyldigheter att genomföra EU-direktiv. Det är svenska regler som har införts för att ytterligare förbättra möjligheterna att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism i Sverige. Flera av dessa regleringar behandlas i andra avsnitt i betänkandet eftersom de har anknytning till bestämmelser i sjätte penningtvättsdirektivet. Det gäller skyldigheten för insamlingsrörelser att lämna uppgifter (avsnitt 6.7.8), skyldigheten för andra myndigheter än tillsynsmyndigheter att anmäla misstänkt penningtvätt eller terrorismfinansiering (avsnitt 15.6), repressalieförbudet (avsnitt 16.6.2), vissa bemyndiganden (avsnitt 17.7) samt tystnadsplikt och besked om behandling av personuppgifter (avsnitt 17.8).

I detta kapitel behandlar utredningen de övriga svenska regler som inte styrs av EU-rätten och överväger behovet av om dessa ska föras över till den nya penningtvättslagen.

19.2 Uppgiftsskyldigheten till Finanspolisen och Säkerhetspolisen

Utredningens förslag: Clearingbolag, tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar och insamlingsrörelser ska även fortsättningsvis vara skyldiga att lämna uppgifter till Finanspolisen.

Verksamhetsutövare, clearingbolag, tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar och insamlings-

rörelser ska alltså vara skyldiga att lämna uppgifter till Säkerhetspolisen.

Bemyndigandena i penningtvättslagen för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hur verksamhetsutövare dels ska rapportera misstanke om penningtvätt och finansiering av terrorism till Säkerhetspolisen, dels ska lämna uppgifter som Säkerhetspolisen begär med stöd av frågerätten ska föras över till den nya penningtvättslagen. Motsvarande bemyndigande i penningtvättslagen för rapportering och uppgiftslämnande från clearingbolag, tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar och insamlingsrörelser till Finanspolisen och Säkerhetspolisen ska också föras över till den nya penningtvättslagen.

Av såväl fjärde penningtvättsdirektivet (artikel 33.1) som penningtvättsförordningen (artikel 50.1) framgår att verksamhetsutövarna har en skyldighet att lämna all nödvändig information som finansunderrättelseenheten begär. Bestämmelsen i fjärde penningtvättsdirektivet genomförs i svensk rätt genom 4 kap. 6 § penningtvättslagen. Den innebär att verksamhetsutövare, clearingbolag (exempelvis Bankgirocentralen), tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar (exempelvis Swish) och insamlingsrörelser har en skyldighet att lämna uppgifter till Finanspolisen och Säkerhetspolisen.

Genom att föreskriva att den så kallade frågerätten ska innefatta även Säkerhetspolisen och att den kan utövas mot clearingbolag, tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar och insamlingsrörelser går svensk rätt utöver vad fjärde penningtvättsdirektivet kräver. Bestämmelsen innebär att ovan redovisade aktörer är skyldiga att besvara frågor från Finanspolisen eller Säkerhetspolisen, även om vederbörande inte själv har rapporterat ett misstänkt förhållande. Finanspolisen och Säkerhetspolisen har med andra ord en befogenhet att ställa frågor som är föranledda av misstankar som kommer från annat håll än från de uppgiftsskyldiga.

I penningtvättsförordningen regleras uppgiftsskyldigheten till Finanspolisen (artikel 50.1a). Uppgiftsskyldigheten enligt förordningen omfattar bara verksamhetsutövare, vilket clearingbolag, tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar och insamlingsrörelser inte är. Utredningen bedömer att det är förenligt

med penningtvättsförordningen att utvidga uppgiftsskyldigheten även till andra än verksamhetsutövare. Utredningen har i avsnitt 6.7.8 redogjort för behovet av kontroll av insamlingsrörelser och förekomsten av i risker för finansiering av terrorism inom rörelserna. Det är därför angeläget att dessa är skyldiga att lämna uppgifter till Finanspolisen. Clearingbolag och tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar är tjänster som genomför transaktioner mellan kreditinstitut. I det tidigare lagstiftningsärendet bedömde regeringen att det skulle underlätta och påskynda Finanspolisens och Säkerhetspolisens arbete i utredningar om penningtvätt och finansiering av terrorism om clearingbolag och tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar var skyldiga att lämna uppgifter.¹ Utredningen delar den uppfattningen. I utredningar gällande penningtvätt och finansiering av terrorism är tidsaspekten ofta av stor betydelse.

Utredningen föreslår därför sammanfattningsvis att clearingbolag, tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar och insamlingsrörelser även fortsättningsvis ska vara skyldiga att lämna uppgifter till Finanspolisen. En bestämmelse med den innebörden ska föras in i den nya penningtvättslagen.

Beträffande uppgiftsskyldigheten till Säkerhetspolisen gör utredningen följande överväganden. Till Säkerhetspolisens uppgifter hör att förebygga, förhindra och upptäcka viss brottslig verksamhet, inbegripet brott mot terroristbrottslagen (2022:666). Sekretess hindrar inte att uppgift om en enskild lämnas mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, om den mottagande myndigheten behöver uppgiften i sin brottsbekämpande verksamhet (35 kap. 10 a § OSL). Om Säkerhetspolisen inte skulle ha egen frågerätt skulle Säkerhetspolisen behöva begära de uppgifter från verksamhetsutövare som behövs för att utreda finansiering av terrorism genom Finanspolisen. Vissa uppgifter kan vara känsliga i Säkerhetspolisens verksamhet. En sådan ordning skulle kunna leda till att Säkerhetspolisen underlåter att begära uppgifter. Av dessa skäl bedömde regeringen att uppgiftsskyldigheten skulle gälla även i förhållande till Säkerhetspolisen.² Regeringen förutsatte även att Finanspolisen så långt som möjligt hålls informerad av Säkerhetspolisen så att Finanspolissectionen kan fullgöra sina skyldigheter enligt direktivet, till exempel att genomföra analyser av risker

¹ Prop. 2021/22:251 s. 91.

² Prop. 2018/19:150 s. 51–52.

för finansiering av terrorism.³ Utredningen delar regeringens uppfattning och bedömer att skälen för att låta uppgiftsskyldigheten även omfatta Säkerhetspolisen alltjämt är starka. Utredningen bedömer också att en sådan ordning är förenlig med EU-rätten.

Utredningen föreslår därför att det i den nya penningtvättslagen införs en bestämmelse om uppgiftsskyldighet till Säkerhetspolisen med samma innehåll som den nuvarande bestämmelsen i penningtvättslagen.

Polismyndigheten har med stöd av bemyndiganden i 8 kap. 1 § 12 och 13 penningtvättslagen utfärdat föreskrifter om formerna för verksamhetsutövers rapportering och uppgiftslämnande till Finanspolisen. Detta berörs närmare i avsnitt 17.7. Bemyndigandet avser också sådan rapportering och uppgiftslämnande från clearingbolag, tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar och insamlingsrörelser till Finanspolisen och Säkerhetspolisen samt verksamhetsutövers rapportering och uppgiftslämnande till Säkerhetspolisen. Det finns fortsatt ett behov av sådana föreskrifter. Penningtvättslagens bemyndiganden ska därför föras över till den nya penningtvättslagen.

19.2.1 Tystnadsplikt

Utredningens förslag: Uppgiftslämnandet till Finanspolisen och Säkerhetspolisen ska även fortsättningsvis omfattas av tystnadsplikt. Tystnadsplikten ska också gälla för insamlingsrörelser.

Det är viktigt att det förblir hemligt att Finanspolisen och Säkerhetspolisen har begärt uppgifter om en viss person eller företeelse och att sådana uppgifter har lämnats. Tystnadsplikten för sådana uppgifter som lämnas av verksamhetsutövare regleras i dag i 4 kap. 9 § penningtvättslagen. För clearingbolag och tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar finns regleringen i 4 kap. 9 a § penningtvättslagen. Bestämmelserna innebär att det inte obehörigen får röjas att uppgifter har lämnats till Säkerhetspolisen. Som obehörigt röjande anses inte exempelvis att lämna uppgifter till brottsbekämpande myndigheter eller tillsynsmyndigheter enligt penningtvättslagen. I 4 kap. 9 § penningtvättslagen anges ytterligare situationer som då ett röjande inte är obehörigt. Uppgiftslämnande till Finans-

³ Prop. 2018/19:150 s. 52.

polisen för verksamhetsutövare kommer att regleras i artikel 54 i penningtvättsförordningen. I den artikeln anges i vilka situationer ett röjande av uppgifter är tillåtet. Samma regler bör gälla för verksamhetsutövare som lämnar uppgifter till Säkerhetspolisen. För de aktörer som inte är verksamhetsutövare, men som är skyldiga att lämna uppgifter, bör en bestämmelse motsvarande 4 kap. 9 a § penningtvättslagen gälla. Detta omfattar även upplysningsbestämmelsen i 4 kap. 9 a § andra stycket penningtvättslagen som anger att straffrättsliga bestämmelser vid brott mot tystnadsplikten finns i brottsbalken. Sammanfattningsvis bedömer utredningen att de aktörer som är skyldiga att lämna uppgifter till Finanspolisen och Säkerhetspolisen bör omfattas av en tystnadsplikt. Detta bör också gälla för insamlingsrörelser, som tidigare inte omfattats av tystnadsplikten.

Utredningen föreslår således därför att en motsvarande reglering till artikel 54 i penningtvättsförordningen införs i den nya penningtvättslagen gällande verksamhetsutövarers uppgiftslämnande till Säkerhetspolisen. Det ska också i samma lag införas en bestämmelse, i likhet med nuvarande reglering, som innebär att uppgiftslämnande till Finanspolisen och Säkerhetspolisen från de aktörer som inte är verksamhetsutövare ska omfattas av tystnadsplikt samt en upplysning om att straffrättsliga bestämmelser vid överträdelser finns i brottsbalken.

19.2.2 Behandling av personuppgifter

Utredningens förslag: Uppgifter om att personuppgifter behandlas vid uppgiftslämnandet till Finanspolisen och Säkerhetspolisen ska också framöver omfattas av tystnadsplikt.

Besked om att personuppgifter behandlas får inte lämnas ut till den registrerade. Penningtvättslagens bestämmelse om att clearingbolag och tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar inte ska lämna information till den registrerade om att personuppgifter behandlas ska föras över till den nya penningtvättslagen.

EU:s dataskyddsförordning är tillämplig på den personuppgiftsbehandling som sker hos de aktörer som är uppgiftsskyldiga. Att lämna uppgifter i enlighet med uppgiftsskyldigheten innebär att en rättslig förpliktelse fullgörs i den mening som avses i dataskyddsförordningen

och även att en uppgift av allmänt intresse utförs (artikel 6.1 c och e i dataskyddsförordningen). Uppgiftsskyldigheten gäller alla uppgifter som Finanspolisen och Säkerhetspolisen behöver i en utredning om penningtvätt och finansiering av terrorism. Det kan handla om olika slags personuppgifter, t.ex. namn, personnummer, mellan vilka konton transaktioner genomförts och liknande uppgifter. Det kan inte uteslutas att det kommer att finnas behov av att behandla känsliga personuppgifter, exempelvis uppgifter om en betalning som avser medlemsavgift till en fackförening (artikel 9.1 i dataskyddsförordningen) eller personuppgifter som rör lagöverträdelser (artikel 10 i dataskyddsförordningen).

Uppgifter om lagöverträdelser får behandlas om det är nödvändigt för att fullgöra en rättslig förpliktelse enligt lag (5 § 2 förordningen [2018:219] med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning). Även känsliga personuppgifter får behandlas om det är nödvändigt med hänsyn till ett viktigt allmänt intresse som sker på grundval av EU-rätten eller medlemsstaternas nationella rätt, vilken ska stå i proportion till det eftersträvade syftet, vara förenligt med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen (artikel 9.2 g i dataskyddsförordningen). Att motverka penningtvätt och finansiering av terrorism är ett sådant intresse. De uppgifter som lämnas ut kommer att användas av Finanspolisen och Säkerhetspolisen och omfattas av sekretess i myndighetens verksamhet. Som framgått tidigare föreslås också att det förhållandet att en uppgift har lämnats till Finanspolisen och Säkerhetspolisen ska omfattas av tystnadsplikt.

Regeringen har i ett tidigare lagstiftningsärende bedömt att den svenska regleringen är förenlig med dataskyddsförordningen.⁴ Utredningen delar den bedömningen. Utredningens förslag innebär inte några förändringar ur ett personuppgiftsmässigt perspektiv. Utredningen bedömer därför att förslaget är förenligt med dataskyddsförordningen.

Att personuppgifter behandlas med anledning av uppgiftslämnande enligt 4 kap. 6 § penningtvättslagen omfattas enligt nuvarande reglering av tystnadsplikt (5 kap. 11 och 13 §§ penningtvättslagen). Så bör gälla även i fortsättningen. Penningtvättsförordningen reglerar inte särskilt tystnadsplikten vid behandling av personuppgifter. Utredningen

⁴ Prop. 2021/22:251 s. 94–95.

bedömer att nuvarande reglering är förenlig med penningtvättsförordningen. Utredningen föreslår därför att motsvarande bestämmelser införs i den nya penningtvättslagen.

För att Finanspolisens och Säkerhetspolisens arbete inte ska motverkas har det ansetts viktigt att besked om att personuppgifter behandlas enligt 4 kap. 6 § penningtvättslagen inte lämnas ut till den registrerade (5 kap. 7 § penningtvättslagen). Utredningen har i avsnitt 17.8 föreslagit att en motsvarighet till 5 kap. 7 § penningtvättslagen, med hänvisningar till bestämmelser i penningtvättsförordningen, ska införas för Finanspolisen i den nya penningtvättslagen. För närmare överväganden kring bestämmelsens förenlighet med penningtvättsförordningen och dataskyddsförordningen, se avsnitt 17.8. Det bör gälla även i förhållande till Säkerhetspolisen. Utredningen föreslår därför att det ska framgå av bestämmelsen.

Utredningen föreslår också att motsvarande reglering ska gälla även för clearingbolag och tillhandahållare av finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar, vilket i dag framgår av 5 kap. 12 § penningtvättslagen. Den bestämmelsen ska därför föras över till den nya penningtvättslagen.

19.3 Samverkan enligt penningtvättslagen

19.3.1 Nuvarande reglering

Reglerna om samverkan enligt penningtvättslagen syftar till att underlätta informationsutbyte mellan myndigheter och verksamhetsutövare. Reglerna innebär å ena sidan att en eller flera myndigheter eller å andra sidan att myndigheter och verksamhetsutövare får möjlighet att samverka om en avgränsad företeelse i syfte att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism. Det kan till exempel handla om att utbyta uppgifter om ett visst kriminellt nätverk eller terroriströrelse eller om att motverka allvarligare former av penningtvätt inom en viss bransch. Inom ramen för samverkan ska uppgifter som huvudregel kunna delas med övriga deltagare i samverkan utan hinder av sekretess eller annan tystnadsplikt. Samverkan bygger på frivillighet och det är upp till varje deltagare att besluta om den vill delta i en planerad samverkan och en samverkan bör förutsätta att samtliga deltagare har godkänt varandras medverkan. Bestämmelserna om samverkan finns i 4 a kap. penningtvättslagen.

Samverkan får ske för att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism. I samverkan får brottsbekämpande myndigheter, Finansinspektionen och kreditinstitut eller brottsbekämpande myndigheter och tillsynsmyndigheter delta (4 a kap. 1 §). Med brottsbekämpande myndigheter avses Ekobrottsmyndigheten, Polismyndigheten, Skatteverket, Säkerhetspolisen, Tullverket och Åklagarmyndigheten. Med tillsynsmyndigheter menas de myndigheter som utövar tillsyn enligt penningtvättslagen. Samverkan får ske endast för att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan penningtvätt och finansiering av terrorism som till sin karaktär, komplexitet eller omfattning är allvarlig. Samverkan ska anordnas så att den inte blir mer långtgående än vad som behövs med hänsyn till ändamålet för samverkan och så att det avsedda resultatet står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för enskilda som berörs av samverkan (4 a kap. 2 § penningtvättslagen).

Utgångspunkten är att den som deltar i samverkan trots sekretess eller tystnadsplikt ska lämna en uppgift till en annan deltagare om det behövs för mottagarens deltagande i samverkan (4 a kap. 3 § penningtvättslagen). En uppgift ska dock inte lämnas om det finns en bestämmelse om sekretess eller tystnadsplikt som är tillämplig på uppgiften och övervägande skäl talar för att det intresse som sekretessen eller tystnadsplikten ska skydda har företräde framför intresset av att uppgiften lämnas ut. För myndigheternas del kan det röra sig om uppgifter som röjer vissa metoder och arbetssätt eller uppgifter från tredje part i den brottsbekämpande verksamheten. Kreditinstitut kan till exempel ha skäl att inte lämna ut uppgifter som omfattas av lagen (2018:558) om företagshemligheter. Generellt gäller att ett kreditinstitut som lämnar ut känsliga uppgifter i regel kan räkna med att de omfattas av sekretess hos myndigheten. En uppgift ska heller inte lämnas i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Beslut om samverkan fattas av den myndighet eller de myndigheter som deltar i samverkan. Ett beslut får omfatta kreditinstitut som samtycker till det. Ett beslut om samverkan ska vara skriftligt och ange föremålet för samverkan, vilka som deltar i samverkan, och den tid som samverkan ska gälla (4 a kap. 4 § penningtvättslagen). Ett kreditinstitut eller den som är verksam hos institutet får inte för en kund eller utomstående obehörigen röja ett beslut om samverkan eller en uppgift som tagits emot i samverkan (4 a kap. 5 § penningtvättslagen).

Därutöver finns vissa bestämmelser som rör tystnadsplikt och behandling av personuppgifter i samverkan (4 kap. 9 §, 5 kap. 5 och 6 §§ penningtvättslagen).

19.3.2 Samverkan enligt den nya penningtvättslagen

Utredningens förslag: Det ska införas bestämmelser om samverkan mellan tillsynsmyndigheter och brottsbekämpande myndigheter.

Utredningens bedömning: Penningtvättsförordningen ger inte utrymme för nationella bestämmelser om samverkan som involverar verksamhetsutövare. Penningtvättslagens nuvarande bestämmelser om samverkan bör därför inte föras över till den nya penningtvättslagen.

Av artikel 55.7 i penningtvättsförordningen framgår att medlemsstaterna får ha nationella regler som möjliggör samarbete och utbyte av information som omfattas av tystnadsplikt eller sekretess mellan verksamhetsutövare och myndigheter inom ramen för ett avgränsat samarbete, likt det som samverkanbestämmelserna i svensk rätt omfattar. I artikel 55.7 anges närmare under vilka förutsättningar sådant samarbete och informationsutbyte får ske. I artikel 54.3a finns ytterligare reglering av informationsdelningen. Dessa artiklar skulle medföra en möjlighet att behålla samverkansbestämmelserna och att utvidga bestämmelsernas tillämpningsområde.

Det står numera klart att dessa bestämmelser, som i likhet med övriga redovisade artiklar i utredningen härrör från ministerrådets förhandlingsmandat, inte finns i den slutgiltiga versionen av penningtvättsförordningen. Av den penningtvättsförordning som antagits framgår att det inte finns möjlighet till införande av nationella bestämmelser i fråga om samverkan mellan verksamhetsutövare och myndigheter. Eftersom samverkan som involverar verksamhetsutövare regleras i penningtvättsförordningen får nationell reglering i strid med denna inte ske. Utredningen har som arbetsmetod, eftersom lagstiftningspaketet inte var färdigförhandlat inom EU, genomgående utgått från ministerrådets förhandlingsmandat (se avsnitt 2.2). Mot bakgrund av innehållet i den antagna penningtvättsförordningen som

innebär att det inte kommer finnas förutsättningar för nationella bestämmelser i denna del har utredningen valt att göra ett avsteg från den generella arbetsmetoden. Det finns inte anledning att lämna förslag där ett genomförande är uteslutet. Utredningen utgår i stället ifrån den slutgiltiga penningtvättsförordningen. Detta leder till slutsatsen att det saknas förutsättningar att behålla den nuvarande svenska regleringen om samverkan. Bestämmelserna bör därför inte föras över till den nya penningtvättslagen.

Det finns emellertid inga hinder mot att reglera en samverkan mellan brottsbekämpande myndigheter och tillsynsmyndigheter i svensk rätt. Samverkan är en effektiv konstruktion eftersom den bryter sekretessen mellan myndigheterna. En fortsatt samverkan som involverar brottsbekämpande myndigheter och tillsynsmyndigheter skulle vara ett bra verktyg för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Utredningen föreslår därför att det i den nya penningtvättslagen införs bestämmelser om samverkan mellan dessa myndigheter med de nuvarande bestämmelserna om samverkan som förebild.

19.4 Samkörning av register

Utredningens förslag: En verksamhetsutövares register med uppgifter om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism får inte samköras med motsvarande register hos någon annan.

Förbudet gäller inte samkörning av register som sker mellan verksamhetsutövare som ingår i samma koncern, och med ett dotterföretag eller en filial till en verksamhetsutövare som är etablerad i ett land utanför EES, om dotterföretaget eller filialen uppfyller kraven i artikel 54.3 i penningtvättsförordningen.

Enligt 5 kap. 8 § penningtvättslagen får en verksamhetsutövares register med uppgifter om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism inte samköras med motsvarande register hos någon annan. Undantag gäller för samkörning av register mellan verksamhetsutövare som är banker eller finansiella institut och som ingår i samma koncern samt samkörning av register med filial (5 kap. 9 § penningtvättslagen). I ett tidigare lagstiftningsärende bedömdes ett sådant undantag nödvändigt för att uppfylla fjärde penningtvättsdirektivets

krav på ett effektivt informationsutbyte inom koncerner (artiklarna 39, 45.1 och 45.8).

Regleringen om samkörningsförbud är en svensk reglering som inte har någon motsvarighet i EU-rätten. På ett generellt plan går utvecklingen mot en ökad informationsdelning, vilket inte ett samkörningsförbud innebär. Enligt kommittédirektiven ska utredningen dock sträva efter att slå vakt om nuvarande svenska regleringar, varför utredningen har det som utgångspunkt för den fortsatta framställningen. Frågan är om denna reglering är förenlig med penningtvättsförordningen.

Penningtvättsförordningen innehåller, i likhet med fjärde penningtvättsdirektivet, inte något krav på att möjliggöra samkörning av register. Det finns som utgångspunkt därför inget hinder mot att behålla bestämmelserna om samkörningsförbud. Däremot får ett samkörningsförbud inte hindra det informationsutbyte som föreskrivs i penningtvättsförordningen (artiklarna 13.1, 13.2 och 54.3).

I artikel 54.3 i penningtvättsförordningen framgår att verksamhetsutövare inom samma koncern, utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt, får dela vissa uppgifter med varandra eller med dotterföretag eller filialer etablerade i tredjeland. En förutsättning för att delning av information ska kunna ske med dotterföretag eller filialer som är etablerade i ett tredjeland är att dessa följer riktlinjerna och förfarandena för koncerner i enlighet med artikel 13 i förordningen och att riktlinjerna och förfarandena i sin tur uppfyller kraven i penningtvättsförordningen. De uppgifter som ska kunna delas avser att en kund har eller ska rapporteras för misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism eller att en analys avseende penningtvätt eller finansiering av terrorism pågår eller kan komma att utföras. Det rör sig således om sådana uppgifter som kan förekomma i de register som omfattas av samkörningsförbudet.

I artikel 13.1 i förordningen anges att det ska finnas riktlinjer, förfaranden och kontroller för bland annat ett effektivt informationsutbyte inom koncerner för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism. Dessa riktlinjer, förfaranden och kontroller ska enligt artikel 13.2 innehålla krav på verksamhetsutövaren att dela information inom koncernen när det behövs för kundkännedom och hanteringen av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism. Kraven i penningtvättsförordningen är i detta avseende mer preciserade än motsvarande krav i fjärde penningtvättsdirektivet.

Detta innebär att de undantag från samkörningsförbudet som följer av nuvarande reglering kan behållas under förutsättning att de anpassas efter bestämmelserna om informationsutbyte inom koncerner i penningtvättförordningen. Exempelvis behöver undantagen utvidgas till att gälla även för andra verksamhetsutövare än kreditinstitut och finansiella institut.

Bestämmelser med den innebörden bör införas i den nya penningtvättslagen. Med en sådan ordning anser utredningen att samkörningsförbudet är förenligt med penningtvättsförordningen och möjliggör ett effektivt informationsutbyte, samtidigt som skyddet för den personliga integriteten upprätthålls.

Enligt artikel 55.5 i penningtvättsförordningen får verksamhetsutövare, utan hinder av tystnadsplikten i artikel 54, även dela personuppgifter som samlats in för att utföra kundkännedomsgärder med andra verksamhetsutövare i den utsträckning ett sådant informationsutbyte är nödvändigt och proportionerligt i syfte att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.

Inte heller när det gäller detta informationsutbyte ställs det i förordningen upp något krav på att det ska vara möjligt med samkörning av register. Ett sådant förbud står därför inte i strid med penningtvättsförordningen. En skillnad mot bestämmelserna om informationsutbyte inom koncerner är att verksamhetsutövare inte är skyldiga att dela information enligt artikel 55.5. Det är endast en möjlighet. Med hänsyn till skyddet för den personliga integriteten finns det enligt utredningens uppfattning därför inte skäl att undanta informationsutbyte enligt artikel 55.5 från samkörningsförbudet.

20 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

20.1 Ikraftträdande

20.1.1 Penningtvättsförordningen

Utredningens bedömning: Det behövs inte några bestämmelser om ikraftträdande av penningtvättsförordningen.

Enligt artikel 65 i penningtvättsförordningen träder förordningen i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Den ska tillämpas från och med tre år från ikraftträdandet.

Penningtvättsförordningen är direkt tillämplig och varken ska eller får genomföras i eller omvandlas till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att förordningen ska börja gälla i Sverige ska därför inte vidtas.

20.1.2 Amla-förordningen

Utredningens bedömning: Det behövs inte några bestämmelser om ikraftträdande av Amla-förordningen.

Av artikel 93 i Amla-förordningen framgår att den ska gälla från 1 januari 2024. Artiklarna 1, 4, 38, 42, 43, 44, 46, 56, 58, 86 och 87 ska dock gälla från den 1 januari 2023. Med hänsyn till att förhandlingarna inom EU om lagstiftningspaketet dragit ut på tiden har dessa datum förskjutits.

Oaktat detta gäller, i likhet med penningtvättsförordningen, att Amlaförordningen är direkt tillämplig när den väl har trätt i kraft. Några särskilda åtgärder för att förordningen ska börja gälla i Sverige ska därför inte vidtas.

20.1.3 Sjätte penningtvättsdirektivet och övrig reglering

Utredningens förslag: Den nya penningtvättslagen ska träda i kraft inom tre år från sjätte penningtvättsdirektivets ikraftträdande. Detsamma gäller övriga föreslagna lagförslag.

Enligt artikel 58.1 i sjätte penningtvättsdirektivet ska medlemsstaterna senast tre år från direktivets ikraftträdande sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Eftersom förhandlingarna kring EU-paketet har dragit ut på tiden är det svårt för utredningen att bedöma när bestämmelserna som genomför direktivet träder i kraft. Remissbehandling och fortsatt beredning av den föreslagna lagstiftningen ska ske och därefter ska ett riksdagsbeslut fattas. Utredningen bedömer att lagstiftningen kommer att kunna träda i kraft inom den tidsfrist som direktivet förutsätter. Den nya lagstiftningen bör därför träda i kraft vid den tidpunkt som sjätte penningtvättsdirektivet medger, dvs. inom tre år från direktivets ikraftträdande. Även den lagstiftning som föreslås för att anpassa svensk rätt till EU-förordningarna och övrig lagstiftning föranledd av utredningens uppdrag bör träda i kraft vid detta datum.

Detta innebär alltså att den nya penningtvättslagen bör träda i kraft inom tre år från det sjätte penningtvättsdirektivets ikraftträdande och att den nu gällande penningtvättslagen och registerlagen bör upphävas vid samma tidpunkt. Även de ändringar som utredningen föreslår i övriga författningar bör träda i kraft vid denna tidpunkt.

Behovet av övergångsbestämmelser redovisas nedan.

20.2 Övergångsbestämmelser

20.2.1 Affärsförbindelser som har etablerats före penningtvättsförordningens ikraftträdande

Utredningens bedömning: Det bör inte införas någon särskild övergångsbestämmelse för affärsförbindelser som har ingåtts före lagstiftningens ikraftträdande.

Penningtvättsförordningens regler om kundkännedom innebär att verksamhetsutövarna fortlöpande ska övervaka affärsförbindelser och säkerställa att de relevanta handlingarna, uppgifterna eller informationen om kunden hålls uppdaterade. Hur ofta detta ska ske avgörs av den risk som affärsförbindelsen medför (artikel 21.2). Kundinformationen ska vidare uppdateras och ses över när kundens relevanta omständigheter förändras, när verksamhetsutövaren är skyldig att under kalenderåret kontakta kunden i syfte att se över relevant information om verkliga huvudmän eller för att följa rådets direktiv om administrativt samarbete vid beskattning¹. Verksamhetsutövarna ska också uppdatera kundinformationen när en relevant uppgift om kunden kommer till deras kännedom (artikel 21.3).

Genom dessa bestämmelser föreligger ett krav på att vid lämpliga tidpunkter vidta åtgärder för kundkännedom även gentemot sådana kunder med vilka en affärsförbindelse har etablerats före förordningens ikraftträdande. Enligt utredningens bedömning saknas det därför skäl att införa en särskild övergångsbestämmelse som ska reglera dessa situationer.

20.2.2 Överträdelser som inträffat före penningtvättsförordningens ikraftträdande

Utredningens förslag: Nuvarande bestämmelser ska tillämpas i fråga om överträdelser som har begåtts före lagstiftningens ikraftträdande.

¹ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG.

De nya krav som ställs på verksamhetsutövarna med anledning av penningtvättsförordningen bör inte ges en retroaktiv tillämpning. Nuvarande bestämmelser ska därför gälla för överträdelser som har begåtts före ikraftträdandet. Övergångsbestämmelser med denna innebörd ska föras in i penningtvättslagen och de olika rörelselagstiftningarna.

20.2.3 Registret över verkliga huvudmän

Utredningens förslag: Juridiska personer som har bildats före ikraftträdandet ska anmäla uppgifter enligt artiklarna 44 och 45.3 i penningtvättsförordningen till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän utan onödigt dröjsmål efter det att den nya penningtvättslagen har trätt i kraft.

Den som driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion som har bildats före ikraftträdandet ska anmäla uppgifter enligt artikel 44 till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän utan onödigt dröjsmål efter det att den nya penningtvättslagen har trätt i kraft.

Av artiklarna 44 och 45.3 i penningtvättsförordningen framgår vilka uppgifter en juridisk person ska anmäla för registrering i registret över verkliga huvudmän. Enligt artikel 45.1a i penningtvättsförordningen ska en juridisk person anmäla uppgifter för registrering utan onödigt dröjsmål efter att den juridiska personen har bildats. Av förordningen framgår dock inte när juridiska personer som har bildats före regleringens ikraftträdande, och som inte tidigare har omfattats av registreringsskyldighet, ska göra en anmälan om registrering.

Avsaknaden av sådana bestämmelser kan enligt utredningens uppfattning inte tolkas som att juridiska personer som har bildats före ikraftträdandet inte omfattas av registreringsskyldighet. En rimlig tolkning är i stället att sådana juridiska personer ska göra en anmälan om registrering inom samma tidsfrist som nybildade juridiska personer ska göra efter regelverkets ikraftträdande, det vill säga utan onödigt dröjsmål. För juridiska personer som har bildats före ikraftträdandet av regelverket bör denna tidsfrist därför räknas från reglernas ikraftträdande.

Penningtvättsförordningen innebär att fler uppgifter ska anmälas för registrering jämfört med vad som gäller enligt nuvarande reglering. För att juridiska personer som redan omfattas av registreringsskyldighet ska anses fullgöra sina skyldigheter enligt förordningen krävs därför att de anmäler vissa ytterligare uppgifter för registrering. Detsamma gäller för den som driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion som har bildats före ikraftträdandet. Av förordningen framgår dock inte när en anmälan av sådana uppgifter ska göras.

En rimlig tolkning är att också den som redan omfattas av registreringsskyldighet vid regleringens ikraftträdande ska anmäla dessa ytterligare uppgifter för registrering inom samma tidsfrist som en anmälan om registrering ska göras för en nybildad juridisk person eller en nybildad trust eller en liknande juridisk konstruktion, det vill säga utan onödigt dröjsmål och att tidsfristen ska räknas från regleringens ikraftträdande (artiklarna 45.1a och 46.1b).

Mot denna bakgrund bör det införas en övergångsreglering. En juridisk person som har bildats före ikraftträdandet bör anmäla uppgifter enligt artiklarna 44 och 45.3 i penningtvättsförordningen till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän utan onödigt dröjsmål efter det att den nya penningtvättslagen har trätt i kraft. På motsvarande sätt bör en förvaltare av en trust eller en liknande juridisk konstruktion som har bildats före ikraftträdandet anmäla uppgifter enligt artikel 44 i förordningen till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän utan onödigt dröjsmål efter det att den nya penningtvättslagen har trätt i kraft.

21 Konsekvensanalys

21.1 Inledning

I utredningens uppdrag ingår att analysera konsekvenserna av lämnade förslag i enlighet med 14–15 a §§ kommittéförordningen (1998:1474). Eftersom utredningen lämnar författningsförslag ska konsekvensanalysen också göras i enlighet med 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning (numera upphävda 15 a § kommittéförordningen). Den 6 maj 2024 trädde vissa ändringar i kommittéförordningen i kraft och förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning har upphävts och ersatts med förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar. Enligt övergångsbestämmelser till förordningarna ska emellertid äldre bestämmelser tillämpas för utredningar som tillsattes före ikraftträdandet.

Enligt kommittédirektiven ska utredningen bedöma förslagens ekonomiska konsekvenser och konsekvenser i övrigt för enskilda, företag och det allmänna. Utredningen ska även beskriva och beräkna eventuella offentligfinansiella konsekvenser, däribland eventuella konsekvenser för berörda myndigheter. Av tilläggsdirektiven framgår att utredningen särskilt ska analysera förslagens konsekvenser för Bolagsverket och den ideella sektorn.

I detta kapitel redovisas utredningens bedömning av konsekvenserna av de förslag utredningen lämnar. Förslagen syftar framför allt till att genomföra sjätte penningtvättsdirektivet och att anpassa svensk lagstiftning till bestämmelserna i penningtvättsförordningen och Amlaförordningen. Vissa förslag rör också svenska regleringar som inte har sitt ursprung i EU-rätten. Penningtvättsförordningen och Amlaförordningen är direkt tillämpliga i medlemsstaterna. Det ska därför inledningsvis konstateras att de konsekvenser som uppstår för samhället och de aktörer som berörs huvudsakligen är en direkt följd av de bakomliggande EU-förordningarna och inte av utredningens för-

slag. De konsekvenser som följer av de direkt tillämpliga bestämmelserna i penningtvättsförordningen och Amla-förordningen redovisas därför inte. I den delen hänvisas till kommissionens konsekvensanalys beträffande sina förslag till förordningar (SWD(2021) 190 final). I vissa delar går utredningens förslag längre än vad som krävs enligt förordningarna. I dessa delar omfattas förslagen av utredningens konsekvensanalys.

Sammanfattningsvis omfattar alltså konsekvensanalysen utredningens förslag som hänför sig till genomförandet av sju penningtvättsdirektiv, svensk reglering som inte styrs av EU-rätten och reglering som går utöver vad EU-förordningarna kräver. Utredningens bedömning av konsekvenserna av de förslagen redovisas nedan.

Följande områden berörs inte av förslagen (15 § kommittéförordningen):

- den kommunala självstyrelsen,
- sysselsättning och offentlig service i olika delar av landet,
- jämställdheten mellan kvinnor och män, eller
- möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen.

Eftersom utredningen till största delen hänför sig till genomförande av ett EU-direktiv och kompletterande lagstiftning till EU-förordningar framgår vilka problem som identifierats och vad som ska uppnås av rättsakterna. Med hänsyn till att Sverige har en skyldighet att genomföra direktivet finns det inte skäl att beskriva alternativa lösningar eller effekterna om någon reglering inte kommer till stånd.

21.2 Samhällsekonomiska konsekvenser

Genom utredningens förslag förbättras möjligheterna till informationsutbyte i flera olika situationer, vilket bidrar till att stärka tillsynsmyndigheternas arbete. Förslagen innebär också förbättrade möjligheter till informationsutbyte mellan finansunderrättelseenheten och andra myndigheter. Detta kommer leda till bättre förutsättningar för finansunderrättelseenheten och andra brottsbekämpande myndigheter att bedriva ett effektivt arbete med att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Genom utredningens förslag förbättras kvaliteten i Bolagsverkets register över verkliga huvudmän och myndig-

heter och enskilda aktörer får bättre verktyg för att förebygga, förhindra, utreda och lagföra penningtvätt och finansiering av terrorism. De ökade kraven på genomlysning av ägande och kontroll av juridiska personer kommer att förstärka de positiva effekter som penningtvättsregelverket har när det gäller allmänna välfärdsvinster som följer av att det blir svårare att begå penningtvättsbrott och att finansiera terrorism med juridiska personer som brottsverktyg. Även övriga förslag som utredningen lämnar syftar till att stärka arbetet med att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

Penningtvätt utgör en länk i en brottskedja. Genom insatser som syftar till att försvåra penningtvätt eller till att lättare upptäcka och lagföra företeelsen kan den förväntade lönsamheten begränsas i hela kedjan och därigenom, förhoppningsvis, minska brottsligheten. Detta gäller också i fråga om finansiering av terrorism även om motiv och tillvägagångssätt i vissa avseenden är annorlunda. Minskad brottslighet genom en effektivare bekämpning av illegal penninghantering och finansiering av terrorism skapar samhälleliga välfärdsvinster i form av ökad trygghet och en ökad tilltro till det offentliga och till samhället i stort. Effektiv bekämpning av organiserad ekonomisk brottslighet kan också ha en allmänpreventiv effekt och höja den allmänna skattemoralen.¹ Vidare skulle möjligheten att undandra inkomster från beskattning kunna minska. Utredningens förslag kan således medföra samhällsekonomiska vinster genom såväl sänkta kostnader för staten som ökade skatteintäkter.

En effektiv bekämpning av penningtvätt i Sverige innebär också att Sverige blir mindre attraktivt som destination för kapitalflykt från länder med hög korruption. Ett land som är öppet för den typen av finansiella flöden riskerar att utnyttjas och påverkas i negativ riktning. Att bekämpa penningtvätt är därför även viktigt utifrån den nationella säkerheten. Utredningens förslag har därför potential att förbättra förutsättningarna för Sverige även på detta område.

Sammantaget bedömer utredningen att utredningens förslag kommer ha positiva samhällsekonomiska konsekvenser, minska brottsligheten och stärka det brottsförebyggande arbetet.

¹ Prop. 2016/17:173 s. 500.

21.3 Konsekvenser för enskilda

Ett ökat informationsutbyte kan innebära konsekvenser för den personliga integriteten. Utredningen har i de avsnitt som medför att mer information delas mellan myndigheter och i vissa fall verksamhetsutövare så som kreditinstitut redogjort för sina överväganden när det gäller avvägningen mellan intresset av att skydda den personliga integriteten och intresset av att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. På ett generellt plan gör utredningen bedömningen att ett visst ökat intrång i den personliga integriteten får accepteras för att tillgodose behovet av ett ökat informationsutbyte när det gäller att vidta åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. I utredningens förslag regleras också tydligt under vilka förutsättningar information får utbytas. Förslagen har utformats på ett sådant sätt att integritetsskyddet beaktats. Det integritetsintrång som ändå sker står enligt utredningens mening i proportion till nyttan med informationsutbytet och syftet att vidta åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

För enskilda innebär förslaget om dispositionsförbud att deras möjligheter att disponera viss egendom och vidta vissa rättshandlingar tillfälligt kan komma att begränsas. I avsnitt 10.3.2 finns en närmare analys av effekterna av ett sådant beslut för olika typer av verksamhetsutövare och deras kunder.

21.4 Konsekvenser för företagen

De flesta konsekvenserna för företagen följer av reglerna i penningtvättsförordningen. Nästan alla företag som omfattas av förordningen har tidigare omfattats av penningtvättslagen. Företagen som omfattas av lagstiftningen vidtar redan i dag åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Penningtvättsförordningen innebär en ytterligare höjd ambitionsnivå för detta arbete.

För kreditinstituten innebär förslaget om tillgång till uppgifter i konto- och värdefackssystemet att kreditinstituten kan förbättra sitt arbete med att förebygga, förhindra och upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism och annan finansiell brottslighet.

Utredningens förslag till ändringar i rörelselagarna till följd av Amla-förordningen innebär att de bestämmelser i rörelselagarna som gäller tillsyn och ingripanden anpassas till den uppdelning av tillsyns-

ansvaret mellan Amla och nationella finansiella tillsynsmyndigheter som har gjorts i Amla-förordningen. Dessa förslag i sig väntas inte medföra några konsekvenser för företagen.

Av kommittéförordningen följer att utredningen ska ta ställning till konsekvenserna för små företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt i förhållande till större företags. Utredningens förslag syftar till att skapa bättre förutsättningar för att kunna vidta åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Generellt sett är det rimligt att anta att ett bättre system för bekämpning av dessa företeelser gör det svårare att bland annat skattefuska och placera icke lagliga vinster i det finansiella systemet. En effekt av detta är bland annat att konkurrenssituationen för företagen kan bli mer jämlik (jfr prop. 2016/17:173 s. 500). Enligt utredningens bedömning är det dock svårt att se att de förslag som utredningen lämnar på ett mer konkret plan har några konsekvenser när det gäller påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag.

Vad gäller arbetsförutsättningar och villkor i övrigt kan det konstateras att ett mer omfattande penningtvättsregelverk kan förväntas innebära en ökad administrativ börda för företagen. En sådan börda är lättare att hantera för ett större företag med fler anställda än ett litet företag med få anställda. Sammantaget bör dock skillnaderna mot befintlig lagstiftning för det enskilda företaget inte upplevas som särskilt stora.

21.5 Konsekvenser av regleringen om registrering av verkliga huvudmän

21.5.1 Utgångspunkter

Skyldigheten för juridiska personer att registrera verkliga huvudmän följer direkt av penningtvättsförordningen. Av sjätte penningtvättsdirektivet framgår i vilken medlemsstat en juridisk person ska anmäla uppgifter för registrering. Utredningens förslag till reglering om registrering av verkliga huvudmän pekar således ut vilka juridiska personer som ska anmäla uppgifter enligt penningtvättsförordningen till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän.

I tilläggsdirektiven, som i huvudsak avser skyldigheten för juridiska personer som saknar en verklig huvudman att anmäla sig och sina ledande befattningshavare för registrering, ges utredningen bland

annat i uppdrag att särskilt analysera förslagens administrativa och kostnadsmässiga konsekvenser för Bolagsverket och den ideella sektorn. Eftersom registreringsskyldigheten följer direkt av penningtvättsförordningen tolkar utredningen tilläggsdirektiven på så sätt att utredningen inte bara ska analysera konsekvenserna av sina förslag utan också konsekvenserna av de aktuella bestämmelserna i penningtvättsförordningen, vilket avviker från konsekvensanalysen i övrigt. I avsnitten 21.5.2–21.5.4 hänvisas därför till ”den nya regleringen” i stället för ”den föreslagna regleringen” eller ”förslaget”. Med ”den nya regleringen” avses i detta sammanhang både penningtvättsförordningen och utredningens förslag till reglering. Detta gäller även avsnitt 21.6.2 om konsekvenser för Bolagsverket.

21.5.2 Berörda företag och enskilda

Den nya regleringen innebär att i princip alla juridiska personer ska omfattas av registreringsskyldighet. Det innebär att cirka 1 100 000 svenska juridiska personer ska anmäla uppgifter till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän.

Även fysiska personer med hemvist i Sverige som driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion ska som utgångspunkt anmäla uppgifter till Bolagsverket för registrering. I dagsläget finns inte några trustar eller liknande juridiska konstruktioner registrerade i registret över verkliga huvudmän.

Därutöver innebär den nya regleringen att vissa personer som är hemmahörande i ett land utanför EU ska anmäla uppgifter till Bolagsverket för registrering. Det gäller juridiska personer och vissa fysiska personer som i Sverige förvärvar fast egendom, tilldelas ett upphandlingskontrakt eller inleder vissa affärsförbindelser med en verksamhetsutövare. Det går inte att på förhand uppskatta antalet utländska registreringskyldiga personer som kommer att omfattas av registreringskyldighet i Sverige.

21.5.3 Konsekvenser för enskilda

Den nya regleringen om registrering av verkliga huvudmän träffar juridiska personer som i fråga om storlek, komplexitet och administrativ förmåga skiljer sig åt i väsentlig omfattning. Det rör sig om

allt från stora näringsdrivande bolag med tusentals anställda till små ideella föreningar som uteslutande drivs med hjälp av frivilliga, oavlönade insatser.

De flesta juridiska personer som inte tillhör den ideella sektorn omfattas redan av registreringsskyldighet. För dem innebär den nya regleringen att de behöver utreda om det skett några förändringar av det verkliga huvudmannskapet utifrån de regler i penningtvättsförordningen som juridiska personer ska tillämpa för att identifiera sina verkliga huvudmän. Juridiska personer som redan omfattas av registreringsskyldighet måste också anmäla vissa ytterligare uppgifter för registrering som inte behöver anmälas i dag.

För ideella organisationer som inte är registreringsskyldiga i dagsläget innebär den nya regleringen att de dels måste utreda vem som är verklig huvudman, dels ska anmäla vissa uppgifter för registrering. Ideella föreningar har i regel så många medlemmar att det är mycket ovanligt att någon medlem kontrollerar mer än 25 procent av rösterna på föreningsstämman eller att en person på annat sätt kan anses kontrollera föreningen enligt penningtvättsförordningen. Ideella föreningar saknar därför i regel en verklig huvudman. En sådan slutsats kan föreningarna dra redan genom att ha tillgång till en medlemsförteckning, vilket en förening normalt sett har. Ideella föreningar och andra juridiska personer som saknar en verklig huvudman ska i stället för uppgifter om verklig huvudman anmäla uppgifter om ledande befattningshavare för registrering. Det torde inte innebära några svårigheter att få fram dessa uppgifter.

Det är svårt att försöka beräkna en genomsnittlig kostnad för en juridisk person att utreda det verkliga huvudmannskapet och anmäla uppgifterna till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän. Kostnaden kommer att påverkas av hur svårt det är att utreda vem som är verklig huvudman och hur ofta det sker ägarförändringar eller, när det gäller juridiska personer som saknar en verklig huvudman, ledningsförändringar. Detta kommer att skilja sig åt mellan olika juridiska personer, även mellan juridiska personer av samma slag. Ett antal juridiska personer kommer dock att återkommande behöva göra nya utredningar eller anmälningar om ändrade förhållanden. Det gäller inte minst ideella föreningar i vilka det ofta sker ledningsförändringar. För majoriteten av alla juridiska personer bedömer dock utredningen att de kostnader som uppkommer

till följd av den nya regleringen i huvudsak kommer att vara en engångskostnad.

En anmälan om registrering ska överföras elektroniskt till Bolagsverket. Om det finns särskilda skäl får Bolagsverket efter ansökan besluta om undantag från kravet på elektronisk anmälan (2 kap. 1 § registerförordningen). Enligt nuvarande reglering ska en avgift betalas med 250 kronor för Bolagsverkets handläggning av en anmälan (4 kap. 1 § registerförordningen). Det gäller såväl nya anmälningar som anmälningar om ändrade förhållanden. För handläggningen av en anmälan som inte överförs elektroniskt ska en avgift betalas med 400 kronor (4 kap. 2 § andra stycket registerförordningen). I ett sådant fall tillkommer dessutom en avgift om 400 kronor för Bolagsverkets prövning av ansökan om undantag från kravet på att anmälan ska göras elektroniskt (4 kap. 2 § första stycket registerförordningen).

För de flesta juridiska personer är anmälningsavgiften inte en stor kostnad. Eftersom avgift ska betalas även vid anmälningar om ändrade förhållanden blir dock kostnaden mer påtaglig för juridiska personer i vilka det ofta sker ägarförändringar eller, när det gäller juridiska personer som saknar en verklig huvudman, ledningsförändringar. Detta gäller framför allt för mindre ideella föreningar. Utredningen föreslår av bland annat den anledningen att ideella föreningar ska vara avgiftsbefriade, se avsnitt 8.14.

21.5.4 Särskilt om konsekvenser för den ideella sektorn

Administrativa och kostnadsmissiga konsekvenser

De ideella organisationer som förekommer är av skiftande slag; allt från fackföreningar och politiska partier med många tusen medlemmar till små föreningar som drivs enbart genom frivilliga, oavlönade insatser. Den nya regleringens påverkan på den ideella sektorn kommer således att variera beroende på organisationernas storlek och struktur.

Som framgår ovan föreslår utredningen att ideella föreningar ska vara avgiftsbefriade. Enligt utredningens förslag kommer sådana föreningar således inte att ha någon kostnad för den avgift som ska betalas för Bolagsverkets handläggning av en anmälan om registrering.

För större ideella föreningar bör den administration som följer av den nya regleringen inte bli särskilt betungande. Det finns i regel

resurser avsatta för att hantera föreningens administration. Den ytterligare administration som den nya regleringen innebär bör kunna hanteras utan påverkan på kärnverksamheten.

För mindre ideella föreningar med små resurser kan administrationen däremot innebära en tung börda. I en mindre förening är det i regel ett fåtal personer som genom frivilliga insatser både driver kärnverksamheten och hanterar föreningens administration. För en sådan förening innebär all administration som utgångspunkt en börda som tar resurser från kärnverksamheten. Den administration som följer med den nya regleringen kommer därför många gånger att öka en redan tung administrativ börda. Till detta hör att det i mindre föreningar är vanligt med förändringar i ledningskretsen. En sådan förening kommer således sannolikt att behöva göra ett antal registreringar löpande. Det kan inte uteslutas att vissa mindre föreningar kan komma att avvecklas på grund av att administrationen, tillsammans med befintlig administration, kommer att ta så mycket resurser i anspråk att det inte längre bedöms finnas förutsättningar att driva verksamheten på ett meningsfullt sätt.

Den nya regleringen förväntas också leda till att lokala föreningar vänder sig till sina distrikts- och riksorganisationer för att få stöd, råd och vägledning vid fullgörandet av registreringsskyldigheten. Det finns därmed en risk för att den nya regleringen också ökar organisationernas centrala administration. Detta innebär sannolikt att distrikts- och riksorganisationerna kommer att behöva avsätta resurser till administrativt stöd som annars skulle ha använts i kärnverksamheten.

Konsekvenser för den personliga integriteten

Den som ingår i styrelsen eller ett motsvarande organ i en organisation som har ett politiskt, religiöst, kulturellt eller annat sådant ändamål kan i de flesta fall kunna förutsättas ha en åskådning som sammanfaller med organisationens ändamål. Registrering av ledande befattningshavare i ideella organisationer kan därför få till följd att information om en enskilds åskådning sprids.

För att skapa balans mellan å ena sidan ändamålet att förhindra att det finansiella systemet utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism, och å andra sidan skyddet för privatpersoners grundläggande rättigheter ska, förutom vissa myndigheter och verksam-

hetsutövare, endast personer som har ett berättigat intresse få tillgång till uppgifter i registret över verkliga huvudmän. Sådana personer ska inte heller få tillgång till alla uppgifter som finns registrerade (artikel 12 i sjätte penningtvättsdirektivet). Det innebär att framför allt allmänhetens tillgång till uppgifterna i registret är begränsad.

Vid tillämpningen av EU-rätten ska EU och medlemsstaterna respektera Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I såväl penningtvättsförordningen som sjätte penningtvättsdirektivet görs den uttryckliga bedömningen att de är förenliga med de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns i stadgan, däribland rätten till respekt för privatlivet och familjelivet i artikel 7 samt rätten till skydd av personuppgifter i artikel 8 (se skäl 99 i förordningen och skäl 92 i direktivet).

Utredningens förslag till reglering om registrering i registret över verkliga huvudmän genomför sjätte penningtvättsdirektivet. Utredningen föreslår också viss kompletterande reglering till penningtvättsförordningen som bedöms nödvändig för att Sverige ska uppfylla sina skyldigheter enligt förordningen. Utredningen anser att förslagen är förenliga med de grundläggande rättigheter och principer som kommer till uttryck i bland annat stadgan.

21.6 Konsekvenser för staten

21.6.1 Allmänt

Utredningens förslag bedöms få konsekvenser för främst för tillsynsmyndigheterna, Bolagsverket, Skatteverket och finansunderrättelseenheten. Vissa av tillsynsmyndigheterna får ytterligare verksamhetsutövare att utöva tillsyn över. Samarbetet och informationsutbytet med andra såväl svenska som utländska myndigheter utökas. På ett allmänt plan innebär de nya regelverken förbättrade möjligheter för myndigheterna att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. I följande avsnitt redogör utredningen närmare för de konsekvenser som vissa förslag får för myndigheter.

21.6.2 Konsekvenser för Bolagsverket

Registret över verkliga huvudmän

Handläggningen av anmälningar

Den nya regleringen innebär att ett stort antal juridiska personer som tidigare inte har varit registreringskyldiga, framför allt ideella föreningar, nu ska anmäla uppgifter till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän. Regleringen innebär också att juridiska personer som redan omfattas av registreringskyldighet behöver inkomma med en ny anmälan. Anledningen till detta är att reglerna som juridiska personer ska tillämpa för att identifiera sina verkliga huvudmän ändras i penningtvättsförordningen jämfört med fjärde penningtvättsdirektivet, att fler uppgifter om huvudmannskapet ska registreras och att uppgifter om ledande befattningshavare ska anmälas i de fall det inte finns någon verklig huvudman. Detta innebär att ett mycket stort antal anmälningar om registrering kan förväntas inkomma till Bolagsverket i anslutning till regleringens ikraftträdande. Verket bedömer att det rör sig om ungefär en miljon anmälningar.

Bolagsverket uppskattar att kostnaderna för handläggning av anmälningar och löpande förvaltning kommer att uppgå till 15–20 miljoner kronor per år.

Kontroller och anmälningar av felaktiga uppgifter

De utökade befogenheterna för Bolagsverket att göra kontroller av riktigheten i de uppgifter som anmäls för registrering eller som har registrerats i registret och de nya sanktionsmöjligheterna förväntas bidra till att uppgifterna i registret blir mer korrekta, adekvata och aktuella.

Den nya regleringen om Bolagsverkets kontroller samt myndigheters och verksamhetsutövarers skyldighet att anmäla misstanke om felaktiga uppgifter i registret kommer att innebära merkostnader för Bolagsverket. Verket uppskattar att de ökade kostnaderna för handläggning och förvaltning som hänförs till dessa krav uppgår till cirka 15 miljoner kronor per år.

Tillgången till uppgifter i registret

Kraven på utlämnande av uppgifter från registret förväntas medföra merkostnader för Bolagsverket. Verket uppskattar att de totala löpande kostnaderna kommer att uppgå till 5–10 miljoner kronor per år.

Systemutveckling

Den nya regleringen kommer att medföra merkostnader för Bolagsverket i form av utveckling av it-system. Det gäller bland annat kraven på att ytterligare uppgifter om verkligt huvudmannaskap och, i vissa fall, ledande befattningshavare ska registreras. Bolagsverket uppskattar att dessa utvecklingskostnader kommer att uppgå till 30–45 miljoner kronor.

När det gäller kraven på Bolagsverkets kontroller av riktigheten i de uppgifter som anmäls för registrering eller som har registrerats i registret samt myndigheters och verksamhetsutövarers skyldighet att anmäla misstanke om felaktiga uppgifter i registret uppskattar Bolagsverket att kostnaden för systemutveckling kommer att uppgå till 30–45 miljoner kronor.

Bolagsverkets it-system behöver vidare anpassas efter vilka myndigheter och personer som ska ha tillgång till registret enligt den nya regleringen. Verket uppskattar att dessa utvecklingskostnader kommer att uppgå till 20–30 miljoner.

Informationsinsatser

Som framgår ovan innebär den nya regleringen att ett stort antal juridiska personer som inte omfattas av registreringsskyldighet i dagsläget ska anmäla uppgifter till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän. Den nya regleringen innebär också att juridiska personer som redan är registreringsskyldiga ska anmäla ytterligare uppgifter för registrering och behöver utreda om det skett några förändringar av det verkliga huvudmannaskapet utifrån de nya reglerna. Det är därför av stor vikt att de registreringsskyldiga informeras om den nya regleringen och vad den innebär. Detta blir i första hand en uppgift för Bolagsverket. För att de registreringsskyldiga ska hinna

anpassa sig till regleringen är det viktigt att informationen lämnas i god tid innan regleringen träder i kraft.

Den stora merparten av de juridiska personer som tidigare inte har omfattats av registreringskyldighet utgörs av ideella föreningar. Sådana föreningar omfattas för närvarande som huvudregel inte av något krav på registrering av grundläggande information om den juridiska personen på det sätt som gäller för exempelvis aktiebolag och handelsbolag. Det kommer därför att vara svårt att få fram kontaktuppgifter till alla ideella föreningar i syfte att informera dem om den nya regleringen. För många mindre föreningar finns inte heller någon riksorganisation som kan sprida information om registreringskyldigheten. Det kan därför väntas bli svårt att nå ut till framför allt mindre ideella föreningar för att uppmärksamma dem på den nya regleringen. Av den anledningen är det viktigt att så många informationskanaler som möjligt används.

Bolagsverket uppskattar att de sammantagna informationsinsatserna medför en engångskostnad om 16 miljoner kronor, varav 10 miljoner kronor avser kommunikations- och informationsinsatser, 1 miljon kronor avser samverkan med berörda myndigheter och organisationer samt 5 miljoner kronor avser kundservice och support.

Finansiering

Bolagsverkets verksamhet är i huvudsak avgiftsfinansierad. Utredningen föreslår att regeringen även fortsättningsvis ska få meddela föreskrifter som möjliggör uttag av en avgift för registrering, se avsnitt 8.14.

Enligt utredningens förslag ska ideella föreningar undantas från avgiftsskyldigheten. De kostnader som är hänförliga till anmälningar som görs av sådana föreningar bör därför finansieras av förvaltningsanslag. Bolagsverket uppskattar att ungefär hälften till två tredjedelar av de ökade löpande kostnaderna för registrering och kontroller kan hänföras till ideella föreningar. Det beror bland annat på att ideella föreningar kommer att utgöra den näst största objekttypen i registret. Ideella föreningar saknar i regel en verklig huvudman och ska därför i stället anmäla ledande befattningshavare för registrering i registret. Eftersom det är vanligt med ledningsförändringar i ideella föreningar kommer sådana föreningar sannolikt att göra fler ändringsanmälningar

jämfört med andra typer av juridiska personer. Bolagsverket uppskattar att myndigheten kommer att ta emot en till en och en halv ändringsanmälan per år per ideell förening. Denna uppskattning präglas dock av stor osäkerhet.

Även engångskostnaderna för den utveckling av it-system som är nödvändig till följd av den nya regleringen och engångskostnaderna för informationsinsatser bör enligt utredningens uppfattning finansieras av förvaltningsanslag.

Utlämnande av uppgifter i registret bör finansieras på samma sätt som i dagsläget, det vill säga genom avgifter (4 kap. 3 § registerförordningen). Avgifter får dock inte tas ut av de myndigheter som ska ges tillgång till registret, se avsnitt 8.14. Kostnaderna för utlämnande av uppgifter i registret till dessa myndigheter bör därför finansieras av förvaltningsanslag.

Bolagsverket bör därför få ett ökat anslag motsvarande de kostnader som är hänförliga till anmälningar om registrering som görs av ideella föreningar, den systemutveckling som är nödvändig till följd av den nya regleringen, informationsinsatser i anslutning till regleringens ikraftträdande och utlämnande av uppgifter i registret till de myndigheter som ska ges tillgång till registret.

Registret mot penningtvätt

Utredningens förslag innebär att näringsidkare som gör eller tar emot kontanta betalningar som överstiger 5 000 euro ska registrera sig i Bolagsverkets register mot penningtvätt. Detta kommer att leda till Bolagsverket behöver göra vissa justeringar av it-systemet och ta emot anmälningar från ovan nämnda företag. Bolagsverket har bedömt att utvecklingen av it-systemet kommer ta 50–100 arbetstimmar i anspråk. Mot bakgrund av att varuhandlarna redan omfattas av registreringskyldighet i registret, så bedömer Bolagsverket inte att det kommer att inkomma några större volymer av anmälningar. Liksom för övriga anmälningar till registret får Bolagsverket dessutom ta ut en avgift för sin hantering. Utredningen bedömer mot denna bakgrund att de merkostnader som förslaget innebär ryms inom befintliga ekonomiska ramar.

21.6.3 Konsekvenser för Finansinspektionen

Amla kan komma att överta vissa befogenheter och uppgifter som rör tillsynen över utvalda verksamhetsutövare från Finansinspektionen, se avsnitt 18.5. Det gäller tillsynen över att regleringen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism efterlevs. Finansinspektionen behåller dock tillsynen över sådana svenska verksamhetsutövare i övrigt. Utredningens förslag innebär att de bestämmelser i rörelselagarna som gäller tillsyn och ingripanden anpassas till den uppdelning av tillsynsansvaret mellan Amla och nationella tillsynsmyndigheter som har gjorts i Amla-förordningen. Dessa förslag i sig väntas inte medföra några konsekvenser för Finansinspektionen.

21.6.4 Konsekvenser för Justitiekanslern

Utredningen har föreslagit att Justitiekanslern ska få uppdraget att övervaka Sveriges advokatsamfunds (Advokatsamfundet) penningtvättstillsyn. Uppdraget är nytt och Justitiekanslern har inte heller tidigare arbetat med frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism. Justitiekanslern utövar sedan tidigare tillsyn över advokatväsendet, men bedömer att frånvaron av kompetens inom det finansiella området och då särskilt gällande penningtvätt medför att myndigheten behöver anställa ytterligare personer för uppdraget. Dessa behöver också kunna fullgöra de arbetsuppgifter som i övrigt finns hos Justitiekanslern. Justitiekanslern har uppskattat att uppdraget kommer kräva 1–2 årsarbetskrafter. Utredningen bedömer inte att uppdraget kommer att vara omfattande, men det kommer variera från år till år och innehåller vidare vissa återkommande inslag som årsrapportering. Justitiekanslerns uppgift om resursåtgång framstår därför som rimlig. Den tillkommande kostnaden bör medföra ytterligare anslag.

21.6.5 Konsekvenser för länsstyrelserna

Genom utredningens förslag tillförs länsstyrelserna ett nytt uppdrag. Uppdraget innebär att besluta om åtgärder, inbegripet sanktioner, mot näringsidkare som bryter mot kontantförbudsgränsen i penningtvättsförordningen. En del av de som träffas av bestämmelsen, varuhandlarna, omfattas redan av länsstyrelsernas ordinarie tillsyn. De

näringsidkare som kan tillkomma genom kontantförbudsregeln är näringsidkare som tar emot eller gör stora kontanta betalningar vid handel med tjänster. Det är inte närmare utrett hur många dessa är. Länsstyrelserna har, med de osäkerhetsfaktorer som finns kring omfattningen av uppdraget i beaktande, bedömt att tillsynen av kontantförbudet skulle dubbla myndighetens penningtvättsuppdrag. De tre länsstyrelserna som har penningtvättstillsyn får sammanlagt 22,5 miljoner i anslag för detta. Enligt länsstyrelsernas bedömning skulle tillsynen av kontantförbudet alltså kräva ytterligare 22,5 miljoner i anslag. Länsstyrelserna har bedömt att uppdraget att utöva tillsyn över kontantförbudsgränsen skiljer sig från deras nuvarande uppdrag. Detta eftersom länsstyrelserna bedömer att kontantförbudsärendena kommer vara av mängdkaraktär där det handlar om att avgöra om en verksamhet hanterar kontanter och ifall gränsen för kontantförbudet har överträtts. Länsstyrelserna bedömer att de inte kan tillämpa sitt riskbaserade förhållningssätt utan behöver lägga fokus på att analysera datamängder för att avgöra om ett företag är aktuellt för registrering gällande kontantförbudsgränsen. Länsstyrelserna kommer också att behöva informera företag som hanterar stora kontanta betalningar att de ska registrera sig.

Länsstyrelsernas nuvarande tillsynsuppdrag omfattar ett stort antal verksamhetsutövare inom en rad olika branscher. Utredningen bedömer att uppdraget som rör kontantförbudsgränsen är mer begränsat. Det finns emellertid ett visst behov av ytterligare anslag till länsstyrelserna.

21.6.6 Konsekvenser för Kronofogdemyndigheten

Om någon motsätter sig en platsundersökning enligt Amla-förordningen får Finansinspektionen enligt utredningens förslag begära handräckning av Kronofogdemyndigheten. Förslagen innebär även att Amlas beslut om tillsynsavgifter, sanktionsavgifter eller viten enligt Amla-förordningen ska få verkställas genom Kronofogdemyndighetens försorg enligt utsökningsbalken på samma sätt som en svensk dom som har fått laga kraft.

För Kronofogdemyndighetens del antas förslagen inte innebära mer än eventuellt en marginell ökning av arbetsbelastningen. Platsundersökningar förväntas inte ske med någon större frekvens. De

företag som i dag berörs av Finansinspektionens platsundersökningar brukar regelmässigt underkasta sig dessa frivilligt. Det finns ingen anledning att förvänta sig att detta kommer att ändras om vissa företag kommer att omfattas av Amlas tillsyn. Ärenden om verkställighet av beslut om tillsynsavgifter, sanktionsavgifter eller viten enligt Amlaförordningen förväntas inte heller bli vanligt förekommande.

Mot denna bakgrund bör Kronofogdemyndighetens eventuella merkostnader till följd av förslagen hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

21.6.7 Konsekvenser för Polismyndigheten

Utredningens förslag om att vissa myndigheter och andra organisationer ska ha en uppgiftsskyldighet i förhållande till finansunderrättelseenheten förväntas förbättra förutsättningarna för finansunderrättelseenheten att bedriva ett effektivt arbete med att förebygga, förhindra och upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism.

Den föreslagna regleringen om dispositionsförbud innebär en utvidgning jämfört med nuvarande reglering och innebär bland annat att det införs en ny typ av dispositionsförbud som avser affärsförbindelser. Förslagen förbättrar förutsättningarna för finansunderrättelseenheten att ingripa vid mer komplexa brottsliga upplägg. Den utökade förbudstiden förväntas öka antalet dispositionsförbud eftersom finansunderrättelseenheten därigenom ges mer tid att få fram tillräckligt med underlag för att kunna göra en brottsanmälan.

Antalet dispositionsförbud som beslutas varje år varierar, bland annat beroende på hur tillvägagångssätten för penningtvätt förändras. Dessa variationer är därför svåra att förutse. Trenden är dock att antalet dispositionsförbud ökar. Den utökade förbudstiden kommer sannolikt att driva på denna ökning.

Den föreslagna regleringen om dispositionsförbud förväntas därför öka arbetsbördan för finansunderrättelseenheten. Polismyndigheten uppskattar att det kommer att krävas ytterligare två årsarbetskrafter för att hantera den ökning av antalet dispositionsförbud som kan förväntas till följd av den föreslagna regleringen, vilket motsvarar en kostnad om cirka två miljoner kronor per år.

Förslaget om att finansunderrättelseenhetens uppgiftsskyldighet enligt lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämp-

ningen ska utvidgas till att även omfatta uppgifter som behövs i en behörig myndighets verksamhet för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra förbrott till penningtvätt förväntas leda till att antalet förfrågningar som görs med stöd av lagen ökar. Polismyndigheten uppskattar att det kommer att krävas ytterligare två årsarbetskrafter för att kunna hantera den ökning av förfrågningar som kan förväntas till följd av förslaget, vilket motsvarar en kostnad om cirka två miljoner kronor per år.

21.6.8 Konsekvenser för Skatteverket

Allmänt om ändringarna i konto- och värdefackssystemet

Sjätte penningtvättsdirektivet kommer att medföra sammankoppling med den gemensamma åtkomstpunkt som kommissionen ska utveckla. Vidare ska vissa ytterligare uppgifter göras tillgängliga för sökning i systemet.

Både implementeringen av det sjätte penningtvättsdirektivet och en möjlighet för kreditinstitut att för vissa ändamål eftersöka vissa uppgifter i systemet medför, enligt Skatteverkets bedömning, genomgripande förändringar av den tekniska arkitekturen som i dag gäller för konto- och värdefackssystemet. Enligt Skatteverkets mening är den enda framkomliga lösningen att detta utvecklingsarbete och därtill kommande anslutningsförfaranden görs i ett sammanhang. En annan ordning, det vill säga att framtagandet av de två delarna görs var för sig, skulle medföra dubbelarbete och väsentligt högre kostnader. En sådan lösning framstår inte heller som realistisk eftersom utvecklingsinsatserna som måste genomföras på grund av det sjätte penningtvättsdirektivet kommer att behöva göras i relativ närtid.

Skatteverket har på begäran från utredningen tagit fram ett underlag med kostnadsuppskattningar för genomförandet av sjätte penningtvättsdirektivet i den lydelse som följer av rådets mandat och utredningens förslag om tillgång till uppgifter i systemet för kreditinstitut. I detta sammanhang bör dock också beaktas att det efter att rådet redovisade sitt mandat har tillkommit omfattande tillägg rörande just kontomekanismen. Skatteverkets bedömningar av kostnader och konsekvenser redovisas nedan.

Kostnaderna för att genomföra utredningens förslag

Kostnadsbilden är grov och den bygger bland annat på tidigare erfarenheter från genomförandet av det nu gällande systemet. En mer träffsäker kostnadsbild förutsätter att en förstudie genomförs och att en sådan studie inkluderar de krav som slutligen kommer att följa av det sjätte penningtvättsdirektivet. Genom förstudier och analyser ges underlag för att ta fram bland annat utkast till teknisk arkitektur som möjliggör förmågor som saknas i nuvarande system.

Den tekniska lösning som under år 2020 utvecklades med anledning av tillkomsten av lagen (2020:272) om konto- och värdefackssystem har i vissa delar en begränsad funktionalitet. För att dessa brister ska åtgärdas och för att tillmötesgå de krav som följer av det sjätte penningtvättsdirektivet och förslaget om att ge kreditinstitut rätt att använda systemet kommer det erfordras omfattande utvecklingsinsatser. Därigenom skapas också förutsättningar för att kunna göra systemet mer flexibelt för att bland annat underlätta implementering av ytterligare regleringar som kan aktualiseras i framtiden. Vid en initial uppskattning beräknar Skatteverket att kostnaden för att anpassa systemet till sjätte penningtvättsdirektivet enligt rådets mandat till 120–180 miljoner kronor. Kostnadsbilden består i huvudsak av utveckling och nyutveckling av tekniska förmågor. En del av kostnaden kommer att avse anslutningar av uppdaterade applikationsprogrammeringsgränssnitt mot de omkring 120 institut som för närvarande lämnar uppgifter till systemet, dels till de myndigheter som använder systemet. Den anslutningsprocess som avser institutens uppkopplingar till nuvarande system har tagit i anspråk ansevärd resurser och tid.

Utifrån antaganden att de anpassningar har gjorts av systemet som krävs för att implementera det sjätte penningtvättsdirektivet bedöms kostnaderna för att utveckla en standardiserad frågetjänst som möjliggör för kreditinstitut att få viss åtkomst till systemet till ungefär 5 miljoner kronor. Vidare uppskattas att varje anslutning av ett kreditinstitut medför en kostnad för Skatteverket om cirka 100 000 kronor.

I samband med tillkomsten av lagen om konto- och värdefackssystem ökades det årliga anslaget till Skatteverket varaktigt med 8 miljoner kronor för drift och förvaltning av systemet.² De merkostnader för drift och förvaltning som blir följderna av utredningens förslag har beaktats i det belopp som angetts ovan. När utveckling och anslut-

² Prop. 2019/20:83 s. 41.

ningar har genomförts kommer de årliga förvaltningskostnaderna att överstiga 8 miljoner kronor.

Övriga konsekvenser av utredningens förslag

Skatteverket bedömer att förslagen kommer att få konsekvenser för de institut som tillhandahåller uppgifter för sökning och för de myndigheter, och eventuellt kreditinstitut, som ska använda systemet. För Skatteverkets del måste nya säkerhetsprövningar (information och it-säkerhet) göras och incidenthanteringen kommer att bli mer omfattande om kreditinstitut får möjlighet att göra sökningar i systemet.

Förslagen kommer, som redovisats ovan, att medföra behov av utveckling och nyutveckling av tekniska förmågor som för närvarande saknas i den befintliga lösning som är utvecklad för nu gällande lagstiftning. Som ett resultat av den genomlysning av systemet som måste göras och de krav som uppställs på systemet genom förslagen kan det förväntas att det framkommer behov av regelförändringar, till exempel vad gäller sekretessbestämmelser och möjlighet för Skatteverket att behandla data inom ramen för konto- och värdefackssystemet. Skatteverket bedömer att det inte framstår som realistiskt att ett förslag om att kreditinstitut ska ges rätt att söka i systemet kan tas i bruk innan det sjätte penningtvättsdirektivet genomförs i svensk rätt.

Utredningens bedömning

Utredningen instämmer i Skatteverkets bedömning av att genomförandet av sjätte penningtvättsdirektivet och tillgången till uppgifter i systemet för kreditinstitut bör göras i ett sammanhang av effektivitetsskäl. De utvecklingskostnader som är hänförliga till sökmöjligheter för kreditinstitut bör finansieras genom ytterligare anslag medan kostnader för ett kreditinstituts anslutning till systemet bör finansieras med avgifter. Genom det bemyndigande som utredningen föreslår i avsnitt 9.11 finns det möjlighet för regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att besluta om avgifter. Kostnaderna som är hänförliga till genomförandet av det sjätte penningtvättsdirektivet bör finansieras genom att Skatteverket beviljas ytterligare anslag.

21.6.9 Konsekvenser för Sveriges domstolar

Amla-förordningen

Finansinspektionens olika beslut kan som huvudregel överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Att delar av tillsynen över vissa verksamhetsutövare kan komma att flyttas över till Amla medför att överprövning av Amlas beslut om tillsynsåtgärder och sanktioner i stället kommer att göras av en överprövningsnämnd och av EU-domstolen. Förändringarna i fråga om tillsynen över verksamhetsutövarna förväntas dock inte leda till någon märkbar förändring av antalet mål hos domstolarna.

Förslagen innebär visserligen att Kronofogdemyndighetens handräckning kan komma att överklagas till domstol. Handräckningsärenden är dock mycket ovanliga i Finansinspektionens tillsyn. Någon märkbar ökning av handräckningsärenden när det gäller svenska verksamhetsutövare väntas inte. Kronofogdemyndigheten förväntas därför inte genomföra handräckning i någon större utsträckning. Överklaganden rörande handräckning väntas därför även fortsättningsvis bli sällsynta. De eventuella merkostnaderna för domstolarna bör därför hanteras inom domstolarnas befintliga ekonomiska ramar.

Regleringen om registrering av verkliga huvudmän

Bolagsverkets beslut enligt den föreslagna regleringen om registrering av verkliga huvudmän kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Det är svårt att uppskatta hur många överklagbara beslut som Bolagsverket kommer att meddela varje år till följd av den föreslagna regleringen. Detta beror bland annat på hur många förelägganden och sanktioner som kommer att beslutas. Även antalet ärenden som över huvud taget motiverar ett ingripande av Bolagsverket är svårt att förutse.

Utredningen bedömer att endast ett mindre antal beslut kommer att överklagas till domstol. Eftersom utredningen föreslår skärpta sanktionsmöjligheter i form av tvångslikvidation och avregistrering från handelsregistret kan dock antalet överklaganden förväntas öka i någon mån. Den föreslagna regleringen kan därför antas medföra en något ökad måltillströmning till domstolarna. Enligt utredningens bedömning kan ökningen av antalet mål hos domstolarna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Övervakningen av Advokatsamfundets penningtvättstillsyn

Justitiekanslerns beslut om instruktioner till Advokatsamfundet kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Eftersom detta är en ny företeelse är det svårt att exakt uppskatta antalet beslut Justitiekanslern kommer att meddela till följd av den nya regleringen. Det är dock troligt att antalet beslut kommer att bli ytterst få.

Utredningen bedömer mot denna bakgrund också att endast enstaka beslut kommer att överklagas till domstol. De eventuella merkostnader som detta innebär för domstolarna bör därför hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

21.7 Behovet av speciella informationsinsatser

Det är viktigt att de juridiska personer som omfattas av penningtvättsregleringen får information om den. Sådan information kan tillsynsmyndigheterna ge till verksamhetsutövarna. Ett särskilt stort informationsbehov finns för ideella föreningar och med anledning av den nya regleringen om registrering av verkliga huvudmän. Behovet av speciella informationsinsatser i den delen behandlas i avsnitt 21.6.2. I övrigt bedömer utredningen inte att förslagen medför något behov av speciella informationsinsatser.

21.8 Förenlighet med EU-rätten

Det svenska regelverket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism har till största del EU-rättslig grund. I den utsträckning EU-paketet ger medlemsstaterna valmöjligheter eller annars medger utrymme för att i nationell rätt ställa upp mer långtgående krav eller anpassa bestämmelserna till nationella förhållanden har utredningen strävat efter att slå vakt om den nuvarande svenska regleringen och beakta svenska förhållanden. I den mån utredningens förslag går utöver vad sjätte penningtvättsdirektivet kräver har utredningen i respektive avsnitt bedömt om förslagen är förenliga med EU-rätten. Sammanfattningsvis bedömer utredningen att samtliga förslag är det.

22 Författningskommentar

22.1 Förslaget till lag om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser som genomför sjätte penningtvättsdirektivet och vissa ytterligare bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Utöver det som anges i första stycket innehåller lagen också bestämmelser som kompletterar Amla-förordningen och penningtvättsförordningen.

Paragrafen anger lagens innehåll. Övervägandena finns i avsnitten 5.2 och 5.5.

I *första stycket* ges en upplysning om att lagen genomför sjätte penningtvättsdirektivet. Direktivet genomförs i huvudsak genom lagen och i övrigt genom viss annan lagreglering och förordningsreglering. Av första stycket framgår också att lagen innehåller vissa ytterligare bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Det avser viss nationell reglering som införts vid sidan av EU-rätten.

Andra stycket anger de EU-rättsakter som lagen kompletterar och som i lagen benämns Amla-förordningen och penningtvättsförordningen. Hänvisningarna till förordningarna är utformade på så sätt att de avser förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning (se 3 § som innehåller definitioner).

Tillämpningsområde

2 § I artikel 3 i penningtvättsförordningen anges vilka som är verksamhetsutövare enligt penningtvättsförordningen. Därutöver ska penningtvättsförordningen gälla för fysiska och juridiska personer som driver

1. yrkesmässig handel med varor, om det kan antas att det i verksamheten eller i en del av verksamheten genomförs eller kommer att genomföras transaktioner, enstaka eller sådana som förefaller ha samband, som innebär att ett utbetalt eller mottaget belopp i kontanter uppgår till motsvarande 5 000 euro eller mer,

2. verksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000), och

3. auktionsplattform för handel med utsläppsrätter som en reglerad marknad i enlighet med artikel 26.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2830 av den 17 oktober 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG genom fastställande av regler om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser.

Vissa speltjänster får undantas från tillämpning av penningtvättsförordningen och denna lag enligt föreskrifter som meddelas med stöd av 13 kap. 1 § 1.

Paragrafen anger vilka verksamhetsutövare, utöver de som följer av penningtvättsförordningen, som omfattas av tillämpningsområdet. Paragrafen motsvarar 1 kap. 2 § första stycket 16 och 17 och andra stycket samt 1 kap. 5 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 505–507). Övervägandena finns i avsnitten 6.7.1–6.7.3 och 6.7.5.

I *andra stycket* anges att vissa speltjänster undantas från penningtvättsregelverkets tillämpningsområde. Sådana undantag kan meddelas i föreskrifter med stöd i bemyndigandet i 13 kap. 1 § 1.

Definitioner

3 § Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i penningtvättsförordningen.

Därutöver har nedanstående termer och uttryck följande betydelse:

1. Amla-förordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010,

2. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3. finansunderrättelseenhet: den enhet som avses i 4 kap. 3 §,

4. penningtvättsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism,

5. register över verkliga huvudmän: det register som avses i artikel 10 i sjätte penningtvättsdirektivet,

6. registreringskyldig person: en fysisk eller juridisk person som avses i 7 kap. 4, 5 eller 7 §,

7. sjätte penningtvättsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/xx av den xx om de mekanismer som medlemsstaterna ska inrätta för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och om upphävande av direktiv (EU) 2015/849, i den ursprungliga lydelsen,

8. verksamhetsutövare: fysiska eller juridiska personer som anges i 1 kap. 2 § och artikel 3 i penningtvättsförordningen som inte är undantagna enligt artikel 4, 5 eller 6 i den förordningen.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitten 6.4, 8.4, 8.6 och 10.1.1.

I punkten ett definieras Amla-förordningen.

Punkten två innehåller en definition av begreppet EES. Definitionen motsvarar 1 kap. 8 § 3 i penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 508).

I punkten tre definieras finansunderrättelseenhet.

I punkten fyra definieras penningtvättsförordningen.

I punkten fem definieras register över verkliga huvudmän. Begreppet har betydelse för bestämmelserna om registrering av verkliga huvudmän i 7 kap.

I punkten sex definieras registreringskyldig person. Begreppet har betydelse för bestämmelserna om registrering av verkliga huvudmän i 7 kap.

I punkten sju definieras sjätte penningtvättsdirektivet.

Punkten åtta genomför artikel 2.2 i sjätte penningtvättsdirektivet. *I punkten* definieras verksamhetsutövare. Begreppet har betydelse för att ange vilka fysiska och juridiska personer som omfattas av regelverket.

4 § I artiklarna 2.25 och 33 i penningtvättsförordningen finns bestämmelser om viktiga offentliga funktioner. Med svensk viktig offentlig funktion avses följande funktioner:

1. statschefen eller den som annars tjänstgör som riksföreståndare eller tillfällig riksföreståndare, riksdagens talman och statsråd,
2. ledamöter i riksdagen,
3. styrelseledamöter i politiska partier som är representerade i riksdagen,
4. justitieråd,
5. riksrevisorn,
6. ledamöter i Sveriges riksbanks fullmäktige och direktion,

7. ambassadörer och andra beskickningschefer,
8. myndighetschefen i Försvarsmakten, och
9. verkställande direktörer och styrelseledamöter i bolag som staten har ett direkt eller indirekt rättsligt bestämmande inflytande över.

I paragrafen anges vilka funktioner som är svenska viktiga offentliga funktioner och vars innehavare anses vara personer i politiskt utsatt ställning. Bestämmelsen införs till följd av artikel 33 i penningtvätsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 6.5.2 och 6.5.3.

I *punkten ett* anges att statschefen eller den som annars tjänstgör som riksföreståndare eller tillfällig riksföreståndare, riksdagens talman, statsråd och statssekreterare är viktiga offentliga funktioner. Statschefen är konungen eller drottning som enligt successionsordningen innehar Sveriges tron (5 kap. 1 § regeringsformen). Om konungen eller en drottning som är statschef är förhindrad att fullgöra sina uppgifter eller om konungahuset har utslucknat fullgörs statschefens uppgift av en riksföreståndare eller tillfällig riksföreståndare i enlighet med bestämmelserna i 5 kap. regeringsformen. Denne innehar då också en viktig offentlig funktion. Även talmannen och statsråd innehar viktiga offentliga funktioner. Politiska tjänstemän i Regeringskansliet – t.ex. statssekreterare – omfattas emellertid inte.

I *punkten två* anges att ledamöter i riksdagen är svenska viktiga offentliga funktioner.

Av *punkten tre* framgår att styrelseledamöter i politiska partier som är representerade i riksdagen omfattas även om dessa ledamöter inte själva är riksdagsledamöter. Med styrelsen i ett politiskt parti avses i princip ett organ som mellan det att partiets högsta beslutande organ sammanträder – t.ex. en partistämman – leder partiets verksamhet och inriktning. Eftersom politiska partier är ideella föreningar vars sammansättning och organisation inte regleras i lag finns det dock inget krav på att ett politiskt parti ska ha en styrelse och bedömningen av om ett organ i ett visst parti till funktion och sammansättning motsvarar en styrelse får göras med utgångspunkt i det enskilda partiets förhållanden.

Punkten fyra avser justitieråd, dvs. ledamöter i Högsta domstolen och Högsta förvaltningsdomstolen.

I fråga om *punkterna fem och sex* omfattas riksrevisorn (2 § lagen [2002:1023] med instruktion för Riksrevisionen) och ledamöter i Riksbankens fullmäktige och direktion (9 kap. 13 § regeringsformen).

Punkten sju avser ambassadörer eller andra beskickningschefer, dvs. chargés d'affaires. En ambassadör kan – men behöver inte – vara chef för en beskickning eller en delegation vid en internationell organisation.

Punkten åtta anger att myndighetschefen i Försvarmakten, dvs. överbefälhavaren, innehar enligt en viktig offentlig funktion.

Enligt *punkten nio* innehar verkställande direktörer och styrelseledamöter i bolag som staten har ett direkt eller indirekt rättsligt bestämmande inflytande över viktiga offentliga funktioner. Ett bestämmande inflytande kan utövas genom ägande till mer än 50 procent eller befogenhet att på annat sätt diktera beslut i alla förekommande frågor, t.ex. genom att kunna utse majoriteten i företagets styrelse (se prop. 2016/17:173 s. 450 och 562). Regeringen ska varje år lämna en redogörelse till riksdagen för bolag med statligt ägande (prop. 1980/81:22, bet. 1980/81:NU29, rskr. 1980/81:147). Av redogörelsen framgår bl.a. vilka bolag som staten äger och med vilken ägarandel.

Med bolag avses aktiebolag, handelsbolag och kommanditbolag.

Vilka som är viktiga offentliga funktioner i andra stater får, liksom tidigare, bedömas mot den förteckning som framgår av paragrafen. Paragrafen omfattar alltså även i fortsättningen viktiga offentliga funktioner som i och för sig innehas av svenska medborgare men som inte inrättats och anförtratts av den svenska staten. Det gäller t.ex. ledamöter i Europaparlamentet samt domare i EU-domstolen och Europadomstolen.

2 kap. Begränsningar av stora kontantbetalningar

1 § Av artikel 59.1 i penningtvätsförordningen framgår att personer som handlar med varor eller tillhandahåller tjänster endast får godta eller göra en kontantbetalning upp till ett belopp på 10 000 euro eller motsvarande belopp i nationell eller utländsk valuta, oavsett om transaktionen utförs vid ett tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband.

Den som inte omfattas av 1 kap. 2 § 1 och som avser att driva verksamhet där det kan antas att det i verksamheten eller i en del av verksamheten genomförs eller kommer att genomföras transaktioner, enstaka eller sådana som förefaller ha samband, som innebär att ett utbetalt eller mottaget belopp i kontanter uppgår till motsvarande 5 000 euro eller mer, ska anmäla detta till Bolagsverket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om anmälningsskyldighet för personer som driver verksamhet där stora kontanta betalningar förekommer. Övervägandena finns i avsnitt 16.8.

I *första stycket* finns en upplysningsbestämmelse om innehållet i artikel 59.1 i penningtvättsförordningen.

I *andra stycket* framgår att sådana personer, som inte är verksamhetsutövare enligt penningtvättslagstiftningen, ska anmäla verksamheten till Bolagsverket. Eftersom varuhandlare omfattas av lagens tillämpningsområde enligt 1 kap. 2 § gäller alltså bestämmelsen inte för de som handlar med varor. Anmälningsskyldigheten enligt denna paragraf träffar endast tillhandahållare av tjänster som driver verksamhet där stora kontantbetalningar förekommer.

2 § Länsstyrelsen får ingripa vid överträdelse av förbudet i artikel 59.1 i penningtvättsförordningen. Vid ingripande ska bestämmelserna i 11 kap. 1–23 §§ tillämpas.

Personer som handlar med varor eller tillhandahåller tjänster och genomför kontanta transaktioner ska lämna de uppgifter till länsstyrelsen som behövs för tillsynen.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 59.5 och 59.6 i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelser om ingripande vid överträdelse av kontantförbudet. Övervägandena finns i avsnitt 16.8.

Av *första stycket* framgår att länsstyrelsen får vidta sanktioner och administrativa åtgärder mot de som bryter mot förbudet.

I *andra stycket* framgår en uppgiftsskyldighet för personer som genomför kontanta transaktioner.

3 § Regeringen får besluta om att upphäva kontantförbudsgränsen enligt artikel 59.7 i penningtvättsförordningen.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 59.7 i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelser om möjlighet för regeringen att upphäva kontantförbudsgränsen i förordningen vid krissituationer som omöjliggör betalningar nationellt. Övervägandena finns i avsnitt 6.7.4.

3 kap. Gränsöverskridande verksamhet

1 § En verksamhetsutövare som avser att driva verksamhet i ett annat land inom EES ska underrätta tillsynsmyndigheten innan verksamheten påbörjas. Tillsynsmyndigheten ska därefter meddela den behöriga myndigheten i det andra landet.

Paragrafen, som genomför artikel 33.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om underrättelseskyldighet för verksamhetsutövare som avser att bedriva verksamhet i annat EES-land. Bestämmelsen är utformad med 5 kap. 4 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse som förebild. Övervägandena finns i avsnitt 15.7.

2 § Om en verksamhetsutövare med huvudkontor i en annan stat inom EES är utgivare av elektroniska pengar, betaltjänstleverantör eller leverantör av kryptotillgångstjänster och tillhandahåller tjänster i Sverige, får Finansinspektionen besluta att verksamhetsutövaren ska utse en central kontaktpunkt i Sverige med ansvar för att säkerställa att bestämmelserna i denna lag följs.

Första stycket gäller inte om tjänsterna tillhandahålls genom en filial eller ett dotterföretag här i landet.

Paragrafen, som genomför artikel 5 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser som innebär att Finansinspektionen får möjlighet att besluta att vissa tillhandahållare av elektroniska pengar och leverantörer av kryptotillgångstjänster eller betaltjänster ska utse en central kontaktpunkt i Sverige. Paragrafen motsvarar i huvudsak 6 kap. 3 § penningtvättslagen, med den skillnaden att leverantörer av kryptotillgångstjänster omfattas som en följd av direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.9.

I *första stycket* anges att Finansinspektionen får besluta att angivna verksamhetsutövare ska utse en central kontaktpunkt.

Som framgår av *andra stycket* är paragrafens tillämplighet begränsad till de fall då tjänsterna enligt första stycket tillhandahålls genom ombud eller på annat sätt som inte innebär att tillhandahållaren har en filial eller dotterföretag här i landet.

Av 13 kap. 1 § 2 framgår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om organisation, kompetens, befogenheter, oberoende och funktion för den centrala kontaktpunkten.

3 § Tillsynsmyndigheterna får hänskjuta sådana frågor som avses i artikel 33.5 i sjätte penningtvättsdirektivet till Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism för tvistlösning.

Paragrafen, som genomför artikel 33.5 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om tvistlösning om hem- och värdlandsmyndigheten har olika uppfattning om vilka tillsynsåtgärder som ska vidtas mot en verksamhetsutövare. Bestämmelsen har utformats med 13 kap. 6 b–d § lagen om bank- och finansieringsrörelse som förebild. Övervägandena finns i avsnitt 15.7.

4 § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism för tvistlösning i de fall som framgår av artikel 34.5 i sjätte penningtvättsdirektivet.

Paragrafen, som genomför artikel 34.5 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om tvistlösning gällande förfaranden mellan behöriga myndigheter. Det kan exempelvis röra sig om en begäran om samarbete som har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid. Myndigheten kan då vända sig till Amla för tvistlösning. Bestämmelsen har utformats med 23 kap. 5 a § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden som förebild. Övervägandena finns i avsnitt 15.8.

4 kap. Kontrollfunktioner och rapportering

Kontrollfunktioner

1 § Av artikel 8.2 b iii i penningtvättsförordningen framgår att en oberoende granskningsfunktion ska pröva en verksamhetsutövares interna riktlinjer, förfaranden och kontroller som avses i artikel 8.2 a och b i och ii i samma förordning, när det är motiverat med hänsyn till verksamhetens storlek och art.

Om en verksamhetsutövare inte har inrättat en funktion för oberoende granskning ska verksamhetsutövaren uppdra åt en utomstående expert att göra den prövning av verksamhetsutövarens riktlinjer, förfaranden och kontroller som anges i första stycket.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 8.2 b iii i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelser om oberoende granskning. Övervägandena finns i avsnitt 17.5.

Första stycket upplyser om att penningtvättsförordningen anger att en oberoende granskningsfunktion ska pröva en verksamhetsutövars interna riktlinjer, förfaranden och kontroller (artikel 8.2 b iii i förordningen).

Av bestämmelserna i *andra stycket* följer att en verksamhetsutövare, som inte har inrättat en funktion för oberoende granskning, ska uppdra åt en utomstående expert att göra prövningen.

Detta innebär att prövningen antingen kan göras av en intern funktion för oberoende granskning eller, om någon sådan funktion inte har inrättats, av en utomstående expert. Det ställs således inte något krav på att en verksamhetsutövare ska inrätta en funktion för oberoende granskning.

Avgörande för om en prövning ska ske är om det är motiverat med hänsyn till verksamhetens storlek och art, vilket följer av penningtvättsförordningen (artikel 8.2 b iii). Det innebär att det endast är vissa verksamhetsutövare som kommer att omfattas av kravet på prövning.

2 § Om en verksamhetsutövare är skyldig att ha en funktion för regel efterlevnad eller internrevision enligt någon annan författning än penningtvättsförordningen, får den som har utsetts till att ansvara för en sådan funktion också utses till regelefterlevnadsansvarig enligt artikel 9.3 första stycket i penningtvättsförordningen eller att ansvara för funktionen för oberoende granskning enligt artikel 8.2 b iii i samma förordning.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 9.6 i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelser om ansvaret för vissa kontrollfunktioner. Övervägandena finns i avsnitt 17.5.

Av paragrafen följer att en person som har utsetts till att ansvara för en funktion för regelefterlevnad eller internrevision som en verksamhetsutövare ska ha enligt någon annan författning än penningtvättsförordningen, också får utses till regelefterlevnadsansvarig och att ansvara för funktionen för oberoende granskning enligt penningtvättsförordningen. Med andra författningar avses främst tillämplig rörelsereglering. Det behöver således inte utses olika personer till att ansvara för kontrollfunktionerna enligt penningtvättsförordningen och motsvarande kontrollfunktioner enligt andra författningar.

Finansunderrättelseenhet

3 § För att fullgöra uppgiften att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism ska det vid Polismyndigheten finnas en finansunderrättelseenhet.

Paragrafen, som genomför artikel 17.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, anger att det vid Polismyndigheten ska finnas en finansunderrättelseenhet som ska fullgöra uppgiften att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. Övervägandena finns i avsnitt 10.1.1.

Rapportering

4 § Om en tillsynsmyndighet vid inspektion eller på annat sätt har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta finansunderrättelseenheten om detta.

En sådan underrättelse ska även göras av andra myndigheter som i sin verksamhet upptäcker sådana omständigheter som avses i första stycket, om det inte hindras av sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Paragrafen, som genomför artikel 32 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om myndigheters skyldighet att underrätta finansunderrättelseenheten om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism. Paragrafen motsvarar i huvudsak 4 kap. 4 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 539–540). I *andra stycket*, som inte följer av EU-rätten, framgår att andra myndigheter är skyldiga att underrätta finansunderrättelseenheten vid misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism. Det tidigare kravet på att det endast skulle gälla vid hantering av kontanter har tagits bort. Övervägandena finns i avsnitt 15.6.

Uppgiftsskyldighet

5 § Bestämmelserna i artikel 50.1a i penningtvättsförordningen ska tillämpas även på en begäran om uppgifter som görs av Säkerhetspolisen.

Därutöver ska följande fysiska eller juridiska personer på begäran av finansunderrättelseenheten eller Säkerhetspolisen utan dröjsmål lämna alla uppgifter som behövs för en utredning om penningtvätt eller finansiering av terrorism:

1. ett clearingbolag,

2. den som tillhandahåller finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar, och

3. den som bedriver eller under de senaste fem åren har bedrivit penninginsamling för humanitärt, välgörande, kulturellt eller något annat allmännyttigt ändamål.

När uppgifter har lämnats enligt 4 §, ska även andra fysiska eller juridiska personer som avses i 1 kap. 2 § och artikel 3 i penningtvättsförordningen lämna de uppgifter för utredningen som finansunderrättelseenheten eller Säkerhetspolisen begär.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppgiftslämnande till finansunderrättelseenheten och Säkerhetspolisen. Paragrafen motsvarar 4 kap. 6 § första stycket 2–4 och andra stycket penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 540, 2018/19:150 s. 105–106 och 2021/22:251 s. 116). Övervägandena finns i avsnitt 19.2.

I *första stycket* framgår att Säkerhetspolisen ska ha möjlighet att begära uppgifter från verksamhetsutövare på samma sätt som finansunderrättelseenheten har enligt penningtvättsförordningen.

I *andra stycket* framgår att vissa aktörer som inte är verksamhetsutövare ska vara skyldiga att lämna uppgifter på finansunderrättelseenhetens och Säkerhetspolisens begäran.

I *tredje stycket* klargörs att uppgiftsskyldighet föreligger även för andra än den verksamhetsutövare som lämnat en rapport om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Tystnadsplikt

6 § Bestämmelserna om tystnadsplikt i artikel 54 i penningtvättsförordningen ska även gälla för verksamhetsutövare som lämnar uppgifter till Säkerhetspolisen enligt 5 §.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om tystnadsplikt vid uppgiftslämnande till Säkerhetspolisen, innebär att samma regler ska gälla oavsett om en verksamhetsutövare lämnar uppgifter till finansunderrättelseenheten eller Säkerhetspolisen. Övervägandena finns i avsnitt 19.2.1.

7 § Ett clearingbolag, den som tillhandahåller finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar eller den som bedriver eller under de senaste fem åren har bedrivit penninginsamling för humanitärt, välgörande, kulturellt eller något annat allmännyttigt ändamål får inte för någon utomstående

obehörigen röja att uppgifter har lämnats enligt 5 §. Detsamma gäller den som är verksam hos ett sådant företag.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om tystnadsplikt för vissa aktörer som inte är verksamhetsutövare, motsvarar 4 kap. 9 a § penningtvättslagen (se prop. 2021/22:251 s. 117 och 118), med den skillnaden att insamlingsrörelser nu också lagts till. Övervägandena finns i avsnitt 19.2.1.

8 § Bestämmelser om ansvar för den som bryter mot tystnadsplikten enligt 7 § och artikel 54 i penningtvättsförordningen finns i 20 kap. 3 § brottsbalken.

Paragrafen, som delvis införs till följd av artikel 54 i penningtvättsförordningen, innehåller en upplysning om att brott mot tystnadsplikten enligt 7 § och artikel 54 i penningtvättsförordningen kan medföra lagföring enligt 20 kap. 3 § brottsbalken. Paragrafen motsvarar 4 kap. 9 § tredje stycket och 4 kap. 9 a § andra stycket penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 542 och 2021/22:251 s. 117 och 118). Övervägandena finns i avsnitten 17.8 och 19.2.1.

5 kap. Dispositionsförbud

Dispositionsförbud som avser transaktioner

1 § Finansunderrättelseenheten eller Säkerhetspolisen får besluta att en verksamhetsutövare inte får genomföra en transaktion eller en viss typ av transaktion, om det finns skäl att misstänka att transaktionen utgör ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism (dispositionsförbud).

Beslut om dispositionsförbud får meddelas endast om det är fara i dröjsmål och det skäligen kan befaras att egendom annars kommer att undanskaffas och skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som den innebär.

Ett dispositionsförbud som grundar sig på uppgifter som en verksamhetsutövare har lämnat till finansunderrättelseenheten enligt artikel 50.1 i penningtvättsförordningen ska beslutas så snart som möjligt.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 20.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om dispositionsförbud som avser transaktioner. Paragrafen motsvarar delvis 4 kap. 11 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 543). Övervägandena finns i avsnitt 10.3.1.

Av *första stycket* framgår att finansunderrättelseenheten eller Säkerhetspolisen får besluta att en transaktion eller en viss typ av transaktion inte får genomföras. Ett sådant beslut får fattas om det finns skäl att misstänka att transaktionen utgör ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism. Det krävs inte att misstanken kan riktas mot någon person. I stället ska misstanken kunna knytas till den transaktion som avses bli föremål för ett beslut om dispositionsförbud. Att det finns skäl att misstänka att en transaktion utgör ett led i ett brott är ett uttryck för en lägre misstankegrad än att det finns anledning att anta att brott har begåtts, vilket krävs för att inleda förundersökning. Förutsättningarna för att inleda förundersökning behöver alltså inte vara uppfyllda men det krävs att misstanken grundar sig på konkreta omständigheter (se prop. 2013/14:121 s. 127).

De uppgifter som ligger till grund för misstanken kan till exempel ha kommit in till finansunderrättelseenheten genom en rapport om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism från en verksamhetsutövare enligt artikel 50.1 i penningtvättsförordningen. Det kan också vara uppgifter som en utländsk finansunderrättelseenhet eller en tillsynsmyndighet lämnat till finansunderrättelseenheten (se 4 kap. 4 §). En misstanke kan också uppstå med anledning av rapporter om misstänkta transaktioner från flera olika verksamhetsutövare som sammantaget avslöjar ett misstänkt transaktionsmönster. Annan underrättelseinformation kan också ligga till grund för en misstanke.

Ett dispositionsförbud kan omfatta både enskilda transaktioner och en viss typ av transaktioner, exempelvis kontoöverföringar till en viss mottagare. Förbudet kan också avse transaktioner som är sammankopplade med en tidigare transaktion som har omfattats av ett dispositionsförbud. En transaktion kan avse såväl kontobehållning som annan egendom, till exempel kontanter, värdepapper och fastigheter.

I *andra stycket* anges de ytterligare förutsättningar som ska vara uppfyllda för att ett beslut om dispositionsförbud ska få fattas. En första förutsättning är att det är fara i dröjsmål och det skäligen kan befaras att egendom annars kommer att skaffas undan. En andra förutsättning är att åtgärden är proportionerlig. Det innebär att det måste göras en avvägning mellan behovet av åtgärden och de enskilda intressen som påverkas av beslutet innan ett beslut om dispositionsförbud fattas. Vid denna bedömning bör exempelvis graden av misstanke beaktas, hur stor risken är för att egendom annars skaffas undan

och hur stort belopp som transaktionen har avsett (se prop. 2013/14:121 s. 127).

Tredje stycket innehåller en bestämmelse om när ett dispositionsförbud som grundar sig på en rapport om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism som lämnats av en verksamhetsutövare ska beslutas. Ett sådant beslut ska fattas så snart som möjligt (se artikel 52 i penningtvättsförordningen).

2 § Ett beslut om dispositionsförbud enligt 1 § ska så snart som möjligt anmälas till åklagare, som skyndsamt ska pröva om åtgärden ska bestå.

Finns det inte längre skäl för åtgärden ska den hävas omedelbart. Åtgärden upphör att gälla när tio arbetsdagar har gått från finansunderrättelseenhetens eller Säkerhetspolisens beslut, om den inte har hävts dessförinnan.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 20.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om förfarandet efter att ett dispositionsförbud som avser transaktioner har beslutats. Paragrafen motsvarar delvis 4 kap. 12 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 543). Övervägandena finns i avsnitten 10.3.1, 10.3.4 och 10.3.5.

Av *första stycket* framgår att ett beslut om dispositionsförbud så snart som möjligt ska underställas åklagares prövning. Normalt sett kan detta göras direkt efter det att ett beslut har meddelats. Den utredning som har tagits fram hos finansunderrättelseenheten eller Säkerhetspolisen bör alltid följa med anmälan liksom en kopia av beslutet. Därefter ska åklagaren skyndsamt pröva om det finns skäl för att låta förbudet bestå. Åklagarens beslut får inte överklagas, se 7 §. Om åklagaren finner att förundersökning kan inledas, kan beslutet om dispositionsförbud ersättas av ett beslut om penningbeslag enligt 12 § lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott eller 15 § terroristbrottslagen (2022:666). I annat fall har finansunderrättelseenheten eller Säkerhetspolisen möjlighet att inom den tidsfrist som anges i andra stycket komplettera utredningen varefter ett förnyat ställningstagande till frågan om att inleda förundersökning kan ske.

Av *andra stycket* framgår att ett dispositionsförbud omedelbart ska hävas om det inte längre finns skäl för åtgärden. En anledning kan vara att någon ny omständighet som har betydelse för bedömningen kommer fram. Om finansunderrättelseenheten eller Säkerhetspolisen vid den fortsatta utredningen efter att ett beslut om dispositionsförbud har fastställts av åklagaren, får del av uppgifter som innebär att det inte längre finns anledning att misstänka pen-

ningtvätt eller finansiering av terrorism, måste uppgifterna genast förmedlas vidare till åklagaren som då får göra en ny bedömning. Ett beslut om dispositionsförbud upphör att gälla när tio arbetsdagar har gått från finansunderrättelseenhetens eller Säkerhetspolisens beslut, om beslutet inte har hävts redan tidigare.

Tiden ska beräknas från tidpunkten för beslutet om dispositionsförbud. Som arbetsdagar räknas inte lördagar, söndagar eller andra allmänna helgdagar, midsommarafton, julafton eller nyårsafton (se 2 § första stycket lagen [1930:173] om beräkning av lagstadgad tid). När den angivna tiden har löpt ut upphör dispositionsförbudet automatiskt att gälla.

Dispositionsförbud som avser affärsförbindelser

3 § Finansunderrättelseenheten får besluta att en verksamhetsutövare tillfälligt inte ska fullgöra förpliktelser som följer av en affärsförbindelse som har ingåtts med en kund, om det finns skäl att misstänka att affärsförbindelsen kommer att användas för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller på något annat sätt är kopplad till sådan brottslighet (dispositionsförbud).

Beslut om dispositionsförbud får meddelas endast om det är fara i dröjsmål och skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som den innebär.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 20.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om dispositionsförbud som avser affärsförbindelser. Övervägandena finns i avsnitt 10.3.2.

Av *första stycket* framgår att finansunderrättelseenheten får besluta att en verksamhetsutövare tillfälligt inte ska fullgöra förpliktelser som följer av en affärsförbindelse som har ingåtts med en kund. Med affärsförbindelse avses detsamma som i artikel 2.16 i penningtvättsförordningen. Ett sådant beslut får fattas om det finns skäl att misstänka att affärsförbindelsen kommer att användas för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller på något annat sätt är kopplad till sådan brottslighet.

Ett dispositionsförbud kan omfatta samtliga eller vissa förpliktelser som följer av en affärsförbindelse. Omfattningen av förbudet styrs bland annat av vilka av verksamhetsutövarens produkter eller tjänster som det finns skäl att misstänka kommer att användas för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Ett dispositionsförbud som riktas mot en verksamhetsutövare som tillhandahåller tjänster

som endast delvis omfattas av penningtvätsregleringen, till exempel advokater och andra oberoende jurister, kan endast omfatta de tjänster som faller inom penningtvätsregleringens tillämpningsområde. I avsnitt 10.3.2 finns en redogörelse för vad ett dispositionsförbud kan omfatta i olika verksamheter.

Andra stycket motsvarar i allt väsentligt 1 § andra stycket, se författningskommentaren till den paragrafen. Skillnaden är att det i denna paragraf inte ställs upp något krav på att det skäligen kan befaras att egendom annars kommer att undanskaffas för att ett dispositionsförbud ska kunna beslutas.

4 § Ett beslut om dispositionsförbud enligt 3 § ska så snart som möjligt anmälas till åklagare, som skyndsamt ska pröva om åtgärden ska bestå.

Finns det inte längre skäl för åtgärden ska den hävas omedelbart. Åtgärden upphör att gälla när fem arbetsdagar har gått från finansunderrättelseenhetens beslut, om åtgärden inte har hävts dessförinnan.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 20.2 i sjätte penningtvätsdirektivet, innehåller bestämmelser om förfarandet efter att ett dispositionsförbud som avser affärsförbindelser har beslutats. Övervägandena finns i avsnitten 10.3.2, 10.3.4 och 10.3.5.

Paragrafen motsvarar i allt väsentligt 2 §, se författningskommentaren till den paragrafen. Skillnaden är att förbudstiden är olika lång.

Dispositionsförbud på begäran av en utländsk finansunderrättelseenhet

5 § Om förutsättningarna enligt 1 eller 3 § är uppfyllda, får finansunderrättelseenheten fatta beslut om dispositionsförbud även på begäran av en utländsk finansunderrättelseenhet eller en motsvarande enhet i en stat utanför EES.

För ett dispositionsförbud som avses i första stycket tillämpas samma bestämmelser som för ett dispositionsförbud enligt 1 eller 3 §.

Paragrafen, som genomför artikel 20.4 i sjätte penningtvätsdirektivet, innehåller bestämmelser om dispositionsförbud som beslutas på begäran av en tredje part. Paragrafen motsvarar 4 kap. 11 § tredje stycket penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 543). Övervägandena finns i avsnitt 10.3.3.

I *första stycket* anges att finansunderrättelseenheten får besluta om dispositionsförbud på begäran av en utländsk finansunderrättelseenhet eller en motsvarande enhet i en stat utanför EES. De förutsätt-

ningar som måste vara uppfyllda enligt 1 eller 3 § för att ett dispositionsförbud ska få beslutas måste vara uppfyllda även i ett sådant fall.

Av *andra stycket* framgår att samma bestämmelser ska tillämpas för ett dispositionsförbud som fattas på begäran av en utländsk finansunderrättelseenhet eller en motsvarande enhet i en stat utanför EES som för ett beslut som finansunderrättelseenheten fattar på eget initiativ. Det gäller till exempel bestämmelserna om giltighetstiden för ett dispositionsförbud och att ett sådant ska anmälas till åklagare (2 och 4 §§).

Underrättelse om dispositionsförbud

6 § En verksamhetsutövare ska omedelbart underrättas om att ett dispositionsförbud har beslutats eller hävts.

Den som har drabbats av ett beslut om dispositionsförbud ska underrättas om beslutet när det kan antas att syftet med en beslutad eller förutsedd åtgärd inte motverkas och den framtida utredningen inte skadas av uppgiften röjs. Beslut om underrättelse meddelas av åklagare. En underrättelse behöver inte lämnas, om den med hänsyn till omständigheterna uppenbart är utan betydelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelse om dispositionsförbud. Paragrafen motsvarar 4 kap. 12 § tredje och fjärde styckena penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 543). Övervägandena finns i avsnitt 10.3.6.

Överklagande

7 § Beslut enligt detta kapitel får inte överklagas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överklagande. Övervägandena finns i avsnitten 10.3.4 och 10.3.7.

Av paragrafen framgår att beslut enligt detta kapitel inte får överklagas. Det innebär att ett beslut om dispositionsförbud enligt 1 eller 3 § och ett beslut om huruvida förbudet ska bestå enligt 2 eller 4 § inte får överklagas.

6 kap. Behandling av personuppgifter

Behandling av känsliga personuppgifter och personuppgifter om lagöverträdelser

1 § Sådana personuppgifter som avses i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (känsliga personuppgifter) och personuppgifter om fällande domar i brottmål samt överträdelser som avses i artikel 10 i den förordningen får endast behandlas av behöriga myndigheter om det är nödvändigt för ändamålen i sjätte penningtvättsdirektivet.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om behandling av känsliga personuppgifter och uppgifter om lagöverträdelser, genomför artikel 53 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 14.3.1.

De uppgifter som avses i artikel 9.1 i dataskyddsförordningen är personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening och genetiska uppgifter, biometriska uppgifter för att entydigt identifiera en fysisk person, uppgifter om hälsa eller uppgifter om en fysisk persons sexualliv eller sexuella läggning.

De uppgifter som avses i artikel 10 i dataskyddsförordningen är personuppgifter som rör fällande domar i brottmål och överträdelser eller därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder.

Hänvisningarna till dataskyddsförordningen är dynamiska, dvs. avser den vid varje tidpunkt gällande lydelsen av förordningen.

Information till den registrerade

2 § Besked om att personuppgifter behandlas enligt artikel 50.1 eller 50.1a i penningtvättsförordningen och om att sådana uppgifter bevaras enligt artikel 56 i samma förordning får inte lämnas ut till den registrerade.

Första stycket gäller också för personuppgifter som behandlas enligt 4 kap. 5 §.

Paragrafen, som delvis införs till följd av bestämmelserna i artikel 54 i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelser om information om personuppgiftsbehandling. Paragrafen motsvarar 5 kap. 7 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 545 och 546). Övervägandena finns i avsnitten 17.8 och 19.2.2.

Samkörning av register

3 § En verksamhetsutövers register med uppgifter om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism får inte samköras med motsvarande register hos någon annan.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om förbud för verksamhetsutövare att samköra sina register med annan, motsvarar 5 kap. 8 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 546). Övervägandena finns i avsnitt 19.4.

4 § Förbudet i 3 § gäller inte samkörning av register med en filial till en verksamhetsutövare som är etablerad i ett land utanför EES, om kraven enligt 13.1 och 14.1 i penningtvättsförordningen är uppfyllda i fråga om filialen.

Förbudet i 3 § gäller inte heller samkörning av register som sker mellan verksamhetsutövare som ingår i samma koncern, om verksamhetsutövarna har hemvist i Sverige eller inom EES.

Om en verksamhetsutövare som avses i andra stycket har hemvist i ett land utanför EES gäller andra stycket om kraven enligt 13.1 och 14.1 i penningtvättsförordningen är uppfyllda i fråga om den verksamhetsutövaren.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om undantag från samkörningsförbudet i 3 §, motsvarar 5 kap. 9 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 546). Övervägandena finns i avsnitt 19.4.

Tystnadsplikt

5 § Den som är verksam hos en verksamhetsutövare får inte obehörigen röja att personuppgifter behandlas enligt 4 kap. 5 § eller artikel 50.1 i penningtvättsförordningen och att sådana uppgifter bevaras enligt artikel 56 i penningtvättsförordningen.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om tystnadsplikt, motsvarar 5 kap. 11 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 547). Övervägandena finns i avsnitt 19.2.2.

Andra än verksamhetsutövare

6 § Besked om att personuppgifter behandlas enligt 4 kap. 5 § får inte lämnas ut till den registrerade av

1. ett clearingbolag, eller
2. den som tillhandahåller finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar.

Paragrafen, som innebär ett undantag från bestämmelserna i dataskyddsförordningen om den registrerades rätt att få viss information från den personuppgiftsansvarige, motsvarar 5 kap. 12 § penningtvättslagen (se prop. 2021/22:251 s. 128). Övervägandena finns i avsnitt 19.2.2.

7 § Uppgift om att personuppgifter behandlas enligt 4 kap. 5 § får inte obehörigen röjas av någon som är verksam hos

1. ett clearingbolag, eller
2. den som tillhandahåller finansiell infrastruktur som avser omedelbara betalningar.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om tystnadsplikt, motsvarar 5 kap. 13 § penningtvättslagen (se prop. 2021/22:251 s. 128 och 129). Övervägandena finns avsnitt 19.2.2.

7 kap. Registrering av verkliga huvudmän

Inledande bestämmelser

1 § I artiklarna 42–49 i penningtvättsförordningen finns bestämmelser om registrering av verkliga huvudmän. Därutöver gäller vad som anges i 2–30 §§.

Paragrafen innehåller en upplysning om att ytterligare bestämmelser om registrering av verkliga huvudmän finns i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

2 § Detta kapitel gäller inte för sådana juridiska personer som avses i artikel 45a i penningtvättsförordningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag för vissa juridiska personer. Kapitlet ska inte tillämpas på sådana juridiska personer som avses i artikel 45a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Registreringsmyndighet

3 § Bolagsverket ska föra ett register över verkliga huvudmän och andra uppgifter som anmäls enligt denna lag och penningtvättsförordningen.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 10.1 första stycket i sjätte penningtvättsdirektivet, anger att Bolagsverket ska föra ett register över verkliga huvudmän och andra uppgifter som anmäls enligt denna lag och penningtvättsförordningen. Paragrafen motsvarar 3 kap. 1 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 571). Övervägandena finns i avsnitt 8.5.

Skyldighet att anmäla uppgifter för registrering

4 § En svensk juridisk person ska anmäla uppgifter enligt artiklarna 44 och 45.3 i penningtvättsförordningen till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 10.1 första stycket och 10.2 första stycket i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om juridiska personers skyldighet att anmäla uppgifter till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän. Paragrafen motsvarar delvis 1 kap. 2 § och 2 kap. 3 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 562 och 568). Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Anmälningsskyldigheten gäller svenska juridiska personer. Förutom aktiebolag, ekonomiska föreningar och andra juridiska personer som omfattas av ett krav på registrering av grundläggande information om den juridiska personen, är bestämmelsen även tillämplig på de juridiska personer som inte är skyldiga att registrera sig i ett offentligt register, till exempel ideella föreningar. Av artikel 45.3 i penning-

tvättsförordningen framgår att registreringskyldigheten även gäller juridiska personer som saknar en verklig huvudman.

Att bestämmelsen endast gäller juridiska personer innebär att till exempel en filial, ett enkelt bolag eller en enskild näringsidkare inte omfattas av anmälningsskyldighet (jfr prop. 2016/17:173 s. 562).

Vilka uppgifter som ska anmälas för registrering framgår av artiklarna 44 och 45.3 i penningtvättsförordningen. I artiklarna 45.1a och 46.1b i samma förordning regleras när uppgifter ska anmälas för registrering, både när en första anmälan för en juridisk person ska göras och när ändrade förhållanden ska anmälas.

5 § En fysisk person med hemvist i Sverige som driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion ska anmäla uppgifter enligt artikel 44 i penningtvättsförordningen till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 10.1 första stycket och 10.2 första stycket i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om skyldighet för vissa fysiska personer att anmäla uppgifter till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän. Paragrafen motsvarar delvis 1 kap. 2 § och 2 kap. 7 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 562 och 570). Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

I paragrafen anges att en fysisk person med hemvist i Sverige som driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion ska anmäla uppgifter till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän. Om en juridisk person driver sådan verksamhet gäller i stället 4 §.

Vilka uppgifter som ska anmälas för registrering framgår av artikel 44 i penningtvättsförordningen. I artikel 46.1b i samma förordning regleras när uppgifter ska anmälas för registrering, både när en första anmälan för en registreringskyldig fysisk person ska göras och när ändrade förhållanden ska anmälas.

6 § Om flera personer driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion och de är etablerade eller har hemvist i olika stater inom EES, ska ett intyg om registrering eller ett utdrag ur registret över verkliga huvudmän i en annan stat inom EES anses tillräckligt för att registreringskyldigheten enligt 4 eller 5 § ska anses uppfyllt.

Paragrafen, som genomför artikel 10.1 andra stycket i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om undantag från skyldigheten att anmäla uppgifter för registrering i registret över verkliga huvudmän i vissa situationer. Paragrafen motsvarar delvis 2 kap. 8 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 571 och 2018/19:150 s. 113). Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Om flera personer driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion och de är etablerade eller har hemvist i olika stater inom EES behöver registrering endast ske i en av staterna. Ett intyg om registrering eller ett utdrag ur registret över verkliga huvudmän i en annan stat inom EES är tillräckligt för att registreringskyldigheten enligt 4 eller 5 § ska anses uppfylld.

7 § En juridisk person som har bildats i en stat utanför EES ska anmäla uppgifter enligt artiklarna 44, 45.3 och 47 i penningtvätsförordningen till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän, om den juridiska personen i Sverige förvärvar fast egendom, tilldelas ett upphandlingskontrakt eller inleder en affärsförbindelse med en verksamhetsutövare enligt artikel 48.1 d i samma förordning.

Första stycket gäller även för den som driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion och som är etablerad eller har sin hemvist i en stat utanför EES.

Paragrafen, som genomför artikel 10.1a första stycket och 10.2 första stycket i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om skyldighet för vissa fysiska och juridiska personer som är hemmahörande i en stat utanför EES att anmäla uppgifter för registrering i registret över verkliga huvudmän. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Av första stycket framgår att en juridisk person som har bildats i en stat utanför EES ska anmäla uppgifter till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän, om den juridiska personen i Sverige förvärvar fast egendom, tilldelas ett upphandlingskontrakt eller inleder en affärsförbindelse med en verksamhetsutövare enligt artikel 48.1 d i penningtvätsförordningen. Registrering behöver inte ske om affärsförbindelsen ingås med en verksamhetsutövare som är verksam inom en sektor som förknippas med låg risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism och affärsförbindelsen, eller en transaktion med koppling till denna, inte överstiger 250 000 euro eller motsvarande belopp i nationell valuta (se artikel 48.1 d i penningtvätsförordningen).

Vilka uppgifter som ska anmälas för registrering framgår av artiklarna 44, 45.3 och 47 i penningtvättsförordningen.

Av bestämmelserna i *andra stycket* följer att registreringsskyldighet enligt första stycket även gäller för den som driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion och som är etablerad eller har sin hemvist i en stat utanför EES.

8 § Om en fysisk eller juridisk person som avses i 7 § förvärvar fast egendom, tilldelas ett upphandlingskontrakt eller ingår affärsförbindelser med verksamhetsutövare enligt artikel 48.1 d i penningtvättsförordningen i flera stater inom EES, ska ett intyg om registrering eller ett utdrag ur registret över verkliga huvudmän i en annan stat inom EES anses tillräckligt för att registreringsskyldigheten ska anses uppfylld.

Paragrafen, som genomför artikel 10.1a andra stycket i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om undantag från skyldigheten för vissa personer som är hemmahörande utanför EES att anmäla uppgifter för registrering i registret över verkliga huvudmän i vissa situationer. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Om en fysisk eller juridisk person som avses i 7 § förvärvar fast egendom, tilldelas upphandlingskontrakt eller ingår affärsförbindelser med verksamhetsutövare enligt artikel 48.1 d i penningtvättsförordningen i flera stater inom EES behöver registrering endast ske i en av staterna. Ett intyg om registrering eller ett utdrag ur registret över verkliga huvudmän i en annan stat är tillräckligt för att registreringsskyldigheten enligt 7 § ska anses uppfylld.

9 § En fysisk eller juridisk person som avses i 7 § får anmäla uppgifter enligt artikel 44 i penningtvättsförordningen till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän om denne har för avsikt att i Sverige förvärva fast egendom, delta i en upphandling eller inleda en affärsförbindelse med en verksamhetsutövare enligt artikel 48.1 d i penningtvättsförordningen.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 48.1a i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelser om att vissa fysiska och juridiska personer som är hemmahörande i en stat utanför EES i vissa situationer får anmäla uppgifter för registrering i registret över verkliga huvudmän. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

En fysisk eller juridisk person som avses i 7 § får anmäla uppgifter till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän

om personen har för avsikt att i Sverige förvärva fast egendom, delta i en upphandling eller inleda en affärsförbindelse med en verksamhetsutövare enligt artikel 48.1 d i penningtvättsförordningen. Registreringen är således frivillig och avser situationen att det endast finns en avsikt att vidta en sådan åtgärd som anges i 7 §.

Vilka uppgifter som får anmälas för registrering, och som Bolagsverket är skyldigt att registrera i registret över verkliga huvudmän, framgår av artikel 44 i penningtvättsförordningen.

Brister i anmälan

10 § Om den som har gjort en anmälan om registrering inte följer de krav som gäller för en anmälan, får Bolagsverket förelägga den registreringsskyldiga personen att yttra sig i frågan eller rätta till bristen inom en viss tid.

Om den som har gjort anmälan inte följer ett föreläggande enligt första stycket, får registrering vägras.

Paragrafen, som genomför artikel 10.5 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om brister i en anmälan om registrering. Paragrafen motsvarar 3 kap. 2 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 571). Övervägandena finns i avsnitt 8.8.3.

Utebliven anmälan

11 § Om en registreringsskyldig person inte har anmält uppgifter för registrering inom den tid som anges i artikel 45.1a eller 46.1b i penningtvättsförordningen, eller om registrering vägrats enligt 10 §, får Bolagsverket förelägga den registreringsskyldiga personen att lämna in en anmälan inom en viss tid.

Paragrafen, som genomför artikel 10.5 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om utebliven anmälan om registrering. Paragrafen motsvarar 3 kap. 3 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 572). Övervägandena finns i avsnitt 8.8.3.

Felaktiga uppgifter

12 § Om det kan antas att en uppgift i en anmälan om registrering eller i registret över verkliga huvudmän är felaktig, får Bolagsverket förelägga den registreringsskyldiga personen att rätta uppgiften eller visa att den inte är felaktig.

Om föreläggandet inte följs, får Bolagsverket besluta att uppgiften inte ska registreras eller att uppgiften ska tas bort från registret och förelägga den registreringsskyldiga personen att lämna in en ny anmälan.

Om Bolagsverket har tillförlitliga uppgifter om vem som är verklig huvudman får verket rätta uppgiften.

Paragrafen, som genomför artikel 10.5 och delar av artikel 10.7 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om felaktiga uppgifter i en anmälan om registrering eller i registret över verkliga huvudmän. Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 4 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 572 och 2018/19:150 s. 113). Övervägandena finns i avsnitt 8.8.4.

Av *första stycket* framgår att Bolagsverket får meddela föreläggande i vissa situationer. Om det kan antas att en uppgift i en anmälan om registrering eller i registret över verkliga huvudmän är felaktig får Bolagsverket förelägga den registreringsskyldiga personen att rätta uppgifterna eller visa att de är korrekta.

Bolagsverket kan få kännedom om omständigheter som gör att det kan antas att uppgifterna i registret är felaktiga exempelvis genom en anmälan enligt 13 § eller genom de kontroller som verket ska utföra enligt 16 §. Rekvisitetet ”kan antas” innebär att det inte krävs att Bolagsverket har någon ingående kännedom om omständigheterna. I regel bör det räcka med att någon utomstående som har utrett frågan om den registreringsskyldiga personens verkliga huvudman påtalar att uppgifterna kan vara felaktiga och anger omständigheter som talar för detta (jfr prop. 2016/17:173 s. 572).

Andra stycket innebär att Bolagsverket får besluta att en felaktig uppgift inte ska registreras eller att en felaktig uppgift ska tas bort från registret. I så fall får Bolagsverket förelägga den registreringsskyldiga personen att lämna in en ny anmälan. Skyldigheten att ersätta en borttagen uppgift i registret med en ny uppgift åligger den registreringsskyldiga personen.

Av bestämmelserna i *tredje stycket* framgår att Bolagsverket får rätta en felaktig uppgift om verket har tillförlitliga uppgifter om vem som är verklig huvudman.

13 § Myndigheter som använder registret ska anmäla till Bolagsverket om det finns anledning att misstänka att uppgifterna i registret är felaktiga. Brottsbekämpande myndigheter som använder registret ska göra en sådan anmälan när det kan ske med hänsyn till utredning av brott.

En anmälan enligt första stycket ska också göras om en registrerings-skyldig person inte har gjort en anmälan inom den tid som anges i artikel 45.1a eller 46.1b i penningtvättsförordningen.

Paragrafen, som genomför artikel 10.5 och 10.5 b i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om anmälningsskyldighet för myndigheter som använder registret. Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 5 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 572 och 573). Övervägandena finns i avsnitt 8.8.7.

Av *första stycket* framgår att myndigheter som misstänker att registeruppgifter är felaktiga ska anmäla detta till Bolagsverket. Rekviritet ”har anledning att misstänka” innebär att anmälan ska ske trots att det inte är klarlagt att uppgifterna är felaktiga (jfr prop. 2016/17:173 s. 572 och 573). Brottsbekämpande myndigheter som använder registret ska göra en sådan anmälan först när det kan ske med hänsyn till utredningen av brott.

Av bestämmelserna i *andra stycket* följer att en anmälan till Bolagsverket ska ske om en myndighet upptäcker att en uppgift i registret saknas för en registreringskyldig person som borde förekomma i registret.

Personlig inställelse

14 § Om det behövs för att säkerställa en verklig huvudmans identitet, får Bolagsverket förelägga den verkliga huvudmannen att inställa sig personligen.

Det som sägs om en verklig huvudman i första stycket gäller en ledande befattningshavare i en juridisk person som avses i artikel 45.2 i penningtvättsförordningen.

Om föreläggandet inte följs, får Bolagsverket besluta att registrering inte ska ske eller att en uppgift som har registrerats ska tas bort från registret.

Ett beslut om föreläggande enligt första stycket får förenas med vite.

Paragrafen, som genomför artikel 10.5 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om kontroll av en verklig huvudmans identitet. Paragrafen har utformats efter förebild av 27 kap. 2 § andra stycket aktiebolagslagen (2005:551) enligt det förslag som har läm-

nats av Utredningen om bolaget som brottsverktyg (SOU 2023:34 s. 503 och 504). Övervägandena finns i avsnitten 8.8.5 och 8.11.6.

Första stycket innehåller en möjlighet för Bolagsverket att förelägga om personlig inställelse för en verklig huvudman. Ett sådant föreläggande kan meddelas om det behövs för att säkerställa en verklig huvudmans identitet. Ett sådant behov kan finnas när det till exempel finns skäl att misstänka att den verklige huvudmannens identitetshandlingar är förfalskade. Bestämmelsen kan aktualiseras om Bolagsverket misstänker att den verklige huvudmannen inte existerar. Misstankarna kan också gälla att det har anmälts stulna eller kapade identiteter för registrering, det vill säga att någon annans identitet används olovligen. Åtgärden är avsedd att tillämpas restriktivt och är ett komplement till Bolagsverkets övriga utredningsmöjligheter. Det är Bolagsverket som avgör om det finns behov av personlig inställelse eller inte. Ett föreläggande om personlig inställelse kan meddelas både vid handläggningen av ett registreringsärende och i samband med att Bolagsverket kontrollerar uppgifter i registret enligt 16 §.

Den närmare formen för inställelsen anges inte i bestämmelsen. Det finns inget hinder mot att den verkliga huvudmannen deltar på distans, om Bolagsverket i det enskilda fallet bedömer att det är tillräckligt. Det bör då i första hand vara ett deltagande genom ljud- och bildöverföring (videokonferens) som är aktuellt. Som skäl för att godta ett deltagande på distans bör särskilt de kostnader eller olägenheter som skulle uppkomma vid en inställelse på myndighetsorten beaktas. En förutsättning för deltagande på distans är dock att ändamålet med den aktuella åtgärden kan uppnås genom närvaro via videokonferens.

Om det inte bedöms kunna genomföras en tillförlitlig kontroll utan att personen inställer sig på plats, får han eller hon komma till Bolagsverket. Med hänsyn till bestämmelsens ändamål att säkerställa den verklige huvudmannens identitet, torde det endast undantagsvis kunna bli aktuellt med deltagande på distans.

För förfarandet i övrigt gäller tillämpliga bestämmelser i förvaltningslagen (2017:900).

I *andra stycket* anges att det som sägs om en verklig huvudman i första stycket gäller för en ledande befattningshavare i en juridisk person som avses i artikel 45.2 i penningtvättsförordningen. Den bestämmelsen gäller för juridiska personer som inte har kunnat identifiera någon person som verklig huvudman eller om det från den

juridiska personens sida råder betydande och välgrundat tvivel om huruvida den eller de personer som har identifierats är den eller de verkliga huvudmännen. Under de förutsättningarna ska den juridiska personen anmäla sina ledande befattningshavare för registrering i registret över verkliga huvudmän. Vad som avses med ledande befattningshavare framgår av artikel 45.3 andra stycket.

Av bestämmelserna i *tredje stycket* följer att Bolagsverket får besluta att registrering inte ska ske, eller att en uppgift som har registrerats ska tas bort från registret, om den person som har förelagts att inställa sig personligen inte inställer sig på den tid och plats som Bolagsverket har bestämt, det vill säga om föreläggandet inte följs.

Av *fjärde stycket* framgår att ett föreläggande om personlig inställelse får förenas med vite. För ett vitesföreläggande gäller lagen (1985:206) om vite. Av 27 § framgår att Bolagsverket prövar frågor om utdömmande av vite.

Uppgiftsskyldighet

15 § Av artiklarna 45.1b och 46.3 i penningtvättsförordningen framgår att en verklig huvudman ska lämna de uppgifter och handlingar till en registreringskyldig person som denne behöver för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt förordningen.

Den som förmodas vara verklig huvudman för en registreringskyldig person ska på begäran av den registreringskyldige lämna de uppgifter och handlingar som denne behöver för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt penningtvättsförordningen.

Paragrafen, som införs till följd av artiklarna 45.1 första stycket och 46.1 första stycket innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.6.

Första stycket upplyser om att penningtvättsförordningen innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet för en verklig huvudman i förhållande till en registreringskyldig person.

Av bestämmelserna i *andra stycket* följer att den som förmodas vara verklig huvudman för en registreringskyldig person på begäran av den registreringskyldige ska lämna de uppgifter och handlingar som denne behöver för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt penningtvättsförordningen. För att en registreringskyldig person ska kunna fullgöra bland annat skyldigheten att ha korrekt, adekvat och aktuell information om verkligt huvudmannaskap behöver denne ut-

reda vem som är verklig huvudman. För att kunna fastställa det verkliga huvudmannskapet kan den registreringskyldige under en utredning behöva få tillgång till uppgifter eller handlingar från den som förmodas vara verklig huvudman.

Uppgiftsskyldigheten förutsätter att den registreringskyldiga personen med stöd av bestämmelserna om identifiering av verkliga huvudmän i artiklarna 42–43 i penningtvättsförordningen kan peka ut en viss person som förmodas vara verklig huvudman för den registreringskyldige. Ett blankt påstående om att en viss person förmodas vara verklig huvudman är således inte vara tillräckligt för att en person ska omfattas av uppgiftsskyldigheten. Åtminstone någon form av utredning om de omständigheter som bedömningen grundas på bör läggas fram (jfr prop. 2018/19:150 s. 112).

Bolagsverket får enligt 25 § på begäran av den registreringskyldiga personen förelägga den som förmodas vara verklig huvudman att vid vite lämna de aktuella uppgifterna eller handlingarna.

Bolagsverkets kontroller

16 § Bolagsverket ska kontrollera riktigheten i de uppgifter som anmäls för registrering eller som har registrerats i registret över verkliga huvudmän.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 10.8 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om skyldighet för Bolagsverket att göra kontroller av riktigheten i de uppgifter som anmäls för registrering eller som har registrerats i registret över verkliga huvudmän. Övervägandena finns i avsnitt 8.10.1.

Vid bedömningen av i vilken omfattning som kontroller ska ske måste det beaktas att registret innehåller hundratusentals poster. Bestämmelsen innebär således inte att Bolagsverket ska kontrollera alla uppgifter i registret.

Kontroller bör ske när det finns anledning att misstänka att uppgifterna är felaktiga, till exempel om det har gjorts en anmälan enligt 13 § eller artikel 16a i penningtvättsförordningen. I ett registreringsärende bör Bolagsverket göra kontroller om verket inte har fått in tillräckligt underlag för att fastställa identiteten på en verklig huvudman, eller om det finns omständigheter som generellt sett innebär en ökad risk för att de anmälda uppgifterna är felaktiga. Bolagsverket bör också göra kontroller mer systematiskt, exempelvis genom att

med viss regelbundenhet göra ett slumpvist urval av ärenden som undersöks närmare.

17 § Bolagsverket får förelägga en registreringskyldig person att lämna de upplysningar och ge tillgång till de handlingar som verket behöver för sin verksamhet enligt denna lag.

Bolagsverket får när verket anser det nödvändigt genomföra en undersökning på plats hos en registreringskyldig person.

Ett beslut om föreläggande enligt första stycket får förenas med vite. Paragrafen, som genomför artikel 10.2 andra stycket och delar av artikel 10.8 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om upplysningar från och undersökningar hos registreringskyldiga personer. Paragrafen har utformats efter förebild av 7 kap. 5 § penningtvättslagen. Övervägandena finns i avsnitten 8.10.1, 8.10.2 och 8.11.6.

Av *första stycket* framgår att Bolagsverket får förelägga en registreringskyldig person att lämna upplysningar och ge tillgång till de handlingar som verket behöver för sin verksamhet enligt denna lag. Ett sådant föreläggande kan meddelas både i ett registreringsärende och i samband med att verket gör kontroller enligt 16 §.

I *andra stycket* anges att Bolagsverket får genomföra en undersökning hos en registreringskyldig person när verket anser det nödvändigt. En sådan undersökning kan ske i samband med att Bolagsverket utför kontroller enligt 16 §.

Av *tredje stycket* framgår att ett föreläggande om att lämna upplysningar eller ge tillgång till handlingar får förenas med vite. För ett vitesföreläggande gäller lagen om vite. Av 27 § framgår att Bolagsverket prövar frågor om utdömande av vite.

18 § Om Bolagsverket vid en kontroll eller på annat sätt har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta finansunderrättelseenheten om detta.

Paragrafen, som genomför artikel 10.10 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om underrättelseskyldighet för Bolagsverket i förhållande till finansunderrättelseenheten. Paragrafen har utformats efter förebild av 4 kap. 4 § första stycket penningtvättslagen. Övervägandena finns i avsnitt 8.10.3.

Om Bolagsverket vid en kontroll eller på annat sätt, exempelvis efter en anmälan enligt 13 § eller artikel 16a i penningtvättsförord-

ningen, har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism ska verket utan dröjsmål underrätta finansunderrättelseenheten om detta.

Ingripanden

19 § Om en registreringsskyldig person, en verklig huvudman eller den som förmodas vara verklig huvudman inte fullgör sina skyldigheter enligt denna lag eller artikel 45 eller 46 i penningtvättsförordningen, får Bolagsverket ingripa.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden. Övervägandena finns i avsnitten 8.11.4 och 8.11.6.

Av paragrafen framgår att Bolagsverket får ingripa om en registreringsskyldig person, en verklig huvudman eller den som förmodas vara verklig huvudman inte fullgör sina skyldigheter enligt denna lag eller artikel 45 eller 46 i penningtvättsförordningen. Vilka sanktioner som kan användas framgår av 20–27 §§. I 17 a § handelsregisterlagen (1974:157), 25 kap. 11 § aktiebolagslagen och 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar finns ytterligare bestämmelser om sanktioner.

20 § Om en registreringsskyldig person inte följer ett föreläggande enligt 10, 11 eller 12 §, får Bolagsverket vid vite förelägga den registreringsskyldiga personen eller den verkställande direktören, en styrelseledamot eller en annan motsvarande befattningshavare att inom en viss tid göra en anmälan eller ge in uppgifter som den registreringsskyldiga personen är skyldig att lämna enligt denna lag.

Paragrafen, som genomför artikel 10.9 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om Bolagsverkets möjlighet att förena vissa förelägganden enligt lagen med vite. Paragrafen motsvarar 3 kap. 6 § i registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 573). Övervägandena finns i avsnitt 8.11.6.

21 § Om en registreringsskyldig person har åsidosatt sina skyldigheter enligt penningtvättsförordningen, får Bolagsverket förelägga den registreringsskyldiga personen att vidta rättelse.

Om en registreringsskyldig person inte följer ett föreläggande enligt första stycket får Bolagsverket vid vite förelägga den registreringsskyldiga personen eller den verkställande direktören, en styrelseledamot eller en annan motsvarande befattningshavare att inom en viss tid vidta rättelse.

Första och andra styckena gäller inte för överträdelse av artiklarna 45.1 andra stycket, 45.4, 46.2 eller 46.4 i penningtvättsförordningen. I fråga om sådana överträdelse gäller i stället 22 eller 23 §.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 49 i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelse om föreläggande om rättelse. Övervägandena finns i avsnitten 8.11.5 och 8.11.6

Av *första stycket* framgår att Bolagsverket får förelägga en registreringsskyldig person att göra rättelse om denne har åsidosatt sina skyldigheter enligt penningtvättsförordningen.

Av bestämmelserna i *andra stycket* följer att Bolagsverket får meddela ett vitesföreläggande om ett föreläggande om rättelse inte följs. Vitesföreläggandet kan antingen riktas mot den registreringsskyldiga personen eller någon av de fysiska personer som anges i paragrafen, det vill säga den verkställande direktören, en styrelseledamot eller en annan motsvarande befattningshavare. Det finns inget hinder mot att rikta föreläggandet mot flera ledningspersoner eller att förelägga både en eller flera ledningspersoner och den registreringsskyldiga personen. Bolagsverkets val av mottagare för vitesföreläggandet ska grundas på en bedömning av vad som är det mest effektiva sättet att förmå den registreringsskyldiga personen att rätta sig efter föreläggandet (jfr prop. 2016/17:173 s. 573). Ett vitesföreläggande får dock inte riktas mot en fysisk person som underårig, se 24 § och författningskommentaren till den paragrafen. För vitesföreläggandet i övrigt gäller bestämmelserna i lagen om viten.

Av *tredje stycket* framgår att första och andra styckena inte gäller för överträdelse av artiklarna 45.1 andra stycket, 45.4, 46.2 eller 46.4 i penningtvättsförordningen. För sådana överträdelse gäller i stället 22 eller 23 §.

22 § Om en registreringsskyldig person inte lämnar ut uppgifter till en behörig myndighet enligt artikel 45.4 eller 46.4 i penningtvättsförordningen, ska Bolagsverket på begäran av myndigheten förelägga den registreringsskyldiga personen, den verkställande direktören, en styrelseledamot eller en annan motsvarande befattningshavare att vid vite lämna ut uppgifterna.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 49 i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelse om Bolagsverkets möjlighet att meddela vitesföreläggande när en registreringsskyldig person inte lämnar ut uppgifter om verkligt huvudmannaskap till en behörig myndighet enligt penningtvättsförordningen. Paragrafen motsvarar 4 kap. 7 § i

registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 573). Övervägandena finns i avsnitt 8.11.6.

23 § Om en registreringskyldig person inte lämnar ut uppgifter till en verksamhetsutövare enligt artikel 45.1 andra stycket eller 46.2 i penningtvättsförordningen, får Bolagsverket på begäran av verksamhetsutövaren förelägga den registreringskyldiga personen, den verkställande direktören, en styrelseledamot eller en annan motsvarande befattningshavare att vid vite lämna ut uppgifterna.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 49 i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelser om Bolagsverkets möjlighet att meddela vitesföreläggande när en registreringskyldig person inte lämnar ut uppgifter om verkligt huvudmannaskap till en verksamhetsutövare. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.6.

Enligt penningtvättsförordningen ska en registreringskyldig person lämna uppgifter om verkligt huvudmannaskap till en verksamhetsutövare som genomför åtgärder för kundkännedom (artiklarna 45.1 andra stycket och 46.2). Av paragrafen följer att Bolagsverket på begäran av en verksamhetsutövare får meddela vitesföreläggande om uppgiftsskyldigheten inte fullgörs. Vitesföreläggandet kan antingen riktas mot den registreringskyldiga personen eller någon av de fysiska personer som anges i paragrafen, det vill säga den verkställande direktören, en styrelseledamot eller en annan motsvarande befattningshavare. Detta motsvarar vad som gäller enligt 21 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

24 § Ett vitesföreläggande enligt 20, 21, 22 eller 23 § får inte riktas mot en fysisk person som är underårig.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från möjligheten att rikta ett vitesföreläggande mot fysiska personer som ingår i ledningen i en juridisk person. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.6.

Av paragrafen framgår att ett vitesföreläggande enligt 20, 21, 22 eller 23 § inte får riktas mot en underårig person. Exempelvis är det inte ovanligt att underåriga personer ingår i styrelsen i ideella föreningar.

25 § Om en verklig huvudman eller den som förmodas vara verklig huvudman inte lämnar ut uppgifter eller handlingar till en registreringskyldig person enligt 15 § eller artikel 45.1b eller 46.3 i penningtvättsförordningen, får Bolagsverket på begäran av den registreringskyldiga personen förelägga

den verkliga huvudmannen eller den som förmodas vara verklig huvudman att vid vite lämna ut uppgifterna eller handlingarna.

Paragrafen, som delvis införs till följd av artikel 49 i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelser om Bolagsverkets möjlighet att meddela vitesföreläggande om en verklig huvudman, eller den som förmodas vara verklig huvudman, inte lämnar uppgifter eller handlingar som begärs av en registreringskyldig person. Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 7 § andra stycket registerlagen (se prop. 2018/19:150 s. 113 och 114). Skillnaden är att ett vitesföreläggande enligt 3 kap. 7 § andra stycket registerlagen endast får riktas mot den som är verklig huvudman. Av 15 § framgår att den som förmodas vara verklig huvudman har en uppgiftsskyldighet i förhållande till en registreringskyldig person. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.6.

26 § Om en verklig huvudman utövar indirekt kontroll över en registreringskyldig person, ska 25 § också tillämpas på en annan person i ägar- eller kontrollkedjan som inte lämnar ut uppgifter eller handlingar till en registreringskyldig person enligt artikel 45.1b eller 46.3 i penningtvättsförordningen.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 49 i penningtvättsförordningen, innehåller bestämmelser om Bolagsverkets möjlighet att meddela vitesföreläggande om en annan person i ägar- eller kontrollkedjan än den verkliga huvudmannen inte lämnar ut uppgifter eller handlingar till en registreringskyldig person. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.6.

En verklig huvudman kan utöva både direkt och indirekt kontroll över en registreringskyldig person. Vid indirekt kontroll kan kontrollen utövas genom personer på olika nivåer i ägar- eller kontrollkedjan. Ett enkelt fall av indirekt kontroll är att en fysisk person kontrollerar samtliga röster i ett aktiebolag, som i sin tur kontrollerar samtliga röster i ett annat aktiebolag. I en sådan situation ska den fysiska personen antas utöva kontrollen över båda aktiebolagen. Kontrollen av det aktiebolag som ägs av det mellanliggande aktiebolaget är indirekt. Ett annat exempel på indirekt kontroll är en möjlighet att utse majoriteten av styrelseledamöterna eller motsvarande befattningshavare i en juridisk person (jfr prop. 2016/17:173 s. 564 och 565). I artiklarna 42–43 i penningtvättsförordningen finns bestämmelser om hur en verklig huvudman ska identifieras och vad som

avses med direkt och indirekt kontroll över en juridisk person eller en trust eller en liknande juridisk konstruktion.

Om en verklig huvudman utövar indirekt kontroll över en registreringsskyldig person, har varje annan person i ägar- eller kontrollkedjan en uppgiftsskyldighet i förhållande till den registreringsskyldige som motsvarar den uppgiftsskyldighet som gäller för en verklig huvudman (artiklarna 45.1b andra meningen och 46.3 andra meningen i penningtvättsförordningen). Av paragrafen framgår att Bolagsverket på begäran av den registreringsskyldiga personen får förelägga en person i ägar- eller kontrollkedjan vid vite att fullgöra denna skyldighet. För vitesföreläggandet gäller bestämmelserna i lagen om viten. Av 27 § framgår att Bolagsverket prövar frågor om utdömande av vite.

27 § Frågor om utdömande av vite enligt 14, 17, 20–23 och 25 §§ prövas av Bolagsverket.

I anslutning till att vite döms ut får Bolagsverket även förelägga nytt vite.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Bolagsverkets handläggning av vitesförelägganden. Paragrafen motsvarar 3 kap. 8 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 573 och 574). Övervägandena finns i avsnitt 8.11.6.

28 § I 17 a § handelsregisterlagen (1974:157), 25 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551) och 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar finns bestämmelser om avregistrering och likvidation av registreringsskyldiga juridiska personer som inte har följt ett föreläggande enligt 10, 11 eller 12 §.

Paragrafen innehåller en upplysning om att handelsregisterlagen, aktiebolagslagen och lagen om ekonomiska föreningar innehåller bestämmelser om avregistrering och likvidation av registreringsskyldiga juridiska personer som inte har följt ett föreläggande enligt 10, 11 eller 12 §. Övervägandena finns i avsnitten 8.11.7–8.11.9.

Överklagande

29 § Bolagsverkets beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överklagande av Bolagsverkets beslut. Paragrafen motsvarar 3 kap. 10 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 574 och 2018/19:150 s. 114). Övervägandena finns i avsnitt 8.15.

Avgifter

30 § Bolagsverket får ta ut avgifter för hantering av ärenden enligt denna lag. I fråga om ideella föreningar får avgift endast tas ut av föreningar som enligt 2 § andra stycket handelsregisterlagen (1974:157) är skyldiga att ansöka om registrering i handelsregistret.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter. Paragrafen motsvarar delvis 3 kap. 11 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 574). Övervägandena finns i avsnitt 8.14.

I *första stycket* anges att Bolagsverket får ta ut avgifter för hantering av ärenden enligt denna lag. Av 13 kap. 1 § första stycket 9 framgår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana avgifter.

Andra stycket innehåller ett undantag från avgiftsskyldigheten för ideella föreningar. Endast ideella föreningar som är skyldiga att ansöka om registrering i handelsregistret ska betala avgift.

8 kap. Samarbete och informationsutbyte

Uppgiftsskyldighet

1 § Finansinspektionen ska efter begäran lämna de uppgifter som finansunderrättelseenheten behöver för att kunna utföra sin uppgift att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. En sådan begäran ska behandlas med särskild skyndsamhet.

En uppgift ska inte lämnas om det finns en sekretessbestämmelse som är tillämplig på uppgiften och övervägande skäl talar för att det intresse som sekretessen ska skydda har företräde framför intresset av att uppgiften lämnas ut.

Paragrafen, som genomför artikel 18.1 b xiv i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.19.

Av *första stycket* framgår att Finansinspektionen efter begäran ska lämna de uppgifter som finansunderrättelseenheten behöver för att

kunna utföra sin uppgift att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. Bestämmelsen är utformad som en uppgiftsskyldighet och utgångspunkten är därmed att uppgifter ska lämnas ut om förutsättningarna i paragrafen är uppfyllda (10 kap. 28 § OSL). Det är Finansinspektionen som prövar om förutsättningarna är uppfyllda.

En begäran om uppgifter ska behandlas med särskild skyndsamhet. Det innebär att en begäran har förturskaraktär och ska prioriteras i förhållande till andra ärenden hos Finansinspektionen.

Av offentlighets- och sekretesslagen följer att uppgiftsskyldigheten inte gäller i vissa situationer. Så är fallet för uppgifter som Finansinspektionen har fått genom vissa internationella avtal eller där ett utlämnande annars skulle vara i strid med vissa internationella åtaganden, se till exempel 15 kap. 1 a § OSL.

I *andra stycket* anges att en uppgift inte ska lämnas om det finns en sekretessbestämmelse som är tillämplig på uppgiften och om övervägande skäl talar för att det intresse som sekretessen ska skydda har företräde framför intresset av att uppgiften lämnas ut. Finansinspektionen har alltså ingen absolut skyldighet att tillmötesgå en begäran, utan måste göra en bedömning av om utlämnande ska ske. Det innebär att Finansinspektionen ska göra en intresseavvägning innan en uppgift lämnas ut. Det krävs inte att det alltid görs en prövning i varje enskilt fall utan en bedömning kan göras utifrån de behov av sekretess som typiskt sett finns för en viss kategori av uppgifter (se prop. 1979/80:2 Del A s. 80 f. och 326 f.).

Kravet på övervägande skäl ger uttryck för att behovet av att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism normalt sett har företräde framför andra intressen och innebär att det kan sägas råda en presumtion för utlämnande.

En liknande reglering finns i 5 §, se författningskommentaren till den paragrafen. I 2 § lagen (2016:774) om uppgiftsskyldighet vid samverkan mot viss organiserad brottslighet (prop. 2015/16:167 s. 51) och 4 § lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen (prop. 2021/22:251 s. 124 och 125) finns också en liknande reglering.

2 § Ekobrottsmyndigheten, Kustbevakningen, Polismyndigheten, Skatteverket, Tullverket och Åklagarmyndigheten ska efter begäran lämna de uppgifter som finansunderrättelseenheten behöver för att kunna utföra sin upp-

gift att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism.

En uppgift ska inte lämnas om det finns en sekretessbestämmelse som är tillämplig på uppgiften och övervägande skäl talar för att det intresse som sekretessen ska skydda har företrädare framför intresset av att uppgiften lämnas ut.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 18.1 c i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.25.

Av *första stycket* framgår att Ekobrottsmyndigheten, Kustbevakningen, Polismyndigheten, Skatteverket, Tullverket och Åklagarmyndigheten efter begäran ska lämna de uppgifter som finansunderrättelseenheten behöver för att kunna utföra sin uppgift att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. Bestämmelsen är utformad som en uppgiftsskyldighet och utgångspunkten är därmed att uppgifter ska lämnas ut om förutsättningarna i paragrafen är uppfyllda (10 kap. 28 § OSL). Det är den utlämnande myndigheten som prövar om förutsättningarna är uppfyllda.

Av offentlighets- och sekretesslagen följer att uppgiftsskyldigheten inte gäller i vissa situationer. Så är fallet för uppgifter som den utlämnande myndigheten har fått genom vissa internationella avtal eller där ett utlämnande annars skulle vara i strid med vissa internationella åtaganden, se till exempel 15 kap. 1 § OSL. Även uppgifter som omfattas av en användarbegränsning enligt någon av de lagar som räknas upp i 9 kap. 2 § OSL kan utesluta en tillämpning av uppgiftsskyldigheten. En användarbegränsning innebär att en myndighet som mottagit en uppgift från en utländsk myndighet bara får använda uppgiften för vissa ändamål, oavsett vad som är föreskrivet i lag eller annan författning.

Andra stycket motsvarar 1 § andra stycket, se författningskommentaren till den paragrafen.

Samverkan

3 § Samverkan enligt 4–6 §§ får ske för att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism. I samverkan får brottsbekämpande myndigheter och tillsynsmyndigheter delta.

Med brottsbekämpande myndigheter avses Ekobrottsmyndigheten, Polismyndigheten, Skatteverket, Säkerhetspolisen, Tullverket och Åklagarmyndigheten.

Med tillsynsmyndigheter avses myndigheter som utövar tillsyn enligt denna lag.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om samverkan mellan brottsbekämpande myndigheter och tillsynsmyndigheter, motsvarar i huvudsak 4 a kap. 1 § penningtvättslagen (se prop. 2021/22:251 s. 119–121). Skillnaden är att kreditinstitut inte kan delta i samverkan. Övervägandena finns i avsnitt 19.3.

4 § Samverkan får ske endast för att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan penningtvätt och finansiering av terrorism som till sin karaktär, komplexitet eller omfattning är allvarlig.

Samverkan ska anordnas så att den inte blir mer långtgående än vad som behövs med hänsyn till ändamålet för samverkan och så att det avsedda resultatet står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för enskilda som berörs av samverkan.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om förutsättningar för samverkan, motsvarar i huvudsak 4 a kap. 2 § penningtvättslagen (prop. 2021/22:251 s. 121 och 122). Övervägandena finns i avsnitt 19.3.

5 § En myndighet som deltar i samverkan ska trots sekretess lämna en uppgift till en annan myndighet om det behövs för den mottagande myndighetens deltagande i samverkan.

En uppgift ska inte lämnas om det finns en bestämmelse om sekretess som är tillämplig på uppgiften och om övervägande skäl talar för att det intresse som sekretessen ska skydda har företräde framför intresset av att uppgiften lämnas ut. En uppgift ska heller inte lämnas i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten, när den bedriver åklagarverksamhet, är inte skyldiga att lämna en uppgift enligt första stycket men får trots sekretess lämna en uppgift till en annan myndighet.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser som bryter sekretess för myndigheter som deltar i samverkan, motsvarar i huvudsak 4 a kap. 3 § penningtvättslagen (prop. 2021/22:251 s. 122–125). Övervägandena finns i avsnitt 19.3.

6 § Beslut om samverkan fattas av de myndigheter som deltar i samverkan. Ett beslut om samverkan ska vara skriftligt. I beslutet ska följande anges:

1. föremålet för samverkan,
2. vilka som deltar i samverkan, och
3. den tid som samverkan ska gälla.

När det inte längre finns skäl för samverkan ska den avslutas.

Paragrafen, som reglerar vem som fattar beslut om samverkan, hur beslutet ska utformas och hur samverkan avslutas, motsvarar i huvudsak 4 a kap. 4 § penningtvättslagen (prop. 2021/22:251 s. 125 och 126). Övervägandena finns i avsnitt 19.3.

Samverkan och informationsutbyte med Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

7 § Tillsynsmyndigheterna ska, i den utsträckning som följer av artikel 47 i sjätte penningtvättsdirektivet, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Paragrafen, som genomför artikel 47 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om samarbete och informationsutbyte med Amla. Samarbetet och informationsutbytet ska ske i den utsträckning som direktivet kräver. Övervägandena finns i avsnitt 13.4.

Information till verksamhetsutövare

8 § Finansunderrättelseenheten får trots sekretess lämna uppgift om en fysisk eller juridisk person som kan förknippas med en betydande risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism till en verksamhetsutövare, om det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 21a.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om informationsutbyte. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.

I paragrafen ges finansunderrättelseenheten möjlighet att lämna vissa sekretessbelagda uppgifter till verksamhetsutövare. Finansunderrättelseenheten får lämna uppgifter om fysiska eller juridiska personer som kan förknippas med en betydande risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

En förutsättning för att uppgifterna ska få lämnas ut är att verksamhetsutövaren har behov av uppgifterna för att i sin verksamhet kunna förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. Uppgifterna ska beaktas av verksamhetsutövarna

när de utför kundkännedsåtgärder, se 9 § och författningskommentaren till den paragrafen.

Bestämmelsen är sekretessbrytande, se 10 kap. 5 d § OSL och författningskommentaren till den paragrafen.

9 § En verksamhetsutövare ska vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt artiklarna 15–21, 27, 28, 30–32 och 34–37 i penningtvättsförordningen beakta en uppgift som tagits emot från finansunderrättelseenheten om

1. typer av transaktioner eller aktiviteter och geografiska områden som kan utgöra en betydande risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och

2. personer som kan förknippas med en betydande risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Uppgiften får läggas till grund för åtgärder för kundkännedom under sex månader från det att den togs emot från finansunderrättelseenheten. Efter att tidsfristen löpt ut får uppgiften läggas till grund för sådana åtgärder om det finns stöd för att uppgiften fortfarande är relevant.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 21a.1 och 21a.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om uppgifter som verksamhetsutövare ska beakta vid utförandet av kundkännedsåtgärder. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.

Av *första stycket första punkten* framgår att en verksamhetsutövare som tar emot uppgifter om typer av transaktioner eller aktiviteter och geografiska områden som kan utgöra en betydande risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism från finansunderrättelseenheten, ska beakta uppgifterna när verksamhetsutövaren utför kundkännedsåtgärder. Uppgifterna kan lämnas direkt av finansunderrättelseenheten eller genom samordningsfunktionen för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Av *första stycket andra punkten* följer att en verksamhetsutövare också är skyldig att beakta uppgifter som tas emot från finansunderrättelseenheten om personer som kan förknippas med en betydande risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism när verksamhetsutövaren utför kundkännedsåtgärder.

I *andra stycket* anges att en uppgift som har tagits emot enligt första stycket får läggas till grund för åtgärder för kundkännedom under sex månader från det att den togs emot från finansunderrättelseenheten. En sådan uppgift kan exempelvis föranleda verksamhetsutövaren att vidta skärpta åtgärder för kundkännedom. Efter att tidsfristen har löpt ut får uppgiften endast läggas till grund för sådana åtgärder om det finns stöd för att uppgiften fortfarande är relevant.

10 § En verksamhetsutövare eller den som är verksam hos verksamhetsutövaren får inte för en kund eller utomstående obehörigen röja en uppgift som tagits emot från finansunderrättelseenheten enligt 9 § första stycket 2.

Bestämmelser om ansvar för den som bryter mot tystnadsplikten enligt första stycket finns i 20 kap. 3 § brottsbalken.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tystnadsplikt. Paragrafen är utformad efter förebild av 4 a kap. 5 § penningtvättslagen. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.

Av *första stycket* följer att en verksamhetsutövare och den som är verksam hos verksamhetsutövaren inte obehörigen får röja en uppgift som har tagits emot av finansunderrättelseenheten enligt 9 § första stycket 2 för en kund eller utomstående. Med uttrycket ”är verksam hos verksamhetsutövaren” avses de som är eller har varit knutna till verksamhetsutövaren i egenskap av styrelseledamöter eller anställda (se prop. 2016/17:173 s. 541 och 2021/22:251 s. 126 och 127).

Tystnadsplikten hindrar inte ett röjande som är behörigt, som när en verksamhetsutövare måste röja en uppgift för att uppfylla en i författning angiven uppgiftsskyldighet. Vidare bör en uppgift som verksamhetsutövaren lämnar till en tillsynsmyndighet för att användas i myndighetens tillsyn inte anses obehörigen röjd. Eftersom tystnadsplikten skyddar finansunderrättelseenhetens underrättelseverksamhet bör utrymmet att till en enskild kund röja en uppgift om kunden som tagits emot av finansunderrättelseenheten typiskt sett vara mycket litet (jfr prop. 2021/22:251 s. 126 och 127).

Andra stycket innehåller en upplysning om att brott mot tystnadsplikten enligt första stycket kan medföra ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken.

Villkor om användningsbegränsningar

11 § Om finansunderrättelseenheten har fått uppgifter från en finansunderrättelseenhet i en annan stat och det finns villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifterna, ska finansunderrättelseenheten följa villkoren.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 26 första stycket och artikel 27.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, anger vad som gäller om det finns villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifter från finansunderrättelseenheter i andra stater. Paragrafen har utfor-

mats efter förebild av 6 § lagen om finansiell information i brottsbekämpningen. Övervägandena finns i avsnitt 10.6.2.

Paragrafen innebär att finansunderrättelseenheten ska följa eventuella villkor för hur en uppgift får användas som har ställts upp av en finansunderrättelseenhet i en annan stat. Begreppet användning omfattar inte endast utlämnande, utan även exempelvis att uppgifter lämnas mellan olika avdelningar och verksamhetsgrenar inom en myndighet (se prop. 2021/22:127 s. 56).

Uppgifterna omfattas i regel av sekretess enligt bland annat 15 kap. 1 a § och 18 kap. 17 a § OSL.

12 § Finansunderrättelseenheten får i enskilda fall ställa upp villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifter som lämnas till en finansunderrättelseenhet i en annan medlemsstat.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 26.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, reglerar möjligheten att ställa upp villkor om användningsbegränsning när finansunderrättelseenheten lämnar uppgifter till en finansunderrättelseenhet i en annan stat. Övervägandena finns i avsnitt 10.6.2.

Bestämmelsen är avsedd att tillämpas restriktivt. Ett exempel på när villkor kan krävas är om finansunderrättelseenheten samtidigt bedriver underrättelseverksamhet som riskerar att skadas om informationen används före en viss tidpunkt. Eventuella villkor måste ställas upp när uppgifterna sänds över. Det går således inte att ställa upp villkor i efterhand (jfr prop. 2009/10:177 s. 18 och 19.).

Återkoppling till verksamhetsutövare

13 § Finansunderrättelseenheten ska minst årligen ge lämplig återkoppling till verksamhetsutövarna om rapporter enligt artikel 50.1 i penningtvättsförordningen.

Återkopplingen ska åtminstone omfatta

1. kvaliteten på rapporterna,
2. rapporternas aktualitet,
3. beskrivningen av det misstänkta brottet, och
4. inlämnad dokumentation.

Finansunderrättelseenheten ska, i den utsträckning det är lämpligt, göra återkopplingen tillgänglig för tillsynsorganen om uppgifterna behövs för tillsynen.

Paragrafen, som genomför artikel 21.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om finansunderrättelseenhetens återkoppling till verksamhetsutövare. Paragrafen motsvarar delvis 4 kap. 3 a § penningtvättslagen (se prop. 2019/20:55 s. 17). Övervägandena finns i avsnitt 10.8.

Av *första stycket* framgår att finansunderrättelseenheten ska ge lämplig återkoppling till verksamhetsutövarna om de rapporter om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism som lämnats enligt artikel 50.1 i penningtvättsförordningen. Återkopplingen ska vara lämplig. Det innebär till exempel att uppgifter som omfattas av sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen inte ska spridas till verksamhetsutövarna.

Återkoppling ska lämnas minst årligen. Hur ofta återkoppling ska ske får avgöras av omständigheterna i det enskilda fallet, bland annat med hänsyn till antalet misstänka transaktioner som har rapporterats. Återkoppling behöver inte ges på varje enskild rapport.

I *andra stycket* anges vad återkopplingen minst ska omfatta.

Av *tredje stycket* framgår att finansunderrättelseenheten, i den utsträckning det är lämpligt, ska göra återkopplingen enligt första stycket tillgänglig för tillsynsorganen. En förutsättning för tillgängliggörande är att uppgifterna behövs för tillsynen.

9 kap. Skydd mot repressalier och skadestånd

Skydd mot repressalier

1 § En verksamhetsutövare får inte utsätta en anställd, en uppdragstagare eller någon annan som på liknande grund deltar i verksamheten för repressalier på grund av att denne har informerat om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism till finansunderrättelseenheten.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om skydd och förbud mot repressalier vid rapportering av misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism, motsvarar i huvudsak 2 kap. 15 § andra stycket penningtvättslagen (se prop. 2018/19:150 s. 101). Skillnaden är att bestämmelserna bara gäller rapportering till finansunderrättelseenheten. Bestämmelser om skydd och förbud mot repressalier vid intern rapportering finns i artikel 11a.2 i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 16.6.2.

2 § Uppgift i en anmälan om en misstänkt överträdelse enligt artikel 11a i penningtvättsförordningen får inte obehörigen röjas, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Om det i lag finns bestämmelser som avviker från första eller andra stycket, gäller de bestämmelserna.

Paragrafen, som genomför artikel 43.2 e i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om behandling av uppgifter om den som anmält en överträdelse och gäller verksamhetsutövare. Paragrafen motsvarar 6 kap. 5 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 549). Övervägandena finns i avsnitt 16.6.1.

3 § En verksamhetsutövare som bryter mot 1 § eller artikel 11a i penningtvättsförordningen ska betala ersättning för den skada som uppkommer. Skadeståndet kan avse både ersättning för den förlust som uppkommer och ersättning för den kränkning som lagbrottet innebär.

Ersättning som avser en förlust som uppkommit efter det att en anställning upphört får bestämmas till högst det belopp som anges i 39 § lagen (1982:80) om anställningsskydd.

Om det är skäligt får skadeståndet sättas ned eller helt falla bort.

Paragrafen, som genomför artikel 43.3 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om skadestånd. Paragrafen motsvarar 6 a kap. 1 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:150 s. 107 och 108). Övervägandena finns i avsnitt 16.6.2.

Skadestånd

4 § Om den som anser sig ha blivit utsatt för repressalier visar omständigheter som ger anledning att anta att han eller hon har blivit utsatt för repressalier, är det verksamhetsutövaren som ska visa att några repressalier inte har förekommit.

Paragrafen, som genomför artikel 43.3 i sjätte penningtvättsdirektivet, utgör en bevislätnadsregel. Paragrafen motsvarar 6 a kap. 2 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:150 s. 108). Övervägandena finns i avsnitt 16.6.2.

5 § Mål enligt 3 § som rör en anställd eller någon som fullgör praktik hos verksamhetsutövaren eller som utför arbete som inhyrd eller inlånad arbetskraft ska handläggas enligt lagen (1974:371) om rättegången i arbetstvister. I sådana mål ska även den som fullgör praktik eller som utför arbete som inhyrd eller inlånad arbetskraft anses som arbetstagare. Den verksamhetsutövare hos vilken praktiken eller arbetet utförs ska anses som arbetsgivare. Detta gäller också när reglerna om tvisteförhandling i lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet tillämpas.

Mål enligt 3 § som rör någon annan än den som avses i första stycket ska prövas av allmän domstol och handläggas enligt rättegångsbalkens bestämmelser om rättegången i tvistemål där förlikning om saken är tillåten.

Paragrafen, som genomför artikel 43.3 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om vilka processuella regler som ska tillämpas vid tvister. Paragrafen motsvarar 6 a kap. 3 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:150 s. 108 och 109). Övervägandena finns i avsnitt 16.6.2.

6 § I mål som avses i 5 § första stycket ska följande bestämmelser i lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet tillämpas:

- 64 § om tidsfrist för att påkalla förhandling,
- 65 § om tidsfrist för att väcka talan,
- 66 § om förlängd tidsfrist för den som inte företräds av en arbetstagarorganisation, och
- 68 § om förlorad talerätt på grund av preskription.

Paragrafen, som genomför artikel 43.3 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om preskription. Paragrafen motsvarar 6 a kap. 4 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:150 s. 109). Övervägandena finns i avsnitt 16.6.2.

10 kap. Verkställighet

Handräckning

1 § Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en kontroll på plats enligt artikel 18 i Amla-förordningen ska kunna genomföras.

Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelse som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande. Om Finansinspektionen begär det, ska Kronofogdemyndigheten inte i förväg underrätta den som kontrollen ska genomföras hos.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 18.5 i Amla-förordningen, innehåller bestämmelser om handräckning vid genomförande av platsundersökningar. Paragrafen är utformad efter förebild av bland annat 3 kap. 1 § OTC-lagen, 3 kap. 5 a § lagen (2018:2024) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden och 2 kap. 3 a § lagen (2019:1215) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering (prop. 2012/13:72 s. 55, 2019/20:37 s. 82 och 2020/21:24 s. 107). Övervägandena finns i avsnitt 18.5.5.

I *första stycket* anges att Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten. Av artikel 18.5 i Amla-förordningen framgår att det är i de fall som Amla har beslutat om en platsundersökning som handräckning kan komma i fråga.

Vid handräckning gäller enligt *andra stycket första meningen* bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande. Det innebär att bestämmelserna i 16 kap. 11–12 a §§ utsökningsbalken ska tillämpas, men också fler bestämmelser i samma balk, som till exempel 2 kap. 17 §, där det anges bland annat vilka befogenheter en förrättningsman har.

I *andra stycket andra meningen* anges att Kronofogdemyndigheten, om Finansinspektionen begär det, inte i förväg ska underrätta den hos vilken kontrollen ska genomföras innan verkställighet sker. Bestämelsen ger utrymme för att avvika från 16 kap. 11 § utsökningsbalken, där det anges att underrättelse ska ske om inte saken är bråds-kande.

Enligt 3 kap. 3 § utsökningsförordningen (1981:981) får Kronofogdemyndigheten under vissa förutsättningar begära biträde av Polis-myndigheten.

Äkthetskontroll

2 § Kronofogdemyndigheten är ansvarig myndighet för sådan äkthetskontroll som följer av artikel 24a.1 i Amla-förordningen.

Paragrafen, som införs till följd av artikel 24a.1 i Amla-förordningen, innehåller bestämmelser om äkthetskontroll. Paragrafen är utformad efter förebild av bland annat 3 kap. 2 § första stycket OTC-lagen samt 2 kap. 4 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s för-

ordning om värdepapperisering (prop. 2012/13:72 s. 55 och 2019/20:37 s. 83). Övervägandena finns i avsnitt 18.5.8.

I paragrafen utses Kronofogdemyndigheten till ansvarig myndighet för äkthetskontroll av beslut om sanktionsavgifter eller vite enligt artikel 24a.1 i Amla-förordningen. Kronofogdemyndigheten ska pröva om beslutet är äkta. Efter ansökan av den som vill få verkställighet kan Kronofogdemyndigheten därefter fatta beslut om verkställighet enligt 3 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

Verkställighet av beslut om avgifter

3 § Beslut om avgifter eller viten enligt artikel 24a.1 eller 65.4 i Amla-förordningen får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser på samma sätt som en svensk dom som har fått laga kraft, om inte något annat följer av förordningen.

Paragrafen, som införs till följd av artiklarna 24a.1 och 65.4 i Amla-förordningen, innehåller bestämmelser om verkställighet av beslut. Paragrafen är utformad efter förebild av bland annat 3 kap. 2 § andra stycket OTC-lagen, 3 kap. 10 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden och 2 kap. 5 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering (prop. 2012/13:72 s. 55 och 56, 2019/20:37 s. 83 samt 2020/21:24 s. 107 och 108). Övervägandena finns i avsnitt 18.5.8.

I paragrafen anges att beslut om tillsynsavgifter, sanktionsavgifter och viten enligt Amla-förordningen får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser på samma sätt som en svensk dom som har fått laga kraft, om inte något annat följer av förordningen. När det gäller sådana undantag i förordningen, bör särskilt noteras bestämmelserna om uppskjuten verkställighet (artikel 24a.1 i Amla-förordningen).

11 kap. Tillsyn och ingripanden

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel tillämpas i fråga om tillsyn över och ingripanden mot verksamhet som avses i 1 kap. 2 § 1 och 2 samt artikel 3.3 a, b, e, i och j i penningtvättsförordningen, dock inte verksamhet som advokat eller advokatbolag samt verksamhet som auktoriserad eller godkänd revisor eller registre-

rat revisionsbolag. Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilka myndigheter som utövar tillsyn enligt detta kapitel.

Bestämmelser om tillsyn över och ingripanden mot verksamhet som bedrivs av advokater och advokatbolag finns i 8 kap. rättegångsbalken och i 12 kap. denna lag.

Bestämmelser om tillsyn över och ingripanden mot annan verksamhet som avses i artikel 3 i penningtvättsförordningen finns i de lagar som reglerar dessa verksamhetsutövare.

Paragrafen, som genomför artikel 29.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om tillsyn över vissa verksamhetsutövare. Paragrafen motsvarar 7 kap. 1 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 550). Övervägandena finns i avsnitt 15.3.

Tillsyn

2 § Genom tillsynen kontrolleras att verksamheten drivs enligt denna lag, penningtvättsförordningen och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Paragrafen, som genomför artikel 29.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om tillsynens omfattning. Paragrafen motsvarar 7 kap. 2 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 550). Övervägandena finns i avsnitt 15.3.

3 § Den som avser att driva verksamhet som anges i 1 § första stycket ska anmäla detta till Bolagsverket. Sådan verksamhet får inte drivas om anmälan inte har gjorts.

Om en fysisk eller juridisk person som är antecknad i Bolagsverkets register anmäler att verksamheten har upphört eller om det på annat sätt framgår att så är fallet, ska verket ta bort personen ur registret.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om anmälningsplikt, motsvarar 7 kap. 3 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 550). Övervägandena finns i avsnitt 15.3.

4 § Tillsynsmyndigheten får förelägga den som driver verksamhet som anges i 1 § första stycket utan att ha anmält detta att göra anmälan. Är det osäkert om en verksamhet är anmälningspliktig enligt 3 §, får tillsynsmyndigheten förelägga personen att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

Av paragrafen framgår att tillsynsmyndigheten får förelägga den verksamhetsutövare som omfattas av kapitlet och som inte gjort anmälan att göra detta. Paragrafen motsvarar 7 kap. 4 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 550 och 551). Övervägandena finns i avsnitt 15.3.

5 § Tillsynsmyndigheten får förelägga den som driver verksamhet som omfattas av detta kapitel att lämna de upplysningar och ge tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen.

Tillsynsmyndigheten får, när den anser det nödvändigt, genomföra en undersökning på plats hos en verksamhetsutövare som är föremål för tillsyn enligt detta kapitel.

Paragrafen, som genomför delar av artikel 29 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om tillsynsåtgärder som tillsynsmyndigheten får vidta mot verksamhetsutövarna. Paragrafen motsvarar 7 kap. 5 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 551). Övervägandena finns i avsnitt 15.3.

6 § Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ägna sig åt verksamhet som är anmälningspliktig enligt 3 §.

Om verksamhetsutövaren är en juridisk person, gäller första stycket den som är verklig huvudman i den juridiska personen eller ingår i dess ledning.

Verksamhetsutövaren ska anmäla förändringar i ledningen till tillsynsmyndigheten.

Paragrafen, som genomför artikel 6.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om lämplighetsprövning. Paragrafen motsvarar 7 kap. 6 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 551 och 2021/22:251 s. 129). Övervägandena finns i avsnitt 15.2.

Ingripanden

7 § Om ett föreläggande enligt 4 § eller 5 § första stycket inte följs, får tillsynsmyndigheten förelägga den fysiska eller juridiska personen att upphöra med verksamheten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som gäller när vissa förelägganden som tillsynsmyndigheten meddelar inte följs, motsvarar 7 kap. 8 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 551). Övervägandena finns i avsnitt 15.2.

8 § Tillsynsmyndigheten ska förelägga en verksamhetsutövare som omfattas av ett förbud enligt 6 § första stycket att

1. upphöra med verksamheten, om verksamhetsutövaren är en fysisk person, eller

2. vidta rättelse och, om rättelse inte vidtas, upphöra med verksamheten, om verksamhetsutövaren är en juridisk person.

Tillsynsmyndigheten får förelägga verksamhetsutövaren eller den som omfattas av ett förbud enligt 6 § andra stycket att vidta de åtgärder som behövs för att personen inte längre ska vara verklig huvudman och, om åtgärder inte vidtas, förelägga verksamhetsutövaren att upphöra med verksamheten.

Paragrafen, som genomför artikel 6.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om vad som gäller när vissa förelägganden som tillsynsmyndigheten meddelar inte följs. Paragrafen motsvarar i huvudsak 7 kap. 9 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 551 och 552 samt prop. 2021/22:251 s. 129). Övervägandena finns i avsnitt 15.2.

9 § Tillsynsmyndigheten får ingripa mot en verksamhetsutövare som överträder en bestämmelse i penningtvättsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Paragrafen, som genomför artikel 39 och 40.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om när tillsynsmyndigheten får ingripa mot verksamhetsutövare. Paragrafen motsvarar 7 kap. 10 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 552). Övervägandena finns i avsnitt 16.2.

10 § Vid en överträdelse som avses i 9 § får tillsynsmyndigheten ingripa mot en verksamhetsutövare genom att utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning.

Vid överträdelse som inte är ringa får tillsynsmyndigheten besluta om sanktionsavgift.

Om verksamhetsutövaren är en fysisk person får sanktionsavgift enligt första stycket beslutas endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk får tillsynsmyndigheten förelägga verksamhetsutövaren att upphöra med verksamheten.

Paragrafen, som genomför artikel 41.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om de ingripanden som tillsynsmyndigheten kan göra vid en överträdelse och förutsättningarna för sådana ingripanden. Paragrafen motsvarar i huvudsak 7 kap. 11 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 552 och 553). Övervägandena finns i avsnitt 16.4.

I *första stycket* införs en möjlighet för tillsynsmyndigheten att begränsa eller förbjuda viss verksamhet. Bestämmelsen har utformats med 15 kap. 1 § lagen om bank- och finansieringsrörelse som förebild.

11 § Om verksamhetsutövaren är en juridisk person får tillsynsmyndigheten även ingripa mot någon som ingår i verksamhetsutövarens styrelse, är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder verksamhetsutövaren, eller är ersättare för någon av dem, om verksamhetsutövaren har befunnits ansvarig för en överträdelse som avses i 9 §.

Ett ingripande får ske endast om verksamhetsutövarens överträdelse är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos verksamhetsutövare som anges i 1 § första stycket, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen, som genomför artikel 39.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser som ger tillsynsmyndigheten möjlighet att ingripa mot personer som ingår i verksamhetsutövarens ledning. Paragrafen motsvarar 7 kap. 12 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 553 och 554). Övervägandena finns i avsnitten 16.2 och 16.3.

12 § Vid valet av ingripande ska tillsynsmyndigheten ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

I försvårande riktning ska det beaktas om verksamhetsutövaren tidigare har begått en överträdelse eller om den fysiska personen i verksamhetsutövarens ledning tidigare orsakat en sådan överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. verksamhetsutövaren eller den fysiska personen i verksamhetsutövarens ledning i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat tillsynsmyndighetens utredning, och
2. om verksamhetsutövaren snabbt upphört med överträdelsen eller den fysiska personen i verksamhetsutövarens ledning snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av tillsynsmyndigheten.

Paragrafen, som genomför artikel 39.5 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om de omständigheter som ska beaktas vid valet av ingripande. Paragrafen motsvarar 7 kap. 13 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 554 och 555). Övervägandena finns i avsnitt 16.2.

Sanktionsavgift

13 § Sanktionsavgiften för en verksamhetsutövare som är en juridisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som verksamhetsutövaren gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
2. ett belopp i kronor motsvarande en miljon euro.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen, som genomför artikel 40.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om storleken på den sanktionsavgift som tillsynsmyndigheten får besluta mot verksamhetsutövare som är juridiska personer. Paragrafen motsvarar 7 kap. 14 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 555 och 556). Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

14 § Sanktionsavgiften för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
2. ett belopp i kronor motsvarande en miljon euro.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen, som genomför artikel 40.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om sanktionsavgiftens högsta belopp när en sådan avgift ska beslutas för en fysisk person. Paragrafen motsvarar 7 kap. 15 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 556). Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

15 § När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 12 § samt till den juridiska eller fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts till följd av överträdelsen.

Paragrafen, som genomför artikel 39.5 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om de omständigheter som ska beaktas när sanktionsavgiftens storlek ska bestämmas. Paragrafen motsvarar 7 kap. 16 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 556 och 557). Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

Sanktionsföreläggande

16 § Beslut om ingripande enligt 10 § tredje stycket och 11 § tas upp av tillsynsmyndigheten genom sanktionsföreläggande.

Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna en sanktion som är bestämd till tid eller belopp.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

Paragrafen, som genomför artikel 39.4 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om förfarandet för beslut om sanktioner genom sanktionsföreläggande. Paragrafen motsvarar 7 kap. 17 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 557). Övervägandena finns i avsnitt 16.2.

17 § Ett sanktionsföreläggande ska innehålla uppgift om

1. den fysiska person som föreläggandet avser,
2. överträdelsen och de omständigheter som behövs för att känneteckna den,
3. de bestämmelser som är tillämpliga på överträdelsen, och
4. den sanktion som föreläggs personen.

Föreläggandet ska också innehålla en upplysning om att ansökan om sanktion kan komma att ges in till domstol, om föreläggandet inte godkänns inom den tid som tillsynsmyndigheten anger.

Paragrafen, som genomför artikel 39.4 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om de uppgifter som ett sanktionsföreläggande ska innehålla. Paragrafen motsvarar 7 kap. 18 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 557). Övervägandena finns i avsnitt 16.2.

18 § Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts inom angiven tid, får tillsynsmyndigheten ansöka hos domstol om att sanktion ska beslutas. En sådan ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av tillsynsmyndighetens beslut om ingripande mot verksamhetsutövaren.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Paragrafen, som genomför artikel 39.4 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om bestämmelser om domstolsprövning i de fall ett sanktionsföreläggande inte godkänns. Paragrafen motsvarar 7 kap. 19 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 557 och 558). Övervägandena finns i avsnitt 16.2.

19 § Ett sanktionsföreläggande enligt 16 § är utan verkan, om föreläggandet inte har delgetts den som det riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum. I ett sådant fall får inte heller någon sanktion enligt 18 § första stycket beslutas.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om preskription, motsvarar 7 kap. 20 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 558). Övervägandena finns i avsnitt 16.2.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift

20 § Sanktionsavgiften ska betalas till tillsynsmyndigheten inom trettio dagar efter det att beslutet om den fått laga kraft eller sanktionsföreläggandet godkänts eller den längre tid som anges i beslutet eller föreläggandet.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om betalning av sanktionsavgift, motsvarar 7 kap. 21 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 558). Övervägandena finns i avsnitt 16.2.

21 § Om sanktionsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 20 §, ska tillsynsmyndigheten lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om verkställighet och indrivning av beslut om sanktionsavgift, motsvarar 7 kap. 22 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 558). Övervägandena finns i avsnitt 16.2.

22 § En sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft eller sanktionsföreläggandet godkändes.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om preskription av lagakraftvunna beslut om sanktionsavgift, motsvarar 7 kap. 23 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 558). Övervägandena finns i avsnitt 16.2.

Vite

23 § Föreläggande enligt detta kapitel får förenas med vite.

Paragrafen, som innebär att förelägganden får förenas med vite, motsvarar 7 kap. 24 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 558). Övervägandena finns i avsnitt 16.4.

Överklagande

24 § Beslut om föreläggande att lämna uppgifter enligt 4 § andra meningen och 5 § första stycket samt beslut om att meddela ett sanktionsföreläggande enligt 16 § får inte överklagas.

Övriga beslut som meddelas enligt detta kapitel får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. I sådana ärenden får tillsynsmyndigheten bestämma att beslutet ska gälla omedelbart, dock inte i fråga om beslut om sanktionsavgift.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om överklagande, motsvarar 7 kap. 25 § penningtvättslagen (se prop. 2016/17:173 s. 559). Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

12 kap. Särskilda bestämmelser om tillsyn över och ingripanden mot advokater

Advokater

1 § Vid tillämpningen av denna lag gäller för advokater de grundläggande bestämmelserna om tillsyn och ingripanden i 8 kap. rättegångsbalken och 4–10 och 14 §§ i detta kapitel.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om tillsyn över och ingripanden mot advokater, motsvarar 7 a kap. 1 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 44). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

Advokatbolag

2 § Sveriges advokatsamfunds styrelse och disciplinnämnd utövar tillsyn över att advokatbolag följer penningtvättsförordningen och denna lag.

Advokatbolag ska lämna samfundets styrelse och disciplinnämnd de uppgifter som behövs för tillsynen.

Om ett advokatbolag överträder en bestämmelse i penningtvättsförordningen eller denna lag får samfundets styrelse och disciplinnämnd ingripa mot advokatbolaget genom beslut om uttalande, erinran eller varning.

Paragrafen, som delvis genomför artiklarna 29, 40.2 och 41.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om tillsyn över och ingripanden mot advokatbolag. Paragrafen motsvarar 7 a kap. 2 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 44 och 45). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

3 § Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ha ett kvalificerat innehav av andelar i ett advokatbolag eller ingå i dess ledning.

Med kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Paragrafen, som genomför artikel 6.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om lämplighetsprövning. Paragrafen motsvarar 7 a kap. 3 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 45). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

Platsundersökning

4 § Sveriges advokatsamfunds styrelse och disciplinnämnd får, när det är nödvändigt för tillsynen över att advokater och advokatbolag följer denna lag och penningtvättsförordningen, genomföra en undersökning hos en advokat eller ett advokatbolag.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om platsundersökning hos advokat och advokatbolag, motsvarar 7 a kap. 4 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 45). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

Omständigheter som ska beaktas vid val av ingripande

5 § Vid valet av ingripande vid en överträdelse av en bestämmelse i denna lag eller penningtvättsförordningen ska hänsyn tas till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

I försvårande riktning ska det beaktas om advokaten eller advokatbolaget tidigare har begått en överträdelse eller om personen i advokatbolagets ledning tidigare orsakat en sådan överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. advokaten, advokatbolaget eller personen i advokatbolagets ledning i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat utredningen, och

2. advokaten eller advokatbolaget snabbt upphört med överträdelsen eller personen i advokatbolagets ledning snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Sveriges advokatsamfund.

Paragrafen, som genomför artikel 39.5 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om omständigheter som ska vara styrande vid val av ingripande. Paragrafen motsvarar 7 a kap. 5 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 45 och 46). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

Sanktionsavgift och tillfälligt förbud att ingå i advokatbolags ledning

6 § En varning enligt 8 kap. 7 § rättegångsbalken som avser en överträdelse av en bestämmelse i denna lag eller penningtvättsförordningen och en varning enligt 2 § tredje stycket får förenas med ett ingripande enligt 7 §.

Om Sveriges advokatsamfunds styrelse eller disciplinnämnd anser att det finns skäl att överväga ett sådant ingripande, ska ärendet överlämnas till Länsstyrelsen i Stockholms län, som beslutar i frågan.

Samfundets styrelse eller disciplinnämnd ska lämna de uppgifter till länsstyrelsen som behövs för prövningen.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om överlämnande till Länsstyrelsen i Stockholms län för prövning om ingripande ska ske enligt 7 §, motsvarar 7 a kap. 6 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 46). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

7 § Om en advokat har meddelats en varning får ingripande ske mot advokaten genom beslut om sanktionsavgift.

Om ett advokatbolag har meddelats en varning får ingripande ske mot

1. advokatbolaget genom beslut om sanktionsavgift, och

2. en person som ingår i advokatbolagets styrelse, är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder advokatbolaget, eller är ersättare för någon av dem, genom

a) beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får upprätthålla en sådan funktion hos ett advokatbolag, eller

b) beslut om sanktionsavgift.

Ett ingripande enligt andra stycket 2 får endast ske om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Paragrafen, som genomför artiklarna 39.2 och 41.1 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om sanktionsavgift och tillfälligt förbud mot att ingå i advokatbolags ledning. Paragrafen motsvarar 7 a kap. 7 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 46 och 47). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

8 § En sanktionsavgift enligt 7 § ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp i kronor motsvarande en miljon euro.

En sanktionsavgift enligt 7 § första stycket och andra stycket 1 får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

Sanktionsavgiften tillfaller staten.

Paragrafen, som genomför artikel 40.2 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om en sanktionsavgifts storlek. Paragrafen motsvarar 7 a kap. 8 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 47). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

9 § När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 5 § samt till den berördes finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts till följd av överträdelsen.

Paragrafen, som genomför artikel 39.5 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om sanktionsavgift. Paragrafen motsvarar 7 a kap. 9 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 48). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

10 § Beslut om ingripande enligt 7 § andra stycket 2 tas upp av Länsstyrelsen i Stockholms län genom sanktionsföreläggande enligt 7 kap. 16–19 §§.

I fråga om verkställighet av beslut om sanktionsavgift tillämpas 7 kap. 20–22 §§.

Det som sägs om tillsynsmyndigheten i de bestämmelserna ska i stället gälla länsstyrelsen.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om sanktionsföreläggande och verkställighet av ett beslut om sanktionsavgift, motsvarar 7 a kap. 10 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 48). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

Övervakningen av Sveriges advokatsamfunds penningtvättstillsyn

11 § Justitiekanslern ska övervaka Sveriges advokatsamfunds penningtvättstillsyn.

Samfundet ska lämna de uppgifter till Justitiekanslern som behövs för att kontrollera tillsynen.

Samfundet är inte skyldigt att lämna uppgifter som anförtrots en advokat när den försvarar eller företräder en klient i fråga om ett rättsligt förfarande, inklusive rådgivning för att inleda eller undvika ett rättsligt förfarande. Det samma gäller information som avser en klient och som advokaten har fått del av i samband med att den bedömer klientens rättsliga situation.

Paragrafen, som genomför artikel 38.3 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om Justitiekanslerns befogenheter som övervakande myndighet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.3.

Av *första stycket* framgår att Justitiekanslern övervakar Advokatsamfundets penningtvättstillsyn.

I *andra stycket* anges att samfundet är skyldigt att lämna de uppgifter som behövs för att kontrollera tillsynen.

I *tredje stycket* framgår att uppgifter som en advokat fått vid rättslig rådgivning eller rättslig utredning inte behöver lämnas.

12 § Justitiekanslern får utfärda instruktioner till Sveriges advokatsamfund för att avhjälpa eller förhindra brister i tillsynen.

Av paragrafen, som genomför artikel 38.3 i sjätte penningtvättsdirektivet, framgår att Justitiekanslern kan utfärda instruktioner till Advokatsamfundet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.3.

13 § Om Justitiekanslern vid utförandet av sitt uppdrag upptäcker en omständighet som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta finansunderrättelseenheten om detta.

Paragrafen, som genomför artikel 38.4 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om underrättelseskyldighet till finansunderrättelseenheten. Bestämmelsen har utformats med 4 kap. 4 § denna lag som förebild. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.4.

Överklagande

14 § Beslut enligt 7 § av länsstyrelsen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut om att meddela ett sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om överklagande av länsstyrelsens beslut, motsvarar 7 a kap. 11 § penningtvättslagen (se prop. 2018/19:125 s. 48). Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

15 § Beslut enligt 12 § av Justitiekanslern får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överklagande av Justitiekanslerns beslut. I paragrafen anges vilka beslut som får överklagas och till vilken domstol. I likhet med övriga överklagandebestämmelser i lagen krävs det prövningstillstånd i kammarrätten. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.6.

13 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. undantag för vissa speltjänster från tillämpning av denna lag eller penningtvättsförordningen eller bestämmelser i dem,

2. organisation, kompetens, befogenheter, funktion och oberoende för den centrala kontaktpunkten enligt 3 kap. 2 §,

3. krav på verksamhetsutövare att i sina interna riktlinjer och förfaranden beskriva hur verksamhetsutövaren bedömer misstänka transaktioner eller aktiviteter enligt artikel 50.2 i penningtvättsförordningen,

4. hur rapportering till finansunderrättelseenheten ska göras enligt artikel 50.1 i penningtvättsförordningen,

5. hur uppgifter ska lämnas enligt 4 kap. 5 § och artikel 50.1a i penningtvättsförordningen,

6. innehållet i och övriga krav på en anmälan av uppgifter enligt 7 kap 4, 5, 7 och 9 §§,

7. innehållet i och övriga egenskaper hos registret över verkliga huvudmän,

8. frågor om tillgång till registret över verkliga huvudmän och de sammankopplade registren över verkliga huvudmän,

9. sådana avgifter som avses i 7 kap. 29 §,

10. skyldighet för verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § samt artikel 3.1, 3.2 och 3.3 a-c, e och h-l i penningtvättsförordningen att periodiskt eller på begäran lämna uppgifter om sin verksamhet, sina kunder och andra förhållanden som är nödvändiga för att tillsynsmyndigheter ska kunna bedöma den risk som kan förknippas med de verksamhetsutövare som står under tillsyn.

Första stycket 10 ska inte gälla för verksamhet som advokat eller advokatbolag samt verksamhet som auktoriserad eller godkänd revisor eller registrerat revisionsbolag.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Punkterna 1 och 3–5 införs till följd av artiklarna 4, 50.1, 50.1a och 50.2 andra stycket i penningtvättsförordningen. Punkten 2 genomför delar av artikel 5 i sjätte penningtvättsdirektivet och punkten 10 genomför artikel 31.1 i samma direktiv. Punkterna 7–9 genomför delar av artikel 10.1 första stycket, 10.3, 11 och 12 i sjätte penningtvättsdirektivet. Paragrafen motsvarar delvis 8 kap. 1 § penningtvättslagen och 3 kap. 12 § registerlagen (se prop. 2016/17:173 s. 559 f. och 574 samt 2018/19:150 s. 110). Övervägandena finns i avsnitten 6.7.5, 6.9, 8.6, 8.7, 8.9.1, 8.14, 15.5 och 17.7.

Punkten ett gör det möjligt att meddela föreskrifter om att vissa speltjänster som avses i penningtvättsförordningen kan undantas från tillämpning av förordningen.

Punkten två gör det möjligt att meddela föreskrifter om krav på den centrala kontaktpunkten.

Punkten tre gäller krav på verksamhetsutövare att i sina interna riktlinjer och förfaranden beskriva hur verksamhetsutövaren bedömer misstänka transaktioner eller aktiviteter enligt artikel 50.2 i penningtvättsförordningen.

Punkten fyra gäller hur rapportering till finansunderrättelseenheten ska göras enligt artikel 50.1 i penningtvättsförordningen.

Punkten fem gäller hur uppgifter ska lämnas till Säkerhetspolisen enligt 4 kap. 5 § och till finansunderrättelseenheten enligt artikel 50.1a i penningtvättsförordningen.

Punkten sex gäller innehållet i och övriga krav på en anmälan av uppgifter enligt 7 kap. 4, 5, 7 och 9 §§.

Punkten sju gäller innehållet i och övriga egenskaper hos registret över verkliga huvudmän.

Punkten åtta gäller frågor om tillgång till registret över verkliga huvudmän och de sammankopplade registren över verkliga huvudmän.

Punkten nio gäller sådana avgifter för hantering av ärenden som avses i 7 kap. 29 §.

Punkten tio gör det möjligt att meddela föreskrifter som syftar till att genomföra artikel 31.1 i direktivet, enligt vilken medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter tillämpar en riskbaserad tillsynsметод. Med stöd av bemyndigandet kan föreskrifter meddelas om skyldighet för de verksamhetsutövare som anges att periodiskt eller på begäran lämna uppgifter om sin verksamhet, sina kunder och andra förhållanden som är nödvändiga för att tillsynsmyndigheter ska kunna bedöma den risk som kan förknippas med de verksamhetsutövare som står under tillsyn.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den ...
2. Genom lagen upphävs
 - lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, och
 - lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.
3. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.
4. Juridiska personer som har bildats före ikraftträdandet ska anmäla uppgifter enligt 7 kap. 4 § till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän utan onödigt dröjsmål efter det att lagen har trätt i kraft.
5. Den som driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion som har bildats före ikraftträdandet ska anmäla uppgifter enligt 7 kap. 5 § till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän utan onödigt dröjsmål efter det att lagen har trätt i kraft.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft.

Av *punkten två* framgår att penningtvättslagen och registerlagen upphävs.

Enligt *punkten tre* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelser som inträffat innan ikraftträdandet.

Punkten fyra gäller juridiska personer som har bildats före ikraftträdandet. En sådan juridisk person ska anmäla uppgifter enligt 7 kap. 4 § till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän utan onödigt dröjsmål efter det att lagen har trätt kraft. I artikel 45.1a i penningtvättsförordningen finns bestämmelser om när en juridisk person som bildas efter ikraftträdandet ska anmäla uppgifter för registrering. Artikel 45.1a i förordningen innehåller också bestämmelser om när ändringar av redan registrerade uppgifter ska anmälas.

Punkten fem innehåller bestämmelser om när den som driver verksamhet som avser förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion som har bildats före ikraftträdandet ska anmäla uppgifter enligt 7 kap. 5 § till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän. En sådan anmälan ska göras utan onödigt dröjsmål efter det att lagen har trätt i kraft. I artikel 46.1b i penningtvättsförordningen finns bestämmelser om när uppgifter ska anmälas för en trust eller en liknande juridisk konstruktion som bildas efter ikraftträdandet. Artikel 46.1b i förordningen innehåller också bestämmelser om när ändringar av redan registrerade uppgifter ska anmälas.

22.2 Förslaget till lag om ändring i rättegångsbalken

8 kap.

7 §

En advokat, som i sin verksamhet uppsåtligen gör orätt eller som annars förfar oredligt, ska uteslutas ur advokatsamfundet. När det gäller en sådan advokat som avses i 2 a § ska registreringen upphävas. Är omständigheterna mildrande, får advokaten i stället tilldelas en varning.

En advokat som annars åsidosätter sina plikter som advokat får meddelas en varning eller erinran. Är omständigheterna synnerligen försvårande, får advokaten uteslutas ur samfundet eller, i fråga om en sådan advokat som avses i 2 a §, registreringen upphävas.

En advokat som tilldelas en varning får, om det finns särskilda skäl, även åläggas att utge en straffavgift till samfundet med lägst ettusen och högst femtiotusen kronor. Till den del en varning avser en överträdelse av en bestämmelse i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* gäller i stället för straffavgift det som föreskrivs om sanktionsavgift i 12 kap. 5–11 §§ den lagen.

Om det bedöms tillräckligt får disciplinnämnden, i stället för att tilldela en advokat erinran, göra ett uttalande om att advokatens åtgärd är felaktig eller olämplig.

En advokat är skyldig att genast träda ur samfundet om det inträffar en sådan omständighet som gör att han eller hon enligt 2 § femte eller sjätte stycket inte får antas till ledamot av samfundet, om inte styrelsen i fall som avses i 2 § sjätte stycket andra meningen medger undantag. Om advokaten inte träder ur samfundet, trots att han eller hon är skyldig att utträda, ska styrelsen förordna om hans eller hennes uteslutning. Detsamma gäller, om en advokat inte längre uppfyller hemvistkravet enligt 2 § första stycket 1 och styrelsen inte medger att han eller hon får stå kvar som ledamot av samfundet. Om en sådan advokat som är registrerad enligt 2 a § fråntas rätten att uppträda som advokat i den stat där han eller hon är auktoriserad, ska styrelsen upphäva registreringen.

I beslut varigenom någon uteslutits ur samfundet får förordnas att beslutet genast ska verkställas. Detsamma gäller ett beslut att upphäva en registrering.

Brott mot tystnadsplikt enligt 4 § första stycket andra meningen får inte åtalas av någon annan än Justitiekanslern. Åtal får väckas endast om det är påkallat från allmän synpunkt

Paragrafen reglerar Advokatsamfundets disciplinära verksamhet och anger de sanktioner som en advokat kan påföras. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i tredje stycket innebär att hänvisningarna till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvätsförordningen och den nya penningtvättslagen.

22.3 Förslaget till lag om ändring i handelsregisterlagen (1974:157)

17 a §

Registreringsmyndigheten får avregistrera ett handelsbolag från handelsregistret om bolaget inte har följt ett föreläggande enligt 7 kap. 10, 11 eller 12 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt eller finansiering av terrorism

I ett ärende enligt första stycket ska registreringsmyndigheten förelägga bolaget att ge in efterfrågade uppgifter eller handlingar till myndigheten inom en viss tid. Föreläggandet ska skickas till den adress som finns registrerad för bolaget i handelsregistret. Registreringsmyndigheten ska kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden.

När den utsatta tiden gått ut får registreringsmyndigheten avregistrera bolaget från registret. Avregistrering ska dock inte ske om grunden för av-

registrering har upphört under ärendets handläggning hos registreringsmyndigheten.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om avregistrering av en näringsidkare. Paragrafen införs till följd av artikel 49 i penningtvättsförordningen och genomför artikel 10.9 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.9.

Av *första stycket* framgår att registreringsmyndigheten får avregistrera ett handelsbolag från handelsregistret om bolaget inte har följt ett föreläggande enligt 7 kap. 10, 11 eller 12 § den nya penningtvättslagen. Ett sådant föreläggande får meddelas om bolaget inte på föreskrivet sätt har anmält uppgifter om verklig huvudman för registrering i registret över verkliga huvudmän.

I *andra och tredje styckena* regleras handläggningen av ett ärende om avregistrering enligt första stycket.

21 §

Registreringsmyndighetens beslut att skriva av en ansökan eller anmälan om registrering eller att vägra registrering får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detsamma gäller i fråga om beslut enligt 15 a, 17 eller 17 a §. Ett beslut av registreringsmyndigheten att vägra registrering av ett företagsnamn överklagas dock till Patent- och marknadsdomstolen. Ett överklagande ska ha kommit in inom två månader från dagen för beslutet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överklagande. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.9.

Ändringen innebär att bestämmelserna om överklagande även gäller för ett beslut om avregistrering enligt 17 a §.

22.4 Förslaget till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

9 kap.

2 §

En revisor, en lekmanarevisor eller en granskare i en sparbank är ersättningskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet vållas av en medhjälpare. I de fall som avses i 4 a kap. 21 § första stycket 3 och 4 b kap. 19 § andra stycket

denna lag samt *artikel 50.1 och 50.1a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och 4 kap. 5 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* svarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skäligen anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller granskare, är det detta bolag och den för revisionen eller granskningen huvudansvarige som är ersättningsskyldiga.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skadeståndsskyldighet för revisor, lekmannarevisor och granskare. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 19.2.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningarna till penningtvättslagens bestämmelser om rapporterings- och uppgiftsskyldighet ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

22.5 Förslaget till lag om ändring i konkurslagen (1987:672)

7 kap.

16 a §

Förvaltaren ska på begäran av den finansunderrättelseenhet som avses i 4 kap. 3 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism lämna upplysningar om boet och dess förvaltning om det av begäran framgår att uppgifterna behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. En sådan begäran ska behandlas med särskild skyndsambet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet. Paragrafen genomför artikel 18.1 b xx i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.24.

Av paragrafen framgår att en konkursförvaltare på begäran av finansunderrättelseenheten ska lämna upplysningar om boet och dess förvaltning om det av begäran framgår att uppgifterna behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. Det är konkursförvaltaren som ska pröva om förutsättningarna för att lämna uppgifter enligt bestämmelsen är uppfyllda.

Prövningen är dock av formell art eftersom dessa förutsättningar ska framgå av finansunderrättelseenhetens begäran. Konkursförvaltaren ska enbart pröva om begäran uppfyller de krav som anges i bestämmelsen (jfr SOU 2023:69 s. 762).

En begäran om upplysningar ska behandlas med särskild skyndsamhet. Det innebär att en konkursförvaltare ska prioritera handläggningen av en begäran för att åstadkomma ett snabbt utlämnande.

22.6 Förslaget till lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220)

5 kap.

2 §

En revisor är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Revisorn ansvarar även för skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakas av revisorns medhjälpare. I fall som avses i 4 kap. 15 § andra stycket 2 denna lag och artikel 50.1 och 50.1a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt 4 kap. 5 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som revisorn eller revisorns medhjälpare har haft skälig anledning att anta var oriktiga.

Om ett revisionsbolag är revisor, är det bolaget och den som är huvudansvarig för revisionen som är ersättningsskyldiga.

Paragrafen reglerar skadeståndsansvaret för revisorer, revisorssuppleanter och revisionsbolag. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 19.2.

Ändringarna i första stycket innebär att hänvisningarna till penningtvättslagens bestämmelser om rapporterings- och uppgiftsskyldighet ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

22.7 Förslag till lag om ändring i pantbankslagen (1995:1000)

4 §

Tillstånd ska ges om företaget med hänsyn till organisation, ledning och ägare med bestämmande inflytande kan antas komma att bedriva en sund pantbanksverksamhet och i övrigt uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag, *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism samt föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.*

Tillstånd till ett utländskt företag får ges endast om företaget i det land där det har sitt säte bedriver pantbanksverksamhet och står under tillsyn av behörig myndighet

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillstånd att bedriva verksamhet enligt lagen. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningarna till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

24 a §

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilka länsstyrelser som utövar tillsyn över att pantbanker följer *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism samt föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.*

Vid tillsyn enligt första stycket ska *11 kap. 5 § lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* tillämpas.

Paragrafen reglerar tillsynen över att bestämmelserna i penningtvättsregelverket följs och de ingripandemöjligheter som tillsynsmyndigheten har. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första och andra styckena* innebär att hänvisningarna till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

27a §

Om någon omfattas av ett förbud enligt 25 a §, får länsstyrelsen förelägga pantbanken att göra rättelse och, om rättelse inte görs, förelägga pantbanken att upphöra med verksamheten. Om det är den som har ett kvalificerat innehav av andelar i pantbanken som inte uppfyller kravet i 25 a §, får länsstyrelsen förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den diskvalificerade personen i dess ledning.

Vid ingripanden mot överträdelser av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism samt föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen ska 11 kap. 7 och 9–22 §§ lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* tillämpas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om länsstyrelsens möjligheter att ingripa mot en pantbank när någon omfattas av ett förbud och om länsstyrelsens övriga ingripandemöjligheter. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *andra stycket* innebär att hänvisningarna till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

35 §

Länsstyrelsens beslut enligt 30 § andra stycket eller enligt 11 kap. 5 § *första stycket lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Andra beslut som länsstyrelsen meddelar enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

I paragrafen finns bestämmelser om överklagande av länsstyrelsens beslut. Övervägandena finns i avsnitt 5.6

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelse i den nya penningtvättslagen.

22.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

5 §

Följande insättare, eller utländska motsvarigheter, kan inte få ersättning enligt garantin:

1. en bank,
2. ett kreditmarknadsföretag,
3. ett värdepappersbolag,
4. ett försäkringsföretag,
5. ett återförsäkringsföretag,
6. ett tjänstepensionsföretag,
7. en understödsförening,
8. ett finansiellt institut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
9. en värdepappersfond eller en alternativ investeringsfond,
10. en pensionsfond,
11. en region, en kommun eller en statlig myndighet, eller
12. en insättare som inte har identifierats enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka kategorier av insättare som är undantagna från rätten till ersättning från garantin. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I *punkten tolv* ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen.

22.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet

1 §

I denna lag avses med

1. *valutaväxling*: yrkesmässig handel med utländska sedlar och mynt samt resecheckar utställda i utländsk valuta,
2. *annan finansiell verksamhet*: yrkesmässig verksamhet som består i förvaltning av eller handel med virtuell valuta eller i att utföra en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2, 3 och 5–12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
3. *finansiellt institut*: fysisk eller juridisk person som bedriver valutaväxling eller annan finansiell verksamhet,

4. *kvalificerat innehav*: detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen om bank- och finansieringsrörelse, och

5. *utvald verksamhetsutövare*: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

1 a §

Bestämmelser om att finansiella institut ska medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*.

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket punkten ett* innebär att hänvisningar till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

2 §

En fysisk eller juridisk person som avser att bedriva valutaväxling eller annan finansiell verksamhet ska ansöka om registrering av sin verksamhet hos Finansinspektionen. Ansökan behöver inte göras av

1. företag som avses i *artikel 3.1, 3.2 och 3.3 k i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, och

2. fysiska eller juridiska personer som bedriver försäkringsdistribution enligt lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution.

Finansinspektionen ska registrera den som har kommit in med en ansökan, om

1. det finns skäl att anta att verksamheten kommer att bedrivas på ett sätt som är förenligt med *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism samt föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen*, och

2. kravet på ägare och ledning i 3 § första stycket är uppfyllt.

Den som har blivit registrerad ska tas bort ur registret när ett beslut om föreläggande enligt 11, 12 eller 13 § att upphöra med verksamheten har fått laga kraft. Ett finansiellt institut ska också tas bort ur registret om det anmäler att det inte längre bedriver verksamhet som omfattas av lagen eller om det på något annat sätt framgår att registreringsplikt inte längre gäller.

Paragrafen innehåller bestämmelser om registreringsplikt och om förutsättningarna för registrering. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket första punkten* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

Ändringen i *andra stycket första punkten* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

8 §

Finansinspektionen ska ha tillsyn över att finansiella institut följer denna lag och *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism samt föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.*

Första stycket gäller dock inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillsyn. Ändringarna i paragrafen görs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 18.5.2.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

Andra stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen inte ska ha tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 1 § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står

under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2 i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

12 §

Ett finansiellt institut ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om verksamheten som inspektionen begär för tillsynen enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*.

Om institutet inte följer Finansinspektionens begäran enligt första stycket, får inspektionen förelägga institutet att lämna de begärda upplysningarna. Om föreläggandet inte följs, får inspektionen förelägga institutet att upphöra med verksamheten.

Om institutet har fått ett föreläggande enligt andra stycket, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en sanktionsavgift.

Paragrafen reglerar Finansinspektionens tillsyn. Övervägandena finns i avsnitt 5.6

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

13 §

Vid en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen får Finansinspektionen förelägga det finansiella institutet att göra rättelse och, vid överträdelser som inte är ringa, besluta om sanktionsavgift.

Vid allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser får inspektionen förelägga institutet att upphöra med verksamheten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Finansinspektionen kan ingripa mot finansiella institut som inte följer penningtvättsregelverket. Övervägandena finns i avsnitt 5.6

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

14 §

Om det finansiella institutet är en juridisk person får Finansinspektionen vid en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen även ingripa mot en person som ingår i institutets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder institutet, eller är ersättare för någon av dem.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett finansiellt institut eller på motsvarande sätt företräda ett sådant institut, eller vara ersättare för någon av dem, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen reglerar under vilka förutsättningar och på vilket sätt ingripande får ske mot fysiska personer som företräder eller ersätter en företrädare för ett finansiellt institut som är en juridisk person, när en överträdelse av penningtvättsregelverket har skett. Övervägandena finns i avsnitt 5.6

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

14 a §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt Amla-förordningen. Enligt 8 § andra stycket ska Finansinspektionen inte ha tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelser av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

17 a §

Vid överträdelser av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förbinda att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen kan sanktionsavgiften, i stället för vad som anges i 17 § första stycket 3, bestämmas till högst ett belopp i kronor motsvarande tio miljoner euro.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Paragrafen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

Bestämmelsen innebär att det maximala sanktionsbeloppet för överträdelser av penningtvättsregleringen höjs till tio miljoner euro.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den ...
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelse som inträffat innan ikraftträdandet.

22.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

4 kap.

5 §

En försäkringsgivare från tredjeland ska beviljas koncession och dess företrädare ska godkännas, om ansökan uppfyller de krav som ställs i 4 § och

1. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,

2. den som kommer att ha ett sådant kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 15 och 16 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043) bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av en försäkringsgivare, och

3. den som avses vara företrädare för försäkringsgivaren eller, i de fall där företrädaren är en juridisk person, vara dess ombud har tillräckliga insikter och erfarenheter för att delta i ledningen hos en försäkringsgivare och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 2 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att försäkringsgivarens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Koncession får inte vägras av det skälet att det inte behövs någon ytterligare försäkringsgivare.

Koncession beviljas tills vidare eller, om det finns särskilda omständigheter, för bestämd tid, högst tio år, och därutöver till det löpande räkenskapsårets slut.

Koncession ska meddelas i enlighet med den indelning som anges i 2 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen.

Paragrafen anger koncessionsvillkoren för försäkringsgivare från tredjeland. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *andra stycket andra punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

22.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:620) om belastningsregister

9 a §

Regeringen får meddela föreskrifter om att personuppgifter ur belastningsregistret ska lämnas ut om det begärs av Sveriges advokatsamfund styrelse eller disciplinnämnd för tillsyn över att advokater och advokatbolag fullgör sina skyldigheter enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*.

Paragrafen ger Advokatsamfundet rätt att inhämta registerutdrag i den angivna typen av tillsynsärenden. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

22.12 Förslaget till om ändring i lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument

8 kap.

2 a §

En svensk värdepapperscentral och ett kontoförande institut ska på begäran av den finansunderrättelseenhet som avses i 4 kap. 3 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det av begäran framgår att uppgifterna behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. En sådan begäran ska behandlas med särskild skyndsambet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur uppgifterna ska lämnas.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet. Paragrafen genomför artikel 18.1 a vi i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.8.

Av *första stycket* framgår att en svensk värdepapperscentral och ett kontoförande institut på begäran av finansunderrättelseenheten ska lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget om det av begäran framgår att uppgifterna behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. Bestämmelsen bryter den tystnadsplikt som följer av 2 §.

Det är värdepapperscentralen eller det kontoförande institutet som ska pröva om förutsättningarna för att lämna uppgifter enligt bestämmelsen är uppfyllda. Prövningen är dock av formell art eftersom dessa förutsättningar ska framgå av finansunderrättelseenhetens begäran. Företaget ska enbart pröva om begäran uppfyller de krav som anges i bestämmelsen (se SOU 2023:69 s. 762).

En begäran om uppgifter ska behandlas med särskild skyndsamhet. Det innebär att en värdepapperscentral eller ett kontoförande institut ska prioritera handläggningen av en begäran för att åstadkomma ett snabbt utlämnande.

Andra stycket innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hur uppgifterna enligt första stycket ska lämnas.

4 §

En svensk värdepapperscentral eller ett kontoförande institut eller den som är verksam hos de företagen får inte obehörigen röja för kunden eller för någon utomstående att finansunderrättelseenheten har gjort en begäran eller att uppgifter har lämnats enligt 2 a §.

Bestämmelser om ansvar för den som bryter mot tystnadsplikten enligt första stycket finns i 20 kap. 3 § brottsbalken.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om tystnadsplikt för en svensk värdepapperscentral och ett kontoförande institut och de som är verksamma hos de företagen. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.8.

Första stycket innebär ett förbud mot att obehörigen röja för kunden eller någon utomstående att finansunderrättelseenheten har gjort en begäran eller att uppgifter har lämnats enligt 2 a §.

I *andra stycket* upplyses om att bestämmelser om ansvar för den som bryter mot tystnadsplikten i första stycket finns i 20 kap. 3 § brottsbalken.

4 a §

Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 2 b § får besluta att värdepapperscentralen eller det kontoförande institutet samt värdepapperscentralens eller institutets styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 2 b § eller att det pågår en förundersökning, ett ärende om rättslig hjälp i brottmål eller ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte ska äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet ska vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål eller om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder får dock förbudet tidsbegränsas endast om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp eller den utländska myndighet som har utfärdat utredningsordern samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, ska undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förbudet ska upphöra.

Paragrafen, som motsvarar nuvarande 4 §, innehåller bestämmelser om meddelandeförbud.

Ändringarna i *första stycket* är redaktionella och föranleds av ändrad numrering av 2 a § till 2 b §.

5 §

Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 4 a §.

Paragrafen innehåller en ansvarsbestämmelse för den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud.

Ändringen i bestämmelsen är redaktionell och föranleds av ändrad numrering från 4 § till 4 a §.

22.13 Förslaget till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079)

37 §

En revisor som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar företaget ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag eller tillämplig lag om årsredovisning. En revisor ska även ersätta skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet vållas av revisorns medhjälpare. I fall som avses i 36 § andra stycket denna lag och *artikel 50.1 och 50.1a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och 4 kap. 5 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* svarar dock revisorn endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som revisorn eller revisorns medhjälpare har haft skälig anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor, är det detta bolag och den för revisionen huvudansvarige som är ersättningskyldiga.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skadeståndsskyldighet för revisorn. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 19.2.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningarna till penningtvättslagens bestämmelser om rapporterings- och uppgiftsskyldighet ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

22.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:224) om fastighetsregister

7 b §

På begäran av den finansunderrättelseenhet som avses i 4 kap. 3 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska uppgifter lämnas ut från fastighetsregistret i den utsträckning det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. En sådan begäran ska behandlas med särskild skyndsambet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet. Paragrafen genomför artikel 18.1 b ii i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.10.

Av paragrafen framgår att uppgifter från fastighetsregistret ska lämnas ut till finansunderrättelseenheten efter begäran, i den utsträckning det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. Bestämmelsen är utformad som en uppgiftsskyldighet och utgångspunkten är därmed att uppgifter ska lämnas ut om förutsättningarna i paragrafen är uppfyllda (10 kap 28 § OSL). Det är Lantmäteriet, som ansvarar för registret, som prövar om förutsättningarna är uppfyllda.

En begäran om uppgifter ska behandlas med särskild skyndsambet. Det innebär att en begäran har förturskaraktär och ska prioriteras i förhållande till andra ärenden hos Lantmäteriet som inte är av förturskaraktär.

22.15 Förslaget till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

3 a §

Revisorsinspektionen ska utöva tillsyn över att revisorer och registrerade revisionsbolag fullgör sina skyldigheter enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

Inom ramen för denna tillsyn ska inspektionen pröva frågor om disciplinära åtgärder mot andra än revisorer som är företrädare för ett registrerat revisionsbolag eller ersättare för sådana företrädare.

Paragrafen innehåller kompletterande bestämmelser om Revisorsinspektionens uppgifter och ingripandemöjligheter. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

28 c §

Revisorsinspektionen får, om det finns skäl för det, göra en platsundersökning hos en revisor eller ett registrerat revisionsbolag.

En platsundersökning får endast göras vid tillsyn över

1. revision av företag av allmänt intresse, och
2. revisorers och registrerade revisionsbolags skyldigheter enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

I paragrafen finns bestämmelser om Revisorsinspektionens möjlighet att göra platsundersökning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket andra punkten* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

32 b §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska fastställas till högst en miljon kronor.

En sanktionsavgift för en juridisk person ska fastställas till högst två procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

En sanktionsavgift får inte fastställas till ett lägre belopp än femtusen kronor.

I 32 k § finns en särskild bestämmelse om sanktionsavgiftens högsta belopp vid en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

I paragrafen finns bestämmelser om storleken på de sanktionsavgifter som kan beslutas enligt lagen. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *fjärde stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

32 j §

Om ett registrerat revisionsbolag överträder *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*, får Revisorsinspektionen pröva om en disciplinär åtgärd ska vidtas mot en person som avses i 3 a § andra stycket.

En disciplinär åtgärd enligt första stycket får vidtas endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

En disciplinär åtgärd enligt första stycket ska avse

1. ett beslut om att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får inneha en sådan befattning som avses i 3 a § andra stycket i ett registrerat revisionsbolag, eller
2. ett beslut om en sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Revisorsinspektionens möjligheter att vidta disciplinära åtgärder. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

32 k §

Vid en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* ska en sanktionsavgift enligt 32 a eller 32 j § som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
2. ett belopp i kronor motsvarande en miljon euro.

Paragrafen innehåller bestämmelser om storleken på sanktionsavgiften som ska kunna beslutas vid överträdelser av penningtvättsregelverket. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

32 l

I fråga om en disciplinär åtgärd enligt 32 j § tillämpas bestämmelserna om sanktionsföreläggande och vite i 11 kap. 16–19 och 23 §§ lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Paragrafen innehåller bestämmelser som innebär att Revisorsinspektionen, vid prövningen av vissa åtgärder, ska använda förfarandet med sanktionsföreläggande som regleras i penningtvättslagen. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 16.4. Paragrafen genomför i fråga om vite artikel 41.3 i sjätte penningtvättsdirektivet.

Ändringarna i *andra stycket* innebär att hänvisningarna till bestämmelserna om ingripande och sanktioner penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i den nya penningtvättslagen. Genom hänvisningen till 7 kap. 23 § nya penningtvättslagen kan Revisorsinspektionen vid överträdelser av penningtvättsregelverket förena ett föreläggande med vite.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft ...
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelser som inträffat innan ikraftträdandet.

22.16 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

1 kap.

1 §

I denna lag betyder

1. alternativt investeringsfond: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. behörig myndighet: utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över fondföretag eller förvaltningsbolag,

3. derivatinstrument: optioner, terminer och swappar samt andra likartade finansiella instrument,

4. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. egna medel: detsamma som i artikel 2.1 l i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/91/EU,

6. filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett fondbolags, ett förvaltningsbolags eller ett fondföretags etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. finansiellt instrument: överlåtbara värdepapper, fondandelar, penningmarknadsinstrument, derivatinstrument samt annan rättighet eller förpliktelse avsedd för handel på värdepappersmarknaden,

8. fondbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt 4 § att driva fondverksamhet,

9. fondföretag: ett utländskt företag

a) som i sitt hemland har tillstånd för verksamhet där det enda syftet är att göra kollektiva investeringar i sådana tillgångar som anges i 5 kap. 1 § andra stycket, med kapital från allmänheten,

b) som tillämpar principen om riskspridning, och

c) vars andelar på begäran av innehavarna återköps eller inlöses med medel ur företagets tillgångar,

10. fondföretags hemland: det land där fondföretaget har fått sådant tillstånd som avses i 9 a,

11. fondverksamhet: förvaltning av en värdepappersfond, försäljning och inlösen av andelar i fonden samt därmed sammanhängande administrativa åtgärder,

12. företagsgrupp: koncern enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU, eller grupp som enligt erkända internationella redovisningsregler ska lämna motsvarande redovisning,

13. förvaltningsbolag: ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag,

14. förvaltningsbolags hemland: det land där bolaget har sitt säte,

15. förvaringsinstitut: en bank eller ett annat kreditinstitut som förvarar tillgångarna i en värdepappersfond och som sköter in- och utbetalningar avseende fonden,

16. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

17. matarfond: en värdepappersfond vars medel placeras i enlighet med tillstånd enligt 5 a kap. 6 §,

18. matarfondföretag: ett fondföretag som i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i artikel 58 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG,

19. mottagarfond: en värdepappersfond som

a) har minst en matarfond eller ett matarfondföretag bland sina andelsägare,

b) inte är en matarfond, och

c) vars medel inte placeras i en matarfond eller ett matarfondföretag,

20. mottagarfondföretag: ett fondföretag som

a) i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG,

b) har minst en matarfond eller ett matarfondföretag bland sina andelsägare,

c) inte är ett matarfondföretag, och

d) inte placeras medel i en matarfond eller ett matarfondföretag,

21 reglerad marknad: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

22. penningmarknadsinstrument: statsskuldväxlar, bankcertifikat samt sådana andra finansiella instrument som normalt omsätts på penningmarknaden, är likvida och har ett värde som vid varje tidpunkt exakt kan fastställas,

23. specialfond: detsamma som i 1 kap. 11 § 24 lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

24. startkapital: detsamma som i artikel 2.1 k i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG,

25. *utvald verksamhetsutövare: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010, och*

26. värdepappersfond: en fond vars andelar kan lösas in på begäran av andelsägare och som består av finansiella tillgångar, om den bildats genom kapitaltillskott från allmänheten och ägs av dem som skjutit till kapital samt förvaltas enligt bestämmelserna i 5 kap. eller 5 a kap., och

27. överlåtbart värdepapper:

a) aktier och andra värdepapper som motsvarar aktier samt depåbevis för aktier,

b) obligationer och andra skuldförbindelser, med undantag av penningmarknadsinstrument, samt depåbevis för skuldförbindelser, och
c) värdepapper av annat slag som ger rätt att förvärva sådana överlåtbara värdepapper som anges i a och b genom teckning eller utbyte.

Överlåtbara värdepapper omfattar inte tekniker och instrument som avses i 5 kap. 1 § tredje stycket.

Med återköp eller inlösen av andelar enligt första stycket 9 och 25 jämställs att andelarna är upptagna till handel på en reglerad marknad, om det är säkerställt att andelarnas noterade värde inte i väsentlig mån avviker från det värde som avses i 4 kap. 10 § tredje stycket.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

2 kap.

2 §

Vid bedömningen enligt 1 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att fondbolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar bolagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt artikel 2.1 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget är ett blandat finansiellt holdingföretag ska det vid bedömningen av innehavarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om bolaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av bolaget.

Om förvaringsinstitutet är en i Sverige etablerad filial till ett kreditinstitut med säte i ett annat land inom EES, får Finansinspektionen som ett villkor för tillståndet föreskriva att de tillgångar som ingår i en värdepappersfond ska förvaras här i landet. Detta gäller dock inte om tillgångarna ska förvaras hos ett utländskt förvaringsinstitut enligt 3 kap. 2 § tredje stycket.

Paragrafen anger faktorer att beakta vid lämplighetsbedömningen av en innehavare. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *andra stycket andra punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

4 kap.

4 §

I syfte att effektivisera ett fondbolags verksamhet får bolaget uppdra åt någon annan att utföra visst arbete eller vissa funktioner som ingår i fondverksamheten eller motsvarande verksamhet som avser fondföretag som har sådant tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG. Ett sådant uppdrag får inte vara av sådan omfattning eller karaktär att fondbolaget lämnar ifrån sig all verksamhet eller så stor del av verksamheten att fondbolaget inte längre har möjlighet att ta till vara andelsägarnas gemensamma intressen eller i övrigt inte kan uppfylla de skyldigheter som följer av denna lag. Ett lämnat uppdrag frångår aldrig fondbolaget dess ansvar enligt denna lag.

Uppdragstagaren måste ha tillfredsställande sakkunskap och kompetens med hänsyn till uppdragets innehåll.

Fondbolaget ska i ett avtal med uppdragstagaren som avser förvaltningen av en värdepappersfond eller av ett fondföretag som har sådant tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG eller därmed sammanhängande administration förbehålla sig rätten att övervaka den anförtrodda verksamheten, att ge de anvisningar som behövs för en sund förvaltning samt att med omedelbar verkan säga upp avtalet, om en sådan uppställning är i andelsägarnas gemensamma intresse.

Första och andra styckena gäller inte uppdrag som omfattas av artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppdragsavtal. Ändringen i paragrafen görs till följd av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 17.3

Fjärde stycket, som är nytt, innebär att första och andra styckena inte gäller för ett uppdrag som omfattas av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Den artikeln avser uppdrag åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion som regleras i penningtvättsförordningen. För ett sådant uppdrag gäller i stället bestämmelserna i artikel 6 a i penningtvättsförordningen.

10 kap.

1 a §

Bestämmelserna i 1 § gäller inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn. Paragrafen införs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen inte har tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 1 kap. 1 § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2 i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

11 kap.

3 §

Tillstånd ska ges till förvärv som avses i 1 §, om förvärvaren bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett fondbolag och det kan antas att det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt. Hänsyn ska tas till förvärvarens sannolika påverkan på verksamheten i fondbolaget.

Vid bedömningen enligt första stycket ska förvärvarens anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas

1. om den som till följd av förvärvet kommer att ingå i styrelsen för fondbolaget eller vara verkställande direktör i detta bolag eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett fondbolag och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift,

2. om det finns skäl att anta att förvärvaren kommer att motverka att fondbolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med denna lag och andra författningar som reglerar bolagets verksamhet, och

3. om det finns skäl att anta att förvärvet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om förvärvaren är ett blandat finansiellt holdingföretag, ska det vid bedömningen av förvärvarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om förvärvet skulle leda till nära förbindelser mellan fondbolaget och någon annan, ska tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av bolaget.

I paragrafen finns bestämmelser om tillstånd till vissa förvärv. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *andra stycket tredje punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

7 §

Finansinspektionen får besluta att ägaren till ett kvalificerat innehav av aktier vid stämman inte får företräda fler aktier än som motsvarar ett innehav som inte är kvalificerat

1. om ägaren motverkar eller kan antas komma att motverka att fondbolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar bolagets verksamhet,

2. om ägaren i väsentlig utsträckning har åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet,

3. om ägaren är ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, eller

4. om det finns skäl att anta att innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om den som har ett kvalificerat innehav av aktier inte har ansökt om tillstånd till ett förvärv som avses i 1 §, får Finansinspektionen besluta att

innehavaren vid stämman inte får företräda aktierna till den del de omfattas av ett krav på tillstånd.

Om någon i strid med ett beslut av Finansinspektionen har ett kvalificerat innehav av aktier, får innehavaren inte företräda aktierna vid stämman till den del innehavet står i strid med beslutet.

I paragrafen finns bestämmelser om förbud mot att företräda aktier vid stämman i vissa fall. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *andra stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

12 kap.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om fondbolaget

1. har fått tillstånd att driva fondverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. tillhandahåller diskretionär portföljförvaltning i strid med 1 kap. 4 §,

3. påbörjar marknadsföring av en av bolaget förvaltd värdepappersfond i ett annat land inom EES innan en underrättelse om detta gjorts hos Finansinspektionen i enlighet med 2 kap. 15 c §,

4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 11 avseende dessa bestämmelser,

5. åsidosätter sina skyldigheter eller på annat sätt överträder det som anges om uppdragsavtal i 4 kap. 4–6 §§ och 7 § första stycket,

6. påbörjar förvaltning och marknadsföring av en värdepappersfond utan att fondbestämmelserna godkänts enligt 4 kap. 9 §,

7. vid upprepade tillfällen låter bli att upprätta eller tillhandahålla informationsbroschyr, faktablad, årsberättelse och halvårsberättelse i enlighet med 4 kap. 15–21 §§,

8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 20, 21, 23 och 24 avseende dessa bestämmelser,

9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 22 avseende dessa bestämmelser,

10. i strid med 11 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

11. i strid med 11 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehavet, eller

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 11 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier i bolaget, ska första stycket 10 och 11 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett fondbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

I paragrafen finns bestämmelser som anger förutsättningarna för ingripande mot personer som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare till någon av dem. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *andra stycket tolfte punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

1 c §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt Amla-förordningen. Enligt 10 kap. 1 a § ska Finansinspektionen inte ha tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelser av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

8 a §

Vid överträdelser av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen kan sanktionsavgiften, i stället för vad som anges i 8 § första stycket 1, bestämmas till högst ett belopp i kronor motsvarande tio miljoner euro.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Paragrafen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

Bestämmelsen innebär att det maximala sanktionsbeloppet för överträdelser av penningtvättsregleringen höjs till tio miljoner euro.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den ...
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelser som inträffat innan ikraftträdandet.

22.17 Förslaget till om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

1 kap.

5 §

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla data-tjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. *finansiellt institut*: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kväifierat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent

eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. medlemsbank: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

17. sparbank: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. startkapital: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. utländskt bankföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. utländskt kreditföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. utländskt kreditinstitut: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. EES-institut: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. koncern:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. koncernåterhämtningsplan: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtnings och

resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33 *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbasead tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

37. *utvald verksamhetsutövare*: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010, och

38. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

3 kap.

2 §

Ett svenskt företag ska ges tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse, om

1. bolagsordningen, stadgarna eller reglementet stämmer överens med denna lag och andra författningar och i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. det finns skäl att anta att den planerade rörelsen kommer att drivas enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i företaget bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut,

4. den som ska ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett kreditinstitut och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift, och

5. styrelsen i sin helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att leda företaget.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att kreditinstitutets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i företaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, ska det vid bedömningen av innehavarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Bestämmelsen innehåller de grundläggande kraven för att ett bolag ska kunna få tillstånd att driva bankrörelse och de kriterier som ska ingå i lämplighetsprövningen av större ägare. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *andra stycket andra punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

6 kap.

7 §

Om ett kreditinstitut vill uppdra åt någon annan att utföra någon av de tjänster som avses i 7 kap. 1 §, ska institutet anmäla detta till Finansinspektionen och ge in uppdragsavtalet. Ett sådant uppdrag får ges om

1. institutet svarar för den anförtrodda verksamheten mot kunden,
2. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och
3. uppdraget inte har sådan omfattning att institutet inte kan uppfylla de skyldigheter som följer av denna lag eller andra författningar som reglerar institutets verksamhet.

Första stycket gäller inte uppdrag som omfattas av artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller uppdrag åt någon annan att driva värdepappersrörelse. I fråga om värdepappersrörelse gäller i stället 8 kap. 22 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppdragsavtal. Ändringen i paragrafen görs till följd av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 17.3

Ändringen i *andra stycket* innebär att första stycket inte gäller för ett uppdrag som omfattas av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Den artikeln avser uppdrag åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion som regleras i penningtvättsförordningen. För ett sådant uppdrag gäller i stället bestämmelserna i artikel 6 a i penningtvättsförordningen.

13 kap.

2 a §

Bestämmelserna i 2 § gäller inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn. Paragrafen införs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen inte har tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 1 kap. 5 § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2 i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

14 kap.

2 §

Tillstånd ska ges till förvärv som avses i 1 §, om förvärvaren bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut och det kan antas att det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt. Hänsyn ska tas till förvärvarens sannolika påverkan på verksamheten i kreditinstitutet.

Vid bedömningen enligt första stycket ska förvärvarens anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas

1. om den som till följd av förvärvet kommer att ingå i styrelsen för kreditinstitutet eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett kreditinstitut och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift samt om styrelsen i sin helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att leda institutet,

2. om det finns skäl att anta att förvärvaren kommer att motverka att kreditinstitutets rörelse drivs på ett sätt som är förenligt med denna lag och andra författningar som reglerar institutets verksamhet, och

3. om det finns skäl att anta att förvärvet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om förvärvaren är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska det vid bedömningen av förvärvarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om förvärvet skulle leda till nära förbindelser mellan kreditinstitutet och någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av institutet.

Paragrafen handlar om vad som ska beaktas vid ägarprövningen. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *andra stycket tredje punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

6 §

Finansinspektionen får besluta att den som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i ett kreditinstitut vid stämman inte får företräda fler aktier eller andelar än som motsvarar ett innehav som inte är kvalificerat

1. om innehavaren motverkar eller kan antas komma att motverka att kreditinstitutets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar institutets verksamhet,

2. om innehavaren i väsentlig utsträckning har åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet,

3. om innehavaren är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, eller

4. om det finns skäl att anta att innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om den som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar inte har ansökt om tillstånd till ett förvärv som avses i 1 §, får Finansinspektionen besluta att innehavaren vid stämman inte får företräda aktierna eller andelarna till den del de omfattas av ett krav på tillstånd.

Om någon i strid med ett beslut av Finansinspektionen har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar, får innehavaren inte företräda aktierna eller andelarna vid stämman till den del innehavet står i strid med beslutet.

Paragrafen reglerar Finansinspektionens möjligheter att ingripa mot en ägare till ett kvalificerat innehav genom att besluta om att ägaren inte får företräda aktierna eller andelarna fullt ut. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *andra stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

15 kap.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§ eller 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 3 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

21. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller i strid med 28 kap. 1 § samma lag låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen eller 2 kap. 1 eller 2 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag på grupp- eller undergruppsnivå,

23. omfattas av tillståndsplikt enligt lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer och

a) har fått tillstånd att ge ut säkerställda obligationer genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

b) driver verksamhet med säkerställda obligationer utan tillstånd,

c) ger ut säkerställda obligationer som inte uppfyller 3 kap. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11 eller 15 § eller 16 § andra stycket lagen om utgivning av säkerställda obligationer,

d) låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med 3 kap. 16 § första stycket lagen om utgivning av säkerställda obligationer, eller

e) vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i en sådan likviditetsbuffert som avses i 3 kap. 9 a § lagen om utgivning av säkerställda obligationer, eller

24. låter bli att lämna uppgifter om sin verksamhet med säkerställda obligationer till Finansinspektionen eller lämnar ofullständiga eller felaktiga uppgifter i strid med 13 kap. 3 §.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

I paragrafen finns bestämmelser som anger förutsättningarna för ingripande mot personer som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare till någon av dem. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i första stycket femtonde punkten innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvätsförordningen och den nya penningtvättslagen.

1 b §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt

Amla-förordningen. Enligt 13 kap. 2 a § ska Finansinspektionen inte ha tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelser av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

8 a §

Vid överträdelser av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen kan sanktionsavgiften, i stället för vad som anges i 8 § första stycket 3, bestämmas till högst ett belopp i kronor motsvarande tio miljoner euro.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Paragrafen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 15.3.

Bestämmelsen innebär att det maximala sanktionsbeloppet för överträdelser av penningtvättsregleringen höjs till tio miljoner euro.

15 a §

I stället för det som föreskrivs i 15 § gäller följande om ett utländskt kreditinstitut som driver verksamhet i Sverige enligt 4 kap. 1 eller 3 § inte driver sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller i föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Finansinspektionen får förelägga kreditinstitutet att göra rättelse. Om institutet inte följer föreläggandet, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland.

Om rättelse därefter inte sker, får inspektionen förbjuda institutet att påbörja fler transaktioner i Sverige. Innan ett förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot utländska kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från en filial i Sverige vid överträdelse av penningtvättslagstiftningen. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den ...

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelser som inträffat innan ikraftträdandet.

22.18 Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

9 kap.

42 §

En revisor ska vidta de åtgärder som anges i 43 och 44 §§, om han eller hon finner att det kan misstänkas att en styrelseledamot eller den verkställande direktören inom ramen för bolagets verksamhet har gjort sig skyldig till brott enligt någon av följande bestämmelser:

1. 9 kap. 1, 3 och 9 §§, 10 kap. 1, 3, 4 och 5 §§ samt 11 kap. 1, 2, 4 och 5 §§ brottsbalken,

2. 2, 4, 5 och 10 §§ skattebrottslagen (1971:69), och

3. 3–5 §§ och, om brottet inte är ringa, 7 § lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott.

En revisor ska även vidta de åtgärder som anges i 43 och 44 §§, om han eller hon finner att det kan misstänkas att någon inom ramen för bolagets

verksamhet har gjort sig skyldig till brott enligt 10 kap. 5 a–5 e §§ brottsbalken.

Om revisorn finner att en misstanke av det slag som avses i första eller andra stycket bör föranleda honom eller henne att lämna uppgifter enligt artikel 50.1 och 50.1a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och 4 kap. 5 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, ska dock åtgärder enligt 43 och 44 §§ inte vidtas.

I paragrafen finns bestämmelser om åtgärder som en revisor ska vidta om han eller hon finner att det kan misstänkas att en styrelseledamot eller den verkställande direktören inom ramen för bolagets verksamhet har gjort sig skyldig till brott enligt vissa uppräknade bestämmelser. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 19.2.

Ändringarna i tredje stycket innebär att hänvisningarna till penningtvättslagens bestämmelser om rapporterings- och uppgiftsskyldighet ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

25 kap.

11 §

Bolagsverket ska besluta att bolaget ska gå i likvidation, om

1. bolaget inte på föreskrivet sätt har kommit in med anmälan till Bolagsverket om sådan behörig styrelse, verkställande direktör, särskild delgivningsmottagare eller revisor som ska finnas enligt denna lag,

2. bolaget inte till Bolagsverket har kommit in med årsredovisning, revisionsberättelse och granskningsberättelse enligt 8 kap. 3 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) eller, i förekommande fall, koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse och granskningsberättelse enligt 8 kap. 16 § samma lag inom elva månader från räkenskapsårets utgång,

3. bolaget efter beslut om att aktiekapitalet ska vara bestämt i kronor i stället för i euro har ett registrerat aktiekapital eller minimikapital som inte står i överensstämmelse med 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 § och bolaget inte inom sex månader från det att beslutet fick verkan har anmält nödvändiga beslut om ändring i bolagsordningen och om ökning av aktiekapitalet för registrering, eller

4. bolaget på grund av bestämmelserna i 19 kap. 6 eller 16 § är skyldigt att minska aktiekapitalet till ett belopp som understiger lägsta tillåtna aktiekapital enligt 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 §.

Bolagsverket får besluta att ett bolag ska gå i likvidation om bolaget inte har följt ett föreläggande enligt 7 kap. 10, 11 eller 12 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Beslut om likvidation ska dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos Bolagsverket och avgift som har påförts enligt 26 § har betalats.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas av Bolagsverket självmant eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en aktieägare, en borgenär eller, i sådana fall som avses i första stycket 1, någon annan vars rätt är beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget. *En fråga om likvidation enligt andra stycket prövas av Bolagsverket självmant.*

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Paragrafen innehåller bestämmelser om likvidation. Ändringarna görs till följd av artikel 49 i penningtvättsförordningen och genomför artikel 10.9 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.7.

Andra stycket, som är nytt, innebär att Bolagsverket får besluta att ett bolag ska gå i likvidation om bolaget inte har följt ett föreläggande enligt 7 kap. 10, 11 eller 12 § den nya penningtvättslagen. Ett sådant föreläggande får meddelas om bolaget inte på föreskrivet sätt har gjort en anmälan om registrering i registret över verkliga huvudmän, eller gett in uppgifter som bolaget är skyldigt att lämna enligt penningtvättsförordningen eller den nya penningtvättslagen. Bestämmelsen är, till skillnad från bestämmelserna i första stycket, fakultativ.

Tredje stycket motsvarar till sitt innehåll det tidigare andra stycket.

Fjärde stycket motsvarar till sitt innehåll det tidigare tredje stycket. Ändringen i bestämmelsen innebär att en fråga om likvidation enligt andra stycket prövas av Bolagsverket självmant.

Femte stycket motsvarar till sitt innehåll det tidigare fjärde stycket.

24 §

I ett ärende enligt 11 § ska Bolagsverket förelägga bolaget samt aktieägare och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande eller efterfrågade handlingar till verket inom en viss tid. Föreläggandet ska delges bolaget, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Bolagsverket ska kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden.

Ett föreläggande enligt första stycket ska endast riktas mot bolaget om ärendet avser likvidation enligt 11 § andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om handläggningen hos Bolagsverket. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.7.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att ett likvidationsföreläggande endast ska riktas mot bolaget om ärendet avser likvidation enligt 11 § andra stycket.

26 §

Om Bolagsverket självmant meddelar bolaget ett likvidationsföreläggande som grundar sig på 11 § första stycket 1 *eller andra stycket*, ska bolaget förpliktas att betala en särskild avgift för kostnaderna i likvidationsärendet.

Bolaget får förpliktas att betala en avgift enligt första stycket endast om Bolagsverket senast sex veckor innan föreläggandet meddelades har skickat en påminnelse till bolaget på dess senast anmälda postadress om den brist som föreläggandet avser. Påminnelsen ska innehålla en upplysning om att bolaget kan bli skyldigt att betala en avgift om bristen inte avhjälpas.

Om det kommer fram i likvidationsärendet att det inte fanns grund för tvångslikvidation när föreläggandet meddelades, ska avgiftsbeslutet upphävas.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgiftens storlek.

Paragrafen reglerar i vilka situationer som Bolagsverket ska ta ut en avgift till följd av ett likvidationsföreläggande. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.7.

Ändringen i *första stycket* innebär att Bolagsverket ska förplikta bolaget att betala en särskild avgift motsvarande verkets kostnader i likvidationsärendet även i den situationen att Bolagsverket meddelar ett likvidationsföreläggande som grundar sig på 11 § andra stycket.

Övriga ändringar är redaktionella.

29 kap.

2 §

En revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare är ersättningskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som uppsåtlig eller av oaktsamhet vållas av hans eller hennes medhjälpare. I de fall som avses i 9 kap. 44 § och 46 § andra stycket samt 10 kap. 18 § andra stycket denna lag samt *artikel 50.1 och 50.1a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och 4 kap. 5 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* svarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller den särskilda granskaren

endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skäligen anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller särskild granskare, är det detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen eller granskningen som är ersättningskyldiga.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skadeståndsskyldighet för revisor, lekmannarevisor och särskild granskare. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 19.2.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningarna till penningtvättslagens bestämmelser om rapporterings- och uppgiftsskyldighet ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

22.19 Förslaget lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap.

4 §

I denna lag betyder

certifikat: certifikat enligt definitionen i artikel 2.1.27 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

depåbevis: värdepapper som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden i ett land och som representerar äganderätt till värdepapper som är utgivna eller utfärdade av en emittent som är etablerad i ett annat land samtidigt som de kan tas upp till handel på en reglerad marknad och handlas oberoende av de värdepapper som är utgivna eller utfärdade av emittenten i det andra landet,

finansiella derivatinstrument: sådana derivatinstrument som kan hänföras till någon av följande kategorier:

1. optioner, terminskontrakt (futures), swappar, räntesäkringsavtal och varje annat derivatkontrakt som avser värdepapper, valutor, räntor eller avkastningar, utsläppsrätter, eller andra derivatinstrument, finansiella index eller finansiella mått som kan avvecklas fysiskt eller kontant,

2. optioner, terminskontrakt (futures och forwards), swappar och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror, som måste avvecklas kontant eller kan avvecklas kontant på en av parternas begäran, på grund av ett annat skäl än utebliven betalning eller någon annan händelse som leder till att kontraktet upphör,

3. optioner, terminskontrakt (futures), swappar och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror som kan avvecklas fysiskt förutsatt att de handlas på en reglerad marknad eller en handelsplattform, med undantag för

grossistenergiprodukter som handlas på en OTF-plattform och som måste avvecklas fysiskt,

4. optioner, termiskontrakt (futures och forwards), swappar och varje annat derivatkontrakt som

– avser råvaror,

– kan avvecklas fysiskt,

– inte omnämns i 3 och som inte är för kommersiella ändamål, och

– som anses ha egenskaper som andra derivat avseende finansiella instrument,

5. derivatinstrument för överföring av kreditrisk,

6. finansiella kontrakt avseende prisdifferenser, och

7. optioner, termiskontrakt (futures), swappar, räntesäkringsavtal och varje annat derivatkontrakt som avser klimatvariationer, fraktavgifter eller inflationstakten eller någon annan officiell ekonomisk statistik, som måste avvecklas kontant eller kan avvecklas kontant på en av parternas begäran, på grund av ett annat skäl än utebliven betalning eller någon annan händelse som leder till att kontraktet upphör, samt varje annat derivatkontrakt som

– avser tillgångar, rättigheter, skyldigheter, index och åtgärder som inte tidigare omnämnts i denna punkt, och

– anses ha egenskaper som andra derivat avseende finansiella instrument, med utgångspunkt från bland annat om det handlas på en reglerad marknad eller en handelsplattform,

finansiella instrument: överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument, andelar i företag för kollektiva investeringar, finansiella derivatinstrument och utsläppsrätter, inbegripet sådana instrument som emitteras genom teknik för distribuerade liggare,

jordbruksråvaruderivat: derivatkontrakt som avser

1. de produkter som förtecknas i bilaga I, delarna I–XX och XXIV/1, till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, eller

2. de produkter som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000,

penningmarknadsinstrument: statsskuldväxlar, inlåningsbevis, företagscertifikat och andra instrument som normalt omsätts på penningmarknaden, dock inte betalningsmedel,

råvaruderivat: detsamma som i artikel 2.1.30 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

statspapper: ett skuldinstrument som emitteras av en statlig emittent,

utsläppsrätter: sådana utsläppsrätter som består av enheter som erkänts med avseende på kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 421/2014,

utvald verksamhetsutövare: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010,

överlåtbara värdepapper: sådana värdepapper utom betalningsmedel som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden, exempelvis

1. aktier i aktiebolag och motsvarande andelsrätter i andra typer av företag samt depåbevis för aktier,

2. obligationer och andra skuldförbindelser inklusive depåbevis för sådana värdepapper, och

3. andra värdepapper som ger rätt att överlåta eller förvärva sådana överlåtbara värdepapper som anges i 1 och 2, eller som resulterar i en kontant-avveckling som beräknas utifrån kurser på överlåtbara värdepapper, valutor, räntor eller avkastningar, råvaror eller andra index eller mått.

Ytterligare bestämmelser om vad som omfattas av definitionerna i första stycket finns i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (den delegerade förordningen till MiFID II).

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

3 kap.

2 §

Vid bedömningen enligt 1 § första stycket 4 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att värdepappersbolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska det vid bedömningen av innehavarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappers-

bolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om bolaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av värdepappersbolaget.

Paragrafen innehåller lämplighetskriterier vid ägarprövning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket andra punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

8 kap.

22 §

Ett värdepappersinstitut får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete och vissa funktioner som är av väsentlig betydelse för verksamheten, om institutet svarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och

2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på institutets internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att institutet följer de regler som gäller för verksamheten.

Om ett uppdragsavtal enligt första stycket innebär en väsentlig förändring av förutsättningarna för värdepappersinstitutets tillstånd att driva värdepappersrörelse, ska institutet anmäla detta till Finansinspektionen och samtidigt lämna en redogörelse för uppdragets omfattning.

Första och andra styckena gäller inte uppdrag som omfattas av artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppdragsavtal. Ändringarna i paragrafen görs till följd av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 17.3

Ändringen i *andra stycket* är redaktionell.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att första och andra styckena inte gäller för ett uppdrag som omfattas av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Den artikeln avser uppdrag åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion som regleras i penningtvättsförordningen. För ett sådant uppdrag gäller i stället bestämmelserna i artikel 6 a i penningtvättsförordningen.

12 kap.

3 §

Vid bedömningen enligt 2 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att börsens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagens verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

I paragrafen finns bestämmelser om lämplighetsprövning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i första stycket andra punkten innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

23 kap.

1 a §

Bestämmelserna i 1 § gäller inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn. Paragrafen införs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen inte har tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 1 kap. 4 § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2

i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

24 kap.

3 §

Tillstånd ska ges till förvärv som avses i 1 §, om förvärvaren bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett värdepappersbolag, en börs eller en clearingorganisation och det kan antas att det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt. Hänsyn ska tas till förvärvarens sannolika påverkan på verksamheten i värdepappersbolaget, börsen eller clearingorganisationen.

Vid bedömningen enligt första stycket ska förvärvarens anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas

1. om den som till följd av förvärvet kommer att ingå i styrelsen för värdepappersbolaget, börsen eller clearingorganisationen eller vara verkställande direktör i detta företag, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett värdepappersbolag, en börs eller en clearingorganisation och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift samt om styrelsen i sin helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att leda företaget,

2. om det finns skäl att anta att förvärvaren kommer att motverka att värdepappersbolagets, börsens eller clearingorganisationens rörelse drivs på ett sätt som är förenligt med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, och

3. om det finns skäl att anta att förvärvet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om det är fråga om ett värdepappersbolag och förvärvaren är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska det vid bedömningen av förvärvarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om förvärvet av aktier i ett värdepappersbolag skulle leda till nära förbindelser mellan bolaget och någon annan, ska tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av bolaget.

I bestämmelsen klargörs att Finansinspektionen i sin tillståndsprövning vid förvärv av kvalificerade innehav ska genomföra en lämplighetsbedömning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *andra stycket tredje punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

7 §

Finansinspektionen får besluta att ägaren till ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar vid stämman inte får företräda fler aktier eller andelar än som motsvarar ett innehav som inte är kvalificerat

1. om ägaren motverkar eller kan antas komma att motverka att värdepappersbolagets, börsens eller clearingorganisationens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagens verksamhet,

2. om ägaren i väsentlig utsträckning har åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet,

3. om ägaren, när det är fråga om ett värdepappersbolag, är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 3 kap. 5 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, eller

4. om det finns skäl att anta att innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om den som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar inte har ansökt om tillstånd till ett förvärv som avses i 1 §, får Finansinspektionen besluta att innehavaren vid stämman inte får företräda aktierna eller andelarna till den del de omfattas av ett krav på tillstånd.

Om någon i strid med ett beslut av Finansinspektionen har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar, får innehavaren inte företräda aktierna eller andelarna vid stämman till den del innehavet står i strid med beslutet.

Paragrafen reglerar Finansinspektionens möjligheter att ingripa mot en ägare till ett kvalificerat innehav genom att besluta om att ägaren inte får företräda aktierna eller andelarna fullt ut. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

25 kap.

1 d §

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med artikel 28, 52 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller i strid med 28 kap. 1 § samma lag låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den*

xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen, i strid med artikel 54.1 b i den förordningen,

14. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om koncentrationsrisker, i strid med artikel 54 i värdepappersbolagsförordningen,

15. utsätter sig för en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen,

16. vid upprepade tillfällen eller systematiskt, i strid med artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen, låter bli att hålla likvida tillgångar, eller

17 låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information, i strid med bestämmelserna i del 6 i värdepappersbolagsförordningen.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

I paragrafen anges förutsättningarna för att en fysisk person i värdepappersbolagets ledning ska kunna drabbas av sanktioner för bolagets överträdelser av i första hand de regler som härrör från kapitaltäckningsregelverken. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket tolfte punkten* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

1 j §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt Amla-förordningen. Enligt 23 kap. 1 a § ska Finansinspektionen inte ha tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelser av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

9 a §

Vid överträdelser av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen kan sanktionsavgiften, i stället för vad som anges i 9 § första stycket 1, bestämmas till högst ett belopp i kronor motsvarande tio miljoner euro.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Paragrafen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

Bestämmelsen innebär att det maximala sanktionsbeloppet för överträdelse av penningtvättsregleringen höjs till tio miljoner euro.

12 §

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige, att göra rättelse om det överträder någon av följande bestämmelser eller föreskrifter som hänför sig till någon av dem:

– 8 kap. 15–20, 32 och 33 §§,

– 9 kap. 1, 10–12, 14–30 och 31–39 §§,

– 13 kap. 9 §, – *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och – lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Ett föreläggande ska också utfärdas om företaget åsidosätter sina skyldigheter enligt någon av artiklarna 14–26 i förordningen om marknader för finansiella instrument.

Om företaget inte följer föreläggandet, ska Finansinspektionen underätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda värdepappersföretaget att påbörja nya transaktioner i Sverige. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. Europeiska kommissionen och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ska omedelbart informeras när ett förbud meddelas.

Bestämmelsen reglerar Finansinspektionens rätt att vidta åtgärder mot värdepappersföretag som bedriver verksamhet från filial i Sverige. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket fjärde strecksatsen* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den ...

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelse som inträffat innan ikraftträdandet.

22.20 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

9 kap.

2 §

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177),
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen,
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, och
16. *lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

I paragrafen ges en upplysning om bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en utländsk myndighet. Övervägandena finns i avsnitt 10.6.2.

I *punkten sexton*, som är ny, tas in en hänvisning till den nya penningtvättslagen (se författningskommentaren till 8 kap. 11 § den lagen).

10 kap.

5 c §

Sekretess hindrar inte att en uppgift lämnas till *en myndighet* enligt 8 kap. 4–7 §§ lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Paragrafen gör det möjligt att lämna uppgifter som omfattas av sekretess till en myndighet i syfte att motverka penningtvätt och finansiering av terrorism. Övervägandena finns i avsnitt 19.3

Ändringarna i paragrafen är dels hänförliga till att samverka enligt nya penningtvättslagen bara ska omfatta myndigheter och därmed inte enskilda, dels att hänvisningarna till penningtvättslagen ska ändras så det hänvisas till motsvarande bestämmelser i den nya penningtvättslagen.

5 d §

Sekretess hindrar inte att en uppgift lämnas till en enskild enligt 8 kap. 9 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Paragrafen, som är ny, innehåller en sekretessbrytande bestämmelse. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.

Av paragrafen följer att sekretess inte hindrar att finansunderrättelseenheten lämnar uppgifter till en enskild (en verksamhetsutövare) med stöd av 8 kap. 9 § den nya penningtvättslagen.

Paragrafen får inte tillämpas i strid med internationella åtaganden (15 kap. 1 a och 37 kap. 2 §§). Paragrafen får inte heller tillämpas i strid med användningsbegränsningar i de lagar som anges i 9 kap. 2 §.

15 kap.

1 a §

Sekretess gäller för uppgift som en myndighet har fått från ett utländskt organ på grund av en bindande EU-rättsakt eller ett av EU ingånget eller av riksdagen godkänt avtal med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, om det kan antas att Sveriges möjlighet att delta i det internationella samarbete som avses i rättsakten eller avtalet försämras om uppgiften röjs.

Motsvarande sekretess gäller för uppgift som en myndighet har inhämtat i syfte att överlämna den till ett utländskt organ i enlighet med en sådan rättsakt eller ett sådant avtal som avses i första stycket.

Om sekretess gäller enligt första eller andra stycket, får de sekretessbrytande bestämmelserna i 10 kap. 5 c §, 5 d §, 15–27 §§ och 28 § första stycket inte tillämpas.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år.

Om det finns särskilda skäl, får dock regeringen meddela föreskrifter om att sekretessen ska gälla under längre tid.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sekretess i det internationella samarbetet. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att 10 kap. 5 d § läggs till i uppräkningsarna av sekretessbrytande bestämmelser som enligt tredje stycket inte får tillämpas i strid med sekretess som gäller enligt första eller andra stycket.

21 kap.

4 §

Secretessen enligt 3 § första stycket och 3 a § första stycket hindrar inte att uppgift om en enskild lämnas till förvaltaren i den enskildes konkurs.

Om en myndighet med stöd av första stycket lämnar uppgift till en konkursförvaltare, får myndigheten vid utlämnandet göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att förvaltaren ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen *eller hindra ett sådant uppgiftslämnande som avses i 7 kap. 16 a § konkurslagen (1987:672)*.

Paragrafen innehåller en sekretessbrytande bestämmelse. Ändringen i paragrafen genomför artikel 18.1 b xx i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.24.

I *andra stycket* har gjorts ett tillägg som innebär att ett förbehåll inte får hindra ett sådant uppgiftslämnande som avses i 7 kap. 16 a § konkurslagen.

27 kap.

8 §

Sekretessen enligt 1–4 §§ hindrar inte att uppgift i ärende om revision lämnas till en förvaltare i den enskildes konkurs.

Sekretessen enligt 2–4 §§ hindrar inte att uppgift i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter lämnas till en förvaltare i den enskildes konkurs.

Om en myndighet med stöd av första eller andra stycket lämnar en uppgift till en konkursförvaltare, får myndigheten vid utlämnandet göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens rätt att lämna uppgiften vidare eller att utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att förvaltaren ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen *eller hindra ett sådant uppgiftslämnande som avses i 7 kap. 16 a § konkurslagen (1987:672).*

Paragrafen innehåller en sekretessbrytande bestämmelse. Ändringen i paragrafen genomför artikel 18.1 b xx i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.24.

I *tredje stycket* har gjorts ett tillägg som innebär att ett förbehåll inte får hindra ett sådant uppgiftslämnande som avses i 7 kap. 16 a § konkurslagen.

30 kap.

12 f §

Sekretess enligt 12 a § andra stycket och 12 c § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut till en konkursförvaltare eller en likvidator enligt vad som föreskrivs i 28 kap. 6 § lagen (2015:1016) om resolution och 5 kap. 6 § lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter.

Om Riksgäldskontoret med stöd av första stycket lämnar en uppgift till en konkursförvaltare eller en likvidator, får myndigheten vid utlämnandet göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens eller likvidatorns rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att konkursförvaltaren eller likvidatorn ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen eller likvidationen *eller hindra ett sådant uppgiftslämnande som avses i 7 kap. 16 a § konkurslagen (1987:672).*

Paragrafen innehåller en sekretessbrytande bestämmelse. Ändringen i paragrafen genomför artikel 18.1 b xx i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.24.

I *andra stycket* har gjorts ett tillägg som innebär att ett förbehåll inte får hindra ett sådant uppgiftslämnande som avses i 7 kap. 16 a § konkurslagen.

16 §

Sekretess gäller i ärende om någons inträde i Advokatsamfundet, om disciplinärt ingripande mot en advokat eller om en advokats uteslutning ur samfundet för uppgift om hans eller hennes ekonomiska ställning eller om annans personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den som uppgiften rör lider skada eller men om uppgiften röjs. Detsamma gäller i ärende enligt *12 kap. lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sekretess i vissa ärenden om advokater. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 12.4.7.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i den nya penningtvättslagen. En förändring är att ärenden som rör Justitiekanslerns övervakning av Advokatsamfundets penningtvätts tillsyn också omfattas av sekretessbestämmelsen genom hänvisningen till 12 kap. nya penningtvättslagen.

23 a §

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i tillsyn över efterlevnaden av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 och *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism samt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelse som gäller för den som myndighetens verksamhet avser, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet*.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

Bestämmelsen innebär att absolut sekretess gäller för uppgifter som kan avslöja en anmälares identitet. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

31 kap.

11 b §

Sekretess ska gälla hos Bolagsverket för uppgift i en anmälan enligt artikel 16a i penningtvättsförordningen om en enskilds förhållanden till den som har gjort anmälan.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om sekretess. Paragrafen införs till följd av artikel 16a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.8.

Enligt *första stycket* gäller sekretess för vissa uppgifter i en anmälan enligt artikel 16a i penningtvättsförordningen. Av nämnda artikel framgår att verksamhetsutövare är skyldiga att göra en anmälan till Bolagsverket om de uppgifter om en kunds verkliga huvudman som är tillgängliga för dem inte stämmer överens med de uppgifter som finns registrerade i registret över verkliga huvudmän. Vad som avses med verksamhetsutövare framgår av 1 kap. 3 § den nya penningtvättslagen.

Sekretessen, som är absolut, gäller för uppgifter om en enskilds förhållanden till den verksamhetsutövare som har gjort anmälan, till exempel att den enskilde är kund hos verksamhetsutövaren.

I *andra stycket* anges sekretesstiden. För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i tjugo år.

26 §

Den tystnadsplikt som följer av 1 § första stycket, 2, 11 b, 12 och 20–22 §§ och den tystnadsplikt som följer av ett förbehåll som har gjorts med stöd av 14 § andra meningen, 19 § andra meningen eller 25 § andra meningen inskränker rätten enligt 1 kap. 1 och 7 §§ tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 10 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter.

Den tystnadsplikt som följer av 3 och 4 §§ begränsar rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift som hänför sig till affärsmässig utlåningsverksamhet.

Den tystnadsplikt som följer av 15 § begränsar rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift om en enskilds personliga förhållanden vars röjande kan vålla allvarligt men.

Paragrafen innehåller bestämmelser om rätten att meddela och offentliggöra uppgifter. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.8.

Ändringen i *första stycket* innebär att den tystnadsplikt som följer av 11 b§ inskränker meddelarfriheten.

34 kap.

5 §

Sekreteressen enligt 1–3 §§ hindrar inte att uppgifter om en enskild lämnas till förvaltare i den enskildes konkurs.

Om en myndighet med stöd av första stycket lämnar uppgift till en konkursförvaltare, får myndigheten vid utlämnandet göra förbehåll som inskränker konkursförvaltarens rätt att lämna uppgiften vidare eller att utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att förvaltaren ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen *eller hindra ett sådant uppgiftslämnande som avses i 7 kap. 16 a § konkurslagen (1987:672)*.

Paragrafen innehåller en sekretessbrytande bestämmelse. Ändringen i paragrafen genomför artikel 18.1 b xx i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.24.

I *andra stycket* har gjorts ett tillägg som innebär att ett förbehåll inte får hindra ett sådant uppgiftslämnande som avses i 7 kap. 16 a § konkurslagen.

35 kap.

9 §

Sekreteressen enligt 1 § första stycket 1 hindrar inte att uppgift lämnas till en konkursförvaltare, om uppgiften kan antas ha betydelse för konkursutredningen.

Om en myndighet med stöd av första stycket lämnar uppgift till en konkursförvaltare, får myndigheten vid utlämnandet göra förbehåll som inskränker konkursförvaltarens rätt att lämna uppgiften vidare eller att utnyttja

den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att förvaltaren ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen *eller hindra ett sådant uppgiftslämnande som avses i 7 kap. 16 a § konkurslagen (1987:672)*.

Paragrafen innehåller en sekretessbrytande bestämmelse. Ändringen i paragrafen genomför artikel 18.1 b xx i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.24.

I *andra stycket* har gjorts ett tillägg som innebär att ett förbehåll inte får hindra ett sådant uppgiftslämnande som avses i 7 kap. 16 a § konkurslagen.

36 kap.

4 §

Sekretess gäller hos domstol för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider avsevärd skada eller betydande men om uppgiften röjs och uppgiften förekommer i

1. mål om kollektivavtal, och
2. mål om tillämpningen av
 - lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet,
 - lagen (1982:80) om anställningsskydd,
 - 6 kap. 7–12 §§ skollagen (2010:800),
 - 31–33 §§ lagen (1994:260) om offentlig anställning,
 - 4–11 §§ lagen (1994:261) om fullmaktsanställning,
 - 16, 16 a och 17 §§ föräldraledighetslagen (1995:584),
 - 3–7 §§ lagen (2002:293) om förbud mot diskriminering av deltid-arbetande arbetstagare och arbetstagare med tidsbegränsad anställning,
 - 2 och 5 kap. diskrimineringslagen (2008:567),
 - 9 kap. lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - lagen (2021:890) om skydd för personer som rapporterar om missförhållanden,
 - 9 och 10 §§ lagen (1988:1465) om ledighet för närståendevård, eller
 - 3 och 4 §§ lagen (1998:209) om rätt till ledighet av trängande familjeskäl.För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sekretess hos domstolar i vissa mål. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket sjätte punkten* innebär att hänvisningen till skadeståndsreglerna i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i den nya penningtvättslagen.

37 kap.

2 §

Sekretess gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, för uppgifter som avses i 1 § och 21 kap. 5 § och som en myndighet fått enligt avtalet.

De sekretessbrytande bestämmelserna i 10 kap. 5 c §, 5 d §, 15–27 §§ och 28 § första stycket får inte tillämpas i strid med avtalet.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sekretess i det internationella samarbetet. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.

Ändringen i andra stycket innebär att 10 kap. 5 d § läggs till i uppräkningsarna av sekretessbrytande bestämmelser som enligt andra stycket inte får tillämpas i strid med sekretess som gäller enligt första stycket.

22.21 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster

1 kap.

4 §

I denna lag betyder

autentisering: ett förfarande där en betaltjänstanvändares personliga behörighetsfunktioner används och genom vilket en betaltjänstleverantör kan kontrollera betaltjänstanvändarens identitet eller ett betalningsinstruments giltighet,

autogiro: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där initiativet till en betalningstransaktion tas av betalningsmottagaren på grundval av betalarens samtycke till mottagaren, mottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör,

bankdag: en dag på vilken en betaltjänstleverantör har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,

betalare: en fysisk eller juridisk person som är antingen betalkonto-innehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto, eller en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,

betalkonto: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänstanvändares namn och som är avsett för genomförandet av betalningstransaktioner,

betalkontodirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, i den ursprungliga lydelsen,

betalningsinstitut: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap.,

betalningsinitieringstjänst: en tjänst för att på begäran av betaltjänstanvändaren initiera en betalningsorder från ett betalkonto hos en annan betaltjänstleverantör,

betalningsinstrument: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som enligt avtal används för att initiera en betalningsorder,

betalningsmottagare: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel vid en betalningstransaktion,

betalningsorder: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,

betalningssystem: ett generellt betalsystem enligt 1 kap.3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

betalningstransaktion: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,

betaltjänstanvändare: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst,

betaltjänstdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, i den ursprungliga lydelsen,

debitera: att medel dras från ett konto,

elektroniskt kommunikationsnät: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation,

elektronisk kommunikationstjänst: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen om elektronisk kommunikation,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt betalningsinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

grupp: en grupp av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i 1 kap. 4, 5 eller 5 a § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en grupp av företag som avses i artiklarna 4–7 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 av den 7 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut och som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 10.1 eller artikel 113.6 eller 113.7 i tillsynsförordningen,

bemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

inlösen av transaktionsbelopp: en betaltjänst där en betaltjänstleverantör accepterar och behandlar betalningsmottagarens betalningstransaktioner för att sedan överföra medel till betalningsmottagaren,

kapitalbas: detsamma som i 1 kap. 5 § 9 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kontobaserad betalning: en betaltjänst för kreditering av en betalningsmottagares betalkonto med en betalningstransaktion från en betalares betalkonto, som utförs av en betaltjänstleverantör som har tillgång till betalarens betalkonto, på grundval av en instruktion som lämnats av betalaren,

kontoförvaltande betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som tillhandahåller och förvaltar ett betalkonto,

kontoinformationstjänst: en onlinetjänst för att tillhandahålla sammanställd information om ett eller flera betalkonton som betaltjänstanvändaren har hos en eller flera andra betaltjänstleverantörer,

konsument: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,

kreditera: att medel tillförs ett konto,

kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 10 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kvalificerat innehav: detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

känslig betalningsuppgift: en personlig behörighetsfunktion eller annan uppgift som kan användas för svikliga förfaranden, dock inte kontoinnehavarens namn och kontonummer i sådan verksamhet som drivs av en leverantör av betalningsiniteringstjänster eller en leverantör av kontoinformationstjänster,

lagligen bosatt inom EES: en fysisk person som har rätt att bosätta sig inom EES i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, inbegripet personer utan fast adress och personer som söker asyl inom ramen för Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, protokollet till denna av den 31 januari 1967 och andra relevanta internationella fördrag,

medel: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

obehörig transaktion: en transaktion som genomförs utan samtycke från kontohavaren eller någon annan som enligt kontoavtalet är behörig att använda kontot,

penningöverföring: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till mottagarens förfogande,

personlig behörighetsfunktion: en personligt anpassad funktion som betaltjänstleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren för autentiseringsändamål,

ramavtal: ett avtal om betaltjänster som reglerar genomförandet av kommande enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,

referensväxelkurs: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa,

referensräntesats: den räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster,

registrerad betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som undantagits från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 §,

stark kundautentisering: en autentisering som grundas på användning av två eller flera komponenter, kategoriserade som kunskap (något som bara användaren vet), innehav (något som bara användaren har) och unik egenkap (något som användaren är), som är fristående från varandra så att det förhållandet att någon har kommit över en av komponenterna inte äventyrar de andra komponenternas tillförlitlighet, och som är utformad för att skydda autentiseringsuppgifterna mot obehörig åtkomst,

startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

säker kommunikation: sådan kommunikation som uppfyller kraven i de tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 98 i betaltjänstdirektivet,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

unik identifikationskod: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tillhandahållits av en betaltjänstleverantör, och som en betaltjänst-användare ska uppge för att otvetydigt identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto,

utgivning av betalningsinstrument: en betaltjänst hos en betaltjänstleverantör om att tillhandahålla betalaren ett betalningsinstrument för att initiera och behandla betalarens betalningstransaktioner,

utländskt kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 21 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

utvald verksamhetsutövare: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010,

valuteringsdag: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för att beräkna räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

2 kap.

7 §

Vid bedömningen enligt 3 § första stycket 4 och 6 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att betaltjänstverksamheten drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd enligt 1 § ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lämplighetsprövning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket andra punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

3 kap.

13 §

Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*.

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen. Eftersom betaltjänstleverantörer regleras i artikel 3 i penningtvättsförordningen finns det inte längre något undantag för kontoinformationstjänster.

17 §

Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, ska betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen. En sådan anmälan behöver inte göras när det gäller kontoinformationstjänster.

Anmälan ska innehålla

1. ombudets namn, adress och personnummer eller motsvarande samt ombudets unika identifikationskod eller identifikationsnummer om sådana uppgifter finns,

2. om ombudet är en juridisk person, dessutom namn, personnummer eller motsvarande samt adress för var och en som ingår i ombudets styrelse eller är dess verkställande direktör,

3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla betaltjänster,

4. ombudets interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*, och

5. uppgifter om vilka betaltjänster ombudet har i uppdrag att tillhandahålla.

Om anmälan uppfyller kraven i andra stycket ska Finansinspektionen registrera ombudet i det register som inspektionen för enligt 8 kap. 5 §. Beslut i fråga om registrering ska fattas inom två månader från det att anmälan togs emot.

Ombudet får inte tillhandahålla betaltjänster innan registrering enligt tredje stycket har gjorts.

Paragrafen innehåller bestämmelser om krav på ombud. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *andra stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

28 §

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med betaltjänster. Betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen. En sådan anmälan behöver inte göras när det gäller kontoinformationstjänster.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådana funktioner som är av väsentlig betydelse för betaltjänstverksamheten får bara ges om betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och

2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören följer de regler som gäller för verksamheten.

Första och andra styckena gäller inte uppdrag som omfattas av artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppdragsavtal. Ändringen i paragrafen görs till följd av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 17.3.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att första och andra styckena inte gäller för ett uppdrag som omfattas av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Den artikeln avser uppdrag åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion som regleras i penningtvättsförordningen. För ett sådant uppdrag gäller i stället bestämmelserna i artikel 6 a i penningtvättsförordningen.

4 a kap.

1 §

Ett kreditinstitut får inte vägra en konsument som är lagligen bosatt inom EES att öppna ett betalkonto med sådana grundläggande funktioner enligt 2 § som institutet tillhandahåller andra konsumenter.

Första stycket gäller inte om det skulle strida mot *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism* eller om det finns särskilda skäl mot att tillhandahålla konsumenten ett betalkonto.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldighet att tillhandahålla betalkonto med grundläggande funktioner. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *andra stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

8 kap.

1 a §

Bestämmelserna i 1 § gäller inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn. Paragrafen införs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen inte har tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 1 kap. 4 § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2 i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

8 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i betalningsinstitutets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om institutet har befunnits ansvarigt för en överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos ett betalningsinstitut, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot personer i ett företags ledning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

8 b §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt Amla-förordningen. Enligt 1 a § ska Finansinspektionen inte ha tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelser av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

15 a §

När det är fråga om en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förbindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847, ska den sanktionsavgift som kan beslutas enligt 14 § uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av betalningsinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,

2. två gånger den vinst som institutet gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande *tio* miljoner euro.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Paragrafen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

Ändringen i *första stycket tredje punkten* innebär att det maximala sanktionsbeloppet höjs till tio miljoner euro.

23 a §

Vid en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förbindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847, som inte är ringa, får Finansinspektionen ingripa mot en registrerad betaltjänstleverantör som är en juridisk person genom beslut om sanktionsavgift som bestäms i enlighet med 15 a §.

Om den registrerade betaltjänstleverantören är en fysisk person, får sanktionsavgift beslutas endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot registrerade betaltjänstleverantörer. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

23 b §

Finansinspektionen ska ingripa mot en person som ingår i en registrerad betaltjänstleverantörs styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder betaltjänstleverantören, eller är ersättare för någon av dem, om den registrerade betaltjänstleverantören har befunnits ansvarig för en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en registrerad betaltjänstleverantör, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot personer som ingår i ledningen hos en registrerad betaltjänstleverantör som är en juridisk person. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den ...
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelser som inträffat innan ikraftträdandet.

22.22 Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

1 kap.

12 §

I denna lag betyder

1. *bebörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare eller över ett försäkringsföretag,

2. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

5. *externt kreditvärderingsinstitut*: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar som inte omfattas av den förordningen,

6. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

7. *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

8. *försäkringsgivare från tredjeland*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

9. *grupptillsynsmyndighet*: den myndighet som enligt 19 kap. 6 § ansvarar för grupptillsynen,

10. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

11. *specialföretag*: ett aktieföretag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsriskerna från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som till fullo finansierar sin exponering för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande,

12. *tillsynskollegium*: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap.,

13. *tjänstepensionsföretag*: ett företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

14. *utvald verksamhetsutövare*: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

10 kap.

22 a §

Bestämmelserna i 19–22 §§ gäller inte uppdrag som omfattas av artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen, som är ny, innehåller undantag från bestämmelserna om uppdragsavtal. Paragrafen införs till följd av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 17.3

Paragrafen innebär att 19–22 §§ inte gäller för ett uppdrag som omfattas av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Den artikeln avser uppdrag åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion som regleras i penningtvättsförordningen. För ett sådant uppdrag gäller i stället bestämmelserna i artikel 6 a i penningtvättsförordningen.

15 kap.

5 §

Vid bedömningen enligt 4 § ska följande beaktas:

1. förvärvarens anseende och kapitalstyrka,
2. om den som till följd av förvärvet kommer att ingå i styrelsen för försäkringsaktiebolaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett försäkringsaktiebolag och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift,
3. om det finns skäl att anta att förvärvaren kommer att motverka att försäkringsaktiebolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med denna lag och andra författningar som reglerar bolagets verksamhet, och
4. om det finns skäl att anta att förvärvet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förbinda att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller
 - b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lämplighetsprövning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

14 §

Finansinspektionen får besluta att ägaren till ett kvalificerat innehav av aktier vid stämman inte får företräda fler aktier än som motsvarar ett innehav som inte är kvalificerat

1. om ägaren motverkar eller kan antas komma att motverka att försäkringsaktiebolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar bolagets verksamhet,
2. om ägaren i väsentlig mån har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet,
3. om ägaren är ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 19 kap. 63 § första stycket denna lag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, eller

4. om det finns skäl att anta att innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förbindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om ägaren till ett kvalificerat innehav av aktier inte har ansökt om tillstånd till ett förvärv som avses i 1 eller 2 §, får Finansinspektionen besluta att ägaren vid stämman inte får företräda aktierna till den del de omfattas av ett krav på tillstånd.

Om någon i strid med ett beslut av Finansinspektionen har ett kvalificerat innehav av aktier, får innehavaren inte företräda aktierna vid stämman till den del innehavet står i strid med beslutet.

Paragrafen reglerar Finansinspektionens möjligheter att ingripa mot en ägare till ett kvalificerat innehav genom att besluta om att ägaren inte får företräda aktierna eller andelarna fullt ut. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

17 kap.

2 a §

Bestämmelserna i 2 § gäller inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn. Paragrafen införs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen inte har tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 1 kap. 12 § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2

i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

18 kap.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i försäkringsföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om företaget har befunnits ansvarigt för en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot personer i ett företags ledning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

1 b §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt Amla-förordningen. Enligt 17 kap. 2 a § har Finansinspektionen inte tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelse av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

17 a §

När det är fråga om en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen, ska den sanktionsavgift som kan beslutas enligt 16 § första stycket uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av försäkringsföretagets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,

2. två gånger den vinst som försäkringsföretaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande *tio* miljoner euro.

Avgiften får inte vara så stor att försäkringsföretaget därefter inte uppfyller kraven enligt 4 kap. 1 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Paragrafen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

Ändringen i *första stycket tredje punkten* innebär att det maximala sanktionsbeloppet höjs till tio miljoner euro.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft ...
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelser som inträffat innan ikraftträdandet.

22.23 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

1 kap.

2 §

I denna lag betyder

1. *betalningsinstrument*: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som används för att initiera en betalningsorder,
2. *elektroniska pengar*: ett elektroniskt förvarat penningvärde som
 - a) representerar en fordran på utgivaren,
 - b) ges ut i utbyte mot medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner enligt lagen (2010:751) om betaltjänster, och
 - c) godtas som betalningsmedel av andra än utgivaren,
3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
4. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt institut för elektroniska pengars etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,
5. *grupp*: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,
6. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,
7. *institut för elektroniska pengar*: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd att ge ut elektroniska pengar enligt denna lag,
8. *konsument*: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,
9. *kvalificerat innehav*: detsamma som i 1 kap. 5 § 14 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
10. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 17 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

11. *utgivare av elektroniska pengar*: institut för elektroniska pengar, registrerade utgivare, den som ger ut elektroniska pengar och är undantagen från tillståndsplikt enligt 2 kap. 2 § och företag som enligt 3 kap. 28 § fått tillstånd att ge ut elektroniska pengar,

12. *utvald verksamhetsutövare*: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

2 kap.

7 §

Vid bedömningen enligt 3 § 3 och 6 § första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att verksamheten med utgivning av elektroniska pengar drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd enligt 1 § ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lämplighetsprövning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket andra punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

3 kap.

13 §

Bestämmelser om skyldighet för den som ger ut elektroniska pengar att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*.

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

18 §

Om ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, ska institutet eller utgivaren anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen. En sådan anmälan behöver inte göras när det gäller kontoinformationstjänster.

Anmälan ska innehålla

1. ombudets namn och adress samt ombudets unika identifikationskod eller identifikationsnummer om sådana uppgifter finns,

2. om ombudet är en juridisk person, dessutom namn, personnummer eller motsvarande samt adress för var och en som ingår i ombudets styrelse eller är dess verkställande direktör,

3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla betaltjänster,

4. ombudets interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*, och

5. uppgifter om vilka betaltjänster ombudet har i uppdrag att tillhandahålla.

Om anmälan uppfyller kraven i andra stycket ska Finansinspektionen registrera ombudet i det register som inspektionen för enligt 5 kap. 5 §. Beslut i fråga om registrering ska fattas inom två månader från det att anmälan togs emot.

Ombudet får inte tillhandahålla betaltjänster innan registrering enligt tredje stycket har gjorts.

Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska försäkra sig om att ombud som agerar för deras räkning informerar betaltjänstanvändarna om detta förhållande. Detta gäller inte för kontoinformationstjänster.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den anmälan som ska ges in till Finansinspektionen av ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare som vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *andra stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

29 §

Ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster. Institutet eller utgivaren ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen. En sådan anmälan behöver inte göras när det gäller kontoinformationstjänster.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådana funktioner som är av väsentlig betydelse för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster får bara ges om institutet eller utgivaren ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och

2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på institutets eller utgivarens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att institutet eller utgivaren följer de regler som gäller för verksamheten.

Första och andra styckena gäller inte uppdrag som omfattas av artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppdragsavtal. Ändringen i paragrafen görs till följd av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 17.3.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att första och andra styckena inte gäller för ett uppdrag som omfattas av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Den artikeln avser uppdrag åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion som regleras i penningtvättsförordningen.

För ett sådant uppdrag gäller i stället bestämmelserna i artikel 6 a i penningtvättsförordningen.

5 kap.

1 a §

Bestämmelserna i 1 § gäller inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn. Paragrafen införs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen inte utövar tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 1 kap. 2 § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2 i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

8 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i styrelsen för institutet för elektroniska pengar eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om institutet har befunnits ansvarigt för en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förbinda att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en utgivare av elektroniska pengar, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot personer i ett företags ledning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

15 a §

När det är fråga om överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847 ska sanktionsavgiften som kan beslutas enligt 14 § uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av institutets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,
2. två gånger den vinst som institutet gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
3. ett belopp i kronor motsvarande *tio* miljoner euro.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Paragrafen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

Ändringen i *första stycket tredje punkten* innebär att det maximala sanktionsbeloppet höjs till tio miljoner euro.

23 a §

Vid en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder*

mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847, som inte är ringa, får Finansinspektionen ingripa mot en registrerad utgivare av elektroniska pengar genom beslut om sanktionsavgift som bestäms i enlighet med 15 a §.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot registrerade utgivare av elektroniska pengar. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

23 b §

Finansinspektionen ska ingripa mot en person som ingår i den registrerade utgivarens styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem, om den registrerade utgivaren har befunnits ansvarig för överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, systematisk eller upprepad och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en utgivare av elektroniska pengar, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot personer som ingår i ledningen hos en registrerad utgivare av elektroniska pengar. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

23 e §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt Amla-förordningen. Enligt 1 a § utövar Finansinspektionen inte tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelser av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft ...
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelser som inträffat innan ikraftträdandet.

22.24 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet

11 kap.

1 §

En upphandlande myndighet eller enhet ska utesluta en leverantör från att delta i en upphandling, om myndigheten eller enheten får kännedom om att leverantören enligt en lagakraftvunnen dom är dömd för brott som innefattar

1. sådan brottslighet som avses i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet,

2. bestickning enligt definitionen i artikel 3 i rådets akt av den 26 maj 1997 om utarbetande på grundval av artikel K 3.2 c i fördraget om Europeiska unionen av konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i, respektive artikel 2.1 i rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn,

3. bedrägeri i den mening som avses i artikel 1 i konventionen som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen,

4. penningtvätt och finansiering av terrorism enligt *definitionerna i artikel 2.1 och 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

5. terroristbrott eller brott med anknytning till terroristverksamhet såsom de definieras i artiklarna 3 och 5–12 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF, i den ursprungliga lydelsen, eller anstiftan, medhjälp och försök att begå brott i den mening som avses i artikel 14 i det direktivet.

Är leverantören en juridisk person, ska leverantören uteslutas om en företrädare för den juridiska personen har dömts för brottet. Om det finns grundad anledning anta att en leverantör ska uteslutas med stöd av första stycket, får myndigheten eller enheten begära att leverantören visar att det inte finns någon grund för uteslutning.

Om det finns särskilda skäl, får en upphandlande myndighet eller enhet avstå från att utesluta en leverantör som dömts för brottslighet enligt första stycket.

Paragrafen anger omständigheter som ska medföra uteslutning av leverantörer. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till definitionerna av penningtvätt och finansiering av terrorism i fjärde

penningtvättsdirektivet ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

22.25 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

39 kap.

14 §

En beskattningsbar person som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EU-land ska vid en transaktion som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för köparen.

Första stycket gäller även för en transaktion som understiger 10 000 kronor men som kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska nödvändiga identifikationsuppgifter dokumenteras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor.

Bestämmelserna i *artiklarna 15.1, 16.1, 16.2, 16.4, 27 och 28.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism* ska även tillämpas vid transaktioner som avses i första och andra styckena.

Paragrafen innehåller bestämmelser om omsättning av investeringsguld. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *tredje stycket* innebär att hänvisningen till bestämmelserna om kundkännedom i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

51 kap.

2 §

Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut en dokumentationsavgift med fullt belopp ska Skatteverket även beakta om bristen på dokumentation helt eller delvis har lett till ett ingripande på grund av att bestämmelserna i *artikel 56 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism* inte har följts.

Av paragrafen framgår att det vid bedömning av om ett beslut ska fattas om hel eller delvis befrielse från dokumentationsavgift som avses i 4 b kap. även ska beaktas om bristen på dokumentation helt eller delvis även lett till ett ingripande på grund av att bestämmelserna i penningtvättslagen inte har följts. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen innebär att hänvisningen till bestämmelserna om bevarande av handlingar och uppgifter i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

22.26 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

1 kap.

11 §

I denna lag betyder

1. *arbetstagarrepresentanter*: detsamma som i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, i den ursprungliga lydelsen,

2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *emittent*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad,

5. *etablerad*:

a) för en alternativ investeringsfond: där fonden har tillstånd eller är registrerad eller, om fonden varken har tillstånd eller är registrerad, där dess stadgeenliga säte eller huvudkontor finns, eller, om fonden inte har något stadgeenligt säte eller huvudkontor, det land till vilket fonden har starkast anknytning,

b) för en AIF-förvaltare: där dess stadgeenliga säte finns,

c) för ett förvaringsinstitut: där dess stadgeenliga säte eller en filial finns,

6. *filial*: avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en AIF-förvaltares etablering av flera driftställen i ett annat land inom EES än hemlandet eller i ett land utanför EES ska anses som en enda filial,

7. *finansiell hävstång*: en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltd alternativ investeringsfond genom lån av kontan-

ter eller värdepapper, eller med användning av derivatinstrument eller på något annat sätt,

8. *finansiella instrument*: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

9. *fondföretag*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 9 lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

10. *holdingbolag*: ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag, vars affärsidé är att fullfölja en eller flera affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som är ett företag som antingen

a) handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, eller

b) har etablerats inte huvudsakligen för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsredovisning eller andra offentliga handlingar,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

12. *kommissionens delegerade förordning*: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn,

13. *kvalficerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av förvaltaren,

14. *marknadsföring*: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadgeenligt säte inom EES,

15. *matarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond som

a) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan alternativ investeringsfond (mottagarfond till en alternativ investeringsfond), eller

b) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i fler än en mottagarfond till en alternativ investeringsfond förutsatt att dessa fonder har identiska investeringsstrategier, eller

c) på annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan mottagarfond till en alternativ investeringsfond,

16. *moderföretag och dotterföretag*: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

17. *mottagarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond i vilken en annan alternativ investeringsfond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering i enlighet med 15,

18. *nära förbindelser*: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder, med den skillnaden att det som anges om fondbolag i stället ska tillämpas på AIF-förvaltare,

19. *onoterat företag*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad,

20. *primärmäklare*: kreditinstitut, värdepappersbolag, värdepappersföretag eller annan lagreglerad enhet som står under fortlöpande tillsyn, vilka erbjuder professionella investerare tjänster för att främst finansiera eller som motpart utföra transaktioner med finansiella instrument, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, såsom clearing, avveckling, depåttjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

21. *professionell investerare*: en investerare som avses i 9 kap. 4 eller 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

22. *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

23. *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en svensk eller utländsk EES-baserad AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en EES-baserad alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte anmälts för marknadsföring i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte på det sätt som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

24. *specialfond*: en alternativ investeringsfond som förvaltas enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,

25. *specialföretag för värdepapperisering*: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EU) 1075/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,

26. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

27. *särskild vinstandel*: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren,

28. *utvald verksamhetsutövare*: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010, och

29. *värdepappersfond*: detsamma som 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2. I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

8 kap.

14 §

En AIF-förvaltare får genom delegering uppdra åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion (uppdragsavtal), om

1. uppdragsavtalet och AIF-förvaltarens delegeringsstruktur i övrigt kan motiveras på objektiva grunder,

2. uppdragstagaren är kvalificerad för uppgiften eller funktionen och förfogar över tillräckliga resurser för att utföra den,

3. uppdragsavtalet inte hindrar

a) förvaltaren från att handla i investerarnas intresse, eller

b) Finansinspektionens tillsyn över förvaltaren, och

4. AIF-förvaltaren kan övervaka den delegerade uppgiften eller funktionen och ge de anvisningar som behövs för en sund förvaltning samt med omedelbar verkan säga upp uppdragsavtalet, om det är i investerarnas gemensamma intresse.

Delegering får inte ske i sådan omfattning att AIF-förvaltaren i praktiken inte längre kan anses fungera som förvaltare av den alternativa investeringsfonden.

AIF-förvaltaren ska underrätta Finansinspektionen om uppdragsavtalet innan uppdragstagaren börjar utföra de uppgifter eller funktioner som avtalet avser.

Första–tredje styckena och 18 § gäller inte uppdrag som omfattas av artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppdragsavtal. Ändringen i paragrafen görs till följd av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 17.3.

Fjärde stycket, som är nytt, innebär att första–tredje styckena och 18 § inte gäller uppdrag som omfattas av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Den artikeln avser uppdrag åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion som regleras i penningtvättsförordningen. För ett sådant uppdrag gäller i stället bestämmelserna i artikel 6 a i penningtvättsförordningen.

13 kap.

1 a §

Bestämmelserna i 1 § gäller inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn. Paragrafen införs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen inte har tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 1 kap. 11 § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2 i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

14 kap.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i en AIF-förvaltarens ledning eller styrelse eller är förvaltarens verkställande direktör eller motsvarande, eller är ersättare för någon av dem, om förvaltaren har befunnits ansvarig för en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om AIF-förvaltarens överträdelse är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket i en AIF-förvaltare, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot personer i en AIF-förvaltares ledning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

1 b §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt Amla-förordningen. Enligt 13 kap. 1 a § utövar Finansinspektionen inte tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelser av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

9 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ledningen eller styrelsen eller är verkställande direktör eller motsvarande i en AIF-förvaltare som är registrerad enligt 2 kap., eller är ersättare för någon av dem, om förvaltaren har befunnits ansvarig för en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om AIF-förvaltarens överträdelse är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket i en AIF-förvaltare, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot personer i en registrerad AIF-förvaltares ledning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

12 §

Sanktionsavgiften ska fastställas till högst det högsta av

1. ett belopp motsvarande fem miljoner euro,
2. tio procent av AIF-förvaltarens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller,
3. två gånger den vinst som förvaltaren gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Om överträdelsen har skett under förvaltarens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket andra punkten* innebär att överträdelser av penningtvättsregelverket inte längre behandlas i paragrafen utan i egen paragraf, 12 a §.

12 a §

När det är fråga om en överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen gäller i stället för 12 § att sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. ett belopp motsvarande tio miljoner euro,
2. tio procent av AIF-förvaltarens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå, eller
3. två gånger den vinst som förvaltaren gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Bestämmelsen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

Bestämmelsen innebär att det maximala sanktionsbeloppet för överträdelse av penningtvätsregleringen höjs till tio miljoner euro och att omsättningen i förekommande fall ska avse omsättningen på koncernnivå.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft ...
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelse som inträffat innan ikraftträdandet.

22.27 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter

3 §

Bestämmelser om skyldighet för företag som driver verksamhet med konsumentkrediter att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*.

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i första stycket innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

3 a §

Med utvald verksamhetsutövare avses detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

I paragrafen, som är ny, införs en definition av utvald verksamhetsutövare. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

7 §

Vid bedömningen enligt 6 § 3 av om en innehavare är lämplig ska innehavarens anseende beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att företagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt som avses i artikel 2.1 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lämplighetsprövning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket andra punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

14 §

Ett företag som driver verksamhet enligt denna lag får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i denna verksamhet. Företaget ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådana funktioner som är av väsentlig betydelse för verksamheten får ges bara om företaget ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och

2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på verksamhetens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att företaget följer de regler som gäller för den.

Första och andra styckena gäller inte uppdrag som omfattas av artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppdragsavtal. Ändringen i paragrafen görs till följd av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 17.3.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att första och andra styckena inte gäller för uppdrag som omfattas av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Den artikeln avser uppdrag åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion som regleras i penningtvättsförordningen. För ett sådant uppdrag gäller i stället bestämmelserna i artikel 6 a i penningtvättsförordningen.

16 §

Finansinspektionen har tillsyn över företag som driver verksamhet enligt denna lag. Tillsynen omfattar att företagets verksamhet drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar verksamheten,
3. företagets bolagsordning eller stadgar, och
4. företagets interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar verksamheten.

Första stycket gäller dock inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillsyn. Ändringen görs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

Andra stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen inte har tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 3 a § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2 i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

20 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i företagets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om företaget har befunnits ansvarigt för överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos ett företag, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot personer i ett företags ledning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

20 b §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt Amla-förordningen. Enligt 16 § andra stycket utövar Finansinspektionen inte tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelser av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

26 a §

När det är fråga om en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förbindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen gäller i stället för 26 § att sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,
2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
3. ett belopp i kronor motsvarande *tio* miljoner euro.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Bestämmelsen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 16.3.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

Ändringen i *första stycket tredje punkten tre* innebär att det maximala sanktionsbeloppet höjs till tio miljoner euro.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den ...
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelser som inträffat innan ikraftträdandet.

22.28 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott

1 §

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism finns bestämmelser om åtgärder som den som bedriver finansiell verksamhet och annan näringsverksamhet är skyldig att vidta för att förhindra att verksamheten utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

I paragrafen anges lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I *andra stycket* ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

22.29 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

4 kap.

4 §

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser typiskt sett inte är tillräckliga för att bedöma om sådana omständigheter som anges i 1 § första stycket 1 och 3–7 föreligger, ska sådana uppgifter också eftersökas i gällande huvudkundregister, när det gäller granskning av konton vars saldo eller värde uppgick till mer än 1 000 000 US-dollar den 30 juni 2014 eller vid utgången av 2015 eller ett senare kalenderår.

Om sådan information inte finns i det gällande huvudkundregistret, ska uppgifterna också eftersökas bland följande handlingar med koppling till kontot som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har inhämtat under de senaste fem åren och som inte är elektroniskt sökbara:

1. den senast inhämtade styrkande dokumentation som avses i 8 kap. 6 § med avseende på kontot,
2. det senaste avtalet eller den senaste av annan dokumentation avseende öppnande av kontot,
3. den senaste dokumentationen som inhämtats med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller för att uppfylla annan lagstiftning,

4. gällande fullmakter eller handlingar avseende underteckningsrätt, och
5. gällande stående instruktioner att överföra medel.

Granskningen enligt första och andra styckena behöver bara göras en gång för varje konto.

Paragrafen innehåller bestämmelser om eftersökande av uppgifter vid granskning av vissa konton. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I *andra stycket tredje punkten* ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen.

Gemensam kommentar avseende 6 kap. 2–4 §§

Paragraferna innehåller bestämmelser om förfarande för identifiering av rapporteringspliktiga konton. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I paragraferna ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen.

7 kap.

3 §

För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande i en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats på grund av bestämmelser i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*.

För att fastställa om en person med bestämmande inflytande är medborgare eller har hemvist i USA, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet innan ett konto öppnas inhämta ett intygande från kontohavaren eller från personerna med bestämmande inflytande.

Om det av intygandet framgår att en eller flera personer med bestämmande inflytande är medborgare eller har hemvist i USA, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande som innehåller dennes eller deras skatteregistreringsnummer, om dessa inte anges redan i det intygande som inhämtats enligt andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarande för identifiering av rapporteringspliktiga konton. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I *första stycket* ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen.

22.30 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av uppgifter om finansiella konton

4 kap.

6 §

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser typiskt sett inte är tillräckliga för att bedöma om sådana omständigheter som anges i 2 § första stycket 1–6 föreligger, ska sådana uppgifter också eftersökas i gällande huvudkundregister, när det gäller granskning av högvärdekonton som innehas av fysiska personer.

Om sådan information inte finns i det gällande huvudkundregistret, ska uppgifterna också eftersökas bland följande handlingar med koppling till kontot som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har inhämtat under de senaste fem åren och som inte är elektroniskt sökbara:

1. den senast inhämtade styrkande dokumentation som avses i 8 kap. 7 § med avseende på kontot,
2. det senaste avtalet eller den senaste av annan dokumentation avseende öppnande av kontot,
3. den senaste dokumentation som inhämtats med stöd av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism* eller för att uppfylla annan lagstiftning,
4. gällande fullmakter eller handlingar avseende underteckningsrätt, och
5. gällande stående instruktioner att överföra medel avseende andra konton än inlåningskonton.

Paragrafen innehåller bestämmelser om eftersökande av uppgifter vid granskning av vissa konton. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I *andra stycket tredje punkten* ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen.

5 kap.

5 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 4 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en fysisk person i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om

1. kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet i Sverige även har ett eller flera befintliga konton,

2. det nya och de befintliga kontonas saldon eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.,

3. det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism* avseende kontohavaren genom de åtgärder som vidtagits avseende kontohavaren med anledning av det eller de befintliga konton som avses i 1, och

4. öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska uppfylla kraven enligt denna lag.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 4 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 4 kap. med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om nya konton som innehas av fysiska personer som får granskas som om de är befintliga konton. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I *första stycket tredje punkten* ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen.

Gemensam kommentar avseende 6 kap. 2 och 4 §§

Paragraferna innehåller bestämmelser om förfarande för identifiering av rapporteringspliktiga konton. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I paragraferna ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen.

7 kap.

4 §

För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats på grund av bestämmelser i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*.

För att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet innan ett konto öppnas inhämta ett intygande från kontohavaren eller från personerna med bestämmande inflytande.

Om det av intyget framgår att en eller flera personer med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet innan kontot öppnas även inhämta ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande som innehåller dennes eller deras skatteregistreringsnummer, om dessa inte anges redan i det intygande som inhämtats enligt andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarande för identifiering av rapporteringspliktiga konton. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I *första stycket* ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen.

6 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 6 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en enhet i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om

1. kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet i Sverige även har ett eller flera befintliga konton,

2. det nya och de befintliga kontonas saldon eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.,

3. det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism* avseende kontohavaren genom de åtgärder som vidtagits avseende kontohavaren med anledning av det eller de befintliga konton som avses i 1, och

4. öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska uppfylla kraven enligt denna lag.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 6 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 6 kap. 2–5 §§ med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om nya konton som innehas av enheter som får granskas som om de är befintliga konton. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I *första stycket tredje punkten* ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen.

8 kap.

7 §

Vid tillämpning av 4–7 kap., ska som styrkande dokumentation räknas

1. ett intyg om bosättning utfärdat av ett behörigt myndighetsorgan i den stat eller jurisdiktion där betalningsmottagaren uppger sig vara bosatt,

2. när det gäller en fysisk person, en giltig identifikationshandling utfärdad av ett behörigt myndighetsorgan som innehåller uppgift om personens namn och typiskt sett används för identifiering,

3. när det gäller en enhet, officiell dokumentation utfärdad av ett behörigt myndighetsorgan som innehåller uppgift om den juridiska personens namn samt adressen till dess huvudkontor i den stat eller jurisdiktion där den uppger sig vara hemmahörande eller i den stat eller jurisdiktion enligt vars lagstiftning den har upprättats,

4. årsredovisningshandlingar, kreditupplysning, konkursansökan eller rapport från Finansinspektionen.

När det är fråga om befintliga konton som innehas av enheter, ska som styrkande dokumentation även räknas klassificeringar i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv med avseende på kontohavaren. Klassificeringarna ska ha fastställts på grundval av ett standardiserat system för branschkode i överensstämmelse med det rapporteringsskyldiga finansiella institutets normala förfaranden för att granska den information som inhämtats för att upprätthålla kontakterna med kontohavaren eller på grund av bestämmelser i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism* eller i annan författning. Detta gäller dock endast om det standardiserade systemet för branschkode genomfördes av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet före den 1 januari 2016.

Paragrafen innehåller bestämmelser om styrkande dokumentation. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I *andra stycket* ändras hänvisningen till penningtvättslagen till att avse penningtvättsförordningen.

22.31 Förslaget till lag om ändring i utlänningsdatalagen (2016:27)

20 §

Polismyndigheten har rätt att ta del av personuppgifter som Migrationsverket behandlar enligt 11 eller 15 § vid direktåtkomst enligt 19 §. Säkerhetspolisen och utlandsmyndigheterna har motsvarande rätt att vid direktåtkomst ta del av uppgifter som Migrationsverket behandlar enligt 11 §.

Migrationsverket ska på begäran av Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller en utlandsmyndighet lämna ut personuppgifter som verket behandlar enligt 11 § 1 eller 2. Migrationsverket ska också på begäran av Polismyndigheten lämna ut personuppgifter som verket behandlar enligt 15 § andra stycket 1, 2, 5 eller 6.

Om det finns skäl för det ska Migrationsverket på eget initiativ lämna uppgifter som avses i andra stycket andra meningen till Polismyndigheten.

En begäran av den finansunderrättelseenhet som avses i 4 kap. 3 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism att ta del av uppgifter enligt andra stycket ska hanteras med särskild skyndsambet, om uppgifterna behövs för att finansunderrättelseenheten ska kunna utföra sin uppgift att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen innehåller bestämmelser om viss uppgiftsskyldighet för Migrationsverket. Ändringen genomför artikel 18.1 b xvii i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.21.

Fjärde stycket, som är nytt, innehåller ett skyndsamhetskrav. En begäran av finansunderrättelseenheten att ta del av uppgifter enligt andra stycket ska behandlas med särskild skyndsambet, om uppgifterna behövs för att finansunderrättelseenheten ska kunna utföra sin uppgift att förebygga, förhindra eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. Det innebär att en sådan begäran har för-
turskaraktär och ska prioriteras i förhållande till andra ärenden hos Migrationsverket.

22.32 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter

1 kap.

4 §

Bestämmelser om skyldighet för företag som driver verksamhet med kreditgivning, kreditförmedling och rådgivning i fråga om bostadskrediter att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

7 §

I denna lag avses med

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet eller ett annat utländskt organ som har utsetts av ett annat land enligt bolånedirektivet,
2. *bolånedirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010, i den ursprungliga lydelsen,
3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
4. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en utländsk kreditgivares eller kreditförmedlares etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,
5. *hemland*: det land där en kreditförmedlare är upptagen i ett register över kreditförmedlare enligt bolånedirektivet,
6. *kreditgivare*: den som lämnar bostadskredit,
7. *kvalificerat* innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet, beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 5 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,
8. *rådgivning*: personliga rekommendationer till en konsument om bostadskreditavtal,

9. *utländsk kreditförmedlare från ett land inom EES*: en fysisk eller juridisk person som är upptagen i ett register över kreditförmedlare i ett annat land inom EES enligt bolånedirektivet,

10. *utvald verksamhetsutövare*: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

2 kap.

3 §

Vid bedömningen enligt 2 § första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska innehavarens anseende beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att företagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller

b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lämplighetsprövning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i första stycket andra punkten innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

4 kap.

13 §

Kreditgivare och kreditförmedlare som driver verksamhet enligt denna lag får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i verksamheten. En kreditförmedlare får dock ge ett sådant uppdrag endast till en annan kreditförmedlare som har rätt att för-

medla bostadskrediter. Uppdragsgivaren ska anmäla detta till Finansinspektionen.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådant som är av väsentlig betydelse för verksamheten får ges bara om uppdragsgivaren ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och

2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på verksamhetens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att uppdragsgivaren följer de regler som gäller för den.

Första och andra styckena gäller inte uppdrag som omfattas av artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppdragsavtal. Ändringen i paragrafen görs till följd av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 17.3.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att första och andra styckena inte gäller uppdrag som omfattas av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Den artikeln avser uppdrag åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion som regleras i penningtvättsförordningen. För ett sådant uppdrag gäller i stället bestämmelserna i artikel 6 a i penningtvättsförordningen.

5 kap.

2 §

Finansinspektionen har tillsyn över kreditgivare och kreditförmedlare. Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt

1. denna lag,

2. andra författningar som reglerar verksamheten,

3. företagets bolagsordning eller stadgar, och

4. interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet.

För utländska kreditgivare och kreditförmedlare omfattar tillsynen dock inte företagets bolagsordning eller stadgar.

Första stycket gäller inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillsyn. Ändringarna görs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen inte har tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 1 kap. 7 § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2 i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

6 kap.

3 a §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt Amla-förordningen. Enligt 5 kap. 2 § tredje stycket utövar Finansinspektionen inte tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelser av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla

vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

7 a §

Vid överträdelser av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen kan sanktionsavgiften, i stället för vad som anges i 7 § första stycket, bestämmas till högst ett belopp i kronor motsvarande tio miljoner euro.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Paragrafen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

Bestämmelsen innebär att det maximala sanktionsbeloppet för överträdelser av penningtvättsregleringen höjs till tio miljoner euro.

14 §

Finansinspektionen får förelägga en utländsk kreditförmedlare från ett land inom EES som förmedlar bostadskrediter från en filial i Sverige att göra rättelse, om kreditförmedlaren överträder

– 4 kap. 1, 2, 7, 8, 9 eller 10 §,

föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 5 eller 6,

– 5 a §, 6 §, 12 a § första stycket, 13 a §, 50 § eller 54 § konsumentkreditlagen (2010:1846),

– *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller*

– *lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.*

Om kreditförmedlaren inte följer föreläggandet, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i kreditförmedlarens hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda kreditförmedlaren att fortsätta förmedla bostadskrediter i Sverige. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i kreditförmedlarens hemland. Europeiska kommissionen ska omedelbart informeras när ett förbud meddelas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot utländska kreditförmedlare från ett land inom EES. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket fjärde strecksatsen* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft ...

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelse som inträffat innan ikraftträdandet.

22.33 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1145) om offentlig upphandling

13 kap.

1 §

En upphandlande myndighet ska utesluta en leverantör från att delta i en upphandling, om myndigheten genom kontroll enligt 15 kap. eller på annat sätt får kännedom om att leverantören enligt en dom som fått laga kraft är dömd för brott som innefattar

1. sådan brottslighet som avses i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet,

2. bestickning enligt definitionen i artikel 3 i rådets akt av den 26 maj 1997 om utarbetande på grundval av artikel K 3.2 c i fördraget om Europeiska unionen av konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i, korruption enligt artikel 2.1 i rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn, eller korruption enligt nationella bestämmelser,

3. bedrägeri i den mening som avses i artikel 1 i konventionen som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen,

4. penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt *definitionerna* i artikel 2.1 och 2.2 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*,

5. terroristbrott eller brott med anknytning till terroristverksamhet såsom de definieras i artiklarna 3 och 5–12 i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF, i den ursprungliga lydelsen, eller anstiftan, medhjälp och försök att begå brott i den mening som avses i artikel 14 i det direktivet, eller*

6. människohandel enligt definitionen i artikel 2 i *Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF, i den ursprungliga lydelsen.*

Är leverantören en juridisk person, ska leverantören uteslutas om en person som ingår i leverantörens förvaltnings-, lednings- eller kontrollorgan har dömts för brottet. Detsamma gäller om den som har dömts för brottet är behörig att företräda, fatta beslut om eller kontrollera leverantören.

Paragrafen anger omständigheter som ska medföra uteslutning av leverantörer. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till definitionerna av penningtvätt och finansiering av terrorism i fjärde penningtvättsdirektivet ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

22.34 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna

13 kap.

1 §

En upphandlande enhet som är en upphandlande myndighet ska utesluta en leverantör från att delta i ett kvalificeringssystem eller en upphandling, om enheten genom en kontroll enligt 14 kap. 3 § eller på annat sätt får kännedom om att leverantören enligt en dom som fått laga kraft är dömd för brott som innefattar

1. sådan brottslighet som avses i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet,

2. bestickning enligt definitionen i artikel 3 i rådets akt av den 26 maj 1997 om utarbetande på grundval av artikel K 3.2 c i fördraget om Europeiska unionen av konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i, korruption enligt artikel 2.1 i rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn, eller korruption enligt nationella bestämmelser,

3. bedrägeri i den mening som avses i artikel 1 i konventionen som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen,

4. penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt *definitionerna* i artikel 2.1 och 2.2 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*,

5. terroristbrott eller brott med anknytning till terroristverksamhet såsom de definieras i artiklarna 3 och 5–12 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF, i den ursprungliga lydelsen, eller anstiftan, medhjälp och försök att begå brott i den mening som avses i artikel 14 i det direktivet, eller

6. människohandel enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF, i den ursprungliga lydelsen.

Är leverantören en juridisk person, ska leverantören uteslutas om en person som ingår i leverantörens förvaltnings-, lednings- eller kontrollorgan har dömts för brottet. Detsamma gäller om den som har dömts för brottet är behörig att företräda, fatta beslut om eller kontrollera leverantören.

Paragrafen anger omständigheter som ska medföra uteslutning av leverantörer. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till definitionerna av penningtvätt och finansiering av terrorism i fjärde penningtvättsdirektivet ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

22.35 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1147) om upphandling av koncessioner

11 kap.

1 §

En upphandlande myndighet eller en sådan upphandlande enhet som avses i 1 kap. 20 § första stycket 1 ska utesluta en leverantör från att delta i en upphandling, om myndigheten eller enheten genom kontroll eller på annat sätt får kännedom om att leverantören enligt en dom som fått laga kraft är dömd för brott som innefattar

1. sådan brottslighet som avses i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet,

2. bestickning enligt definitionen i artikel 3 i rådets akt av den 26 maj 1997 om utarbetande på grundval av artikel K 3.2 c i fördraget om Europeiska unionen av konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i, korruption enligt artikel 2.1 i rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn, eller korruption enligt nationella bestämmelser,

3. bedrägeri i den mening som avses i artikel 1 i konventionen som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen,

4. penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt *definitionerna* i artikel 2.1 och 2.2 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx* av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism,

5. terroristbrott eller brott med anknytning till terroristverksamhet såsom de definieras i artiklarna 3 och 5–12 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF, i den ursprungliga lydelsen, eller anstiftan, medhjälp och försök att begå brott i den mening som avses i artikel 14 i det direktivet, eller

6. människohandel enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF, i den ursprungliga lydelsen.

Är leverantören en juridisk person, ska leverantören uteslutas om en person som ingår i leverantörens förvaltnings-, lednings- eller kontrollorgan har dömts för brottet. Detsamma gäller om den som har dömts för brottet är behörig att företräda, fatta beslut om eller kontrollera leverantören.

Paragrafen anger omständigheter som ska medföra uteslutning av leverantörer. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till definitionerna av penningtvätt och finansiering av terrorism i fjärde penningtvättsdirektivet ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

22.36 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar

8 kap.

45 §

En revisor som är en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag ska vidta de åtgärder som anges i 46 och 47 §§, om revisorn finner att det kan misstänkas att en styrelseledamot eller en verkställande direktör inom ramen för föreningens verksamhet har gjort sig skyldig till brott enligt någon av följande bestämmelser:

1. 9 kap. 1, 3 och 9 §§, 10 kap. 1 och 3–5 §§ och 11 kap. 1, 2, 4 och 5 §§ brottsbalken,

2. 2, 4, 5 och 10 §§ skattebrottslagen (1971:69), och

3. 3–5 §§ och, om brottet inte är ringa, 7 § lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott.

Revisorn ska även vidta de åtgärder som anges i 46 och 47 §§, om revisorn finner att det kan misstänkas att någon inom ramen för föreningens verksamhet har gjort sig skyldig till brott enligt 10 kap. 5 a–5 e §§ brottsbalken.

Om revisorn finner att en misstanke av det slag som avses i första eller andra stycket bör föranleda att uppgifter lämnas enligt *artikel 50.1 och 50.1a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och 4 kap. 5 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*, ska dock åtgärder enligt 46 och 47 §§ inte vidtas.

I paragrafen finns det bestämmelser om åtgärder som vissa revisorer ska vidta när de misstänker att en företrädare för föreningen har gjort sig skyldig till ekonomisk brottslighet. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 19.2.

Ändringarna i *tredje stycket* innebär att hänvisningarna till penningtvättslagens bestämmelser om rapporterings- och uppgiftsskyldig-

het ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

17 kap.

11 §

Bolagsverket ska besluta att en förening ska gå i likvidation, om

1. föreningen inte på föreskrivet sätt har lämnat in en anmälan till Bolagsverket om en sådan behörig styrelse, särskild delgivningsmottagare eller revisor som ska finnas enligt denna lag,

2. föreningen enligt 8 kap. 3 eller 16 § årsredovisningslagen (1995:1554) är skyldig att självant lämna in årsredovisning och revisionsberättelse och i förekommande fall koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse till Bolagsverket men inte har gjort det inom elva månader från det att räkenskapsåret gick ut, eller

3. Bolagsverket enligt 8 kap. 3 eller 16 § årsredovisningslagen har förelagt föreningen att lämna in årsredovisning, revisionsberättelse, koncernredovisning eller koncernrevisionsberättelse till verket men föreningen inte har gjort det inom tre månader från det att den utsatta tiden gick ut.

Bolagsverket får besluta att en förening ska gå i likvidation om föreningen inte har följt ett föreläggande enligt 7 kap. 10, 11 eller 12 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Ett beslut om likvidation ska dock inte meddelas om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos Bolagsverket.

En fråga om likvidation enligt första stycket ska prövas av Bolagsverket självant eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, en verkställande direktör, en medlem, en innehavare av förlagsandelar, en borgenär eller, i ett sådant fall som avses i första stycket 1, någon annan vars rätt är beroende av att det finns någon som kan företråda föreningen. *En fråga om likvidation enligt andra stycket ska prövas av Bolagsverket självant.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om likvidation. Ändringarna görs till följd av artikel 49 i penningtvättsförordningen och genomför artikel 10.9 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.8.

Andra stycket, som är nytt, innebär att Bolagsverket får besluta att en förening ska gå i likvidation om föreningen inte har följt ett föreläggande enligt 7 kap. 10, 11 eller 12 § den nya penningtvättslagen. Ett sådant föreläggande får meddelas om föreningen inte på föreskrivet sätt har gjort en anmälan om registrering i registret över verkliga huvudmän eller gett in uppgifter som föreningen är skyldig att lämna enligt penningtvättsförordningen eller den nya penningtvättslagen.

Bestämmelsen är, till skillnad från bestämmelserna i första stycket, fakultativ.

Tredje stycket motsvarar till sitt innehåll det tidigare andra stycket.

Fjärde stycket motsvarar till sitt innehåll det tidigare tredje stycket. Ändringen i bestämmelsen innebär att en fråga om likvidation enligt andra stycket prövas av Bolagsverket självmant.

12 §

I ett ärende enligt 11 § ska Bolagsverket förelägga föreningen och de medlemmar, innehavare av förlagsandelar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att lämna in ett skriftligt yttrande eller efterfrågade handlingar till verket inom en viss tid (likvidationsföreläggande).

Ett föreläggande enligt första stycket ska endast riktas mot föreningen om ärendet avser likvidation enligt 11 § andra stycket.

Föreläggandet ska delges föreningen om det kan göras på något annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Bolagsverket ska kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden.

Paragrafen innehåller bestämmelser om handläggningen hos Bolagsverket. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.8.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att ett likvidationsföreläggande endast ska riktas mot föreningen om ärendet avser likvidation enligt 11 § andra stycket.

14 §

Om Bolagsverket självmant meddelar ett likvidationsföreläggande som grundar sig på 11 § första stycket 1 *eller andra stycket*, ska verket besluta att föreningen ska betala en särskild avgift för kostnaderna i likvidationsförandet.

Ett sådant avgiftsbeslut får fattas endast om Bolagsverket senast sex veckor innan likvidationsföreläggandet meddelades har skickat en påminnelse till föreningens senast anmälda postadress om den brist som föreläggandet avser. Påminnelsen ska innehålla en upplysning om att föreningen kan bli skyldig att betala en avgift om bristen inte avhjälpas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om avgiftens storlek.

Paragrafen reglerar i vilka situationer som Bolagsverket ska ta ut en avgift till följd av ett likvidationsföreläggande. Övervägandena finns i avsnitt 8.11.8.

Ändringen i *första stycket* innebär att Bolagsverket ska förplikta föreningen att betala en särskild avgift motsvarande verkets kostnader i likvidationsärendet även i den situationen att Bolagsverket meddelar ett likvidationsföreläggande som grundar sig på 11 § andra stycket.

21 kap.

2 §

En revisor eller en särskild granskare är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som hans eller hennes medhjälpare uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakar. I de fall som avses i 8 kap. 47 § och 50 § andra stycket denna lag och *artikel 50.1 och 50.1a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och 4 kap. 5 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* ansvarar dock revisorn eller den särskilda granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skäligen anledning att anta var oriktiga.

Om ett revisionsbolag är revisor eller särskild granskare, är det detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen eller den särskilda granskningen som är ersättningsskyldiga. Om en sammanslutning eller ett revisionsorgan som avses i 8 kap. 22 § är revisor eller särskild granskare, är det den som har utfört revisionen eller den särskilda granskningen och den som har utsett honom eller henne som är ersättningsskyldiga.

I paragrafen finns det bestämmelser om skadeståndsansvar för revisorer och särskilda granskare. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 19.2.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningarna till penningtvättslagens bestämmelser om rapporterings- och uppgiftsskyldighet ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

22.37 Förslaget till lag om ändring i spellagen (2018:1138)

1 kap.

6 §

Bestämmelser om vissa skyldigheter för den som driver verksamhet enligt denna lag finns i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*.

Vissa bestämmelser om skatt på spel finns i lagen (2018:1139) om skatt på spel.

Paragrafen utgör en upplysningsbestämmelse. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

6 kap.

8 §

Vid prövningen av licens att tillhandahålla lokalt poolspel på hästar enligt 1 § gäller inte kraven enligt 4 kap. 1–3 §§, om inte annat följer av andra stycket. En sådan licens meddelas för ett specifikt antal tävlingsdagar per år.

För den som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, ska dock kraven i 4 kap. 2 § 4 och 5 samt 3 § andra stycket tillämpas vid licensprövningen.

I paragrafen anges de närmare förutsättningarna för licens för att tillhandahålla lokalt poolspel. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *andra stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

9 §

En sådan juridisk person som avses i 2 §, och som är verksam huvudsakligen inom en enda kommun, får utan licens, men efter registrering hos en kommun, tillhandahålla sådana lotterier som får omfattas av en licens enligt 1 § med undantag för bingo och lokalt poolspel på hästar, om

1. lotteriet tillhandahålls bara inom den eller de kommuner där den juridiska personen är verksam,

2. lotteriet inte tillhandahålls från en fast försäljningsplats genom ett serviceföretag,

3. vinstandelen anges på lottsedlarna, lottlistorna eller på den plats där lotteriet tillhandahålls, och

4. det för lotteriet finns en utsedd kontaktperson.

För den som omfattas av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*, ska kraven i 4 kap. 2 § 4 och 5 samt 3 § andra stycket tillämpas vid registreringen. Förändringar i den krets av personer som anges i 4 kap. 3 § ska anmälas till kommunen senast 14 dagar efter det att förändringen har skett.

I paragrafen anges förutsättningarna för s.k. registreringslotterier. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *andra stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

11 kap.

2 §

För att en licenshavare som omfattas av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* ska få tillhandahålla spel genom spelombud, måste spelombudet vara registrerat hos spelmyndigheten. Licenshavaren ska ansöka om registrering av spelombudet hos myndigheten.

Paragrafen innehåller krav på registrering av spelombud för licenshavare som omfattas av reglerna om penningtvätt och finansiering av terrorism. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

6 §

En licenshavare får uppdra åt någon annan att utföra arbete eller operativa funktioner i licenshavarens verksamhet enligt denna lag. Ett sådant uppdrag får ges om licenshavaren ansvarar för

1. den anförtrödda verksamheten mot spelaren,
2. att verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och
3. att uppdraget inte försämrar spelmyndighetens möjligheter att övervaka att licenshavaren följer de regler som gäller för verksamheten.

Första stycket gäller inte uppdrag som omfattas av artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppdragsavtal. Ändringen i paragrafen görs till följd av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 17.3.

Andra stycket, som är nytt, innebär att första stycket inte gäller ett uppdrag som omfattas av artikel 6 a i penningtvättsförordningen. Den artikeln avser uppdrag åt någon annan att utföra en uppgift eller en funktion som regleras i penningtvättsförordningen. För ett sådant uppdrag gäller i stället bestämmelserna i artikel 6 a i penningtvättsförordningen.

18 kap.

2 §

Spelmyndigheten har också tillsyn över att spelverksamhet som bedrivs med licens eller registrering enligt denna lag följer *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

I paragrafen regleras tillsynen över viss verksamhet enligt penningtvättslagstiftningen Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

16 §

Om den som är registrerad att tillhandahålla spel enligt 6 kap. 9 § omfattas av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* och om kraven i 4 kap. 2 § 4 eller 5 inte längre är uppfyllda, får kommunen förelägga den registrerade att vidta rättelse. Om rättelse inte görs får kommunen förelägga den registrerade att upphöra med verksamheten. Om bristen avser den som har ett kvalificerat innehav enligt 4 kap. 3 § tredje stycket, får kommunen förelägga innehavaren att avyttra så stor del av andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, entlediga den diskvalificerade personen i styrelsen eller ledningen.

I paragrafen regleras vissa särskilda möjligheter till ingripande mot den som är registrerad att tillhandahålla spel enligt 6 kap. 9 § eller dennes ägare när kraven i 4 kap. 2 § 4 eller 5 inte längre är uppfyllda. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

17 §

Spelmyndigheten får ingripa mot den som tillhandahåller spel och som överträder en bestämmelse i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

I paragrafen regleras spelmyndighetens möjligheter till ingripanden vid överträdelser av penningtvättslagstiftningen. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

21 §

Vid ingripande enligt 18–20 §§ ska 11 kap. 12–23 §§ lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas.

Enligt paragrafen ska spelmyndigheten, när den ingriper vid överträdelser av penningtvättslagen, tillämpa den lagens regler om val av tillsynsåtgärd, sanktionsavgifter och vite. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningarna till penningtvättslagens bestämmelser om tillsynsåtgärder, sanktionsavgifter och vite ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i den nya penningtvättslagen.

21 a §

En sanktionsavgift vid ingripande enligt 18–20 §§ ska uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst till det högsta av

1. tio procent av tillhandahållarens omsättning det närmast föregående räkenskapsåret beräknat i enlighet med vad som anges i 19 kap. 13 § andra och tredje styckena,

2. två gånger den vinst som tillhandahållaren gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande en miljon euro.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 11 kap. 12 och 15 §§ lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *andra stycket* innebär att hänvisningarna till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i den nya penningtvättslagen.

22.38 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution

1 kap.

9 §

I denna lag betyder

1. *anknuten försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag om att distribuera försäkringsprodukter, om dessa produkter inte konkurrerar med varandra och avtalet innebär att försäkringsföretaget är ansvarigt för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

2. *anknuten sidoverksam försäkringsförmedlare*: en sidoverksam försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag eller försäkringsförmedlare om att distribuera sådana försäkringsprodukter som anges i 20 b och c, om avtalet innebär att försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren är ansvarigt för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

3. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet eller annat utländskt organ som har behörighet att besluta om tillstånd för eller registrering av försäkringsförmedlare eller att utöva tillsyn över försäkringsförmedlare,

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. *EES-försäkringsförmedlare*: en utländsk försäkringsförmedlare vars hemland är ett annat land inom EES och som omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

6. *ersättning*: en provision, avgift eller annan betalning, inbegripet en ekonomisk ersättning av något slag eller eventuell annan finansiell eller icke-finansiell förmån eller ett incitament, som erbjuds eller betalas ut med avseende på försäkringsdistribution,

7. *filial*: en försäkringsförmedlares agentur eller filial som ligger i ett annat land inom EES än hemlandet,

8. *försäkringsbaserad investeringsprodukt*: en försäkring med ett förfallo- eller återköpsvärde som helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsvolatilitet, med undantag för

a) skadeförsäkring,

b) livförsäkring där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller vid invaliditet till följd av skada, sjukdom eller funktionsnedsättning, och

c) pensionsförsäkring,

9. *försäkringsdistributionsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/411,

10. *försäkringsdistributör*: en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag,

11. *försäkringsförmedlare*: en fysisk eller juridisk person, med undantag för försäkringsföretag eller deras anställda, som mot ersättning bedriver försäkringsdistribution,

12. *försäkringsförmedlare från tredjeland*: en försäkringsförmedlare vars hemland inte omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

13. *hemland*:

a) om försäkringsförmedlaren är en fysisk person, det land där förmedlaren har sin hemvist,

b) om försäkringsförmedlaren är en juridisk person, det land där förmedlarens säte ligger, eller, om förmedlaren enligt nationell rätt inte har något säte, det land där förmedlarens huvudkontor ligger,

14. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

15. *nära förbindelser*: det som avses i 1 kap. 14 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), med den skillnaden att det som anges där om försäkringsföretag i stället ska avse försäkringsförmedlare,

16. *pensionsförsäkring*: försäkringsavtal som har som främsta syfte att ge inkomst vid pensionering och som berättigar den försäkrade till vissa ersättningar,

17. *professionell kund*: en kund som avses i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

18. *rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys*: sådan rådgivning som avses i 4 kap. 2 §,

19. *rådgivning*: tillhandahållande av en personlig rekommendation till en kund, antingen på kundens begäran eller på initiativ av försäkringsdistributören, i fråga om ett eller flera försäkringsavtal,

20. *sidoverksam försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare – utom kreditinstitut och värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 - som bedriver försäkringsdistribution som sidoverksamhet, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) den har inte försäkringsdistribution som huvudsaklig yrkesverksamhet,

b) den distribuerar bara vissa försäkringsprodukter som kompletterar en vara eller en tjänst, och

c) de berörda försäkringsprodukterna omfattar inte livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom när sådant skydd kompletterar den vara eller tjänst som förmedlaren bedriver som huvudsaklig yrkesverksamhet,

21. *skadeförsäkring*: en försäkring som är hänförlig till någon av de försäkringsklasser som anges i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen,

22. *stora risker*: det som avses i 3 kap. 16 § andra och tredje styckena försäkringsrörelselagen,

23. *tjänstepensionsförsäkring*: en livförsäkring som har samband med yrkesutövning och där utbetalning av försäkringsbelopp (engångsbelopp eller periodiska utbetalningar) beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder samt försäkringar som meddelas som tillägg till sådana försäkringar,

24. *svensk fysisk person och svensk juridisk person*: en fysisk eller juridisk person vars hemland är Sverige,

25. *utvald verksamhetsutövare*: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av

en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010,

26. *varaktigt medium*: ett medel som

a) gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till kunden personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

b) tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

27. *värmland*: det land inom EES där en försäkringsförmedlare har en permanent närvaro eller ett etableringsställe eller tillhandahåller tjänster, och som inte är förmedlarens hemland.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

8 kap.

4 a §

Bestämmelserna i 3 och 4 §§ gäller inte i den utsträckning som Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn. Paragrafen införs till följd av artiklarna 5.2 och 13 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen inte har tillsyn i den utsträckning Amla utövar tillsyn över en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen. I 1 kap. 9 § finns en definition av utvald verksamhetsutövare. En sådan verksamhetsutövare står under direkt tillsyn av Amla. Omfattningen av Amlas tillsyn framgår av artikel 5.2 i Amla-förordningen. Övrig tillsyn ansvarar Finansinspektionen för i enlighet med denna lag.

I artikel 13 i Amla-förordningen finns bestämmelser om när Amlas tillsyn ska inledas och hur lång tid den varar. Av samma artikel framgår att Amla ska publicera en förteckning över utvalda verksamhetsutövare.

9 kap.

2 §

Finansinspektionen ska besluta att ingripa mot någon som ingår i en svensk försäkringsförmedlares styrelse, är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder försäkringsförmedlaren, eller är ersättare för någon av dem, om försäkringsförmedlaren

1. bedriver försäkringsdistribution i Sverige och inte uppfyller kraven på tillstånd eller registrering i 2 kap.,

2. har fått tillstånd att bedriva försäkringsdistribution genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

3. för distribution av försäkringar använder någon som inte har rätt att bedriva försäkringsdistribution eller att distribuera sådana försäkringar som distributionen avser,

4. har åsidosatt sina skyldigheter enligt någon av 4 kap. 1–3, 5–11 eller 13 §§, 5 kap. 1–8, 10–16 eller 18–21 §§, 6 kap. 1–6 eller 8–15 §§ eller 7 kap. 1 §, eller

5. har befunnits ansvarig för en överträdelse av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande sker genom ett beslut om

1. att personen i fråga under en viss tid, dock lägst tre år och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en försäkringsdistributör, eller

2. sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot personer som ingår i ledningen för en försäkringsförmedlare som är en juridisk person. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket femte punkten* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

3 a §

Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism föreslår eller begär det enligt artikel 6.1 andra stycket, 20.2 i eller 21.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande. Paragrafen införs till följd av artiklarna 6.1 andra stycket, 20.2 i och 21.9 i Amla-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.7.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen får ingripa mot en utvald verksamhetsutövare om Amla föreslår eller begär det enligt Amla-förordningen. Enligt 8 kap. 4 a § andra stycket utövar Finansinspektionen inte tillsyn över en utvald verksamhetsutövare i den utsträckning som Amla utövar tillsyn över verksamhetsutövaren enligt Amla-förordningen. I detta ligger att Finansinspektionen som utgångspunkt inte heller får ingripa vid överträdelser av den reglering som omfattas av Amlas tillsyn.

Amlas möjligheter att ingripa mot en utvald verksamhetsutövare enligt Amla-förordningen är begränsade. I vissa situationer får Amla vända sig till Finansinspektionen och föreslå eller begära att inspektionen ska ingripa mot en utvald verksamhetsutövare. Finansinspektionen får då, trots att den utvalda verksamhetsutövaren står under Amlas tillsyn, besluta om ingripande enligt denna lag.

14 a §

Vid överträdelser av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen kan sanktionsavgiften, i stället för vad som anges i 14 § första stycket 3, bestämmas till högst ett belopp i kronor motsvarande tio miljoner euro.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Paragrafen genomför artikel 40.3 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.3.

Bestämmelsen innebär att det maximala sanktionsbeloppet för överträdelser av penningtvättsregleringen höjs till tio miljoner euro.

15 §

Vid ingripande mot en försäkringsförmedlare som är en fysisk person och vid ingripande enligt 2, 3, 30 eller 31 § ska sanktionsavgiften som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp som per den 23 februari 2016 i kronor motsvarade 700 000 euro.

Vid överträdelser av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* och föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen kan sanktionsavgiften, i stället för vad som anges i första stycket 2, bestämmas till högst ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om högsta belopp för sanktionsavgift för bl.a. försäkringsförmedlare som är fysiska personer. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *andra stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den ...

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelser som inträffat innan ikraftträdandet.

22.39 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:272) om konto- och värdefackssystem

1 §

Skatteverket ska tillhandahålla en teknisk plattform som ger myndigheter och kreditinstitut tillgång till uppgifter om innehavare av konton och värdefack hos institut (konto- och värdefackssystem). Uppgifterna ska vara direkt och omedelbart tillgängliga för sökning genom konto- och värdefackssystemet

Med institut avses

1. kreditinstitut och utländska kreditinstitut som driver verksamhet från filial i Sverige, och
2. värdepappersbolag och utländska värdepappersföretag som driver verksamhet från filial i Sverige och som har tillstånd att ta emot kunders medel på konto.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ett konto- och värdefackssystem som Skatteverket ska tillhandahålla. Övervägandena finns i avsnitt 9.8.

Ändringen i *första stycket* anger att även kreditinstitut ska få tillgång till konto- och värdefackssystemet.

2 §

Konto- och värdefackssystemet ska, i fråga om

1. fysiska personer, ge tillgång till uppgifter om namn och person- eller samordningsnummer eller, om sådant nummer saknas, *födelsedatum, födelseort, medborgarskap och stadigvarande bostadsort* för samtliga innehavare av ett konto eller värdefack och, i förekommande fall, motsvarande uppgifter om företrädare för innehavare *samt uppgifter om när det förhållandet uppkom och, i förekommande fall, avslutades,*

2. juridiska personer, ge tillgång till uppgifter om företagsnamn, särskilt företagsnamn och i förekommande fall organisationsnummer, eller, *om sådant nummer saknas, uppgifter om juridisk form och adress till säte eller registrerat kontor,* för samtliga innehavare av ett konto eller värdefack samt namn och person- eller samordningsnummer eller, om sådant nummer saknas, *födelsedatum för innehavares verkliga huvudmän och fullmaktshavare samt uppgifter om när det förhållandet uppkom och, i förekommande fall, avslutades,*

3. konton, ge tillgång till uppgifter om Iban-nummer eller, om sådant nummer saknas, annat nummer som identifierar kontot samt datum för kontots öppnande och avslutande, och

4. värdefack, ge tillgång till uppgifter om hyresperiodens varaktighet.

Ett institut ska se till att uppgifterna enligt första stycket är direkt och omedelbart tillgängliga för sökning i konto- och värdefackssystemet fram till dess att fem år har gått från det att tjänsten avslutades.

Paragrafen, som genomför artikel 14.3 i sjätte penningtvättsdirektivet, innehåller bestämmelser om vilka uppgifter som ska tillhandahållas i konto- och värdefackssystemet. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

Ändringarna i *första stycket första och andra punkten* innebär att ytterligare information ska tillhandahållas om identifieringsnummer så som personnummer eller organisationsnummer saknas.

3 b §

Ett kreditinstitut har för att kunna förebygga, upptäcka och förhindra penningtvätt, finansiering av terrorism eller annan finansiell brottslighet rätt att få del av uppgifter genom konto- och värdefackssystemet för att identifiera innehavaren av ett konto som omfattas av en transaktion mellan kreditinstitutet och ett annat kreditinstitut. Vid sökning får endast kontonummer användas som sökbegrepp.

Med kreditinstitut enligt första stycket avses kreditinstitut och utländska kreditinstitut som driver verksamhet från filial i Sverige.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om i vilken utsträckning och för vilka ändamål kreditinstitut ges tillgång till uppgifter om innehavare av konton i konto- och värdefackssystemet. Övervägandena finns i avsnitten 9.8, 9.9 och 9.11. Sökningar får endast ske för de i paragrafen angivna ändamålen och är begränsat till kontonummer som sökbegrepp.

5 §

Skatteverket får behandla personuppgifter i konto- och värdefackssystemet om det är nödvändigt för att

1. de myndigheter och kreditinstitut som anges i 3, 3 a och 3 b §§ ska kunna göra sökningar i systemet för de ändamål som anges i de paragraferna, eller

2. föra loggar enligt 7 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om de ändamål för vilka personuppgiftsbehandling får ske. Övervägandena finns i avsnitt 9.8.

Ändringen i *första stycket första punkten* innebär att Skatteverket också får behandla personuppgifter för att kreditinstitut ska kunna

göra sökningar. Den motsvarar kreditinstitutens tillgång till konto- och värdefackssystemet, se författningskommentaren till 3 b §.

8 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur institut ska ge tillgång till uppgifter i konto- och värdefackssystemet,
2. hur myndigheter och kreditinstitut ska få tillgång till uppgifter i konto- och värdefackssystemet, och
3. avgifter för kreditinstitutens tillgång till uppgifter i konto- och värdefackssystemet.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 9.11.

Ändringen i *första stycket tredje punkten* innebär att regeringen eller den myndighet regeringen beslutar får besluta om avgifter för kreditinstitutens tillgång till uppgifter i konto- och värdefackssystemet.

22.40 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:434) om rapporteringspliktiga arrangemang

6 §

Med verklig huvudman avses detsamma som i *artikel 2.22 i Europaparlamentets och rådets förordning 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*.

Paragrafen innehåller en definition av verklig huvudman. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i paragrafen innebär att hänvisningen till definitionen av verklig huvudman i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

22.41 Förslaget till lag om ändring i fastighetsmäklarlagen (2021:516)

1 kap.

6 §

Bestämmelser om vissa skyldigheter för fastighetsmäklare och fastighetsmäklarföretag finns i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

4 kap.

1 §

Fastighetsmäklarinspektionen har tillsyn över de fastighetsmäklare och fastighetsmäklarföretag som är registrerade enligt 2 kap. Genom tillsynen kontrolleras att den verksamhet som kräver registrering bedrivs enligt denna lag samt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Paragrafen anger att Fastighetsmäklarinspektionen är tillsynsmyndighet över registrerade fastighetsmäklare och fastighetsmäklarföretag samt tillsynens omfattning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

4 §

Fastighetsmäklarinspektionen ska återkalla registreringen för en fastighetsmäklare eller ett fastighetsmäklarföretag som

1. inte längre uppfyller villkoren för registrering i 2 kap. 8 § 2–6 respektive 9 § 2 eller 4,

2. trots påminnelse inte betalar årlig avgift,

3. handlar i strid mot sina skyldigheter enligt denna lag, eller

4. överträder en bestämmelse i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om det kan anses tillräckligt, får Fastighetsmäklarinspektionen i stället för att återkalla registreringen ge en varning eller erinran eller, vid en överträdelse enligt första stycket 4, *utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, utfärda ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Ett föreläggande får förenas med vite.* Om förseelsen är ringa, får inspektionen avstå från att ge en påföljd.

Vid tillämpningen av andra stycket ska, om det är fråga om en överträdelse enligt första stycket 4, de omständigheter som anges i 8 § beaktas.

I paragrafen anges dels vilka omständigheter som kan leda till en disciplinpåföljd, dels vilka disciplinpåföljder som Fastighetsmäklarinspektionen får meddela. I paragrafen genomförs artikel 41.1 och 41.3 bis. Övervägandena finns i avsnitten 5.6 och 16.4.

Ändringarna i *första stycket fjärde punkten* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

I *andra stycket* införs en möjlighet för tillsynsmyndigheten att begränsa eller förbjuda viss verksamhet. Bestämmelsen har utformats med 15 kap. 1 § lagen om bank- och finansieringsrörelse som förebild. I samma stycke införs en möjlighet för tillsynsmyndigheten att förena förelägganden med vite.

7 §

Om ett registrerat fastighetsmäklarföretag överträder en bestämmelse i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som har meddelats med stöd

av den lagen, får Fastighetsmäklarinspektionen besluta om ingripande mot en person som ingår i mäklarföretagets ledning.

Ingripande enligt första stycket får bara beslutas om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen.

Ingripandet ska avse

1. att personen i fråga inte får inneha en sådan befattning som avses i första stycket i ett registrerat fastighetsmäklarföretag under lägst tre år och högst tio år, eller

2. sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot en person i ett fastighetsmäklarföretags ledning. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

14 §

I fråga om verkställighet av sanktionsavgift tillämpas *11 kap. 20–22 §§ lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism*.

En sanktionsavgift enligt 6 eller 7 § tillfaller staten.

Paragrafen innehåller regler om verkställighet av sanktionsavgift. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna innebär att hänvisningarna till penningtvättslagens bestämmelser om verkställighet av sanktionsavgifter ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i den nya penningtvättslagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft ...

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 20.

Punkten ett anger när lagen träder i kraft. Enligt *punkten två* ska äldre bestämmelser gälla för överträdelser som inträffat innan ikraftträdandet.

22.42 Förslaget till lag om ändring i lagen (2021:899) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gräsrotsfinansiering

2 kap.

1 §

Finansinspektionen har tillsyn över att leverantörer av gräsrotsfinansieringstjänster följer bestämmelserna i EU-förordningen samt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* och föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om Finansinspektionens tillsyn över leverantörer av gräsrotsfinansieringstjänster. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

3 kap.

1 §

Finansinspektionen ska ingripa mot en leverantör av gräsrotsfinansieringstjänster som har auktoriserats enligt artikel 12 i EU-förordningen och som

1. har åsidosatt sina skyldigheter enligt någon av artiklarna 3–5, 6.1–6.6, 7.1–7.4, 8.1–8.6, 9.1, 9.2, 10, 11, 13.2, 15.2, 15.3, 16.1, 18.1, 18.4, 19.1–19.6, 20.1, 20.2, 21.1–21.7, 22, 23.2–23.13, 24–26 och 27.1–27.3 i EU-förordningen,

2. inte har följt ett föreläggande enligt 2 kap. 2 § eller som inte har gett tillträde till verksamhetslokaler enligt 2 kap. 3 §, eller

3. har åsidosatt sina skyldigheter enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism* eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Finansinspektionen ska ingripa mot den som tillhandahåller gräsrotsfinansieringstjänster utan auktorisation enligt artikel 12 i EU-förordningen.

Paragrafen anger när Finansinspektionen ska ingripa mot leverantörer av gräsrotsfinansieringstjänster. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i *första stycket tredje punkten* innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisningar görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen och den nya penningtvättslagen.

22.43 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:197) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

1 kap.

11 §

I denna lag betyder

1. *arbetstagarrepresentanter*: detsamma som i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, i den ursprungliga lydelsen,

2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *emittent*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad,

5. *etablerad*:

a) för en alternativ investeringsfond: där fonden har tillstånd eller är registrerad eller, om fonden varken har tillstånd eller är registrerad, där dess stadgeenliga säte eller huvudkontor finns, eller, om fonden inte har något stadgeenligt säte eller huvudkontor, det land till vilket fonden har starkast anknytning,

b) för en AIF-förvaltare: där dess stadgeenliga säte finns,

c) för ett förvaringsinstitut: där dess stadgeenliga säte eller en filial finns,

6. *filial*: avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en AIF-förvaltares etablering av flera driftställen i ett annat land inom EES än hemlandet eller i ett land utanför EES ska anses som en enda filial,

7. *finansiell hävstång*: en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltd alternativ investeringsfond genom lån av kon-tanter eller värdepapper, eller med användning av derivatinstrument eller på något annat sätt,

8. *finansiella instrument*: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

9. *fondföretag*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 9 lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

10. *holdingbolag*: ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag, vars affärsidé är att fullfölja en eller flera affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som är ett företag som antingen

a) handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, eller

b) har etablerats inte huvudsakligen för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsredovisning eller andra offentliga handlingar,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

12. *kommissionens delegerade förordning*: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn,

13. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av förvaltaren,

14. *marknadsföring*: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadgeenligt säte inom EES,

15. *matarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond som

a) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan alternativ investeringsfond (mottagarfond till en alternativ investeringsfond), eller

b) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i fler än en mottagarfond till en alternativ investeringsfond förutsatt att dessa fonder har identiska investeringsstrategier, eller

c) på annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan mottagarfond till en alternativ investeringsfond,

16. *moderföretag och dotterföretag*: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

17. *mottagarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond i vilken en annan alternativ investeringsfond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering i enlighet med 15,

18. *nära förbindelser*: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder, med den skillnaden att det som anges om fondbolag i stället ska tillämpas på AIF-förvaltare,

19. *onoterat företag*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad,

20. *primärmäklare*: kreditinstitut, värdepappersbolag, värdepappersföretag eller annan lagreglerad enhet som står under fortlöpande tillsyn, vilka erbjuder professionella investerare tjänster för att främst finansiera eller som motpart utföra transaktioner med finansiella instrument, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, såsom clearing, avveckling, depåttjänster, värdepapperslån, skraddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

21. *professionell investerare*: en investerare som avses i 9 kap. 4 eller 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

22. *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

23. *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte anmälts för marknadsföring i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte på det sätt som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

24. *specialfond*: en alternativ investeringsfond som förvaltas enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,

25. *specialföretag för värdepapperisering*: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EU) 1075/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,

26. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

27. *särskild vinstandel*: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren,

28. *utvald verksamhetsutövare*: detsamma som i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010, och

29. värdepappersfond: detsamma som 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 18.5.2.
I paragrafen införs en ny definition av utvald verksamhetsutövare.

22.44 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen

2 §

I denna lag avses med

allvarliga brott: de former av brottslighet som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF,

finansiell analys: resultaten av de operativa och strategiska analyser som har utförts av en finansunderrättelseenhet i fullgörandet av uppgifter i enlighet med *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/xx av den xx om de mekanismer som medlemsstaterna ska inrätta för att förbinda att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och om upphävande av direktiv (EU) 2015/849*,

finansiell information: all information eller data som innehas av en finansunderrättelseenhet för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra penningtvätt och finansiering av terrorism,

finansunderrättelseenhet: den enhet som avses i 4 kap. 3 § lagen (2027:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

utländsk behörig myndighet: en myndighet som har utsetts av en annan stat som behörig enligt artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153, i den ursprungliga lydelsen.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I definitionen av finansiell analys ändras hänvisningen till fjärde penningtvättsdirektivet till att avse sjätte penningtvättsdirektivet.

Ändringen i definitionen av finansunderrättelseenhet innebär att hänvisningen till penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i den nya penningtvättslagen.

4 §

Finansunderrättelseenheten ska lämna en uppgift efter en begäran enligt 3 §, om det behövs i den behöriga myndighetens verksamhet för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra allvarliga brott *eller brott som kan föregå brott som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU)*

2018/1673 av den 23 oktober 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser.

En uppgift ska inte lämnas om det finns en sekretessbestämmelse som är tillämplig på uppgiften och övervägande skäl talar för att det intresse som sekretessen ska skydda har företrädare framför intresset av att uppgiften lämnas ut.

Paragrafen ger finansunderrättelseenheten viss skyldighet att lämna finansiell information eller finansiell analys till behöriga myndigheter. Ändringen genomför artikel 19.1 i sjätte penningtvättsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.5.1.

I *första stycket* har gjorts ett tillägg som innebär att finansunderrättelseenhetens uppgiftsskyldighet utvidgas till att även omfatta uppgifter som behövs i den behöriga myndighetens verksamhet för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra brott som föregår penningtvättsbrott, så kallade förbrott. Exempel på sådana brott är skattebrott.

5 §

En behörig myndighet får, på begäran av en utländsk behörig myndighet, lämna ut finansiell information eller finansiell analys som myndigheten har fått från finansunderrättelseenheten, om sådan information eller analys är nödvändig för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller lagföra

- penningtvätt enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/1673,
- brott som avses i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2018/1673, eller
- finansiering av terrorism enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF.

Paragrafen ger en behörig myndighet viss möjlighet att lämna finansiell information eller finansiell analys till en utländsk behörig myndighet.

Ändringarna i paragrafen är redaktionella.

22.45 Förslaget till lag om ändring i lagen (2024:114) om clearing och avveckling av betalningar

2 kap.

4 §

Vid bedömningen enligt 3 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att verksamheten bedrivs på ett sätt som är förenligt med denna lag och andra författningar, eller
2. innehavet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt *artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx av den xx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism*, eller
 - b) finansiering av terrorism enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, avseende terroristbrott enligt 4 § samma lag.

I paragrafen regleras förutsättningarna för ett svenskt företag att beviljas tillstånd att driva clearingverksamhet. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringen i *första stycket andra punkten* innebär att hänvisningen till definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen ändras så att hänvisning görs till motsvarande bestämmelser i penningtvättsförordningen.

Referenser

Offentligt tryck

Propositioner

- Prop. 1973:33 *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändringar i tryckfrihetsförordningen m. m.; given Stockholms slott den 16 februari 1973.*
- Prop. 1973:90 *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ny regeringsform och ny riksdagsordning m.m.; given Stockholms slott den 16 mars 1973.*
- Prop. 1975/76:209 *om ändring i regeringsformen.*
- Prop. 1976/77:149 *om arbetsmiljölag m.m.*
- Prop. 1979/80:2 *med förslag till sekretesslag m.m.*
- Prop. 1984/85:157 *med förslag till lag om värdepappersmarknaden.*
- Prop. 1986/87:143 *om ny riksbankslag och ändrat huvudmannaskap för riksgäldskontoret.*
- Prop. 1990/91:131 *om vissa frågor om internationellt samarbete i brottmål m.m.*
- Prop. 1998/99:19 *Ändringar i lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt, m.m.*
- Prop. 2001/02:70 *Offentlighetsprincipen och informationstekniken.*
- Prop. 2001/02:72 *Ändringar i regeringsformen – samarbetet i EU m.m.*
- Prop. 2001/02:111 *Kallelser av barn och ungdomar till domstols-sammanträde, m.m.*
- Prop. 2002/03:139 *Reformerade regler för bank- och finansieringsrörelse.*

- Prop. 2004/05:164 *Tullverkets brottsbekämpning – Effektivare uppgiftsbehandling.*
- Prop. 2005/06:11 *Maskeringsförbud.*
- Prop. 2005/06:161 *Sekretessfrågor – Skyddade adresser m.m.*
- Prop. 2006/07:5 *Nya kapitaltäckningregler.*
- Prop. 2008/09:70 *Genomförandet av tredje penningtvättsdirektivet.*
- Prop. 2008/09:150 *Offentlighets- och sekretesslag.*
- Prop. 2009/10:80 *En reformerad grundlag.*
- Prop. 2009/10:85 *Integritet och effektivitet i polisens brottsbekämpande verksamhet.*
- Prop. 2009/10:217 *Kreditvärderingsinstitut.*
- Prop. 2010/11:110 *Ändrade kapitaltäckningsregler.*
- Prop. 2011/12:40 *Ändrad tillsyn över kreditvärderingsinstitut.*
- Prop. 2011/12:171 *Samverkan för att förebygga ungdomsbrottslighet.*
- Prop. 2011/12:175 *Blankning.*
- Prop. 2012/13:72 *OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.*
- Prop. 2012/13:192 *Sekretess i det internationella samarbetet.*
- Prop. 2013/14:70 *Ökad insyn i partiets och valkandidaters finansiering.*
- Prop. 2013/14:110 *En ny organisation för polisen.*
- Prop. 2013/14:121 *En effektivare kriminalisering av penningtvätt.*
- Prop. 2014/15:80 *Införande av vissa internationella standarder i penningtvättslagen.*
- Prop. 2014/15:96 *Säkring av bevis vid Konkurrensverkets Platsundersökningar.*
- Prop. 2015/16:9 *Genomförande av Solvens II-direktivet på försäkringsområdet.*
- Prop. 2015/16:65 *Utlänningsdatalag.*
- Prop. 2016/17:22 *Effektiv bekämpning av marknadsmissbruk.*
- Prop. 2016/17:56 *Kontroller och inspektioner i Sverige av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning.*
- Prop. 2016/17:78 *Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om faktablad för Priip-produkter.*

- Prop. 2016/17:91 *Tullbrottsdatalag*
- Prop. 2016/17:129 *Tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner.*
- Prop. 2016/17:162 *Nya regler om marknader för finansiella instrument (MiFID II och MiFIR).*
- Prop. 2016/17:173 *Ytterligare åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*
- Prop. 2016/17:180 *En modern och rättssäker förvaltning – ny förvaltningslag.*
- Prop. 2017/18:7 *Skadestånd och Europakonventionen.*
- Prop. 2017/18:105 *Ny dataskyddslag.*
- Prop. 2017/18:142 *Författningsändringar på finansmarknadsområdet med anledning av EU:s dataskyddsförordning.*
- Prop. 2017/18:232 *Brottsdatalag.*
- Prop. 2017/18:234 *Lag om flygpassageraruppgifter i brottsbekämpningen.*
- Prop. 2018/19:12 *Utökade möjligheter för Skatteverket att bekämpa brott.*
- Prop. 2018/19:33 *Behandling av personuppgifter samt registrering och användning av fordon på vägtrafikområdet.*
- Prop. 2018/19:38 *Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.*
- Prop. 2018/19:125 *Tillsyn över och ingripanden mot advokater och advokatbolag vid tillämpning av penningtvättslagen.*
- Prop. 2018/19:150 *Skärpta åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*
- Prop. 2018/19:163 *Ny lag om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter.*
- Prop. 2019/20:37 *Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering.*
- Prop. 2019/20:55 *Återkoppling vid rapportering om misstänkt penningtvätt och finansiering av terrorism och vissa andra frågor.*
- Prop. 2019/20:83 *Ett nytt konto- och värdefackssystem.*

- Prop. 2020/21:24 *Ändrade krav på insiderförteckningar och några tillsynsfrågor.*
- Prop. 2020/21:163 *Förebyggande av våld i nära relationer.*
- Prop. 2020/21:184 *Nya EU-bestämmelser om tullkontroller av kontanta medel.*
- Prop. 2021/22:59 *Ett ändamålsenligt skydd för tryck- och yttrandefriheten.*
- Prop. 2021/22:127 *Bättre tillgång till finansiell information i brottsbekämpningen.*
- Prop. 2021/22:133 *En samlad straffrättslig terrorismlagstiftning.*
- Prop. 2021/22:227 *Kompletteringar till EU:s nya gräns- och kustbevakningsförordning och förtydliganden i regler om unga lagöverträdare.*
- Prop. 2021/22:251 *Samverkan mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*
- Prop. 2022/23:116 *Ett granskningssystem för utländska direktinvesteringar till skydd för svenska säkerhetsintressen.*
- Prop. 2023/24:2 *Höständringsbudget för 2023.*

Riksdagsskrivelser

- Rskr. 2016/17:341.
- Rskr. 2019/20:38.

Utskottsbetänkanden

- 2015/16:FiU7 *Genomförande av Solvens II-direktivet på försäkringsområdet.*
- 2016/17:FiU32 *Ytterligare åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*
- 2019/20:FiU15 *Skärpta åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

Yttranden av Lagrådet

Genomförande av tredje penningtvättsdirektivet, beslut 2008-10-28.

Statens offentliga utredningar (SOU)

SOU 1999:31 *Tillsyn över advokater m.m.*

SOU 2007:23 *Genomförande av tredje penningtvättsdirektivet.*

SOU 2016:8 *Ytterligare åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

SOU 2016:13 *Palett för ett stärkt civilsambälle.*

SOU 2017:39 *Ny dataskyddslag. Kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning.*

SOU 2019:52 *Sverige och bankunionen.*

SOU 2021:42 *Stärkta åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

SOU 2023:34 *Bolag och brott – några åtgärder mot oseriösa företag.*

SOU 2023:69 *Ökat informationsflöde till brottsbekämpningen. En ny huvudregel.*

SOU 2024:7 *Ett säkrare och mer tillgängligt fastighetsregister.*

Departementsserien (Ds)

Ds 2007:43 *Behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet.*

Ds 2021:9 *Anpassning av svensk rätt till EU:s nya in- och utrese-system.*

Ds 2021:19 *Anpassning av svensk rätt till EU:s nya system för reseuppgifter och resetillstånd.*

Ds 2023:30 *Anpassning av svensk rätt till den reviderade VIS-förordningen.*

Regeringsuppdrag och regleringsbrev

Regeringens skrivelser och beslut

Finansdepartementet, *Genomförande av 2018 års ändringsdirektiv till EU:s fjärde penningtvättsdirektiv*, Fi2018/03025/B.

Justitiedepartementet, *Riksrevisionens rapport om Ekobrottsmyndighetens arbete mot den organiserade ekonomiska brottsligheten*, Skr. 2021/22:205.

Finansdepartementet, *Förstärkt reglering av valutaväxlare och andra finansiella institut*, Fi2022/02140.

Finansdepartementet, *2023 års redogörelse för företag med statligt ägande*, Skr. 2022/23:140.

Finansdepartementet, *Åtgärder mot missbruk av alternativa betalningssystem*, Fi2024/00365.

Finansdepartementet, *En ny EU-reglering om marknader för kryptotillgångar*, Fi2024/00366.

Finansdepartementet, *Avvecklande av statliga kasinon och en effektivare penningtvättstillsyn*.

Myndighetsrapporter och beslut m.m.

Bolagsverket. *Slutrapport regeringsuppdrag Registret över verkliga huvudmän*. AD 1173/2020.

Brottsförebyggande rådet. *Penningtvättsbrott. En uppföljning av lagens tillämpning*. Rapport 2019:17.

Ekobrottsmyndigheten. *Ekobrottsmyndigheten – arbetet mot den organiserade ekonomiska brottsligheten*. RiR 2021:30.

Finansinspektionen. *Beslut om varning och sanktionsavgift*. FI Dnr 18-21044 och 19-7504.

Finansinspektionen. *Beslut om anmärkning och sanktionsavgift*. FI Dnr 19-8698.

Integritetsskyddsmyndigheten. *Rättsligt ställningstagande IMYRS 2021:1 – innebörden av begreppet ”personuppgifter som rör lagöverträdelse som innefattar brott” i artikel 10 i dataskyddsförordningen*.

- Integritetsskyddsmyndighetens beslut den 30 september i dnr DI-2021-2183.
- Polismyndigheten. *Finanspolisens årsrapport 2021*.
- Polismyndigheten. *Finanspolisens årsrapport 2022*.
- Polismyndigheten. *Finanspolisens årsrapport 2023*.
- Polismyndigheten. *Myndighetsgemensam lägesbild organiserad brottslighet 2021*, A562.287/2021.
- Polismyndigheten med flera. *Nationell riskbedömning av penningtvätt och finansiering av terrorism i Sverige 2019*, Dnr A303.013/2019.
- Polismyndigheten. *Penningtvätt på spelmarknaden*, Dnr A102.215/2021.
- Polismyndigheten med flera. *Nationell riskbedömning av penningtvätt och finansiering av terrorism i Sverige 2020/2021*, Dnr A052.211/2021.
- Polismyndigheten. *Penningtvätt via växlingskontor*. Dnr A653.966/2021.
- Spelinspektionen *Kortfattad information om penningtvättslagen*.
- Riksbanken. *Så betalar svenskarna 2020*.
- Riksrevisionen, *Ekobrottsmyndigheten – arbetet mot den organiserade brottsligheten*, RiR 2021:30.
- Åklagarmyndigheten, *Riksåklagarens riktlinjer om överprövning och annan prövningsverksamhet*, RÅR 2013:1.

EU-rätt

Kommissionen

- Meddelande från kommissionen om en handlingsplan för en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism*, (C/2020/2800).

Rättsfall

EU-domstolen

Dom WM och Sovim SA, C-37/20 och C-601/20, EU:C:2022:912.

Högsta förvaltningsdomstolen

RÅ 1986 ref. 150.

RÅ 1991 ref. 58.

RÅ 1999 ref. 26.

RÅ 1991 ref. 109.

RÅ 2005 ref. 84.

RÅ 2007 ref. 45.

HFD 2014 ref. 12.

HFD 2015 ref. 49.

HFD 2016 ref. 8.

HFD 2020 ref. 26.

HFD 2020 not. 33.

HFD 2021 ref 10.

Högsta domstolen

NJA 1953 s. 460.

NJA 1958 s. 438.

NJA 1973 s. 341.

NJA 1977 s. 573.

NJA 1987 s. 394.

NJA 1989 s. 502.

NJA 2008 s. 255.

NJA 2013 s. 223.

NJA 2018 s. 936.

NJA 2020 s. 1061.

NJA 2022 s. 592.

Högsta domstolens beslut 2 februari 2023 i mål nr Ö 5686-22.

Förvaltningsrätterna

Förvaltningsrätten i Stockholms dom i mål nr 28259–20.

Litteratur

Utsökningsbalken, kommentar Norstedts Juridik, Torkel Gregow m.fl., publicerad digitalt 2023-12-07.

Offentlighets- och sekretesslag, Lexinokommentar, Kristina Ahlström, publicerad digitalt 2022.

Offentlighets- och sekretesslag, kommentar Norstedts Juridik, Eva Lenberg m.fl., publicerad digitalt 2024-06-19.

Regeringsformen, Karnovkommentar, Henrik Jermsten, publicerad digitalt, uppdaterad per 1 januari 2024.

Övrigt

Artikel 29-arbetsgruppen för skydd av personuppgifters yttrande 6/2014 om begreppet den registeransvariges berättigade intressen i artikel 7 i direktiv 95/46/EG, WP 217.

Finansinspektionens pressmeddelande 15 april 2020.

<http://www.fi.se/sv/publicerat/nyheter/2020/finansinspektionen-och-polisen-okar-samarbetet-for-att-bekampa-penningtvatt/> (hämtat 23 februari 2023).

Sveriges advokatsamfund, Cirkulär nr 28/2015, *Information angående en effektivare tillsyn av advokatbyråer*.

Sveriges advokatsamfund, *Vägledning för advokater och advokatbyråer beträffande lagstiftning genom bekämpning av penningtvätt och terroristfinansiering – den svenska penningtvättslagstiftningen i ett advokatperspektiv*, antagen den 3 oktober 2019.

Sveriges advokatsamfund, *En proaktiv tillsyn över advokater och advokatbyråer – En fråga om kvalitet och förtroende, liksom oberoende och självreglering*.

Särskilt yttrande

Särskilt yttrande av experterna Hannah Kroksson och Johan Karlsson

Ordföranden Hannah Kroksson, Forum – idéburna organisationer med social inriktning och förbundsjuristen Johan Karlsson, Riksidrottsförbundet, förordnade experter i 2022 års penningtvättsutredning (utredningen), lämnar härmed ett särskilt yttrande om utredningen.

Utredningen fick ett tilläggsdirektiv den 31 mars 2023 där man *särskilt skulle analysera hur förslaget förhåller sig till regeringsformens förbud mot tvång att ge till känna sin åskådning i politiskt, religiöst, kulturellt eller annat sådant hänseende men också dess förbud mot åsiktsregistrering (2 kap. 2 och 3 §§) och säkerställa att förslaget inte tillämpas i strid med dessa förbud, och ta ställning till vilka ingripanden vid överträdelser av skyldigheten för olika slag av juridiska personer att anmäla uppgifter för registrering som är effektiva, proportionerliga och avskräckande, inte minst mot bakgrund av den administrativa och kostnadsmässiga bördan för de juridiska personerna som registrering kan medföra. Utredningen skulle också särskilt analysera förslagets konsekvenser för Bolagsverket och den ideella sektorn.*

Utredningen har i stor utsträckning har lyssnat på den ideella sektorn, exempelvis skriver utredningen att ideella föreningar inte har någon verklig huvudman men att man i stället ska registrera ledande företrädare för föreningen.

Vi ser fortfarande betydande risker med utredningens förslag samt att konsekvenserna är oöverblickbara. Om samtliga ideella föreningar och deras företrädare ska registreras, oavsett om de bedriver ekonomisk verksamhet eller inte, så innebär det en ökad administrativ börda vilket kan få negativa konsekvenser för människor som arbetar och engageras sig ideellt. Vi oroas också över att den demokratiska orga-

nisering som i dag sker, med årsmötet, årlig medlemskontroll och uppföljning i form av våra demokratiska strukturer, ska upplevas styrd och kontrollerad utifrån snarare än inifrån – vilket kan ha effekten att en mer o-demokratisk organisering ersätter idag fungerande demokratiska strukturer. Redan idag ser vi att det blir vanligare att privata bankkonton ersätter föreningars konton då det är en för tung administration att bedriva ekonomin inom föreningen. Detta leder till mindre kontroll, inte ökad insyn.

En registrering av samtliga ideella föreningar och dess företrädare är i praktiken omöjlig men förslaget och ambitionen innebär framförallt att opinionsfriheterna i 2 kap. regeringsformen riskerar att inskränkas och en djupare analys av detta är nödvändig. Om samtliga ledamöter i en styrelse inklusive övriga firmatecknare för en organisation ska registreras så innebär det att vi registrerar exempelvis alla judiska församlingar och deras företrädare i ett register. Det innebär också att vi registrerar omyndiga och barn som exempelvis är med i en skolidrottsförening. Det innebär även att företrädare för skytteklubbar hamnar i register som i fel händer kan innebära en risk för dessa företrädare. Det innebär exempelvis också att vi registrerar företrädare för organisationer med politiskt syfte. Innebär det i sin tur att detta inskränker föreningsfriheten, mötesfriheten, informationsfriheten och yttrandefriheten? Utredningens förslag riskerar att leda till ett minskat och skadat civilsamhälle.

Det går även att fråga sig om ett obligatoriskt register som kräver någon form av godkännande i sig innebär att vi indirekt skapar någon form av associationsrättslig föreningslagstiftning som svenska ideella förening ska följa. I ett försök att organisera mer riskerar vi återigen att organisera mindre. Det har exempelvis inte varit ett krav tidigare att ideella föreningar måste ha ett organisationsnummer för att anses vara en juridisk person. Men med utredningens förslag så ska alla föreningar registreras och det i sig kräver att föreningen har ett organisationsnummer. Det kan orimligen vara i enlighet med hur vi vill se ett levande civilsamhälle i Sverige?

Vi menar att utredningen har saknat möjlighet till en klagörande och välgrundad konsekvensanalys för det svenska civilsamhället, då vi sammantaget ser påtagliga risker hur utredningens förslag kan få en betydande negativ påverkan på det svenska civilsamhället.

Kommittédirektiv 2022:76

EU:s lagstiftningspaket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Beslut vid regeringssammanträde den 16 juni 2022

Sammanfattning

Inom Europeiska unionen (EU) pågår förhandlingar om ändringar av regelverket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Förhandlingarna förväntas vara klara under våren 2023. En särskild utredare ska lämna förslag till de författningsändringar som behövs för att anpassa svensk rätt till de ändringar i regelverket som blir resultatet av förhandlingarna.

Utredaren ska särskilt ta ställning till

- vilka verksamhetsutövare som bör omfattas av det nya regelverket,
- om verksamhetsutövare bör få tillgång till konto- och värdefacksystemet,
- hur uppgifterna i registret över verkliga huvudmän kan bli mer korrekta, adekvata och aktuella,
- vilken myndighet som ska övervaka Svenska advokatsamfundets penningtvättstillsyn vid tillämpning av det nya regelverket,
- behovet av anpassningar av svensk rätt för att svenska myndigheter och anställda i myndigheterna ska kunna fullgöra sina uppgifter i förhållande till den nya EU-myndigheten Amla (Anti-Money Laundering Authority), och

- om tillgången till uppgifter i penningtvätsregistret för brottsbekämpande myndigheter bör utökas.

Uppdraget ska redovisas senast den 31 augusti 2024.

Arbetet med att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism

EU:s regelverk om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism finns huvudsakligen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (fjärde penningtvättsdirektivet) samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.

Regelverket ställer krav på att fysiska och juridiska personer (verksamhetsutövare) som bedriver verksamhet i vilken det finns risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska vidta åtgärder för att förebygga, förhindra och upptäcka att deras verksamheter utnyttjas. Det handlar om finansiella verksamhetsutövare som t.ex. banker men också om icke-finansiella företag som t.ex. advokater, fastighetsmäklare, spelbolag och revisorer. Regelverket ställer också krav på tillsynsmyndigheternas arbete och att det i varje land ska finnas en särskild finansunderrättelseenhet. I Sverige är Polismyndigheten (finanspolissektionen) finansunderrättelseenhet.

I svensk rätt genomförs fjärde penningtvättsdirektivet bl.a. i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen), lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän (registerlagen) och lagen (2020:272) om konto- och värdefacksystem.

EU-paketet

Europeiska kommissionen har tagit fram förslag för att förbättra EU:s system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Förslagen har presenterats som ett lagstiftningspaket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (EU-paketet).

EU-paketet omfattar bl.a. tre rättsakter som är av intresse för uppdraget:

- En ny EU-förordning som ersätter större delen av fjärde penningtvättsdirektivet (COM(2021) 420).
- Ett nytt EU-direktiv som ersätter de delar av det fjärde penningtvättsdirektivet som inte överförs till förordningen (COM(2021) 423).
- En ny EU-förordning som skapar en ny myndighet på EU-nivå (COM(2021) 421), vars uppgift är att förhindra att unionens finansiella system används för penningtvätt och finansiering av terrorism.

Kommissionen har också föreslagit förändringar i förordningen (EU) 2015/847 (COM(2021) 422). Ändringarna innebär i huvudsak att vissa överföringar av kryptotillgångar ska omfattas av samma informationskrav som t.ex. banköverföringar. Detta förslag har under förhandlingarna brutits ut ur paketet och förhandlats separat. Det ingår därför inte i uppdraget.

Förslaget att ersätta större delen av fjärde penningtvättsdirektivet med en EU-förordning avser att minska skillnader i tillämpningen mellan medlemsstaterna. Kommissionen menar att skillnader i medlemsstaternas genomförande av direktivet har medfört belastningar och kostnader för de som tillhandahåller gränsöverskridande tjänster samt luckor i regleringen som kan utnyttjas av den som vill tvätta pengar eller finansiera terrorism. I den utsträckning kommissionen anser att medlemsstaterna fortsatt bör ha flexibilitet när det gäller hur bestämmelserna ska genomföras, föreslås i stället att bestämmelserna förs över till ett nytt direktiv.

Uppdraget att lämna de förslag till de författningsändringar som behövs för att anpassa svensk rätt till EU-paketet

De bestämmelser som i dag finns i fjärde penningtvättsdirektivet och som i svensk rätt bl.a. genomförts i penningtvättslagen, registerlagen och lagen om konto- och värdefacksystem kommer framöver finnas dels i den nya EU-förordningen, dels i det nya direktivet.

Flera av de nuvarande bestämmelserna i penningtvättslagen och registerlagen kommer att regleras i EU-förordningen. Det bör därför säkerställas att svensk rätt får en ändamålsenlig utformning ur en materiell, språklig och redaktionell synvinkel, t.ex. att den nya svenska regleringen – med upphävande av penningtvättslagen och registerlagen – samlas i en och samma lag.

EU-paketet innehåller vissa nationella valmöjligheter. Medlemsstaterna får t.ex. när det i den nationella riskbedömningen identifieras fall av högre risk kräva att verksamhetsutövare tillämpar skärpta åtgärder för kundkännedom och vid behov specificera dem (artikel 28.5 i COM(2021) 420). Vidare får medlemsstaterna i vissa fall tillåta eller kräva att uppgifter eller handlingar lagras i ytterligare fem år utöver den ordinarie lagringstiden (artikel 56.4 andra stycket i COM(2021) 420, jfr 5 kap. 4 § penningtvättslagen). När det gäller förbudet för personer som handlar med varor eller tillhandahåller tjänster att godta eller göra en kontantbetalning över 10 000 euro eller motsvarande, får medlemsstaterna också anta lägre gränser (artikel 59.2 i COM(2021) 420).

I svensk rätt har det införts bestämmelser vid sidan av vad som följer av fjärde penningtvättsdirektivet. Skyldigheten för verksamhetsutövare att lämna uppgifter som behövs i en utredning om penningtvätt eller finansiering av terrorism till Polismyndigheten och möjligheten för samma myndighet att besluta om dispositionsförbud har t.ex. utvidgats till att även omfatta Säkerhetspolisen (4 kap. 6 och 11 §§ penningtvättslagen). Vidare är inte bara tillsynsmyndigheter skyldiga att underrätta finanspolissectionen om omständigheter som upptäckts och som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism. En sådan skyldighet gäller även för andra myndigheter som hanterar kontanter, t.ex. Kronofogdemyndigheten (4 kap. 4 § samma lag).

Utredaren ska därför lämna förslag till de författningsändringar som behövs för att

- anpassa och komplettera svensk rätt med anledning av de nya EU-förordningarna, och
- i svensk rätt genomföra det nya EU-direktivet.

I den utsträckning EU-paketet ger medlemsstaterna valmöjligheter eller annars medger utrymme för att i nationell rätt ställa upp mer långtgående krav eller anpassa bestämmelserna till nationella förhållanden ska utredaren sträva efter att slå vakt om den nuvarande svenska regleringen och beakta svenska förhållanden. Det gäller t.ex. i fråga om ytterligare verksamheter helt eller delvis ska omfattas av regelverket, vilket under vissa omständigheter är förenligt med den nya förordningen. Utredaren bör belysa olika alternativ samt redovisa för- och nackdelar med dem. Med utgångspunkt i att regelverket ska vara riskbaserat och proportionerligt bör utredaren också försäkra sig om att regelverket inte leder till försämrade förutsättningar att vidta åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Utredaren ska ta fram en parallelluppställning, dvs. en förteckning över de bestämmelser som i svensk rätt genomför var och en av artiklarna i det nya direktivet. I den mån de nya EU-förordningarna förutsätter att nationella bestämmelser införs ska även detta framgå av parallelluppställningen.

Vilka verksamhetsutövare ska omfattas?

Vilka verksamhetsutövare som ska omfattas av regelverket anges i förordningen (artikel 3 i COM(2021) 420). Samtidigt ska medlemsstaterna kunna tillämpa regelverket på sådana ytterligare verksamhetsutövare som antingen redan omfattas av nationell rätt eller som enligt en nationell riskbedömning är utsatta för risk för penningtvätt och finansiering av terrorism (artikel 3 i COM(2021) 423). I likhet med vad som gäller i dag ges medlemsstaterna fortsatt möjlighet att undanta vissa speltjänster och finansiella aktiviteter (artikel 4 och 5 i COM(2021) 420).

I förhållande till EU-paketet omfattar penningtvättslagen fler verksamhetsutövare, bl.a. kontanthandlare, pantbanker och vissa auktionsplattformar för handel med utsläppsrätter (1 kap. 2 och 5 §§ pen-

ningtvättslagen). Kravet på att auktionsplattformar för handel med utsläppsätter ska omfattas av lagen har införts i syfte att leva upp till förordning (EU) nr 1031/2010. Penningtvättslagen innehåller vidare specifika bestämmelser i förhållande till vissa av dessa aktörer (se 3 kap. 6 §). Från penningtvättslagens tillämpning undantas vissa speltjänster (1 kap. 2 § andra stycket och 8 kap. 1 § 1).

I rapporten nationell riskbedömning av penningtvätt och finansiering av terrorism i Sverige 2020/2021 s. 32 (Polismyndigheten, dnr A052.211/2021) anges att det kan finnas behov av att helt eller delvis tillämpa regelverket för ytterligare verksamhetsutövare.

Utredaren ska därför

- överväga, med utgångspunkt i att de verksamheter som i dag är undantagna från regelverket också fortsatt bör vara det, hur befintliga verksamhetsutövare bör inordnas i det nya regelverket, och
- lämna förslag till de författningsändringar som behövs.

Bör tillgången till konto- och värdefackssystemet utvidgas?

EU-paketet innebär att en gemensam, europeisk åtkomstpunkt ska bildas för att koppla samman de nationella mekanismer som införs för att fastställa identiteten hos personer som innehar eller kontrollerar vissa bank- eller betalkonton och värdefack. Åtkomstpunkten ska utvecklas och drivas av kommissionen. Medlemsstaterna ska säkerställa att endast de uppgifter som enligt paketet ska finnas i mekanismen görs tillgängliga genom den nationella mekanismen och den gemensamma åtkomstpunkten (artikel 14 i COM(2021) 423).

Bestämmelser som genomför kraven på en nationell mekanism i fjärde penningtvättsdirektivet finns i lagen (2020:272) om konto- och värdefackssystem. Det skulle kunna underlätta för verksamhetsutövare att utföra åtgärder för kundkännedom, övervaka pågående affärsförbindelser och bedöma enskilda transaktioner om även verksamhetsutövare, i tillägg till de myndigheter som i dag har tillgång till systemet, skulle få tillgång till systemet i syfte att identifiera innehavaren av ett konto. Samtidigt finns det i Sverige ett mycket stort antal verksamhetsutövare av olika slag, t.ex. advokater, fastighetsmäklare, revisorer och de som bedriver spelverksamhet. En utvidgning av tillgången till systemet till vissa verksamhetsutövare väcker därför frågor om skyddet för kunders personliga integritet.

Utredaren ska därför

- överväga, med utgångspunkt i erfarenheter från andra länder med motsvarande system, om vissa kategorier av verksamhetsutövare, t.ex. kreditinstitut vid kreditgivning, bör ges tillgång till uppgifterna i systemet i syfte att effektivare kunna förebygga, upptäcka och förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism,
- analysera vilka konsekvenser det skulle medföra för den personliga integriteten att utvidga tillgången till verksamhetsutövare som behöver uppgifterna i systemet,
- lämna förslag till de författningsändringar som behövs.

Särskilt om Bolagsverkets register över verkliga huvudmän

I stort sett alla juridiska och vissa fysiska personer är skyldiga att ha tillförlitliga uppgifter om vem som är deras verkliga huvudman, att tillhandahålla uppgifterna till andra och att anmäla dessa för registrering. Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om verkliga huvudmän finns i ett centralt register. Vidare ska medlemsstaterna fastställa regler om effektiva, proportionella och avskräckande åtgärder eller sanktioner som ska gälla vid överträdelse av skyldigheterna (artikel 45 och 49 i COM(2021) 420 och artikel 10 i COM(2021) 423).

Bolagsverket ska föra ett register över verkliga huvudmän och andra uppgifter som anmäls (3 kap. 1 § registerlagen). Om det finns brister i en anmälan, uppgifter inte anmälts för registrering eller det kan antas att uppgift i en anmälan eller registret är felaktig får Bolagsverket förelägga den juridiska personen att vidta rättelse. I vissa fall kan Bolagsverket vägra registrering eller ta bort uppgifter från registret (3 kap. 2–4 §§ samma lag). Om en juridisk person eller en trust inte följer ett föreläggande, får Bolagsverket vid vite förelägga den juridiska personen eller trusten eller den verkställande direktören, en styrelseledamot eller en annan motsvarande befattningshavare att inom en viss tid göra en anmälan eller ge in uppgifter som den juridiska personen är skyldig att lämna (3 kap. 6 och 9 §§ samma lag). De verksamhetsutövare och myndigheter som använder registret ska anmäla till Bolagsverket om det finns anledning att misstänka att uppgifterna i registret är felaktiga (3 kap. 5 § samma lag).

Registret syftar till att ge information om vem eller vilka som står bakom en juridisk person. Sådan information kan bidra till att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Det är viktigt att uppgifterna i registret är korrekta, adekvata och aktuella samt att registret inte utnyttjas av kriminella för att med felaktiga uppgifter dölja vem som är verklig huvudman i en juridisk person.

Utredaren ska därför

- överväga hur uppgifterna i registret kan bli mer korrekta, adekvata och aktuella, och
- lämna förslag till författningsändringar som behövs.

Hur bör övervakningen av självreglerande organ skötas?

För vissa verksamhetsutövare får medlemsstaterna tillåta att tillsynen enligt regelverket utförs av ett självreglerande organ. EU-paketet innebär dock att det införs ett krav på att ett självreglerande organs tillsynsaktiviteter ska övervakas av en myndighet. Myndigheten ska ansvara för att verifiera att det självreglerande organet uppfyller kraven för att få utöva tillsynen, utfärda riktlinjer gällande utförandet av uppdraget, se till att det självreglerande organet utför sina uppdrag med högsta standard och granska de undantag som godkänts från skyldigheten att upprätta en enskilt dokumenterad riskbedömning. Myndigheten ska ha tillräckliga befogenheter för att utföra sitt uppdrag och bl.a. kunna kräva viss information och utfärda vissa instruktioner till det självreglerande organet. Vidare innebär EU-paketet en skyldighet för myndigheten att underrätta brottsbekämpande myndigheter om överträdelse som omfattas av straffrättsliga påföljder och att i en årsrapport offentliggöra viss information (artikel 38 i COM (2021) 423).

Tillsynen över att advokater och advokatbolag följer penningtvättslagen har i Sverige anförtratts ett självreglerande organ, nämligen Sveriges advokatsamfund (7 a kap. 1 och 2 §§ penningtvättslagen). Att det inte är en myndighet som utövar tillsyn över advokater och advokatbolag hänger samman med principen om ett oberoende advokatväsende och risken för att advokaters oberoende ställning skulle kunna komma i fara genom myndighetstillsyn.

Sveriges advokatsamfund står i dag under tillsyn av Justitiekanslern i den mån samfundets verksamhet avser myndighetsutövning (se 1 §

och 3 § första stycket 3 lagen [1975:1339] om Justitiekanslerns tillsyn, 8 kap. 6 och 8 §§ rättegångsbalken samt SOU 1999:31 s. 66). När det gäller samfundets tillsyn över penningtvättslagen får samfundet ingripa genom beslut om bl.a. erinran eller varning. Beslut om sanktionsavgift och om tillfälligt förbud att ingå i ett advokatbolags ledning fattas dock av Länsstyrelsen i Stockholms län efter överlämnande från samfundet (7 kap. 6 och 7 §§ penningtvättslagen).

Om EU antar förslaget att självreglerande organs tillsynsverksamhet ska övervakas av en myndighet, behöver en myndighet utses för uppgiften. För att genomföra direktivet behöver det i sådant fall säkerställas att det finns en myndighet som har de uppgifter och befogenheter som krävs utan att det medför en omotiverad administrativ belastning för myndigheten.

Utredaren ska därför

- ta ställning till vilken myndighet som, med beaktande av hur tillsynen av advokater i dag är organiserad, bör utses,
- föreslå hur myndighetens övervakning av Sveriges advokatsamfunds tillsyn över advokater och advokatbolag ska utformas så att det beaktar rättsstatsprincipens krav på ett självständigt och oberoende advokatsamfund, och
- lämna förslag till de författningsändringar som behövs.

Särskilt om den nya EU-myndigheten Amla

EU-paketet innebär att en ny myndighet på EU-nivå (Amla, Anti-Money Laundering Authority) ska inrättas. Amla ska framför allt få uppgifter på tillsynsområdet och vara ett stöd för nationella finansunderrättelseenheter. Dessutom ska Amla få befogenhet att utveckla tekniska standarder, riktlinjer och rekommendationer.

Amla föreslås utöva direkt tillsyn över vissa verksamhetsutövare på finansmarknadsområdet (direkt tillsyn). Amla ska även i vissa andra fall kunna ta över den direkta tillsynen från nationella tillsynsmyndigheter efter beslut av kommissionen när den nationella tillsynen inte fungerar tillfredsställande. I samtliga fall ska den direkta tillsynen gälla under en tidsbegränsad period och utövas i samarbete med nationella tillsynsmyndigheter. Amla ska vidare samordna och utvärdera de nationella tillsynsmyndigheterna inom både den finansiella och den icke-

finansiella sektorn. När det uppmärksammats brister i den nationella tillsynen ska Amla också ha vissa befogenheter att agera i enskilda fall i förhållande till tillsynsmyndigheter som inte är verksamma på finansmarknadsområdet.

Amla:s uppgift att vara ett stöd för finansunderrättelseenheterna ska omfatta bl.a. att ge assistans i och utveckla former för gemensamma analyser i gränsöverskridande fall. Vidare ska Amla utveckla gemensamma format för hur misstänkta transaktioner ska rapporteras och ansvara för driften av en teknisk plattform för säker kommunikation mellan nationella finansunderrättelseenheter.

EU-paketet innebär alltså att Amla ska ha vissa befogenheter i förhållande till verksamhetsutövare som står under direkt tillsyn. EU-paketet innebär vidare att Amla ska samarbeta med nationella tillsynsmyndigheter, kommunicera och utbyta information med finansunderrättelseenheter samt ha möjlighet att använda nationella myndigheters anställda i sin verksamhet. Det finns därför anledning att särskilt belysa frågor om förhållandet mellan Amla och svenska myndigheter, bl.a. med beaktande av arbetsrättsliga frågor.

Utredaren ska därför

- kartlägga ansvarsfördelningen mellan svenska myndigheter och Amla,
- överväga behovet av anpassningar av svensk rätt för att svenska myndigheter och anställda i myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter, och
- lämna förslag till de författningsändringar som behövs.

Uppdraget att överväga om tillgången till uppgifter i penningtvättsregistret ska utökas

Vid Polismyndigheten förs ett penningtvättsregister (5 kap. 18 § lagen [2018:1693] om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område). I det behandlas bl.a. uppgifter om misstänkt penningtvätt och finansiering av terrorism som rapporteras av verksamhetsutövare enligt penningtvättslagen.

Bara tjänstemän vid Finanspolissektionen har tillgång till uppgifter i penningtvättsregistret (2 § första stycket förordningen [2018:1942] om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens om-

råde). Andra delar av Polismyndigheten och andra brottsbekämpande myndigheter kan få ut uppgifter från penningtvättsregistret genom att skicka förfrågningar till Finanspolissektionen. De har dock inte möjlighet att göra sökningar i penningtvättsregistret.

Det är angeläget att brottsbekämpande myndigheter har bästa möjliga förutsättningar för att bedriva ett effektivt arbete. En utökad tillgång till uppgifter i penningtvättsregistret kan vara ett sätt att förbättra effektiviteten i den brottsbekämpande verksamheten hos t.ex. Säkerhetspolisen och delar av Polismyndigheten. Dessutom är tillgången till finansiell information central för underrättelseverksamheten vid Ekobrottsmyndigheten. Enligt Riksrevisionen bidrar avsaknaden av direkt tillgång till penningtvättsregister till att underrättelseverksamheten vid Ekobrottsmyndigheten inte kan bedrivas effektivt (RiR 2021:30: Ekobrottsmyndigheten – arbetet mot den organiserade ekonomiska brottsligheten).

Som regeringen pekat på i skrivelsen Riksrevisionens rapport om Ekobrottsmyndighetens arbete mot den organiserade ekonomiska brottsligheten (skr. 2021/22:205) kan frågan om tillgång till penningtvättsregistret behöva övervägas på nytt. Mot denna bakgrund finns det skäl att överväga om andra delar av Polismyndigheten än Finanspolissektionen, underrättelseverksamheten vid

Ekobrottsmyndigheten, Säkerhetspolisen eller andra brottsbekämpande myndigheter bör få utökad tillgång till penningtvättsregistret och, i så fall, i vilka former.

Frågan om tillgång till penningtvättsregistret är dock komplicerad, bl.a. eftersom registret innehåller känslig ekonomisk information och speciell underrättelseinformation. Uppgifterna får registreras innan någon analys av uppgifternas relevans ur brottsbekämpningsperspektiv har gjorts (prop. 2009/10:85 s. 179, 242 och 243 och prop. 2013/14:110 s. 449 och 450).

I sammanhanget måste det också beaktas att de uppgifter som behandlas i registret till stor del består av uppgifter som verksamhetsutövare rapporterar enligt penningtvättslagen. Att verksamhetsutövare ska rapportera misstänkt penningtvätt och finansiering av terrorism följer av unionsrätten. Rapporteringen ska ske till finansunderrättelseenheten (FIU), i Sverige finanspolissektionen. FIU ska vara den enda centrala nationella enhet som ansvarar för att ta emot och analysera misstänkta transaktioner och annan information som är relevant för penningtvätt eller finansiering av terrorism och som

lämnas in av verksamhetsutövare. Det ställs dessutom krav på att FIU ska vara operativt oberoende och självständig, vilket innebär att den ska ha behörighet och kapacitet att utföra sina uppgifter fritt, inbegripet att kunna fatta självständiga beslut om att analysera, begära och sprida specifik information. När en finansunderrättelseenhet existerar inom en annan myndighets befintliga struktur ska finansunderrättelseenhetens kärnfunktioner vara oberoende och operativt avskilda från värdmyndighetens andra funktioner. (Se artiklarna 17–19 i COM(2021) 423, jfr artiklarna 32 och 33 i fjärde penningtvättsdirektivet och 7 och 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 av den 20 juni 2019 om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott och om upphävande av rådets beslut 2000/642/RIF.)

En ändring av den nuvarande ordningen kräver därför noggranna överväganden i flera avseenden, särskilt avseende förenligheten med unionsrätten och vilka konsekvenser det skulle medföra för den personliga integriteten att utvidga tillgången till penningtvättsregister.

Skulle utredaren göra bedömningen att tillgången inte bör utökas eller endast utökas i vissa fall bör utredaren undersöka om det är möjligt att effektivisera brottsbekämpande myndigheters inhämtande av uppgifter från penningtvättsregister genom finanspolissektionen på något annat sätt, t.ex. genom organisatoriska åtgärder. Utredaren ska också överväga om det finns andra åtgärder som kan effektivisera brottsbekämpande myndigheters inhämtande av uppgifter som behandlas i registret, t.ex. genom att överväga om uppgiftsskyldigheten i 4 kap. 6 § penningtvättslagen bör omfatta fler myndigheter.

Utredaren ska därför

- överväga om det finns behov av en utökad tillgång till penningtvättsregistret för brottsbekämpande myndigheter.

Om det finns ett sådant behov ska utredaren

- ta ställning till om en utökad tillgång till penningtvättsregistret står i överensstämmelse med unionsrätten

Om en utökad tillgång till penningtvättsregistret bedöms vara förenlig med unionsrätten ska utredaren

- överväga om en utökad tillgång till penningtvätsregistret är en ändamålsenlig och proportionerlig åtgärd för att effektivisera arbetet för de brottsbekämpande myndigheterna och, i så fall, föreslå i vilken form tillgången till penningtvätsregistret ska utökas, och
- lämna förslag till de författningsändringar eller andra åtgärder som behövs.

Om en utökad tillgång till penningtvätsregistret inte bedöms vara förenlig med unionsrätten ska utredaren

- överväga om det på annat sätt går att effektivisera brottsbekämpande myndigheters inhämtande av uppgifter som behandlas i penningtvätsregistret, och
- lämna förslag till de författningsändringar eller andra åtgärder som behövs.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska bedöma förslagens ekonomiska konsekvenser och konsekvenser i övrigt för enskilda, företag och det allmänna. Utredaren ska även beskriva och beräkna eventuella offentligfinansiella konsekvenser, däribland eventuella konsekvenser för berörda myndigheter. Arbetet med konsekvensbeskrivningar ska ske löpande under utredningstiden. Om förslag som lämnas innebär offentligfinansiella kostnader ska förslag till finansiering lämnas. Utredaren ska även i övrigt tillämpa riktlinjerna i kommittéförordningen (1998:1474) och förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning för att ange kostnadsberäkningar och andra konsekvensbeskrivningar.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Utredaren ska följa de förhandlingar som pågår inom EU och i sitt förslag utgå från det innehåll som rättsakterna får när de har antagits av Europaparlamentet och rådet. I den mån utredarens analyser har betydelse för Sveriges ståndpunkter i förhandlingarna bör departementet underrättas.

Under genomförandet av uppdraget ska utredaren, i den utsträckning som bedöms lämpligt, också ha dialog med och inhämta upplysningar från de myndigheter, självreglerande organ och intresseorganisationer som berörs.

Utredaren ska vidare hålla sig informerad om och beakta annat pågående och relevant arbete som bedrivs inom Regeringskansliet, t.ex. Utredningen om bolaget som brottsverktyg (Ju 2021:18).

Uppdraget ska redovisas senast den 31 augusti 2024.

(Finansdepartementet)

Kommittédirektiv 2023:49

Tilläggsdirektiv till 2022 års penningtvättsutredning (Fi 2022:13)

Beslut vid regeringssammanträde den 30 mars 2023

Sammanfattning

Inom EU pågår förhandlingar om ändringar av regelverket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, som förväntas vara klara under året. Regeringen beslutade den 16 juni 2022 kommittédirektiv om EU:s lagstiftningspaket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (dir. 2022:76). Uppdraget innebär i kortlighet att lämna förslag till de författningsändringar som behövs för att anpassa svensk rätt till de ändringar i regelverket som blir resultatet av förhandlingarna. Uppdraget ska redovisas senast den 31 augusti 2024.

Det nya regelverket innebär att alla juridiska personer som saknar verklig huvudman ska registrera sig och sin ledning i registret över verkliga huvudmän, vilket är en nyordning som kan medföra en omfattande administrativ börda för ideella sektorn och Bolagsverket. För att utredaren ska kunna fullgöra sitt uppdrag behöver denna händelseutveckling beaktas, inte minst mot bakgrund av den ideella sektorns särart. Utredaren ska därför

- analysera hur förslaget förhåller sig till regeringsformens förbud mot tvång att ge till känna sin åskådning i politiskt, religiöst, kulturellt eller annat sådant hänseende men också dess förbud mot åsiktsregistrering (2 kap. 2 och 3 §§) och säkerställa att förslaget inte tillämpas i strid med dessa förbud, och

- ta ställning till vilka ingripanden vid överträdelser av skyldigheten för olika slag av juridiska personer att anmäla uppgifter för registrering som är effektiva, proportionerliga och avskräckande, inte minst mot bakgrund av den administrativa och kostnadsmissiga bördan för de juridiska personerna som registrering kan medföra.

Utredaren ska särskilt analysera förslagets konsekvenser för Bolagsverket och den ideella sektorn.

Ändring i uppdraget

Inom EU pågår förhandlingar om ändringar av regelverket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, som förväntas vara klara under året. Regeringen beslutade den 16 juni 2022 kommittédirektiv om EU:s lagstiftningspaket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (dir. 2022:76). Uppdraget innebär i korthet att lämna förslag till de författningsändringar som behövs för att anpassa svensk rätt till de ändringar i regelverket som blir resultatet av förhandlingarna. Uppdraget ska redovisas senast den 31 augusti 2024.

Enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen) får verksamhetsutövare inte tillhandahålla varor eller tjänster, om verksamhetsutövaren inte har tillräcklig kännedom om kunden för att kunna hantera risken för penningtvätt och finansiering av terrorism som kan förknippas med transaktionen (2 kap. 1 §). Som ett led i detta ska verksamhetsutövaren utreda om kunden har en verklig huvudman och åtminstone göra en sökning i Bolagsverkets register över verkliga huvudmän i juridiska personer. Om kunden är en juridisk person och det efter utredning står klart att den juridiska personen inte har en verklig huvudman, ska den person som är styrelseordförande, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare anses vara verklig huvudman (2 kap. 8 §).

Europeiska bankmyndigheten (Eba) har meddelat riktlinjer för riskfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism (Eba/GL/2021/02). Riktlinjerna har enligt Finansinspektionen ställning som allmänna råd vid tillämpningen av penningtvättslagen. Eba publicerade den 6 december 2022 ett utkast till nya riktlinjer (Eba/CP/2022/13). I utkastet uppmärksammas att vissa delar av den europeiska ideella

sektorn har svårt att få tillgång till finansiella tjänster på grund av svårigheter för verksamhetsutövare att bedöma den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som kan vara förknippad med sektorn (s.k. de-risking). I syfte att komma till rätta med problemet klargörs i utkastet till nya riktlinjer hur en verksamhetsutövare bör gå till väga för att bedöma den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som kan vara förknippad med den ideella sektorn. Tillgång till tillförlitliga uppgifter om den juridiska personen och dess ledning bör enligt utkastet till nya riktlinjer påverka riskbedömningen.

I lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän (registerlagen) finns bestämmelser om Bolagsverkets register över verkliga huvudmän i juridiska personer. Som utgångspunkt gäller att juridiska personer ska dokumentera uppgifter om verkligt huvudmannaskap, tillhandahålla uppgifter om verkligt huvudmannaskap till myndigheter och verksamhetsutövare samt anmäla uppgifter om verkligt huvudmannaskap för registrering (2 kap. 1–3 §§). För vissa juridiska personer – framför allt ideella föreningar – gäller skyldigheterna först när en uppgift om verklig huvudman lämnas till en verksamhetsutövare med anledning av kundkännedomsgärder. En uppgift om att en verklig huvudman saknas behöver inte anmälas för registrering men om föreningen bedriver insamlingsverksamhet ska den anmäla sin ledning för registrering. En medlem i en ideell förening eller vissa trossamfund behöver inte anmälas för registrering, om det medför att medlemmens åskådning i politiskt, religiöst, kulturellt eller annat sådant hänseende blir känd (2 kap. 4–6 §§). Bolagsverket får förelägga en juridisk person att vid vite att fullgöra sina skyldigheter (3 kap. 2 och 6 §§).

I den ideella sektorn skapas förutsättningar för människor att engagera sig i gemensamma intressen och bygga upp tillit och stärka förmågan att påverka sin egen livssituation, vilket är centralt för utvecklingen av samhället och demokratin. Den ideella sektorn har också viktiga funktioner som röstbärare och opinionsbildare samt skapar samhällsnyttig verksamhet inom olika samhällssektorer. Unikt för det svenska föreningslivet är den höga anslutningsgraden och de demokratiska styrelseformerna. Det innebär att en stor andel av den svenska befolkningen är engagerad i den ideella sektorn. Föreningslivet är beroende av ideella krafter. I det ligger att den administrativa bördan för föreningslivet kan påverka förutsättningarna för att bilda och driva en organisation eller för ideella krafter att engagera sig. En viktig del i politiken för den ideella sektorn är därför att verka för att den admi-

nistrativa bördan inte blir för tung. Samtidigt är det viktigt att föreningslivet har tillgång till finansiella tjänster. Det förutsätter att verksamhetsutövare – t.ex. banker – kan bedöma risken för att den ideella sektorn missbrukas för penningtvätt och finansiering av terrorism, t.ex. genom nödvändiga uppgifter om en ideell förening och dess ledning.

EU:s nya regelverk om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism innebär att verksamhetsutövarnas kundkännedomsåtgärder och juridiska personers registrering av verkliga huvudmän kommer att regleras i en EU-förordning, som blir direkt tillämplig i Sverige. Enligt den nya EU-förordningen ska alla juridiska personer som saknar verklig huvudman anmäla sig och sin ledning för registrering i registret över verkliga huvudmän. Något undantag för t.ex. företrädare för ideella föreningar eller registrerade trossamfund görs inte, vilket i praktiken innebär att den ideella sektorn i fortsättningen kommer att behöva registrera sig och sin ledning i registret över verkliga huvudmän. Medlemsstaterna ska se till att ingripanden vid överträdelser av registreringskyldigheten är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Penningtvätt och finansiering av terrorism är samhällsskadliga verksamheter. Samtidigt står det klart att en ordning som innebär att cirka 260 000 ideella föreningar ska anmäla sig och sina ledningar och förändringar av ledningskretsen för registrering medför en omfattande administration för föreningslivet och Bolagsverket. För t.ex. en enskild ideell förening kan nyordningen innebära att ett stort antal registreringar behöver göras löpande. Sedan kommittédirektiven beslutades har Sverige därför under EU-förhandlingarna i Europeiska unionens råd drivit ståndpunkten att juridiska personer som driver ideell verksamhet och som saknar verklig huvudman inte bör vara skyldiga att anmäla sig och sin ledning för registrering. Det har emellertid inte funnits stöd för Sveriges ståndpunkt hos övriga medlemsstater.

För att utredaren ska kunna fullgöra sitt uppdrag behöver denna händelseutveckling beaktas, inte minst mot bakgrund av den ideella sektorns särart. Utredaren ska därför

- analysera hur förslaget förhåller sig till regeringsformens förbud mot tvång att ge till känna sin åskådning i politiskt, religiöst, kulturellt eller annat sådant hänseende men också dess förbud mot åsiktsregistrering (2 kap. 2 och 3 §§; jfr 2 kap. 6 § registerlagen)

och säkerställa att förslaget inte tillämpas i strid med dessa förbud, och

- ta ställning till vilka ingripanden vid överträdelser av skyldigheten för olika slag av juridiska personer att anmäla uppgifter till registret över verkliga huvudmän som är effektiva, proportionerliga och avskräckande, inte minst mot bakgrund av den administrativa och kostnadsmässiga bördan för de juridiska personerna som registrering kan medföra.

Utredaren ska särskilt analysera förslagets administrativa och kostnadsmässiga konsekvenser för Bolagsverket och den ideella sektorn. När det gäller Bolagsverket handlar det bl.a. om de informationsinsatser och andra kontakter som kan aktualiseras gentemot den ideella sektorn, bl.a. inför det att förslagen träder i kraft och för att ta hänsyn till sektorns behov av framförhållning.

Utredaren ska vid genomförandet av uppdraget föra dialog med representanter för den ideella sektorn.

(Finansdepartementet)

Parallelluppställning

Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/xxx av den xx xx 2024 om de mekanismer som medlemsstaterna ska inrätta för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och om upphävande av direktiv (EU) 2015/849

Artikel i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/xx om de mekanismer som medlemsstaterna ska inrätta för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och om upphävande av direktiv (EU) 2015/849

Svenska bestämmelser (i den nya penningtvättslagen om inte annat anges)

1	1 kap. 1 §
2	1 kap. 3 §
3.1	1 kap. 2 §
3.2	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll behövs inte, se avsnitt 6.7.8
3.4	Riktat sig till kommissionen

3.7	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll behövs inte, se avsnitt 6.7.8
3.8	Riktat sig till kommissionen
4	Lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet och spellagen (2018:1138)
5.1	3 kap. 2 §
5.2	Riktat sig till Amla
5.3	Riktat sig till kommissionen
6.1	3 och 11 §§ lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet och 4 kap. 2 och 3 §§ samt 18 kap. 15 och 16 §§ spellagen
6.2–6.5	11 kap. 6 och 8 §§, bedöms i övrigt uppfyllt i gällande svensk rätt, se avsnitt 15.2
6.6	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
7	Riktat sig till kommissionen
8.1–8.5	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
9.1–9.3	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
9.4	Riktat sig till Amla
9.5 och 9.6	Riktat sig till kommissionen
10.1 första stycket	7 kap. 3–5 §§ och föreskrifter på lägre nivå än lag
10.1 andra stycket	7 kap. 6 §
10.1a första stycket	7 kap. 7 §
10.1a andra stycket	7 kap. 8 §
10.1b	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll behövs inte, se avsnitt 8.6

10.2 första stycket	7 kap. 4, 5 och 7 §§
10.2 andra stycket	7 kap. 17 §
10.3	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
10.5	7 kap. 10–14 §§
10.5 b	7 kap. 13 §
10.7	7 kap. 12 §
10.8	7 kap. 16 och 17 §§
10.9	7 kap. 20 §, 17 a § handelsregisterlagen (1974:157), 25 kap. 11 § andra stycket aktiebolagslagen (2005:551) och 17 kap. 11 § andra stycket lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar
10.10	7 kap. 18 §
10.11	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 8.5
10.12	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
11.1–11.3	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
11.4	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 8.13
12	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
13	6 kap. 7 § och 21 kap. 3 § OSL samt föreskrifter på lägre nivå än lag
14.1	Lagen (2020:272) om konto- och värdefackssystem
14.2	3 § lagen om konto- och värdefackssystem
14.2a	Valmöjligheten utnyttjas inte
14.3 och 14.4	2 § lagen om konto- och värdefackssystem

- 14.5 Riktat sig till kommissionen
- 14.6–14.8 Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 9.3
- 15 Riktat sig till kommissionen
- 16.1 7 b § lagen (2000:224) om fastighetsregister. Bedöms i övrigt tillgodoses i svensk rätt genom artikel 50.1a i penningtvättsförordningen, 23 kap. 2 § rättegångsbalken samt rörelselagarna på finansmarknadsområdet, t.ex. 1 kap. 11 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse
- 16.2 Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 15.9
- 17.1 4 kap. 3 §.
- 17.2 4 kap. 4 §. Bedöms i övrigt tillgodoses i svensk rätt genom bland annat artikel 50.1 i penningtvättsförordningen och artikel 9.1 i kontantkontrollförordningen, se avsnitt 10.1.3
- 17.3 Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag. Bedöms i övrigt tillgodoses i svensk rätt genom artikel 50.1a i penningtvättsförordningen
- 17.4 Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.1.2
- 17.5 Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 9.1.2
- 17.6 Offentlighets- och sekretessregleringen, till exempel 15 kap. 1 och 2 §§, 18 kap. 2 § och 35 kap. 1 § OSL, samt föreskrifter på lägre nivå än lag
- 17.7 Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.5.3

- 18.1 a i 1 och 3 §§ lagen om konto- och värdefackssystem
- 18.1 a ii Tillgodoses i svensk rätt genom artikel 50.1a i penningtvättsförordningen, se avsnitt 10.2.5
- 18.1 a iv Tillgodoses i svensk rätt genom artikel 50.1a i penningtvättsförordningen, se avsnitt 10.2.6
- 18.1 a v Tillgodoses i svensk rätt genom artikel 50.1a i penningtvättsförordningen, se avsnitt 10.2.7. Bedöms i övrigt uppfylld av gällande svensk rätt, se avsnitt 10.2.7
- 18.1 a vi 8 kap. 2 a § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument
- 18.1 b i Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
- 18.1 b ii 7 b § lagen om fastighetsregister
- 18.1 b iii Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
- 18.1 b iv Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.2.12
- 18.1 b v Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
- 18.1 b vi Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.2.14
- 18.1 b vii Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
- 18.1 b viii Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
- 18.1 b ix Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag. Bedöms i övrigt uppfylld genom artikel 9.1 i kontantkontrollförordningen

18.1 b x	1 a kap. 4 § första stycket 3 vapenförordningen (1996:70)
18.1 b xi	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
18.1 b xii	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
18.1 b xiii	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.2.14
18.1 b xiv	8 kap. 1 §.
18.1 b xv	Tillgodoses i svensk rätt genom artikel 67.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1122 av den 12 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG vad gäller unionsregistrets funktion.
18.1 b xvi	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.2.14
18.1 b xvii	20 § fjärde stycket utlänningsdatalagen (2016:27)
18.1 b xviii	Inte relevant för Sverige
18.1 b xix	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.2.23
18.1 b xx	7 kap. 16 a § konkurslagen (1987:672) samt 21 kap. 4 § andra stycket, 27 kap. 8 § tredje stycket, 30 kap. 12 f § andra stycket och 35 kap. 9 § andra stycket OSL
18.1 c	8 kap. 2 §
18.2	8 kap. 1 och 2 §§ den nya penningtvättslagen, 7 kap. 16 a § konkurslagen, 20 § fjärde stycket utlänningsdatalagen, 3 § lagen om konto- och värdefacksystem, samt föreskrifter på lägre nivå än lag, se avsnitt 10.2.27

18.2a	8 kap. 1 § andra stycket och 8 kap. 2 § andra stycket
18.3	8 kap. 1 § den nya penningtvättslagen, 7 kap. 16 §a konkurslagen och föreskrifter på lägre nivå än lag
18.4	Tillgodoses i svensk rätt genom artikel 50.1a i penningtvättsförordningen, se avsnitt 10.2.26
19.1 första stycket	4 § första stycket lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen, 10 kap. 24 och 27 §§ och 35 kap. 10 a § OSL
19.1 andra stycket	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.5.1.
19.2	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
20.1	5 kap. 1 § och 2 § andra stycket
20.2	5 kap. 3 § och 4 § andra stycket
20.4	5 kap. 5 §
20.5	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.3.8
21.1	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
21.2	8 kap. 13 §
21a.1	8 kap. 8 och 9 §§
21a.2	8 kap. 9 §
22	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
23.1	Riktat sig till Amla
23.2 och 23.3	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
24.1	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag

24.2	Riktat sig till Amla
24.3	Riktat sig till kommissionen
24.4	Riktat sig till Amla
24.5–24.7	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
24.8 första stycket	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
24.8 andra stycket	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 10.6.1
25.1–25.5	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
26 första stycket första meningen	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.6.2
26 första stycket andra meningen	8 kap. 12 §
26 första stycket tredje meningen	8 kap. 11 §
26 andra stycket	Punkt 2 k) i bilagan till förordningen (2022:1718) med instruktion för Polismyndigheten
27.1	8 kap. 11 §
27.2	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
28	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 10.6.3
29	11 kap. 1–5 §§, bedöms i övrigt uppfyllt i gällande svensk rätt, se avsnitt 15.3
30	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
31.1	13 kap. 1 §
31.2–31.4	Riktat sig till Amla och kommissionen

31.5 och 31.6	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 15.5
32	4 kap. 4 §
33.0 och 33.1	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 15.7
33.2	3 kap. 1 §
33.4	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 15.7
33.5	3 kap. 3 §
34.1–34.3	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 15.8
34.4	Riktat sig till Amla
34.5	3 kap. 4 §
34.6	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 15.8
35	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 13.10
36	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
37.1	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
37.2	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 13.12
37.3	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
38.1–38.3	12 kap. 11 och 12 §§
38.4	12 kap. 13 §
38.5	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
39.1–39.3	11 kap. 9–15 §§
39.4	11 kap. 16–18
39.5–39.6	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 16.2

- 39.7 Riktat sig till Amla och kommissionen
- 40.1 och 40.2 11 kap. 9–15 §§, bedöms i övrigt uppfyllda i gällande svensk rätt, se avsnitt 15.3
- 40.3 17 a § lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet, 12 kap. 8 a § lagen (2004:46) om värdepappersfonder, 15 kap. 8 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 9 a § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, 8 kap. 15 a § lagen (2010:751) om betaltjänster, 18 kap. 17 a § försäkringsrörelselagen (2010:2043), 5 kap. 15 a § lagen (2011:755) om elektroniska pengar, 14 kap. 12 a § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 26 a § lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter, 6 kap. 7 a § lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter och 9 kap. 14 a § lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution
- 40.4 Valmöjligheten utnyttjas inte
- 41.1 11 kap. 10 § den nya penningtvättslagen och 4 kap. 4 § fastighetsmäklarlagen (2021:516). Bedöms i övrigt uppfyllt i gällande svensk rätt, se avsnitt 16.4
- 41.2 11 kap. 5 §, bedöms i övrigt uppfyllt i gällande svensk rätt, se avsnitt 16.4
- 41.3 och 41.3 bis 11 kap. 23 § nya penningtvättslagen, 32 l § revisorslagen (2001:883) och 4 kap. 4 § fastighetsmäklarlagen. Bedöms i övrigt uppfyllt i gällande svensk rätt, se avsnitt 16.4
- 41.4 Valmöjligheten utnyttjas inte

42	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
43.1 och 43.2 a-d	Bedöms uppfyllda i gällande svensk rätt, se avsnitt 16.6.1
43.2 e	9 kap. 2 §
43.3	9 kap. 3-6 §§
44.1	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
44.2	Riktat sig till Amla
45	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se avsnitt 13.2
46.1-3	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt, se avsnitt 13.3
46.4	Riktat sig till Amla
47	8 kap. 7 § och föreskrifter på lägre nivå än lag
48.1-48.4	Bedöms uppfyllda genom gällande svensk rätt, se avsnitt 13.5
48.5	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
48.6	Riktat sig till Amla.
49	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
50	Bedöms uppfylld genom gällande svensk rätt, se avsnitt 13.7
51.1	Genomförs i föreskrifter på lägre nivå än lag
51.2 och 51.3	Valmöjligheten utnyttjas inte
52	Riktat sig till Amla
53.1	6 kap. 1 §
53.2	Bedöms uppfylld genom gällande svensk rätt, se avsnitt 14.3.1
54	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt

55	Riktat sig till kommissionen
56	Riktat sig till kommissionen
57	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt
58	Genomförs i ikraftträdandebestämmelser
59	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt
60	Kräver inga bestämmelser i svensk rätt

**Lagstiftningsåtgärder med anledning av
Europaparlamentets och rådets förordning (EU)
2024/xxx av den xx xx 2024 om åtgärder för att
förhindra att det finansiella systemet används för
penningtvätt eller finansiering av terrorism**

Artikel i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xxx om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism

Svenska bestämmelser (i den nya penningtvättslagen om inte annat anges)

4	1 kap. 2 och 13 kap. 1 §§
5	Valmöjligheten utnyttjas inte
6a	4 kap. 4 fjärde stycket lagen om värdepappersfonder, 6 kap. 7 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse, 8 kap. 22 § tredje stycket lagen om värdepappersmarknaden, 3 kap. 28 § tredje stycket lagen om betaltjänster, 10 kap. 22 a § försäkringsrörelselagen, 3 kap. 29 § tredje stycket lagen om elektroniska pengar, 8 kap. 14 § fjärde stycket lagen om förvaltare

	av alternativa investeringsfonder, 14 § tredje stycket lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter, 4 kap. 13 § tredje stycket lagen om verksamhet med bostadskrediter och 11 kap. 6 § andra stycket spellagen
7.3	Valmöjligheten utnyttjas inte
8.2 b iii	4 kap. 1 §
9.6	4 kap. 2 §
16a	31 kap. 11 b § OSL
23.5a	Valmöjligheten utnyttjas inte
17.1	Valmöjligheten utnyttjas inte
28.5	Valmöjligheten utnyttjas inte
33.1	1 kap. 4 §
45.1 första stycket	7 kap. 15 §
45a	7 kap. 2 §
46.1 första stycket	7 kap. 15 §
48.1a	7 kap. 9 §
49	7 kap. 20–23, 25 och 26 §§ den nya penningtvättslagen, 17 a § handelsregisterlagen, 25 kap. 11 § andra stycket aktiebolagslagen och 17 kap. 11 § andra stycket lagen om ekonomiska föreningar
50.1	13 kap. 1 § första stycket 4
50.1a	13 kap. 1 § första stycket 5
50.1b	Valmöjligheten utnyttjas inte
50.2 andra stycket	13 kap. första stycket 3
51.1 och 51.3	Valmöjligheterna utnyttjas inte
54	4 kap. 8 § och 6 kap. 2 §
56.4	Valmöjligheten utnyttjas inte

Lagstiftningsåtgärder med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xxx av den xx xx 2024 om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010

Artikel i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/xx om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010

Svenska bestämmelser (i den nya penningtvättslagen om inte annat anges)

5.2

8 § andra stycket lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet, 10 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder, 13 kap. 2 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse, 23 kap. 1 a § lagen om värdepappersmarknaden, 8 kap. 1 a § lagen om betaltjänster, 17 kap. 2 a § försäkringsrörelselagen, 5 kap. 1 a § lagen om elektroniska pengar, 13 kap. 1 a § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 16 § andra stycket lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter, 5 kap. 2 § tredje stycket lagen om verksamhet med bostadskrediter och 8 kap. 4 a § lagen om försäkringsdistribution

6.1 andra stycket

14 a § lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet, 12 kap.

	1 c § lagen om värdepappersfonder, 15 kap. 1 b § lagen om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 1 j § lagen om värdepappersmarknaden, 8 kap. 8 b § lagen om betaltjänster, 18 kap. 1 b § försäkringsrörelselagen, 5 kap. 23 e § lagen om elektroniska pengar, 14 kap. 1 b § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 20 kap. 2 b § lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter, 6 kap. 3 a § lagen om verksamhet med bostadskrediter och 9 kap. 3 a § lagen om försäkringsdistribution
17.2	10 kap. 1 §
18.5	10 kap. 1 §
20.2 i	14 a § lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet, 12 kap. 1 c § lagen om värdepappersfonder, 15 kap. 1 b § lagen om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 1 j § lagen om värdepappersmarknaden, 8 kap. 8 b § lagen om betaltjänster, 18 kap. 1 b § försäkringsrörelselagen, 5 kap. 23 e § lagen om elektroniska pengar, 14 kap. 1 b § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 20 kap. 2 b § lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter, 6 kap. 3 a § lagen om verksamhet med bostadskrediter och 9 kap. 3 a § lagen om försäkringsdistribution
21.9	14 a § lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet, 12 kap. 1 c § lagen om värdepappersfonder, 15 kap. 1 b § lagen om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 1 j § lagen om värdepappersmarknaden, 8 kap.

	8 b § lagen om betaltjänster, 18 kap.
	1 b § försäkringsrörelselagen, 5 kap.
	23 e § lagen om elektroniska pengar, 14 kap. 1 b § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 20 kap.
	2 b § lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter, 6 kap. 3 a § lagen om verksamhet med bostadskrediter och 9 kap. 3 a § lagen om försäkringsdistribution
24a.1	10 kap. 2 och 3 §§
65.4	10 kap. 3 §

Brussels, 5 December 2022
(OR. en)

15517/22

LIMITE

EF 361
ECOFIN 1272
DROIPEN 159
ENFOPOL 611
CT 216
FISC 248
COTER 293
CODEC 1893

Interinstitutional File:
2021/0239(COD)

NOTE

From: General Secretariat of the Council
To: Permanent Representatives Committee

Subject: Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing
- Mandate for negotiations with the European Parliament

15517/22

ECOFIN.1.B

JAS/jk

LIMITE

1

EN

2021/0239 (COD)

Proposal for a

REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL
on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or
terrorist financing
(Text with EEA relevance)

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Article 114 thereof,

Having regard to the proposal from the European Commission,

After transmission of the draft legislative act to the national parliaments

Having regard to the opinion of the European Central Bank¹,

Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee²,

Acting in accordance with the ordinary legislative procedure,

¹ OJ C [...], [...], p. [...].

² OJ C , , p. .

Whereas:

(1) Directive (EU) 2015/849 of the European Parliament and of the Council³ constitutes the main legal instrument for the prevention of the use of the Union financial system for the purposes of money laundering and terrorist financing. That Directive sets out a comprehensive legal framework, which Directive (EU) 2018/843 of the European Parliament and the Council⁴ further strengthened by addressing emerging risks and increasing transparency of beneficial ownership. Notwithstanding its achievements, experience has shown that further improvements should be introduced to adequately mitigate risks and to effectively detect criminal attempts to misuse the Union financial system for criminal purposes.

(2) The main challenge identified in respect to the application of the provisions of Directive (EU) 2015/849 laying down obligations for private sector actors, the so-called obliged entities, is the lack of direct applicability of those rules and a fragmentation of the approach along national lines. Whereas those rules have existed and evolved over three decades, they are still implemented in a manner not fully consistent with the requirements of an integrated internal market. Therefore, it is necessary that rules on matters currently covered in Directive (EU) 2015/849 which may be directly applicable by the obliged entities concerned are addressed in a new Regulation in order to achieve the desired uniformity of application, while it should be ensured that the high standard achieved by Member States in their national transpositions is maintained overall.

³ Directive (EU) 2015/849 of the European Parliament and of the Council of 20 May 2015 on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing, amending Regulation (EU) No 648/2012 of the European Parliament and of the Council, and repealing Directive 2005/60/EC of the European Parliament and of the Council and Commission Directive 2006/70/EC (OJ L 141, 5.6.2015, p. 73).

⁴ Directive (EU) 2018/843 of the European Parliament and of the Council of 30 May 2018 amending Directive (EU) 2015/849 on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing, and amending Directives 2009/138/EC and 2013/36/EU (OJ L 156, 19.6.2018, p. 43).

(3) This new instrument is part of a comprehensive package aiming at strengthening the Union's anti-money laundering and countering the financing of terrorism (AML/CFT) framework. Together, this instrument, Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*, Regulation *[please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final]* and Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]* will form the legal framework governing the AML/CFT requirements to be met by obliged entities and underpinning the Union's AML/CFT institutional framework, including the establishment of an Authority for anti-money laundering and countering the financing of terrorism ('AMLA').

(4) Money laundering and terrorist financing are frequently carried out in an international context. Measures adopted at Union level, without taking into account international coordination and cooperation, would have very limited effect. The measures adopted by the Union in that field should therefore be compatible with, and at least as stringent as actions undertaken at international level. Union action should continue to take particular account of the Financial Action Task Force (FATF) Recommendations and instruments of other international bodies active in the fight against money laundering and terrorist financing. With a view to reinforcing the efficacy of the fight against money laundering and terrorist financing, the relevant Union legal acts should, where appropriate, be aligned with the International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism and Proliferation adopted by the FATF in February 2012 (the 'revised FATF Recommendations') and the subsequent amendments to such standards.

(5) Since the adoption of Directive (EU) 2015/849, recent developments in the Union's criminal law framework have contributed to strengthening the prevention and fight against money laundering, its predicate offences and terrorist financing. Directive (EU) 2018/1673 of the European Parliament and of the Council⁵ has led to a common understanding of the money laundering crime and its predicate offences. Directive (EU) 2017/1371 of the European Parliament and of the Council⁶ defined financial crimes affecting the Union's financial interest, which should also be considered predicate offences to money laundering. Directive (EU) 2017/541 of the European Parliament and of the Council⁷ has achieved a common understanding of the crime of terrorist financing. As those concepts are now clarified in Union criminal law, it is no longer needed for the Union's AML/CFT rules to define money laundering, its predicate offences or terrorist financing. Instead, the Union's AML/CFT framework should be fully coherent with the Union's criminal law framework.

(6) Technology keeps evolving, offering opportunities to the private sector to develop new products and systems to exchange funds or value. While this is a positive phenomenon, it may generate new money laundering and terrorist financing risks, as criminals continuously manage to find ways to exploit vulnerabilities in order to hide and move illicit funds around the world. Crypto-assets service providers and crowdfunding platforms are exposed to the misuse of new channels for the movement of illicit money and are well placed to detect such movements and mitigate risks. The scope of Union legislation should therefore be expanded to cover these entities, in line with the recent developments in FATF standards in relation to crypto-assets.

⁵ Directive (EU) 2018/1673 of the European Parliament and of the Council of 23 October 2018 on combating money laundering by criminal law (OJ L 284, 12.11.2018, p. 22).

⁶ Directive (EU) 2017/1371 of the European Parliament and of the Council of 5 July 2017 on the fight against fraud to the Union's financial interests by means of criminal law (OJ L 198, 28.7.2017, p. 29).

⁷ Directive (EU) 2017/541 of the European Parliament and of the Council of 15 March 2017 on combating terrorism and replacing Council Framework Decision 2002/475/JHA and amending Council Decision 2005/671/JHA (OJ L 88, 31.3.2017, p. 6).

(6a) Services based on instruments falling under Article 3, point (k), of Directive (EU) 2015/2366 of the European Parliament and of the Council⁸ are exempted from the scope of that Directive (so called limited network exemption). Provision of those services therefore does not fall under point 4 of the Annex I to Directive (EU) 2013/36 of the European Parliament and of the Council.⁹ Since those instruments are neither other means of payment under Annex I point 5 of the latter Directive, issuing and administering those instruments does not qualify a provider of such services as obliged entity under this Regulation.

(7) The institutions and persons covered by this Regulation play a crucial role as gatekeepers of the Union's financial system and should therefore take all necessary measures necessary to implement the requirements of this Regulation with a view to preventing criminals from laundering the proceeds of their illegal activities or from financing terrorist activities. Measures should also be put in the place to mitigate any risk of non-implementation or evasion of targeted financial sanctions.

(8) Financial transactions can also take place within the same group as way of managing group finances. However, such transactions are not undertaken vis-à-vis customers and do not require the application of AML/CFT measures. In order to ensure legal certainty, it is necessary to recognise that this Regulation does not apply to financial activities or other financial services which are provided by members of a group to other members of that group.

⁸ Directive (EU) 2015/2366 of the European Parliament and of the Council of 25 November 2015 on payment services in the internal market, amending Directives 2002/65/EC, 2009/110/EC and 2013/36/EU and Regulation (EU) No 1093/2010, and repealing Directive 2007/64/EC.

⁹ Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions, amending Directive 2002/87/EC and repealing Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC

(9) Independent legal professionals should be subject to this Regulation when participating in financial or corporate transactions, including when providing tax advice, where there is the risk of the services provided by those legal professionals being misused for the purpose of laundering the proceeds of criminal activity or for the purpose of terrorist financing. There should, however, be exemptions from any obligation to report information obtained before, during or after judicial proceedings, or in the course of ascertaining the legal position of a client, which should be covered by the legal privilege. Therefore, legal advice should remain subject to the obligation of professional secrecy, except where the legal professional is taking part in money laundering or terrorist financing, the legal advice is provided for the purposes of money laundering or terrorist financing, or where the legal professional knows that the client is seeking legal advice for the purposes of money laundering or terrorist financing, where Member States provide for such exemption.

(10) In order to ensure respect for the rights guaranteed by the Charter of Fundamental Rights of the European Union (the ‘Charter’), in the case of auditors, external accountants and tax advisors, who, in some Member States, are entitled to defend or represent a client in the context of judicial proceedings or to ascertain a client's legal position, the information they obtain in the performance of those tasks should not be subject to reporting obligations.

(11) Directive (EU) 2018/843 was the first legal instrument to address the risks of money laundering and terrorist financing posed by crypto-assets in the Union. It extended the scope of the AML/CFT framework to two types of crypto-assets services providers: providers engaged in exchange services between virtual currencies and fiat currencies and custodian wallet providers. Due to rapid technological developments and the advancement in FATF standards, it is necessary to review this approach. A first step to complete and update the Union legal framework has been achieved with Regulation *[please insert reference – proposal for a Regulation on Markets in Crypto-assets, and amending Directive (EU) 2019/1937 - COM/2020/593 final]*, which set requirements for crypto-asset service providers wishing to apply for an authorisation to provide their services in the single market. It also introduced a definition of crypto-assets and crypto-assets services providers encompassing a broader range of activities. Crypto-asset service providers covered by Regulation *[please insert reference – proposal for a Regulation on Markets in Crypto-assets, and amending Directive (EU) 2019/1937 - COM/2020/593 final]* should also be covered by this Regulation, to mitigate any risk of misuse of crypto-assets for money laundering or terrorist financing purposes.

(12) Crowdfunding platforms' vulnerabilities to money laundering and terrorist financing risks are horizontal and affect the internal market as a whole. To date, diverging approaches have emerged across Member States as to the management of those risks. Regulation (EU) 2020/1503 of the European Parliament and of the Council¹⁰ harmonises the regulatory approach for business investment and lending-based crowdfunding platforms across the Union and ensures that adequate and coherent safeguards are in place to deal with potential money laundering and terrorist financing risks. Among those, there are requirements for the management of funds and payments in relation to all the financial transactions executed on those platforms. Crowdfunding service providers must either seek a license or partner with a payment service provider or a credit institution for the execution of such transactions. The Regulation also sets out safeguards in the authorisation procedure, in the assessment of good repute of management and through due diligence procedures for project owners. The Commission is required to assess by 10 November 2023 in its report on that Regulation whether further safeguards may be necessary.

¹⁰ Regulation (EU) 2020/1503 of the European Parliament and of the Council of 7 October 2020 on European crowdfunding service providers for business, and amending Regulation (EU) 2017/1129 and Directive (EU) 2019/1937 (OJ L 347, 20.10.2020, p. 1).

(13) Deleted

(13a) Third-party financing intermediaries, which operate a digital platform in order to match or facilitate the matching of funders with projects owners such as association or individuals that seek funding, are exposed to money laundering and terrorist financing risks. Those intermediaries should therefore be subject to the obligations of this Regulation, in particular to avoid the diversion of funds raised for illicit purposes by criminals. In order to meet the challenges, these obligations apply to a wide range of projects, including, inter alia, educational or cultural projects and the collection of funds to support more general causes, for example in the humanitarian field, or to organize or celebrate a family or social event.

(14) Directive (EU) 2015/849 set out to mitigate the money laundering and terrorist financing risks posed by large cash payments by including persons trading in goods among obliged entities when they make or receive payments in cash above EUR 10 000, whilst allowing Member States to introduce stricter measures. Such approach has shown to be ineffective in light of the poor understanding and application of AML/CFT requirements, lack of supervision and limited number of suspicious transactions reported to the FIU. In order to adequately mitigate risks deriving from the misuse of large cash sums, a Union-wide limit to large cash transactions above EUR 10 000 should be laid down. As a consequence, persons trading in goods no longer need to be subject to AML/CFT obligations, with the exception of persons trading in precious metals, precious stones and cultural goods.

(15) Some categories of traders in goods are particularly exposed to money laundering and terrorist financing risks due to the high value that the small, transportable goods they deal with contain. For this reason, persons dealing in precious metals and precious stones should be subject to AML/CFT requirements. Where such trading is either a regular or a principal business or a professional activity, the trader should be considered an obliged entity.

(16) Investment migration operators are private companies, bodies or persons acting or interacting directly with the competent authorities of the Member States on behalf of third-country nationals or providing intermediary services to third-country nationals seeking to obtain residence rights in a Member State in exchange of any kind of investments, including capital transfers, purchase or renting of property, investment in government bonds, investment in corporate entities, donation or endowment of an activity contributing to the public good and contributions to the state budget. Investor residence schemes present risks and vulnerabilities in relation to money laundering, corruption and tax evasion. Such risks are exacerbated by the cross-border rights associated with residence in a Member State. Therefore, it is necessary that investment migration operators are subject to AML/CFT obligations. This Regulation should not apply to investor citizenship schemes, which result in the acquisition of nationality in exchange for such investments, as such schemes must be considered as undermining the fundamental status of Union citizenship and sincere cooperation among Member States.

(17) Consumer and mortgage creditors and intermediaries that are not credit institutions or financial institutions have not been subject to AML/CFT requirements at Union level, but have been subject to such obligations in certain Member States due to their exposure to money laundering and terrorist financing risks. Depending on their business model, such consumer and mortgage creditors and intermediaries may be exposed to significant money laundering and terrorist financing risks. It is important to ensure that entities carrying out similar activities that are exposed to such risks are covered by AML/CFT requirements, regardless of whether they qualify as credit institutions or financial institutions. Therefore, it is appropriate to include consumer and mortgage creditors and intermediaries that are not credit institutions or financial institutions but that are, as a result of their activities, exposed to money laundering and terrorist financing risks. In many cases, however, there is a credit or financial institution involved that grants and processes the loan. Due to the involvement of the credit or financial institution, it is ensured that AML/CFT requirements are observed. In these cases, however, there is no need to subject persons intermediating consumer and mortgage credits to AML/CFT requirements in addition to the credit or financial institution, that grants and processes the credit and AML/CFT requirements should not apply to consumer and mortgage credit intermediaries in those cases. It should be ensured, however, that AML/CFT requirements are covered by the consumer and mortgage credit intermediary, if no obliged entity as a credit or financial institution is involved.

(18) To ensure a consistent approach, it is necessary to clarify which entities in the investment sector are subject to AML/CFT requirements. Although collective investment undertakings already fell within the scope of Directive (EU) 2015/849, it is necessary to align the relevant terminology with the current Union investment fund legislation, namely Directive 2009/65/EC of the European Parliament and of the Council¹¹ and Directive 2011/61/EU of the European Parliament and of the Council¹². Because funds might be constituted without legal personality, the inclusion of their managers in the scope of this Regulation is also necessary. AML/CFT requirements should apply regardless of the form in which units or shares in a fund are made available for purchase in the Union, including where units or shares are directly or indirectly offered to investors established in the Union or placed with such investors at the initiative of the manager or on behalf of the manager.

(19) It is important that AML/CFT requirements apply in a proportionate manner and that the imposition of any requirement is proportionate to the role that obliged entities can play in the prevention of money laundering and terrorist financing. To this end, it should be possible for Member States in line with the risk base approach of this Regulation to exempt certain operators from AML/CFT requirements, where the activities they perform present low money laundering and terrorist financing risks and where the activities are limited in nature. To ensure transparent and consistent application of such exemptions across the Union, a mechanism should be put in place allowing the Commission to verify the necessity of the exemptions to be granted. The Commission should also publish such exemptions on a yearly basis in the *Official Journal of the European Union*.

¹¹ Directive 2009/65/EC of the European Parliament and of the Council of 13 July 2009 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to undertakings for collective investment in transferable securities (UCITS) (OJ L 302, 17.11.2009, p. 32).

¹² Directive 2011/61/EU of the European Parliament and of the Council of 8 June 2011 on Alternative Investment Fund Managers and amending Directives 2003/41/EC and 2009/65/EC and Regulations (EC) No 1060/2009 and (EU) No 1095/2010 (OJ L 174, 1.7.2011, p. 1).

(20) A consistent set of rules on internal systems and controls that applies to all obliged entities operating in the internal market will strengthen AML/CFT compliance and make supervision more effective. In order to ensure adequate mitigation of money laundering and terrorist financing risks, obliged entities should have in place an internal control framework consisting of risk-based policies, controls and procedures and clear division of responsibilities throughout the organisation. In line with the risk-based approach of this Regulation, those policies, controls and procedures should be proportionate to the nature and size of the obliged entity and respond to the risks of money laundering and terrorist financing that the entity faces.

(21) An appropriate risk-based approach requires obliged entities to identify the inherent risks of money laundering and terrorist financing that they face by virtue of their business in order to mitigate them effectively and to ensure that their policies, procedures and internal controls are appropriate to address those inherent risks. In doing so, obliged entities should take into account the characteristics of their customers, the products, services or transactions offered, the countries or geographical areas concerned and the distribution channels used. Obligated entities should also take into account the supra-national risk assessment drawn up by the Commission and the national risk assessments. Relevant information can also be brought by the international standard-setters such as the FATF and, at the European level, by the Commission in its high-risk third countries lists. In light of the evolving nature of risks, such risk assessment should be regularly updated.

(22) It is appropriate to take account of the characteristics and needs of smaller obliged entities, and to ensure treatment which is appropriate to their specific needs, and the nature of the business. This may include exempting certain obliged entities from performing a risk assessment where the risks involved in the sector in which the entity operates are well understood.

(23) The FATF has developed standards for jurisdictions to identify, and assess the risks of potential non-implementation or evasion of the targeted financial sanctions related to proliferation financing, and to take action to mitigate those risks. Those new standards introduced by the FATF do not substitute nor undermine the existing strict requirements for countries to implement targeted financial sanctions to comply with the relevant United Nations Security Council Regulations relating to the prevention, suppression and disruption of proliferation of weapons of mass destruction and its financing. Those existing obligations, as implemented at Union level by Council Decisions 2010/413/CFSP¹³ and (CFSP) 2016/849¹⁴ as well as by Council Regulations (EU) No 267/2012¹⁵ and (EU) 2017/1509¹⁶, remain strict rule-based obligations binding on all natural and legal persons within the Union.

(24) In order to reflect the latest developments at international level, a requirement has been introduced by this Regulation to identify, understand, manage and mitigate risks of potential non-implementation or evasion of proliferation financing-related targeted financial sanctions at obliged entity level.

¹³ 2010/413/CFSP: Council Decision of 26 July 2010 concerning restrictive measures against Iran and repealing Common Position 2007/140/CFSP (OJ L 195, 27.7.2010, p. 39).

¹⁴ Council Decision (CFSP) 2016/849 of 27 May 2016 concerning restrictive measures against the Democratic People's Republic of Korea and repealing Decision 2013/183/CFSP (OJ L 141, 28.5.2016, p. 79).

¹⁵ Council Regulation (EU) No 267/2012 of 23 March 2012 concerning restrictive measures against Iran and repealing Regulation (EU) No 961/2010 (OJ L 88, 24.3.2012, p. 1).

¹⁶ Council Regulation (EU) 2017/1509 of 30 August 2017 concerning restrictive measures against the Democratic People's Republic of Korea and repealing Regulation (EC) No 329/2007 (OJ L 224, 31.8.2017, p. 1).

(25) It is important that obliged entities take all measures at the level of their management to implement internal policies, controls and procedures and to implement AML/CFT requirements. While a member of the management body should be identified as being responsible for implementing the obliged entity's policies, controls and procedures, the responsibility for the compliance with AML/CFT requirements should rest ultimately with the governing body of the entity. Tasks pertaining to the day-to-day operation of the obliged entity's AML/CFT policies, controls and procedures should be entrusted to an AML compliance officer in consideration of the size and nature of the obliged entity. However, for larger obliged entities or entities that are exposed to higher money laundering and financing of terrorism risks, the responsibility of the day-to-day implementation of AML/CFT policies and procedures on one hand, and the responsibility of compliance controls on the other, can be entrusted to two different positions. In particular, the responsibility of AML/CFT compliance controls may be entrusted to the head of compliance provided by prudential regulations, where obliged entities are subjected to such requirements. This organisation ensures where justified a better effectiveness of the compliance function within major entities and promotes the avoidance of conflicts of interests.

(26) For effective implementation of AML/CFT measures, it is also vital that the employees of obliged entities, as well as their agents and distributors, who have a role in their implementation understand the requirements and the internal policies, controls and procedures in place in the entity. Obligated entities should put in place measures, including training programmes, to this effect.

(27) Individuals directly participating in the implementation of AML/CFT requirements should undergo assessment of their skills, knowledge, expertise, integrity and conduct. Performance by employees or persons in a comparable position of tasks related to the obliged entity's compliance with the AML/CFT framework in relation to customers with whom they have a close private or professional relationship can lead to conflicts of interests and undermine the integrity of the system. Therefore, persons in such situations should be prevented from performing any tasks related to the obliged entity's compliance with the AML/CFT framework in relation to such customers. These requirements should be applicable to any person entrusted with AML/CFT related tasks by the obliged entity, irrespective of its employment status. They apply to employees or to any person in a comparable position, such as an service provider or seconded staff. At the same time, however, this does not mean that the employee himself becomes an obliged entity.

(28) The consistent implementation of group-wide AML/CFT policies and procedures is key to the robust and effective management of money laundering and terrorist financing risks within the group. To this end, group-wide policies, controls and procedures should be adopted and implemented by the parent undertaking. Obligated entities within the group should be required to exchange information when such sharing is relevant for preventing money laundering and terrorist financing. Information sharing should be subject to sufficient guarantees in terms of confidentiality, data protection and use of information. AMLA should have the task of drawing up draft regulatory standards specifying the minimum requirements of group-wide procedures and policies, including minimum standards for information sharing within the group and the role and responsibilities of parent undertakings that are not themselves obliged entities.

(29) In addition to groups, other structures exist, such as networks or partnerships, in which obliged entities share common ownership, management and compliance controls. To ensure a level playing field across the sectors whilst avoiding overburdening it, AMLA should identify those situations where similar group-wide policies should apply to those structures.

(30) There are circumstances where branches and subsidiaries of obliged entities are located in third countries where the minimum AML/CFT requirements, including data protection obligations, are less strict than the Union AML/CFT framework. In such situations, and in order to fully prevent the use of the Union financial system for the purposes of money laundering and terrorist financing and to ensure the highest standard of protection for personal data of Union citizens, those branches and subsidiaries should comply with AML/CFT requirements laid down at Union level. Where the law of a third country does not permit compliance with those requirements, for example because of limitations to the group's ability to access, process or exchange information due to an insufficient level of data protection or banking secrecy law in the third country, obliged entities should take additional measures to ensure the branches and subsidiaries located in that country effectively handle the risks. AMLA should be tasked with developing draft technical standards specifying the type of such additional measures.

(31) Customer due diligence requirements are essential to ensure that obliged entities identify, verify and monitor their business relationships with their clients, in relation to the money laundering and terrorist financing risks that they pose. Accurate identification and verification of data of prospective and existing customers are essential for understanding the risks of money laundering and terrorist financing associated with clients, whether they are natural or legal persons.

(32) It is necessary to achieve a uniform and high standard of customer due diligence in the Union, relying on harmonised requirements for the identification of customers and verification of their identity, and reducing national divergences to allow for a level playing field across the internal market and for a consistent application of provisions throughout the Union. At the same time, it is essential that obliged entities apply customer due diligence requirements in a risk-based manner. The risk-based approach is not an unduly permissive option for obliged entities. It involves the use of evidence-based decision-making in order to target more effectively the risks of money laundering and terrorist financing facing the Union and those operating within it.

(32a) Identification and verification of identity of beneficial owner is an important part of customer due diligence. Obligated entities should take reasonable measures to verify identity of beneficial owners so that they are satisfied that they know who the beneficial owner is and that they understand the ownership and control structure of the customer.

(32b) When it comes to identification and verification of identity of beneficial owners of legal entities, express trusts or similar legal arrangements, obliged entities should, except where simplified due diligence is permissible, always follow multi-prong approach. Therefore, they should consult beneficial owners register under Article 10 of Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*] and also use other reliable source like business register or reliable information provided by the customer.

(32c) The risks posed by non-Union legal entities and legal arrangements, which are misused to channel proceeds of funds into the Union's financial system, need to be mitigated. Where legal entity incorporated outside the Union or express trust or similar legal arrangement administered outside the Union are about to enter into significant business relationship, that means risky in terms of ML/TF, with obliged entity, the registration of the beneficial ownership information in the central register of Member State should be conditional for entering the business relationship. Which business relationships are significant, meaning in terms of ML/TF risks, should be determined by this Regulation in the context of the requirement to register the beneficial owner of non-Union legal entities and legal arrangements. Registration of the beneficial owner should be a condition for the continuation of the business relationship also in a situation where the business relationship becomes significant after its establishment.

(32d) In the case of customers who are legal entities, where obliged entity comes to the conclusion that there is no beneficial owner or if obliged entity has doubts that the identified natural person is indeed beneficial owner, obliged entity should instead of beneficial owner identify all the natural person(s) holding the position(s) of senior managing official(s) in the corporate or other legal entity and shall take reasonable measures to verify their identity. In the case of customers who are not, by their nature, subject to beneficial ownership rules, such as Member States, municipalities in Member States, but also non-Member States and their municipalities, it should be sufficient within the customer due diligence to only conclude that there is no beneficial owner.

(32e) Beneficial owner under Article 2, point (22)(b), shall be understood as the end user of the services provided through the business relationship or the occasional transaction. Where such services are provided to the end user through other obliged entities, like in case of virtual IBANs, the obliged entity shall ensure that it knows at any moment the identity of the end user and that it can obtain the information identifying and verifying the identity of the end user from the other obliged entities without delay and in any case within no more than five working days.

(32f) In view of ensuring that the mechanism of discrepancy reporting is proportionate and focused on the detection of instances of inaccurate beneficial ownership information, obliged entities may request the customer to rectify discrepancies directly with the entity in charge of the central registers without having to report discrepancies themselves. Such option should only apply to low-risk customers and at the same time to those errors of a technical nature, such as cases of misspelt information, and discrepancies consisting of outdated data, if at the same time the beneficial owners are known to the obliged entity from another reliable source and it is obvious that the reason for the outdated data is only the negligence of the legal entity, not the intention to conceal anything. The possibility of not reporting these minor discrepancies should be limited in time so that data accuracy can be achieved within a clearly defined framework. The customer should actively pursue to correct the discrepancy in the register or to provide an explanation to the obliged entity that that the findings are not a discrepancy. Unresolved discrepancies at the level of the obliged entity and the customer should lead to the reporting of the discrepancy in order to allow the entity in charge of the registry or other authorities to resolve it.

(33) Obligated entities should not be required to apply due diligence measures on customers carrying out occasional or linked transactions below a certain value, unless there is suspicion of money laundering or terrorist financing. Whereas the EUR 10 000 threshold applies to most occasional transactions, obliged entities which operate in sectors or carry out transactions that present a higher risk of money laundering and terrorist financing should be required to apply customer due diligence for transactions with lower thresholds. To identify the sectors or transactions as well as the adequate thresholds for those sectors or transactions, AMLA should develop dedicated draft regulatory technical standards.

(34) Some business models are based on the obliged entity having a business relationship with a merchant for offering payment initiation services through which the merchant gets paid for the provision of goods or services, and not with the merchant's customer, who authorises the payment initiation service to initiate a single or one-off transaction to the merchant. In such a business model, the obliged entity's customer for the purpose of AML/CFT rules is the merchant, and not the merchant's customer. Therefore, customer due diligence obligations should be applied by the obliged entity vis-a-vis the merchant.

(35) Directive (EU) 2015/849, despite having harmonised the rules of Member States in the area of customer identification obligations to a certain degree, did not lay down detailed rules in relation to the procedures to be followed by obliged entities. In view of the crucial importance of this aspect in the prevention of money laundering and terrorist financing, it is appropriate, in accordance with the risk-based approach, to introduce more specific and detailed provisions on the identification of the customer and on the verification of the customer's identity, whether in relation to natural or legal persons, legal arrangements such as trusts or entities having legal capacity under national law.

(36) Technological developments and progress in digitalisation enable a secure remote or electronic identification and verification of prospective and existing customers and can facilitate the remote performance of customer due diligence. The identification solutions as set out in Regulation (EU) No 910/2014 of the European Parliament and of the Council and the proposal for an amendment to it in relation to a framework for a European Digital Identity¹⁷ enable secure and trusted means of customer identification and verification for both prospective and existing customers and can facilitate the remote performance of customer due diligence. The electronic identification as set out in that Regulation should be taken into account and accepted by obliged entities for the customer identification process. These means of identification may present, where appropriate risk mitigation measures are in place, a standard or even low level of risk.

(37) To ensure that the AML/CFT framework prevents illicit funds from entering the financial system, obliged entities should carry out customer due diligence before entering into business relationships with prospective clients, in line with the risk-based approach. Nevertheless, in order not to unnecessarily delay the normal conduct of business, obliged entities may collect the information from the prospective customer during the establishment of a business relationship. Credit and financial institutions may obtain the necessary information from the prospective customers once the relationship is established, provided that transactions are not initiated until the customer due diligence process is successfully completed.

(38) Deleted

¹⁷ Regulation (EU) No 910/2014 of the European Parliament and of the Council of 23 July 2014 on electronic identification and trust services for electronic transactions in the internal market and repealing Directive 1999/93/EC (OJ L 257, 28.8.2014, p. 73) and the proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending Regulation (EU) No 910/2014 as regards establishing a framework for a European Digital Identity, COM/2021/281 final.

(39) The customer due diligence process is not limited to the identification and verification of the customer's identity. Before entering into business relationships or carrying out occasional transactions, obliged entities should also assess the purpose and nature of a business relationship. Pre-contractual or other information about the proposed product or service that is communicated to the prospective customer may contribute to the understanding of that purpose. Obligated entities should always be able to assess the purpose and nature of a prospective business relationship in an unambiguous manner. Where the offered service or product enables customers to carry out various types of transactions or activities, obliged entities should obtain sufficient information on the intention of the customer regarding the use to be made of that relationship.

(40) To ensure the effectiveness of the AML/CFT framework, obliged entities should regularly review the information obtained from their customers, in accordance with the risk-based approach. Obligated entities should also set up a monitoring system to detect atypical transactions that might raise money laundering or terrorist financing suspicions. To ensure the effectiveness of the transaction monitoring, obliged entities' monitoring activity should in principle cover all services and products offered to customers and all transactions which are carried out on behalf of the customer or offered to the customer by the obliged entity. However, not all transactions need to be scrutinised individually. The intensity of the monitoring should respect the risk-based approach and be designed around precise and relevant criteria, taking account, in particular, of the characteristics of the customers and the risk level associated with them, the products and services offered, and the countries or geographical areas concerned. AMLA should develop guidelines to ensure that the intensity of the monitoring of business relationships and of transactions is adequate and proportionate to the level of risk.

(41) In order to ensure consistent application of this Regulation, AMLA should have the task of drawing up draft regulatory technical standards on customer due diligence. Those regulatory technical standards should set out the minimum set of information to be obtained by obliged entities in order to enter into new business relationships with customers or assess ongoing ones, according to the level of risk associated with each customer. Furthermore, the draft regulatory technical standards should provide sufficient clarity to allow market players to develop secure, accessible and innovative means of verifying customers' identity and performing customer due diligence, also remotely, while respecting the principle of technology neutrality. The Commission should be empowered to adopt those draft regulatory technical standards. Those specific tasks are in line with the role and responsibilities of AMLA as provided in Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

(42) The harmonisation of customer due diligence measures should not only seek to achieve consistent, and consistently effective, understanding of the risks associated with an existing or prospective customer regardless of where the business relationship is opened in the Union, and their harmonisation will help to achieve this aim. It should also ensure that the information obtained in the performance of customer due diligence is not used by obliged entities to pursue de-risking practices which may result in circumventing other legal obligations, in particular those laid down in Directive 2014/92/EU of the European Parliament and of the Council¹⁸ or Directive (EU) 2015/2366 of the European Parliament and of the Council¹⁹, without achieving the Union's objectives in the prevention of money laundering and terrorist financing. To enable the proper supervision of compliance with the customer due diligence obligations, it is important that obliged entities keep record of the actions undertaken and the information obtained during the customer due diligence process, irrespective of whether a new business relationship is established with them and of whether they have submitted a suspicious transaction report upon refusing to establish a business relationship. Where the obliged entity takes a decision to not enter into a business relationship with a prospective customer, the customer due diligence records should include the grounds for such a decision. This will enable supervisory authorities to assess whether obliged entities have appropriately calibrated their customer due diligence practices and how the entity's risk exposure evolves, as well as help building statistical evidence on the application of customer due diligence rules by obliged entities throughout the Union.

(43) The approach for the review of existing customers in the current AML/CFT framework is already risk-based. However, given the higher risk of money laundering, its predicate offences and terrorist financing associated with certain intermediary structures, that approach might not allow for the timely detection and assessment of risks. It is therefore important to ensure that clearly specified categories of existing customers are also monitored on a regular basis.

¹⁸ Directive 2014/92/EU of the European Parliament and of the Council of 23 July 2014 on the comparability of fees related to payment accounts, payment account switching and access to payment accounts with basic features (OJ L 257, 28.8.2014, p. 214).

¹⁹ Directive (EU) 2015/2366 of the European Parliament and of the Council of 25 November 2015 on payment services in the internal market, amending Directives 2002/65/EC, 2009/110/EC and 2013/36/EU and Regulation (EU) No 1093/2010, and repealing Directive 2007/64/EC (OJ L 337, 23.12.2015, p. 35).

(44) Risk itself is variable in nature, and the variables, on their own or in combination, may increase or decrease the potential risk posed, thus having an impact on the appropriate level of preventive measures, such as customer due diligence measures.

(45) In low risk situations, obliged entities should be able to apply simplified customer due diligence measures. This does not equate to an exemption or absence of customer due diligence measures. It rather consists in a simplified or reduced set of scrutiny measures, which should however address all components of the standard customer due diligence procedure. In line with the risk-based approach, obliged entities should nevertheless be able to reduce the frequency or intensity of their customer or transaction scrutiny, or rely on adequate assumptions with regard to the purpose of the business relationship or use of simple products. The regulatory technical standards on customer due diligence should set out the specific simplified measures that obliged entities may implement in case of lower risk situations identified in the Supranational Risk Assessment of the Commission. When developing draft regulatory technical standards, AMLA should have due regard to preserving social and financial inclusion.

(46) It should be recognised that certain situations present a greater risk of money laundering or terrorist financing. Although the identity and business profile of all customers should be established with the regular application of customer due diligence requirements, there are cases in which particularly rigorous customer identification and verification procedures are required. Therefore, it is necessary to lay down detailed rules on such enhanced due diligence measures, including specific enhanced due diligence measures for cross-border correspondent relationships.

(47) Cross-border correspondent relationships with a third-country's respondent institution are characterised by their on-going, repetitive nature. Moreover, not all cross-border correspondent banking services present the same level of money laundering and terrorist financing risks. Therefore, the intensity of the enhanced due diligence measures should be determined by application of the principles of the risk based approach. However, the risk based approach should not be applied when interacting with third-country's respondent institutions that have no physical presence where they are incorporated. Given the high risk of money laundering and terrorist financing inherent in shell banks, credit institutions and financial institutions should refrain from entertaining any correspondent relationship with such shell banks.

(48) In the context of enhanced due diligence measures, obtaining approval from senior management for establishing business relationships does not need to imply, in all cases, obtaining approval from the board of directors. It should be possible for such approval to be granted by someone with sufficient knowledge of the entity's money laundering and terrorist financing risk exposure and of sufficient seniority to take decisions affecting its risk exposure.

(49) Deleted

(50) Third countries “subject to a call for action” by the relevant international standard-setter (the FATF) present significant strategic deficiencies of a persistent nature in their legal and institutional AML/CFT frameworks and their implementation which are likely to pose a high risk to the Union’s financial system. The persistent nature of the significant strategic deficiencies, reflective of the lack of commitment or continued failure by the third country to tackle them, signal a heightened level of threat emanating from those third countries, which requires an effective, consistent and harmonised mitigating response at Union level. It is therefore of the utmost importance that list of those countries developed by FATF is transcribed into EU list of higher-risk third countries in timely manner. European Commission, which is member to the FATF, shall closely participate in the development of FATF list, in order to make sure that all third countries on that list indeed present significant strategic deficiencies of a persistent nature in their legal and institutional AML/CFT frameworks and their implementation. Such safeguard ensures that third countries, that could be hypothetically listed by FATF on other grounds as a result of a mistake, are not listed by EU. However, such mistake is very improbable, also because 14 Member States and the Commission are members of the FATF. Therefore, it is improbable that EU lists will deviate from FATF lists. At the same time, such arrangement does not require the Commission to redo the identification process performed by the FATF, which ensures that FATF lists are transcribed in timely manner and that wasting of resources is avoided. In order to mitigate risks stemming from higher-risk third countries, it is necessary that obliged entities apply specific enhanced due diligence measures and countermeasures. In order to ensure uniform conditions for implementing this principle by obliged entities, it is necessary that the Commission adopts implementing act providing for specific enhanced due diligence measures and countermeasures to mitigate risks stemming from each higher-risk third country.

Given its technical expertise, AMLA can provide useful input to the Commission in identifying the appropriate enhanced due diligence measures and countermeasures. In order to be fully compliant with FATF Recommendation 19, it is necessary that Member States are able to mandate obliged entities established on their territory to apply specific additional countermeasures to mitigate risk posed by third country to that Member State, even where that third country is not listed by FATF.

(51) Compliance weaknesses in both the legal and institutional AML/CFT framework and its implementation of third countries which are subject to “increased monitoring” by the FATF are susceptible to be exploited by criminals. In order to mitigate risks stemming from such third countries, it is necessary that obliged entities apply specific enhanced due diligence measures and countermeasures. In order to ensure uniform conditions for implementing this principle by obliged entities, it is necessary that the Commission adopts implementing act providing for specific enhanced due diligence measures to mitigate risks stemming from each higher-risk third country. Given AMLA’s technical expertise, it can provide useful input to the Commission to identify the appropriate enhanced due diligence measures.

(52) Deleted

(53) Considering that there may be changes in the AML/CFT frameworks of those third countries or in their implementation, for example as result of the country’s commitment to address the identified weaknesses or of the adoption of relevant AML/CFT measures to tackle them, which could change the nature and level of the risks emanating from them, the Commission should regularly review the identification of those specific enhanced due diligence measures in order to ensure that they remain proportionate and adequate.

(54) Potential external threats to the Union's financial system do not only emanate from third countries, but can also emerge in relation to specific customer risk factors or products, services, transactions or delivery channels which are observed in relation to a specific geographical area outside the Union. There is therefore a need to identify money laundering and terrorist financing trends, risks and methods to which Union's obliged entities may be exposed. AMLA is best placed to detect any emerging ML/TF typologies from outside the Union, to monitor their evolution with a view to providing guidance to the Union's obliged entities on the need to apply enhanced due diligence measures aimed at mitigating such risks.

(55) Relationships with individuals who hold or who have held important public functions, within the Union or internationally, and particularly individuals from countries where corruption is widespread, may expose the financial sector to significant reputational and legal risks. The international effort to combat corruption also justifies the need to pay particular attention to such persons and to apply appropriate enhanced customer due diligence measures with respect to persons who are or who have been entrusted with prominent public functions and with respect to senior figures in international organisations. Therefore, it is necessary to specify measures which obliged entities should apply with respect to transactions or business relationships with politically exposed persons. To facilitate the risk-based approach, AMLA should be tasked with issuing guidelines on assessing the level of risks associated with a particular category of politically exposed persons, their family members or persons known to be close associates.

(56) In order to identify politically exposed persons in the Union, lists should be issued by Member States indicating the specific functions which, in accordance with national laws, regulations and administrative provisions, qualify as prominent public functions. Member States should request each international organisation accredited on their territories to issue and keep up to date a list of prominent public functions at that international organisation. The Commission should be tasked with compiling and issuing a list, which should be valid across the Union, as regards persons entrusted with prominent public functions in Union institutions or bodies.

(57) When customers are no longer entrusted with a prominent public function, they can still pose a higher risk, for example because of the informal influence they could still exercise, or because their previous and current functions are linked. It is essential that obliged entities take into consideration those continuing risks and apply one or more enhanced due diligence measures until such time that the individuals are deemed to pose no further risk, and in any case for not less than 12 months following the time when they are no longer entrusted with a prominent public function.

(58) Insurance companies often do not have client relationships with beneficiaries of the insurance policies. However, they should be able to identify higher risk situations, such as when the proceeds of the policy benefit a politically exposed person. To determine whether this is the case, the insurance policy should include reasonable measures to identify the beneficiary, as if this person were a new client. Such measures can be taken at the time of the payout or at the time of the assignment of the policy, but not later.

(59) Close private and professional relationships can be abused for money laundering and terrorist financing purposes. For that reason, measures concerning politically exposed persons should also apply to their family members and persons known to be close associates. Properly identifying family members and persons known to be close associates may depend on the socio-economic and cultural structure of the country of the politically exposed person. Against this background, AMLA should have the task of issuing guidelines on the criteria to use to identify persons who should be considered as close associate.

(60) The requirements relating to politically exposed persons, their family members and close associates, are of a preventive and not criminal nature, and should not be interpreted as stigmatising politically exposed persons, their family members or close associates as being involved in criminal activity. Refusing a business relationship with a person simply on the basis of a determination that they are a politically exposed person, their relative or a close associate is contrary to the letter and spirit of this Regulation.

(61) In order to avoid repeated customer identification procedures, it is appropriate, subject to suitable safeguards, to allow obliged entities to rely on the customer information collected by other obliged entities. Where an obliged entity relies on another obliged entity, the ultimate responsibility for customer due diligence should remain with the obliged entity which chooses to rely on the customer due diligence performed by another obliged entity. The obliged entity relied upon should also retain its own responsibility for compliance with AML/CFT requirements, including the requirement to report suspicious transactions and retain records.

(62) Obligated entities may outsource tasks to a service provider, including agent, distributor and another group member, unless they are established in third countries that are designated as high-risk, as having compliance weaknesses or as posing a threat to the Union's financial system. In the case of agency or outsourcing relationships on a contractual basis between obliged entities and service providers not covered by AML/CFT requirements, any AML/CFT obligations upon those service providers could arise only from the contract between the parties and not from this Regulation. Therefore, the responsibility for complying with AML/CFT requirements should remain entirely with the obliged entity itself. The obliged entity should in particular ensure that, where an outsourced service provider is involved for the purposes of remote customer identification, the risk-based approach is respected. Intra-group outsourcing should be subject to the same regulatory framework as outsourcing to service providers outside the group.

(63) In order for third party reliance and outsourcing relationships to function efficiently, further clarity is needed around the conditions according to which reliance takes place. AMLA should have the task of developing guidelines on the conditions under which third-party reliance and outsourcing can take place, as well as the roles and responsibilities of the respective parties. To ensure that consistent oversight of reliance and outsourcing practices is ensured throughout the Union, the guidelines should also provide clarity on how supervisors should take into account such practices and verify compliance with AML/CFT requirements when obliged entities resort to those practices.

(63a) When outsourcing tasks deriving from requirements under this Regulation, the obliged entity remains the controller under Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council²⁰ and thus would have to ensure full compliance with the requirements of Regulation (EU) 2016/679. Outsourcing tasks to external service providers in third countries has to follow the requirements of Chapter V of Regulation (EU) 2016/679; processors from third countries would also have to designate in writing a representative in the Union (Article 27 of Regulation (EU) 2016/679). Furthermore, as this would regularly constitute processing within the meaning of Article 28 of Regulation (EU) 2016/679, a contract or other legal act would have to be concluded with the service provider. In that context, in order to ensure that the supervisory capacity of the data protection supervisory authorities is not restricted due to multiple outsourcing, service providers are not allowed to outsource the tasks mandated to them on their behalf.

(64) The concept of beneficial ownership was introduced by Directive (EU) 2015/849 to increase transparency of complex corporate structures. The need to access accurate, up-to-date and adequate information on the beneficial owner is a key factor in tracing criminals who might otherwise be able to hide their identity behind such opaque structures. Member States are currently required to ensure that both corporate and other legal entities as well as express trusts and other similar legal arrangements obtain and hold adequate, accurate and current information on their beneficial ownership. However, the degree of transparency imposed by Member States varies. The rules are subject to divergent interpretations, and this results in different methods to identify beneficial owners of a given legal entity or legal arrangement. This is due, inter alia, to inconsistent ways of calculating indirect ownership of a legal entity or legal arrangement, and differences between the legal systems of the Member States. This hampers the transparency that was intended to be achieved. It is therefore necessary to clarify the rules to achieve a consistent definition of beneficial owner and its application across the internal market.

²⁰ Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation) (OJ L119, 4.5.2016, p. 1).

(65) Detailed rules should be laid down to identify the beneficial owners of corporate and other legal entities and to harmonise definitions of beneficial ownership. Beneficial ownership is based on two components – ownership and control. While these two factors might be fulfilled at the same time, they are essentially independent of one other. It is therefore important that both factors are analyzed in order to assess how control is exercised over a legal entity, and to identify all natural persons who are the beneficial owners of that legal entity.

(66) A meaningful identification of the beneficial owners requires a determination of whether control is exercised via other means. The determination of control through an ownership interest is necessary but not sufficient and it does not exhaust the necessary checks to determine the beneficial owners. The test on whether any natural person exercises control via other means is not a subsequent test to be performed only when it is not possible to determine an ownership interest. The two tests, namely that of control through an ownership interest and that of control via other means, should be performed in parallel.

(66a) An ownership of 25% or more of the shares or voting rights or other ownership interest in general establishes the beneficial ownership of the legal entity. Ownership interest should encompass both control rights and rights that are significant in terms of receiving a benefit, as is a right to a share of profits or other internal resources or liquidation balance. There may, however, be situations where the risk that certain categories of legal entities be misused for money laundering or terrorist financing purposes are higher. In such situations, enhanced transparency measures are necessary to dissuade criminals from setting up or infiltrating these entities, either through direct or indirect ownership or control. In order to ensure that the Union is able to adequately mitigate such varying levels of risk, it is necessary to empower the Commission to identify those categories of legal entities that should be subject to lower beneficial transparency thresholds. Such identification should be ongoing and should rely on the results of the national and supranational risk assessments as well as on relevant analyses and reports produced by AMLA, Europol or other Union bodies that have a role in the prevention, investigation and prosecution of money laundering and terrorist financing.

(66b) By their complex nature, multi-layered ownership and control structures make the identification of the beneficial owners more difficult. In order to ensure a consistent approach throughout the internal market, it is necessary to clarify the rules that apply to those situations. For this purpose, it is necessary to assess simultaneously whether any natural person has a direct or indirect shareholding with 25% or more of the shares or voting rights or other ownership interest, and whether any natural person controls the direct shareholder with 25% or more of the shares or voting rights or other ownership interest in the corporate entity. In case of indirect shareholding, the beneficial owners should be identified by multiplying the shares in the ownership chain. To this end, all shares directly or indirectly owned by the same natural person should be added together. Where 25% of the shares or voting rights or other ownership interest in the corporate entity are owned by a shareholder that is a legal entity other than a corporate entity, the beneficial ownership should be determined having regard to the specific structure of the shareholder, including whether any natural person exercises control through other means over a shareholder.

(66c) The determination of the beneficial owner of a legal entity in situations where the shares of the legal entity are held in a legal arrangement, or where they are held by a foundation or similar legal entity, might be more difficult in view of the different nature and identification criteria of beneficial ownership between legal entities and legal arrangements. It is therefore necessary to set out clear rules to deal with these situations of multi-layered structure. In such cases, all beneficial owners of the legal arrangement or structurally and functionally similar legal entity as may be foundation, should be the beneficial owners of the legal entity whose shares are held in the legal arrangement or held by the foundation.

(66d) A common understanding of the concept of control and a more precise definition of the means of control are necessary to ensure consistent application of the rules across the internal market. Control should be understood as the effective ability to impose one's will on the corporate entity's decision-making on substantive issues. The usual mean of control is a majority share of voting rights. The position of beneficial owner can also be established by control via other means without having significant, or any, ownership interest. For this reason, in order to ascertain all individuals that are the beneficial owners of a legal entity, control should be identified independently of ownership interest. Control can generally be exercised by any means, including legal and non-legal means. Without necessarily establishing the position of the beneficial owner, these means may be taken into account for assessing whether control via other means is exercised, depending on the specific situation of each legal entity.

(66e) Indirect ownership or control may be mediated by multiple links in a chain or by multiple individual or interlinked chains. A link in a chain may be any person or organisation or a legal arrangement without legal personality. The relations between the links may consist of ownership interest or voting rights or other means of control.

(67) In order to ensure effective transparency, the widest possible range of legal entities and arrangements incorporated or created in the territory of Member States should be covered by beneficial ownership rules. This includes legal entities other than corporate ones and legal arrangements similar to express trusts. Due to differences in the legal systems of Member States, those broad categories encompass a variety of different organisational structures. Member States should notify to the Commission a list of the types of corporate and other legal entities where the beneficial owners is identified in line with the rules for the identification of beneficial owners for corporate entities.

(68) The specific nature of certain legal entities, such as for example associations, trade unions, political parties or churches, does not lend them a meaningful identification of beneficial owners based of ownership interests or membership. In those cases, however, it may be the case that the senior managing officials exercise control over the legal entity through other means. In those cases, they should be reported as the beneficial owners.

(68a) To ensure the consistent identification of beneficial owners of legal entities, which are structurally or functionally similar to express trust, it is necessary to lay down harmonised beneficial ownership rules. Similar rules to those set out for express trusts shall be applied to the relevant legal entities. Legal entities that are similar in function and structure to an express trust are for example foundations, in the sense of legal persons established by the founder to support public benefit purposes, charitable purposes or a certain group of persons using their own assets.

(68b) To ensure the consistent identification of beneficial owners of collective investment undertaking, it is necessary to lay down harmonised beneficial ownership rules. Regardless of whether the collective investment undertaking exist in the Member State in the form of a legal entity with legal personality and as a legal arrangement without legal personality, the rules for corporate entities shall be applied in identifying the beneficial owner. Such an approach is consistent with their purpose and function.

(68c) The characteristics of express trusts and similar legal arrangements in Member States may vary. In order to ensure a harmonised approach, it is appropriate to set out common principles for the identification of such arrangements. Express trusts are trusts created at the initiative of the settlor. Trusts set up by law or that do not result from the explicit intent of the settlor to create them should be excluded from the scope of this Regulation. Express trusts are usually created in the form of a document e.g. a written deed or written instrument of trust and usually fulfil a business or personal need. Legal arrangements similar to express trusts are arrangements without legal personality which are similar in structure or functions. The determining factor is not the designation of the type of legal arrangement, but the fulfilment of the basic features of the definition of an express trust, i.e. the settlor's intention to place the assets under the administration and control of a certain person for specified purpose, usually of a business or personal nature, such as the benefit of the beneficiaries. To ensure the consistent identification of beneficial owners of legal arrangements similar to express trusts, Member States should notify to the Commission a list of the types of legal arrangements similar to express trusts. Such notification should be accompanied by an assessment justifying the identification of certain legal arrangements as similar to express trusts as well as why other legal arrangements have been considered as dissimilar in structure or function from express trusts. In performing such assessment, Member States should take into consideration all legal arrangements that are governed under their law.

(68d) In some cases of legal entities such as foundations, express trusts and similar legal arrangements, it is not possible to identify individual beneficiaries because they have yet to be determined; in such cases, beneficial ownership information should include instead a description of the class of beneficiaries and its characteristics. As soon as beneficiaries within the class are designated, they shall be beneficial owners. Furthermore, there are specific types of legal persons and legal arrangements where beneficiaries exist, but their identification is not proportionate in respect of the money laundering and terrorist financing risks associated with those legal persons or legal arrangements. This can be the case for example of regulated products such as pension schemes within the scope of Directive (EU) 2016/2341 of the European Parliament and of the Council, employee financial ownership or participation schemes, or of legal entities or legal arrangements with a non-profit or charitable purpose, provided the risks associated with such legal persons and legal arrangements are low. In these cases, an identification of the class of beneficiaries should be sufficient.

(69) A consistent approach to the beneficial ownership transparency regime also requires ensuring that the same information is collected on beneficial owners across the internal market. It is appropriate to introduce precise requirements concerning the information that should be collected in each case. That information includes a minimum set of personal data of the beneficial owner, the nature and extent of the beneficial interest held in the legal entity or legal arrangement and information on the legal entity or legal arrangement, which are necessary to ensure the appropriate identification of the natural person who is the beneficial owner and the reasons why that natural person has been identified as the beneficial owner.

(69a) An effective framework of beneficial ownership transparency requires information to be collected through various channels. Such multi-pronged approach includes the information held by the legal entity or trustee of an express trust or similar legal arrangement themselves, the information obtained by obliged entities in the context of customer due diligence, as well as the information held in beneficial ownership registers. Cross-checking of information among these pillars contributes to ensuring that each pillar holds adequate, accurate and up-to-date information. To this end, and in order to avoid that discrepancies are identified because of different approaches, it is important to identify those categories of data that should always be collected in order to ensure the beneficial ownership information is adequate. This includes basic information on the legal entity and legal arrangement, which is the precondition allowing the entity or arrangement itself to understand its control structure, whether through ownership or other means.

(69b) When legal entities and legal arrangements are part of a complex structure, clarity on their ownership or control structure is critical in order to ascertain who their beneficial owners are. To this end, it is important that legal entities and legal arrangements clearly understand the relationships by which they are indirectly owned or controlled, including all those intermediary steps between the beneficial owners and the legal entity or legal arrangement itself, whether these are in the form of other legal entities and legal arrangements or of nominee relationships. Identification of the ownership and control structure allows to identify the ways by which ownership is established or control can be exercised over a legal entity and is therefore essential for a comprehensive understanding of the position of the beneficial owner. The beneficial owner information should therefore always include a description of the relationship structure.

(70) Underpinning an effective framework on beneficial ownership transparency is the knowledge by corporate and other legal entities of the natural persons who are their beneficial owners. Thus, all corporate and other legal entities in the Union should obtain and hold adequate, accurate and current beneficial ownership information. That information should be retained for five years and the identity of the person responsible for retaining the information should be reported to the registers. That retention period is equivalent to the period for retention of the information obtained within the application of AML/CFT requirements, such as customer due diligence measures. In order to ensure the possibility to cross-check and verify information, for instance through the mechanism of discrepancy reporting, it is justified to ensure that the relevant data retention periods are aligned.

(70a) To ensure that beneficial ownership information is up-to-date, the legal entity should both update such information immediately after any change and periodically verify it. The time limit for updating the information should be reasonable in view of possible complex situations. Confirmation of the timeliness of the data should take place on a regular basis and various mechanisms can be used to do so. Legal entity should be able to verify accuracy of the information in the register also be using the different channels and instruments e.g. together with the submission of the financial statements, of other repetitive interaction with public authorities. Using the interconnection of registers and databases of a Member State may allow legal entity to validate information effectively.

(71) Corporate and other legal entities should take all necessary measures to identify their beneficial owners. There may however be cases where no natural person is identifiable who ultimately owns or exerts control over an entity. In such exceptional cases, provided that all means of identification are exhausted, the senior managing officials can be reported instead of the beneficial owners when providing beneficial ownership information to obliged entities in the course of the customer due diligence process or when submitting the information to the central register. Although they are identified in these situations, the senior managing officials are not the beneficial owners. Corporate and legal entities should keep records of the actions taken in order to identify their beneficial owners, especially when they rely on this last resort measure, which should be duly justified and documented. However, concerns about the difficulty in obtaining the information should not be a valid reason to avoid the identification effort and resort to reporting the senior management instead. Therefore, legal entities should always be able to substantiate their doubts as to the veracity of the information collected. Such justification should be proportionate to the risk of the legal entity and the complexity of its ownership structure. In cases where the absence of beneficial owners is evident with respect to the specific form and structure of legal entity, the justification should be understood as a reference to this fact, i.e. that the legal entity does not have a beneficial owner due to its specific form and structure, where, for example, there are no ownership interests in it, nor can it be ultimately controlled by other means. For the purpose of the statement of the absence of the beneficial owner, it should be possible to use universal formulations or uniform forms.

(71a) In view of the purpose of determining beneficial ownership, which is to ensure effective transparency of legal persons, it is proportionate to exempt certain entities from the obligation to identify their beneficial owner. Such a regime can only be applied to entities for which the identification and registration of their beneficial owners is not useful and where the similar level of transparency is achieved by means other than beneficial ownership. In this respect, bodies governed by public law of the Member State should not be obliged to determine their beneficial owner. Directive 2004/109/EC of the European Parliament and of the Council²¹ introduced strict transparency requirements for companies whose securities are admitted to trading on a regulated market. In certain circumstances, those transparency requirements can achieve an equivalent transparency regime to the beneficial ownership transparency rules set out in this Regulation. This is the case when the control over the company is exercised through voting rights, and the ownership or control structure of the company only includes natural persons. In those circumstances, there is no need to apply beneficial ownership requirements to those listed companies. The exemption for legal entities from the obligation to determine their own beneficial owner and to register it should not affect the obligation of obliged entities to identify the beneficial owner of a customer in customer due diligence when performing customer due diligence.

(72) There is a need to ensure a level playing field among the different types of legal forms and to avoid the misuse of express trusts and legal arrangements, which are often layered in complex structures to further obscure beneficial ownership. Trustees of any express trust administered or residing in a Member State should thus be responsible for obtaining and holding adequate, accurate and current beneficial ownership information regarding the express trust, and for disclosing their status and providing this information to obliged entities carrying out customer due diligence. Any other beneficial owner of the express trust should assist the trustee in obtaining such information.

²¹ Directive 2004/109/EC of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market and amending Directive 2001/34/EC (OJ L 390, 31.12.2004, p. 38).

(73) In view of the specific structure of certain legal arrangements, and the need to ensure sufficient transparency about their beneficial ownership, such legal arrangements similar to express trusts should be subject to equivalent beneficial ownership requirements as those that apply to express trusts.

(74) Nominee arrangements may allow the concealment of the identity of the beneficial owners, because a nominee might act as the director or shareholder of a legal entity while the nominator is not always disclosed. Those arrangements might obscure the beneficial ownership and control structure, when beneficial owners do not wish to disclose their identity or role within them. There is thus a need to introduce transparency requirements in order to avoid that these arrangements are misused and to prevent criminals from hiding behind persons acting on their behalf. The relationship between nominee and nominator is not determined by whether it has an effect on the public or third parties. Although a nominee shareholders whose name appears in public or official records would formally have independent control over the company, it should be required to disclose whether they are acting on the instructions of someone else on the basis of a private concert. Nominee shareholders and nominee directors of corporate or other legal entities should maintain sufficient information on the identity of their nominator as well as of any beneficial owner of the nominator and disclose them as well as their status to the corporate or other legal entities. The same information should also be reported by corporate and other legal entities to obliged entities, when customer due diligence measures are performed.

(75) The risks posed by foreign corporate entities and legal arrangements, which are misused to channel proceeds of funds into the Union's financial system, need to be mitigated. Since beneficial ownership standards in place in third countries might not be sufficient to allow for the same level of transparency and timely availability of beneficial ownership information as in the Union, there is a need to ensure adequate means to identify the beneficial owners of foreign corporate entities or legal arrangements in specific circumstances. Therefore, legal entities incorporated outside the Union and express trusts or similar legal arrangements administered outside the Union should be required to disclose their beneficial owners when they operate in the Union by entering into a business relationship with a Union's obliged entity or by acquiring real estate in the Union, as well as when they are awarded a public procurement for goods, services or concessions. Achieving identification of beneficial owners of legal persons and legal arrangements from outside the Union should be achieved through requirements within CDD processes by Union's obliged entities. The need to register the beneficial owner of a non-Union customers entering into a business relationship with obliged entities should be with regard to proportional work and administrative burden limited to situations where a potentially higher ML/TF risk can be perceived. Thus, the need to register the beneficial owner in the central register of a Member State should only be required for customers of obliged entities operating in sectors with a higher ML/TF risk and, in general, for customers with which the value of the business relationship exceeds EUR 250 000. The fact that an obliged entity operates in a sector that is assessed with higher ML/TF risk, and therefore that registration of the beneficial owner is a condition of the business relationship and transaction, should be apparent to the customer from the obliged entity's communication. Without the registration of the beneficial owner of such a customer, the obliged person cannot conduct business with that customer. Active identification of the beneficial owner and its registration in the register of beneficial owners by the non-EU customer should be a condition for entering into a significant business relationship with obliged entity. Where an obliged entity is unable to comply with the customer due diligence measures regarding non-EU customer it should refrain from carrying out a transaction or establishing a business relationship, and should terminate the business relationship.

(76) In order to encourage compliance and ensure an effective beneficial ownership transparency, beneficial ownership requirements need to be enforced. To this end, Member States should apply sanctions for breaches of those requirements. Those sanctions should be effective, proportionate and dissuasive, and should not go beyond what is required to encourage compliance. Sanctions introduced by Member States should have an equivalent deterrent effect across the Union on the breaches of beneficial ownership requirements. Sanctions may for example include fines for legal entities and trustees or persons holding an equivalent position in a similar legal arrangement for outdated, inaccurate or incorrect beneficial ownership data, the strike-off of legal entities that fail to comply with the obligation to hold beneficial ownership information or to submit beneficial ownership information within a given time limit, fines for beneficial owners and other persons who fail to cooperate with legal entity or trustee of an express trust or similar legal arrangement, fines for nominee shareholders and nominee directors who fail to comply with the obligation of disclosure or private law consequences for undisclosed beneficial owners as prohibition of the payment of profits or prohibition of the exercise of voting rights.

(77) Obligated entities should promptly report to the FIU all suspicious funds, transactions or activities, including attempted transactions or activities, and other information relevant to money laundering, or terrorist financing. When reporting on a suspicion of money laundering, obliged entities should also report, where applicable, on the underlying predicate offence. Furthermore, in order to help prevent the laundering of future proceeds of criminal activity as defined by Article 2, point (3), obliged entities should report to the FIU all funds, transactions and activities, including attempted transactions and activities, related to the commission of offences that have the potential to generate proceeds. In order to avoid the unnecessary reporting of low impact and isolated offences, Member States should be able to exempt obliged entities from reporting certain categories of low-level criminal activity, including for example, categories of criminal activity posing low risks of generating significant proceeds. Such exemptions should not have a negative impact on the protection of the internal market from the threats posed by money laundering, its predicate offences and terrorist financing. The Commission and AMLA should be notified of such instances, and evaluate whether the exemption envisaged is adequate to the level of impact identified. The FIU should serve as a single central national unit for receiving and, analysing reported suspicions and for disseminating to the competent authorities the results of its analyses. Reporting obligation may also include threshold-based reporting or systematic reporting of unusual transactions or activities information. The disclosure of information to the FIU in good faith by an obliged entity or by an employee or director of such an entity should not constitute a breach of any restriction on disclosure of information and should not involve the obliged entity or its directors or employees in liability of any kind.

(78) Differences in suspicious transaction reporting obligations between Member States may exacerbate the difficulties in AML/CFT compliance experienced by obliged entities that have a cross-border presence or operations. Moreover, the structure and content of the suspicious transaction reports have an impact on the FIU's capacity to carry out analysis and on the nature of that analysis, and also affects FIUs' abilities to cooperate and to exchange information. In order to facilitate obliged entities' compliance with their reporting obligations and allow for a more effective functioning of FIUs' analytical activities and cooperation, AMLA should develop draft regulatory standards specifying a common template for the reporting of suspicious transactions to be used as a uniform basis throughout the Union.

(79) FIUs should be able to obtain swiftly from any obliged entity all the necessary information relating to their functions. Their unfettered and swift access to information is essential to ensure that flows of money can be properly traced and illicit networks and flows detected at an early stage. The need for FIUs to obtain additional information from obliged entities based on a suspicion of money laundering or financing of terrorism might be triggered by a prior suspicious transaction report reported to the FIU, but might also be triggered through other means such as the FIU's own analysis, intelligence provided by competent authorities or information held by another FIU. FIUs should therefore be able, in the context of their functions, to obtain information from any obliged entity, even without a prior report being made. Obligated entities should reply to a request for information by the FIU as soon as possible and, in any case, within five days of receipt of the request. In justified and urgent cases, the obliged entity should be able to respond to the FIU's request within 24 hours. This does not include indiscriminate requests for information to the obliged entities in the context of the FIU's analysis, but only information requests based on sufficiently defined conditions. An FIU should also be able to obtain such information on a request made by another Union FIU and to exchange the information with the requesting FIU.

(80) For certain obliged entities, Member States should have the possibility to designate an appropriate self-regulatory body to be informed in the first instance instead of the FIU. In accordance with the case-law of the European Court of Human Rights, a system of first instance reporting to a self-regulatory body constitutes an important safeguard for upholding the protection of fundamental rights as concerns the reporting obligations applicable to lawyers. Member States should provide for the means and manner by which to achieve the protection of professional secrecy, confidentiality and privacy.

(81) Where a Member State decides to designate such a self-regulatory body, it may allow or require that body not to transmit to the FIU or to AMLA any information obtained from persons represented by that body where such information has been received from, or obtained on, one of their clients, in the course of ascertaining the legal position of their client, or in performing their task of defending or representing that client in, or concerning, judicial proceedings, including providing advice on instituting or avoiding such proceedings, whether such information is received or obtained before, during or after such proceedings. Other supervisory authorities may as well be allowed or required not to transmit to the FIU or AMLA any information falling under the legal privilege.

(82) Obligated entities should exceptionally be able to carry out suspicious transactions before informing the FIU where refraining from doing so is impossible or likely to frustrate efforts to pursue the beneficiaries of a suspected money laundering or terrorist financing operation. However, this exception should not be invoked in relation to transactions concerned by the international obligations accepted by the Member States to freeze without delay funds or other assets of terrorists, terrorist organisations or those who finance terrorism, in accordance with the relevant United Nations Security Council resolutions.

(83) Confidentiality in relation to the reporting of suspicious transactions and to the provision of other relevant information to FIUs is essential in order to enable the competent authorities to freeze and seize assets potentially linked to money laundering, its predicate offences or terrorist financing. A suspicious transaction is not an indication of criminal activity. Disclosing that a suspicion has been reported may tarnish the reputation of the persons involved in the transaction and jeopardise the performance of analyses and investigations. Therefore, obliged entities and their directors and employees, or persons in a comparable position, including agents and distributors, should not inform the customer concerned or a third party that information is being, will be, or has been submitted to the FIU, whether directly or through the self-regulatory body, or that a money laundering or terrorist financing analysis is being, or may be, carried out. The prohibition of disclosure should not apply in specific circumstances concerning, for example, disclosures to competent authorities and self-regulatory bodies when performing supervisory functions, or disclosures for law enforcement purposes or when the disclosures take place between obliged entities that belong to the same group.

(84) Criminals move illicit proceeds through numerous intermediaries to avoid detection. Therefore it is important to allow obliged entities to exchange information not only between group members, but also in certain cases between credit and financial institutions and other entities that operate within networks, in full compliance with data protection rules.

(85) Regulation (EU) 2016/679 applies to the processing of personal data for the purposes of this Regulation. The fight against money laundering and terrorist financing is recognised as an important public interest ground by all Member States. Member States may apply Directive (EU) 2016/680 of the European Parliament and of the Council²², as well as national law where appropriate, to the processing of data by their FIU, based on the sensitive nature of their activities and their relevance to national security.

(86) It is essential that the alignment of the AML/CFT framework with the revised FATF Recommendations is carried out in full compliance with Union law, in particular as regards Union data protection law and the protection of fundamental rights as enshrined in the Charter. Certain aspects of the implementation of the AML/CFT framework involve the collection, analysis, storage and sharing of data. Such processing of personal data should be permitted, while fully respecting fundamental rights, only for the purposes laid down in this Regulation, and for carrying out customer due diligence, ongoing monitoring, analysis and reporting of suspicious transactions, identification of the beneficial owner of a legal person or legal arrangement, identification of a politically exposed person and sharing of information by credit institutions and financial institutions and other obliged entities. The collection and subsequent processing of personal data by obliged entities should be limited to what is necessary for the purpose of complying with AML/CFT requirements and personal data should not be further processed in a way that is incompatible with that purpose. In particular, further processing of personal data for commercial purposes should be strictly prohibited.

²² Directive (EU) 2016/680 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data by competent authorities for the purposes of the prevention, investigation, detection or prosecution of criminal offences or the execution of criminal penalties, and on the free movement of such data, and repealing Council Framework Decision 2008/977/JHA (OJ L 119, 4.5.2016, p. 89).

(87) The revised FATF Recommendations demonstrate that, in order to be able to cooperate fully and comply swiftly with information requests from competent authorities for the purposes of the prevention, detection or investigation of money laundering and terrorist financing, obliged entities should maintain, for at least five years, the necessary information obtained through customer due diligence measures and the records on transactions. In order to avoid different approaches and in order to fulfil the requirements relating to the protection of personal data and legal certainty, that retention period should be fixed at five years after the end of a business relationship or an occasional transaction.

(88) When the notion of competent authorities refers to investigating and prosecuting authorities, it shall be interpreted as including the European Public Prosecutor's Office (EPPO) with regard to the Member States that participate in the enhanced cooperation on the establishment of the EPPO.

(89) For the purpose of ensuring the appropriate and efficient administration of justice during the period between the entry into force and application of this Regulation, and in order to allow for its smooth interaction with national procedural law, information and documents pertinent to ongoing legal proceedings for the purpose of the prevention, detection or investigation of possible money laundering or terrorist financing, which have been pending in the Member States on the date of entry into force of this Regulation, should be retained for a period of five years after that date, and it should be possible to extend that period for a further five years.

(90) The rights of access to data by the data subject as well as other data subject rights laid down in applicable data protection legislation are applicable to the personal data processed for the purpose of this Regulation. However, access by the data subject to any information related to a suspicious transaction report would seriously undermine the effectiveness of the fight against money laundering and terrorist financing. Exceptions to and restrictions of that right in accordance with Article 23 of Regulation (EU) 2016/679 may therefore be justified. Member States may apply Directive (EU) 2016/680, as well as national law where appropriate, to the processing of data by their FIU, based on the sensitive nature of their activities and their relevance to national security.

(91) Obligated entities might resort to the services of other private operators. However, the AML/CFT framework should apply to obliged entities only, and obliged entities should retain full responsibility for compliance with AML/CFT requirements. In order to ensure legal certainty and to avoid that some services are inadvertently brought into the scope of this regulation, it is necessary to clarify that persons that merely convert paper documents into electronic data and are acting under a contract with an obliged entity, and persons that provide credit institutions or financial institutions solely with messaging or other support systems for transmitting funds or with clearing and settlement systems do not fall within the scope of this Regulation.

(92) Obligated entities should obtain and hold adequate and accurate information on the beneficial ownership and control of legal persons. As bearer shares accord the ownership to the person who possesses the bearer share certificate, they allow the beneficial owner to remain anonymous. To ensure that those shares are not misused for money laundering or terrorist financing purposes, companies - other than those with listed securities on a regulated market or whose shares are issued as intermediated securities - should convert all existing bearer shares into registered shares. In addition, only bearer share warrants in intermediated form should be allowed.

(93) The anonymity of crypto-assets exposes them to risks of misuse for criminal purposes. Anonymous crypto-asset wallets do not allow the traceability of crypto-asset transfers, whilst also making it difficult to identify linked transactions that may raise suspicion or to apply to adequate level of customer due diligence. In order to ensure effective application of AML/CFT requirements to crypto-assets, it is necessary to prohibit the provision and the custody of anonymous crypto-asset wallets by crypto-asset service providers.

(94) The use of large cash payments is highly vulnerable to money laundering and terrorist financing; this has not been sufficiently mitigated by the requirement for traders in goods to be subject to anti-money laundering rules when making or receiving cash payments of EUR 10 000 or more. At the same time, differences in approaches among Member States have undermined the level playing field within the internal market to the detriment of businesses located in Member States with stricter controls. It is therefore necessary to introduce a Union-wide limit to large cash payments of EUR 10 000. Member States should be able to adopt lower thresholds and further stricter provisions.

(95) The Commission should assess the costs, benefits and impacts of lowering the limit to large cash payments at Union level with a view to levelling further the playing field for businesses and reducing opportunities for criminals to use cash for money laundering. This assessment should consider in particular the most appropriate level for a harmonised limit to cash payments at Union level considering the current existing limits to cash payments in place in a large number of Member States, the enforceability of such a limit at Union level and the effects of such a limit on the legal tender status of the euro.

(96) The Commission should also assess the costs, benefits and impacts of lowering the threshold for the identification of beneficial owners when control is exercised through ownership. This assessment should consider in particular the lessons learned from Member States or third countries having introduced lower thresholds.

(97) In order to ensure consistent application of AML/CFT requirements, the power to adopt acts in accordance with Article 290 of the Treaty on the Functioning of the European Union should be delegated to the Commission to supplement this Regulation by adopting delegated acts identifying high-risk third countries, third countries with compliance weaknesses as well as the regulatory technical standards setting out the minimum requirements of group-wide policies, controls and procedures and the conditions under which structures which share common ownership, management or compliance controls are required to apply group-wide policies, controls and procedures, the actions to be taken by groups when the laws of third countries do not permit the application of group-wide policies, controls and procedures and supervisory measures, the sectors and transactions subject to lower thresholds for the performance of customer due diligence and the information necessary for the performance of customer due diligence. It is of particular importance that the Commission carry out appropriate consultations during its preparatory work, including at expert level, and that those consultations be conducted in accordance with the principles laid down in the Interinstitutional Agreement of 13 April 2016 on Better Law-Making²³. In particular, to ensure equal participation in the preparation of delegated acts, the European Parliament and the Council receive all documents at the same time as Member States' experts, and their experts systematically have access to meetings of Commission expert groups dealing with the preparation of delegated acts.

²³ OJ L 123, 12.5.2016, p. 1.

(98) In order to ensure uniform conditions for the application of this Regulation, implementing powers should be conferred on the Commission in order to identify legal arrangements similar to express trusts governed by the national laws of Member States as well as to adopt implementing technical standards specifying the format to be used for the reporting of suspicious transactions. Those powers should be exercised in accordance with Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council²⁴.

(99) This Regulation respects the fundamental rights and observes the principles recognised by the Charter, in particular the right to respect for private and family life (Article 7 of the Charter), the right to the protection of personal data (Article 8 of the Charter) and the freedom to conduct a business (Article 16 of the Charter).

(100) In accordance with Article 21 of the Charter, which prohibits discrimination based on any grounds, obliged entities should perform risk assessments in the context of customer due diligence without discrimination.

(101) When drawing up a report evaluating the implementation of this Regulation, the Commission should give due consideration to the respect of the fundamental rights and principles recognised by the Charter.

²⁴ Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council of 16 February 2011 laying down the rules and general principles concerning mechanisms for control by the Member States of the Commission's exercise of implementing powers (OJ L 55, 28.2.2011, p. 13).

(102) Since the objective of this Regulation, namely to prevent the use of the Union's financial system for the purposes of money laundering and terrorist financing, cannot be sufficiently achieved by the Member States and can rather, by reason of the scale or effects of the action, be better achieved at Union level, the Union may adopt measures, in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty on European Union (TEU). In accordance with the principle of proportionality as set out in that Article, this Regulation does not go beyond what is necessary in order to achieve that objective.

(103) The European Data Protection Supervisor has been consulted in accordance with Article 42 of Regulation (EU) 2018/1725 [and delivered an opinion on ...²⁵],

²⁵ OJ C , , p. .

HAVE ADOPTED THIS REGULATION:

CHAPTER I

GENERAL PROVISIONS

Section 1

Subject matter and definitions

Article 1

Subject matter

To prevent the misuse of the financial system for money laundering and the financing of terrorism this Regulation lays down rules concerning:

- (a) measures to be applied by obliged entities;
- (b) beneficial ownership transparency requirements for legal entities, express trusts and similar legal arrangements;
- (ba) data protection and record-retention provisions related to points (a) and (b);
- (c) measures to limit the misuse of anonymous instruments.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Regulation, the following definitions apply:

- (1) ‘money laundering’ means the conduct as set out in Article 3, paragraphs 1 and 5 of Directive (EU) 2018/1673 including aiding and abetting, inciting and attempting to commit that conduct, whether the activities which generated the property to be laundered were carried out on the territory of a Member State or on that of a third country;
- (2) ‘terrorist financing’ means the conduct set out in Article 11 of Directive (EU) 2017/541 including aiding and abetting, inciting and attempting to commit that conduct, whether carried out on the territory of a Member State or on that of a third country;
- (3) ‘criminal activity’ means criminal activity as defined in Article 2(1) of Directive (EU) 2018/1673, as well as fraud affecting the Union’s financial interests as defined in Article 3(2) of Directive (EU) 2017/1371, passive and active corruption as defined in Article 4 (2) and misappropriation as defined in Article 4(3), second subparagraph of that Directive;
- (4) ‘property’ means property as defined in Article 2(2) of Directive (EU) 2018/1673;

- (5) ‘credit institution’ means:
- (a) a credit institution as defined in Article 4(1), point (1) of Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council²⁶;
 - (b) a branch of a credit institution referred to in point (a), when located in the Union, whether its head office is situated within the Union or in a third country;

²⁶ Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms and amending Regulation (EU) No 648/2012 (OJ L 176, 27.6.2013, p. 1).

- (6) 'financial institution' means:
- (a) an undertaking other than a credit institution or an investment firm, which carries out one or more of the activities listed in points (2) to (12), (14) and (15) of the Annex I to Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council²⁷, including the activities of currency exchange offices (bureaux de change), or the principal activity of which is to acquire holdings, including a financial holding company and a mixed financial holding company; creditors as defined in Article 4, point (2) of Directive 2014/17/EU of the European Parliament and of the Council²⁸ and in Article 3, point (b) of Directive 2008/48/EC of the European Parliament and of the Council²⁹ and the activities of central securities depositories as defined in Article 2(1), point (1) of Regulation (EU) No 909/2014 of the European Parliament and of the Council³⁰, but with the exception of the activities of account information service providers as defined in Article 4, point (19) of Directive (EU) 2015/2366;
 - (b) an insurance undertaking as defined in Article 13, point (1) of Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council³¹, insofar as it carries out life or other investment-related assurance activities covered by that Directive, including insurance holding companies and mixed-activity insurance holding companies as defined, respectively, in Article 212(1), points (f) and (g) of Directive 2009/138/EC;

²⁷ Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms, amending Directive 2002/87/EC and repealing Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC (OJ L 176, 27.6.2013, p. 338).

²⁸ Directive 2014/17/EU of the European Parliament and of the Council of 4 February 2014 on credit agreements for consumers relating to residential immovable property and amending Directives 2008/48/EC and 2013/36/EU and Regulation (EU) No 1093/2010 (OJ L 60, 28.2.2014, p. 34).

²⁹ Directive 2008/48/EC of the European Parliament and of the Council of 23 April 2008 on credit agreements for consumers and repealing Council Directive 87/102/EEC (OJ L 133, 22.5.2008, p. 66).

³⁰ Regulation (EU) No 909/2014 of the European Parliament and of the Council of 23 July 2014 on improving securities settlement in the European Union and on central securities depositories and amending Directives 98/26/EC and 2014/65/EU and Regulation (EU) No 236/2012 (OJ L 257, 28.8.2014, p. 1).

³¹ Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council of 25 November 2009 on the taking-up and pursuit of the business of Insurance and Reinsurance (Solvency II) (OJ L 335, 17.12.2009, p. 1).

- (c) an insurance intermediary as defined in Article 2(1), point (3) of Directive (EU) 2016/97 of the European Parliament and of the Council³² where it acts with respect to life insurance and other investment-related insurance services, with the exception of an insurance intermediary which does not collect premiums or amounts intended for the customer and which acts under the full responsibility of one or more insurance undertakings or intermediaries for the products which concern them respectively;
- (d) an investment firm as defined in Article 4(1), point (1) of Directive 2014/65/EU of the European Parliament and of the Council³³;
- (e) a collective investment undertaking, in particular:
 - (i) an undertaking for collective investment in transferable securities as defined in Article 1(2) of Directive 2009/65/EC and its management company as defined in Article 2(1)(b) of that Directive or an investment company authorised in accordance with that Directive and which has not designated a management company, that makes available for purchase units of UCITS in the Union;
 - (ii) an alternative investment fund as defined in Article 4(1), point (a) of Directive 2011/61/EU and its alternative investment fund manager as defined in Article 4(1), point (b) of that Directive that fall within the scope set out in Article 2 of that Directive;

³² Directive (EU) 2016/97 of the European Parliament and of the Council of 20 January 2016 on insurance distribution (recast) (OJ L 26, 2.2.2016, p. 19).

³³ Directive 2014/65/EU of the European Parliament and of the Council of 15 May 2014 on markets in financial instruments and amending Directive 2002/92/EC and Directive 2011/61/EU (recast) (OJ L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (ea) a crypto-asset service provider;
 - (f) branches of financial institutions as defined in points (a) to (ea), when located in the Union, whether their head office is situated in a Member State or in a third country;
- (7) 'trust or company service provider' means any person that, by way of its business, provides any of the following services to third parties:
- (a) the formation of companies or other legal persons;
 - (b) acting as, or arranging for another person to act as, a director or secretary of a company, a partner of a partnership, or a similar position in relation to other legal persons;
 - (c) providing a registered office, business address, correspondence or administrative address for a company, a partnership or any other legal person or arrangement or any other related services;
 - (d) acting as, or arranging for another person to act as, a trustee of an express trust or performing an equivalent function for a similar legal arrangement;
 - (e) acting as, or arranging for another person to act as, a nominee shareholder for another person;

(8) ‘gambling services’ means a service which involves a games of chance provided at a physical location or by any means at a distance, by electronic means or any other technology for facilitating communication, at the individual request of a recipient of services, such as lotteries, casino games, poker games and betting transactions;

(8a) ‘game of chance’ means any game which involves wagering a stake with monetary value in exchange for a chance to win a prize with a monetary value, and where the occurrence of a win or loss depends wholly or partially on chance.

(9) Deleted

(10) ‘mortgage credit intermediary’ means a credit intermediary as defined in Article 4, point (5) of Directive 2014/17/EU when holding the funds in connection with the credit agreement, with the exception of the mortgage credit intermediary carrying out activities under the full responsibility of one or more creditors or credit intermediaries;

(11) Deleted

(12) ‘consumer a credit intermediary’ means a credit intermediary as defined in Article 3, point (f) of Directive 2008/48/EC when holding the funds in connection with the credit agreement, with the exception of the consumer credit intermediary carrying out activities under the full responsibility of one or more creditors or credit intermediaries;

(13) ‘crypto-asset’ means a crypto-asset as defined in Article 3(1), point (2) of Regulation [*please insert reference – proposal for a Regulation on Markets in Crypto-assets, and amending Directive (EU) 2019/1937 - COM/2020/593 final*] except when falling under the categories listed in Article 2(2) of that Regulation;

(14) ‘crypto-asset service provider’ means a crypto-assets service provider as defined in Article 3(1), point (8) of Regulation *[please insert reference – proposal for a Regulation on Markets in Crypto-assets, and amending Directive (EU) 2019/1937 - COM/2020/593 final]* where performing one or more crypto-asset services as defined in Article 3(1), point (9) of that Regulation, with the exception of providing advice on crypto-assets as defined in point (9)(h) of that Article;

(14a) ‘Self-hosted address’ means a self-hosted address as defined in Article 3(1), point (18a) of Regulation *[please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final]*;

(14b) ‘Crowdfunding service providers’ means a crowdfunding service provider as defined in Article 2(1), point (e) of Regulation (EU) 2020/1503;

(14c) ‘Third-party financing intermediary’ means an undertaking, other than those which are otherwise obliged entities pursuant to Article 3 such as crowdfunding service providers, the business of which is to match or facilitate the matching, through an internet-based information system open to the public or to a limited number of funders of:

- (i) project owners, which are any natural or legal person seeking funding for projects, consisting of one or a set of predefined operations aiming at a particular objective, including fundraising for a particular cause or event irrespective of whether these projects are proposed to the public or to a limited number of funders; and
- (ii) funders, which are any natural or legal person contributing to the funding of projects, through loans, with or without interest, or donations, including where such donations entitle the donor to a non-material benefit.

(15) ‘electronic money’ means electronic money as defined in Article 2, point (2) of Directive 2009/110/EC of the European Parliament and of the Council³⁴, but excluding monetary value as referred to in Article 1(4) and (5) of that Directive;

(16) ‘business relationship’ means a business, professional or commercial relationship connected with the professional activities of an obliged entity, which is set up between an obliged entity and a customer, including in the absence of a written contract and which is expected to have, at the time when the contact is established, or which acquires an element of repetition or duration;

(17) ‘linked transactions’ means two or more transactions carried out over a specific period of time, and which appear to have close characteristics such as similar purposes, amounts or other relevant characteristics, or which are carried out by or on behalf of customers, originators or beneficiaries which are similar or have common characteristics;

(18) ‘third country’ means any jurisdiction, independent state or autonomous territory that is not part of the European Union and that has its own AML/CFT legislation or enforcement regime;

³⁴ Directive 2009/110/EC of the European Parliament and of the Council of 16 September 2009 on the taking up, pursuit and prudential supervision of the business of electronic money institutions amending Directives 2005/60/EC and 2006/48/EC and repealing Directive 2000/46/EC (OJ L 267, 10.10.2009, p. 7).

(19) 'correspondent relationship' means:

- (a) the provision of banking services by one credit institution as the correspondent to another credit institution as the respondent, including providing a current or other liability account and related services, such as cash management, international funds transfers, cheque clearing, payable-through accounts and foreign exchange services;
- (b) the relationships between and among credit institutions and financial institutions including where similar services are provided by a correspondent institution to a respondent institution, and including relationships established for securities transactions or funds transfers;

(20) 'shell bank' means a credit institution or financial institution, or an institution that carries out activities equivalent to those carried out by credit institutions and financial institutions, incorporated in a jurisdiction in which it has no physical presence, involving meaningful mind and management, and which is unaffiliated with a regulated financial group;

(21) 'Legal Entity Identifier' means a unique alphanumeric reference code based on the ISO 17442 standard assigned to a legal entity;

(22) 'beneficial owner' means:

- (a) any natural person who ultimately owns or controls, according to articles 42 to 43, a legal entity, an express trust or a similar legal arrangement;
- (b) any natural person on whose behalf or for the benefit of whom a business relationship or a transaction or activity is being conducted;

(22a) ‘Express trust’ means a trust intentionally created by the settlor, inter vivos or on death, usually in a form of written document to place assets under the control of a trustee for the benefit of a beneficiary or for a specified purpose, usually to fulfil a business or personal need.

(23) ‘legal arrangement’ means an express trust or an arrangement which has a similar structure or function to an express trust, including *fiducie* and certain types of *Treuhand* and *fideicomiso*;

(24) ‘formal nominee arrangement’ means a contract or a equivalent arrangement, between a nominator and a nominee, where the nominator is a legal entity or natural person that issues instructions to a nominee to act on their behalf in a certain capacity, including as a director or shareholder, and the nominee is a legal entity or natural person instructed by the nominator to act on their behalf;

(25) ‘politically exposed person’ means a natural person who is or has been entrusted with the prominent public functions including:

- (a) in a Member State:
 - (i) heads of State, heads of government, ministers and deputy or assistant ministers;
 - (ii) members of parliament or of similar legislative bodies;
 - (iii) members of the governing bodies of political parties;
 - (iv) members of supreme courts, of constitutional courts or of other high-level judicial bodies, the decisions of which are not subject to further appeal, except in exceptional circumstances;

- (v) members of courts of auditors or of the boards of central banks;
 - (vi) ambassadors, chargés d'affaires and high-ranking officers in the armed forces;
 - (vii) members of the administrative, management or supervisory bodies of enterprises majority-owned by State or local authorities;
 - (viii) other prominent public functions provided for by Member States;
- (b) in an international organisation:
- (i) the highest ranking official, his/her deputies and members of the board or equivalent function of an international organisation;
 - (ii) representatives to a Member State or to the Union;
- (c) at Union level:
- (i) functions at the level of Union institutions and bodies that are equivalent to those listed in points (a)(i), (ii), (iv), (v) and (vi);

(d) in a third country:

(i) functions that are equivalent to those listed in point (a);

No public function referred to in points (a) to (d) shall be understood as covering middle-ranking or more junior officials;

(26) 'family members' means:

(a) the spouse, or the person in a registered partnership or civil union or in a similar arrangement;

(b) the children and the spouses of, or persons in a registered partnership or civil union or in a similar arrangement with, those children;

(c) the parents;

- (27) 'persons known to be close associates' means:
- (a) natural persons who are known to have joint beneficial ownership of legal entities or legal arrangements, or any other close business relations, with a politically exposed person;
 - (b) natural persons who have sole beneficial ownership of a legal entity or legal arrangement which is known to have been set up for the de facto benefit of a politically exposed person;
- (28) 'senior management' means, in addition to the members of the management body in its management function, an officer or employee with sufficient knowledge of the institution's money laundering and terrorist financing risk exposure and sufficient seniority to take decisions affecting its risk exposure;
- (29) 'group' means a group of undertakings which consists of a parent undertaking, its subsidiaries, and the entities directly or indirectly linked with the parent undertaking or its subsidiaries by a relationship as set out in Article 22 of Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council³⁵, including branches, where applicable, entities permanently affiliated to a central body;

³⁵ Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC (OJ L 182, 29.6.2013, p. 1).

(29a) 'parent undertaking' means:

- (a) a parent undertaking of a financial conglomerate as defined in Article 2, point (14) of the Directive 2002/87/EC of the European Parliament and of the Council³⁶, including a 'mixed financial holding company' as defined in Article 2, point (15) of that directive;
- (b) a parent undertaking of a group, other than that mentioned in point (a), which is subject to prudential supervision on a consolidated basis, at the highest level of prudential consolidation in the Union, including a 'financial holding company' as defined in Article 4(1), point (20), of Regulation (EU) 575/2013, an 'investment holding company' as defined in Article 4 (1), point (23), of Regulation (EU) 2019/2033 of the European Parliament and of the Council³⁷ and an 'insurance holding company' as defined in Article 212(1), point (f), of Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council³⁸;
- (c) a parent undertaking of a group within the meaning of Article 2(29), other than those mentioned in points (a) and (b), which includes at least two obliged entities as defined in Article 3, and which is not itself a subsidiary of another undertaking in the Union.

³⁶ Directive 2002/87/EC of the European Parliament and of the Council of 16 December 2002 on the supplementary supervision of credit institutions, insurance undertakings and investment firms in a financial conglomerate and amending Council Directives 73/239/EEC, 79/267/EEC, 92/49/EEC, 92/96/EEC, 93/6/EEC and 93/22/EEC, and Directives 98/78/EC and 2000/12/EC of the European Parliament and of the Council (OJ L35, 11.2.2003, p. 1).

³⁷ Regulation (EU) 2019/2033 of the European Parliament and of the Council of 27 November 2019 on the prudential requirements of investment firms and amending Regulations (EU) No 1093/2010, (EU) No 575/2013, (EU) No 600/2014 and (EU) No 806/2014 (OJ L 314, 5.12.2019, p. 1).

³⁸ Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council of 25 November 2009 on the taking-up and pursuit of the business of Insurance and Reinsurance (Solvency II) (OJ L 335, 17.12.2009, p. 1).

When several parent undertakings are identified within the same group, in accordance with the criteria mentioned above, the parent undertaking is the entity within the group which is not itself a subsidiary of another undertaking in the Union;

(30) ‘cash’ means currency, bearer-negotiable instruments, commodities used as highly-liquid stores of value and prepaid cards, as defined in Article 2(1), points (c) to (f) of Regulation (EU) 2018/1672 of the European Parliament and of the Council³⁹;

(31) ‘competent authority’ means:

- (a) a Financial Intelligence Unit;
- (b) a supervisory authority as defined under point (33);
- (c) a public authority that has the function of investigating or prosecuting money laundering, its predicate offences or terrorist financing, or that has the function of tracing, seizing or freezing and confiscating criminal assets;
- (d) a public authority with designated responsibilities for combating money laundering or terrorist financing;

³⁹ Regulation (EU) 2018/1672 of the European Parliament and of the Council of 23 October 2018 on controls on cash entering or leaving the Union and repealing Regulation (EC) No 1889/2005 (OJ L 284, 12.11.2018, p. 6).

- (32) ‘supervisor’ means the body entrusted with responsibilities aimed at ensuring compliance by obliged entities with the requirements of this Regulation, including the Authority for anti-money laundering and countering the financing of terrorism (AMLA) when performing the tasks entrusted on it in Article 5(2) of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*;
- (33) ‘supervisory authority’ means a supervisor who is a public body, or the public authority overseeing self-regulatory bodies in their performance of supervisory functions pursuant to Article 29 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*;
- (34) ‘self-regulatory body’ means a body that represents members of a profession and has a role in regulating them, in performing certain supervisory or monitoring functions and in ensuring the enforcement of the rules relating to them;
- (35) ‘targeted financial sanctions’ means both asset freezing and prohibitions to make funds or other assets available, directly or indirectly, for the benefit of designated persons and entities pursuant to Council Decisions adopted on the basis of Article 29 of the Treaty on European Union and Council Regulations adopted on the basis of Article 215 of the Treaty on the Functioning of the European Union;
- (36) ‘proliferation financing-related targeted financial sanctions’ means those targeted financial sanctions referred to in point (35) that are imposed pursuant to Decision (CFSP) 2016/849 and Decision 2010/413/CFSP and pursuant to Regulation (EU) 2017/1509 and Regulation (EU) 267/2012;

- (37) 'precious metal and stone' means metals and stones referred to in Annex IV;
- (38) 'cultural good' means a good mentioned in part A of the Annex to Regulation (EU) 2019/880 of the European Parliament and of the Council⁴⁰;
- (39) 'management body' means an obliged entity's body or bodies, which are appointed in accordance with national law, which are empowered to set the obliged entity's strategy, objectives and overall direction, and which oversee and monitor management decision-making, and include the persons who effectively direct the business of the obliged entity. Where no body exists, the management body is the person who effectively direct the business of the obliged entity;
- (40) 'management body in its management function' means the management body responsible for the day-to-day management of the obliged entity;
- (41) 'management body in its supervisory function' means the management body acting in its role of overseeing and monitoring management decision-making.
- (42) 'partnership for information sharing in AML/CFT field' means a formal cooperation established under national law between obliged entities, and where applicable, public authorities, with the purpose of supplementing compliance with this Regulation through cooperation and by sharing and processing data, in particular through the use of new technologies and artificial intelligence.

⁴⁰ Regulation (EU) 2019/880 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 on the introduction and the import of cultural goods (OJ L 151, 7.6.2019, p. 1).

Section 2

Scope

Article 3

Obliged entities

The following entities are to be considered obliged entities for the purposes of this Regulation:

- (1) credit institutions, when acting in the exercise of their professional regulated activities;
- (2) financial institutions, when acting in the exercise of their professional regulated activities;
- (3) the following natural or legal persons acting in the exercise of their professional activities:
 - (a) auditors, external accountants and tax advisors, and any other natural or legal person including independent legal professionals such as lawyers, that undertakes to provide, directly or by means of other persons to which that other person is related, material aid, assistance or advice on tax matters as principal business or professional activity;

- (b) notaries, lawyers and other independent legal professionals, where they participate, whether by acting on behalf of and for their client in any financial or real estate transaction, or by assisting in the planning or carrying out of transactions for their client concerning any of the following:
- (i) buying and selling of real property or business entities;
 - (ii) managing of client money, securities or other assets;
 - (iii) opening or management of bank, savings or securities accounts;
 - (iv) organisation of contributions necessary for the creation, operation or management of companies;
 - (v) creation, operation or management of trusts, companies, foundations, or similar structures;
- (c) trust or company service providers;

- (d) estate agents, including when acting as intermediaries in the letting of immovable property for transactions for which the monthly rent amounts to value of at least EUR 10 000, or the equivalent in national currency;
- (e) persons trading as regular or principal business or professional activity in precious metals and stones referred to in Article 2, point (37), as well as jewellers, horologists and goldsmiths, where the value of the transaction or linked transactions amounts to at least EUR 10 000 or the equivalent in national currency;
- (f) providers of gambling services;
- (g) Deleted
- (h) crowdfunding service providers;
- (ha) third-party financing intermediary;

- (i) persons trading or acting as intermediaries in the trade of cultural goods, including when this is carried out by art galleries and auction houses, where the value of the transaction or linked transactions amounts to at least EUR 10 000 or the equivalent in national currency;
- (j) persons storing, trading or acting as intermediaries in the trade of cultural goods when this is carried out within free zones and customs warehouses, where the value of the transaction or linked transactions amounts to at least EUR 10 000 or the equivalent in national currency;
- (k) creditors for mortgage and consumer credits, other than credit institutions defined in Article 2(5) and financial institutions defined in Article 2(6), and credit intermediaries for mortgage and consumer credits;
- (l) investment migration operators permitted to represent or offer intermediation services to third country nationals seeking to obtain residence rights in a Member State in exchange of any kind of investment, including capital transfers, purchase or renting of property, investment in government bonds, investment in corporate entities, donation or endowment of an activity to the public good and contributions to the state budget.

Article 4

Exemptions for certain providers of gambling services

1. With the exception of casinos, Member States may decide to exempt, , providers of gambling services from all or part of the requirements set out in this Regulation or the Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*] on the basis of the proven low risk posed by the nature and, where appropriate, the scale of operations of such services.
2. For the purposes of paragraph 1, Member States shall carry out a risk assessment of gambling services assessing:
 - (a) money laundering and terrorist financing threats, vulnerabilities and mitigating factors of the gambling services;
 - (b) the risks linked to the size of the transactions and payment methods used;
 - (c) the geographical area in which the gambling service is administered, including their cross border dimension and accessibility from other Member States or third countries.

When carrying out such risk assessments, Member States shall take into account the findings of the risk assessment drawn up by the Commission pursuant to Article 7 of Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*].

3. Member States shall establish risk-based monitoring activities or take other adequate measures to ensure that the exemptions granted pursuant to this Article are not abused.

Article 5

Exemptions for certain financial activities

1. With the exception of persons engaged in the activity of money remittance as defined in Article 4, point (22) of Directive (EU) 2015/2366, Member States may decide to exempt legal or natural persons that engage in a financial activity as listed in Annex I, points (2) to (12), (14) and (15), to Directive 2013/36/EU on an occasional or very limited basis where there is little risk of money laundering or terrorist financing from the requirements set out in this Regulation, provided that all of the following criteria are met:

- (a) the financial activity is limited in absolute terms;
- (b) the financial activity is limited on a transaction basis;
- (c) the financial activity is not the main activity of such persons;
- (d) the financial activity is ancillary and directly related to the main activity of such persons;

- (e) the main activity of such persons is not an activity referred to in Article 3, point (3)(a) to (d) or (f);
- (f) the financial activity is provided only to the customers of the main activity of such persons and is not generally offered to the public.
2. For the purposes of paragraph 1, point (a), Member States shall require that the total turnover of the financial activity does not exceed a threshold which shall be sufficiently low. That threshold shall be established at national level, depending on the type of financial activity.
3. For the purposes of paragraph 1, point (b), Member States shall apply a maximum threshold per customer and per single transaction, whether the transaction is carried out in a single operation or is linked to other transactions. That maximum threshold shall be established at national level, depending on the type of financial activity. It shall be sufficiently low in order to ensure that the types of transactions in question are an impractical and inefficient method for money laundering or terrorist financing, and shall not exceed value of EUR 1 000 or the equivalent in national currency.
4. For the purposes of paragraph 1, point (c), Member States shall require that the turnover of the financial activity does not exceed 5 % of the total turnover of the natural or legal person concerned.
5. In assessing the risk of money laundering or terrorist financing for the purposes of this Article, Member States shall pay particular attention to any financial activity which is considered to be particularly likely, by its nature, to be used or abused for the purposes of money laundering or terrorist financing.
6. Member States shall establish risk-based monitoring activities or take other adequate measures to ensure that the exemptions granted pursuant to this Article are not abused.

Article 6

Prior notification of exemptions

1. Member States shall notify the Commission of any exemption that they intend to grant in accordance with Articles 4 and 5 without delay. The notification shall include a justification based on the relevant risk assessment for the exemption.
2. The Commission shall within two months from the notification referred to in paragraph 2 take one of the following actions:
 - (a) confirm that the exemption may be granted;
 - (b) by reasoned decision, declare that the exemption may not be granted.
3. Upon reception of a decision by the Commission pursuant to paragraph 2(a), Member States may adopt the decision granting the exemption. Such decision shall state the reasons on which it is based. Member States shall review such decisions regularly, and in any case when they update their national risk assessment pursuant to Article 8 of Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*].
4. By [*3 months from the date of application of this Regulation*], Member States shall notify to the Commission the exemptions granted pursuant to Article 2(2) and (3) of Directive (EU) 2015/849 in place at the time of the date of application of this Regulation.
5. The Commission shall publish every year in the *Official Journal of the European Union* the list of exemptions granted pursuant to this Article.

SECTION 3

Outsourcing

Article 6a

Outsourcing

1. Obligated entities may outsource tasks deriving from requirements under this Regulation to a service provider, whether a natural or legal person, with the exception of natural or legal persons residing or established in third countries identified pursuant to Section 2 of this Chapter. The obliged entity shall notify to the supervisor the outsourcing before the service provider starts the activities for the obliged entity.

The obliged entity shall remain fully liable for any action, whether an act of commission or omission, connected to the outsourced tasks that are carried out by the service provider, and also remains responsible as controller pursuant Article 4, point (7) of Regulation (EU) 2016/679 for any personal data processed for the purpose of the outsourced tasks.

Whenever tasks are outsourced, the obliged entity shall in all cases ensure that it understands the rationale behind the activities carried out by the service provider and the approach followed in their implementation, and that it is able to demonstrate to supervisors that these activities mitigate the specific risks that the obliged entity is exposed to.

2. The tasks outsourced pursuant to paragraph 1 shall not be undertaken in such way as to impair materially the quality of the obliged entity's measures and procedures to comply with the requirements of this Regulation and of Regulation *[please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final]*. The following tasks shall not be outsourced under any circumstances:

- (a) the approval of the obliged entity's risk assessment pursuant to Article 7;
- (b) the approval of the obliged entity's policies, controls and procedures pursuant to Article 8;
- (c) the reporting of suspicious activities or threshold-based declarations to the FIU pursuant to Article 50, unless either such activities are outsourced to a service provider belonging to the same group as the obliged entity and which is established in the same Member State as the obliged entity or consent is granted by national competent authority to allow obliged entities participating in a partnership for information sharing in the AML/CFT field to outsource the reporting of suspicious activities within the partnership.

Where a collective investment undertaking established in a Member State has no legal personality, or has only a board of directors and has delegated the processing of subscriptions and the collection of funds from investors, it may outsource the task referred to under point (c) to one of its service providers that is best placed to carry out the said tasks, taking into consideration the resources, experience and knowledge that the service provider has in the area of money laundering and funding of terrorism as well as the type of activity or transactions carried out by the collective investment undertaking.

3. Before an obliged entity outsources a task pursuant to paragraph 1, it shall assure itself that the service provider is reliable and sufficiently qualified to fulfil its obligations. Furthermore, it has to ensure that the service provider applies the measures and procedures adopted by the obliged entity. The conditions for the performance of such tasks shall be laid down in a written agreement between the obliged entity and the service provider. The obliged entity shall perform regular controls to ascertain the effective implementation of such measures and procedures by the service provider. The frequency of such controls shall be determined on the basis of the nature of the tasks outsourced.

4. Obligated entities shall ensure that outsourcing is not undertaken in such way as to impair materially the ability of the supervisory authorities to monitor and retrace the obliged entity's compliance with all of the requirements laid down in this Regulation.

5. By *[3 years after the entry into force of this Regulation]*, AMLA shall issue guidelines addressed to obliged entities on:

- (a) the establishment of outsourcing relationships, including the subsequent outsourcing relationship, in accordance with this article, their governance and procedures for monitoring the implementation of functions by the service provider;
- (b) the roles and responsibility of the obliged entity and the service provider within an outsourcing agreement;
- (c) supervisory approaches to outsourcing.

6. When performing the activities under this Article, the service provider is to be regarded as part of the obliged entity.

CHAPTER II

INTERNAL POLICIES, PROCEDURES AND CONTROLS OF OBLIGED ENTITIES

SECTION 1

Internal procedures, risk assessment and staff

Article 8

Scope of internal policies, procedures and controls

1. Obligated entities shall have in place policies, procedures and controls in order to ensure compliance with this Regulation, the Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*], any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations and any administrative act issued by any supervisor and in particular to:

- (a) mitigate and manage effectively the risks of money laundering and terrorist financing identified at the level of the Union, the Member State and the obliged entity;
- (b) in addition to the obligation to apply targeted financial sanctions, mitigate and manage the risks of non-implementation and evasion of proliferation financing-related targeted financial sanctions.

Those policies, procedures and controls shall be proportionate to the risks, nature and complexity of the business and size of the obliged entity and shall cover all the activities of the entity that fall under the scope of this Regulation.

2. The policies, procedures and controls referred to in paragraph 1 shall include:
- (a) the development of internal policies and procedures, including in particular:
 - (i) the establishment and updating of the business-wide risk assessment pursuant to Article 7;
 - (ii) risk management framework;
 - (iii) customer due diligence as provided by Chapter III, Sections 1 to 5 and Chapter IV, in particular:
 - (1) the process of identification of business relationships according to the criteria set out in Article 15 (5);
 - (2) the individual customer risk assessment;
 - (3) the identification and verification of the identity of the customer and of the beneficial owner;
 - (4) the identification of the purpose and intended nature of a business relationship or occasional transaction;

- (5) the monitoring of business relationships and occasional transactions, including those that pose a higher or lower money laundering and terrorist financing risk;
 - (6) the determination of whether the customer or the beneficial owner of the customer is a politically exposed person or family member or close associate of a politically exposed person;
 - (7) the identification of business relationships or occasional transactions involving natural or legal persons from high risk third countries;
- (iv) reporting, in particular reporting of suspicious transactions;
- (v) outsourcing and reliance on third parties;
- (vi) record-retention as well as policies in relation to the processing of personal data pursuant to Article 55;
- (vii) the monitoring and management of compliance with such policies and procedures under the conditions set out in point (b), the identification and management of deficiencies and the implementation of remedial actions;

- (viii) the verification, proportionate to the risks associated with the tasks and functions to be performed, when recruiting and assigning staff to certain tasks and functions and when appointing its agents and distributors, that those persons are of good repute, in accordance with Article 11;
 - (ix) the internal communication of the obliged entity's internal policies, procedures and controls, including to its agents, distributors and service providers involved in the implementation of its AML/CFT policies;
 - (x) a policy on the training of employees and, where relevant, its agents and distributors with regard to measures in place in the obliged entity to comply with the requirements of this Regulation, Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*], any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations and any administrative act issued by any supervisor, in accordance with Article 10.
- (b) internal controls that include at least:
- (i) controls performed by operational functions in the field of AML/CFT, including AML/CFT related tasks carried out by commercial functions;

- (ii) controls performed by the compliance functions pursuant to Article 9 other than those referred to in point (i), to ensure the implementation of the policies and procedures referred to in point (a) and controls referred to in point (i) across all obliged entity's activities, including activities carried out by agents and distributors or outsourced to external service providers;
- (iii) where appropriate with regard to the size and nature of the business, an independent audit function to test the internal policies and procedures referred to in point (a) and the controls referred to in points (i) and (ii); Member States may, in the absence of an independent audit function, require obliged entities to have this test carried out by an external expert.

The internal policies, procedures and controls set out in the first subparagraph shall be recorded in writing. Those policies shall be approved by the management body in its management function. Internal procedures, including controls, shall be approved, at least, by the AML compliance officer.

The type and extent of controls set out in point (b) should be commensurate to the risk of money laundering and terrorist financing and the size of the business.

3. The obliged entities shall keep the policies, procedures and controls up to date, and enhance them where weaknesses are identified.

4. By *[2 years after the entry into force of this Regulation]*, AMLA shall issue guidelines on the elements that obliged entities should take into account, based on the nature and complexity of their business, size and the risks they are exposed to, when deciding on the extent of their internal policies, procedures and controls.

Article 7

Business-wide risk assessment

1. Obligated entities shall take appropriate measures, proportionate to their size, as well as to the nature and complexity of their business, to identify and assess the risks of money laundering and terrorist financing to which they are exposed, as well as the risks of non-implementation and evasion of proliferation financing-related targeted financial sanctions, taking into account at least:

- (a) the risk variables set out in Annex I and the risk factors set out in Annexes II and III;
- (b) the findings of the supra-national risk assessment drawn up by the Commission pursuant to Article 7 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*;
- (c) the findings of the national risk assessments carried out by the Member States pursuant to Article 8 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*, as well as of any relevant sector-specific risk assessment carried out by the Member States;

- (d) the relevant information published by international standard setters in the AML/CFT area or, at European level, by the Commission or by AMLA;
- (e) the information on money laundering and terrorist financing risks provided by national competent authorities.

Prior to the launch of new products, services or business practices, including the use of new delivery channels and new or developing technologies, in conjunction with new or pre-existing products and services or before starting to provide an existing service or product to a new customer segment or in a new geographical area, obliged entities shall identify and assess, in particular, the related money laundering and terrorist financing risks and take appropriate measures to manage and mitigate those risks.

2. The business-wide risk assessment drawn up by the obliged entity pursuant to paragraph 1 shall be documented, kept up-to-date and regularly reviewed, including where any internal or external event significantly affect the ML/TF risks associated with the activities, products, transactions, delivery channels, customers or geographical zones of activities of the obliged entity. It shall be made available to supervisors upon request.

The business-wide risk assessment shall be proposed by the AML compliance officer and approved by the management body in its management function and, where such body exists, communicated to the management body in its supervisory function.

3. With the exception of credit institutions, financial institutions, crowdfunding service providers and third-party financing intermediaries, supervisors or, where provided for by national law, other competent authorities, may decide that individual documented risk assessments are not required where the specific risks inherent in the sector are clear and understood.

3a. By [2 years from the entry into force of this Regulation], AMLA shall issue guidelines on the minimum requirements for the content of the business-wide risk assessment drawn up by the obliged entity pursuant to paragraph 1.

Article 9

Compliance functions

1. Obligated entities shall appoint one member of the management body in its management function who is responsible to ensure compliance with this Regulation, the Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*], any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations and any administrative act issued by any supervisor ('compliance manager'). To this end, the compliance manager shall ensure that the obliged entity's policies, procedures and controls are consistent with the AML/CFT risk exposure and that they are implemented, with sufficient human and material resources. The compliance manager shall receive information on significant or material weaknesses in such policies, procedures and controls.

2. Where the management body in its management function is a body collectively responsible for its decisions, the compliance manager is in charge to assist and advise it and to prepare the decisions referred to in this Article.
3. Obligated entities shall have an AML compliance officer, to be appointed with sufficiently high hierarchical standing by the management body in its management function, who shall be responsible for the policies, procedures and controls in the day-to-day operation of the obliged entity's anti-money laundering and countering the financing of terrorism (AML/CFT) and targeted financial sanctions. That person shall also be responsible for reporting suspicious transactions to the Financial Intelligence Unit (FIU) in accordance with Article 50(6).

In the case of obliged entities subject to checks on their senior management or beneficial owners pursuant to Article 6 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]* or under other Union acts, AML compliance officers shall be subject to verification that they comply with those requirements.

Where justified by the size, the nature or the risks of its activities, an obliged entity that is part of a group may appoint as its AML compliance officer an individual who performs that function in another entity within that group.

4. Obligated entities shall provide the compliance functions with adequate resources, including staff and technology, in proportion to the size, nature and risks of the obliged entity for effective performance of their tasks, and shall ensure that the persons responsible for those functions are granted the powers to propose any measures necessary to ensure the effectiveness of the obliged entity's internal policies, procedures and controls.

Obligated entities shall ensure that the AML compliance officer and the person responsible of the audit function referred to in Article 8 (2), point (b) (iii), can report directly to management body in its management function and, where such a body exists, to management body in its supervisory function, independent from senior management, and can raise concerns and warn the management body, where specific risk developments affect or may affect the entity.

Obligated entities shall take measures to ensure that the AML compliance officer's decisions are not harmed or unduly influenced by commercial interests of the obliged entity and that it is protected against retaliation, discrimination and any other unfair treatment. The AML compliance officer can only be removed by the management body in its management function after previous information of the management body in its supervisory function, where such a body exists.

Obligated entities shall ensure that the persons directly or indirectly participating in implementation of this Regulation, the Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final*], any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations and any administrative act issued by any supervisor, have unrestricted access to all information and data necessary to their tasks.

5. The compliance manager shall regularly report on the implementation of the obliged entity's policies, procedures and controls to the management body. In particular, the compliance manager shall submit once a year, or more frequently where appropriate, to the management body a report on the implementation of the obliged entity's internal policies, procedures and controls drafted by the AML compliance officer, and shall keep that body informed of the outcome of any reviews. The compliance manager shall take the necessary actions to remedy any deficiencies identified in a timely manner.

6. Where the size, nature or risks of the activities of the obliged entity justifies it, the functions referred to in paragraphs 1 and 3 may be performed by the same natural person. Each Member State may lay down in its national law that an obliged entity subject to prudential rules requiring the appointment of a compliance officer or of a head of the internal audit function may entrust those persons with the functions and responsibilities as referred to in paragraph 3, first sub-paragraph and in Article 8(2), point (b)(iii). In cases of higher risks or where the size of the obliged entity justifies it, the responsibilities of controls performed by the compliance functions mentioned in Article 8(2), point (b)(ii), and of the day-to-day operation of the obliged entity's anti-money laundering and countering the financing of terrorism (AML/CFT) policies may be carried by two different persons.

Where the obliged entity is a natural person or a legal person whose activities are performed by one natural person only, that person shall be responsible for performing the tasks under this Article.

Article 10

Awareness of requirements

Obligated entities shall take measures to ensure that their employees or person in comparable position whose function so requires, including their agents and distributors are aware of the requirements arising from this Regulation, the Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*], any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations and any administrative act issued by any supervisor, and of the business wide risk assessment, internal policies, procedures and controls in place in the obliged entity, including in relation to the processing of personal data for the purposes of this Regulation.

The measures referred to in the first subparagraph shall include the participation of employees or person in comparable position, including agents and distributors, in specific, ongoing training programmes to help them recognise operations which may be related to money laundering or terrorist financing and to instruct them as to how to proceed in such cases. Such training programmes shall be appropriate to their functions or activities and to the risks of money laundering and terrorist financing to which the obliged entity is exposed and shall be duly documented.

Article 11

Integrity of employees

1. Any employee, or person in a comparable position, including agents and distributors, of an obliged entity directly participating in the implementation of the requirements of this Regulation, the Regulation *[please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final]* and any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations and any administrative act issued by any supervisor, shall undergo an assessment commensurate with the risks associated with the tasks performed and whose content is approved by the AML compliance officer of:

- (a) individual skills, knowledge and expertise to carry out their functions effectively;
- (b) good repute, honesty and integrity.

Such assessment shall be performed prior to taking up of activities by the employee or person in a comparable position, including agents and distributors, and shall be regularly repeated. The intensity of the subsequent assessments shall be determined on the basis of the tasks entrusted to the person and risks associated with function they perform.

2. Employees, or persons in a comparable position, including agents and distributors, entrusted with tasks related to the obliged entity's compliance with this Regulation shall inform the AML compliance officer of any close private or professional relationship established with the obliged entity's customers or prospective customers and shall be prevented from undertaking any tasks related to the obliged entity's compliance in relation to those customers.

3. This Article shall not apply where the obliged entity is a natural person or a legal person whose activities are performed by one natural person only.

Article 11a

Internal reporting

1. Obligated entities shall have in place appropriate procedures for their managers, employees, or persons in a comparable position, including their agents and distributors, to report breaches of this Regulation, the Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final*], and any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations and any administrative act issued by any supervisor, internally to the AML compliance officer and the compliance manager, where applicable, through a specific, independent and anonymous channel, proportionate to the nature and size of the obliged entity concerned. Where the obliged entities already have in place procedures to report breaches in accordance with other Union act, those procedures may also be used to report the breaches of this Regulation and Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final*], any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations and any administrative act issued by any supervisor, provided that the guarantees of this Article are respected.

2. Obligated entities shall take measures to ensure that those persons who report breaches pursuant to the first paragraph are protected against retaliation, discrimination and any other unfair treatment.

These measures shall also define:

- (a) specific procedures for the receipt of reports on breaches and their follow-up;
- (b) protection of personal data concerning both the person who reports the breaches and the natural person who is allegedly responsible for a breach, in accordance with Regulation (EU) 2016/679;

- (c) rules that ensure that confidentiality is guaranteed in all cases in relation to the person who reports the breaches committed within the obliged entity, unless disclosure is required by national law in the context of criminal investigations or subsequent judicial proceedings.
3. This Article shall not apply where the obliged entity is a natural person or a legal person whose activities are performed by one natural person only.

Article 12

Situation of specific employees

Where a natural person falling within any of the categories listed in Article 3, point (3) performs professional activities as an employee of a legal person, the requirements laid down in this Section shall apply to that legal person rather than to the natural person.

SECTION 2

Provisions applying to groups

Article 13

Group-wide requirements

1. A parent undertaking that is itself an obliged entity shall ensure that the requirements on internal procedures, risk assessment and staff referred to in Section 1 of this Chapter apply in all branches and subsidiaries of the group in the Member States and in third countries, where the branches and subsidiaries are majority-owned or controlled via other means. To this end, a parent undertaking shall perform a group-wide risk assessment, taking into account the business-wide risk assessment performed by all branches and subsidiaries of the group, and use it to establish and implement group-wide policies, procedures and controls, including on data protection and on information sharing within the group for AML/CFT purposes. Obligated entities that are part of a group shall implement the aforementioned group-wide policies, procedures and controls, taking into account their specificities and risks to which they are exposed.

With regards to the establishment and implementation of group-wide policies, procedures and controls and the performance of the group-wide risk assessment the Articles 7 and 8 shall apply accordingly. For the application of Article 7(1), points (c) and (e), parent undertakings take into account the information published by the authorities of the Member States where their branches and subsidiaries are established.

Parent undertakings that are themselves obliged entities shall appoint a compliance manager, responsible for overseeing group- wide policies, controls and procedures, under the conditions set out in Article 9(1) and (2). In addition, they shall appoint an AML compliance officer, under the conditions set out in Article 9(3), responsible for the day-to-day operation of the group's AML/CFT policies, procedures and controls. Article 9(4) also applies to parent undertakings.

The compliance manager of the parent undertaking which is itself obliged entity shall regularly report on the implementation of the group's policies, procedures and controls to the management body of the parent undertaking. In particular, the compliance manager shall submit once a year an AML-CFT AML/CFT report, under the conditions set out in Article 9(5). The compliance manager appointed by the parent undertaking which is itself obliged entity shall take the necessary actions to remedy any deficiencies identified in a timely manner.

Parent undertaking which is itself obliged entity shall also apply Article 10 with regards to the group.

2. The policies, procedures and controls pertaining to the sharing of information referred to in paragraph 1 shall require obliged entities within the group to exchange information when such sharing is relevant for the purposes of customer due diligence and money laundering and terrorist financing risk management. The sharing of information within the group shall cover in particular the identity and characteristics of the customer, its beneficial owners or the person on behalf of whom the customer acts, the nature and purpose of the business relationship and of the transactions, as well as, where applicable, the analysis assessment of the atypical transactions and the suspicions that funds are the proceeds of criminal activity or are related to terrorist financing reported to FIU pursuant to Article 50, unless otherwise instructed by the FIU.

The group-wide policies, procedures and controls shall not prevent entities within a group which are not obliged entities according to Article 3 to provide information to obliged entities within the same group in particular where such sharing is relevant for those obliged entities to comply with requirements set out in this Regulation.

A parent undertaking which is itself obliged entity shall put in place group-wide policies, controls and procedures to ensure that the information exchanged pursuant to the first and second subparagraph is subject to sufficient guarantees in terms of confidentiality, data protection and use of the information, including to prevent its disclosure.

3. By *[2 years from the entry into force of this Regulation]*, AMLA shall develop draft regulatory technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft regulatory technical standards shall specify the minimum requirements of group-wide policies, including minimum standards for information sharing within the group, the role and responsibilities of parent undertakings that are not themselves obliged entities with respect to ensuring group-wide compliance with AML/CFT requirements and the conditions under which the provisions of this Article apply to entities that are part of structures which share common ownership, management or compliance control, including networks or partnerships.

4. The Commission is empowered to supplement this Regulation by adopting the regulatory technical standards referred to in paragraph 3 of this Article in accordance with Articles 38 to 41 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

Article 14

Branches and subsidiaries in third countries

1. Where branches or subsidiaries of obliged entities are located in third countries where the minimum AML/CFT requirements are less strict than those set out in this Regulation, the parent undertaking which is itself obliged entity shall ensure that those branches or subsidiaries comply with the requirements laid down in this Regulation, including requirements concerning data protection, or equivalent.
2. Where the law of a third country does not permit compliance with the requirements laid down in this Regulation, the parent undertaking which is itself obliged entity shall take additional measures to ensure that branches and subsidiaries in that third country effectively handle the risk of money laundering or terrorist financing, and shall inform the supervisors of its home Member State. Where the supervisors of the home Member State consider that the additional measures are not sufficient, they shall exercise additional supervisory actions, including requiring the group not to establish any business relationship, to terminate existing ones or not to undertake transactions, or to close down its operations in the third country.
3. By *[2 years after the date of entry into force of this Regulation]*, AMLA shall develop draft regulatory technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft regulatory technical standards shall specify the type of additional measures referred to in paragraph 2, including the minimum action to be taken by obliged entities where the law of a third country does not permit the implementation of the measures required under Article 13 and the additional supervisory actions required in such cases.
4. The Commission is empowered to supplement this Regulation by adopting the regulatory technical standards referred to in paragraph 3 of this Article in accordance with Articles 38 to 41 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

CHAPTER III

CUSTOMER DUE DILIGENCE

SECTION 1

General provisions

Article 15

Application of customer due diligence

1. Obligated entities shall apply customer due diligence measures in any of the following circumstances:
- (a) when establishing a business relationship;
 - (b) when carrying out an occasional transaction that amounts to value of at least EUR 10 000 or more, or the equivalent in national currency, whether that transaction is carried out in a single operation or through linked transactions, or a lower threshold laid down pursuant to paragraph 5;
 - (c) when there is a suspicion of money laundering or terrorist financing, regardless of any derogation, exemption or threshold;
 - (d) when there are doubts about the veracity or adequacy of previously obtained customer identification data.

- (e) when there are doubts that the person who, as part of a business relationship, wishes to carry out a transaction, is actually the customer or person authorized to act on his behalf and who was identified and whose identity was verified as provided for in Article 16 (2), second subparagraph.

2. In addition to the circumstances referred to in paragraph 1, credit and financial institutions, with the exception of crypto-asset service providers, shall apply customer due diligence when initiating or executing an occasional transaction that constitutes a transfer of funds as defined in Article 3, point (9) of Regulation *[please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final]*, that amounts to value of at least EUR 1 000 , or the equivalent in national currency, whether that transaction is carried out in a single operation or through linked transactions.

2a. By way of derogation from paragraph 1, point (b), crypto-asset service providers shall:

- (a) apply customer due diligence measures when carrying out an occasional transaction that amounts to value of at least EUR 1 000, or the equivalent in national currency, whether the transaction is carried out in a single operation or through linked transactions;
- (b) apply at least customer due diligence measures referred to under Article 16(1), point (a), when carrying out an occasional transaction where the value is below EUR 1 000, or the equivalent in national currency, whether the transaction is carried out in a single operation or through linked transactions.

2b. By way of derogation from paragraph 1, point (b), obliged entities shall apply at least customer due diligence measures referred to under Article 16(1), point (a), when carrying out an occasional transaction in cash amounting to value of at least EUR 1 000, or the equivalent in national currency, whether the transaction is carried out in a single operation or through linked transactions.

2c. Obligated entities whose business activity consists in intermediating transactions between their customers and their counterparts, or whose business activity consists in otherwise facilitating transactions by matching two counterparts, shall also apply customer due diligence measures with regard to that counterparts, where the transaction meets the criteria of paragraph 1, point (b), or the criteria of paragraph 2 or 2a.

2d. Obligated entities under Article 3, point (3)(e) and obliged entities under Article 3, point (3)(i) shall also apply customer due diligence measures with regard to their suppliers, where the transaction concerns precious metals or stones or cultural goods and meets the criteria of paragraph 1, point (b).

2e. By way of derogation from paragraph 1, point (b), obliged entities shall apply customer due diligence when they set up a legal person or a legal arrangement, irrespective of the threshold of the transaction.

3. Providers of gambling services shall apply customer due diligence upon the collection of winnings, the wagering of a stake, or both, when carrying out transactions amounting to at least EUR 2 000 or the equivalent in national currency, whether the transaction is carried out in a single operation or in linked transactions.

The obligation under Article 16 (1), point (a), may be fulfilled by identifying the customer and verifying his identity upon entry to the casino or other physical gambling premises, provided the obliged entity also ensures that each transaction of EUR 2 000 or more, including the purchase or exchange of gambling chips, can be attributed to the player in question.

4. Deleted

4a. In the case of a payout procedure pursuant to Article 8(1) of Directive 2014/49/EU of the European Parliament and of the Council⁴¹, the payout shall be made to an account in the name of the depositor at a credit or financial institution established in the European Union. Where an institution has failed due to AML/CFT breaches, obliged entities holding the accounts to which the payout is made shall take this factor into consideration and consider the application of enhanced due diligence measures.

5. By *[2 years from the date of entry into force of this Regulation]*, AMLA shall develop draft regulatory technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft regulatory technical standards shall specify:

- (a) the obliged entities, sectors or transactions that are associated with higher money laundering and terrorist financing risk and which shall comply with thresholds lower than those set in paragraph 1 point (b);
- (b) the related occasional transaction thresholds;
- (c) the criteria to identify linked transactions.

⁴¹ Directive 2014/49/EU of the European Parliament and of the Council of 16 April 2014 on deposit guarantee schemes Text with EEA relevance (OJ L 173, 12.6.2014, p. 149).

When developing the draft regulatory technical standards referred to in the first sub-paragraph, AMLA shall take due account of the following:

- (a) the inherent levels of risks of the business models of the different types of obliged entities;
- (b) the supra-national risk assessment developed by the Commission pursuant to Article 7 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*.

6. The Commission is empowered to supplement this Regulation by adopting the regulatory technical standards referred to in paragraph 5 of this Article in accordance with Articles 38 to 41 of *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

Article 16

Customer due diligence measures

1. For the purpose of conducting customer due diligence, obliged entities shall apply all of the following measures:
 - (a) identify the customer and verify the customer's identity;

- (b) identify the beneficial owner(s) pursuant to Article 2, point (22) and take reasonable measures to verify their identity so that the obliged entity is satisfied that it knows who the beneficial owner is and that it understands the ownership and control structure of the customer;
- (c) assess and, as appropriate, obtain information on and have a general understanding of the purpose and intended nature of the business relationship or the occasional transactions;
- (ca) assess and, as appropriate, obtain information on the specific characteristics of the customer; where relevant having regard to the risk posed by the customer and by the transaction or business relationship, this shall also include determination of the business activity of the legal entity or determination of whether legal entity has activities
- (d) conduct ongoing monitoring of the business relationship including scrutiny of transactions undertaken throughout the course of the business relationship to ensure that the transactions being conducted are consistent with the obliged entity's knowledge of the customer, the business and risk profile, including where necessary the source of funds.
- (da) determine whether the customer or the beneficial owner of the customer is a politically exposed person pursuant to Article 32.

When applying the measures referred to in points (a) and (b) of the first subparagraph, obliged entities shall also verify that any person purporting to act on behalf of the customer is so authorised and shall identify and verify the identity of that person in accordance with Article 18.

2. Obligated entities shall determine the extent of the measures referred to in paragraph 1 on the basis of an individual analysis of the risks of money laundering and terrorist financing having regard to the specific characteristics of the client and of the business relationship or occasional transaction, and taking into account the business wide risk assessment by the obliged entity pursuant to Article 7 and the money laundering and terrorist financing variables set out in Annex I as well as the risk factors set out in Annexes II and III.

Where obliged entities identify an increased risk of money laundering or terrorist financing they shall take enhanced due diligence measures pursuant to Section 4 of this Chapter. Where situations of lower risk are identified, obliged entities may apply simplified due diligence measures pursuant to Section 3 of this Chapter.

3. By *[2 years after the date of application of this Regulation]*, AMLA shall issue guidelines on the risk variables and risk factors to be taken into account by obliged entities when entering into business relationships or carrying out occasional transactions.

4. Obligated entities shall at all times be able to demonstrate to their supervisors that the measures taken are appropriate in view of the risks of money laundering and terrorist financing that have been identified.

Article 16a

1. Obligated entities shall report to the entity in charge of the central registers referred to in Article 10 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]* any discrepancies they find between the information available in the central registers and the information available to them pursuant to Article 18 without undue delay and no later than 14 calendar days after detecting the discrepancy. The report shall include information obtained by the obliged entity which support the existence of discrepancy and information relevant for resolving the discrepancy.

The first subparagraph shall not apply to information that notaries, lawyers and other independent legal professionals, auditors, external accountants and tax advisors receive from, or obtain on, one of their clients, in the course of ascertaining the legal position of their client, or performing their task of defending or representing that client in, or concerning, judicial proceedings, including providing advice on instituting or avoiding such proceedings, whether such information is received or obtained before, during or after such proceedings.

2. Except in cases of higher risk to which measures under Section 4 of Chapter III apply, obliged entities may, by way of derogation from paragraph 1, notify the customer first in order to allow the customer to provide clarification on the beneficial ownership information and if necessary to rectify any discrepancy with the information contained in the central register without undue delay, and in any case no later than 14 calendar days following the notification from the obliged entity. Where the customer of the obliged entity has not resolved the discrepancy within 14 calendar days following the notification from the obliged entity, the obliged entity shall report the discrepancy to the register without undue delay after the referred timeframe has expired. The report shall include information obtained by the obliged entity which support the existence of discrepancy and information relevant for resolving the discrepancy.

Obliged entities are allowed to notify the customer pursuant to the first sub-paragraph only in the case of discrepancies consisting of typos, different ways of transliteration, minor inaccuracies that do not affect the identification of the beneficial owners or their position, or of discrepancies consisting of outdated data, provided that the beneficial owners are known to the obliged entity from another reliable source and that there are no grounds for suspicion that there is an intention to conceal any information.

Article 17

Inability to comply with the requirement to apply customer due diligence measures

1. Where an obliged entity is unable to comply with the customer due diligence measures laid down in Article 16(1), it shall refrain from carrying out a transaction or establishing a business relationship, and shall terminate the business relationship or adopt alternative measures instead of and having equivalent effect to terminating business relationship and consider filing a suspicious transaction report to the FIU in relation to the customer in accordance with Article 50.

The first subparagraph shall not apply to notaries, lawyers and other independent legal professionals, auditors, external accountants and tax advisors, to the strict extent that those persons ascertain the legal position of their client, or perform the task of defending or representing that client in, or concerning, judicial proceedings, including providing advice on instituting or avoiding such proceedings.

Member States may set out in their national law that the exemption set forth in this subparagraph does not apply if the obliged professional has positive knowledge that the customer is seeking legal advice for the purposes of money laundering or terrorist financing.

2. Where obliged entities either accept or refuse to enter in a business relationship, or when they decide to terminate the relationship, or adopt alternative measures under Article 17(1), they shall keep record of the actions taken in order to comply with the requirement to apply customer due diligence measures, including records of the decisions taken and the relevant supporting documents *and justifications*. Documents, data or information held by the obliged entity shall be updated whenever the customer due diligence is reviewed pursuant to Article 21.

3. Obligated entity shall not enter into business relationship with a legal entity incorporated outside the Union or with legal arrangement administered outside the Union, whose beneficial ownership information are not held in the central register referred to in Article 10 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*, except in case where an obliged entity entering into business relationship with legal entity operates in sector that is associated with low ML/TF risks and the business relationship or intermediated or linked transactions do not exceed EUR 250 000 or the equivalent in national currency.

Where the obliged entity entered into business relationship and the conditions of exception under first subparagraph are not met anymore, the obliged entity shall notify the customer thereof without undue delay. If the beneficial ownership information is not reported in the central register referred to in Article 10 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]* within 14 calendar days following the notification from the obliged entity, the obliged entity shall terminate the business relationship, or adopt alternative measures under paragraph 1.

Article 18

Identification and verification of the customer's and beneficial owners's identity

1. With the exception of cases of lower risk to which measures under Section 3 apply and irrespective of the application of additional measures in cases of higher risk under Section 4 obliged entities shall obtain at least the following information in order to identify, as applicable, the customer, a party to the intermediated transaction, and the person purporting to act on their behalf:

- (a) for a natural person:
 - (i) the forename and surname;
 - (ii) place and date of birth;
 - (iii) nationality or nationalities, or statelessness and refugee or subsidiary protection status where applicable, and the national identification number, where applicable;
 - (iv) the usual place of residence or, if there is no fixed residential address with legitimate residence in the Union, the postal address at which the natural person can be reached;

- (b) for a legal entity:
- (i) legal form and name of the legal entity;
 - (ii) address of the registered or official office and, if different, the principal place of business, and the country of incorporation;
 - (iii) the names of the legal representatives as well as, where available, the registration number, the tax identification number and the Legal Entity Identifier;
- (c) for a trustee of an express trust or a person holding an equivalent position in a similar legal arrangement:
- (i) the name of the express trust or a similar legal arrangement;
 - (ii) the address of residence of the trustee(s) or person(s) holding an equivalent position in a similar legal arrangement, and the powers that regulate and bind the legal arrangements, as well as, where available, the tax identification number and the Legal Entity Identifier;

- (d) for other organisations that have legal capacity under national law:
- (i) name, address of the registered office or equivalent;
 - (ii) names of the persons empowered to represent the organisation as well as, where applicable, legal form, tax identification number, register number, Legal Entity Identifier and deeds of association or equivalent.

2. For the purposes of identifying the beneficial owner of a legal entity, an express trust or a similar legal arrangement, obliged entities shall collect the information referred to in Article 44(1), point (a).

Where, after having exhausted all possible means of identification pursuant to the first subparagraph, no natural person is identified as beneficial owner, or where there is any doubt that the person(s) identified is/are the beneficial owner(s), obliged entities shall identify all the natural person(s) holding the position(s) of senior managing official(s) in the corporate or other legal entity and shall take reasonable measures to verify their identity. Obligated entities shall keep records of the actions taken as well as of the difficulties encountered during the identification process, which led to resorting to the identification of a senior managing official.

2a. For the purposes of identifying the beneficial owner pursuant to Article 2, point (22)(b), obliged entities shall obtain information over the end user of the services provided through the business relationship or the occasional transaction.

Where such services are provided to the end user through other obliged entities, the obliged entity shall ensure that it knows at any moment the identity of the end user and that it can obtain the information identifying and verifying the identity of the end user from the other obliged entities without delay and in any case within no more than five working days.

3. In the case of beneficiaries of legal entities referred to in Article 42a and legal arrangements referred to in Article 43 that are designated by particular characteristics or class, an obliged entity shall obtain sufficient information concerning the beneficiary so that it will be able to establish the identity of the beneficiary at the time of the payout or at the time of the exercise by the beneficiary of its vested rights.

4. Obligated entities shall obtain the information, documents and data necessary for the verification of the identity of the customer, the party to the intermediated transaction and any person purporting to act on behalf of either of them through either of the following means:

- (a) the submission of the identity document, passport or equivalent and the acquisition of information from reliable and independent sources, whether accessed directly or provided by the customer;
- (b) the use of electronic identification means which meet the requirements set out in Regulation (EU) 910/2014 with regard to the assurance levels 'substantial' or 'high' and relevant qualified trust services as set out in Regulation (EU) 910/2014.

5. Obligated entities shall obtain the information, documents and data necessary for taking reasonable measures to verify identity of beneficial owner of a customer, from a public register other than the beneficial ownership registers referred to in Article 10 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*, the customer or other reliable sources.

Besides sources mentioned in the first subparagraph, for the purposes of verifying the information on the beneficial owner(s) pursuant to Article 2, point (22)(a), obliged entities shall also consult the central registers referred to in Article 10 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]* as well as additional information. Obligated entities shall determine the extent of the additional information to be consulted, having regard to the risks posed by the transaction or the business relationship and the beneficial owner.

Article 19

Timing of the verification of the customer and beneficial owner identity

1. Verification of the identity of the customer, of any person purporting to act on behalf of the customer and of the beneficial owner shall take place before the establishment of a business relationship or the carrying out of an occasional transaction. Such obligation shall not apply to situations of lower risk under Section 3 of this Chapter, provided that the lower risk justifies postponement of such verification.

Obligated entities whose business activity consists in intermediating transactions between third parties shall identify and verify the identity of any third party to the intermediated transaction, of any person purporting to act on their behalf, and of the beneficial owners as soon as the parties to the prospective transaction express a serious interest in the conclusion of the transaction and the parties to the transaction are sufficiently clear.

2. By way of derogation from paragraph 1, verification of the identity of the customer and of the beneficial owner may be completed during the establishment of a business relationship if necessary so as not to interrupt the normal conduct of business and where there is little risk of money laundering or terrorist financing. In such situations, those procedures shall be completed as soon as practicable after initial contact.

3. By way of derogation from paragraph 1, a credit institution or financial institution may open an account, including accounts that permit transactions in transferable securities, as may be required by a customer provided that there are adequate safeguards in place to ensure that transactions are not carried out by the customer or on its behalf until full compliance with the customer due diligence requirements laid down in Article 16(1), first subparagraph, points (a) and (b) is obtained.

By way of derogation from paragraph 1, verification of the identity may be waived if the obliged entity has already identified and verified the identity of its customer, of any person purporting to act on behalf of the customer and of the beneficial owner on a previous occasion in the course of fulfilling its due diligence obligations and has recorded the information collected in the process. If, due to external circumstances, the obliged entity has doubts as to whether the information collected during the previous identification and verification is still accurate, current and valid it shall carry out a new identification and verification.

4. Whenever entering into a new business relationship with a legal entity or the trustee of an express trust or the person holding an equivalent position in a similar legal arrangement referred to in Articles 42, 42a, 42b, 43 and 48 and subject to the registration of beneficial ownership information pursuant to Article 10 of Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*], obliged entities shall collect proof of registration or an excerpt of the register.

Article 20

Identification of the purpose and intended nature of a business relationship or occasional transaction

Before entering into a business relationship or performing an occasional transaction, an obliged entity shall have a general understanding of:

- (a) the purpose and economic rationale of the occasional transaction or business relationship;
- (b) the estimated amount of the envisaged activities;
- (c) the source of funds, to the extent possible;
- (d) the destination of funds, to the extent possible.

Article 21

Ongoing monitoring of the business relationship and monitoring of transactions performed by customers

1. Obligated entities shall conduct ongoing monitoring of the business relationship, including transactions undertaken by the customer throughout the course of that relationship and the monitoring of occasional transactions, to control that those transactions are consistent with the obliged entity's knowledge of the customer, the customer's business activity and risk profile, and where necessary, with the information about the origin of the funds and to detect those transactions that shall be made subject to a more thorough analysis pursuant to Article 50.

The scrutiny of the business relationship shall be comprehensive, incorporating all the customer's products and transactions with the obliged entity and, when a group exists, with other group entities.

2. In the context of the ongoing monitoring referred to in paragraph 1, obliged entities shall ensure that the relevant documents, data or information of the customer are kept up-to-date.

The frequency of updating customer information pursuant to the first sub-paragraph shall be based on the risk posed by the business relationship. The frequency of updating of customer information shall in any case not exceed five years, unless a different frequency applies pursuant to Article 22(1), point (f).

3. In addition to the requirements set out in paragraph 2, obliged entities shall review and, where relevant, update the customer information where:

- (a) there is a change in the relevant circumstances of a customer;
- (b) the obliged entity has a legal obligation in the course of the relevant calendar year to contact the customer for the purpose of reviewing any relevant information relating to the beneficial owner(s) or to comply with Council Directive 2011/16/EU⁴²;
- (c) they become aware of a relevant fact which pertains to the customer.

4. By *[2 years after the entry into force of this Regulation]*, AMLA shall issue guidelines on ongoing monitoring of a business relationship and on the monitoring of the transactions carried out in the context of such relationship.

⁴² Council Directive 2011/16/EU of 15 February 2011 on administrative cooperation in the field of taxation and repealing Directive 77/799/EEC (OJ L 64, 11.3.2011, p. 1).

Article 22

Regulatory technical standards on the information necessary for the performance of customer due diligence

1. By [2 years after the entry into force of this Regulation] AMLA shall develop draft regulatory technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft regulatory technical standards shall specify:

- (a) the requirements that apply to obliged entities pursuant to Article 16 and the information to be collected for the purpose of performing standard, simplified and enhanced customer due diligence pursuant to Articles 18 and 20 and Articles 27(1) and 28(4), including minimum requirements in situations of lower risk;
- (b) the type of simplified due diligence measures which obliged entities may apply in situations of lower risk pursuant to Article 27(1), including measures applicable to specific categories of obliged entities and products or services, having regard to the results of the supra-national risk assessment drawn up by the Commission pursuant to Article 7 of [please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final];
- (ba) appropriate postponement duration under Article 27(1), point (a), taking into account the lower risk factors listed in Annex II;

- (c) the reliable and independent sources of information that may be used to verify the identification data of natural or legal persons for the purposes of Article 18(4) and (5) and Article 27(1);
- (d) the list of attributes which electronic identification means and relevant trust services referred to in Article 18(4), point (b), must feature in order to fulfil the requirements of Article 16, points (a), (b) and (c) in case of standard, simplified and enhanced customer diligence;
- (e) the frequency of updating customer information pursuant to Article 21(2), based on the risk posed by the business relationship, and differentiated according to the type of obliged entity;
- (f) the alternative measures that obliged entities may take instead of and having equivalent effect to terminating the business relationship under Article 17(1) to mitigating the risks from the inability to comply with the customer due diligence measures, and particular cases where obliged entities are allowed to implement such alternative measures as an alternative to ending the business relationship, when the unilateral termination of the business relationship by the obliged entity is prohibited by other mandatory statutory provisions or public policy provisions, or if such a unilateral termination would have a severe and disproportionate negative impact on the obliged entity.

2. The requirements and measures referred to in paragraph 1, points (a) and (b), shall be based on the following criteria:
- (a) the inherent risk involved in the service provided;
 - (aa) the inherent risk of the customer involved;
 - (b) the nature, amount and recurrence of the transaction;
 - (c) the channels used for conducting the business relationship or the occasional transaction.
3. AMLA shall review regularly the regulatory technical standards and, if necessary, prepare and submit to the Commission the draft for updating those standards in order, inter alia, to take account of innovation and technological developments.
4. The Commission is empowered to supplement this Regulation by adopting the regulatory technical standards referred to in paragraphs 1 and 3 of this Article in accordance with Articles 38 to 41 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

SECTION 2

Third-country policy and ML/TF threats from outside the Union

*Article 23**Identification of high-risk third countries*

1. Third countries which are subject to a Call for Action regarding the application of enhanced due diligence measures or countermeasures by the Financial Action Task Force, shall be identified by the Commission and designated as ‘high-risk third countries’, provided:
- (a) the Commission remains member of the Financial Action Task Force; and
 - (b) those third countries suffer from strategic deficiencies in their regimes to counter money laundering, terrorist financing, and financing of proliferation of weapons of mass destruction.
2. In order to identify the countries referred to in paragraph 1, the Commission is empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 60 to supplement this Regulation. The Commission shall review any delegated acts adopted under this paragraph within 10 working days from a change to the respective Financial Action Task Force public document currently referred to as “High-Risk Jurisdictions subject to a Call for Action”.
- (a) Deleted
 - (b) Deleted
 - (c) Deleted

3. Deleted
4. Deleted
5. The Commission is empowered to identify, by means of an implementing act:
 - (a) the specific enhanced due diligence measures among those listed in Article 28(4), points (a) to (g), that obliged entities shall apply to mitigate risks related to business relationships or occasional transactions involving natural or legal persons from that third country; and
 - (b) the specific countermeasures among those listed in Article 29, mitigating country-specific risks stemming from high-risk third countries.

That implementing act shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 61(2).

5a. Where justified by risk posed by a particular third country, even if it is not identified pursuant to paragraph 1, to a particular Member State, that Member State may require obliged entities established on its territory to apply specific additional countermeasures mitigating country-specific risks stemming from that third country.

6. The Commission shall review the implementing act referred to in paragraph 5 on a regular basis to ensure that the specific enhanced due diligence measures and countermeasures identified pursuant to paragraph 5 take account of the changes in the AML/CFT framework of the third country and are proportionate and adequate to the risks.

*Article 24**Identification of third countries with compliance weaknesses in their national AML/CFT regimes*

1. Third countries, which are under Increased Monitoring by the Financial Action Task Force, shall be identified by the Commission as third countries with compliance weaknesses in their national AML/CFT regime, provided:
 - (a) the Commission remains member of the Financial Action Task Force; and
 - (b) those third countries suffer from strategic deficiencies in their regimes to counter money laundering, terrorist financing, and financing of proliferation of weapons of mass destruction.

2. In order to identify the countries referred to in paragraph 1, the Commission is empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 60 to supplement this Regulation. The Commission shall review any delegated acts adopted under this paragraph within ten working days from a change to the respective FATF public document currently referred to as “Jurisdictions under Increased Monitoring”.
 - (a) Deleted
 - (b) Deleted

3. Deleted

4. The Commission is empowered to identify, by means of an implementing act, the specific enhanced due diligence measures, if any, among those listed in Article 28(4), points (a) to (g), that obliged entities shall apply to mitigate risks related to business relationships or occasional transactions involving natural or legal persons from that third country. That implementing act shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 61(3).
5. The Commission shall review the implementing acts referred to in paragraph 4 on a regular basis to ensure that the specific enhanced due diligence measures identified pursuant to paragraph 4 take account of the changes in the AML/CFT framework of the third country and are proportionate and adequate to the risks.

Article 25

Deleted

Article 26

Guidelines on ML/TF risks, trends and methods

1. By [3 years from the date of entry into force of this Regulation], AMLA shall adopt guidelines defining the money laundering and terrorist financing trends, risks and methods involving any geographical area outside the Union to which obliged entities are exposed. AMLA shall take into account, in particular, the risk factors listed in Annex III. Where situations of higher risk are identified, the guidelines shall include enhanced due diligence measures that obliged entities shall consider applying to mitigate such risks.
2. AMLA shall review the guidelines referred to in paragraph 1 at least every two years.
3. In issuing and reviewing the guidelines referred to in paragraph 1, AMLA shall take into account evaluations, assessments or reports of international organisations and standard setters with competence in the field of preventing money laundering and combating terrorist financing.

SECTION 3

Simplified customer due diligence

Article 27

Simplified customer due diligence measures

1. Where, taking into account the risk factors set out in Annexes II and III, the business relationship or transaction present a low degree of risk, obliged entities may apply the following simplified customer due diligence measures:
- (a) verify the identity of the customer and the beneficial owner after the establishment of the business relationship, provided that the specific lower risk identified justified such postponement, but in any case no later than 3 months or the period set out in regulatory technical standards under Article 22(1), point (c) or what is appropriate with regards to risk-based approach, whatever is shorter, of the relationship being established;
 - (b) use sources of information to verify the identification data of natural or legal persons, with proportionately lower degree of reliability and independence;
 - (c) for the purposes of verifying the information on the beneficial owner(s), only consult the central registers referred to in Article 10 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*, insofar the obliged entity is reasonably satisfied that the information therein is correct and there are no grounds for suspicion;

- (d) reduce the frequency of customer identification updates
- (e) reduce the amount of information collected to identify the purpose and intended nature of the business relationship, or inferring it from the type of transactions or business relationship established;
- (f) reduce the frequency or degree of scrutiny of transactions carried out by the customer;
- (g) apply any other relevant simplified due diligence measure identified by AMLA pursuant to Article 22.

The measures referred to in the first subparagraph shall be proportionate to the nature and size of the business and to the specific elements of lower risk identified. However, obliged entities shall carry out sufficient monitoring of the transactions and business relationship to enable the detection of unusual or suspicious transactions.

2. Obligated entities shall ensure that the internal procedures established pursuant to Article 7 contain the specific measures of simplified verification that shall be taken in relation to the different types of customers that present a lower risk. Obligated entities shall document decisions to take into account additional factors of lower risk.

3. For the purpose of applying simplified due diligence measures referred to in paragraph 1, point (a), obliged entities shall adopt risk management procedures with respect to the conditions under which they can provide services or perform transactions for a customer prior to the verification taking place, including by limiting the amount, number or types of transactions that can be performed or by monitoring transactions to ensure that they are in line with the expected norms for the business relationship at hand.

4. Obligated entities shall verify on a regular basis that the conditions for the application of simplified due diligence continue to exist. The frequency of such verifications shall be commensurate to the nature and size of the business and the risks posed by the specific relationship.
5. Obligated entities shall refrain from applying simplified due diligence measures in any of the following situations:
- (a) the obliged entities have doubts as to the veracity of the information provided by the customer or the beneficial owner at the stage of identification, or they detect inconsistencies regarding that information;
 - (b) the factors indicating a lower risk are no longer present;
 - (c) the monitoring of the customer's transactions and the information collected in the context of the business relationship exclude a lower risk scenario;
 - (d) there is a suspicion of money laundering or terrorist financing.

SECTION 4

Enhanced customer due diligence

Article 28

Scope of application of enhanced customer due diligence measures

1. In the cases referred to in Articles 23, 24 and 30 to 36, as well as in other cases of higher risk of money laundering and terrorist financing that are identified by obliged entities pursuant to Article 16(2), second subparagraph ('cases of higher risk'), obliged entities shall apply enhanced customer due diligence measures to manage and mitigate those risks appropriately.
2. Obligated entities shall examine the origin and destination of funds involved in, and the purpose of, all transactions that fulfil at least one of the following conditions:
 - (a) the transactions are of a complex nature;
 - (b) the transactions are unusually large;
 - (c) the transactions are conducted in an unusual pattern;
 - (d) the transaction does not have an apparent economic or lawful purpose.

3. With the exception of the cases covered by Section 2 of this Chapter, when assessing the risks of money laundering and terrorist financing posed by a business relationship or occasional transaction, obliged entities shall take into account at least the factors of potential higher risk set out in Annex III and the guidelines adopted by AMLA pursuant to Article 26, as well as notifications of higher risk issued by the FIU under Article 50 (6) and findings of its business-wide risk assessment under Article 7.

4. With the exception of the cases covered by Section 2 of this Chapter, in cases of higher risk, obliged entities may apply any of the following enhanced customer due diligence measures, proportionate to the higher risks identified:

- (a) obtain additional information on the customer and the beneficial owner(s);
- (b) obtain additional information on the intended nature of the business relationship;
- (c) obtain additional information on the source of funds, and source of wealth of the customer and of the beneficial owner(s);
- (d) obtain information on the reasons for the intended or performed transactions and their consistency with the business relationship;
- (e) obtain the approval of senior management for establishing or continuing the business relationship;

- (f) conduct enhanced monitoring of the business relationship by increasing the number and timing of controls applied, and selecting patterns of transactions that need further examination;
- (g) require the first payment to be carried out through an account in the customer's name with a credit institution subject to customer due diligence standards that are not less robust than those laid down in this Regulation.

5. With the exception of the cases covered by Section 2 of this Chapter, where Member States identify higher risks pursuant to Article 8 of Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*] or in the course of any relevant sector-specific risk assessment carried out by the Member States, they may require obliged entities to apply enhanced due diligence measures and, where appropriate, specify those measures. Member States shall notify to the Commission and AMLA the enhanced due diligence requirements imposed upon obliged entities established in their territory within one month of their adoption, accompanied by a justification of the money laundering and terrorist financing risks underpinning such decision.

Where the risks identified by the Member States pursuant to the first subparagraph are likely to affect the financial system of the Union, AMLA shall, upon a request from the Commission or of its own initiative, consider updating the guidelines adopted pursuant to Article 26.

6. Enhanced customer due diligence measures shall not be invoked automatically with respect to branches or subsidiaries of obliged entities established in the Union which are located in third countries referred to in Articles 23 and 24 where those branches or subsidiaries fully comply with the group-wide policies, controls and procedures in accordance with Article 14.

Article 29

Countermeasures to mitigate ML/TF threats from outside the Union

For the purposes of Article 23, the Commission may choose from among the following countermeasures:

- (a) countermeasures that obliged entities are to apply to persons and legal entities involving high-risk third countries and, where relevant, other countries posing a threat to the Union's financial system consisting in:
 - (i) the application of additional elements of enhanced due diligence;
 - (ii) the introduction of enhanced relevant reporting mechanisms or systematic reporting of financial transactions;
 - (iii) the limitation of business relationships or transactions with natural persons or legal entities from those third countries;

(b) countermeasures that Member States are to apply with regard to high-risk third countries and, where relevant, other countries posing a threat to the Union's financial system consisting in:

- (i) refusing the establishment of subsidiaries or branches or representative offices of obliged entities from the country concerned, or otherwise taking into account the fact that the relevant obliged entity is from a third country that does not have adequate AML/CFT regimes;
- (ii) prohibiting obliged entities from establishing branches or representative offices of obliged entities in the third country concerned, or otherwise taking into account the fact that the relevant branch or representative office would be in a third country that does not have adequate AML/CFT regimes;
- (iii) requiring increased supervisory examination or increased external audit requirements for branches and subsidiaries of obliged entities located in the third country concerned;
- (iv) requiring increased external audit requirements for financial groups with respect to any of their branches and subsidiaries located in the third country concerned;
- (v) requiring credit and financial institutions to review and amend, or if necessary terminate, correspondent relationships with respondent institutions in the third country concerned.

Article 30

Specific enhanced due diligence measures for cross-border correspondent relationships

With respect to cross-border correspondent relationships, including relationships established for securities transactions or fund transfers, involving the execution of payments with a third-country respondent institution, in addition to the customer due diligence measures laid down in Article 16, credit institutions and financial institutions shall be required, when entering into a business relationship, to:

- (a) gather sufficient information about the respondent institution to understand fully the nature of the respondent's business and to determine from publicly available information the reputation of the institution and the quality of supervision;
- (b) assess the respondent institution's AML/CFT controls;
- (c) obtain approval from senior management before establishing new correspondent relationships;
- (d) document the respective responsibilities of each institution;
- (e) with respect to payable-through accounts, be satisfied that the respondent institution has verified the identity of, and performed ongoing due diligence on, the customers having direct access to accounts of the correspondent institution, and that it is able to provide relevant customer due diligence data to the correspondent institution, upon request.

Where credit institutions and financial institutions decide to terminate cross-border correspondent relationships for reasons relating to anti-money laundering and counter-terrorist financing policy, they shall document their decision.

Article 30a

Specific enhanced due diligence measures for cross-border correspondent relationships for crypto-asset service providers

1. By way of derogation from Article 30, with respect to cross-border correspondent relationships involving the execution of crypto-asset services as defined in Article [XX] of Regulation [*please insert reference – proposal for a Regulation on Markets in Crypto-assets, and amending Directive (EU) 2019/1937 - COM/2020/593 final*] with a respondent entity not established in the EU and providing similar services, including transfers of crypto-assets, crypto-asset service providers shall, in addition to the customer due diligence measures laid down in article 15, when entering into a business relationship:

- (a) determine if the respondent entity is licensed or registered;
- (b) gather sufficient information about the respondent entity to understand fully the nature of the respondent's business and to determine from publicly available information the reputation of the entity and the quality of supervision;
- (c) assess the respondent entity AML/CFT controls;
- (d) obtain approval from senior management before the establishment of the correspondent relationship;
- (e) document the respective responsibilities of each party to the correspondent relationship;

- (f) with respect to payable-through crypto-asset accounts, be satisfied that the respondent entity has verified the identity of, and performed ongoing due diligence on, the customers having direct access to accounts of the correspondent entity, and that it is able to provide relevant customer due diligence data to the correspondent entity, upon request.

Where crypto-asset service providers decide to terminate correspondent relationships for reasons relating to anti-money laundering and counter-terrorist financing policy, they shall document and record their decision.

Crypto-asset service providers shall update the due diligence information for the correspondent relationship on a regular basis or when new risks emerge in relation to the respondent entity.

2. Crypto-asset service providers shall take into account the information collected pursuant to the first paragraph in order to determine, on a risk sensitive basis, the appropriate measures to be taken to mitigate the risks associated with the respondent entity.

3. AMLA shall issue guidelines to specify the criteria and elements that crypto-asset services providers shall take into account for conducting the assessment referred to in paragraph 1 and the risk mitigating measures referred to in paragraph 2, including the minimum action to be taken by crypto-asset service providers where the respondent entity is not registered or licensed.

Article 31

Prohibition of correspondent relationships with shell banks

Credit institutions and financial institutions shall not enter into, or continue, a correspondent relationship with a shell bank. Credit institutions and financial institutions shall take appropriate measures to ensure that they do not engage in or continue correspondent relationships with a credit institution or financial institution that is known to allow its accounts to be used by a shell bank.

Article 31a

Measures to mitigate risks in relation to transactions with a self-hosted address

1. Crypto-asset service providers shall identify and assess the risk of money laundering and financing of terrorism associated with transfers of crypto-assets directed to or originating from a self-hosted address. To that end, crypto-asset service providers shall have in place internal policies, procedures and controls.

Crypto-asset service providers shall apply mitigating measures commensurate with the risks identified. Those mitigating measures shall include one or more of the following:

- (a) taking risk-based measures to identify, and verify the identity of, the originator or beneficiary of a transfer made from or to a self-hosted address or beneficial owner of such originator or beneficiary, including through reliance on third parties;
- (b) requiring additional information on the origin and destination of the crypto-assets;

- (c) conducting enhanced ongoing monitoring of those transactions;
 - (d) any other measure to mitigate and manage the risks of money laundering and financing of terrorism as well as the risk of non-implementation and evasion of targeted financial sanctions and proliferation financing-related targeted financial sanctions.
2. AMLA shall issue guidelines to specify the measures referred to in this Article, including the criteria and means for identification and verification of the identity of the originator or beneficiary of a transfer made from or to a self-hosted address, including through reliance on third parties, taking into account the latest technological developments;

Article 32

Specific provisions regarding politically exposed persons

1. In addition to the customer due diligence measures laid down in Article 16, obliged entities shall have in place appropriate risk management systems, including risk-based procedures, to determine whether the customer or the beneficial owner of the customer is a politically exposed person.
2. With respect to occasional transactions or business relationships with politically exposed persons, obliged entities shall apply the following measures:
- (a) obtain senior management approval for carrying out occasional transaction or establishing or continuing business relationships with politically exposed persons;

- (b) take adequate measures in accordance with a risk based approach to establish the source of wealth and source of funds that are involved in business relationships or occasional transactions with politically exposed persons;
 - (c) conduct enhanced, ongoing monitoring of those business relationships, in accordance with a risk based approach.
3. By [3 years from the date of entry into force of this Regulation], AMLA shall issue guidelines on the following matters:
- (a) the criteria for the identification of persons falling under the definition of persons known to be a close associate;
 - (b) the level of risk associated with a particular category of politically exposed person, their family members or persons known to be close associates, including guidance on how such risks are to be assessed after the person no longer holds a prominent public function for the purposes of Article 35.

Article 33

List of prominent public functions

1. Each Member State shall issue and keep up to date a list indicating the exact functions which, in accordance with national laws, regulations and administrative provisions, qualify as prominent public functions for the purposes of Article 2, point (25). Member States shall request each international organisation accredited on their territories to issue and keep up to date a list of prominent public functions at that international organisation for the purposes of Article 2, point (25). These lists shall also include any function which may be entrusted to representatives of third countries and of international bodies accredited at Member State level. Member States shall notify those lists, as well as any change made to them, to the Commission and to AMLA.

1a. When issuing the list indicating the exact functions Member States can include functions corresponding to prominent public functions not included in Article 2, point (25) that are considered equivalent to other functions listed in Article 2, point (25) in their Member State and require the application of the specific provisions of Article 32. Regarding the prominent public functions listed in Article 2, points (25)(a)(iii), (vi) and (vii), Member States may apply restrictive criteria when indicating the exact functions in order to ensure that the indicated exact functions are equivalent to other functions listed in Article 2, points (25) (a) (i) to (v) and Article 2, points (25) (b) to (d).

2. The Commission shall draw up and keep up to date the list of the exact functions which qualify as prominent public functions at the level of the Union. That list shall also include any function which may be entrusted to representatives of third countries and of international bodies accredited at Union level.

3. The Commission shall assemble, based on the lists provided for in paragraphs 1 and 2 of this Article, a single list of all prominent public functions for the purposes of Article 2, point (25). The Commission shall publish that single list shall in the *Official Journal of the European Union*. AMLA shall make the list public on its website.

Article 34

Politically exposed persons who are beneficiaries of insurance policies

Obligated entities shall take reasonable measures to determine whether the beneficiaries of a life or other investment-related insurance policy or, where relevant, the beneficial owner of the beneficiary are politically exposed persons. Those measures shall be taken no later than at the time of the payout or at the time of the assignment, in whole or in part, of the policy. Where there are higher risks identified, in addition to applying the customer due diligence measures laid down in Article 16, obliged entities shall:

- (a) inform senior management before payout of policy proceeds;
- (b) conduct enhanced scrutiny of the entire business relationship with the policyholder.

Article 35

Measures towards persons who cease to be politically exposed persons

1. Where a politically exposed person is no longer entrusted with a prominent public function by the Union, a Member State, third country or an international organisation, obliged entities shall take into account the continuing risk posed by that person due to their former function in their assessment of money laundering and terrorist financing risks in accordance with Article 16.
2. Obligated entities shall apply one or more of the measures referred to in Article 28(4) to mitigate the risks posed by the politically exposed person, until such time as that person is deemed to pose no further risk due to their former function, but in any case for not less than 12 months following the time when the individual is no longer entrusted with a prominent public function.

3. The obligation referred to in paragraph 2 shall apply accordingly where an obliged entity carries out an occasional transaction or enters into a business relationship with a person who in the past was entrusted with a prominent public function by the Union, a Member State, third country or an international organisation.

Article 36

Family members and close associates of politically exposed persons

The measures referred to in Articles 32, 34 and 35 shall also apply to family members or persons known to be close associates of politically exposed persons.

SECTION 5

Specific customer due diligence provisions

Article 37

Specifications for the life and other investment-related insurance sector

For life or other investment-related insurance business, in addition to the customer due diligence measures required for the customer and the beneficial owner, obliged entities shall conduct the following customer due diligence measures on the beneficiaries of life insurance and other investment-related insurance policies, as soon as the beneficiaries are identified or designated:

- (a) in the case of beneficiaries that are identified as specifically named persons or legal arrangements, taking the name of the person or arrangement;

- (b) in the case of beneficiaries that are designated by characteristics or by class or by other means, obtaining sufficient information concerning those beneficiaries so that it will be able to establish the identity of the beneficiary at the time of the payout.

For the purposes of the first subparagraph, points (a) and (b), the verification of the identity of the beneficiaries and, where relevant, their beneficial owners shall take place at the time of the payout. In the case of assignment, in whole or in part, of the life or other investment-related insurance to a third party, obliged entities aware of the assignment shall identify the beneficial owner at the time of the assignment to the natural or legal person or legal arrangement receiving for its own benefit the value of the policy assigned.

SECTION 6

Performance by third parties

Article 38

General provisions relating to reliance on other obliged entities

1. Obligated entities may rely on other obliged entities, whether situated in a Member State or in a third country, to meet the customer due diligence requirements laid down in Article 16(1), points (a), (b) and (c), provided that:
- (a) the other obliged entities apply customer due diligence requirements and record-keeping requirements laid down in this Regulation, or equivalent when the other obliged entities are established or reside in a third country;

- (b) compliance with AML/CFT requirements by the other obliged entities is supervised in a manner consistent with Chapter IV of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*.

The ultimate responsibility for meeting the customer due diligence requirements shall remain with the obliged entity which relies on another obliged entity.

2. When deciding to rely on other obliged entities situated in third countries, obliged entities shall take into consideration the geographical risk factors listed in Annexes II and III and any relevant information or guidance provided by the Commission, or by AMLA or other competent authorities.

3. In the case of obliged entities that are part of a group, compliance with the requirements of this Article and with Article 39 may be ensured through group-wide policies, controls and procedures provided that all the following conditions are met:

- (a) the obliged entity relies on information provided solely by an obliged entity that is part of the same group;
- (b) the group applies AML/CFT policies and procedures, customer due diligence measures and rules on record-keeping that are fully in compliance with this Regulation, or with equivalent rules in third countries;
- (c) the effective implementation of the requirements referred to in point (b) is supervised at group level by the supervisory authority of the home Member State in accordance with Chapter IV of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]* or of the third country in accordance with the rules of that third country.

4. Obligated entities shall not rely on obliged entities established in third countries identified pursuant to Section 2 of this Chapter. However, obliged entities established in the Union whose branches and subsidiaries are established in those third countries may rely on those branches and subsidiaries, where all the conditions set out in paragraph 3, points (a) to (c), are met.

Article 39

Process of reliance on another obliged entity

1. Obligated entities shall obtain from the obliged entity relied upon all the necessary information concerning the customer due diligence requirements laid down in Article 16(1), first subparagraph points (a), (b) and (c), or the business being introduced.
2. Obligated entities which rely on other obliged entities shall take all necessary steps to ensure that the obliged entity relied upon provides, upon request:
 - (a) copies of the information collected to identify the customer;
 - (b) all supporting documents or trustworthy sources of information that were used to verify the identity of the client, and, where relevant, of the customer's beneficial owners or persons on whose behalf the customer acts, including data obtained through electronic identification means and relevant trust services as set out in Regulation (EU) 910/2014; and
 - (c) any information collected on the purpose and intended nature of the business relationship.

3. The information referred to in paragraphs 1 and 2 shall be provided by the obliged entity relied upon without delay and in any case within five working days.
4. The conditions for the transmission of the information and documents mentioned in paragraphs 1 and 2 shall be specified in a written agreement between the obliged entities.
5. Where the obliged entity relies on an obliged entity that is part of its group, the written agreement may be replaced by an internal procedure established at group level, provided that the conditions of Article 38(2) are met.

Article 40

Deleted

Article 41

Guidelines on the performance by third parties

By [3 years after the entry into force of this Regulation], AMLA shall issue guidelines addressed to obliged entities on:

- (a) the conditions which are acceptable for obliged entities to rely on information collected by another obliged entity, including in case of remote customer due diligence;
- (b) Deleted
- (c) the roles and responsibility of each actor in a situation of reliance on another obliged entity;
- (d) supervisory approaches to reliance on other obliged entities.

CHAPTER IV

BENEFICIAL OWNERSHIP TRANSPARENCY

Article 42

Identification of Beneficial Owners for corporate and other legal entities

1. In case of corporate entities, the beneficial owner(s) as defined in Article 2, point (22)(a), shall be the natural person(s) who:
- (a) have, directly or indirectly, an ownership interest in the corporate entity;
 - (b) controls, directly or indirectly, the corporate entity, through ownership interest or via other means;
 - (c) controls, directly or indirectly, legal entities that have a direct ownership interest in the corporate entity, whether individually or cumulatively; or
 - (d) are the beneficial owner(s) of:
 - (i) legal persons referred to in Article 42a which have, directly or indirectly, an ownership interest in the corporate entity, whether individually or cumulatively;
or
 - (ii) legal arrangements, which hold, directly or indirectly, an ownership interest of the corporate entity, whether individually or cumulatively.

2. For the purpose of this Article, 'an ownership interest in the corporate entity' shall mean direct or indirect ownership of 25% or more of the shares or voting rights or other ownership interest in the corporate entity, including through bearer shareholdings, where the indirect ownership shall be calculated by multiplying the shares or voting rights or other ownership interests held by the intermediate entities in the chain and by adding together the results from the various chains.
3. For the purpose of this Article, 'control of the legal entity' shall mean the possibility to exercise, directly or indirectly, significant influence and impose relevant decisions within the legal entity. The 'indirect control of a legal entity' shall mean control of intermediate entities in the chain or in various chains of the structure, where the direct control is identified on each level of the structure, insofar the control over intermediate entities allows for a natural person to control the legal entity.
4. Control of the legal entity shall in any case include the possibility to exercise:
- (a) in case of a corporate entity, the majority of the voting rights in the corporate entity, whether or not shared by persons acting in concert;
 - (b) the right to appoint or remove a majority of the members of the board or the administrative, management or supervisory body or similar officers of the legal entity;
 - (c) relevant veto rights or decision rights attached to the share of the corporate entity and any decisions regarding distribution of profit of the legal entity or leading to a shift in assets in the legal entity.

5. Control of the legal entity may be exercised also via other means than those referred to in paragraph 4. Depending on the particular situation of the legal entity and its structure, other means of control may include:

- (a) formal or informal agreements with owners, members or the corporate entities, provisions in the articles of association, partnership agreements, syndication agreements, or equivalent documents or agreements depending on the specific characteristics of the legal corporate entity, as well as voting arrangements;
- (b) relationships between family members; or
- (c) use of formal or informal nominee arrangements.

Control via other means over corporate entity shall be identified independently of and parallel to the existence of ownership interest or control.

6. In case of legal entities other than corporate entities that have legal personality under national law, for which with regard to their form and structure, it is not appropriate or possible to take into account the ownership interest, the beneficial owner(s) as defined in Article 2, point (22)(a), shall be the natural person(s) who controls, directly or indirectly, the legal entity, except where Article 42a applies.

7. Member States shall notify to the Commission by [3 months from the date of application of this Regulation] a list of the types of corporate and other legal entities existing under their national laws with beneficial owner(s) identified in accordance with paragraph 1 and 6. The Commission shall communicate that decision to the other Member States. The notification by the Member States shall include the specific categories of entities, description of characteristics, names and, where applicable, legal basis under the national laws of the Member States. It shall also include an indication of whether, due to the specific form and structures of legal entities other than corporate entities, the mechanism under Article 45(3) applies, accompanied by a detailed justification of the reasons for that.

8. In case of categories of corporate entities that are associated with higher money laundering and terrorist financing risk and where it is appropriate to mitigate such risk, a lower threshold than set out in paragraph 2 shall be an ownership interest.

The Commission is empowered to identify, by adoption of an implementing act in accordance with the examination procedure referred to in Article 61(2):

- (a) the categories of corporate entities that are associated with higher money laundering and terrorist financing risk and for which a lower threshold than that set out in paragraph 2, shall be an ownership interest;
- (b) the related thresholds.

9. The Commission shall review the implementing acts referred to in paragraph 8 on a regular basis to ensure that the categories of corporate entities identified as associated with higher risks are correct, and that the lower thresholds imposed are proportionate and adequate to those risks.

Article 42a

Identification of beneficial owners for legal entities similar to express trust

1. In the case of legal entities other than those referred to in Article 42, which have legal personality under national law and are structurally or functionally similar to express trust, such as foundations and other similar legal persons insofar they are similar to express trusts under the law of the Member State, the beneficial owners as defined in Article 2, point (22)(a) shall be all the following natural persons:

- (a) the founder(s);
- (b) the members of the board or the administrative or management body of the legal entity;
- (c) the members of the supervisory or similar body of the legal entity;
- (d) the beneficiaries, unless Article 43a applies;
- (e) any other natural person, who controls directly or indirectly the legal entity.

2. In cases where legal entities referred to in paragraph 1 belong to multi-layered control structures, where any of the positions listed under paragraph 1, points (a) to (e), is held by a legal entity, beneficial owner of the legal entity referred to in paragraph 1 shall be:

- (a) the natural persons listed in paragraph 1, points (a) to (e); and
- (b) the beneficial owner of the legal entities that occupy any of the positions listed in paragraph 1, points (a) to (e).

3. Member States shall notify to the Commission by [*3 months from the date of application of this Regulation*] a list of legal entities, where the beneficial owner(s) is identified in accordance with paragraph 1. The Commission shall communicate that decision to the other Member States.

Article 43

Identification of beneficial owners for express trusts and similar legal arrangements

1. In case of express trusts, the beneficial owners as defined in Article 2, point (22)(a), shall be all the following natural persons:

- (a) the settlor(s);
- (b) the trustee(s);
- (c) the protector(s), if any;
- (d) the beneficiaries, unless Article 43a applies;
- (e) any other natural person exercising ultimate control over the express trust.

1a. In cases where legal arrangements belong to multi-layered control structures, where any of the positions listed under paragraph 1, points (a) to (e), is held by a legal entity, beneficial owner legal arrangements shall be:

- (a) the natural persons listed in paragraph 1, points (a) to (e); and
- (b) the beneficial owner of the legal entities that occupy any of the positions listed in paragraph 1, points (a) to (e).

2. In the case of legal arrangements other than express trusts, the beneficial owners shall be the natural persons holding equivalent or similar positions to those referred to under paragraph 1.

2a. Member States shall notify to the Commission by *[3 months from the date of application of this Regulation]* a list of legal arrangements, where the beneficial owner(s) is identified in accordance with paragraph 1. The Commission shall communicate that decision to the other Member States. Such notification by Member States shall be accompanied by an assessment of which of the legal arrangements that are regulated or recognised under their national law or, when based on the general principle of the autonomy of the contracting parties, delimited by jurisprudence and doctrine, are to be considered as similar to express trusts and which are not.

3. Deleted

3a. By way of derogation from paragraph 1, where collective investment undertakings are set up in the form of a legal arrangement, the beneficial owner(s) as defined in Article 2, point (22)(a), shall be the natural person(s) who hold directly or indirectly 25% or more of the units held in the undertaking, or who have the ability to define or influence the investment policy of the undertaking, or to control its activities through other means.

Article 43a

Identification of a class of beneficiaries

1. In case of legal entities under Article 42a or express trusts and similar legal arrangements under Article 43, where beneficiaries have yet to be determined, the class of beneficiaries and its general characteristics shall be identified. Beneficiaries within the class shall be beneficial owner(s) as soon as they are identified or designated.

2. In the following cases, only the class of beneficiaries and its characteristics shall be identified:
- (a) pension schemes within the scope of Directive (EU) 2016/2341 of the European Parliament and of the Council⁴³;
 - (b) employee financial ownership or participation schemes, following an appropriate risk assessment, Member States have concluded a low risk of misuse for money laundering or terrorist financing;
 - (c) legal entities under Article 42a, express trusts and similar legal arrangements under Article 43, provided that:
 - (i) the legal entity, the express trusts or similar legal arrangement is set up for a non-profit or charitable purpose; and
 - (ii) following an appropriate risk assessment, Member States have concluded that the legal entity, express trust or similar legal arrangement is at a low risk of misuse for money laundering or terrorist financing.
3. Member State shall notify to the Commission the categories of legal entities, express trusts or similar legal arrangements where identification is under paragraph 2, together with a justification based on the specific risk assessment. The Commission shall communicate that decision to the other Member States.

⁴³ Directive (EU) 2016/2341 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2016 on the activities and supervision of institutions for occupational retirement provision (IORPs) (OJ L 354, 23.12.2016, p. 37).

Article 44

Beneficial ownership information

For the purpose of this Regulation, beneficial ownership information submitted to the beneficial ownership register referred to in Article 10 of Directive [please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final] and held by legal persons and trustees or persons holding equivalent position in the case of legal arrangements shall be adequate, accurate, and current and include at least the following:

- (a) all names and surnames, full place and date of birth, residential address, country of residence and nationality or nationalities of the beneficial owner, and if available, unique personal identification number assigned to the person by his or her country of usual residence or number of identity document, and general description of the source of such number, such as passport or national identity document;
- (b) the nature and extent of the beneficial interest held in the legal entity or legal arrangement, whether through ownership interest, if applicable, or control via other means, as well as the date of gaining the beneficial interest held;

- (c) information on the legal entity or legal arrangement of which the natural person is the beneficial owner in accordance with Article 18(1), point (b), in case of legal arrangement, information about its name and, where applicable, identification number;
- (d) where the ownership and control structure contains more than one legal entity or legal arrangement, a description of such structure, including names and, where applicable, identification numbers of the individual legal entities or legal arrangements that are part of that structure, and a description of the relationships between them, including the share of the interest held;
- (e) where a class of beneficiaries is identified under section 43a, general description of the characteristic of the class of beneficiaries.

‘Ownership or control structure’ means the relationships by which is legal entity indirectly owned or controlled or by which is legal arrangement controlled; the structure includes those persons and legal arrangements that mediate the position of beneficial owner or the entity with indirect ownership interest or indirect control.

Article 45

Obligations of legal entities

1. All corporate and other legal entities incorporated in the Union shall obtain and hold adequate, accurate and current beneficial ownership information pursuant to Article 44.

Legal entities shall provide, in addition to information about their legal owner(s), information on the beneficial owner(s) to obliged entities where the obliged entities are taking customer due diligence measures in accordance with Chapter III.

1a. Beneficial ownership information shall be obtained and reported to the register referred to in Article 10 of Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*] by the legal entity without undue delay after its incorporation. Without undue delay after any change of the information, and in any case no later than 28 calendar days following the change of the beneficial owner, the legal entity shall ensure that the updated information is reported to the register. The legal entity shall regularly verify that it holds updated information over its beneficial ownership. As a minimum, such verification shall be performed annually whether as a self-standing process or as part of other periodical processes, such as the submission of financial statement.

1b. The beneficial owner(s) of corporate or other legal entities shall provide those entities with all the information and documentation necessary for the corporate or other legal entity to comply with the requirements of this Chapter. The same cooperation shall be provided by those persons and, in the case of legal arrangements, their trustees, who are the links that mediate indirect ownership or control.

2. Where, after having exhausted all possible means of identification pursuant to Article 42, no person is identified as beneficial owner of the legal entity under Article 42, or where there is substantial and justified uncertainty on the part of the legal entity that the person(s) identified is the beneficial owner(s), legal entities shall keep records of the actions taken in order to identify their beneficial owner(s) pursuant to Article 42.

3. In the cases referred to in paragraph 2, when providing beneficial ownership information in accordance with Article 16 of this Regulation and Article 10 of Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*], corporate or other legal entities shall provide the following:

- (a) a statement that there is no beneficial owner or that the beneficial owner(s) could not be identified and verified; accompanied by a justification as to why it was not possible to identify or to verify the beneficial owner in accordance with Article 42 and what constitutes uncertainty about the ascertained information;
- (b) the details on all natural person(s) who hold the position of senior managing official(s) in the corporate or legal entity equivalent to the information required under Article 44(1), point (a).

For the purpose of this Article, 'senior management officials' shall mean natural persons who are executive members of the board of directors as well as the natural persons who exercise executive functions within a corporate entity and are responsible, and accountable to the management body, for the day-to-day management of the institution.

4. Legal entities shall make the information collected pursuant to this Article available, upon request and without delay, to competent authorities.

5. The information referred to in paragraph 4 shall be maintained for five years after the date on which the companies are dissolved or otherwise ceases to exist, whether by persons designated by the entity to retain the documents, or by administrators or liquidators or other persons involved in the dissolution of the entity. The identity and contact details of the person responsible for retaining the information shall be reported to the registers referred to in Article 10 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*.

Article 45a

The provisions of Article 45 shall not apply to:

- (a) companies whose securities are admitted to trading on a regulated market that are subject to the disclosure requirements consistent with Union legislation or subject to equivalent international standards, provided that:
 - (i) control over the company is exercised exclusively by the natural person with the voting rights; and
 - (ii) no other legal persons or legal arrangements are part of the company's ownership or control structure;

- (b) bodies governed by public law of a Member State that have all of the following characteristics:
- (i) they are established for the specific purpose of meeting needs in the general interest;
 - (ii) they have legal personality; and
 - (iii) at least one of the following conditions is met:
 - (1) they are financed, for the most part, by the Member State or its regional or local authorities or municipalities, or by other bodies governed by public law;
 - (2) they are subject to management supervision by those authorities or bodies; or
 - (3) they have an administrative, managerial or supervisory board, more than half of whose members are appointed by the Member State or its regional or local authorities or municipalities, or by other bodies governed by public law.

Article 46

Trustees obligations

1. In case of any legal arrangement administered in a Member State or whose trustee or the person holding an equivalent position in a similar legal arrangement is established or resides in a Member State, trustees and persons holding an equivalent position in a similar legal arrangement shall obtain and hold adequate, accurate and current beneficial ownership information as defined under Article 44 regarding the legal arrangement. Such information shall be maintained for five years after their involvement with the express trust or similar legal arrangement ceases to exist.

1b. Beneficial ownership information shall be obtained and reported to the register referred to in Article 10 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]* by the trustee or the person holding an equivalent position in a similar legal arrangement without undue delay after the creation of the express trust or similar legal arrangements. Without undue delay after any change of the information, and in any case no later than 28 calendar days following the change of the beneficial owner, the trustee or the person holding an equivalent position in a similar legal arrangement shall ensure that the updated information is reported to the register. The trustee or the person holding an equivalent position shall regularly verify that they hold updated information over the beneficial ownership of the legal arrangement. As a minimum, such verification shall be performed annually whether as a self-standing process or as part of other periodical processes.

2. The persons referred to in paragraph 1 shall disclose their status and provide the information on the beneficial owner(s) to obliged entities when the obliged entities are taking customer due diligence measures in accordance with Chapter III.

3. The beneficial owner(s) of a legal arrangement other than the trustee or person holding an equivalent position, shall provide the trustee or person holding an equivalent position in a similar legal arrangement with all the information and documentation necessary for the trustee or person holding an equivalent position to comply with the requirements of this Chapter. The same cooperation shall be provided by those persons and, in the case of legal arrangements, their trustees, who are the links that mediate the indirect position of beneficial owner(s) of the legal arrangement.

4. Trustees of an express trust and persons holding an equivalent position in a similar legal arrangement shall make the information collected pursuant to this Article available, upon request and without delay, to competent authorities.

Article 47

Nominees obligations

Nominee shareholders and nominee directors of a corporate or other legal entities shall maintain adequate, accurate and current information on the identity of their nominator and the nominator's beneficial owner(s) and disclose them, as well as their status, to the corporate or other legal entities. Corporate or other legal entities shall report this information to the registers set up pursuant to Article 10 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*.

Corporate and other legal entities shall also report this information to obliged entities when the obliged entities are taking customer due diligence measures in accordance with Chapter III.

Article 48

Foreign legal entities and arrangements

1. Beneficial ownership information of legal entities incorporated outside the Union or of legal arrangements administered outside the Union or whose trustee or the person holding an equivalent position is established or resides outside the Union shall be held in the central register referred to in Article 10 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]* set up by the Member State where such entities or trustees of express trusts or persons holding equivalent positions in similar legal arrangements acting in the name of the express trust or similar legal arrangement:

- (a) Deleted
- (b) acquire real estate in their territory;
- (c) are awarded a public procurement for goods, services or concessions.
- (d) enter into a business relationship with an obliged entity except in case of the legal entities which enter into a business relationship with an obliged entity that operates in sector that is associated with low ML/TF risks and the business relationship or intermediated or linked transactions do not exceed EUR 250 000 or the equivalent in national currency.

1a. Member States shall allow legal entities incorporated outside the Union and trustees or express trusts or persons holding equivalent positions in similar legal arrangements, in case of legal arrangements administered outside the Union or whose trustee or the person holding an equivalent position is established or resides outside the Union, to reported the beneficial ownership information pursuant to Article 44 to the register referred to in Article 10 of Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*] on the basis of their statement that they intend to acquire the real estate in the territory of the Member State, participate in public procurement for goods, services or concessions or enter into a business relationship with an obliged entity.

Article 49

Sanctions

1. Member States shall lay down the rules on sanctions applicable to breaches of the provisions of Articles 45 to 47 and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The sanctions provided for must be effective, proportionate and dissuasive.

Member States shall notify rules on sanctions by [*6 months after the entry into force of this Regulation*] to the Commission together with their legal basis and shall notify it without delay of any subsequent amendment affecting them.

2. With respect to national limits of enforcing sanctions against legal entities pursuant to Article 48(1a) and trustees or express trusts or persons holding equivalent positions in similar legal arrangements pursuant to Article 48(1a), Member States shall take reasonable measures to ensure that the information pursuant to Article 48(1) is held in the central register referred to in Article 10 of Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*].

CHAPTER V

REPORTING OBLIGATIONS

Article 50

Reporting of suspicious transactions

1. Obligated entities, and, where applicable, their directors and employees, shall promptly report to the FIU, on their own initiative, where the obliged entity knows, suspects or has reasonable grounds to suspect that funds, transactions or activities, including attempted transactions or activities, or any other relevant fact, fulfil at least one of the following conditions:

- (a) they are related to terrorist financing or proceeds of criminal activity;
- (b) they are related to proceeds-generating criminal activity.

1a. Obligated entities shall reply to requests for information by the FIU by providing the FIU directly with all necessary information.

Obligated entities shall reply to a request for information by the FIU promptly, within the deadline set by the FIU, taking account of the urgency and the complexity of the query.

1b. Member States shall be able to exempt obliged entities from reporting certain categories of criminal activity for the application of paragraph 1, point (b), where they identify that such exemptions concern low-level criminal activity and would not have a negative impact on the protection of the internal market from the threat caused by money laundering, its predicate offences and terrorist financing. Member States shall notify such exemptions to the Commission and AMLA immediately, accompanied by an assessment of the impacts of such an exemption on the protection of the internal market from the threat caused by money laundering, its predicate offences and terrorist financing. Within 6 months from that notification, the Commission, having consulted AMLA, shall issue a detailed opinion regarding whether the exemption envisaged may have a disproportionate and negative impact on the protection of the internal market from the threat caused by money laundering, its predicate offences and terrorist financing.

2. For the purposes of paragraph 1, obliged entities shall assess transactions or activities carried out by their customers on the basis of and against any relevant fact and information known to them or which they are in possession of, including any fact or information obtained by their agents, distributors and service providers.

A suspicion under paragraph 1 is based on any fact or circumstance known to the obliged entity, including the characteristics of the customer and their counterparts, the size, nature and methods of execution of the transaction or activity, the link between several transactions or activities, the origin, the destination or the use of property and the unexplained inconsistency of the transaction or activity with the information collected in the framework of customer due diligence pursuant to chapter III, or any other relevant information. The grounds to suspect should be properly assessed, qualified and documented. Obligated entities shall keep records of the facts and circumstances considered, the anomalies detected, the decisions taken, for 10 years from fulfilling the obligation under paragraph 1. Member States may require that obliged entities specify in internal policies and procedures under Article 8(2), point (a)(iv) the way in which they carry out this assessment.

3. By *[two years after entry into force of this Regulation]*, AMLA shall develop draft implementing technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft implementing technical standards shall specify the minimum set of data for the reporting of suspicious transactions pursuant to paragraph 1.
4. The Commission is empowered to adopt the implementing technical standards referred to in paragraph 3 of this Article in accordance with Article 42 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.
5. AMLA shall issue and periodically update guidance on indicators of unusual or suspicious activity or behaviours. The guidance issued by AMLA shall not prejudice the competence of the FIU to issue guidance or indicators to obliged entities in its Member State in relation to risks and methods identified at national level.
6. The person appointed in accordance with Article 9(3) shall transmit the information referred to in paragraph 1 of this Article to the FIU of the Member State in whose territory the obliged entity transmitting the information is established.

Article 51

Specific provisions for reporting of suspicious transactions by certain categories of obliged entities

1. By way of derogation from Article 50(1), Member States may allow obliged entities referred to in Article 3, point (3)(a), (b) and (d) to transmit the information referred to in Article 50(1) to a self-regulatory body designated by the Member State.

The designated self-regulatory body shall forward the information referred to in the first subparagraph to the FIU promptly and unfiltered.

2. Notaries, lawyers and other independent legal professionals, auditors, external accountants and tax advisors shall be exempted from the requirements laid down in Article 50(1) to the extent that such exemption relates to information that they receive from, or obtain on, one of their clients, in the course of ascertaining the legal position of their client, or performing their task of defending or representing that client in, or concerning, judicial proceedings, including providing advice on instituting or avoiding such proceedings, whether such information is received or obtained before, during or after such proceedings.

3. Member States may set out in national law that the exemption set forth in paragraph 2 does not apply if the obliged professional has positive knowledge that the client is seeking legal advice for the purposes of money laundering or terrorist financing. Within the limits of Union Law, Member states may adopt or maintain with regard to specific transactions that involve a particular high risk to be used for money laundering or terrorist financing additional reporting obligations for the professionals listed in paragraph 2 to which the exemption set forth in paragraph 2 does not apply.

Article 52

Refraining from carrying out transactions

1. A transaction about which a report under Article 50(1) has been filed may be executed at the earliest when:
 - (a) the FIU has informed the obliged entity that it is not required to refrain from carrying out the transaction; or
 - (b) the third working day has elapsed after the day on which the report was sent without the execution of the transaction having been prohibited by the FIU according to Article 20 of *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]* or by the public prosecution office in accordance with applicable law.

2. Where refraining from carrying out transactions referred to in paragraph 1 is impossible or is likely to frustrate efforts to pursue the beneficiaries of a suspected transaction, the obliged entities concerned shall inform the FIU immediately afterwards.

Article 53

Disclosure to FIU

Disclosure of information in good faith by an obliged entity or by an employee or director of such an obliged entity in accordance with Articles 50 and 51 shall not constitute a breach of any restriction on disclosure of information imposed by contract or by any legislative, regulatory or administrative provision, and shall not involve the obliged entity or its directors or employees in liability of any kind even in circumstances where they were not precisely aware of the underlying criminal activity and regardless of whether illegal activity actually occurred.

Article 54

Prohibition of disclosure

1. Obligated entities and their directors, employees, or persons in a comparable position, including service providers, agents and distributors, shall not disclose to the customer concerned or to other third persons the fact that information is being, will be or has been transmitted in accordance with Article 50 or 51 or that a money laundering or terrorist financing analysis aimed at transmitting the information in accordance with Article 50 or analysis performed by FIU, including analysis under Article 17(2) of Directive [*please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final*] is being, or may be, carried out.
2. Paragraph 1 shall not apply to disclosures to competent authorities and to self-regulatory bodies where they perform supervisory functions, or to disclosure for the purposes of investigating and prosecuting money laundering, terrorist financing and other criminal activity.

3. By way of derogation from paragraph 1, disclosure may take place between the obliged entities that belong to the same group, or between those entities and their branches and subsidiaries established in third countries, provided that those branches and subsidiaries fully comply with the group-wide policies and procedures, including procedures for sharing information within the group, in accordance with Article 13, and that the group-wide policies and procedures comply with the requirements set out in this Regulation.

3a. By way of derogation from paragraph 1, disclosure may take place between obliged entities, or where applicable public authorities, to partnership for information sharing in AML/CFT field, when established under national law, provided that at least

- (a) it is necessary and proportionate for the prevention of money laundering and terrorist financing;
- (b) obliged entities, or where applicable public authorities, to the partnership for information sharing in AML/CFT field implement appropriate measures to prevent further undue disclosure, including secure channels for exchange of information;
- (c) the measures under point (b), as well as the responsibilities of each obliged entity, or where applicable public authority, to the partnership are duly documented; and
- (d) the FIU under Article 50 paragraph 6 has not forbidden this disclosure on case-by-case basis on the grounds of disproportionate impact of disclosure on protection of integrity of its analyses.

4. By way of derogation from paragraph 1, disclosure may take place between the obliged entities as referred to in Article 3, point (3)(a) and (b), or entities from third countries which impose requirements equivalent to those laid down in this Regulation, who perform their professional activities, whether as employees or not, within the same legal person or a larger structure to which the person belongs and which shares common ownership, management or compliance control, including networks or partnerships.

5. For obliged entities referred to in Article 3, points (1), (2), (3)(a) and (b), in cases relating to the same transaction involving two or more obliged entities, and by way of derogation from paragraph 1, disclosure may take place between the relevant obliged entities provided that they are located in the Union, or with entities in a third country which imposes requirements equivalent to those laid down in this Regulation, and that they are subject to professional secrecy and personal data protection requirements.
6. Where the obliged entities referred to in Article 3, point (3)(a) and (b), seek to dissuade a client from engaging in illegal activity, that shall not constitute disclosure within the meaning of paragraph 1.

CHAPTER VI

DATA PROTECTION AND RECORD-RETENTION

Article 55

Processing of personal data

1. To the extent that it is necessary for the purposes of preventing money laundering and terrorist financing, obliged entities may process special categories of personal data referred to in Article 9(1) of Regulation (EU) 2016/679 and personal data relating to criminal convictions and offences referred to in Article 10 of that Regulation subject to the safeguards provided for in paragraphs 2 and 3.

2. Obligated entities shall be able to process personal data covered by Article 9 of Regulation (EU) 2016/679 provided that:
- (a) obligated entities inform their customers or prospective customers that such categories of data may be processed for the purpose of complying with the requirements of this Regulation;
 - (b) the data originate from reliable sources, are accurate and up-to-date;
 - (c) the obligated entity adopts measures of a high level of security in accordance with Article 32 of Regulation (EU) 2016/679, in particular in terms of confidentiality.
3. In addition to paragraph 2, obligated entities shall be able to process personal data covered by Article 10 of Regulation (EU) 2016/679 provided that:
- (a) such personal data relate to money laundering, its predicate offences or terrorist financing;
 - (b) the obligated entities have procedures in place that allow the distinction, in the processing of such data, between allegations, investigations, proceedings and convictions, taking into account the fundamental right to a fair trial, the right of defence and the presumption of innocence.
4. Obligated entities may process personal data on the basis of this Regulation only for the purposes of the prevention of money laundering and terrorist financing.

5. Without prejudice to Article 54 and to the extent that is necessary and proportionate, obliged entities may share between each other personal data collected in the course of performing its customer due diligence obligations under Chapter III, for the purposes of the prevention of money laundering and terrorist financing, provided that:

- (a) personal data shared involve abnormalities or unusual circumstances indicating money laundering or terrorist financing;
- (b) obliged entities concerned inform their customers or prospective customers that they may share their personal data under this paragraph;
- (c) personal data shared originate from reliable sources, are accurate and up-to-date;
- (d) the obliged entities concerned adopt measures of a high level of security in accordance with Article 32 of Regulation (EU) 2016/679, in particular in terms of confidentiality, including secure channels for exchange of information;
- (e) each instance of sharing of personal data is recorded by obliged entities concerned; the records shall be made available, without prejudice to Article 54 (1), to data protection authorities and authorities responsible for protection of customers from undue tipping-off upon request; and
- (f) obliged entities sharing personal data implement appropriate measures for protection of justified interests of the customer concerned.

Further processing of personal data under this paragraph for other, in particular commercial purposes, shall be prohibited.

6. Without prejudice to further obligations under Regulation (EU) 2016/679 and Regulation [please insert reference – EU-AI-Reg; COM(2021) 206 final], the processing of personal data according to paragraph 4 may be conducted by means of automated decision-making, including profiling within the meaning of Article 4, point (4) of Regulation (EU) 2016/679, or artificial-intelligence systems as defined in Article [please insert reference – Article 3 of Regulation EU-AI-Reg; COM(2021) 206 final], provided that the processing of personal data only comprises data which an obliged entity has collected in the course of performing its customer due diligence obligations under Chapter III, including, in particular, the ongoing monitoring pursuant to Article 20.

7. Without prejudice to Article 54, each Member State may lay down in its national law that to the extent that is necessary and proportionate, obliged entities, and where applicable, public authorities that are party to the partnership for information sharing in AML/CFT field, may share within partnership for information sharing in AML/CFT field, when established under national law, personal data collected in the course of performing its customer due diligence obligations under Chapter III, and process that data within the partnership, including based on outsourcing arrangement established in accordance with article 6a, for the purposes of the prevention of money laundering and terrorist financing, provided that at a minimum:

- (a) obliged entities concerned inform their customers or prospective customers that they may share their personal data under this paragraph;
- (b) personal data shared originate from reliable sources, are accurate and up-to-date;
- (c) the obliged entities concerned adopt measures of a high level of security in accordance with Article 32 of Regulation (EU) 2016/679, in particular in terms of confidentiality, including secure channels for exchange of information;

- (d) each instance of sharing of personal data is recorded by obliged entities, and where applicable, public authorities, concerned; the records shall be made available, without prejudice to Article 54 (1), to data protection authorities and authorities responsible for protection of customers from undue tipping-off upon request; and
- (e) obliged entities and, where applicable, public authorities, that are party to the partnership for information sharing in AML/CFT field implement appropriate measures for protection of justified interests of the customer concerned.

Further processing of personal data under this paragraph for other, in particular commercial purposes, shall be prohibited.

8. By *[2 years from the entry into force of this Regulation]*, AMLA shall adopt guidelines specify abnormalities or unusual circumstances indicating money laundering or terrorist financing.

Article 56

Record retention

1. Obligated entities shall retain the following documents and information in accordance with national law for the purpose of preventing, detecting and investigating, by the FIU or by other competent authorities, possible money laundering or terrorist financing:
 - (a) a full copy of the documents and information obtained in the performance of customer due diligence pursuant to Chapter III, including information obtained through electronic identification means, and the results of the analyses undertaken pursuant to Article 50;
 - (b) the supporting evidence and records of transactions, consisting of the original documents or copies admissible in judicial proceedings under the applicable national law, which are necessary to identify transactions, and the evidence of the suspicious transaction reports sent to the FIU.

2. By way of derogation from paragraph 1, obliged entities may decide to replace the retention of copies of the information by a retention of the references to such information, provided that the nature and method of retention of such information ensure that the obliged entities can provide immediately to competent authorities the information and that the information cannot be modified or altered.

Obligated entities making use of the derogation referred to in the first subparagraph shall define in their internal procedures drawn up pursuant to Article 7, the categories of information for which they will retain a reference instead of a copy or original, as well as the procedures for retrieving the information so that it can be provided to competent authorities upon request.

3. The information referred to in paragraphs 1 and 2 shall be retained for a period of ten years after the end of a business relationship with their customer or after the date of an occasional transaction, or after the date of refrainment from carrying out a transaction or establishing a business relationship. Upon expiry of that retention period obliged entities shall delete personal data.

The retention period referred to in the first subparagraph shall also apply in respect of the data accessible through the centralised mechanisms referred to in Article 14 of Directive *[please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final]*.

4. Where, on *[the date of application of this Regulation]*, legal proceedings concerned with the prevention, detection, investigation or prosecution of suspected money laundering or terrorist financing are pending in a Member State, and an obliged entity holds information or documents relating to those pending proceedings, Member States may, without prejudice to national criminal law on evidence applicable to ongoing criminal investigations and legal proceedings, allow or require the obliged entity to retain that information or those documents, in accordance with national law, for a period of ten years from *[the date of application of this Regulation]*, where the necessity and proportionality of such further retention have been established for the prevention, detection, investigation or prosecution of suspected money laundering or terrorist financing.

Article 57

Provision of records to competent authorities

Obligated entities shall have systems in place that enable them to respond fully and speedily to enquiries from their FIU or from other competent authorities, in accordance with their national law, as to whether they are maintaining or have maintained, during a five-year period prior to that enquiry a business relationship with specified persons, and on the nature of that relationship, through secure channels and in a manner that ensures full confidentiality of the enquiries.

CHAPTER VII**Measures to mitigate risks deriving from anonymous instruments***Article 58*

Anonymous accounts and bearer shares and bearer share warrants

1. Credit institutions, financial institutions and crypto-asset service providers shall be prohibited from keeping anonymous accounts, anonymous passbooks, anonymous safe-deposit boxes, anonymity-enhancing coins or anonymous crypto-asset wallets as well as any account otherwise allowing for the anonymisation of the customer account holder.

Owners and beneficiaries of existing anonymous accounts, anonymous passbooks, anonymous safe-deposit boxes or crypto-asset wallets shall be subject to customer due diligence measures before those accounts, passbooks, deposit boxes or crypto-asset wallets are used in any way.

2. Credit institutions and financial institutions acting as acquirers within the meaning Article 2, point (1) of Regulation (EU) 2015/751 of the European Parliament and of the Council⁴⁴ shall not accept payments carried out with anonymous prepaid cards issued in third countries, unless otherwise provided in the regulatory technical standards adopted by the Commission in accordance with Article 22 on the basis of a proven low risk.

3. Companies shall be prohibited from issuing bearer shares, and shall convert all existing bearer shares into registered shares by *[2 years after the date of application of this Regulation]*. However, companies with securities listed on a regulated market or whose shares are issued as intermediated securities shall be permitted to maintain bearer shares.

Companies shall be prohibited from issuing bearer share warrants that are not in intermediated form.

Article 59

Limits to large cash payments

1. Persons trading in goods or providing services may accept or make a payment in cash only up to an amount of EUR 10 000 in exchange for such goods or services, or equivalent amount in national or foreign currency, whether the transaction is carried out in a single operation or in several operations which appear to be linked.

2. Member States may adopt lower limits following consultation of the European Central Bank in accordance with Article 2(1) of Council Decision 98/415/EC⁴⁵. Those lower limits shall be notified to the Commission within 3 months of the measure being introduced at national level.

⁴⁴ Regulation (EU) 2015/751 of the European Parliament and of the Council of 29 April 2015 on interchange fees for card-based payment transactions (OJ L 123, 19.5.2015, p. 1).

⁴⁵ Council Decision of 29 June 1998 on the consultation of the European Central Bank by national authorities regarding draft legislative provisions (OJ L 189, 3.7.1998, p. 42).

3. When limits already exist at national level which are below the limit set out in paragraph 1, they shall continue to apply. Member States shall notify those limits within 3 months of the entry into force of this Regulation.
4. The limit referred to in paragraph 1 shall not apply to:
- (a) payments between persons who are not acting in a professional function;
 - (b) payments or deposits made at the premises of credit institutions, electronic money institutions and payment institutions. It is up to the discretion of the Member States to decide whether in such cases, those institutions shall report the payment or deposit above the limit to the FIU. This report is without prejudice to the obligation to report suspicious transactions under Article 50(1);
 - (c) central banks when performing their tasks.
5. Member States shall ensure that appropriate measures, including sanctions, are taken against natural or legal persons acting in their professional capacity which are suspected of a breach of the limit set out in paragraph 1, or of a lower limit adopted by the Member States.
6. The overall level of the sanctions shall be calculated, in accordance with the relevant provisions of national law, in such way as to produce results proportionate to the seriousness of the infringement, thereby effectively discouraging further offences of the same kind.
7. In cases of force majeure that result in the unavailability, at the national scale, of other means of payment, Member States may temporarily lift the limit referred to in paragraph 1 or 2.

Member States shall immediately notify the Commission of such lifting and its justification. Member States shall reinstate the limit as soon as other means of payments become available again or if the Commission finds the lifting, or its continuing application, unjustified and issues a decision thereon.

FINAL PROVISIONS

Article 60

Delegated acts

1. The power to adopt delegated acts is conferred on the Commission subject to the conditions laid down in this Article.
2. The power to adopt delegated acts referred to in Articles 23, 24 and 25 shall be conferred on the Commission for an indeterminate period of time from *[date of entry into force of this Regulation]*.
3. The power to adopt delegated acts referred to in Articles 23, 24 and 25 may be revoked at any time by the European Parliament or by the Council. A decision to revoke shall put an end to the delegation of the power specified in that decision. It shall take effect the day following the publication of the decision in the Official Journal of the European Union or at a later date specified therein. It shall not affect the validity of any delegated acts already in force.
4. Before adopting a delegated act, the Commission shall consult experts designated by each Member State in accordance with the principles laid down in the Interinstitutional Agreement of 13 April 2016 on Better Law-Making.
5. As soon as it adopts a delegated act, the Commission shall notify it simultaneously to the European Parliament and to the Council.
6. A delegated act adopted pursuant to Articles 23, 24 and 25 shall enter into force only if no objection has been expressed either by the European Parliament or the Council within a period of one month of notification of that act to the European Parliament and the Council or if, before the expiry of that period, the European Parliament and the Council have both informed the Commission that they will not object. That period shall be extended by one month at the initiative of the European Parliament or of the Council.

Article 61

Committee

1. The Commission shall be assisted by the Committee on the Prevention of Money Laundering and Terrorist Financing established by Article 28 of Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*]. That committee shall be a committee within the meaning of Regulation (EU) 182/2011 .
2. Where reference is made to this paragraph, Article 5 of Regulation (EU) 182/2011 shall apply.
3. Where reference is made to this paragraph, Article 3 of Regulation (EU) 182/2011 shall apply.

Article 62

Review

By [*5 years from the date of application of this Regulation*], and every three years thereafter, the Commission shall present a report to the European Parliament and to the Council on the application of this Regulation.

In the preparation of the report, the Commission shall take into account existing assessment reports and similar documents.

Article 63

Reports

By [3 years from the date of application of this Regulation], the Commission shall present reports to the European Parliament and to the Council assessing the need and proportionality of:

- (a) lowering the percentage for the identification of beneficial ownership of legal entities;
- (b) adjusting the limit for large cash payments.

Article 64

Relation to Directive 2015/849

References to Directive (EU) 2015/849 shall be construed as references to this Regulation and to Directive [please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final] and read in accordance with the correlation table set out in Annex IV.

Article 65

Entry into force and application

This Regulation shall enter into force on the twentieth day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

It shall apply from *[3 years from its date of entry into force]*.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

Done at Brussels,

For the European Parliament

For the Council

The President

The President

Brussels, 5 December 2022
(OR. en)

**Interinstitutional File:
2021/0239(COD)**

15517/22
ADD 1

LIMITE

EF 361
ECOFIN 1272
DROIPEN 159
ENFOPOL 611
CT 216
FISC 248
COTER 293
CODEC 1893

NOTE

From:	General Secretariat of the Council
To:	Permanent Representatives Committee
Subject:	Annexes to the Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing <i>- Mandate for negotiations with the European Parliament</i>

2021/0239 (COD)
Proposal for a
REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL
on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or
terrorist financing
(Text with EEA relevance)

ANNEX I

Indicative list of risk variables

The following is a non-exhaustive list of risk variables that obliged entities shall take into account when drawing up their risk assessment in accordance with Article 8 determining to what extent to apply customer due diligence measures in accordance with Article 16:

- (a) Customer risk variables:
- (i) the customer's and the customer's beneficial owner's business or professional activity;
 - (ii) the customer's and the customer's beneficial owner's reputation;
 - (iii) the customer's and the customer's beneficial owner's nature and behaviour;
 - (iv) the jurisdictions in which the customer and the customer's beneficial owner are based;
 - (v) the jurisdictions that are the customer's and the customer's beneficial owner's main places of business;
 - (vi) the jurisdictions to which the customer and the customer's beneficial owner have relevant personal links;

- (b) Product, service or transaction risk variables:
- (i) the purpose of an account or relationship;
 - (ii) the regularity or duration of the business relationship;
 - (iii) the level of assets to be deposited by a customer or the size of transactions undertaken;
 - (iv) the level of transparency, or opaqueness, the product, service or transaction affords;
 - (v) the complexity of the product, service or transaction;
 - (vi) the value or size of the product, service or transaction.
- (c) Delivery channel risk variables:
- (i) the extent to which the business relationship is conducted on a non-face-to-face basis;
 - (ii) the presence of any introducers or intermediaries that the customer might use and the nature of their relationship with the customer;
- (d) Risk variable for life and other investment-related insurance:
- (i) the risk level presented by the beneficiary of the insurance policy.

ANNEX II

Lower risk factors

The following is a non-exhaustive list of factors and types of evidence of potentially lower risk referred to in Article 16:

- (1) Customer risk factors:
 - (a) public companies listed on a stock exchange and subject to disclosure requirements (either by stock exchange rules or through law or enforceable means), which impose requirements to ensure adequate transparency of beneficial ownership;
 - (b) public administrations or enterprises;
 - (c) customers that are resident in geographical areas of lower risk as set out in point (3);
- (2) Product, service, transaction or delivery channel risk factors:
 - (a) life insurance policies for which the premium is low;
 - (b) insurance policies for pension schemes if there is no early surrender option and the policy cannot be used as collateral;
 - (c) a pension, superannuation or similar scheme that provides retirement benefits to employees, where contributions are made by way of deduction from wages, and the scheme rules do not permit the assignment of a member's interest under the scheme;

- (d) financial products or services that provide appropriately defined and limited services to certain types of customers, so as to increase access for financial inclusion purposes;
 - (e) products where the risks of money laundering and terrorist financing are managed by other factors such as purse limits or transparency of ownership (e.g. certain types of electronic money);
- (3) Geographical risk factors — registration, establishment, residence in:
- (a) Member States;
 - (b) third countries having effective AML/CFT systems;
 - (c) third countries identified by credible sources as having a low level of corruption or other criminal activity;
 - (d) third countries which, on the basis of credible sources such as mutual evaluations, detailed assessment reports or published follow-up reports, have requirements to combat money laundering and terrorist financing consistent with the revised FATF Recommendations and effectively implement those requirements.

ANNEX III

Higher risk factors

The following is a non-exhaustive list of factors and types of evidence of potentially higher risk referred to in Article 16:

- (1) Customer risk factors:
 - (a) the business relationship is conducted in unusual circumstances;
 - (b) customers that are resident in geographical areas of higher risk as set out in point (3);
 - (c) legal persons or legal arrangements that are personal asset-holding vehicles;
 - (d) companies that have nominee shareholders or shares in bearer form;
 - (e) businesses that are cash-intensive;
 - (f) the ownership structure of the company appears unusual or excessively complex given the nature of the company's business;
 - (g) customer is a third country national who applies for residence rights in a Member State in exchange of any kind of investment, including capital transfers, purchase or renting of property, investment in government bonds, investment in corporate entities, donation or endowment of an activity contributing to the public good and contributions to the state budget;

- (2) Product, service, transaction or delivery channel risk factors:
- (a) private banking;
 - (b) products or transactions that might favour anonymity;
 - (c) payment received from unknown or unassociated third parties;
 - (d) new products and new business practices, including new delivery mechanism, and the use of new or developing technologies for both new and pre-existing products;
 - (e) transactions related to oil, arms, precious metals or stones, tobacco products, cultural artefacts and other items of archaeological, historical, cultural and religious importance, or of rare scientific value, as well as ivory and protected species;
- (3) Geographical risk factors:
- (a) third countries subject to increased monitoring or otherwise identified by the FATF due to the compliance weaknesses in their AML/CFT systems;
 - (b) third countries identified by credible sources/ acknowledged processes, such as mutual evaluations, detailed assessment reports or published follow-up reports, as not having effective AML/CFT systems;
 - (c) third countries identified by credible sources/ acknowledged processes as having significant levels of corruption or other criminal activity;

- (d) third countries subject to sanctions, embargos or similar measures issued by, for example, the Union or the United Nations;
- (e) third countries providing funding or support for terrorist activities, or that have designated terrorist organisations operating within their country.

PUBLIC

ANNEX IV

Precious metals referred to in article 2 (37) of this regulation include at least :

- a) Gold
- b) Silver
- c) Platinum
- d) Iridium
- e) Osmium
- f) Palladium
- g) Rhodium
- h) Rhutenium

Precious stones referred to in article 2 (37) of this regulation include at least :

- a) Diamond
- b) Ruby
- c) Sapphire
- d) Emerald

Brussels, 29 June 2022
(OR. en)

**Interinstitutional File:
2021/0240 (COD)**

10507/1/22
REV 1

LIMITE

EF 182
ECOFIN 649
DROIPEN 92
ENFOPOL 365
CT 125
FISC 145
COTER 168
CODEC 965

NOTE

From: General Secretariat of the Council
To: Permanent Representatives Committee
Subject: Regulation establishing the AML Authority
- Mandate for negotiations with the European Parliament (partial)

2021/0240 (COD)

Proposal for a
REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL
establishing the Authority for Anti-Money Laundering and Countering the Financing of
Terrorism and amending Regulations (EU) No 1093/2010, (EU) 1094/2010, (EU) 1095/2010
(Text with EEA relevance)

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Article 114 thereof,

Having regard to the proposal from the European Commission,

After transmission of the draft legislative act to the national parliaments,

Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee¹,

Having regard to the opinion of the European Data Protection Supervisor²,

¹ OJ C , , p. .

² [add reference] OJ C , , p. .

Acting in accordance with the ordinary legislative procedure,

Whereas:

(1) Experience with the current Anti-Money Laundering and Countering the Financing of Terrorism (AML/CTF) framework, which heavily relies on the national implementation of AML/CFT measures, has disclosed weaknesses not only with regard to the efficient functioning of the AML/CFT framework of the Union but also with regards to integrating international recommendations. Those weaknesses lead to the emergence of new obstacles to the proper functioning of internal market both due to the risks within the internal market as well as external threats facing the internal market.

(2) Cross-border nature of crime and criminal proceeds endanger Union financial system efforts relating to prevention of money laundering and financing of terrorism. Those efforts have to be tackled at Union level through the creation of an Authority responsible for contributing to the implementation of harmonised rules. In addition, the Authority should pursue a harmonised approach to strengthen the Union's existing AML/CFT preventive framework, and specifically AML supervision and cooperation between FIUs. That approach should reduce divergences in national legislation and supervisory practices and introduce structures that benefit the smooth functioning of the internal market in a determined manner and should, consequently, be based on Article 114 TFEU.

(3) Therefore, a European Authority for anti-money laundering and countering the financing of terrorism, the Anti-Money Laundering Authority ('the Authority') should be established. The creation of this new Authority is crucial to ensure efficient and adequate supervision of obliged entities having high Money Laundering/Terrorist Financing (ML/TF) risk, strengthening common supervisory approaches for non-selected obliged entities and facilitating joint analyses and cooperation between Financial Investigation Units (FIUs).

(4) This new instrument is part of a comprehensive package aiming at strengthening the Union's AML/CFT framework. Together, this instrument, Directive [please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive], Regulation [please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847] and Regulation [please insert reference – proposal for the Anti-Money Laundering Regulation] will form the legal framework governing the AML/CFT requirements to be met by obliged entities and underpinning the Union's AML/CFT institutional framework.

(5) To bring AML/CFT supervision to an efficient and uniform level across the Union, it is necessary to provide the Authority with the following powers: direct supervision of a certain number of selected obliged entities of the financial sector, including crypto-asset service providers; monitoring, analysis and exchange of information concerning ML/TF risks affecting internal market; coordination and oversight of AML/CFT supervisors of the financial sector; coordination and oversight of AML/CFT supervisors of the non-financial sector, including self-regulatory bodies and the coordination and support of FIUs.

(6) Combining both direct and indirect supervisory competences over obliged entities, and also functioning as a support and coordination mechanism for FIUs, is the most appropriate means of bringing about supervision and cooperation between FIUs at Union level. This should be achieved by creating an Authority which should combine independence and a high level of technical expertise and which should be established in line with the Joint Statement and Common Approach of the European Parliament, the Council of the European Union and the European Commission on decentralised agencies³.

(7) A seat agreement should be established between the Authority and the host Member State, stipulating the conditions of establishment of the seat and advantages conferred by the Member State on the Authority and its staff.

(8) The powers of the Authority should allow it to improve AML/CFT supervision in the Union in various ways. With respect to selected obliged entities, the Authority should ensure group-wide compliance with the requirements laid down in the AML/CFT framework and any other legally binding Union acts that impose AML/CFT-related obligations on financial institutions. Furthermore, the Authority should carry out periodic reviews to ensure that all financial supervisors have adequate resources and powers necessary for the performance of their tasks. It should facilitate the functioning of the AML supervisory colleges and contribute to convergence of supervisory practices and promotion of high supervisory standards. With respect to non-financial supervisors, including self-regulatory bodies where appropriate, the Authority should coordinate peer reviews of supervisory standards and practices and request non-financial supervisors to investigate possible breaches of AML/CFT requirements. In addition, the Authority should coordinate the conduct of joint analyses by FIUs and make available to FIUs, IT tools and services to enhance the analysis capabilities, as well IT and artificial intelligence services and tools for secure information sharing, including through hosting of FIU.net.

³ https://europa.eu/european-union/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_en.pdf.

(9) With the objective to strengthen AML/CFT rules at Union level and to enhance their clarity while ensuring consistency with international standards and other legislation, it is necessary to establish the coordinating role of the Authority at Union level in relation to all types of obliged entities to assist national supervisors and promote supervisory convergence, in order to increase the efficiency of the implementation of AML/CFT measures, also in the non-financial sector. Consequently, the Authority should be mandated to prepare regulatory technical standards, to adopt guidelines, recommendations and opinions with the aim that where supervision remains at national level, the same supervisory practices and standards apply in principle to all comparable entities. The Authority should be entrusted, due to its highly specialised expertise, with the development of a supervisory methodology, in line with a risk-based approach. Certain aspects of the methodology, which can incorporate harmonised quantitative benchmarks, such as approaches for classifying the inherent risk profile of obliged entities should be detailed in directly applicable binding regulatory measures – regulatory or implementing technical standards. Other aspects, which require wider supervisory discretion, such as approaches to assessing residual risk profile and internal controls of the obliged entities should be covered by non-binding guidelines, recommendations and opinions of the Authority.

The harmonised supervisory methodology should take due account of, and where appropriate, leverage the existing supervisory methodologies relating to other aspects of supervision of the financial sector obliged entities, especially where there is interaction between AML/CFT supervision and prudential supervision. Specifically, the supervisory methodology to be developed by the Authority should be complementary to guidelines and other instruments developed by the European Banking Authority detailing approaches of prudential supervisory authorities with respect to factoring ML/TF risks in prudential supervision, in order to ensure effective interaction between prudential and AML/CFT supervision.

(10) The Authority should be empowered to develop regulatory technical standards in order to complete the harmonised rulebook established in the [please insert references – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive, Anti-money laundering Regulation and proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847]. The Commission should endorse draft regulatory technical standards by means of delegated acts pursuant to Article 290 TFEU in order to give them binding legal effect. They should be subject to amendment only in very restricted and extraordinary circumstances, since the Authority is the actor in close contact with and knowing best the AML/CFT framework. To ensure a smooth and expeditious adoption process for those standards, the Commission's decision to endorse draft regulatory technical standards should be subject to a time limit.

(11) The Commission should also be empowered to adopt implementing technical standards by means of implementing acts pursuant to Article 291 TFEU.

(12) Since there are no sufficiently effective arrangements to handle AML/CFT incidents involving cross-border aspects it is necessary to put in place an integrated AML/CFT supervisory system at Union level that ensures consistent high-quality application of the AML/CFT supervisory methodology and promotes efficient cooperation between all relevant competent authorities. For these reasons, the Authority and national AML/CFT supervisory authorities ('supervisory authorities') should constitute an AML/CFT supervisory system. This would also benefit supervisory authorities when facing specific challenges, for example vis-à-vis an enhanced AML/CFT risk or due to a lack of resources, as within that system mutual assistance should be possible on request. This could involve exchange and secondments of personnel, training activities and exchanges of best practices. Furthermore, the Commission could provide technical support to Member States under Regulation (EU) 2021/240 of the European Parliament and of the Council to promote reforms aimed at reinforcement of the fight against money laundering.⁴

⁴ Regulation (EU) 2021/240 of the European Parliament and of the Council of 10 February 2021 establishing a Technical Support Instrument (OJ L 57, 18.2.2021, p. 1).

(13) Considering the important role of thematic reviews in AML/CFT supervision across the Union as they enable to identify and compare the level of exposure to risks and trends in relation to obliged entities under supervision, and that currently supervisors in different Member States do not benefit from these reviews, it is necessary that the Authority identifies national thematic reviews that have a similar scope and time-frame and ensures their coordination at the level of the Union. To avoid situations of possibly conflicting communications with supervised entities, the coordination role of the Authority should be limited to interaction with relevant supervisory authorities, and should not include any direct interaction with non-selected obliged entities. For the same reason, the Authority should explore the possibility of aligning or synchronising the timeframe of the national thematic reviews and facilitate any activities that the relevant supervisory authorities may wish to carry out jointly or similarly.

(14) The efficient usage of data leads to better monitoring and compliance of firms. Therefore, both direct and indirect supervision by the Authority and supervisory authorities of all obliged entities across the system should rely on expedient access to relevant data and information about the obliged entities themselves and the supervisory actions and measures taken towards them. To that end, the Authority should establish a central AML/CFT database with information collected from all supervisory authorities, without any reference to specific STRs, and should make such information selectively available to any supervisory authority within the system and non-AML/CFT authorities for the purposes of facilitating their respective activities and without prejudice of applicable professional secrecy requirements. This data should also cover relevant information for the purposes of AML/CFT supervisory activities provided by non-AML/CFT authorities as well as other prudential national authorities and bodies. When collecting data from non-financial supervisors, the Authority should take account of the specificities and exposure to risk of the concerned activities according to the principle of proportionality.

This data, their transmission procedure and its timing should be specified in a regulatory technical standard. The database could also include data which due to its nature might require prior approval of the supervisory authorities which provided this data before it is shared, and statistical information about supervisory and other public authorities involved in AML/CFT supervision. Such information would enable effective oversight by the Authority of the proper functioning and effectiveness of the AML/CFT supervisory system. The information from the database would enable the Authority to react in a timely manner to potential weaknesses and cases of non-compliance by non-selected obliged entities. Pursuant to Article 24 of Council Regulation (EU) 2017/1939⁵, the Authority will without undue delay report to the EPPO any criminal conduct in respect of which it could exercise its competence in accordance with Article 22 and Article 25(2) and (3) of that Regulation. Pursuant to Article 8 of Regulation 883/2013⁶, the Authority will transmit to OLAF without delay any information relating to possible cases of fraud, corruption or any other illegal activity affecting the financial interests of the Union.

(15) With the objective of ensuring a more effective and less fragmented protection of the Union's financial framework, a limited number of the riskiest obliged entities should be directly supervised by the Authority. As ML/TF risks are not proportional to the size of the supervised entities, other criteria should be applied to identify the most risky entities. In particular, two categories should be considered: high-risk cross-border credit and financial institutions with activity in a significant number of Member States, selected periodically; and, in exceptional cases, any entity whose serious, systematic or repeated breaches of applicable requirements are not sufficiently or in a timely manner addressed by its national supervisor. In addition, the Authority shall ensure, as of the second selection process, that it directly supervises at least one entity in each Member State.

⁵ Council Regulation (EU) 2017/1939 of 12 October 2017 implementing enhanced cooperation on the establishment of the European Public Prosecutor's Office ('the EPPO') (OJ L 283, 31.10.2017, p. 1).

⁶ Regulation (EU, EURATOM) No 883/2013 of the European Parliament and of the Council of 11 September 2013 concerning investigations conducted by the European Anti-Fraud Office (OLAF) and repealing Regulation (EC) No 1073/1999 of the European Parliament and of the Council and Council Regulation (Euratom) No 1073/1999 (OJ L 248, 18.9.2013, p. 1).

This entity could be either a parent undertaking of a group, a subsidiary of a group authorised and headquartered in another Member State or an obliged entity that does not belong to a group and which is authorized or registered in a Member state where no group or subsidiary has already been selected for direct supervision. Those entities would fall under the category of ‘selected obliged entities’.

(16) The first category of credit and financial institutions, including CASP, or groups of such institutions should be assessed every three years, based on a combination of objective criteria related to their cross-border presence and activity, and criteria related to their ML/FT risk profile. For the first selection process, the Authority should assess those institutions taking into account only inherent risk. For the second selection process, the Authority should assess those institutions taking into account residual risk in order to better target the riskiest of those obliged entities. To that end, the Authority should establish residual risk benchmarks aiming at assessing residual risk as objectively as possible. In order to ensure that direct supervision by the Authority brings added value, only cross-border entities operating in a minimal number of Member States through either an establishment or free provision of services should fall within the remit of the Authority.

(17) In order to ensure that only the riskiest obliged entities among those categories of institutions are supervised directly at the level of the Union, the assessment of their risk should be harmonised. Currently, there are various national approaches and supervisory authorities use distinct benchmarks for assessment and classification of ML/TF risk of obliged entities. Using these national methodologies for selection of entities for direct supervision at Union level could lead to a different playing field among them. Therefore, the Authority should be empowered to develop regulatory technical standards laying out a harmonised methodology and benchmarks for categorising the inherent ML/TF risk as low, medium, substantial, or high. The Authority shall also develop by the end of the first selection period residual risk benchmarks based on objective and comparable criteria. The methodology should be tailored to particular types of risks and therefore should follow different categories of obliged entities which are financial institutions in accordance with the Regulation of the European Parliament and of the Council on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing [OP please insert the next number for COM(2021)420]. That methodology should be sufficiently detailed and should establish specific quantitative and qualitative benchmarks considering at least the risk factors related to types of customers served, products and services offered, and geographical areas.

(17a) The periodic assessment of the risk profile of credit and other financial institutions for the purpose of selection for direct supervision should rely on data to be provided by the national financial supervisors and, for already selected obliged entities, by the Authority. In addition, the Authority should ensure harmonised application of the methodology by financial supervisors and provide coordination of the assessment of the risk profile of entities at group level. A regulatory technical standard should precise the respective role of the Authority and the financial supervisors in the assessment process. The Authority should ensure alignment, where appropriate, between the methodology for assessment of risk profile for the purpose of the selection process pursuant to article 12 and the methodology for harmonising the assessment of the inherent and residual risk profiles of obliged entities at national level, to be developed in the regulatory technical standards pursuant to article 31(2) of [OP: please insert reference to AMLD6].

(18) The final selection criterion should warrant a level playing field among directly supervised obliged entities, and to that end, no discretion should be left to the Authority or supervisory authorities in deciding on the list of obliged entities that should be subject to direct supervision. Therefore, where a given assessed obliged entity operates cross-border and falls within the high risk category in accordance with the harmonised methodology, it should be deemed a selected obliged entity.

(19) To provide transparency and clarity to the relevant institutions, the Authority should publish a list of the selected obliged entities within one month of commencement of a selection round, after verifying the correspondence of information provided by the financial supervisors to the cross-border activities criteria and the risk methodology. Therefore it is important that at the beginning of each selection period, the relevant financial supervisors provide the Authority with up-to-date statistical information to determine the list of financial institutions eligible for assessment in accordance with the assessment entry criteria relating to their cross-border operations. In this context, the financial supervisors should inform the Authority about the risk category that a financial institution falls into in their jurisdictions in accordance with the methodology laid down in the regulatory technical standards. The Authority should then assume the tasks related to direct supervision five months after the publication of the list. That time is needed to appropriately prepare the transfer of supervisory tasks from national to Union level, including the formation of a joint supervisory team, and adopting any relevant working arrangements with the relevant financial supervisors.

(20) To ensure legal certainty and a level playing field among selected entities, any selected entity should remain under direct supervision of the Authority for at least three years, even if since the moment of selection and in the course of the three years it ceases to meet any of the cross-border activity or risk-related criteria due to e.g. potential ceasing, consolidation, expansion or re-allocation of activities carried out via establishments or freedom to provide services. The Authority should also ensure that sufficient time is allocated to preparation by the obliged entities and their supervisory authorities to the transfer of supervision from national to Union level. Therefore, each subsequent selection should commence six months before the end-date of the three year period of supervision of the previously selected entities.

(20a) The Authority should supervise financial sector obliged entities with a high risk profile within the Union, where such entities operate in a large number of Member States through multiple establishments or through the freedom to provide services within the EU. In such cases, indeed, supranational supervision by the Authority would bring significant added value compared to fragmented supervision between home and host Member States by eliminating the need for national supervisors of home and host Member States to coordinate and align the measures taken vis-à-vis various parts of the single group.

While the exact number of entities that could meet the risk and cross-border activities criteria for direct supervision varies and depends on their business model and money-laundering risk profile at the moment of the assessment, it is necessary to ensure an optimal and dynamic repartition of competence between the Union and national authorities in the first phase of the existence of the Authority, until its mandate and functioning is duly evaluated.

To ensure a sufficient number and adequate range of types of high risk groups and entities that are supervised at Union level, the Authority should have sufficient resources to simultaneously supervise up to 40 groups and entities at least in the first selection process.

In case more than 40 entities would qualify for direct supervision based on their high risk profile, the Authority should select among them the 40 entities operating through the freedom of establishment or the freedom to provide services in the highest number of Member States. In the event that this criterion is not sufficient to select 40 entities, in particular where several obliged entities operate in the same number of Member States – for example, entity number 39, 40 and 41 all operate in the same number of Member States – the Authority should be able to distinguish among them and should select those that have the highest ratio of volume of transactions with third countries to the total volume of transactions.

In addition, in the steady state of functioning of the Authority, and building on experience with supervision in the first selection process, it would be beneficial that the Authority ensure a complete coverage of the internal market under its supervision. To that end, the Authority should supervise at least one entity – which may be a parent undertaking of a group, a subsidiary of a group authorised and headquartered in another Member State or an obliged entity that does not belong to a group and which is authorized or registered in a Member State – in each Member State, as of the second selection process. In the event that no entity has been selected in a Member State as a result of the regular selection process, it should be the entity with high risk profile in accordance with the risk methodology designed for the selection process. In case in the Member State in question several entities have a high risk profile, the entity operating in the largest number of Member States should be selected. If several entities with high risk profile operate in the same number of Member States, the Authority should select the one with the highest ratio of the volume of transactions with third countries to the total volume of transactions.

(21) The relevant actors involved in the application of the AML/CFT framework should cooperate with each other in accordance with the duty of sincere cooperation enshrined in the Treaties. In order to ensure that the AML supervisory system composed of the Authority and supervisory authorities functions as an integrated mechanism, and that jurisdiction-specific risks and local supervisory expertise are duly taken into account and well utilised, direct supervision of selected obliged entities should take place in the form of joint supervisory teams and, where appropriate, dedicated on-site inspection teams. These teams should be led by a staff member of the Authority coordinating all supervisory activities of the team.

The Authority should be in charge of establishment and composition of the joint supervisory team, and each local supervisors involved in the supervision of the entity should ensure that a sufficient number of their staff members are appointed to the team, taking into account the risk profile of the selected entity in their jurisdiction as well as its overall volume of activity.

(22) To ensure that the Authority can fulfil its supervisory obligations in an efficient manner with regard to selected obliged entities, the Authority should be able to obtain any internal documents and information necessary for the exercise of its tasks and for that purpose have general investigation powers afforded to all supervisory authorities under national administrative law.

(23) The Authority should have the power to require actions, internal to the entity, to enhance the compliance of obliged entities with the AML/CFT framework, including reinforcement of internal procedures and changes in the governance structure, going as far as removal of members of the management body, without prejudice to the powers of other relevant supervisory authorities of the same selected entity. Following relevant findings related to non-compliance or partial compliance with applicable requirements by the obliged entity, it should be able to impose specific measures or procedures for particular clients or categories of clients who pose high risks. On-site inspections should be a regular feature of such supervision and could be performed by dedicated teams. If a specific type of on-site inspection requires an authorisation by the national judicial authority, such authorisation should be applied for by the Authority.

(24) The Authority should have a full range of supervisory powers in relation to directly supervised entities in order to ensure compliance with applicable requirements. These powers should apply in cases where the selected entity does not meet its requirements, in cases where certain requirements are not likely to be met, as well as in cases where internal process and controls are not appropriate to ensure sound management of selected obliged entity's ML/FT risks. The exercise of these powers could be done by means of binding decisions addressed to selected individual obliged entities.

(25) In addition to supervisory powers and in order to ensure compliance, in cases of serious, systematic or repeated breaches of directly applicable requirements, the Authority should be able to impose administrative pecuniary sanctions on the selected obliged entities. Such sanctions should be proportionate and dissuasive, should have both punitive and deterrent effect, and should comply with the principle of *ne bis in idem*. The maximum amounts of pecuniary sanctions should be in line with those established by [please insert reference – 6th Anti-Money Laundering Directive] and available to all supervisory authorities across the Union. The basic amounts of these sanctions should be determined within the limits established by the AML/CFT framework, taking into account the nature of the requirements that have been breached. In order for the Authority to take aggravating or mitigating factors adequately into account, adjustments to the relevant basic amount should be possible. With the objective to achieve a timely change of the damaging business practice, the Executive Board of the Authority should be empowered to impose periodic penalty payments to compel the relevant legal or natural person to cease the relevant conduct. With the aim to heighten awareness of all obliged entities, by encouraging them to adopt business practices in line with the AML/CFT framework, the sanctions and penalties should be disclosed. The Court of Justice should have jurisdiction to review the legality of decisions adopted by the Authority, the Council and the Commission, in accordance with Article 263 TFEU, as well as for determining their non-contractual liability.

(26) In order for the Authority and financial supervisors to communicate swiftly and efficiently within AML/CFT supervisory system and to enable more coherent decision-making processes, it is necessary to have specific arrangements for communication within that system.

(26a) It is important that authorities in charge of overseeing implementation of targeted financial sanctions at national level are timely informed of any violation of such obligation by selected obliged entities. To that end, the Authority may share such information with the financial supervisor in the relevant Member State and instruct it to convey such information to the national authority responsible for overseeing the implementation of those sanctions.

(27) For non-selected obliged entities, the AML/CFT supervision is to remain primarily at national level, with national competent authorities retaining full responsibility and accountability for direct supervision. The Authority should be granted adequate indirect supervisory powers to ensure that supervisory actions at national level are consistent and of a high quality across the Union. Therefore, it should carry out assessments of the state of supervisory convergence and publish reports with its findings. It should be empowered to issue guidelines and recommendations, addressed to both obliged entities as well as supervisory authorities, with a view to ensuring harmonised and high level supervisory practices across the Union.

(28) Certain obliged entities in the financial sector that do not meet the requirements for regular selection might still have a high inherent profile from the money laundering and terrorism financing perspective, or might take on, change or expand activities that entail high risk, not mitigated with a commensurate level of internal controls, thus leading to serious, systematic or repeated breaches of its AML/CFT requirements. If there are indications of possible serious, systematic or repeated breaches of applicable AML/CFT requirements, they may be a sign of gross negligence on part of the obliged entity. The supervisory authority should in most cases be able to adequately respond to any possible breaches and prevent the risks from materialising and leading to gross negligence of AML/CFT requirements. However, in certain cases a national level response might not be sufficient or timely, especially when there are indications that serious, systematic or repeated breaches at the level of the entity have already occurred. In those cases, the Authority should be able to request the local supervisor to take specific measures to remedy the situation, including requesting to issue financial sanctions. To prevent money laundering and terrorism risks from materialising, the deadline for action at national level should be sufficiently short.

(29) The Authority should have the opportunity to request a transfer of supervisory tasks and powers relating to a specific obliged entity on its own initiative in case of inaction, failure or inability to follow its instructions within the provided deadline. Since the transfer of tasks and powers over an obliged entity without the specific request of the financial supervisor to the Authority would require a discretionary decision on the part of the Authority, the Authority should address a specific request to that end to the Commission.

In order for the Commission to be able to take a decision coherent with the framework of the tasks allocated to the Authority within the AML/CFT framework, the request of the Authority should enclose an appropriate justification, and should indicate a precise duration of the reallocation of tasks and powers towards the Authority. The timeframe for the reallocation of powers should correspond to the time the Authority requires to deal with the risks at entity level, and should not exceed three years. The Authority should be able to request a prolongation of this timeframe in case the breaches identified have not been addressed. This prolongation should be limited to what is necessary to address those breaches and not exceed 3 years. The Commission should adopt a decision transferring powers and tasks for supervising the entity to the Authority swiftly, and in any case within a month.

(30) In order to improve supervisory practices in the non-financial sector, the Authority should carry out peer reviews of supervisory authorities in the non-financial sector, including public authorities overseeing self-regulatory bodies (SRBs). When performing those peer reviews, the Authority should not duplicate existing assessment and take account of all relevant information accessible, SRBs should be able to participate in peer reviews on a case-by-case basis where they have expressed their willingness to participate.

(31) With the objective to increase the efficiency of the implementation of AML/CFT measures also in the non-financial sector, the Authority should also be able to investigate possible breaches or incorrect application of Union law by supervisory authorities in that sector, including public authorities overseeing SRBs. These investigations are without prejudice to the powers of the Commission to launch an infringement procedure pursuant to TFEU.

(32) In order to analyse suspicious activity affecting multiple jurisdictions, the relevant FIUs that received linked reports should be able to efficiently conduct joint analyses of cases of common interest. To this end, the Authority should be able to coordinate and support with all appropriate means the joint analyses of cross-border suspicious transactions or activities. The joint analyses should be triggered where there is a need to conduct just such joint analyses pursuant to the relevant provisions in Union law. Joint analyses should be primarily conducted by national FIU staff, and supported by FIU delegates and AMLA staff. The Authority should establish and review methods and criteria for the selection and prioritisation of cases relevant for joint analysis, and grant support accordingly. Upon the explicit consent of all the FIUs participating in the joint analyses, the staff of the Authority supporting the conduct of joint analyses should be able to receive and process all necessary data and information, including the data and information pertaining to the analysed cases. If unanimous consent is not obtained, the joint analysis should be supported by FIU delegates for all tasks that require access to operational data and AMLA staff for tasks that do not. On the basis of unanimity, FIUs should grant prior consent for disseminating the outputs of joint analyses and define the modalities of such dissemination.

(33) In order to improve the effectiveness of the joint analyses, the Authority should be able to establish and review methods and procedures for the conduct of the joint analyses, with the aim of determining the lessons learnt and of improving and promoting these analyses. The feedback on the joint analysis should enable the authority to refine and improve these methods and procedures.

(34) In order to facilitate and improve cooperation between FIUs and the Authority, including for the purposes conducting joint analyses, the FIUs should be able to delegate one staff member per FIU to the Authority on a voluntary basis. The national FIU delegates should remain under the authority of their national FIU. They should support the Authority's staff in carrying out all the tasks relating to FIUs, including the conduct of joint analyses and the preparation of threat assessments and strategic analyses of money laundering and terrorist financing threats, risks and methods. Apart from the joint analyses, the Authority should encourage and facilitate various forms of mutual assistance between FIUs, including training and staff exchanges in order to improve capacity building and enable the exchange of knowledge and good practices amongst FIUs. The Authority should also facilitate the development or procurement of IT tools and services to enhance the analysis capabilities of FIUs.

(35) The Authority should manage, host, and maintain FIU.net, the dedicated IT system allowing FIUs to cooperate and exchange information amongst each other and, where appropriate, with their counterparts from third countries and third parties. The Authority should keep the system up-to-date, taking into account the needs of FIUs. To this end, the Authority should ensure that at all times the most advanced available state-of-the-art technology is used for the development of the FIU.net, subject to a cost-benefit analysis. The Authority should rely on third-party service providers only for non-essential tasks. In particular, the Authority should not outsource the hosting and management of FIU.net. The Authority should not have access to the content of the information exchanged within FIU.net, except where it is an intended recipient of such information.

(36) In order to establish consistent, efficient and effective supervisory and FIU-related practices and ensure common, uniform and coherent application of Union law, the Authority should be able to issue guidelines and recommendations addressed to all or a category of obliged entities and all or a category of supervisory authorities and FIUs. The guidelines and recommendations could be issued pursuant to a specific empowerment in the applicable Union acts, or on the own initiative of the Authority, where there is a need to strengthen the AML/CFT framework at Union level.

(37) The establishment of a solid governance structure within the Authority is essential for ensuring effective exercise of the tasks granted to the Authority, and for an efficient and objective decision-making process. Due to the complexity and variety of the tasks conferred on the Authority in both the supervision and FIU areas, the decisions cannot be taken by a single governing body, as is often the case in decentralised agencies. Whereas certain types of decisions, such as decisions on adoption of common instruments, need to be taken by representatives of appropriate authorities or FIUs, and respect voting rules of the TFEU, certain other decisions, such as the decisions towards individual selected obliged entities, or individual authorities, require a smaller decision-making body, whose members should be subject to appropriate accountability arrangements. Therefore, the Authority should comprise a General Board, and an Executive Board composed of five full-time independent members and of the Chair of the Authority.

(38) In order to ensure the relevant expertise, the General Board should have two compositions. For all the decisions on the adoption of acts of general application such as the regulatory and implementing technical standards, guidelines, recommendations, and opinions relating to FIUs, it should be composed of the heads of FIUs of Member States or their alternates ('General Board in FIU composition'). For the same types of acts related to direct or indirect supervision of financial and non-financial obliged entities, it should be composed of the heads of AML/CFT supervisors which are public authorities or their alternates ('General Board in supervisory composition'). All parties represented in the General Board should make efforts to limit the turnover of their representatives, in order to ensure continuity of the Board's work. All parties should aim to achieve a balanced representation between men and women on the General Board.

(39) For a smooth decision making process, the tasks should be clearly divided: the General Board in FIU composition should decide on the relevant measures for FIUs, the General Board in supervisory composition should decide on delegated acts, guidelines and similar measures for obliged entities. The General Board in supervisory composition should also be able to provide, following procedures to be defined in agreement with the Executive board, its opinion to the Executive Board on all draft decisions towards individual selected obliged entities proposed by the Joint Supervisory Teams. In absence of such opinion, the decisions should be taken by the Executive Board. Whenever the Executive Board deviates from the opinion provided by the General Board in supervisory composition in the final decision, it should explain the reasons thereof in writing.

(40) For the purposes of voting and taking decisions, each Member State should have one voting representative. Therefore, the heads of public authorities should appoint a permanent representative as the voting member of the General Board in supervisory composition. Alternatively, depending on the subject-matter of the decision or agenda of a given General board meeting, public authorities of a Member State may decide on an ad-hoc representative. The practical arrangements related to decision-making and voting by the General Board members in supervisory composition should be laid down in the Rules of Procedure of the General Board, to be developed by the Authority.

(40a) The General Board in FIU composition should be supported by a standing committee with a more limited composition. The standing committee should support the work of the General Board in FIU composition and perform its duties solely in the interest of the Union as a whole. It should work in close cooperation with FIU delegates and AMLA staff in charge of tasks related to FIUs, and in full transparency with the General Board in FIU composition.

(41) The Chair of the Authority should chair the General Board meetings and have a right to vote when decisions are taken by simple majority. The Commission should be a non-voting member on the General Board. To establish good cooperation with other relevant institutions, the General Board should also be able to admit other non-voting observers, in particular representatives of the Single Supervisory Mechanism and of each of the three European Supervisory Authorities (EBA, EIOPA and ESMA) for the General Board in its supervisory composition. In addition Europol, the EPPO and Eurojust for the General Board in its FIU composition would be particularly entitled to habitually qualify as observers. To allow a smooth decision-making process, decisions of the General Board should be taken by a simple majority, except for decisions concerning draft regulatory and implementing technical standards, guidelines and recommendations which should be taken by a qualified majority of Member State representatives in accordance with voting rules of the TFEU.

(42) The governing body of the Authority should be the Executive Board composed of the Chair of the Authority and of five full time members, appointed by the General Board based on the shortlist by the Commission. With the aim of ensuring a speedy and efficient decision making process, the Executive Board should be in charge of planning and execution of all the tasks of the Authority except where specific decisions are explicitly allocated to the General Board. In order to ensure objectivity and appropriate rapidity of the decision-making process in the area of direct supervision of the selected obliged entities, the Executive Board should take all binding decisions addressed to selected obliged entities. The representatives of the financial supervisors where the entity is established should be able to attend the deliberation of the Executive Board. In addition, together with a representative of the Commission, the Executive Board should be collectively responsible for the administrative and budgetary decisions of the Authority. The consent of the Commission should be required when the Executive Board is taking decisions related to the budget administration, procurement, recruitment, and audit of the Authority, given that a portion of funding of the Authority will be provided from Union budget.

(43) To allow for swift decisions, all decisions of the Executive Board, including the decision where the Commission has a right to vote, should be taken by simple majority, with the Chair holding a casting vote in case of a tied vote. To ensure sound financial management of the Authority, the Commission's consent should be required for decisions related to budget, administration and recruitment. The voting members of the Executive Board other than the Chair should be selected by the General Board, based on a shortlist established by the Commission.

(44) To ensure the independent functioning of the Authority the five Members of the Executive Board and the Chair of the Authority should act independently and in the interest of the Union as a whole. They should behave, both during and after their term of office, with integrity and discretion as regards the acceptance of certain appointments or benefits. To avoid giving any impression that a Member of the Executive Board might use its position as a Member of the Executive Board of the Authority to get a high-ranking appointment in the private sector after his term of office and to prevent any post-public employment conflicts of interests, a cooling-off period for the five Members of the Executive Board, including the Chair of the Authority, should be introduced.

(45) The Chair of the Authority should be appointed based on objective criteria by the Council after approval by the European Parliament and following a hearing and an opinion of the General Board to the Parliament and the Council. He or she should represent the Authority externally and should report on the execution of Authority's tasks.

(46) The Executive Director of the Authority should be appointed by the Executive Board based on a shortlist from the Commission and following a hearing and an opinion of the General Board to the Executive Board. The Executive Director of the Authority should be a senior administrative official of the Authority, in charge of the day-to-day management of the Authority, and responsible for budget administration, procurement, and recruitment and staffing.

(47) To protect effectively the rights of parties concerned, for reasons of procedural economy and to reduce the burden on the Court of Justice of the European Union, the Authority should provide natural and legal persons with the possibility to request a review of decisions taken under the powers related to direct supervision and conferred on the Authority by this Regulation and addressed to them, or which are of direct and individual concern to them. The independence and objectivity of the decisions taken by the Administrative Board of Review should be, among others, ensured by its composition of five independent and suitably qualified persons. Decisions of the Administrative Board of Review should be in turn appealable before the Court of Justice of the European Union.

(48) It is necessary to provide the Authority with the requisite human and financial resources so that it can fulfil the objectives, tasks and responsibilities assigned to it under this Regulation. To guarantee the proper functioning of the Authority, funding should be provided, depending on the tasks and functions by a combination of fees levied on certain obliged entities and a contribution from the Union budget. The fees levied on certain obliged entities should be calculated according to the principle of proportionality and taking into account, in particular, whether the obliged entities have qualified for direct supervision or not. The budget of the Authority should be part of the Union budget, confirmed by the Budgetary Authority on the basis of a proposal from the Commission. The Authority should submit to the Commission a draft budget and an internal financial regulation for approval.

(49) To ensure that the Authority can also fulfil its tasks as direct and indirect supervisor of obliged entities, an adequate mechanism for the determination and the collection of the fees should be introduced. As regards the fees levied on selected obliged entities and certain non-selected obliged entities, the methodology for their calculation and the process of collection of fees should be developed in a delegated act of the Commission. The methodology should be based on the risk of the directly and indirectly supervised entities as well as their turnover or revenue.

(50) The rules on establishment and implementation of the budget of the Authority, as well as the presentation of annual accounts of the Authority, should follow the provisions of Commission Delegated Regulation (EU) 2019/715⁷ as regards cooperation with the European Public Prosecutor's Office and the effectiveness of the European Anti-Fraud Office investigations.

(51) In order to prevent and effectively combat internal fraud, corruption or any other illegal activity within the Authority, it should be subject to Regulation (EU, Euratom) No 883/2013 as regards cooperation with the European Public Prosecutor's Office and the effectiveness of the European Anti-Fraud Office investigations. The Authority should accede to Interinstitutional Agreement concerning internal investigations by OLAF, which should be able, to carry out on-the-spot checks within the area of its competence.

(52) As stated in the Cybersecurity Strategy for the European Union⁸, it is essential to ensure a high level of cyber resilience in all EU institutions, bodies and agencies due to the increasingly hostile threat environment. The Executive Director must thus ensure appropriate IT risk management, a strong internal IT governance and sufficient IT security funding. The Authority shall work closely with the Computer Emergency Response Team of the European Union Institutions, Bodies and Agencies and report major incidents with 24 hours to CERT EU as well as to the Commission.

(53) The Authority should be accountable to both the European Parliament and the Council for the execution of its tasks and implementation of this Regulation. The Chair of the Authority should present a respective report to the European Parliament, the Council and the Commission on a yearly basis.

⁷ Commission Delegated Regulation (EU) 2019/715 of 18 December 2018 on the framework financial regulation for the bodies set up under the TFEU and Euratom Treaty and referred to in Article 70 of Regulation (EU, Euratom) 2018/1046 of the European Parliament and of the Council (*OJ L 122, 10.5.2019, p. 1*).

⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52013JC0001>.

(54) The staff of the Authority should be composed of temporary agents, contractual agents and seconded national experts as well as national delegates placed at the disposition of the Authority by Union FIUs but remaining under the Authority of their national FIU. The Authority, in agreement with the Commission, should adopt the relevant implementing measures in accordance with the arrangements provided for in Article 110 of the Staff Regulations⁹.

(55) To ensure that confidential information is treated accordingly, all members of the governing bodies of the Authority, all staff of the Authority, including seconded staff and staff placed at the disposition of the Authority, as well as any persons carrying out tasks for the Authority on a contractual basis, should be subject to obligation of professional secrecy, including any confidentiality restrictions and obligations stemming from the relevant provisions of Union legislation, and related to the specific tasks of the Authority. However, confidentiality and professional secrecy obligations should not prevent the Authority from cooperating with, exchanging or disclosing information to other relevant national or Union authorities or bodies, where it is necessary for the performance of their respective tasks and where such cooperation and exchange of information obligations are envisaged in Union law.

(56) Without prejudice to the confidentiality obligations that apply to the Authority's staff and representatives in accordance with the relevant provisions in Union law, the Authority should be subject to Regulation (EC) No 1049/2001 of the European Parliament and of the Council¹⁰. In line with the confidentiality and professional secrecy restrictions related to supervisory and FIU support and coordination tasks of the Authority, such access should not be extended to confidential information handled by the staff of the Authority. In particular, any operational data or information related to such operational data of the Authority and of the EU FIUs that is handled by staff of the Authority due to carrying out the tasks and activities related to support and coordination of FIUs should be deemed as confidential.

⁹ Regulation No 31 (EEC), 11 (EAEC) laying down the Staff Regulations of Officials and the Conditions of Employment of Other Servants of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ P 045 14.6.1962, p. 1385).

¹⁰ Regulation (EC) No 1049/2001 of the European Parliament and of the Council of 30 May 2001 regarding public access to European Parliament, Council and Commission documents (OJ L 145, 31.5.2001, p. 43).

With regard to supervisory tasks, access to information or data of the Authority, the financial supervisors, or the obliged entities obtained in the process of carrying out the tasks and activities related to direct supervision should in principle also be treated as confidential and not subject to any disclosure. However, confidential information listed that relates to a supervisory procedure can be fully or partially disclosed to the obliged entities which are parties to such supervisory procedure, subject to the legitimate interest of legal and natural persons other than the relevant party, in the protection of their business secrets.

(57) Without prejudice to any specific language arrangements that could be adopted within AML supervisory system and with selected obliged entities, Council Regulation No 1¹¹ should apply to the Authority and any translation services which may be required for the functioning of the Authority should be provided by the Translation Centre for the Bodies of the European Union.

¹¹ Council Regulation No 1 determining the languages to be used by the European Economic Community (OJ 17, 6.10.1958, p. 385).

(58) Without prejudice to the obligations of the Member States and their authorities, the processing of personal data on the basis of this Regulation for the purposes of the prevention of money laundering and terrorist financing should be considered necessary for the performance of a task carried out in the public interest or in the exercise of official authority vested in the Authority under Article 5 of Regulation (EU) 2018/1725 of the European Parliament and of the Council¹² and Article 6 of Regulation 2016/679 of the European Parliament and of the Council¹³. When developing any instruments or taking any decisions that may have a significant impact on the protection of personal data, the Authority should closely cooperate, where relevant, with the European Data Protection Board established by Regulation (EU) 2016/679 and with the European Data Protection Supervisor established by Regulation (EU) 2018/1725 to avoid duplication. The Authority should take particular attention to opinions issued by the European Data Protection Board and the European Data Protection Supervisor when performing those tasks and, where applicable, in the course of public consultation.

¹² Regulation (EU) 2018/1725 of the European Parliament and of the Council of 23 October 2018 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data by the Union institutions, bodies, offices and agencies and on the free movement of such data, and repealing Regulation (EC) No 45/2001 and Decision No 1247/2002/EC (OJ L 295, 21.11.2018, p. 39).

¹³ Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation) (OJ L 119, 4.5.2016, p. 1).

(59) The Authority should establish cooperative relations with the relevant Union agencies and bodies, including Europol, Eurojust, the EPPO, and the European Supervisory Authorities, namely the European Banking Authority, the European Securities and Markets Authority and the European Insurance and Occupational Pensions Authority. To improve cross-sectoral supervision and a better cooperation between prudential and AML/CFT supervisors, the Authority should also establish cooperative relations with the authorities competent for prudential supervision of financial sector obliged entities, including the European Central Bank with regard to matters relating to the tasks conferred on it by Council Regulation (EU) No 1024/2013¹⁴, as well as with resolution authorities as defined in Article 3 of Directive (EU) 2014/59/EU of the European Parliament and the Council¹⁵ and designated Deposit Guarantee Schemes authorities as defined in Article 2 (1), point 18 of Directive 2014/49/EU of the European Parliament and the Council¹⁶. To this end, the Authority should be able to conclude agreements or memoranda of understanding with such bodies, including with regard to any information exchange which is necessary for the fulfilment of the respective tasks of the Authority and these bodies. The Authority should make its best efforts to share information with such bodies on their request, within the limits posed by legal constraints, including data protection legislation. In addition, the Authority should enable effective information exchange between all financial supervisors in the AML/CFT supervisory system and the aforementioned authorities, such cooperation and information exchanges should take place in a structured and efficient way.

¹⁴ Council Regulation (EU) No 1024/2013 of 15 October 2013 conferring specific tasks on the European Central Bank concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions (OJ L 287, 29.10.2013, p. 63).

¹⁵ Directive 2014/59/EU of the European Parliament and of the Council of 15 May 2014 establishing a framework for the recovery and resolution of credit institutions and investment firms and amending Council Directive 82/891/EEC, and Directives 2001/24/EC, 2002/47/EC, 2004/25/EC, 2005/56/EC, 2007/36/EC, 2011/35/EU, 2012/30/EU and 2013/36/EU, and Regulations (EU) No 1093/2010 and (EU) No 648/2012 of the European Parliament and of the Council (OJ L 173, 12.6.2014, p. 190).

¹⁶ Directive 2014/49/EU of the European Parliament and of the Council of 16 April 2014 on deposit guarantee schemes (OJ L 173, 12.6.2014, p. 149).

(60) Public-private partnerships ('PPPs') have become increasingly important cooperation and information exchange fora between FIUs, various national supervisory and law enforcement authorities and obliged entities in some Member States. Where the Authority would act as direct supervisor of selected obliged entities which are part of a PPP in any Member State, it could be beneficial for the Authority to also participate therein, on conditions determined by the relevant national public authority or authorities that set up such PPP, and with their explicit agreement.

(61) Considering that cooperation between supervisory, administrative and law enforcement authorities is crucial for successful combatting of money laundering and terrorism financing, and certain Union authorities and bodies have specific tasks or mandates in that area, the Authority should make sure that it is able to cooperate with such authorities and bodies, in particular OLAF, Europol, Eurojust, and the EPPO. If there is a need to establish specific working arrangements or conclude Memoranda of Understanding between the Authority and these bodies and authorities, the Authority should be able to do so. The arrangement should be of strategic and technical nature, should not imply sharing of any confidential or operational information in possession of the Authority and should account for tasks already carried out by the other Union institutions, bodies, offices or agencies as regards the prevention of and fight against money laundering and terrorist financing.

(62) Since both predicate offences as well as the crime of money laundering itself often are of global nature, and given that the Union obliged entities also operate with and in third countries, effective cooperation with all the relevant third country authorities in the areas of both supervision and functioning of FIUs are crucial for strengthening the Union AML/CFT framework. Given the Authority's unique combination of direct and indirect supervision and FIU cooperation-related tasks and powers, it should be able to take an active role in such external cooperation arrangements. Specifically, the Authority should be empowered to develop contacts and enter into administrative arrangements with authorities in third countries that have regulatory, supervisory and FIU-related competences. The Authority's role could be particularly beneficial in cases where the interaction of several Union public authorities and FIUs with third country authorities concerns matters within the scope of the Authority's tasks. In such cases, the Authority should have a leading role in facilitating this interaction.

(63) Since the Authority will have a full range of powers and tasks related to direct and indirect supervision and oversight of all obliged entities, it is necessary that these powers remain consolidated within one Union body, and do not give rise to conflicting competences with other Union bodies. Therefore, the European Banking Authority should not retain its tasks and powers related to anti-money laundering and countering the financing of terrorism, and the respective articles in Regulation (EU) No 1093/2010 of the European Parliament and of the Council¹⁷ should be deleted. The resources allocated to the European Banking Authority for the fulfilment of those tasks should be transferred to the Authority.

¹⁷ Regulation (EU) No 1093/2010 of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 establishing a European Supervisory Authority (European Banking Authority), amending Decision No 716/2009/EC and repealing Commission Decision 2009/78/EC (OJ L 331, 15.12.2010, p. 12).

Considering that all three European Supervisory Authorities (EBA, ESMA and EIOPA) will be cooperating with the Authority, and may attend the meetings of the General Board in supervisory composition as observers, the same possibility should be afforded to the Authority in respect of meetings of the Board of Supervisors of the European Supervisory Authorities. In cases where the respective Boards of Supervisors discuss or decide on matters that are relevant for the execution of the Authority's tasks and powers, the Authority should be able to participate in their meetings as an observer. The articles on the compositions of the Board of Supervisors in Regulation (EU) No 1093/2010, Regulation (EU) 1094/2010 of the European Parliament and the Council¹⁸, and Regulation (EU) 1095/2010 of the European Parliament and the Council¹⁹ should therefore be amended accordingly.

(64) The Authority should be fully operational by the beginning of 2024. Direct supervision of selected obliged entities should commence as of 2026. This should give the Authority sufficient time to establish its headquarter in the Member State as determined by this Regulation.

(65) The European Data Protection Supervisor has been consulted in accordance with Article 42 of Regulation (EU) 2018/1725 [and delivered an opinion on ...],

¹⁸ Regulation (EU) No 1094/2010 of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 establishing a European Supervisory Authority (European Insurance and Occupational Pensions Authority), amending Decision No 716/2009/EC and repealing Commission Decision 2009/79/EC (OJ L 331, 15.12.2010, p. 48).

¹⁹ Regulation (EU) No 1095/2010 of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 establishing a European Supervisory Authority (European Securities and Markets Authority), amending Decision No 716/2009/EC and repealing Commission Decision 2009/77/EC (OJ L 331, 15.12.2010, p. 84).

HAVE ADOPTED THIS REGULATION:

CHAPTER I

ESTABLISHMENT, LEGAL STATUS AND DEFINITIONS

Article 1

Establishment and scope of action

1. The Authority for Anti-Money Laundering and Countering the Financing of Terrorism ('the Authority') is established as of 1 January 2023.

2. The Authority shall act within the powers conferred by this Regulation, in particular those set out in Article 6, and within the scope of Regulation (EU) 2015/847 of the European Parliament and of the Council²⁰, the Directive on the mechanisms to be put in place by the Member States for the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing and repealing Directive (EU)2015/849 [OP: please insert the next number of COM(2021)423] and the Regulation on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing [OP: please insert the next number of COM(2021)422], including all directives, regulations and decisions based on those acts, of any further legally binding Union act which confers tasks on the Authority and of national legislation implementing the Anti-Money Laundering Directive [OP: please insert the next number of COM(2021)423] or other Directives conferring tasks on supervisory authorities.

²⁰ Regulation (EU) 2015/847 of the European Parliament and of the Council of 20 May 2015 on information accompanying transfers of funds and repealing Regulation (EC) No 1781/2006 (OJ L 141, 5.6.2015, p. 1).

3. The objective of the Authority shall be to protect the public interest, the stability of the Union's financial system and the good functioning of the internal market by:

(a) preventing the use of the Union's financial system for the purposes of money laundering and terrorist financing;

(b) contributing to identify and assess risks of money laundering and terrorist financing across the internal market, as well as risks and threats originating from outside the Union that are impacting, or have the potential to impact the internal market;

(c) ensuring high-quality supervision in the area of anti-money laundering and countering the financing of terrorism ('AML/CFT') across the internal market;

(d) contributing to supervisory convergence in the area of anti-money laundering and countering the financing of terrorism across the internal market;

(e) contributing to the harmonisation of practices in the detection of suspicious flows of monies or activities by Financial Intelligence Units ('FIUs');

(f) supporting and coordinating the exchange of information between FIUs.

The provisions of this Regulation are without prejudice to the powers of the Commission, in particular pursuant to Article 258 TFEU, to ensure compliance with Union law.

Article 2

Definitions

1. For the purposes of this Regulation, in addition to the definitions set out in Article 2 of [OP: please insert the reference to Anti-Money Laundering Regulation COM(2021)420] and Article 2 [OP: please insert the reference to 6th Anti-Money Laundering Directive COM(2021)423], the following definitions apply:

(1) ‘selected obliged entity’ means a credit institution, a financial institution, or a group of credit and/or financial institutions at the highest level of consolidation in the Union, which is under direct supervision by the Authority pursuant to Article 13;

(2) ‘non-selected obliged entity’ means a credit institution, a financial institution, or a group of credit institutions and/or financial institutions at the highest level of consolidation in the Union, other than a selected obliged entity;

(3) ‘AML/CFT supervisory system’ means the Authority and the supervisory authorities in the Member States;

- (4) ‘non-financial supervisor’ means a supervisor in charge of obliged entities listed in Article 3 of [AMLR], other than credit and financial institutions.
- (5) ‘non-AML/CFT authority’ means:
- (a) a competent authority as defined in Article 4(1), point (40) of Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council²¹ in this specific supervisory function ;
 - (b) the European Central Bank when it carries out the tasks conferred on it by Council Regulation (EU) No 1024/2013;
 - (c) a resolution authority designated in accordance with Article 3 of Directive 2014/59/EU of the European Parliament and of the Council;
 - (d) a deposit guarantee schemes (‘DGS’) designated authority as defined in Article 2(1), point (18) of Directive 2014/49/EU of the European Parliament and of the Council.

²¹ Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms and amending Regulation (EU) No 648/2012 (OJ L 176, 27.6.2013, p. 1)

Article 3

Legal status

1. The Authority shall be a Union body with legal personality.
2. In each Member State, the Authority shall enjoy the most extensive legal capacity accorded to legal persons under national law. It may, in particular, acquire or dispose of movable and immovable property and be a party to legal proceedings.
3. The Authority shall be represented by its Chair.

[Article 4

Seat

The Authority shall have its seat in [...]]

CHAPTER II

TASKS AND POWERS OF THE AUTHORITY

SECTION 1

Tasks and powers

Article 5

Tasks

1. The Authority shall perform the following tasks with respect to money laundering/terrorist financing ('ML/TF') risks facing the internal market:

(a) monitor developments across the internal market and assess threats, vulnerabilities and risks in relation to ML/TF;

(b) monitor developments in third countries and assess threats, vulnerabilities and risks in relation to their AML/CFT systems that are impacting, or have the potential to impact the internal market;

(c) collect information from its own supervisory activities and those of the supervisors and supervisory authorities on weaknesses identified in the application of AML/CFT rules by obliged entities, their risk exposure, the sanctions administered and the remedial actions applied;

(d) establish a central AML/CFT database of information collected from supervisors and supervisory authorities and keep up to date;

(e) analyse the information collected in the central database and share these analyses with supervisors, supervisory authorities and non-AML/CFT authorities on a need-to-know and confidential basis;

(g) support, facilitate and strengthen cooperation and exchange of information between obliged entities and supervisors, supervisory authorities and non-AML/CFT authorities in order to develop a common understanding of ML/TF risks and threats facing the internal market;

(h) undertake any other specific tasks set out in this Regulation and in other legislative acts referred to in Article 1(2).

2. The Authority shall perform the following tasks with respect to selected obliged entities:

(a) ensure compliance of the selected obliged entities with the requirements applicable pursuant to legislative acts referred to in Article 1(2);

- (b) carry out supervisory reviews and assessments on individual entity and group-wide level in order to determine whether the arrangements, strategies, processes and mechanisms put in place by the selected obliged entities are adequate to mitigate their risks related to money laundering and terrorist financing, and on the basis of those supervisory reviews impose specific requirements, supervisory measures and administrative pecuniary sanctions pursuant to Articles 20, 21 and 22;
- (c) participate in group-wide supervision, in particular in colleges of supervisors, including where a selected obliged entity is part of a group that has headquarters, subsidiaries or branches outside the Union;
- (d) develop and maintain up to date a system to assess the risks and vulnerabilities of the selected obliged entities to inform the supervisory activities of the Authority and supervisory authorities, including through the collection of data from these entities.
- (e) monitor that selected entities have internal policies and procedures in accordance with article 7 of [AMLR] to ensure the implementation of targeted financial sanctions and support their implementation.

3. The Authority shall perform the following tasks with respect to financial supervisors:
- (a) maintain an up-to-date list of financial supervisors within the Union;
 - (b) carry out periodic reviews to ensure that all financial supervisors have adequate resources and powers necessary for the performance of their tasks in the area of AML/CFT;
 - (d) facilitate the functioning of the colleges of financial supervisors in the area of AML/CFT;
 - (e) contribute to convergence of supervisory practices and promotion of high supervisory standards in the area of AML/CFT;
 - (f) coordinate staff and information exchanges among financial supervisors in the Union;
 - (g) provide assistance to financial supervisors, following their specific requests, including the requests to settle any disagreements on the measures to be taken in relation to an obliged entity.

4. The Authority shall perform the following tasks with respect to non-financial supervisors:
- (a) maintain an up-to-date list of non-financial supervisors within the Union;
 - (b) coordinate peer reviews of supervisory standards and practices in the area of AML/CFT;
 - (c) investigate alleged breaches or non-application of Union law by non-financial supervisory authorities;
 - (d) carry out periodic reviews to ensure that all non-financial supervisors have adequate resources and powers necessary for the performance of their tasks in the area of AML/CFT;
 - (e) contribute to convergence of supervisory practices and promotion of high supervisory standards in the area of AML/CFT;
 - (f) provide assistance to non-financial supervisors, following their specific requests, including the requests to settle any disagreements on the measures to be taken in relation to an obliged entity.

Where supervision of specific sectors is delegated at national level to self-regulatory bodies ('SRBs'), the Authority shall exercise the tasks set out in the first subparagraph in relation to supervisory authorities overseeing the activity of SRBs.

5. The Authority shall perform the following tasks with respect to FIUs and their activities in the Member States:

(a) support the work of FIUs and contribute to improved cooperation and coordination between FIUs;

(b) contribute to the identification and the selection of relevant cases for the conduct of joint analyses by FIUs;

(c) develop appropriate methods and procedures for the conduct of such joint analyses of cross-border cases;

(d) facilitate and support the setting up, coordination, organisation and conduct of joint analyses carried out by FIUs;

(e) develop and make available to FIUs tools and services to enhance the analyses capabilities of FIUs, as well as IT and artificial intelligence services and tools for secure information sharing, including by hosting FIU.net;

(f) develop, share and promote expert knowledge on detection, analysis, and dissemination methods of suspicious transactions;

(g) at the request of FIUs, provide them with specialised training and assistance, including through the provision of financial support, within the scope of its objectives and in accordance with the staffing and budgetary resources at its disposal;

(h) support, at the request of FIUs, their interaction with obliged entities by providing expert knowledge to obliged entities, including improving their awareness and procedures to detect suspicious activities and financial operations and their reporting to the FIUs;

(i) prepare and coordinate threat assessments, as well as strategic analyses of threats, risks and methods of money laundering and terrorism financing identified by FIUs.

6. For the purpose of carrying out the tasks conferred on it by this Regulation, the Authority shall apply all relevant Union law, and where this Union law is composed of Directives, the national legislation transposing those Directives. Where the relevant Union law is composed of Regulations and where currently those Regulations explicitly grant options for Member States, the Authority shall apply also the national legislation exercising those options.

Article 6

Powers of the Authority

1. With respect to the selected obliged entities, the Authority shall have the supervisory and investigative powers as specified in Articles 16 to 20 and the power to impose administrative pecuniary sanctions and periodic penalty payments as specified in Articles 21 and 22.

The Authority shall also have the powers and obligations which financial supervisors have under the relevant Union law, unless otherwise provided for by this Regulation. To the extent necessary to carry out the tasks conferred on it by this Regulation, the Authority may require, by way of instructions, those financial supervisors to make use of their powers, under and in accordance with the conditions set out in national law, where this Regulation does not confer such powers on the Authority, in particular where such powers stem from Article 41(1) (a) to (f), (2) and (3) [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423]. Those financial supervisors shall fully inform the Authority about the exercise of those powers.

For the purposes of exercising those powers, the Authority may issue binding decisions addressed to individual selected entities. The Authority shall have the power to impose administrative measures as well as administrative pecuniary sanctions for non-compliance with the decisions taken in the exercise of powers laid down in Article 20 in accordance with Article 21.

2. With respect to supervisors and supervisory authorities, the Authority shall have the following powers:

(a) to require the submission of information or document, including written or oral explanations, necessary for the performance of its functions, including statistical information and information concerning internal processes or arrangements of national supervisors and supervisory authorities;

(b) to issue guidelines and recommendations;

(c) to issue requests to act and instructions on measures that should be taken towards non-selected obliged entities pursuant to Section 4 of Chapter II.

3. With respect to FIUs in the Member States, the Authority shall have the following powers :

(a) to request non-operational data and analyses from FIUs, where they are necessary for the assessment of threats, vulnerabilities and risks facing the internal market in relation to money laundering and terrorist financing;

(b) to collect information and statistics in relation to the tasks and activities of the FIUs;

(c) to obtain and process information and data required for the support of joint analyses as specified in Article 33;

(d) to issue guidelines.

4. For the purposes of carrying out the tasks set out in Article 5(1), the Authority shall have the following powers:

(a) to develop draft regulatory technical standards in the specific cases referred to in Article 38;

(b) to develop draft implementing technical standards in the specific cases referred to in Article 42;

(c) to issue guidelines and recommendations, as provided in Article 43;

(d) to issue opinions to the European Parliament, to the Council, or to the Commission as provided for in Article 44.

SECTION 2

AML/CFT supervisory system

Article 7

Cooperation within the AML/CFT supervisory system

1. The Authority shall be responsible for the effective and consistent functioning of the AML/CFT supervisory system.
2. The Authority and supervisory authorities shall be subject to a duty of cooperation in good faith, and to an obligation to exchange information for the purposes of prevention of money laundering and the financing of terrorism.

Article 8

AML/CFT supervisory methodology

1. The Authority shall develop and maintain an up-to-date and harmonised AML/CFT supervisory methodology detailing the risk-based approach to supervision of obliged entities in the Union. The methodology shall comprise guidelines, recommendations and opinions as well as draft regulatory and implementing technical standards, on the basis of the empowerments laid down in the acts referred to in Article 1(2).

2. When developing the supervisory methodology the Authority shall make a distinction between obliged entities based, in particular on their activity, type and the nature of money laundering and the financing of terrorism risks they are exposed to. The supervisory methodology shall contain at least the following elements:

(a) benchmarks and methodology for classification of obliged entities into risk categories on the basis of their residual risk profile, separately for each category of obliged entities;

(b) approaches to supervisory review of money laundering and the financing of terrorism risk self-assessments of obliged entities;

(c) approaches to supervisory review of obliged entities' internal policies and procedures of obliged entities, including customer due diligence policies, in line with a risk-based approach to the prevention of money laundering and the financing of terrorism;

(d) approaches to supervisory evaluation of risk factors inherent in, or related to, customers, business relationships, transactions and delivery channels of obliged entities, as well as geographical risk factors.

3. The methodology shall reflect high supervisory standards at Union level and shall build on relevant international standards and guidance. The Authority shall periodically review and update its supervisory methodology, taking into account the evolution of risks affecting the internal market and to the extent possible best practices and guidance developed by international standard setters.

Article 9

Thematic reviews

1. No later than the 1st December each year, supervisory authorities shall provide information to the Authority on supervisory reviews they intend to carry out on a thematic basis. The information shall be provided for the reviews that are planned for the following year or supervisory term with the aim of assessing ML/TF risks or a specific aspect of such risks which multiple obliged entities are exposed to at the same time. The following information should be provided:

(a) the scope of each planned thematic review in terms of category and number of obliged entities included and the subject matter(s) of the review;

(b) the timeframe of each planned thematic review;

(c) the planned types, nature and frequency of supervisory activities to be performed in relation to each thematic review, including any on-site inspections or other types of direct interaction with obliged entities, where applicable.

2. By the end of each year, the Chair of the Authority shall present to the General Board in supervisory composition as referred to in Article 46(2) a consolidated planning of the thematic reviews that supervisory authorities intend to undertake during the following year.

3. Where the scope and Union-wide relevance of thematic reviews justify coordination at Union level, they shall be carried out jointly by the relevant supervisory authorities and shall be coordinated by the Authority. The General Board in supervisory composition shall draw up a list of joint thematic reviews. The General Board in supervisory composition shall draw up a report relating to the conduct, subject-matter and outcome of each joint thematic review. The Authority shall publish that report on its website.

4. The Authority shall coordinate the activities of the supervisory authorities and facilitate the planning and execution of the selected joint thematic reviews referred to in paragraph 3. Any direct interaction with obliged entities other than the selected obliged entities in the context of any thematic review shall remain under the exclusive responsibility of the supervisory authority responsible for supervision of these obliged entities and shall not be construed as a transfer of tasks and powers related to those entities within the AML/CFT supervisory system.

5. Where planned thematic reviews at national level are not subject to a coordinated approach at the level of the Union, the Authority shall, jointly with the supervisory authorities, explore the need for and the possibility of aligning or synchronising the timeframe of those thematic reviews, and shall facilitate information exchange and mutual assistance between supervisory authorities carrying out those thematic reviews. The Authority shall also facilitate any activities that the relevant supervisory authorities may wish to carry out jointly or in similar manner in the context of their respective thematic reviews.

6. The Authority shall ensure the sharing with all supervisory authorities of the outcomes and conclusions of thematic reviews conducted at national level by several supervisory authorities, with the exception of confidential information pertaining to individual obliged entities. The sharing of information shall include any common conclusions resulting from exchanges of information or any joint or coordinated activities among several supervisory authorities.

Article 10

Mutual assistance in AML/CFT supervisory system

1. The Authority may, as appropriate, develop:
 - (a) new practical instruments and convergence tools to promote common supervisory approaches and best practices;
 - (b) practical tools and methods for mutual assistance following:
 - (i) specific requests from supervisory authorities;
 - (ii) referral of disagreements between supervisory authorities on the measures to be taken jointly by several supervisory authorities in relation to an obliged entity.
2. The Authority shall facilitate and encourage at least the following activities:
 - (a) sectoral and cross-sectoral training programmes, including with respect to technological innovation;

- (b) exchanges of staff and the use of secondment schemes, twinning and short-term visits;
- (c) exchanges of supervisory practices between supervisory authorities, when one authority has developed expertise in a specific area of AML/CFT supervisory practices.

3. Each supervisory authority may submit a request for mutual assistance related to its supervisory tasks to the Authority, specifying the type of assistance that can be provided by the staff of the Authority, the staff of one or more supervisory authorities, or a combination thereof. If the request concerns activities that relate to the supervision of specific obliged entities, the requesting supervisory authority shall transmit to the Authority information and data necessary for the provision of assistance. The Authority shall keep and regularly update the information on specific areas of expertise and on the capacities of supervisory authorities to provide mutual assistance.

4. Where the Authority is requested to provide assistance for the performance of specific supervisory tasks at national level towards obliged entities other than selected obliged entities, the requesting supervisory authority shall detail the tasks for which support is sought in its request. The assistance shall not be construed as the transfer of supervisory tasks, powers, or accountability for supervision of the obliged entities other than selected obliged entities from the requesting supervisory authority to the Authority.

5. After having assessed whether the request is reasonable and feasible, the Authority shall make every effort to provide the requested assistance, including by mobilising own human resources as well as by ensuring mobilisation of resources at supervisory authorities on a voluntary basis.

6. By the end of each year, the Chair of the Authority shall inform the General Board in supervisory composition of the human resources that the Authority will allocate to providing such assistance. When changes occur to the availability of human resources due to performance of tasks referred to in Article 5(2) to 5(4), the Chair of the Authority shall inform the General Board in supervisory composition thereof.

7. Any interaction between the staff of the Authority and the obliged entity shall remain under the exclusive responsibility of the supervisory authority responsible for the supervision of that entity, and shall not be construed as a transfer of tasks and powers related to individual obliged entities within the AML/CFT supervisory system.

Article 11

Central AML/CFT database

1. The Authority shall establish and keep up to date a central database of information collected pursuant to paragraph 2 and paragraph 5. The Authority shall analyse the information received and ensure that it is made available to supervisory authorities, non-AML/CFT authorities as well as other national authorities and bodies competent for ensuring compliance with the requirements of Directive 2014/17/EU [consumer credit directive], Directive (EU) 2015/2366 [PSD], Directive 2009/110/EC [e-money Directive], Directive 2009/138/EC [Solvency II], Directive 2014/65/EU [Mifid II], and Regulation [MiCA] on a need-to-know and confidential basis. The Authority may share the information obtained or the results of its analysis on its own initiative with supervisory authorities for the purposes of facilitating their supervisory activities.

2. The supervisory authorities shall transmit to the Authority the following information, including the data related to individual obliged entities:

(a) a list of all supervisory authorities and self-regulatory bodies entrusted with supervision of obliged entities, including information about their mandate, tasks and powers;

(b) statistical information about the type and number of supervised obliged entities in each Member State and basic information about the risk profile;

(c) sanctions taken in the course of supervision of individual obliged entities in response to serious, systematic or repeated breach of AML/CFT requirements;

- (e) outcomes and measures taken in the course of supervisory activities;
- (g) statistical information regarding performed supervisory activities over the past calendar year;
- (h) statistical information about staffing and other resources of supervisors and supervisory authorities.

The information provided pursuant to this paragraph shall not include reference to specific suspicious transaction reported pursuant to article 50 AMLR.

The Authority shall develop a draft regulatory technical standard specifying the data to be transmitted by supervisory authorities as well as the transmission procedure and timeline. This draft regulatory technical standard shall take into account any relevant distinction between obliged entities, in particular in the non-financial sector, their exposure to risk as well as the tasks of the Authority on those obliged entities.

The regulatory technical standard referred to in paragraph 2 shall also specify the information whose dissemination by the Authority, pursuant to a reasoned request or at its own initiative, requires a prior approval of the supervisory authority that originated it.

The Authority shall submit the draft regulatory technical standards to the Commission by eighteen months after the entry into force of this regulation.

The Commission is empowered to adopt the regulatory technical standards referred to in the first subparagraph in accordance with Article 38 of this Regulation.

4. Any supervisory authority, non-AML/CFT authorities as well as other national authorities and bodies competent for ensuring compliance with the requirements of Directive 2014/17/EU [consumer credit directive], Directive (EU) 2015/2366 [PSD], Directive 2009/110/EC [e-money Directive], Directive 2009/138/EC [Solvency II], Directive 2014/65/EU [Mifid II], and Regulation [MiCA], may address to the Authority a reasoned request for information collected pursuant to paragraph 2 that is relevant for its supervisory activities. The Authority shall assess those requests and provide the information requested by the supervisory authorities or non-AML/CFT authorities on a need-to-know basis and confidential basis and in a timely manner. The Authority may also share information obtained or the results of its analysis on its own initiative with the aforementioned authorities for the purposes of facilitating their respective activities.

The Authority shall inform the authority or body that has initially provided the requested information, of the identity of the requesting supervisory or other authority, the identity of an obliged entity concerned, the reason for the information request as well as whether the information has been provided to the requesting authority.

5. The Authority shall incorporate in the database any data or information relevant for the purposes of AML/CFT supervisory activities which is voluntarily provided by the non-AML/CFT authorities as well as other national authorities and bodies competent for ensuring compliance with the requirements of Directive 2014/17/EU [consumer credit directive], Directive (EU) 2015/2366 [PSD], Directive 2009/110/EC [e-money Directive], Directive 2009/138/EC [Solvency II], Directive 2014/65/EU [Mifid II], and Regulation (MiCA).

SECTION 3

Direct supervision of selected obliged entities

Article 12

Assessment of obliged entities for the purposes of selection for direct supervision

1. For the purposes of carrying out the tasks listed in Article 5(2), the Authority shall carry out a periodic assessment based on criteria and following the process specified in paragraphs 2 to 6 of this Article and in Article 13 of credit institutions, financial institutions, groups of credit and financial institutions referred to in paragraph 3 where, in at least seven Member States, including the home Member State, they provide services either via establishments referred to in article 2 (8) of [AMLD], or actively provide services through free provision of services.

2. The risk profile of the assessed obliged entities referred to in paragraph 1 shall be classified as low, medium, substantial or high in each jurisdiction they operate in, based on the benchmarks and following the methodology set out in the regulatory technical standard referred to in paragraph 5.

3. The methodology for classifying the risk profile shall be established separately for at least the following categories of obliged entities:

(a) credit institutions;

- (b) bureaux de change;
- (c) collective investment undertaking;
- (d) credit providers other than credit institutions;
- (e) e-money institutions;
- (f) investment firms;
- (g) payments service providers;
- (h) life insurance undertakings;
- (i) life insurance intermediaries;
- (j) crypto-asset service providers;
- (k) Other financial institutions.

4. For each category of obliged entities referred to in paragraph 3, the benchmarks in the assessment methodology shall be based on the risk factor categories related to customer, products, services, transactions, delivery channels and geographical areas. The benchmarks shall be established for at least the following indicators of inherent risk in any Member State they operate in:

(a) with respect to customer-related risk: the presence and share of customers identified as Politically exposed persons ('PEPs');

(b) with respect to products and services offered:

(i) the significance and the trading volume of products and services identified as the most potentially vulnerable to money laundering and terrorist financing risks at the level of the internal market in the supra-national risk assessment or at the level of the country in the national risk assessment;

(iii) for money remittance service providers, the significance of aggregate annual emission and reception activity of each remitter in a jurisdiction;

- (c) with respect to geographical areas:
- (i) the annual volume of correspondent banking services provided by Union financial sector entities in third countries;
 - (ii) the number of correspondent banking relationships from third countries with structural weaknesses in their AML systems identified by global standard setting bodies;
5. The Authority shall develop draft regulatory technical standard specifying:
- (a) the assessment criteria referred to in the first paragraph, including criteria under which an obliged entity would be considered to actively provide services through the free provision of services for the purposes of the periodic assessment;
 - (b) the methodology with the benchmarks referred to in paragraph 4 for classifying the risk profile of credit or financial institution as low, medium, substantial or high.

Where a credit institution or financial institution is part of a group, the risk profile should be classified at group-wide level.

The Authority shall submit the draft regulatory technical standards to the Commission by 1 January 2025.

The Commission is empowered to adopt the regulatory technical standards referred to in the first subparagraph in accordance with Article 38 of this Regulation.

6. The Authority shall review the benchmarks and methodology at least every three years. For the first selection process referred to in Article 13, the Authority shall develop benchmarks for the assessment of the inherent risk profile of obliged entities. In addition, and before the end of the first selection process, the Authority shall develop benchmarks for assessment of the residual risk of obliged entities. Where amendments are required, the Authority shall submit amended draft regulatory technical standards to the Commission.

Article 13

The process of listing selected obliged entities

1. The credit institutions, financial institutions and groups thereof whose risk profile has been classified as high pursuant to article 12 shall qualify as a selected obliged entity.
2. The Authority shall commence the first selection process on 1 July 2025 and shall conclude the selection within one month. The selection shall be made every three years after the date of commencement of the first selection, and shall be concluded within one month in each selection process. The list of the selected obliged entities shall be published by the Authority without undue delay upon completion of selection process. The Authority shall commence the direct supervision of the selected obliged entities five months after publication of the list.

3. A selected obliged entity shall remain subject to direct supervision by the Authority until the Authority commences the direct supervision of selected obliged entities based on a list established for the subsequent selection round which no longer includes that obliged entity.

4. For the first selection process, in case more than 40 obliged entities would be selected pursuant to paragraph 1, the Authority shall carry out the tasks listed in article 5(2) in respect of the 40 obliged entities or groups operating in the highest number of Member States either through establishments or active free provision of services.

In the case that the criterion referred to in the first subparagraph yields more than 40 obliged entities or groups, the Authority shall select, from the obliged entities or groups that would be selected in accordance with paragraph 1 and that actively operate in the smallest number of Member States, those which have the highest ratio of the volume of transactions with third countries to the total volume of transactions measured in the last financial year.

5. As of the second selection process, where in a Member state no credit, financial institution or a group of credit and/or financial institutions which is established, authorised or registered, or has a subsidiary therein qualifies as a selected obliged entity pursuant to paragraph 1, the credit or financial institution or a group of credit and/or financial institutions established or registered in this Member State whose risk profile qualifies as high pursuant to the methodology referred to in article 12 (5) shall qualify as a selected obliged entity. If several credit or financial institutions have a high risk profile, then the selected obliged entity shall be the one operating in the highest number of Member States through either free establishment or active free provision of services. If several credit or financial institutions operate in the same number of Member States, the entity with the highest ratio of transaction volume with third countries to total transaction volume as measured over the last financial reporting year shall qualify as a selected obliged entity.

Article 14

Cooperation within the AML/CFT supervisory system for the purposes of direct supervision

1. Without prejudice to the Authority's power pursuant to Article 20(2), point (g), to receive directly, or have direct access to, information reported, on an ongoing basis, by selected obliged entities, financial supervisors shall provide the Authority with all information necessary for carrying out the tasks conferred on the Authority.

2. Where appropriate, financial supervisors shall be responsible for assisting the Authority with the preparation and implementation of any acts relating to the tasks referred to in Article 5(2), point (b), as regards all selected obliged entities, including assistance in verification activities. They shall follow the instructions given by the Authority when performing those tasks.

3. The Authority shall develop implementing technical standards specifying:
 - (a) the conditions under which financial supervisors are to assist the Authority pursuant to paragraph 2;

(b) the process of periodic assessment referred to in article 12 (1) including the respective roles of the supervisory authorities and the Authority in assessing the risk profile of credit institutions and other financial institutions referred to in this same paragraph.

4. The Authority shall submit the draft implementing technical standards to the Commission by 1 January 2025.

The Commission is empowered to adopt the implementing technical standards referred to in the first subparagraph in accordance with Article 42.

Article 15

Joint supervisory teams

1. A joint supervisory team shall be established for the supervision of each selected obliged entity. Each joint supervisory team shall be composed of staff from the Authority and from each financial supervisor responsible for supervision of the selected obliged entity at national level. Financial supervisor may decide to opt out in case the exposure to risk of the obliged entity in the concerned Member State is low. The members of the joint supervisory team shall be appointed in accordance with paragraph 4 and shall work under the coordination of a designated staff member from the Authority ('JST coordinator').

Each financial supervisor that appoints more than one staff member to the joint supervisory team may designate one of them as sub-coordinator ('national sub-coordinator'). The national sub-coordinators shall assist the JST coordinator as regards the organization and coordination of the tasks in the joint supervisory team, in particular as regards the staff members that were appointed by the same financial supervisor as the relevant national sub-coordinator. The national sub-coordinator may give instructions to the members of the joint supervisory team appointed by the same financial supervisor, provided that these do not conflict with the instructions given by the JST coordinator.

2. The JST coordinator shall ensure the coordination of the work within the joint supervisory team. Joint supervisory team members shall follow the JST coordinator's instructions as regards their tasks in the joint supervisory team. This shall be without prejudice to their tasks and duties within their respective financial supervisors.

3. The tasks of a joint supervisory team shall include the following:

- (a) performing the supervisory reviews and assessments for the selected obliged entities;
- (b) coordinating on-site inspections at selected obliged entities and preparing supervisory measures where necessary;
- (c) taking into account the reviews, assessments and on-site inspections referred to in points (a) and (b), participating in the preparation of draft decisions applicable to the respective selected obliged entity to be proposed to the General Board and Executive Board;

(d) liaising with financial supervisors where necessary for exercises of supervisory tasks in any Member State where a selected obliged entity is established.

4. The Authority shall be responsible for the establishment and the composition of joint supervisory teams. The Authority and the respective financial supervisors shall appoint one or more persons from their staff as a member or members of a joint supervisory team. A member may be appointed as a member of more than one joint supervisory team.

5. The Authority and financial supervisors shall consult each other and agree on the use of staff with regard to the joint supervisory teams.

Article 16

Request for information

1. The Authority may require selected obliged entities and natural or legal persons employed by or belonging to them, including agents and distributors, and third parties to whom the selected obliged entities have outsourced operational functions or activities and natural or legal persons affiliated to them, to provide all information that is necessary in order to carry out the tasks conferred on it by this Regulation.

2. The persons referred to in paragraph 1 or their representatives and, in the case of legal persons or associations having no legal personality, the persons authorised to represent them by law or by their constitution, shall supply the information requested without undue delay. Lawyers duly authorised to act may supply the information on behalf of their clients. The latter shall remain fully responsible if the information supplied is incomplete, incorrect or misleading.
3. Where the Authority obtains information from or about the natural or legal persons referred to in paragraph 1, it shall make that information available to the financial supervisor concerned.

Article 17

General investigations

1. In order to carry out the tasks conferred on it by this Regulation, the Authority may conduct all necessary investigations of any selected obliged entity or any natural or legal person employed by or belonging to a selected obliged entity and established or located in a Member State.

To that end, the Authority may:

- (a) require the submission of documents;
- (b) examine the books and records of the persons and take copies or extracts from the books and records;

(c) obtain access to internal audit reports, certification of accounts and any software, databases, IT tools or other electronic means of recording information;

(d) obtain written or oral explanations from any person referred to in Article 16 or their representatives or staff;

(e) interview any other person who consents to be interviewed for the purpose of collecting information relating to the subject-matter of an investigation.

2. The persons referred to in Article 16 shall be subject to investigations launched on the basis of a decision of the Authority. When a person obstructs the conduct of the investigation, the financial supervisor of the Member State where the relevant premises are located shall provide, in compliance with national law, the necessary assistance, including facilitating the access by the Authority to the business premises of the legal persons referred to in Article 16, so that the rights listed in paragraph 1 of this Article can be exercised.

Article 18

On-site inspections

1. In order to carry out the tasks conferred on it by this Regulation, the Authority may, subject to prior notification to the financial supervisor concerned, conduct all necessary on-site inspections at the business premises of the natural or legal persons referred to in Article 16. Where the proper conduct and efficiency of the inspection so require, the Authority may carry out the on-site inspection without prior announcement to those legal persons.

1a) For the purpose of performing on-site inspections, the Authority may decide to entrust a joint supervisory team or a dedicated team, which could include JST members as the case may be, with the task referred to in the last paragraph of article 15. The Authority shall be in charge of the establishment and the composition of on-site inspection teams in cooperation with the financial supervisors.

2. The staff of the Authority and other persons authorised by the Authority to conduct an on-site inspection may enter any business premises and land of the natural or legal persons subject to a decision on investigation adopted by the Authority and shall have all the powers provided in Article 20.

3. The natural and legal persons referred to in Article 16 shall be subject to on-site inspections on the basis of a decision of the Authority.

4. Staff and other accompanying persons authorised or appointed by the financial supervisor of the Member State where the inspection is to be conducted shall, under the supervision and coordination of the Authority, actively assist the officials of and other persons authorised by the Authority. To that end, they shall enjoy the powers set out in paragraph 2. Staff of financial supervisors of the Member State concerned shall also have the right to participate in the on-site inspections.

5. Where a person opposes the conduct of an on-site inspection ordered pursuant to this Article, the financial supervisor of the Member State concerned shall provide the necessary assistance in accordance with national law. To the extent necessary for the inspection, this assistance shall include the sealing of any business premises and books or records. Where that power is not available to the financial supervisor concerned, it shall use its powers to request the necessary assistance of other national authorities.

Article 19

Authorisation by a judicial authority

1. If an on-site inspection provided for in Article 18 requires authorisation by a judicial authority in accordance with national law, the Authority shall apply for such an authorisation.

2. Where an authorisation as referred to in paragraph 1 is applied for, the national judicial authority shall control that the decision of the Authority is authentic and that the coercive measures envisaged are neither arbitrary nor excessive having regard to the subject matter of the inspection. In its control of the proportionality of the coercive measures, the national judicial authority may ask the Authority for detailed explanations, in particular relating to the grounds the Authority has for suspecting that an infringement of the acts referred to in Article 1(2), has taken place, the seriousness of the suspected infringement and the nature of the involvement of the person subject to the coercive measures. However, the national judicial authority shall not review the necessity for the inspection or demand to be provided with the information on the Authority's file. The lawfulness of the Authority's decision shall be subject to review only by the Court of Justice of the European Union.

Article 20

Administrative measures

1. For the purpose of carrying out its tasks referred to in Article 5(2), the Authority shall have the powers set out in paragraph 2 of this Article to require any selected obliged entity to take the necessary measures where:

(a) the selected obliged entity does not meet the requirements of Union acts and national legislation referred to in Article 1(2);

(b) the Authority has sufficient indication that the selected obliged entity is likely to breach the requirements of Union acts and national legislation referred to Article 1(2) within the next 12 months;

(c) the arrangements, strategies, processes and mechanisms implemented by the selected obliged entity do not ensure, based on a determination by the Authority, a sound management and coverage of its ML/TF risks.

2. For the purposes of Article 6(1) the Authority shall have, in particular, the following powers:

(a) to require the reinforcement of the arrangements, processes, mechanisms and strategies;

(b) to require a plan to restore and ensure compliance with supervisory requirements pursuant to Union acts and national legislation referred to in Article 1(2) and to set a deadline for its implementation, including improvements to that plan regarding its scope and deadline;

(c) to mandate specific requirements or policy relating, in particular, to categories of or individual clients, transactions, activities or delivery channels that pose high risks;

(d) to restrict or limit the business, operations or network of institutions comprising the selected obliged entity, or to require the divestment of activities that pose excessive ML/TF risks, where applicable, taking into account the assessment of the authority that has granted the license or registered the obliged entity;

(e) to require the implementation of measures to bring about the reduction of the money laundering and terrorism financing risks in the activities, products and systems of selected obliged entities;

(f) to require changes in the governance structure;

(g) to require the provision of any data or information necessary for the fulfilment of tasks listed in Article 5(2), to require submission of any document, or impose additional or more frequent reporting requirements;

(i) in case the application of the measures listed in points (a) to (h) did not result in remedying the breach of requirements by an obliged entity, the Authority shall be able to propose the withdrawal of licence or suspension of registration of a selected obliged entity to the authority that has granted such license or carried out such registration.

Article 21

Administrative pecuniary sanctions

1. For the purpose of carrying out the tasks conferred on it by this Regulation, where a selected obliged entity intentionally or negligently breaches a requirement listed in Annex II under directly applicable acts of Union law referred to in Article 1(2), or does not comply with a binding decision referred to in Article 6(1), the Authority may impose administrative pecuniary sanctions, under the conditions specified in paragraphs 2 to 7 of this Article.

2. Where the Executive Board of the Authority finds that a selected obliged entity has, intentionally or negligently, committed a serious, systematic or repeated breach of directly applicable requirements contained in [OP please insert the next number to the AMLR, COM (2021)420] or [OP please insert the next number to the TFR, COM(2021)422], it shall adopt a decision imposing administrative pecuniary sanctions, in accordance with paragraph 3. Administrative pecuniary sanctions shall, depending on the circumstances of each individual case, be imposed in addition to, or instead of, the measures referred to in Article 20(2).

3. The basic amount of the administrative pecuniary sanctions referred to in paragraph 1 shall be included within the following limits:

(a) for serious, systematic or repeated breaches of one or more requirements related to customer due diligence, group wide policies and procedures including internal controls and/or reporting obligations that have been identified in two or more Member States where a selected obliged entity operates, the sanction shall amount to at least EUR 500 000 and shall not exceed EUR 2 000 000 or in the Member States whose currency is not the Euro their equivalent in national currency, or 1% of the annual turnover, whichever is higher;

(b) for serious, systematic or repeated breaches of one or more requirements related to customer due diligence, internal policies, procedures and controls and/or reporting obligations that have been identified in one Member State where a selected obliged entity operates, the sanction shall amount to at least EUR 100 000 and shall not exceed EUR 1 000 000 or in the Member States whose currency is not the Euro, their equivalent in national currency or 0,5% of the annual turnover, whichever is higher;

(c) for serious, systematic or repeated breaches of all other requirements that have been identified in two or more Member States where a selected obliged entity operates, the sanction shall amount to at least EUR 500 000 and shall not exceed EUR 2 000 000 or in the Member States whose currency is not the Euro, their equivalent in national currency;

(d) for serious, systematic or repeated breaches of all other requirements that have been identified in one Member State the sanction shall amount to at least EUR 100 000 and shall not exceed EUR 1 000 000, or, in the Member States whose currency is not the Euro, their equivalent in national currency;

(e) for serious, systematic or repeated breaches of the decisions of the Authority referred to in Article 6(1), the sanction shall amount to at least EUR 100 000 and shall not exceed EUR 1 000 000 or, in the Member States whose currency is not the Euro, their equivalent in national currency.

4. The basic amounts defined within the limits set out in paragraph 3 shall be adjusted, where needed, by taking into account aggravating or mitigating factors in accordance with the relevant coefficients set out in Annex I. The relevant aggravating coefficients shall be applied one by one to the basic amount. If more than one aggravating coefficient is applicable, the difference between the basic amount and the amount resulting from the application of each individual aggravating coefficient shall be added to the basic amount. Where the benefit derived from the breach by the natural or legal person which is the obliged entities held responsible or the losses to third parties caused by the breach can be determined, they shall be added to the total amount of the sanction, after application of the coefficients.

5. The relevant mitigating coefficients shall be applied one by one to the basic amount. If more than one mitigating coefficients is applicable, the difference between the basic amount and the amount resulting from the application of each individual mitigating coefficient shall be subtracted from the basic amount.

6. The maximum amount of a sanction for serious, systematic or repeated breaches referred to in paragraph 3, points (a) and (b) shall not exceed 10 % of the total annual turnover of the obliged entity in the preceding business year, after application of the coefficients referred to in paragraphs 4 and 5.

7. The maximum amount of a sanction for serious, systematic or repeated breaches referred to in paragraph 3, points (c) and point (d) shall not exceed EUR 10 000 000 or, in the Member States whose currency is not the Euro, the corresponding value in the national currency, after application of the coefficients referred to in paragraphs 4 and 5.

8. Where the selected obliged entity is a parent undertaking or a subsidiary of a parent undertaking which is required to prepare consolidated financial accounts in accordance with Article 22 of Directive 2013/34/EU of the European Parliament and the Council²², the relevant total annual turnover shall be the total annual turnover or the corresponding type of income in accordance with applicable accounting standards according to the last available consolidated accounts approved by the management body of the ultimate parent undertaking.

²² Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC (OJ L 182, 29.6.2013, p. 19).

9. In the cases not covered by paragraph 1 of this Article, where necessary for the purpose of carrying out the tasks conferred on it by this Regulation, the Authority may require financial supervisors to open proceedings with a view to taking action in order to ensure that appropriate administrative pecuniary sanctions are imposed in accordance with the legislative acts referred to in Article 1(2) and any relevant national legislation which confers specific powers which are currently not required by Union law. The sanctions if applied by financial supervisors shall be effective, proportionate and dissuasive. The first subparagraph shall be applicable to administrative pecuniary sanctions to be imposed on selected obliged entities for breaches of national law transposing [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423] and to any administrative pecuniary sanctions to be imposed on members of the management board of selected obliged entities who under national law are responsible for a breach by an obliged entity.

9bis. In accordance with article 14, financial supervisors shall notify the Authority without undue delay in case they become aware of one or more indication(s) of a serious, repeated or systematic breach by a selected entity of requirement referred to in paragraph 2.

10. The administrative pecuniary sanctions imposed by the Authority shall be effective, proportionate and dissuasive.

When calculating the amount of the administrative pecuniary sanction, the Authority shall take due consideration of the ability of the obliged entity to pay and where necessary consult the relevant prudential authority.

Article 22

Periodic penalty payments

1. The Executive Board may by decision impose a periodic penalty payment in order to compel:
 - (a) a selected obliged entity to put an end to a breach, in accordance with a decision taken pursuant to Article 6(1);
 - (b) a person referred to in Article 16(1) to supply complete information which has been required by a decision pursuant to Article 6(1);
 - (c) a person referred to in Article 16(1) to submit to an investigation and in particular to produce complete records, data, procedures or any other material required and to complete and correct other information provided in an investigation launched pursuant to Article 17.
2. The periodic penalty payment shall be effective and proportionate. The periodic penalty payment shall be imposed on a daily basis until the selected obliged entity or person concerned complies with the relevant decision referred to in paragraph 1.

3. Notwithstanding paragraph 2, the amount of a periodic penalty payment shall not exceed 3 % of the average daily turnover in the preceding business year or, in the case of natural persons, 2 % of the average daily income in the preceding calendar year. It shall be calculated from the date set in the decision imposing the periodic penalty payment.
4. A periodic penalty payment may be imposed for a period of no more than six months following the notification of Authority's decision.

Article 23

Hearing of persons subject to proceedings

1. Before taking any decision imposing an administrative pecuniary sanction or periodic penalty payment under Articles 21 and 22, the Executive Board shall give the persons subject to the proceedings the opportunity to be heard on Authority's findings. The Executive Board shall base its decisions only on findings on which the persons subject to the proceedings have had the opportunity to comment.
2. The rights of defence of the persons subject to the proceedings shall be fully respected during the proceedings. They shall be entitled to have access to the Authority's file, subject to the legitimate interest of other persons in the protection of their business secrets. The right of access to the file shall not extend to confidential information or internal preparatory documents of the Authority.

Article 24

Disclosure of supervisory measures, administrative pecuniary sanctions and periodic penalty payments

1. Subject to conditions set out in paragraphs 2 to 5, the Authority shall publish every decision imposing an administrative pecuniary sanction, periodic penalty payment and supervisory measures adopted on cases referred to in article 20(1)(a), immediately upon the expiry of the deadline for a review of the decision by the Administrative Board of Review or, in case such a review was not requested by the obliged entity, the expiry of the deadline for an appeal to the Court of Justice of the European Union. The Authority shall publish the information on whether a review request or an appeal has been filed by the relevant obliged entity. Such obligation shall not apply to decisions imposing measures that are of an investigatory nature.

2. When the selected obliged entity appeals the decision referred to in paragraph 1, the Authority shall publish on its official website the information regarding the appeal and any subsequent information on the outcome of such appeal, immediately after obtaining such information. Any decision annulling a previous decision to impose an administrative sanction, a periodic penalty payment pursuant to Articles 21 or 22 or a supervisory measures pursuant to Article 20(1)(a) shall also be published.

3. The publication of decisions referred to in paragraph 1 shall include at least the information on the type and nature of the breach, the identity of the persons responsible, and the size of the administrative pecuniary sanction or periodic penalty payment, where applicable.

4. Where the publication of the identity of the persons responsible as referred to in paragraph 3 or the personal data of such persons is considered by the Authority to be disproportionate following a case-by-case assessment, or where publication jeopardises the stability of financial markets or an on-going investigation, the Authority shall:

(a) delay the publication of the decision until the moment at which the reasons for not publishing it cease to exist;

(b) publish the decision on an anonymous basis, if such anonymous publication ensures an effective protection of the personal data concerned; in that case, the Authority shall postpone the publication of the relevant data for a reasonable period of time if it is provided that within that period the reasons for anonymous publication shall cease to exist;

(c) not publish the decision at all in the event that the options set out in points (a) and (b) are considered insufficient to ensure one of the following:

(i) that the stability of financial markets would not be put in jeopardy;

(ii) the proportionality of the publication of the decision with regard to administrative measures adopted in accordance with 20(1)(a) which are deemed to be of a minor nature.

5. The Authority shall keep any publication in accordance with this Article on its official website for a period of five years after its publication.

Article 24 a

Enforcement and allocation of administrative pecuniary sanctions and periodic penalty payments

1. Administrative pecuniary sanctions and periodic penalty payments imposed pursuant to Articles 21 and 22 shall be enforceable.

Enforcement shall be governed by the rules of civil procedure in force in the Member State in the territory of which it is carried out. The order for its enforcement shall be appended to the decision without other formality than verification of the authenticity of the decision by the authority which the government of each Member State shall designate for that purpose and shall make known to the Authority and to the Court of Justice of the European Union.

When those formalities have been completed on application by the party concerned, the latter may proceed to enforcement in accordance with national law, by bringing the matter directly before the competent body.

Enforcement may be suspended only by a decision of the Court of Justice of the European Union. However, the courts of the Member State concerned shall have jurisdiction over complaints that enforcement is being carried out in an irregular manner.

2. The amounts of the fines and periodic penalty payments shall be allocated to the general budget of the European Union.

Article 25

Procedural rules for imposing administrative pecuniary sanctions

1. Where, in carrying out its duties under this Regulation, the Authority finds that there are serious indications of the possible existence of facts liable to constitute one or more of the breaches listed in Annex II, the Authority shall appoint an independent investigatory team within the Authority to investigate the matter. The investigatory team shall not be involved or have been involved in the direct supervision of the selected obliged entity concerned and shall perform their functions independently from the Authority's Executive Board.

2. The investigatory team shall investigate the alleged breaches, taking into account any comments submitted by the persons subject to investigation, and shall submit a complete file with their findings to the Authority's Executive Board.

In order to carry out their tasks, the investigatory team may exercise the power to require information in accordance with Article 16 and to conduct investigations and on-site inspections in accordance with Articles 17 and 18.

Where carrying out their tasks, the investigatory team shall have access to all documents and information gathered by the joint supervisory team in its supervisory activities.

3. Upon completion of their investigation and before submitting the file with their findings to Authority's Executive Board, the investigatory team shall give the persons subject to investigation the opportunity to be heard on the matters being investigated. The investigatory team shall base their findings only on facts on which the persons subject to investigation have had the opportunity to comment.

The rights of defence of the persons concerned shall be fully respected during investigations under this Article.

4. When submitting the file with their findings to the Authority's Executive Board, the investigatory team shall notify that fact to the persons subject to investigation. The persons subject to investigation shall be entitled to have access to the file, subject to the legitimate interest of other persons in the protection of their business secrets. The right of access to the file shall not extend to confidential information affecting third parties.

5. On the basis of the file containing the investigatory team's findings and, when requested by the persons concerned, after having heard the persons subject to investigation in accordance with Article 23 (1), the Executive Board shall decide if one or more of the breaches listed in Annex II have been committed by the persons who have been subject to investigation, and in such case, shall impose an administrative pecuniary sanction in accordance with Article 21 and take an administrative measure in accordance with Article 20 in addition to, or instead of administrative pecuniary sanctions.

6. The investigatory team shall not participate in the deliberations of the Executive Board or in any other way intervene in the decision-making process of the Executive Board.

7. The Commission shall adopt further rules of procedure for the exercise of the power to impose administrative pecuniary sanctions or periodic penalty payments, including provisions on rights of defence, temporal provisions, and the collection of administrative pecuniary sanctions or periodic penalty payments, and shall adopt detailed rules on the limitation periods for the imposition and enforcement of penalties.

The rules referred to in the first subparagraph shall be adopted by means of delegated acts in accordance with Article 86.

8. The Authority shall refer matters for criminal prosecution to the relevant national authorities where, in carrying out its duties under this Regulation, it finds that there are serious indications of the possible existence of facts liable to constitute criminal offences. In addition, the Authority shall refrain from imposing administrative pecuniary sanctions or periodic penalty payments where a prior acquittal or conviction arising from identical facts, or from facts which are substantially the same, has acquired the force of *res judicata* as the result of criminal proceedings under national law.

Article 26

Review by the Court of Justice of the European Union

The Court of Justice of the European Union shall have unlimited jurisdiction to review decisions of the Authority imposing an administrative pecuniary sanction or a periodic penalty payment. It may annul, reduce or increase the fine or periodic penalty payment imposed.

Article 27

Language arrangements in direct supervision

1. The Authority and the financial supervisors shall adopt arrangements for their communication within the AML/CFT supervisory system, including the language(s) to be used.
2. Any document which a selected obliged entity or any other natural or legal person individually subject to the Authority's supervisory procedures submits to the Authority may be drafted in any of the official languages of the Union, chosen by the selected obliged entity or natural or legal person concerned.
3. The Authority, selected obliged entities and any other legal or natural person individually subject to the Authority's supervisory procedures may agree to exclusively use one of the official languages of the Union in their written communication, including with regard to the Authority's supervisory decisions.
4. The revocation of such agreement on the use of one language shall only affect the aspects of the Authority's supervisory procedure which have not yet been carried out.
5. Where participants in an oral hearing request to be heard in an official language of the Union other than the language of the Authority's supervisory procedure, sufficient advance notice of this requirement shall be given to the Authority so that it can make the necessary arrangements.

SECTION 4

INDIRECT SUPERVISION OF NON-SELECTED OBLIGED ENTITIES

Article 28

Assessments of the state of supervisory convergence

1. The Authority shall perform periodic assessments of some or all of the activities of one, several, or all financial supervisors, including the assessment of their tools and resources to ensure high level supervisory standards and practices. The assessments may include a review of the application of all or part of the AML/CFT supervisory methodology developed pursuant to Article 8 and shall cover all financial supervisors in a single assessment cycle. The General Board in supervisory composition shall agree on the planning of the assessment cycle. The length of each assessment cycle shall be determined by the Authority and shall not exceed seven years. The Authority shall develop methods to allow for an objective assessment and comparison between the competent authorities reviewed.
2. The assessments shall be carried out by the staff of the Authority and, following an open call for participation, by the staff of financial supervisors that are not subject to review, on a voluntary basis. The assessments shall take due account of all the relevant evaluations, assessments or reports drawn up by international organisations and intergovernmental bodies with competence in the field of preventing money laundering and terrorist financing.

3. The Authority shall produce a report setting out the results of each assessment. That report shall be prepared by the staff of the Authority, or by the staff of the Authority jointly with the staff of the financial supervisors where the staff of financial supervisors were involved in the review on an ad-hoc basis. A draft version of the report shall be submitted to the financial supervisor or financial supervisors subject to the assessment for comments, prior to its consideration by the General Board in supervisory composition. The report shall be adopted by the Executive Board, taking into account the observations of the General Board in supervisory composition.

The Executive Board shall assess in particular whether the methodology has been applied consistently. The report shall explain and indicate any specific follow-up measures required to be taken by the financial supervisor or financial supervisors subject to the assessment that are deemed appropriate, proportionate and necessary as a result of the assessment. The follow-up measures may be adopted in the form of guidelines and recommendations of the General Board pursuant to article 43. The follow up measures may also be adopted in the form of individual recommendations taken by the Executive Board. Those individual follow-up measures shall only be published upon consent of the financial supervisor concerned and in summary or aggregate form, such that individual financial institutions cannot be identified.

4. In accordance with Article 43 (3), financial supervisors shall make every effort to comply with the specific follow-up measures addressed to them as a result of the assessment.

Article 29

Coordination and facilitation of work of the AML colleges

1. The Authority shall ensure, within the scope of its powers and without prejudice to the powers of the relevant financial supervisors pursuant to Article 36 [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423], that AML supervisory colleges are established and functioning consistently for non-selected obliged entities operating in several Member States in accordance with Article 36 [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423]. To that end, the Authority may:

- (a) establish colleges, convene and organize the meetings of colleges, where such college has not been established although the relevant conditions for its establishment set out in Article 36 [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423] are met;
- (b) assist in the organisation of college meetings, where requested by the relevant financial supervisors;
- (c) assist in the organisation of joint supervisory plans and joint examinations;

(d) collect and share all relevant information in cooperation with the financial supervisors in order to facilitate the work of the college and make such information accessible to the authorities in the college;

(e) promote effective and efficient supervisory activities, including evaluating the risks to which obliged entities are or might be exposed;

(f) oversee, in accordance with the tasks and powers specified in this Regulation, the tasks carried out by the financial supervisors.

2. For the purposes of paragraph 1, the staff of the Authority shall have full participation rights in the AML supervisory colleges and shall be able to participate in their activities, including on-site inspections, carried out jointly by two or more financial supervisors.

Article 30

Requests to act in exceptional circumstances

1. Financial supervisors shall notify the Authority where the situation of any non-selected obliged entity with regard to its compliance with applicable requirements set out in acts referred to in Article 1(2), and its exposure to money laundering and terrorism financing risks deteriorates rapidly and significantly, in particular where such deterioration occurs in such a way that it may negatively impact several Member States or the Union as a whole.

2. The Authority may, under circumstances referred to in the first paragraph or where it has indications of serious, systematic or repeated breaches by a non-selected obliged entity, obtained independantly notably when performing the tasks refered to in article 5 (3) request its financial supervisor to:

(a) investigate possible breaches of Union law, and where such Union law is composed of Directives or explicitly grants options for Member States, breaches of national law to the extent that it transposes Directives or exercises options granted to Member States by Union law, by a non-selected obliged entity; and

(b) consider imposing sanctions in accordance with directly applicable Union law or national law transposing Directives on that entity in respect of such breaches.

Where necessary, the Authority may also request a financial supervisor to adopt an individual decision addressed to that entity requiring it to undertake all necessary actions to comply with its obligations under directly applicable Union law or under national law, to the extent that it transposes Directives or exercises options granted to Member States by Union law, including the cessation of any practice. The requests referred to in this paragraph shall not impede ongoing supervisory measures by the financial supervisor to which the request is addressed.

3. The financial supervisor concerned shall comply with any request addressed to it in accordance with paragraph 2 and shall inform the Authority, as soon as possible and within ten working days from the day of the notification of such request at the latest, of the steps it has taken or intends to take to comply with that request.

4. Where the financial supervisor concerned does not comply, is not able to comply or does not inform the Authority of the steps it has taken or intends to take to comply with the request referred to in paragraph 2 within ten days from the day of the notification of the request, the Authority may request the Commission to grant permission to transfer temporarily the relevant tasks and powers referred to in Article 5(2) and Article 6(1) related to direct supervision of the non-selected obliged entity from the financial supervisor concerned to the Authority.

5. The request from the Authority to the Commission pursuant to paragraph 4 shall contain:

(a) a description of the alleged serious, systematic, or repeated breaches of the directly applicable requirements by an identified non-selected obliged entity and a justification that such breaches fall within the scope of competence of the Authority, pursuant to paragraph 2;

(b) a justification why the request to the financial supervisor referred to in paragraph 2 did not result in any action taken within the time limit set in paragraph 3, including the reply or absence of reply from the financial supervisor;

(c) a timelimit, which shall not exceed three years, for the requested transfer of the relevant tasks and powers;

(d) a description of the measures that the Authority intends to take in relation to the non-selected obliged entity upon the transfer of the relevant tasks and powers to address the serious, systematic or repeated breaches referred to in paragraph 2.

5a. The financial supervisor concerned may share its opinion with the Commission on this request by the Authority.

6. Based on the information referred to in paragraph 5, the Commission shall have one month from the date of receipt of the request from the Authority to adopt a decision whether to authorise the transfer of the relevant tasks and powers or to oppose it. The decision shall be notified to the Authority, which shall immediately inform the financial supervisor and the non-selected obliged entity thereof.

7. On the tenth working day after the notification of the decision authorising the transfer of tasks and powers in relation to the non-selected obliged entity, the non-selected obliged entity referred to in paragraph 2 shall be deemed a selected obliged entity for the purposes of the exercise of the tasks referred to in Article 5(2) and the powers referred to in Article 6(1) and Articles 16 to 22. The Commission decision shall set a time limit for the exercise of these tasks and powers, upon the expiry of which they shall be deemed as non-selected obliged entities and automatically transferred back to the financial supervisor concerned. Upon a duly justified request by the Authority, submitted two months before the expiry of the original time limit and following consultation with the financial supervisor involved, the Commission may extend the application of the decision on the transfer of tasks and powers to the Authority once, for a period of time that shall be strictly necessary to address the remaining breaches and that shall not exceed 3 years.

The financial supervisor concerned may share its opinion with the Commission on this request by the Authority.

SECTION 5

OVERSIGHT OF NON-FINANCIAL SECTOR

Article 31

Peer reviews

1. The Authority shall periodically conduct peer reviews of some or all of the activities of supervisory authorities in the non-financial sector to strengthen consistency and effectiveness in supervisory outcomes. To that end, the Authority shall develop methods to allow for an objective assessment and comparison between supervisory authorities reviewed taking into account their specificities and characteristics. When planning and conducting peer reviews, the Authority shall avoid duplication of assessments or reports already available with regard to the non-financial supervisory authorities concerned, which have been drawn up by international organisations and intergovernmental bodies competent in the field of preventing money laundering and the financing of terrorism. Existing information, including any relevant information provided to the Authority in accordance with Article 11, and any relevant information from stakeholders shall be taken into account.

2. For the purposes of this Article, the Authority shall establish ad hoc peer review committees, which shall be composed of staff from the Authority and members of supervisory authorities in the non-financial sectors. The peer review committees shall be chaired by a member of the Authority's staff. The Chair of the Authority shall, following a call for proposals, propose the chair and the members of a peer review committee which shall be approved by the Executive Board.

3. The peer review shall include an assessment of, but shall not be limited to:
- (a) the adequacy of powers and financial, human and technical resources, the degree of independence, the governance arrangements and professional standards of non-financial supervisor to ensure the effective application of Chapter IV [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423];
 - (b) the effectiveness and the degree of convergence reached in the application of Union law and in supervisory practice, and the extent to which the supervisory practice achieves the objectives set out in Union law;
 - (c) the application of best practices developed by supervisory authorities in the non-financial sector whose adoption might be of benefit for other non-financial supervisors;
 - (d) the effectiveness and the degree of convergence reached with regard to the enforcement of the provisions adopted in the implementation of Union law, including the administrative sanctions and other administrative measures imposed against persons responsible where those provisions have not been complied with.

4. The Authority shall produce a report setting out the results of the peer review. That peer review report shall be prepared by the peer review committee. A draft version of the report shall be submitted to the concerned supervisory authorities in the non-financial sector or the supervisory authorities in the non-financial sector subject to the assessment for comments, prior to its consideration by the General Board in supervisory composition. The report shall be adopted by the Executive Board, having received the observations of the General Board in supervisory composition as to the consistency of application of the methodology with other peer review reports. The report shall explain and indicate the follow-up measures that are deemed appropriate, proportionate and necessary as a result of the peer review. Those follow-up measures may be adopted in the form of guidelines and recommendations pursuant to Article 43 and opinions pursuant to Article 44. The supervisory authorities in the non-financial sector shall make every effort to comply with any guidelines and recommendations issued, in accordance with Article 43.

5. The Authority shall submit an opinion to the Commission where, having regard to the outcome of the peer review or to any other information acquired by the Authority in carrying out its tasks, it considers that further harmonisation of Union rules applicable to obliged entities in the non-financial sector or to supervisory authorities in the non-financial sector would be necessary from the Union's perspective.

6. The Authority shall provide a follow-up report two years after the publication of the peer review report. The follow-up report shall be prepared by the peer review committee and adopted by the Executive Board, having received the observations of the General Board in supervisory composition on the consistency with other peer review reports. The follow-up report shall include an assessment of the adequacy and effectiveness of the actions undertaken by the supervisory authorities in the non-financial sector that were subject to the peer review in response to the follow-up measures of the peer review report. The Authority shall publish the findings of the follow-up report on its website.

7. For the purposes of this Article, the Executive Board shall adopt a peer review work plan every two years, after approval by the General Board, which shall reflect the lessons learnt from the past peer review processes and discussions held in the General Board in supervisory composition. The peer review work plan shall constitute a separate part of the annual and multiannual working programme and shall be included in the Single Programming Document. In case of urgency or unforeseen events, the Authority may decide to carry out additional peer reviews.

8. When supervision is performed by SRBs, the peer review exercise shall include the assessment of the implementation of measures pursuant to Article 38 of [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423] that are taken by the public authority in charge of overseeing these bodies to ensure that they perform their function in accordance with Union law.

9. On a case by case basis, when SRBs indicate an interest to participate in a peer review exercise, representatives of such bodies entrusted with supervisory functions may be invited to participate in that peer review. Article 31 (1) to (6) shall apply accordingly.

Article 32

Powers over supervisory authorities in the non-financial sector

1. Where a supervisory authority in the non-financial sector has not applied the Union acts or the national legislation referred to in Article 1(2), or has applied them in a way which appears to be a breach of Union law, in particular by failing to ensure that an entity under its supervision or oversight satisfies the requirements laid down in those acts or in that legislation, the Authority shall act in accordance with the powers set out in paragraphs 2, 3, 4, 6 and 7 of this Article.
2. Upon request from one or more supervisory authorities in the non-financial sector, the European Parliament, the Council, or the Commission, including when this is based on well-substantiated information from natural or legal persons, and after having informed the supervisory authority in the non-financial sector concerned, the Authority shall outline how it intends to proceed with the case and, where appropriate, investigate the alleged breach or non-application of Union law.

The supervisory authority shall, without delay, provide the Authority with information which the Authority considers necessary for its investigation including information on how the Union acts or in that legislation referred to in Article 1(2) are applied in accordance with Union law.

Whenever requesting information from the supervisory authority concerned has proven, or is deemed to be, insufficient to obtain the information that is deemed necessary for the purposes of investigating an alleged breach or non-application of Union law, the Authority may, after having informed the supervisory authority, address a duly justified and reasoned request for information directly to other supervisory authorities.

The addressee of such a request shall provide the Authority with clear, accurate and complete information without undue delay.

3. The Authority may, not later than six months from initiating its investigation, address a recommendation to the supervisory authority in the non-financial sector concerned setting out the action necessary to comply with Union law.

Before issuing such a recommendation, the Authority shall engage with the supervisory authority concerned, where the Authority or the supervisory authority consider such engagement appropriate in order to resolve a breach of Union law, in an attempt to reach agreement on the actions necessary for compliance with Union law.

The supervisory authority in the non-financial sector shall, within one month of receipt of the recommendation, inform the Authority of the steps it has taken or intends to take to ensure compliance with Union law.

6. Where the supervisory authority is a public authority overseeing a SRB, and where it does not comply with the recommendation referred to in paragraph 3 within the period specified therein, the Authority may issue a recommendation to an SRB to ensure it acts in accordance with Union law.

7. Recommendations adopted in accordance with paragraph 6 shall prevail over any previous measures adopted by the supervisory authority on the same matter.

SECTION 6

FIUs SUPPORT AND COORDINATION MECHANISM

Article 33

Conduct of joint analyses

1.a The Authority shall define methods and criteria for the selection and prioritisation of cases relevant for joint analyses, in accordance with article 25 of [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423].

The Authority shall establish, on an annual basis, a list of priority areas for the conduct of joint analyses.

1. Where, pursuant to Article 25 of [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423] and with respect to the criteria referred to in paragraph 1, a FIU of a Member State identifies a potential need to conduct a joint analysis with one or several FIUs in other Member States, it shall notify the Authority thereof. If the Authority assesses the case to be relevant, pursuant to the methods and criteria mentioned in paragraph 1, it shall inform the FIUs in all the relevant Member States promptly and invite them to take part in the joint analysis. To this end, the Authority shall use secured channels of communication. The FIUs in all the relevant Member States shall consider taking part in the joint analysis. If at least one other FIU accepts to join the Joint analysis team, the Authority shall ensure that the joint analysis is launched promptly, taking into account the urgency of the case.

2 Any FIU that declines to participate in the conduct of the joint analysis may provide the reasons thereof in writing to the Authority. The Authority shall provide such explanation without delay to the FIU having identified the need for a joint analysis.

3. Upon explicit consent of all the FIUs participating in the joint analysis, the staff of the Authority supporting the joint analysis shall be granted access to all the data pertaining to the subject-matter of the joint analysis and shall be able to process those data for the purposes of conducting the joint analysis.

If unanimous consent is not obtained, the joint analysis shall be supported by FIU delegates pursuant to article 35 of this Regulation. FIU delegates supporting the joint analysis shall be granted access to all data pertaining to the subject-matter of the joint analysis and shall be able to process those data for the purposes of conducting the joint analysis. AMLA staff may provide support to the joint analysis for tasks that do not require access to operational data.

4. The Authority shall provide all the necessary tools and, where relevant, operational support required for the conduct of the particular joint analysis, in accordance with the developed methods and procedures. In particular, the Authority shall set up a dedicated, secured channel of communication for the performance of the joint analysis, and shall provide the appropriate technical coordination, including IT support, budgetary and logistical support.
5. The FIUs participating in the joint analysis shall, on the basis of unanimity, grant prior consent for disseminating the outputs of the joint analysis and define the arrangements for such dissemination.

Article 34

Review of the methods, procedures and conduct of the joint analyses

1. The Authority shall establish methods and procedures for the conduct of the joint analyses and periodically review and update them where necessary. Such review and update shall also apply to the procedures referred to in article 33 (1a).
2. The FIUs that participated or were otherwise involved in one or more joint analyses may provide their feedback to the Authority on the conduct of the analysis, including, where relevant, feedback on the operational support provided by the Authority in the process of the joint analysis, as well as feedback on the outcome of the analysis working methods and arrangements in place, the tools available and the coordination between the participating FIUs.

3. The Authority shall establish procedures for gathering, sharing and taking stock of the feedback obtained pursuant to paragraph 2, including conclusions on the outcome of the joint analyses, in order to adjust the methods and procedures for the conduct of joint analysis.

Article 35

National FIU delegates

1. The FIU of each Member State may delegate one staff member to the Authority. The national FIU delegate shall have his or her regular place of work at the seat of the Authority.

2. FIU delegates shall have the status of staff personnel of the delegating FIU at the time of their appointment and for the entire duration of their delegation. Member States shall appoint their FIU delegate on the basis of a proven high level of relevant, practical experience in the field of FIU tasks. The FIU delegate shall remain under the authority of the delegating FIU and shall comply with the security and confidentiality rules of the delegating FIU, including relevant national law. The salaries and emoluments of the FIU delegate shall be borne by the delegating FIU.

3. The term of office of the FIU delegates shall be three years, renewable once with consent of the delegating FIU.

4. FIU delegates shall support the Authority in carrying out the tasks set out in Article 5(5). To that end, the national FIU delegates shall be granted access to the Authority's data and information necessary for the performance of their tasks for the duration of the delegation.

5. FIU delegates may be granted access to any data accessible by their delegating FIU for the purposes of carrying out the tasks referred to in paragraph 4, subject to consent of their delegating FIU.

6. The Executive Board shall determine the rights and obligations of the FIU delegates in relation to the Authority in agreement with the General Board in FIU composition. FIUs shall ensure that their FIU delegate complies with those rights and obligations.

The rights and obligations of FIU delegates referred to in the first subparagraph shall not be in conflict with the national laws transposing Chapter III of Directive [please insert reference – proposal for 6th Anti-Money Laundering Directive - COM/2021/423 final] and shall be without prejudice to the security and confidentiality rules of FIUs.

Article 36

Mutual assistance in the area of cooperation between FIUs

1. In the context of promoting cooperation and support of the work of the FIUs, the Authority, taking into account the needs of FIUs, shall promote common approaches, methods and best practices. The Authority shall also organise and facilitate at least the following activities:

- (a) training programmes, including with respect to technological innovation;
- (b) personnel exchanges and secondment schemes, including secondment of FIU staff from a Member State to the Authority;
- (c) exchanges of practices between FIUs, including sharing expertise in a specific area;
- (d) development or procurement of IT tools and services to enhance the analysis capabilities of FIUs.

2. Any FIU may submit to the Authority a request for assistance related to the tasks of the FIU, specifying the type of assistance that can be provided by the staff of the Authority, the staff of one or more than one FIU, or a combination thereof. The FIU requesting assistance shall ensure the access to any information and data necessary for the provision of such assistance. The Authority shall keep and regularly update information on specific areas of expertise and capacity of FIUs to provide mutual assistance.

3. The Authority shall make every effort to provide the requested assistance, including by considering the support to be provided with its own human resources as well as coordinating and facilitating the provision of any form of assistance by other FIUs on a voluntary basis.

4. At the beginning of each year, the Chair of the Authority shall inform the General Board in FIU composition of the human resources that the Authority can allocate to providing the assistance referred to in the previous paragraph. When changes occur to the availability of human resources due to performance of tasks referred to in Article 5(5), the Chair of the Authority shall inform the General Board in FIU composition thereof.

Article 37

FIU.net

1. The Authority shall ensure adequate and uninterrupted hosting, management, maintenance, and development of the FIU.net. The Authority shall ensure that the most advanced available technology is used for the FIU.net, taking into account the needs of FIUs, subject to a cost-benefit analysis.

2. The Authority shall ensure uninterrupted functioning of the FIU.net and keep it up-to-date. Where necessary to support or strengthen the exchange of information and cooperation between the FIUs and based on the needs of FIUs, the Authority shall design and implement, or otherwise make available, upgraded or additional functionalities of FIU.net.

3. The Authority shall also be responsible for the following tasks relating to the FIU.net:

(a) implement appropriate technical and organizational measures to ensure a level of security appropriate to the risk of data breaches and to data subject rights, including the keeping of appropriate information access records and logs;

(b) plan, coordinate, manage and support any testing activities;

(c) ensure adequate financial resources;

(d) provide training on the technical use of FIU.net by end-users.

4. In order to support its implementation of the tasks referred to in paragraphs 1, 2 and 3, the Authority shall be empowered to conclude or enter into legally binding contracts or agreements with third party service providers, after appropriate audits of their security standards.

5. The Authority shall adopt and implement the measures necessary for fulfilment of the tasks referred to in this Article, including a security plan, a business continuity plan and a disaster recovery plan for the FIU.net.

6. The Authority shall not have access to the content of the information exchanged within FIU.net, except where it is an intended recipient of such information.

SECTION 7

COMMON INSTRUMENTS

Article 38

Regulatory technical standards

1. Where the European Parliament and the Council delegate power to the Commission to adopt regulatory technical standards by means of delegated acts pursuant to Article 290 TFEU in order to ensure consistent harmonisation in the areas specifically set out in the legislative acts referred to in Article 1(2) of this Regulation, the Authority may develop draft regulatory technical standards. The Authority shall submit its draft regulatory technical standards to the Commission for adoption. At the same time, the Authority shall forward those draft regulatory technical standards for information to the European Parliament and to the Council.

Regulatory technical standards shall be technical, shall not imply strategic decisions or policy choices and their content shall be delimited by the legislative acts on which they are based.

Before submitting them to the Commission, the Authority shall conduct open public consultations on draft regulatory technical standards and shall analyse the potential related costs and benefits, unless those consultations and analyses are highly disproportionate in relation to the scope and impact of the draft regulatory technical standards concerned or in relation to the particular urgency of the matter.

Within three months of receipt of a draft regulatory technical standard, the Commission shall decide whether to adopt it. The Commission shall inform the European Parliament and the Council in due time where the adoption cannot take place within the three-month period. The Commission may adopt the draft regulatory technical standard in part only, or with amendments, where the Union's interests so require.

Where the Commission intends not to adopt a draft regulatory technical standard or to adopt it in part or with amendments, it shall send the draft regulatory technical standard back to the Authority, explaining why it does not adopt it or explaining the reasons for its amendments.

The Commission shall send a copy of its letter to the European Parliament and to the Council. Within a period of six weeks, the Authority may amend the draft regulatory technical standard on the basis of the Commission's proposed amendments and resubmit it in the form of a formal opinion to the Commission. The Authority shall send a copy of its formal opinion to the European Parliament and to the Council.

If, on the expiry of that six-week period, the Authority has not submitted an amended draft regulatory technical standard, or has submitted a draft regulatory technical standard that is not amended in a way consistent with the Commission's proposed amendments, the Commission may adopt the regulatory technical standard with the amendments it considers relevant, or reject it.

The Commission may not change the content of a draft regulatory technical standard prepared by the Authority without prior coordination with the Authority, as set out in this Article.

2. Where the Authority has not submitted a draft regulatory technical standard within the time limit set out in the legislative acts referred to in Article 1(2), the Commission may request such a draft within a new time limit. The Authority shall inform the European Parliament, the Council and the Commission, in due time, that it will not comply with the new time limit.

3. Only where the Authority does not submit a draft regulatory technical standard to the Commission within the time limits in accordance with paragraph 2, may the Commission adopt a regulatory technical standard by means of a delegated act without a draft from the Authority.

The Commission shall conduct open public consultations on draft regulatory technical standards and analyse the potential related costs and benefits, unless such consultations and analyses are disproportionate in relation to the scope and impact of the draft regulatory technical standards concerned or in relation to the particular urgency of the matter.

The Commission shall immediately forward the draft regulatory technical standard to the European Parliament and the Council.

The Commission shall send its draft regulatory technical standard to the Authority. Within a period of six weeks, the Authority may amend the draft regulatory technical standard and submit it in the form of a formal opinion to the Commission. The Authority shall send a copy of its formal opinion to the European Parliament and to the Council.

If on the expiry of the six-week period referred to in the fourth subparagraph, the Authority has not submitted an amended draft regulatory technical standard, the Commission may adopt the regulatory technical standard.

If the Authority has submitted an amended draft regulatory technical standard within the six-week period, the Commission may amend the draft regulatory technical standard on the basis of the Authority's proposed amendments or adopt the regulatory technical standard with the amendments it considers relevant. The Commission shall not change the content of the draft regulatory technical standard prepared by the Authority without prior coordination with the Authority, as set out in this Article.

4. The regulatory technical standards shall be adopted by means of regulations or decisions. The words 'regulatory technical standard' shall appear in the title of such regulations or decisions. Those standards shall be published in the Official Journal of the European Union and shall enter into force on the date stated therein.

Article 39

Exercise of the delegation

1. The power to adopt regulatory technical standards referred to in Article 38 shall be conferred on the Commission for a period of four years from [OP please insert the date = from the date of entry into force of this Regulation]. The Commission shall draw up a report in respect of the delegated power not later than 6 months before the end of the 4-year period. The delegation of power shall be automatically extended for periods of an identical duration. .
2. As soon as it adopts a regulatory technical standard, the Commission shall notify it simultaneously to the European Parliament and to the Council.
3. The power to adopt regulatory technical standards is conferred on the Commission subject to the conditions laid down in Articles 38, 40 and 41.

Article 40

Objections to regulatory technical standards

1. The European Parliament or the Council may object to a regulatory technical standard within a period of three months from the date of notification of the regulatory technical standard adopted by the Commission. At the initiative of the European Parliament or the Council that period shall be extended by three months.

2. If, on the expiry of the period referred to in paragraph 1, neither the European Parliament nor the Council has objected to the regulatory technical standard, it shall be published in the Official Journal of the European Union and shall enter into force on the date stated therein.

The regulatory technical standard may be published in the *Official Journal of the European Union* and enter into force before the expiry of that period if the European Parliament and the Council have both informed the Commission of their intention not to raise objections.

3. If either the European Parliament or the Council objects to a regulatory technical standard within the period referred to in paragraph 1, it shall not enter into force. In accordance with Article 296 TFEU, the institution which objects shall state the reasons for objecting to the regulatory technical standard.

Article 41

Non-endorsement or amendment of draft regulatory technical standards

1. In the event that the Commission does not endorse a draft regulatory technical standard or amends it as provided for in Article 35, the Commission shall inform the Authority, the European Parliament and the Council, stating its reasons.

2. Where appropriate, the European Parliament or the Council may invite the responsible Commissioner, together with the Chairperson of the Authority, within one month of the notice referred to in paragraph 1, for an ad hoc meeting of the competent committee of the European Parliament or the Council to present and explain their differences.

Article 42

Implementing technical standards

1. Where the European Parliament and the Council confer implementing powers on the Commission to adopt implementing technical standards by means of implementing acts pursuant to Article 291 TFEU, in the areas specifically set out in the legislative acts referred to in Article 1(2) of this Regulation, the Authority may develop draft implementing technical standards. Implementing technical standards shall be technical, shall not imply strategic decisions or policy choices and their content shall be to determine the conditions of application of those acts. The Authority shall submit its draft implementing technical standards to the Commission for adoption. At the same time, the Authority shall forward those technical standards for information to the European Parliament and to the Council.

Before submitting draft implementing technical standards to the Commission, the Authority shall conduct open public consultations and shall analyse the potential related costs and benefits, unless such consultations and analyses are highly disproportionate in relation to the scope and impact of the draft implementing technical standards concerned or in relation to the particular urgency of the matter.

Within three months of receipt of a draft implementing technical standard, the Commission shall decide whether to adopt it. The Commission may extend that period by one month. The Commission shall inform the European Parliament and the Council in due time where the adoption cannot take place within the three-month period. The Commission may adopt the draft implementing technical standard in part only, or with amendments, where the Union's interests so require.

Where the Commission intends not to adopt a draft implementing technical standard or intends to adopt it in part or with amendments, it shall send it back to the Authority explaining why it does not intend to adopt it or explaining the reasons for its amendments. The Commission shall send a copy of its letter to the European Parliament and to the Council. Within a period of six weeks, the Authority may amend the draft implementing technical standard on the basis of the Commission's proposed amendments and resubmit it in the form of a formal opinion to the Commission. The Authority shall send a copy of its formal opinion to the European Parliament and to the Council.

If, on the expiry of the six-week period referred to in the fourth subparagraph, the Authority has not submitted an amended draft implementing technical standard, or has submitted a draft implementing technical standard that is not amended in a way consistent with the Commission's proposed amendments, the Commission may adopt the implementing technical standard with the amendments it considers relevant or reject it.

The Commission shall not change the content of a draft implementing technical standard prepared by the Authority without prior coordination with the Authority, as set out in this Article.

2. Where the Authority has not submitted a draft implementing technical standard within the time limit set out in the legislative acts referred to in Article 1(2), the Commission may request such a draft within a new time limit. The Authority shall inform the European Parliament, the Council and the Commission, in due time, that it will not comply with the new time limit.

3. Only where the Authority does not submit a draft implementing technical standard to the Commission within the time limits in accordance with paragraph 2, may the Commission adopt an implementing technical standard by means of an implementing act without a draft from the Authority.

The Commission shall conduct open public consultations on draft implementing technical standards and analyse the potential related costs and benefits, unless such consultations and analyses are disproportionate in relation to the scope and impact of the draft implementing technical standards concerned or in relation to the particular urgency of the matter.

The Commission shall immediately forward the draft implementing technical standard to the European Parliament and the Council.

The Commission shall send the draft implementing technical standard to the Authority. Within a period of six weeks, the Authority may amend the draft implementing technical standard and submit it in the form of a formal opinion to the Commission. The Authority shall send a copy of its formal opinion to the European Parliament and to the Council.

If, on the expiry of the six-week period referred to in the fourth subparagraph, the Authority has not submitted an amended draft implementing technical standard, the Commission may adopt the implementing technical standard.

If the Authority has submitted an amended draft implementing technical standard within that six-week period, the Commission may amend the draft implementing technical standard on the basis of the Authority's proposed amendments or adopt the implementing technical standard with the amendments it considers relevant.

The Commission shall not change the content of the draft implementing technical standards prepared by the Authority without prior coordination with the Authority, as set out in this Article.

4. The implementing technical standards shall be adopted by means of regulations or decisions. The words 'implementing technical standard' shall appear in the title of such regulations or decisions. Those standards shall be published in the Official Journal of the European Union and shall enter into force on the date stated therein.

Article 43

Guidelines and recommendations

1. The Authority shall, with a view to establishing consistent, efficient and effective supervisory and FIU-related practices, and to ensuring the common, uniform and consistent application of Union law, issue guidelines addressed to all supervisors, FIUs, or all obliged entities and issue recommendations to one or more supervisory authorities or to one or more obliged entities.

2. The Authority shall, where appropriate, conduct open public consultations regarding the guidelines and recommendations which it issues and analyse the related potential costs and benefits of issuing such guidelines and recommendations. Those consultations and analyses shall be proportionate in relation to the scope, nature and impact of the guidelines or recommendations. Where the Authority does not conduct open public consultations, the Authority shall provide its reasons.

Guidelines and recommendations shall not merely refer to, or reproduce, elements of legislative acts. Before issuing a new guideline or recommendation, the Authority shall first review existing guidelines and recommendations, in order to avoid any duplication.

3. Supervisors, obliged entities and where applicable, FIUs shall make every effort to comply with those guidelines and recommendations.

Within two months of the issuance of a guideline or recommendation, each supervisor or, where applicable, FIU shall confirm whether it complies or intends to comply with that guideline or recommendation. In the event that a supervisor or, where applicable, a FIU does not comply or does not intend to comply, it shall inform the Authority, stating its reasons.

The Authority shall publish the fact that a supervisor or, where applicable, FIU does not comply or does not intend to comply with that guideline or recommendation. The Authority may also decide, on a case-by-case basis, to publish the reasons provided by the supervisor or, where applicable, a FIU for not complying with that guideline or recommendation. The supervisor or, where applicable, a FIU shall receive advanced notice of such publication.

If required by that guideline or recommendation, obliged entities shall report, in a clear and detailed way, whether they comply with that guideline or recommendation.

4. In the report referred to in Article 72(2), the Authority shall inform the European Parliament, the Council and the Commission of the guidelines and recommendations that have been issued.

Article 44

Opinions

1. The Authority may, upon a request from the European Parliament, from the Council or from the Commission, or on its own initiative, provide opinions to the European Parliament, to the Council and to the Commission on all issues related to its area of competence.
2. The request referred to in paragraph 1 may include a public consultation or a technical analysis.
3. The Authority may, upon a request from the European Parliament, from the Council or from the Commission provide technical advice to the European Parliament, the Council and the Commission in the areas set out in the legislative acts referred to in Article 1(2).

CHAPTER III

ORGANISATION OF THE AUTHORITY

Article 45

Administrative and management structure

The Authority's structure shall comprise:

- (1) a General Board, which shall exercise the tasks set out in Article 49;
- (2) an Executive Board, which shall exercise the tasks set out in Article 53;
- (3) a Chair of the Authority, who shall exercise the tasks set out in Article 57;
- (4) an Executive Director, who shall exercise the tasks set out in Article 59;
- (5) an Administrative Board of Review which shall exercise the functions listed in Article 62.

SECTION 1

GENERAL BOARD

Article 46

Composition of the General Board

1. The General Board shall have, alternatively, the supervisory composition as laid down in paragraph 2 or the FIU composition as laid down in paragraph 3.

2. The General Board in supervisory composition shall be composed of:
 - (a) the Chair of the Authority with a right to vote;

 - (b) the heads of supervisory authorities of obliged entities in each Member State with a right to vote;

 - (c) one representative of the Commission, without the right to vote.

The heads of the supervisory authorities referred to in the first subparagraph, point (b) in each Member State shall share a single vote and shall agree on a single common representative for each meeting and voting procedure. That common representative shall be the ad-hoc voting member for the purposes of that meeting or voting procedure. The public authorities in a Member State may also agree on a single permanent common representative who shall be a permanent voting member. Where items to be discussed by the General Board in supervisory composition concern the competence of several public authorities, the ad-hoc or permanent voting member may be accompanied by a representative from up to two other public authorities, who shall be non-voting.

Each public authority that has a voting member under ad-hoc or permanent agreement shall be responsible for nominating a high-level alternate from its authority, who may replace the voting member of the General Board referred to in the second subparagraph where that person is prevented from attending.

3. The General Board in FIU composition shall be composed of:

- (a) the Chair of the Authority with a right to vote;

- (b) the heads of FIUs with the right to vote;

- (c) one representative of the Commission, without the right to vote.

Each FIU shall nominate high-level alternate from its authority, who may replace head of FIU referred to in the first subparagraph where that person is prevented from attending.

4. The General Board may decide to admit observers without the right to vote. In particular, the General Board in supervisory composition shall admit a representative nominated by the Supervisory Board of the European Central Bank and a representative of each of the European Supervisory Authorities, where matters within the scope of their respective mandates are discussed.

5. The members of the Executive Board may participate in the meetings of the General Board in both compositions, without the right to vote, where the items covered by their areas of responsibility as determined by the Chair of the Authority and referred to in Article 55(2), are discussed.

Article 47

Internal committees of the General Board

The General Board, on its own initiative or at the request of the Chair of the Authority, may establish internal committees for specific tasks attributed to it. The General Board may provide for the delegation of certain clearly defined tasks and decisions to internal committees, to the Executive Board or to the Chair. The General Board may revoke such delegation at any time.

All conclusions reached by internal committees shall be reported for decision to the General Board.

The General Board in FIU composition shall establish a standing committee from among its members or representatives with adequate expertise from their respective national FIU, to support it in performing its tasks pursuant to article 49 (3), including by submitting proposals and preparing draft decisions. The committee shall have no decision-making powers. The standing committee shall execute its tasks in the interest of the Union as a whole and shall work in full transparency with the General Board in FIU composition. The General Board in FIU composition shall adopt the Rules of Procedure of the standing committee. The composition of the committee shall ensure a fair balance and rotation between national FIUs. It shall consist of 9 members, appointed by the General Board in FIU composition.

Article 48

Independence of the General Board

1. When carrying out the tasks conferred upon them by this Regulation, the members of the General Board in both compositions referred to in Article 46(2) points (a), (b) and (c) and 46 (3) points (a), (b) and (c) shall act independently and in the general interest of the Union.

The Chair of the Authority shall act independently and objectively in the sole interest of the Union as a whole and shall neither seek nor take instructions from Union institutions, bodies, offices nor agencies from any government or any other public or private body.

2. Member States, Union institutions, agencies, offices or bodies, and any other public or private body, shall not seek to influence the members of the General Board in the performance of its tasks.

3. The General Board shall lay down, in its Rules of Procedure, the practical arrangements for the prevention and the management of conflict of interest.

Article 49

Tasks of the General Board

1. The General Board in supervisory composition shall take the decisions relating to tasks referred to in Articles 7 to 10 as well as any decisions explicitly provided by this Regulation for the General Board in supervisory composition.

2. The General Board in supervisory composition may provide its opinion on any draft decisions prepared by the Executive Board towards selected obliged entities in accordance with Section 3 of Chapter II and article 53 (2).

The General Board in supervisory composition and the Executive board shall jointly agree on and adopt the procedures and timelines to be followed for the purpose of providing the opinion referred to in the first sub paragraph.

3. The General Board in FIU composition shall perform the tasks and adopt the decisions pursuant to article 5 (5) and section 6 of Chapter II.

4. The General Board shall adopt, opinions, recommendations, guidelines and decisions of the Authority referred to in Section 7 of Chapter II, in an appropriate composition, depending on the subject-matter of the instrument. Where a given instrument concerns both FIU and supervision-related matters, adoption shall be required by both compositions of the General Board independently. The opinions, recommendations, and guidelines shall be adopted based on a proposal of the relevant internal committee. The General Board shall develop the draft regulatory technical standards referred to in article 38 as well as the implementing technical standards referred to in article 42.

5. The General Board in either composition shall be consulted on the draft decisions to be taken by the Executive Board pursuant to Article 53(4), points (a), (c), (e) and (m). Where the subsequent decision taken by the Executive Board deviates from the opinion of the General Board, the Executive Board shall provide the reasons thereof in writing.

6. The General Board shall adopt and make public its Rules of Procedure. The Rules of Procedure shall include the criteria for admitting the observers referred to in article 46 (4), taking into account relevance and reciprocity, as well as the conditions for their participation in the meetings of the General Board.

7. Without prejudice to Articles 52 (3) and (4) and Article 56 (1) and (2), the appointing authority powers over the Chair and the five permanent members of the Executive Board throughout their mandate shall be exercised by the General Board.

Article 50

Voting rules of the General Board

1. Decisions of the General Board shall be taken by a simple majority of its members. Each voting member as determined by Article 46 (2) and (3) shall have one vote. In case of a tied vote, the Chair of the Authority shall have a casting vote.

2. With regard to the acts referred to in Articles 38, 42, 43 and 44 of this Regulation, and by way of derogation from paragraph 1, the General Board shall take decisions on the basis of a qualified majority of its members, as defined in Article 16(4) TEU.

The Chair of the Authority shall not vote on the decisions referred to in the first subparagraph, the opinion referred to in article 49 (2) and the decisions related to the evaluation of the performance of the Executive Board referred to in Article 52 (4).

3. The non-voting members and the observers shall not attend any discussions within the General Board in supervisory composition relating to individual obliged entities, unless otherwise provided for in the legislative acts referred to in Article 1(2), or decided upon by the voting members.

4. Paragraph 3 shall not apply to the Executive Board members and the European Central Bank representative nominated by its Supervisory Board.

5. The Chair of the Authority shall have the prerogative to call a vote at any time. Without prejudice to that power and to the effectiveness of the Authority's decision-making procedures, the General Board shall strive for consensus when taking its decisions.

Article 51

Meetings of the General Board

1. The Chair of the Authority shall convene the meetings of the General Board.
2. The General Board shall hold at least two ordinary meetings a year. In addition, it shall meet on the initiative of its Chair, or at the request of at least one-third of its members.
3. The General Board may invite any person whose opinion may be of interest to attend its meetings as an observer.
4. The members of the General Board and their alternates may, subject to its Rules of Procedure, be assisted at the meetings by advisers or experts.

5. The Authority shall provide the secretariat of the General Board.

6. The Chair of the Authority and the permanent five members of the Executive Board shall not attend those meetings of the General Board where matters concerning the performance of their mandate are discussed or decided upon.

SECTION 2

EXECUTIVE BOARD

Article 52

Composition and appointment of the Executive Board

1. The Executive Board shall be composed of:
 - (a) the Chair of the Authority;

 - (b) five full-time members;

(c) a representative of the Commission where the Executive Board carries out the tasks referred to in Article 53(4) point (a) to (l). The representative of the Commission shall be entitled to participate in the debates and shall have access to the documents pertaining to these tasks only.

2. The Executive Director shall participate in meetings of the Executive Board without the right to vote.

2a. Where the decisions referred to in Article 53(2) towards a selected obliged entity are deliberated upon, the member of the General Board in supervisory composition from the Member State where the concerned selected obliged entity is established may participate in the relevant meetings of the Executive Board without the right to vote.

3. The five members of the Executive Board referred to in paragraph 1, point (b), shall be selected on the basis of merit, skills, knowledge, recognised standing and experience in the area of anti-money laundering and countering the financing of terrorism, and other relevant qualification following an open selection procedure which shall be published in the Official Journal of the European Union. They shall be appointed by the General Board based on the shortlist drawn by the Commission. The selection shall respect, to the extent possible, gender and geographical balance.

4. The term of office of the five members of the Executive Board shall be four years. In the course of the 12 months preceding the end of the four-year term of office of the Chair of the Authority and five members of the Executive Board, the General Board in both compositions or a smaller committee selected among General Board members including a Commission representative shall carry out an assessment of performance of the Executive Board. The assessment shall take into account an evaluation of the Executive Board members' performance and the Authority's future tasks and challenges. Based on the assessment, the General Board in both compositions may extend their term of office once.

5. The Executive Board members referred to in paragraph 1, point (a) and (b) shall act independently and objectively in the interest of the Union as a whole and shall neither seek nor take instructions from the Union institutions, Union decentralised agencies and other Union bodies from any government or from any other public or private body. The institutions, bodies, offices and agencies of the Union and the governments of the Member States and any other bodies shall respect that independence.

6. If one or more of the members of the Executive Board, except for the Chair of the Authority, no longer fulfil the conditions required for the performance of his or her duties or has been guilty of serious misconduct, the General Board may, following a proposal by the Commission, remove any of the members of the Executive Board from office.

7. During a period of one year after ceasing to hold office, the former members of the Executive Board, including the Chair of the Authority, are prohibited from engaging in a gainful occupational activity with

(a) a selected obliged entity;

(b) any other entity where a conflict of interest exists or could be perceived to exist.

In its rules for the prevention and management of conflicts of interest in respect of its members referred to in Article 53 (4) point (e), the Executive Board shall specify the circumstances under which such a conflict of interest exists or could be perceived to exist.

Article 53

Tasks of the Executive Board

1. The Executive Board shall be responsible for the overall planning and the execution of the tasks conferred on the Authority pursuant to Article 5. The Executive Board shall adopt all the decisions of the Authority with the exception of the decisions that shall be taken by the General Board in accordance with Article 49.

2. The Executive Board shall adopt all the decisions addressed to selected obliged entities taking into account the proposal of the selected obliged entity's Joint Supervisory Team referred to in Article 15, the proposal of the independent investigatory team referred to in article 25, and the opinion provided by the General Board on that proposed decision pursuant to Article 49(2). Where the Executive Board deviates from such an opinion, it shall provide the detailed reasons thereof in writing.

3. The Executive Board shall adopt all the decisions addressed to individual public authorities pursuant to Articles 28, 31, and 32.

4. In addition, the Executive Board shall have the following tasks:

(a) adopt, by 30 November of each year, on the basis of a proposal by the Executive Director, the draft Single Programming Document, and shall transmit it for information to the European Parliament, the Council and the Commission by 31 January the following year, as well as any other updated version of the document ;

- (b) adopt the draft annual budget of the Authority and exercise other functions in respect of the Authority's budget;
- (c) assess and adopt a consolidated annual activity report on the Authority's activities, including an overview of the fulfilment of its tasks and send it, by 1 July each year, to the European Parliament, the Council, the Commission and the Court of Auditors and make the consolidated annual activity report public;
- (d) adopt an anti-fraud strategy, proportionate to fraud risks taking into account the costs and benefits of the measures to be implemented;
- (e) adopt rules for the prevention and management of conflicts of interest in respect of its members, as well as the members of the Administrative Board of Review;
- (f) adopt its rules of procedure;
- (g) exercise, with respect to the staff of the Authority, the powers conferred by the Staff Regulations on the Appointing Authority and by the Conditions of Employment of Other Servants on the Authority Empowered to Conclude a Contract of Employment ("the appointing authority powers");
- (h) adopt appropriate implementing rules for giving effect to the Staff Regulations and the Conditions of Employment of Other Servants in accordance with Article 110(2) of the Staff Regulations;

(i) appoint the Executive Director and remove him/her from office, in accordance with Article 58;

(j) appoint an Accounting Officer, who may be the Commission's Accounting Officer, subject to the Staff Regulations and the Conditions of Employment of other servants, who shall be totally independent in the performance of his/her duties;

(k) ensure adequate follow-up to findings and recommendations stemming from the internal or external audit reports and evaluations, as well as from investigations of OLAF;

(l) adopt the financial rules applicable to the Authority;

(m) take all decisions on the establishment of the Authority's internal structures and, where necessary, their modification.

5. The Executive Board shall select a Vice-Chair of the Authority among its voting members. The Vice-Chair shall automatically replace the Chair, if the latter is prevented from attending to his/her duties.

6. With respect to the powers mentioned in paragraph 4 point (h), the Executive Board shall adopt, in accordance with Article 110(2) of the Staff Regulations, a decision based on Article 2(1) of the Staff Regulations and Article 6 of the Conditions of Employment, delegating relevant appointing authority powers to the Executive Director. The Executive Director shall be authorised to sub-delegate those powers.

7. In exceptional circumstances, the Executive Board may by way of a decision temporarily suspend the delegation of the appointing authority powers to the Executive Director and any sub-delegation by the latter and exercise them itself or delegate them to one of its members or to a staff member other than the Executive Director.

Article 54

Annual and multiannual programming

1. By 30 November each year the Executive Board shall adopt a Single Programming Document containing multiannual and annual programming, based on a draft put forward by the Executive Director, taking into account the opinion of the Commission and in relation to multiannual programming after consulting the European Parliament. It shall forward it to the European Parliament, the Council and the Commission.

The programming document shall become final after final adoption of the general budget and if necessary shall be adjusted accordingly.

2. The annual work programme shall comprise detailed objectives and expected results including performance indicators. It shall also contain a description of the actions to be financed and an indication of the financial and human resources allocated to each action, in accordance with the principles of activity-based budgeting and management. The annual work programme shall be coherent with the multiannual work programme referred to in paragraph 4. It shall clearly indicate tasks that have been added, changed or deleted in comparison with the previous financial year.

3. The Executive Board shall amend the adopted annual work programme when a new task is given to the Authority.

Any substantial amendment to the annual work programme shall be adopted by the same procedure as the initial annual work programme. The Executive Board may delegate the power to make non-substantial amendments to the annual work programme to the Executive Director.

4. The multiannual work programme shall set out overall strategic programming including objectives, expected results and performance indicators. It shall also set out resource programming including multiannual budget and staff.

The resource programming shall be updated annually. The strategic programming shall be updated where appropriate.

Article 55

Voting rules of the Executive Board

1. The Executive Board shall take decisions by simple majority of its members. Each member of the Executive Board shall have one vote. The Chair of the Authority shall have a casting vote in case of a tie.
2. A representative of the Commission shall have a right to vote whenever matters pertaining to Article 53(4) points (a) to (l) are discussed and decided upon. For the purposes of taking the decisions referred to in Article 53(4), points (f) and (g), the representative of the Commission shall have one vote. The decisions referred to in Article 53(4), points (b) to (e) and (h) to (l) may only be taken if the representative of the Commission casts a positive vote. For the purposes of taking the decisions referred to in Article 53(4), point (a), the consent of the representative of the Commission shall only be required on the elements of the decision not related to the annual and multiannual working programme of the Authority.
3. The Executive Board's rules of procedure shall establish more detailed voting arrangements, in particular the circumstances in which a member may act on behalf of another member.

SECTION 3

THE CHAIR OF THE AUTHORITY

Article 56

Appointment of the Chair of the Authority

1. The Chair of the Authority shall be selected on the basis of merit, skills, knowledge, recognised standing and experience in the area of anti-money laundering and countering the financing of terrorism and other relevant qualification, following an open selection procedure which shall be published in the Official Journal of the European Union. The Commission shall draw up a shortlist of two qualified candidates for the position of the Chair of the Authority. The General Board shall organise a hearing of those two candidates and provide an opinion to the Parliament and the Council. The Council, after approval by the European Parliament, shall adopt an implementing decision to appoint the Chair of the Authority.

The term of office of the chair shall be four years. This may be extended once.

2. If the Chair of the Authority no longer fulfils the conditions required for the performance of his or her duties or has been found guilty of serious misconduct, the Council may, following a proposal by the General Board in either composition, adopt an implementing decision to remove the Chair of the Authority from office. The Council shall act by qualified majority.

3. Should the Chair resign or be unable to attend to his or her duties for any other reason, the functions of the Chair shall be performed by the Vice-Chair.

Article 57

Responsibilities of the Chair of the Authority

1. The Chair of the Authority shall represent the Authority and shall be responsible for preparing the work of the General Board and the Executive Board, including setting the agenda, convening and chairing all the meetings and tabling items for decision.

2. The Chair shall assign to the five members of the Executive Board specific areas of responsibility within the scope of tasks of the Authority for the duration of their mandate.

SECTION 4

THE EXECUTIVE DIRECTOR

Article 58

Appointment of the Executive Director

1. The Executive Director shall be engaged as a temporary agent of the Authority under Article 2(a) of the Conditions of Employment of Other Servants.

2. The Executive Director shall perform his or her duties in the interests of the Union, and independently of any specific interests.

3. The Executive Director shall manage the Authority. The Executive Director shall be accountable to the Executive Board. Without prejudice to the powers of the Commission and of the Executive Board, the Executive Director shall be independent in the performance of his or her duties and shall neither seek nor take instructions from any Union institutions or bodies, from any government or from any other body.

4. The Executive Director shall be selected on the grounds of merit and documented high-level administrative, budgetary and management skills, following an open selection procedure which shall be published in the Official Journal of the European Union, and, as appropriate, other press or internet sites. The Commission shall draw up a shortlist of two qualified candidates for the position of the Executive Director. The General Board shall organize a hearing on the two candidates and provide an opinion for consideration by the Executive Board. The Executive Board shall appoint the Executive Director.

5. The term of office of the Executive Director shall be five years. In the course of the nine months preceding the end of the Executive Director's term of office, the Executive Board shall undertake an assessment that takes into account an evaluation of the Executive Director's performance and the Agency's future tasks and challenges. The Executive Board, taking into account the evaluation referred to in the first subparagraph, may extend the term of office of the Executive Director once.

The Executive Director may be removed from office by the Executive Board on proposal by the Commission. The General Board may provide an opinion to the Executive Board regarding the proposal of the Commission.

6. An Executive Director whose term of office has been extended may not participate in another selection procedure for the same post at the end of the extended term of office.

Article 59

Tasks of the Executive Director

1. The Executive Director shall be in charge of the day-to-day management of the Authority and shall aim to ensure gender and, to the extent possible, geographical balance within the Authority. In particular, the Executive Director shall be responsible for:

- (a) implementing decisions adopted by the Executive Board;
- (b) preparing the draft Single Programming Document and submitting it to the Executive Board after consulting the Commission;
- (c) implementing the Single Programming Document and reporting to the Executive Board on its implementation;
- (d) preparing the draft consolidated annual report on the Authority's activities and presenting it to the Executive Board for assessment and adoption;
- (e) preparing an action plan following up conclusions of internal or external audit reports and evaluations, as well as investigations by the European Anti-fraud Office (OLAF) and reporting on progress regularly to the Commission, the General Board and the Executive Board;

- (f) protecting the financial interests of the Union by applying preventive measures against fraud, corruption and any other illegal activities, without prejudicing the investigative competence of OLAF by effective checks and, if irregularities are detected, by recovering amounts wrongly paid and, where appropriate, by imposing effective, proportionate and dissuasive administrative, including financial penalties;
- (g) preparing an anti-fraud strategy for the Authority and presenting it to the Executive Board for approval;
- (h) preparing draft financial rules applicable to the Authority;
- (i) preparing the Authority's draft statement of estimates of revenue and expenditure and implementing its budget;
- (j) preparing and implementing an IT security strategy, ensuring appropriate risk management for all IT infrastructure, systems and services, which are developed or procured by the Authority as well as sufficient IT security funding.
- (k) implementing the annual work programme of the Authority under the control of the Executive Board;

(l) drawing up a draft statement of estimates of the Authority's revenue and expenditure as part of Authority's Single Programming Document pursuant to Article 66 and shall implement the budget of the Authority pursuant to Article 67;

(m) preparing a draft report describing all activities of the Authority with a section on financial and administrative matters.

2. The Executive Director shall take other necessary measures, notably the adoption of internal administrative instructions and the publication of notices, to ensure the functioning of the Authority, in accordance with this Regulation.

3. The Executive Director shall decide whether it is necessary to locate one or more staff in one or more Member States for the purpose of carrying out the Authority's tasks in an efficient and effective manner. Before deciding to establish a local office, the Executive Director shall obtain the prior consent of the Commission, the Executive Board and the Member State(s) concerned. The decision shall specify the scope of the activities to be carried out at the local office in a manner that avoids unnecessary costs and duplication of administrative functions of the Authority. A headquarters agreement with the Member State(s) concerned shall be concluded.

SECTION 5

ADMINISTRATIVE BOARD OF REVIEW

Article 60

Creation and Composition of the Administrative Board of Review

1. The Authority shall establish an Administrative Board of Review for the purposes of carrying out an internal administrative review of the decisions taken by the Authority in the exercise of the powers listed in Articles 20, 21, 22 and 65. The scope of the internal administrative review shall pertain to the procedural and substantive conformity with this Regulation of such decisions.

2. The Administrative Board of Review shall be composed of five individuals of high repute, having a proven record of relevant knowledge and professional experience, including supervisory experience in the area of anti-money laundering and countering the financing of terrorism, excluding current staff of the Authority, as well as current staff of AML/CFT supervisory authorities and FIUs or other national or Union institutions, bodies, offices and agencies who are involved in the carrying out of the tasks conferred on the Authority by this Regulation. The Administrative Board of Review shall have sufficient resources and expertise to assess the exercise of the powers of the Authority under this Regulation.

3. The Administrative Board of Review shall decide on the basis of a majority of at least three of its five members.

Article 61

Members of the Administrative Board of Review

1. The members of the Administrative Board of Review and two alternates shall be appointed by the General Board in supervisory composition for a term of five years, which may be extended once, following a public call for expressions of interest published in the Official Journal of the European Union. They shall not be bound by any instructions.
2. The members of the Administrative Board of Review shall act independently and in the public interest and shall not perform any other duties within the Authority. For that purpose, they shall make a public declaration of commitments and a public declaration of interests indicating any direct or indirect interest which might be considered prejudicial to their independence or the absence of any such interest.
3. The members of the Administrative Board of Review shall not be removed from office or from the list of qualified candidates during their term of office, unless there are serious grounds for such removal and the General Board in supervisory composition takes a decision to that effect, acting on a proposal from the Commission.

Article 62

Decisions subject to review

1. A request for review may be brought before the Administrative Board of Review against decisions taken by the Authority pursuant to Articles 6(1), 20, 21, 22 and 65 by any natural or legal person to whom the decision is addressed, or to whom it is of a direct and individual concern.
2. Any request for review shall be made in writing, including a statement of grounds, and shall be lodged at the Authority within one month of the date of notification of the decision to the person requesting the review, or, in the absence thereof, of the day on which it came to the knowledge of the latter, as the case may be.
3. After ruling on the admissibility of the review, the Administrative Board of Review shall express an opinion within a period appropriate to the urgency of the matter and no later than two months from the receipt of the request and remit the case for preparation of a new draft decision to the Executive Board. The Executive Board shall take into account the opinion of the Administrative Board of Review and shall promptly adopt a new decision. The new decision shall abrogate the initial decision, replace it with a decision of identical content, or replace it with an amended decision.

4. A request for review pursuant to paragraph 2 shall not have suspensive effect. However, the Executive Board, on a proposal by the Administrative Board of Review, may, if it considers that circumstances so require, suspend the application of the contested decision.
5. The opinion expressed by the Administrative Board of Review, and the new decision adopted by the Executive Board pursuant to this Article, shall be reasoned and notified to the parties.
6. The Administrative board of review shall adopt its operating Rules of Procedure.

Article 63

Exclusion and objection

1. The members of the Administrative Board of Review shall not take part in any review proceedings if they have any personal interest in the proceedings, if they have previously been involved as representatives of one of the parties to the proceedings, or if they participated in the adoption of the decision under review.
2. If, for one of the reasons listed in paragraph 1 or for any other reason, a member of the Administrative Board of Review considers that he/she should not take part in any review proceeding, he/she shall inform the Administrative Board of Review accordingly.

3. Any party to the review proceedings may object to any member of the Administrative Board of Review on any of the grounds listed in paragraph 1, or if the member is suspected of partiality. Any such objection shall not be admissible if, while being aware of a reason for objecting, the party to the review proceedings has taken a procedural step. No objection may be based on the nationality of members.

4. The Administrative Board of Review shall decide as to the action to be taken in the cases referred to in paragraphs 2 and 3 without the participation of the member concerned. For the purposes of taking that decision, the member concerned shall be replaced on the Administrative Board of Review by his/her alternate.

CHAPTER IV

FINANCIAL PROVISIONS

Article 64

Budget

1. Estimates of all revenue and expenditure for the Authority shall be prepared each financial year, corresponding to the calendar year, and shall be shown in the Authority's budget.
2. The Authority's budget shall be balanced in terms of revenue and of expenditure.

3. Without prejudice to other resources, the Authority's revenue shall consist of a combination of the following:

- (a) a contribution from the Union entered in the general budget of the European Union;
- (b) the fees paid by the selected and non-selected obliged entities in accordance with Article 65, for tasks mentioned in Article 5(2), points (a), (b) and (c) and 5 (3) points (a) to (d), (f) and (g).
- (c) any voluntary financial contribution from the Member States.

4. The expenditure of the Authority shall include staff remuneration, administrative and infrastructure expenses and operating costs.

Article 65

Fees levied on selected and non-selected obliged entities

1. The Authority shall levy an annual supervisory fee on all selected obliged entities referred to in Article 13 and on the non-selected obliged entities that meet the criteria of Article 12(1). The fees shall cover expenditure incurred by the Authority in relation to the tasks related to supervision and referred to in Sections 3 and 4 of Chapter II. Those fees shall not exceed the expenditure relating to these tasks. Where these criteria are not fully respected in any given year, the necessary adjustments shall be made when calculating the fees for the two following years.
2. The amount of the fee levied on each obliged entity referred to in paragraph 1 shall be calculated in accordance with the arrangements established in the delegated act referred to in paragraph 6.
3. The fees shall be calculated at the highest level of consolidation in the Union.
4. The basis for calculating the annual supervisory fee for a given calendar year shall be the expenditure relating to the direct and indirect supervision of the selected and non-selected obliged entities subject to fees in that year. The Authority may require advance payments in respect of the annual supervisory fee, which shall be based on a reasonable estimate. The Authority shall communicate with the relevant financial supervisor before deciding on the final fee level so as to ensure that supervision remains cost-effective and reasonable for all financial sector obliged entities. The Authority shall communicate to respective financial sector obliged entities the basis for the calculation of the annual supervisory fee. Member States shall ensure that the obligation to pay the fees specified in this Article is enforceable under national law, and that due fees are fully paid.

5. This Article is without prejudice to the right of financial supervisors to levy fees in accordance with national law, to the extent supervisory tasks have not been conferred on the Authority, or in respect of costs of cooperating with and assisting the Authority and acting on its instructions, in accordance with relevant Union law.

6. The Commission is empowered to adopt a delegated act in accordance with Article 86 to supplement this Regulation by specifying the methodology for calculating the amount of the fee levied on each selected and non-selected obliged entity subject to fees in accordance with paragraph 1, and the procedure for collecting these fees. When developing the methodology for determining the individual amount of fees the Commission shall take into account the following:

(a) the total annual turnover or the corresponding type of income of the obliged entities at the highest level of consolidation in the Union in accordance with the relevant accounting standards;

(a2) whether the obliged entity has qualified for direct supervision or not;

(b) the AML/CFT risk profile classification of the obliged entities in accordance with the methodology referred to in Article 12(5);

(c) the importance of the obliged entity to the stability of the financial system or economy of one or more Member States or of the Union;

(d) the amount of fee to be collected from any non-selected obliged entity in proportion to its income or turnover referred to in point (a), which shall not exceed 1/5 of the amount of fee to be collected from any selected obliged entity relative to same level of income or turnover.

The Commission shall adopt the delegated acts referred to in the first subparagraph by 1 January 2025.

Article 66

Establishment of the budget

1. Each year, the Executive Director shall draw up a draft statement of estimates of the Authority's revenue and expenditure for the following financial year, including the establishment plan, and send it to the Executive Board.
2. The Executive Board shall, on the basis of that draft, adopt a provisional draft estimate of the Authority's revenue and expenditure for the following financial year.
3. The final draft estimate of the Authority's revenue and expenditure shall be sent to the Commission by 31 January each year.
4. The Commission shall send the statement of estimates to the budgetary authority together with the draft general budget of the European Union.

5. On the basis of the statement of estimates, the Commission shall enter in the draft general budget of the Union the estimates it considers necessary for the establishment plan and the amount of the subsidy to be charged to the general budget, which it shall place before the budgetary authority in accordance with Articles 313 and 314 TFEU.
6. The budgetary authority shall authorise the appropriations for the contribution to the Authority.
7. The budgetary authority shall adopt the Authority's establishment plan.
8. The Authority's budget shall be adopted by the Executive Board. It shall become final following final adoption of the general budget of the Union. Where necessary, it shall be adjusted accordingly.

Article 67

Implementation of the budget

1. The Executive Director shall implement the Authority's budget respecting the principles of economy, efficiency, effectiveness and sound financial management.
2. Each year, the Executive Director shall send to the budgetary authority all information relevant to the findings of evaluation procedures.

Article 68

Presentation of accounts and discharge

1. By 1 March of the following financial year (year N+1) the Authority's accounting officer shall send the provisional accounts for the financial year (year N) to the Commission's Accounting Officer and to the Court of Auditors.

2. By 31 March of the following financial year, the Authority shall send the report on the budgetary and financial management to the European Parliament, the Council and the Court of Auditors.

By 31 March of the following financial year, the Commission's accounting officer shall send the Authority's provisional accounts, consolidated with the Commission's accounts, to the Court of Auditors.

3. On receipt of the Court of Auditors' observations on the Authority's provisional accounts pursuant to Article 246 Regulation (EU, Euratom) 2018/1046 of the European Parliament and of the Council²³, the Executive Board shall deliver an opinion on the Authority's final accounts.

²³ Regulation (EU, Euratom) 2018/1046 of the European Parliament and of the Council of 18 July 2018 on the financial rules applicable to the general budget of the Union, amending Regulations (EU) No 1296/2013, (EU) No 1301/2013, (EU) No 1303/2013, (EU) No 1304/2013, (EU) No 1309/2013, (EU) No 1316/2013, (EU) No 223/2014, (EU) No 283/2014, and Decision No 541/2014/EU and repealing Regulation (EU, Euratom) No 966/2012 (OJ L 193, 30.7.2018, p. 1).

4. The accounting officer shall, by 1 July of year N+1, send the final accounts to the European Parliament, the Council, the Commission and the Court of Auditors, together with the Executive Board's opinion.
5. A link to the pages of the website containing the final accounts of the Authority shall be published in the Official Journal of the European Union by 15 November of year N + 1.
6. The Executive Director shall send the Court of Auditors a reply to its observations by 30 September of year N+1. The Executive Director shall also send this reply to the Executive Board.
7. The Executive Director shall submit to the European Parliament, at the latter's request, any information required for the smooth application of the discharge procedure for the financial year N, in accordance with Article 261(3) of Regulation (EU, Euratom) 2018/1046.
8. On a recommendation from the Council acting by a qualified majority, the European Parliament shall, before 15 May of year N + 2, give a discharge to the Executive Director in respect of the implementation of the budget for year N.

Article 69

Financial rules

The financial rules applicable to the Authority shall be adopted by the Executive Board after consulting the Commission. They shall not depart from Commission Delegated Regulation (EU) 2019/715 unless such a departure is specifically required for the Authority's operation and the Commission has given its prior consent.

Article 70

Anti-fraud measures

1. For the purposes of combating fraud, corruption and any other illegal activity, Regulation (EU, Euratom) No 883/2013 of the European Parliament and of the Council as well as Article 86 of Regulation (EU) 2019/715 shall apply to the Authority without any restriction.
2. The Authority shall accede to the Interinstitutional Agreement concerning internal investigations by OLAF and shall immediately adopt appropriate provisions for all staff of the Authority.
3. The funding decisions, the agreements and the implementing instruments resulting from them shall explicitly stipulate that the Court of Auditors and OLAF may, where necessary, carry out on-the-spot checks on the beneficiaries of monies disbursed by the Authority.

Article 71

IT Security

1. The Authority shall establish an internal IT governance at the level of the Executive Director which establishes and manages the IT budget and ensures regular reporting to the Executive Board on the compliance with applicable IT security rules and standards.
2. The agency shall ensure that a sufficient share of its IT expenditure is transparently allocated to direct IT security. The contribution to the Computer Emergency Response Team of the European Institutions, Bodies and Agencies (CERT-EU) may be counted in this share.
3. An adequate IT security monitoring, detection and response service shall be established, using the services of CERT-EU. Major Incidents must be reported to CERT-EU as well as to the Commission within 24 hours of detection.

Article 72

Accountability and reporting

1. The Authority shall be accountable to the European Parliament and to the Council for the implementation of this Regulation.
2. The Authority shall submit on an annual basis to the European Parliament, to the Council, and to the Commission a report on the execution of the tasks conferred on it by this Regulation, including information on the planned evolution of the structure and amount of the supervisory fees referred to in Article 66. The Chair of the Authority shall present that report in public to the European Parliament.
3. At the request of the European Parliament, the Chair of the Authority shall participate in a hearing on the execution of its tasks by the competent committees of the European Parliament.
4. The Authority shall reply orally or in writing to questions put to it by the European Parliament.

CHAPTER V

GENERAL AND FINAL PROVISIONS

SECTION 1

STAFF

Article 73

General provision

1. The Staff Regulations and the Conditions of Employment of Other Servants and the rules adopted by agreement between the institutions of the Union for giving effect to those Staff Regulations and the Conditions of Employment of Other Servants shall apply to the staff of the Authority for all matters not covered by this Regulation.

2. By way of derogation from paragraph 1, the Chair of the Authority, and the five members of the Executive Board referred to in Article 53 shall, respectively, be on a par with a Member and the Registrar of the General Court regarding emoluments and pensionable age, as defined in Council Regulation (EU) 2016/300²⁴. For aspects not covered by this Regulation or by Regulation (EU) 2016/300, the Staff Regulations and the Conditions of Employment shall apply by analogy.

²⁴ Council Regulation (EU) 2016/300 of 29 February 2016 determining the emoluments of EU high-level public office holders (OJ L 58, 4.3.2016, p. 1).

3. The Executive Board, in agreement with the Commission, shall adopt the necessary implementing measures, in accordance with the arrangements provided for in Article 110 of the Staff Regulations.
4. The Authority may make use of seconded national experts or other staff not employed by the Authority including FIU delegates.
5. The Executive Board shall adopt rules related to staff from Member States to be seconded to the Authority and update them as necessary. Those rules shall include, in particular, the financial arrangements related to those secondments, including insurance and training. Those rules shall take into account the fact that the staff is seconded and to be deployed as staff of the Authority. They shall include provisions on the conditions of deployment. Where relevant, the Executive Board shall aim to ensure consistency with the rules applicable to reimbursement of the mission expenses of the statutory staff.

Article 74

Privileges and immunities

Protocol (No 7) on the privileges and immunities of the TEU and to the TFEU shall apply to the Authority and its staff.

Article 74a

Staff of the Authority previously employed by the European Banking Authority

Temporary agents employed under point (f) of Article 2 and contract agents employed under Article 3a of the Conditions of Employment, employed at the Authority by a contract concluded before and no later than 1 year after the Authority becomes operational in accordance with Article 92, and who immediately prior to their employment at the Authority have been employed by the European Banking Authority in carrying out the tasks and activities of the European Banking Authority related to preventing and countering money laundering and terrorist financing listed in Regulation (EU) No 1093/2010, shall be offered under the limit of the number of posts that will be deducted from the European Banking Authority to allocate to the Authority, the same type of contracts as at the European Banking Authority, and under the same conditions. Those agents shall be deemed to have served their entire service at the Authority.

Article 75

Obligation of professional secrecy

1. Members of the General Board and the Executive Board, and all members of the staff of the Authority, including officials seconded by Member States on a temporary basis, and all other persons carrying out tasks for the Authority on a contractual basis, shall be subject to the requirements of professional secrecy pursuant to Article 339 TFEU and Article 50 [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423], even after their duties have ceased.

2. The Executive Board shall ensure that individuals who provide any service, directly or indirectly, permanently or occasionally, relating to the tasks of the Authority, including officials and other persons authorised by the Executive Board or appointed by the public authorities and FIUs for that purpose, are subject to requirements of professional secrecy equivalent to those in paragraph 1.

3. For the purpose of carrying out the tasks conferred on it by this Regulation, the Authority shall be authorised, within the limits and under the conditions set out in the acts referred to in Article 1(2), to exchange information with national or Union authorities and bodies in the cases where these acts allow financial supervisors to disclose information to those entities or where Member States may provide for such disclosure under the relevant Union law.

4. The Authority shall establish practical arrangements for implementing the confidentiality rules referred to in paragraphs 1 and 2.

5. The Authority shall apply Commission Decision (EU, Euratom) 2015/444²⁵.

²⁵ Commission Decision (EU, Euratom) 2015/444 of 13 March 2015 on the security rules for protecting EU classified information (OJ L 72, 17.3.2015, p. 53).

Article 76

Security rules on the protection of classified and sensitive non-classified information

1. The Authority shall adopt its own security rules equivalent to the Commission's security rules for protecting European Union Classified Information (EUCI) and sensitive non-classified information, as set out in Commission Decisions (EU, Euratom) 2015/443²⁶ and (EU, Euratom) 2015/444. The security rules of the Authority shall cover, inter alia, provisions for the exchange, processing and storage of such information. The Executive Board shall adopt the Authority's security rules following approval by the Commission.
2. Any administrative arrangement on the exchange of classified information with the relevant authorities of a third country or, in the absence of such arrangement, any exceptional ad-hoc release of EUCI to those authorities, shall be subject to the Commission's prior approval.

²⁶ Commission Decision (EU, Euratom) 2015/443 of 13 March 2015 on Security in the Commission (OJ L 72, 17.3.2015, p. 41)

SECTION 2

COOPERATION

Article 77

Cooperation with European Supervisory Authorities and the European Data Protection Board

1. The Authority shall establish and maintain a close cooperation with the European Banking Authority, the European Insurance and Occupational Pensions Authority and the European Securities and Markets Authority.
2. When drafting guidelines and recommendations in accordance with Article 43 having a significant impact on the protection of personal data, the Authority shall closely cooperate with the European Data Protection Board established by Regulation (EU) 2016/679 to avoid duplication, inconsistencies and legal uncertainty in the sphere of data protection.

Article 78

Cooperation with non-AML/CFT authorities

1. Where necessary for the fulfilment of its tasks listed in Article 5, the Authority shall cooperate, as appropriate, with the non- AML/CFT authorities.
2. Where necessary, the Authority shall conclude a memorandum of understanding with the authorities referred to in paragraph 1 setting out in general terms how they will cooperate and exchange information in the performance of their supervisory tasks under Union law in relation to selected obliged entities.
3. The Authority shall ensure effective cooperation and information exchange between all supervisory authorities in the AML/CFT supervisory system and the relevant non-AML/CFT authorities referred to in paragraph 1, including with regard to access to any information and data in central AML/CFT database referred to in Article 11.

Article 79

Cooperation in the context of public-private partnerships (PPPs)

Where relevant for the fulfilment of the tasks referred to in Sections 3 and 6 of Chapter II, the Authority may participate in existing cooperation arrangements established in one or across several Member States by supervisory authorities or FIUs, where such arrangements involve, inter alia, cooperation and information exchange between the aforementioned authorities and selected obliged entities. Participation of the Authority shall be subject to consent of the relevant national authority that has established such arrangement.

Article 80

Cooperation with OLAF, Europol, Eurojust and the EPPO

1. The Authority may conclude working arrangements with Union institutions, Union decentralised agencies and other Union bodies, acting in the field of law enforcement and judicial cooperation. Those working arrangements may be of a strategic or technical nature, and shall in particular aim to facilitate cooperation and the exchange of information between the parties thereto. The working arrangements shall neither form the basis for allowing the exchange of personal data nor shall bind the Union or its Member States.

2. The Authority shall establish and maintain a close relationship with OLAF, Europol, Eurojust, and the EPPO. To that end, the Authority shall conclude separate working arrangements with OLAF, Europol, Eurojust, and the EPPO setting out the details of their cooperation. The relationship shall aim in particular to ensure the exchange of strategic information and trends in relation to money laundering and terrorist financing threats facing the Union.

Article 81

Cooperation with third countries and international organisations

1. In order to achieve the objectives set out in this Regulation, and without prejudice to the respective competences of the Member States and the Union institutions, the Authority may develop contacts and enter into administrative arrangements with AML/CFT authorities in third countries that have regulatory, supervisory and FIU-related competences in the field of anti-money laundering and counter terrorism financing as well as with international organisations and third-country administrations. Those arrangements shall not create legal obligations in respect of the Union and its Member States nor shall they prevent Member States and their competent authorities from concluding bilateral or multilateral arrangements with those third countries.

2. The Authority may develop model administrative arrangements, with a view to establishing consistent, efficient and effective practices within the Union and to strengthening international coordination and cooperation in the fight against money laundering and terrorist financing. The public authorities and FIUs shall make every effort to follow such model arrangements.

3. In cases where the interaction of several Union public authorities and FIUs with third country authorities concerns matters falling within the scope of the Authority's tasks as defined in Article 5, the Authority shall have a leading role in facilitating such interaction where necessary. This role of the Authority shall be without prejudice to the regular interactions by competent authorities and FIUs with third-country authorities.

4. The Authority shall, within its powers pursuant to this Regulation and to the legislative acts referred to in Article 1(2), contribute to the united, common, consistent and effective representation of the Union's interests in international fora, including by assisting the Commission in its tasks relating to Commission's membership of the Financial Action Task Force and by supporting the work and objectives of the Egmont Group of Financial Intelligence Units.

SECTION 3

GENERAL AND FINAL PROVISIONS

Article 82

Access to documents

1. Regulation (EC) No 1049/2001 shall apply to documents held by the Authority.

2. Decisions taken by the Authority under Article 8 of Regulation (EC) No 1049/2001 may be the subject of a complaint to the Ombudsman or of an action before the Court of Justice of the European Union, under the conditions laid down in Articles 228 and 263 TFEU, respectively.

3. The right of access to documents shall not apply to confidential information comprising:
 - (a) information or data of the Authority, the financial supervisors, or the obliged entities obtained in the process of carrying out the tasks and activities referred to in Article 5(2) and Section 3 of Chapter II;

(b) any operational data or information related to such operational data of the Authority and of the FIUs that is in the possession of the Authority due to carrying out the tasks and activities referred to in Article 5(5) and Section 6 of Chapter II.

4. The confidential information referred to in paragraph 3, point (a), that relates to a supervisory procedure can be fully or partially disclosed to the obliged entities which are parties to that supervisory procedure, subject to the legitimate interest of natural and legal persons other than the relevant party, in the protection of their business secrets. This access shall not extend to internal documents of the Authority, financial supervisors, or correspondence between them.

5. The Executive Board shall adopt practical measures for applying Regulation (EC) No 1049/2001 and the rules regarding disclosure of information relating to supervisory procedures.

Article 83

General language arrangements

1. Council Regulation No 1 shall apply to the Authority.
2. The Executive Board shall decide on the internal language arrangements for the Authority, which shall be consistent with the language arrangements in direct supervision, adopted pursuant to Article 27.

3. The translation services required for the functioning of the Authority shall be provided by the Translation Centre for the Bodies of the European Union, as established by Council Regulation (EC) No 2965/94²⁷.

Article 84

Data protection

1. The processing of personal data on the basis of this Regulation for the purposes of the prevention of money laundering and terrorist financing as referred to in Article 53 [OP please insert the next number to the AMLD, COM(2021)423] and Article 55 of [OP please insert the next number to the AMLR, COM(2021)420] shall be considered necessary for the performance of a task carried out in the public interest or in the exercise of official authority vested in the Authority under Articles 5, of Regulation (EU) 2018/1725 and Articles 6, of Regulation (EU) 2016/679.

When drafting guidelines and recommendations in accordance with Article 43, having a significant impact on the protection of personal data, the Authority shall, after being authorized by the Commission, consult the European Data Protection Supervisor established by Regulation (EU) 2018/1725. The Authority may also invite national data protection authorities as observers in the process of drafting such guidelines and recommendations.

²⁷ Council Regulation (EC) No 2965/94 of 28 November 1994 setting up a Translation Centre for bodies of the European Union (OJ L 314, 7.12.1994, p. 1).

2. In accordance with Article 25 of Regulation (EU) 2018/1725, the Authority shall adopt internal rules which may restrict the application of the rights of the data subjects where such restrictions are necessary to the performance of the tasks referred in Article 53 [AMLD] and Article 55 of [AMLR].

Article 85

Liability of the Authority

1. In the case of non-contractual liability, the Authority shall, in accordance with the general principles common to the laws of the Member States, make good any damage caused by it or by its staff in the performance of their duties. The Court of Justice of the European Union shall have jurisdiction in any dispute over the remedying of such damage.

2. The personal financial liability and disciplinary liability of Authority staff towards the Authority shall be governed by the relevant provisions applying to the staff of the Authority.

Article 86

Delegated acts

1. The power to adopt delegated acts is conferred on the Commission subject to the conditions laid down in this Article.
2. The power to adopt delegated acts referred to in Article 25 and Article 65 shall be conferred on the Commission for an indeterminate period of time from [OP please insert the date = 6 months after the date of entry into force of this Regulation].
3. The power to adopt delegated acts referred to in Article 25 and Article 65 may be revoked at any time by the European Parliament or by the Council. A decision to revoke shall put an end to the delegation of the power specified in that decision. It shall take effect the day following the publication of the decision in the *Official Journal of the European Union* or at a later date specified therein. It shall not affect the validity of any delegated acts already in force.

4. Before adopting a delegated act, the Commission shall consult experts designated by each Member State in accordance with the principles laid down in the Interinstitutional Agreement of 13 April 2016 on Better Law-Making.
5. As soon as it adopts a delegated act, the Commission shall notify it simultaneously to the European Parliament and to the Council.
6. A delegated act adopted pursuant to Article 25 and Article 65 shall enter into force only if no objection has been expressed either by the European Parliament or the Council within a period of one month of notification of that act to the European Parliament and the Council or if, before the expiry of that period, the European Parliament and the Council have both informed the Commission that they will not object. That period shall be extended by one month at the initiative of the European Parliament or of the Council.

Article 87

Headquarters Agreement and operating conditions

1. The necessary arrangements concerning the accommodation to be provided for the Authority in the Member State where its seat is located and the facilities to be made available by that Member State, as well as the specific rules applicable in that Member State to the staff of the Authority and members of their families, shall be laid down in a Headquarters Agreement between the Authority and that Member State which they conclude after obtaining the approval of the Executive Board.

2. The Authority's host Member State shall provide the best possible conditions to ensure the proper functioning of the Authority, including multilingual, European-oriented schooling and appropriate transport connections.

Article 88

Evaluation and review

1. By 31 December 2029, and every five years thereafter, the Commission shall assess the Authority's performance in relation to its objectives, mandate, tasks and location(s), in accordance with the Commission's guidelines. The evaluation shall, in particular, address:

- (a) the possible need to amend the mandate of the Authority, and the financial implications of any such modification;
- (b) the impact of all supervisory activities and tasks of the Authority on the interests of the Union as a whole, and specifically the effectiveness of:
 - (i) supervisory tasks and activities related to direct supervision of selected obliged entities;
 - (ii) indirect supervision of non-selected obliged entities;

- (iii) indirect oversight of other obliged entities;
- (c) the impact of the activities related to support and coordination of FIUs, and in particular the coordination of the joint analyses of cross-border activities and transactions conducted by FIUs;
- (d) the impartiality, objectivity and autonomy of the Authority;
- (e) the appropriateness of governance arrangements, including the composition of, and voting arrangements in, the Executive Board and its relation with the General Board,
- (f) the cost effectiveness of the Authority, if appropriate, separately in relation to its distinct sources of funding;
- (g) the effectiveness of the recourse mechanism against decisions of the Authority and the independence and accountability arrangements applicable to the Authority;
- (h) the effectiveness of cooperation and information sharing arrangements between the Authority and non-AML authorities;
- (i) the interaction between the Authority and the other Union supervisory authorities and bodies, including the EBA, the Europol, Eurojust, OLAF and the EPPO;

- (j) the effectiveness of the Authority's supervisory and sanctioning powers;
- (k) effectiveness and convergence in supervisory practices reached by supervisory authorities and the role of the Authority therein.

2. The report referred to in paragraph 1 shall also examine whether:

- (a) the resources of the Authority are adequate to carry out its responsibilities;
- (b) it is appropriate to confer additional supervisory tasks regarding non-financial sector obliged entities, specifying, as appropriate, the types of entities that should be subject to additional supervisory tasks;
- (c) it is appropriate to confer additional tasks in the area of support and coordination of the work of FIUs;
- (d) it is appropriate to confer on the Authority additional sanctioning powers.

2a. On the occasion of the first evaluation, the Commission shall also assess whether the maximum number of selected obliged entities shall be maintained or reviewed. When performing this assessment, the Commission shall take into account, in particular, the available resources of the Authority, its mandate, its experience and the circumstances of its direct supervision activities.

3. On the occasion of every second evaluation, there shall be an assessment of the results achieved by the Authority having regard to its objectives, mandate and tasks, including an assessment of whether the continuation of the Authority is still justified with regard to these objectives, mandate and tasks.

4. The report and any accompanying proposals, as appropriate, shall be forwarded to the European Parliament and to the Council.

Article 89

Amendments to Regulation (EU) No 1093/2010

Regulation (EU) No 1093/2010 is amended as follows:

(1) Article 1 is amended as follows:

(a) in paragraph 2, the second subparagraph is deleted;

- (b) in paragraph 5, point (h) is deleted;
- (2) Article 4 is amended as follows:
- (a) point (1a) is deleted;
- (b) In point (2), point (iii) is deleted;
- (3) In Article 8(1), point (l) is deleted;
- (4) Articles 9a and 9b are deleted;
- (5) in Article 17, paragraph 6 is replaced by the following:

‘6. Without prejudice to the powers of the Commission pursuant to Article 258 TFEU, where a competent authority does not comply with the formal opinion referred to in paragraph 4 of this Article within the period specified therein, and where it is necessary to remedy, in a timely manner, such non-compliance in order to maintain or restore neutral conditions of competition in the market or ensure the orderly functioning and integrity of the financial system, the Authority may, where the relevant requirements of the legislative acts referred to in Article 1(2) of this Regulation are directly applicable to financial institutions, adopt an individual decision addressed to a financial institution requiring it to take all necessary action to comply with its obligations under Union law, including the cessation of any practice.

The decision of the Authority shall be in conformity with the formal opinion issued by the Commission pursuant to paragraph 4.

(6) in Article 19, paragraph 4 is replaced by the following:

‘4. Without prejudice to the powers of the Commission pursuant to Article 258 TFEU, where a competent authority does not comply with the decision of the Authority, and thereby fails to ensure that a financial institution complies with requirements directly applicable to it by virtue of the legislative acts referred to in Article 1(2) of this Regulation, the Authority may adopt an individual decision addressed to that financial institution requiring it to take all necessary action to comply with its obligations under Union law, including the cessation of any practice.’;

(7) in Article 33(1), the second subparagraph is deleted;

(8) in Article 40(1), the following point (g) is added:

‘(g) one representative of the Authority for Anti-Money Laundering and Countering the Financing of Terrorism, who shall be non-voting.’;

(9) in Article 81, paragraph 2b is deleted.

Article 90

Amendments to Regulation (EU) No 1094/2010

Regulation (EU) No 1094/2010 is amended as follows:

(1) in Article 1(2), the second subparagraph is deleted;

(2) in Article 40(1), the following point is added:

‘(f) one representative of the Authority for Anti-Money Laundering and Countering the Financing of Terrorism, who shall be non-voting.’;

(3) In Article 54, paragraph 2a is deleted.

Article 91

Amendments to Regulation (EU) No 1095/2010

Regulation (EU) No 1095/2010 is amended as follows:

(1) in Article 1(2), the second subparagraph is deleted;

(2) in Article 40(1), the following point is added:

‘(f) one representative of the Authority for Anti-Money Laundering and Countering the Financing of Terrorism, who shall be non-voting.’

(3) In Article 54, paragraph 2a is deleted.

Article 92

Commencement of the Authority's activities

The Commission shall be responsible for the establishment and initial operation of the Authority until the date on which the Authority becomes operational, which shall be 1 January 2024 in accordance with Article 93. For that purpose:

- (a) the Commission may designate a Commission official to act as interim Executive Director and exercise the duties assigned to the Executive Director until the Authority has the capacity to implement its own budget and the Executive Director has taken up his or her duties following his or her appointment by the Executive Board in accordance with Article 58;
- (b) by derogation from Article 53(4) and until the adoption of a decision as referred to in Article 58, the interim Executive Director shall exercise the appointing authority power;
- (c) the Commission may offer assistance to the Authority, in particular by seconding Commission officials to carry out the activities of the Authority under the responsibility of the interim Executive Director or the Executive Director;
- (d) the interim Executive Director may authorise all payments covered by appropriations entered in the Authority's budget after approval by the Executive Board and may conclude contracts, including staff contracts, following the adoption of the Authority's establishment plan.

Article 93

Entry into force and application

This Regulation shall enter into force the twentieth day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

It shall apply from 1 January 2024.

However, Articles 1, 4, 38, 42, 43, 44, 46, 56, 58, 86 and 87 shall apply from 1 January 2023.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

Done at Brussels,

For the European Parliament For the Council

The President The President

Brussels, 5 December 2022
(OR. en)

15519/22

LIMITE

EF 362
ECOFIN 1273
DROIPEN 160
ENFOPOL 612
CT 217
FISC 249
COTER 294
CODEC 1894

Interinstitutional File:
2021/0250(COD)

NOTE

From: General Secretariat of the Council
To: Permanent Representatives Committee

Subject: Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the mechanisms to be put in place by the Member States for the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing and repealing Directive (EU) 2015/849
- Mandate for negotiations with the European Parliament

2021/0250 (COD)

Proposal for a

DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL
on the mechanisms to be put in place by the Member States for the prevention of the use of
the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing and repealing
Directive (EU) 2015/849
(Text with EEA relevance)

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Article 114 thereof,

Having regard to the proposal from the European Commission,

After transmission of the draft legislative act to the national parliaments,

Having regard to the opinion of the European Central Bank¹,

Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee²,

Acting in accordance with the ordinary legislative procedure,

¹ OJ C [...], [...], p. [...].

² OJ C , , p. .

Whereas:

(1) Directive (EU) 2015/849 of the European Parliament and of the Council³ constitutes the main legal instrument for the prevention of the use of the Union financial system for the purposes of money laundering and terrorist financing. That Directive sets out a comprehensive legal framework, which Directive (EU) 2018/843 of the European Parliament and the Council⁴ further strengthened by addressing emerging risks and increasing transparency of beneficial ownership. Notwithstanding its achievements, experience has shown that Directive (EU) 2015/849 should be further improved to adequately mitigate risks and to effectively detect criminal attempts to misuse the Union financial system for criminal purposes.

(2) Since the entry into force of Directive (EU) 2015/849, a number of areas have been identified where amendments would be needed to ensure the necessary resilience and capacity of the Union financial system to prevent money laundering and terrorist financing.

(3) Significant variations in practices and approaches by competent authorities across the Union, as well as the lack of sufficiently effective arrangements for cross-border cooperation were identified in the implementation of Directive (EU) 2015/849. It is therefore appropriate to define clearer requirements, which should contribute to smooth cooperation across the Union whilst allowing Member States to take into account the specificities of their national systems.

³ Directive (EU) 2015/849 of the European Parliament and of the Council of 20 May 2015 on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing, amending Regulation (EU) No 648/2012 of the European Parliament and of the Council, and repealing Directive 2005/60/EC of the European Parliament and of the Council and Commission Directive 2006/70/EC (OJ L 141, 5.6.2015, p. 73).

⁴ Directive (EU) 2018/843 of the European Parliament and of the Council of 30 May 2018 amending Directive (EU) 2015/849 on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing, and amending Directives 2009/138/EC and 2013/36/EU (OJ L 156, 19.6.2018, p. 43).

(4) This new instrument is part of a comprehensive package aiming at strengthening the Union's AML/CFT framework. Together, this instrument, Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*], Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*] and Regulation [*please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final*] will form the legal framework governing the AML/CFT requirements to be met by obliged entities and underpinning the Union's AML/CFT institutional framework, including the establishment of an Authority for anti-money laundering and countering the financing of terrorism ('AMLA').

(5) Money laundering and terrorist financing are frequently carried out in an international context. Measures adopted at Union level, without taking into account international coordination and cooperation, would have very limited effect. The measures adopted by the Union in that field should therefore be compatible with, and at least as stringent as, other actions undertaken at international level. Union action should continue to take particular account of the Financial Action Task Force (FATF) Recommendations and instruments of other international bodies active in the fight against money laundering and terrorist financing. With a view to reinforcing the efficacy of the fight against money laundering and terrorist financing, the relevant Union legal acts should, where appropriate, be aligned with the International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism and Proliferation adopted by the FATF in February 2012 (the 'revised FATF Recommendations') and the subsequent amendments to those standards.

(6) Specific money laundering and terrorist financing threats, risks and vulnerabilities affecting certain economic sectors at national level diminish in distinct manners Member States ability to contribute to the integrity and soundness of the Union financial system. As such, it is appropriate to allow Member States, upon identification of such sectors and specific risks to decide to apply AML/CFT requirements to additional sectors than those covered by Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation*]. With a view to preserving the effectiveness of the internal market and the Union AML/CFT system, the Commission should be able, with the support of AMLA, to assess whether the intended decisions of the Member States to apply AML/CFT requirements to additional sectors are justified. In cases where the best interests of the Union would be achieved at Union level as regards specific sectors, the Commission should inform that Member State that it intends to take action at Union level instead and the Member State should abstain from taking the intended national measures.

(7) In light of the specific anti-money laundering vulnerabilities that have been witnessed in the electronic money issuing, the payment services and the crypto-assets service providing industry, it should be possible for Member States to require that those providers that have agents or distributors on their territory and the head office of which is situated in another Member State appoint a central contact point. Such a central contact point, acting on behalf of the appointing institution, should ensure its compliance with AML/CFT rules.

(8) Supervisors should ensure that, with regard to currency exchange offices, cheque cashing offices, trust or company service providers or gambling service providers, the persons who effectively manage the business of such entities and the beneficial owners of such entities act with honesty and integrity and possess knowledge and expertise necessary to carry out their functions. The criteria for determining whether or not a person complies with those requirements should, as a minimum, reflect the need to protect such entities from being misused by their managers or beneficial owners for criminal purposes.

(9) For the purposes of assessing the appropriateness of persons holding a management function in, or otherwise controlling, obliged entities, any exchange of information about criminal convictions should be carried out in accordance with Council Framework Decision 2009/315/JHA⁵ and Council Decision 2009/316/JHA⁶.

(10) The Commission is well placed to review specific cross-border threats that could affect the internal market and that cannot be identified and effectively combatted by individual Member States. It should therefore be entrusted with the responsibility for coordinating the assessment of risks relating to cross-border activities. Involvement of the relevant experts, such as the Expert Group on Money Laundering and Terrorist Financing and the representatives from the FIUs and AMLA, as well as, where appropriate, from other Union-level bodies, is essential for the effectiveness of the process of the assessment of risks. National risk assessments and experience are also an important source of information for that process. Such assessment of the cross-border risks by the Commission should not involve the processing of personal data. In any event, data should be fully anonymised. National and Union data protection supervisory authorities should be involved only if the assessment of the risk of money laundering and terrorist financing has an impact on the privacy and data protection of individuals.

(11) The findings of the risk assessment at Union level can assist competent authorities and obliged entities in the identification, understanding, management and mitigation of the risk of money laundering and terrorist financing, as well as of risks of non-application and evasion of targeted financial sanctions. It is therefore important that the findings of the risk assessment are made public.

⁵ Council Decision 2009/316/JHA of 6 April 2009 on the establishment of the European Criminal Records Information System (ECRIS) in application of Article 11 of Framework Decision 2009/315/JHA (OJ L 93, 7.4. 2009, p. 33).

⁶ Council Framework Decision 2009/315/JHA of 26 February 2009 on the organisation and content of the exchange of information extracted from the criminal record between Member States (OJ L 93, 7.4. 2009, p. 23).

(12) The Member States remain the best placed to identify, assess, understand and decide how to mitigate risks of money laundering and terrorist financing affecting them directly. Therefore, each Member State should take the appropriate steps in an effort to properly identify, assess and understand its money laundering and terrorist financing risks, as well as risks of non-implementation and evasion of targeted financial sanctions and to define a coherent national strategy to put in place actions to mitigate those risks. Such national risk assessment should be updated regularly and should include a description of the institutional structure and broad procedures of the Member State's AML/CFT regime, as well as the allocated human and financial resources to the extent that this information is available.

(13) The results of risk assessments should, where appropriate, be made available to obliged entities in a timely manner to enable them to identify, understand, manage and mitigate their own risks.

(14) In addition, to identify, understand, manage and mitigate risks at Union level to an even greater degree, Member States should make available the results of their risk assessments to each other, to the Commission and to AMLA.

(15) To be able to review the effectiveness of their systems for combating money laundering and terrorist financing, Member States should maintain, and improve the quality of, relevant statistics. With a view to enhancing the quality and consistency of the statistical data collected at Union level, the Commission and the AMLA should keep track of the Union-wide situation with respect to the fight against money laundering and terrorist financing and should publish regular overviews.

(16) The FATF has developed standards for jurisdictions to identify, and assess the risks of potential breach, non-implementation or evasion of the proliferation financing-related targeted financial sanctions, and to take action to mitigate those risks. Those new standards introduced by the FATF do not substitute nor undermine the existing strict requirements for countries to implement targeted financial sanctions to comply with the relevant United Nations Security Council Regulations relating to the prevention, suppression and disruption of proliferation of weapons of mass destruction and its financing. Those existing obligations, as implemented at Union level by Council Decisions 2010/413/CFSP and (CFSP) 2016/849 as well as Council Regulations (EU) 267/2012 and (EU) 2017/1509, remain strict rule-based obligations binding on all natural and legal persons within the Union.

(17) In order to reflect the latest developments at international level, particularly the revised FATF recommendations, a requirement has been introduced by this Directive to identify, understand, manage and mitigate risks of potential breach, non-implementation or evasion of proliferation financing-related targeted financial sanctions at Union level and at Member State level.

(18) Central registers of beneficial ownership information are crucial in combating the misuse of corporate and other legal entities. To ensure that the registers of beneficial ownership information are easily accessible and contain high-quality data, consistent rules on obtaining and holding beneficial ownership information and the registration hereof should be introduced.

(19) With a view to enhancing transparency in order to combat the misuse of corporate and other legal entities, Member States should ensure that beneficial ownership information is registered in a central register located outside the company, in full compliance with Union law. Member States can, for that purpose, use a central database, which collects beneficial ownership information, or the business register, or another central register. Member States may decide that obliged entities are responsible for providing certain information to the register. Member States should make sure that in all cases that information is made available to competent authorities and FIUs and is provided to obliged entities when they take customer due diligence measures.

(20) Beneficial ownership information of express trusts and similar legal arrangements should be registered where the trustees and persons holding equivalent positions in similar legal arrangements are established or where they reside. In order to ensure the effective monitoring and registration of information on the beneficial ownership of express trusts and similar legal arrangements, cooperation between Member States is also necessary. The interconnection of Member States' registries of beneficial owners of express trusts and similar legal arrangements would make this information accessible, subject to the parameters implemented under national law and in line with the Directive, and would also ensure that the multiple registration of the same express trusts and similar legal arrangements is avoided within the Union.

(21) Timely access to information on beneficial ownership should be ensured in ways, which avoid any risk of tipping off the company concerned.

(22) The accuracy of data included in the beneficial ownership registers is fundamental for all of the relevant authorities and other persons allowed access to that data, and to make valid, lawful decisions based on that data. Therefore, for the purpose of proper identification and verification of the recorded information legal entities and legal arrangements should be required to provide all necessary information and documents regarding beneficial ownership, nominee agreements or situations where there is no beneficial owner or where the beneficial owner(s) could not be identified and verified. In addition, it is important that Member States entrust the entity in charge of managing the registers with sufficient powers to verify beneficial ownership and the veracity of information provided to it, and to report any suspicion to their FIU. Such powers should extend to the conduct of inspections at the premises of the legal entities.

(23) Moreover, the reporting of discrepancies between information held in the central registers and information available to obliged entities and, where applicable, competent authorities, is an effective mechanism to verify the accuracy of the information. Any such discrepancy should be swiftly identified, reported and corrected with due regard to data protection requirements and the applicable rules of confidentiality and secrecy.

(24) Deleted

(25) Where the reporting of discrepancies by the FIUs and other competent authorities would jeopardise an investigation of a suspicious transaction or an on-going criminal investigation, the FIUs or other competent authorities should delay the reporting of the discrepancy until the moment at which the reasons for not reporting cease to exist. Furthermore, FIUs and competent authorities should not report any discrepancy when this would be contrary to any confidentiality provision of national law or would constitute a tipping-off offence.

(26) Deleted

(27) In order to ensure a level playing field among the different types of legal forms, trustees should also be required to obtain and hold beneficial ownership information and to communicate that information to a central register or a central database.

(27a) It is essential that the information on beneficial ownership remains available through the national registers and through the system of interconnection of beneficial ownership registers for a minimum of five years after the grounds for registering beneficial ownership information of the trust or similar legal arrangement have ceased to exist. However, Member States should be able to provide by law for the processing of the information on beneficial ownership, including personal data for other purposes if such processing meets an objective of public interest and constitutes a necessary and proportionate measure in a democratic society to the legitimate aim pursued.

(28) Public access to beneficial ownership information can allow greater scrutiny of information by civil society, including by the press or civil society organisations, and contributes to preserving trust in the integrity of the financial system. It can contribute to combating the misuse of corporate and other legal entities and legal arrangements for the purposes of money laundering or terrorist financing.

(29) Deleted

(30) Member States should make sure that beneficial ownership information is made available in all cases to competent authorities and is provided to obliged entities when the latter take customer due diligence measures. In addition, Member States should allow access to beneficial ownership information in a sufficiently coherent and coordinated way, by establishing confidence rules of access by the public, so that third parties are able to ascertain, throughout the Union, who are the beneficial owners of corporate and other legal entities, as well as of express trusts and similar legal arrangements provided that there is a legitimate interest.

(31) A fair balance should be sought in particular between the general public interest in the prevention of money laundering and terrorist financing and the data subjects' fundamental rights. The set of data to be made available to the public, provided that the legitimate interest can be demonstrated, should be limited, clearly and exhaustively defined, and should be of a general nature, so as to minimise the potential prejudice to the beneficial owners. At the same time, information made accessible to the public should not significantly differ from the data currently collected. In order to limit the interference with the right to respect for their private life in general and to protection of their personal data in particular, that information should relate essentially to the status of beneficial owners of corporate and other legal entities and should strictly concern the sphere of economic activity in which the beneficial owners operate. Where justified by the specific legitimate interest, Member States may allow third parties to access additional information, proportionate to their legitimate interest.

(32) The information should be accessible to any member of the general public, provided that the legitimate interest with respect to money laundering, associated predicate offences such as corruption, tax crimes and fraud, and terrorist financing can be demonstrated. The interpretation of the legitimate interest by the Member States should not be overly restrictive and should not limit it to cases of pending administrative or legal proceedings. In interpreting the concept of legitimate interest, Member States should take into account the preventive work in the field of anti-money laundering and its predicate offences and counter-terrorist financing undertaken by non-governmental organisations and investigative journalists. In such instances, when the press and civil society organisations are connected with the prevention and combating of money laundering and terrorist financing, they should be deemed to have a legitimate interest in accessing information on beneficial ownership. The same should apply to persons who are likely to enter into an economic relationship or transactions with a company or other legal entity, or to the financial institutions and authorities, provided they are involved in activities relevant for the prevention or combat of money laundering, its predicate offences or terrorist financing and insofar as they do not already have access to the information.

(33) In order to ensure that the information allows the correct identification of the beneficial owner, a minimum set of data should be accessible to the public, provided that the legitimate interest can be demonstrated. Such data should allow for the unequivocal identification of the beneficial owner, whilst minimising the amount of personal data publicly accessible. In the absence of information pertaining to the name, the month and year of birth and the country of residence and nationality of the beneficial owner, it would not be possible to establish unambiguously who the natural person being the beneficial owner is. Similarly, the absence of information on the nature of the beneficial owner's position would make it impossible to determine why that natural person should be identified as being the beneficial owner. Therefore, in order to avoid misinterpretations of the beneficial ownership information and to ensure a proportionate disclosure of personal data consistent across the Union, it is appropriate to lay down the minimum set of data that can be accessed by the public, provided that the legitimate interest can be demonstrated.

(34) Deleted

(35) Moreover, with the aim of ensuring a proportionate and balanced approach and to guarantee the rights to private life and personal data protection, it should be possible for Member States to provide for exemptions to the disclosure of the personal information on the beneficial owner through the registers of beneficial ownership information and to access to such information, in exceptional circumstances, where that information would expose the beneficial owner to a disproportionate risk of fraud, kidnapping, blackmail, extortion, harassment, violence or intimidation. It should also be possible for Member States to require online registration in order to identify any person who requests information from the register, as well as the payment of a fee for access to the information in the register.

(36) Directive (EU) 2018/843 achieved the interconnection of Member States' central registers holding beneficial ownership information through the European Central Platform established by Directive (EU) 2017/1132 of the European Parliament and of the Council⁷. Continued involvement of Member States in the functioning of the whole system should be ensured by means of a regular dialogue between the Commission and the representatives of Member States on the issues concerning the operation of the system and on its future development.

(37) Through the interconnection of Member States' beneficial ownership registers, both national and cross-border access to information on the beneficial ownership of legal arrangements contained in each Member State's register should be granted based on the definition of legitimate interest, by virtue of a decision taken by the relevant entity of that Member State. To avoid that decisions on limiting access to beneficial ownership information which are not justified cannot be reviewed, appeal mechanisms against such decisions should be established. With a view to ensuring coherent and efficient registration and information exchange, Member States should ensure that their entity in charge of the register cooperates with its counterparts in other Member States.

⁷ Directive (EU) 2017/1132 of the European Parliament and of the Council of 14 June 2017 relating to certain aspects of company law (OJ L 169, 30.6.2017, p. 46).

(38) Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council⁸ applies to the processing of personal data for the purposes of this Directive. Natural persons whose personal data are held in national registers as beneficial owners should be informed about the applicable data protection rules. Furthermore, only personal data that is up to date and corresponds to the actual beneficial owners should be made available and the beneficiaries should be informed about their rights under the Union legal data protection framework and the procedures applicable for exercising those rights. In addition, to prevent the abuse of the information contained in the registers and to balance out the rights of beneficial owners, Member States might find it appropriate to consider making information relating to the requesting person along with the legal basis for their request available to the beneficial owner.

(39) Delayed access to information by FIUs and other competent authorities on the identity of holders of bank and payment accounts and safe-deposit boxes, especially anonymous ones, hampers the detection of transfers of funds relating to money laundering and terrorist financing. National data allowing the identification of bank and payments accounts and safe-deposit boxes belonging to one person is fragmented and therefore not accessible to FIUs and to other competent authorities in a timely manner. It is therefore essential to establish centralised automated mechanisms, such as a register or data retrieval system, in all Member States as an efficient means to get timely access to information on the identity of holders of bank and payment accounts and safe-deposit boxes, their proxy holders, and their beneficial owners. When applying the access provisions, it is appropriate for pre-existing mechanisms to be used provided that national FIUs can access the data for which they make inquiries in an immediate and unfiltered manner. Member States should consider feeding such mechanisms with other information deemed necessary and proportionate for the more effective mitigation of risks relating to money laundering and the financing of terrorism. Full confidentiality should be ensured in respect of such inquiries and requests for related information by FIUs and competent authorities other than those authorities responsible for prosecution.

⁸ Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation) (OJ L 119, 4.5.2016, p. 1).

(40) In order to respect privacy and protect personal data, the minimum data necessary for the carrying out of AML/CFT investigations should be held in centralised automated mechanisms for bank and payment accounts, such as registers or data retrieval systems. It should be possible for Member States to determine which data it is useful and proportionate to gather, taking into account the systems and legal traditions in place to enable the meaningful identification of the beneficial owners. When transposing the provisions relating to those mechanisms, Member States should set out retention periods equivalent to the period for retention of the documentation and information obtained within the application of customer due diligence measures. It should be possible for Member States to extend the retention period on a general basis by law, without requiring case-by-case decisions. The additional retention period should not exceed an additional five years. That period should be without prejudice to national law setting out other data retention requirements allowing case-by-case decisions to facilitate criminal or administrative proceedings. Access to those mechanisms should be on a need-to-know basis.

(41) Through the interconnection of Member States' centralised automated mechanisms, the national FIUs would be able to obtain swiftly cross-border information on the identity of holders of bank and payment accounts and safe deposit boxes in other Member States, which would reinforce their ability to effectively carry out financial analysis and cooperate with their counterparts from other Member States. Direct cross-border access to information on bank and payment accounts and safe deposit boxes would enable the Financial Intelligence Units to produce financial analysis within a sufficiently short timeframe to detect potential money laundering and terrorist financing cases and guarantee a swift law enforcement action.

(42) In order to respect the right to the protection of personal data and the right to privacy, and to limit the impact of cross-border access to the information contained in the national centralised automated mechanisms, the scope of information accessible through the bank account registers (BAR) central access point would be restricted to the minimum necessary in accordance with the principle of data minimisation in order to allow the identification of any natural or legal persons holding or controlling payment accounts, as well as bank accounts identified by IBAN and safe-deposit boxes. Furthermore, only FIUs should be granted immediate and unfiltered access to the central access point. This is because of the high level of harmonisation of rules applicable to FIUs, especially when compared with the law enforcement authorities, as well as their specialised nature. The fact that FIUs are granted such wide and seamless access to this kind of sensitive data via access to the central access point therefore does not presume that it should be given also to other authorities. Member States should ensure that the FIUs' staff maintain high professional standards of confidentiality and data protection, that they are of high integrity and are appropriately skilled. Moreover, Member States should put in place technical and organisational measures guaranteeing the security of the data to high technological standards.

(43) The interconnection of Member States' centralised automated mechanisms (central registries or central electronic data retrieval systems) containing information on bank and payment accounts and safe-deposit boxes through the BAR single access point necessitates the coordination of national systems having varying technical characteristics. For this purpose, technical measures and specifications taking into account the differences between the national centralised automated mechanisms should be developed.

(44) Real estate is an attractive commodity for criminals to launder the proceeds of their illicit activities, as it allows obscuring the true source of the funds and the identity of the beneficial owner. Proper and timely identification of natural or legal person owning real estate by FIUs and other competent authorities is important both for detecting money laundering schemes as well as for freezing and confiscation of assets. It is therefore important that Member States provide FIUs and competent authorities with access to information which allows the identification in a timely manner of natural or legal person owning real estate and information relevant for the identification of the risk and suspicion of the transaction.

(45) All Member States have, or should, set up operationally independent and autonomous FIUs to collect and analyse the information which they receive with the aim of establishing links between suspicious transactions and underlying criminal activity in order to prevent and combat money laundering and terrorist financing. The FIU should be the single central national unit responsible for the receipt and analysis of suspicious transaction reports, reports on cross-border physical movements of cash through the Customs Information System and on payments in cash above a certain threshold as well as other information relevant to money laundering, its predicate offences or terrorist financing submitted by obliged entities. Operational independence and autonomy of the FIU should be ensured by granting the FIU the authority and capacity to carry out its functions freely, including the ability to take autonomous decisions as regards analysis, requests and dissemination of specific information. In all cases, the FIU should have the independent right to forward or disseminate information to competent authorities. The FIU should be provided with adequate financial, human and technical resources, in a manner that secures its autonomy and independence and enables it to exercise its mandate effectively. The FIU should be able to obtain and deploy the resources needed to carry out its functions, on an individual or routine basis, free from any undue political, government or industry influence or interference, which might compromise its operational independence.

(46) FIUs play an important role in identifying the financial operations of terrorist networks, especially cross-border, and in detecting their financial backers. Financial intelligence might be of fundamental importance in uncovering the facilitation of terrorist offences and the networks and schemes of terrorist organisations. FIUs maintain significant differences as regards their functions, competences and powers. The current differences should however not affect an FIU's activity, particularly its capacity to develop preventive analyses in support of all the authorities in charge of intelligence, investigative and judicial activities, and international cooperation. In the exercise of their tasks, it has become essential to identify the minimum set of data FIUs should have swift access to and be able to exchange without impediments with their counterparts from other Member States. In all cases of suspected money laundering, its predicate offences and in cases involving the financing of terrorism, information should flow directly and quickly without undue delays. It is therefore essential to further enhance the effectiveness and efficiency of FIUs, by clarifying the powers of and cooperation between FIUs.

(47) The powers of FIUs include the right to access directly or indirectly the ‘financial’, ‘administrative’ and ‘law enforcement’ information that they require in order to combat money laundering, its associated predicate offences and terrorist financing. The lack of definition of what types of information these general categories include has resulted in FIUs having been granted with access to considerably diversified sets of information which has an impact on FIUs’ analytical functions as well as on their capacity to cooperate effectively with their counterparts from other Member States. It is therefore necessary to define the minimum sets of ‘financial’, ‘administrative’ and ‘law enforcement’ information that should be made directly or indirectly available to every FIU across the Union. For the purpose of Article 18(1), direct access shall mean that FIU staff accesses information from databases, autonomously through a portal or a terminal, i.e., by technical means. On the other hand, indirect access means that FIU staff accesses information through a request to another authority, i.e., to be processed by staff of that authority. Where Article 18(1) provides for exceptions from obligation to provide for direct access, at least indirect access is required. Since direct access contributes greatly to the operational effectiveness and responsiveness of FIUs, Article 18(1) does not prevent Member States from deciding for direct access where that Article requires only indirect access. It needs to be underpinned that Article 18(1) does not mandate Member States to set up databases where they do not exist – in such a case, Article 18(2) applies, meaning that the Member State can decide either to set up the database at stake, or to take other necessary measures to ensure that FIU can obtain that information by any other means. Unfiltered access shall mean access to information in full, without any restrictions on the data accessed or requested by the FIU. However, Member States are given leeway to provide for exceptions from unfiltered access where it would have a negative impact on ongoing investigations or if it would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural person with regard to the purposes for which access has been requested. Moreover, FIUs should be able to obtain swiftly from any obliged entity all necessary information relating to their functions. An FIU should also be able to obtain such information upon request made by another FIU and to exchange that information with the requesting FIU.

(47a) FIUs should be able to respond to reasoned requests for financial information and financial analysis by national authorities competent for investigating or prosecuting criminal activities in the FIU's Member State, where such requests concern money laundering, its predicate offences or terrorist financing. This imperative should be read as complementary to the national measures transposing Article 3(2) and Article 7 of Directive (EU) 2019/1153 of the European Parliament and of the Council⁹. In order to guarantee the operational independence and autonomy of FIUs and preserve their capabilities, these requests should concern information already held by the FIU, where that information is necessary on a case by case basis. This Directive should not prevent Member States from deciding that their FIU is able to respond to reasoned requests for information by other authorities set out at national level. Specifically, Member States should consider including supervisory authorities.

(48) The vast majority of FIUs have been granted the power to take urgent action and suspend or withhold consent to a transaction in order to perform the analyses, confirm the suspicion and disseminate the results of the analytical activities to the relevant competent authorities. In order to ensure that FIUs have the capacity to promptly restrain criminal funds or assets and prevent their dissipation, as well as for seizure purposes, FIUs should be also granted the power to suspend certain type of suspicious transactions at risk that if performed, the proceeds of crime would get out of the reach of FIU or competent authorities, or transactions at risk that if performed, terrorist financing could take place, or transactions suspected of belonging to the same scheme as a previously suspended suspicious transaction, in order to perform the analyses, confirm the suspicion and disseminate the results of the analyses to the competent authorities to allow for the adoption of appropriate measures.

⁹ Directive (EU) 2019/1153 of the European Parliament and of the Council of 20 June 2019 laying down rules facilitating the use of financial and other information for the prevention, detection, investigation or prosecution of certain criminal offences, and repealing Council Decision 2000/642/JHA (OJ L 186, 11.7.2019, p. 122).

(48a) Where there is a suspicion that a business relationship, like a bank account, could be used for money laundering or terrorist financing, the FIU should be empowered to suspend the use of that account, in order to perform the analyses, confirm the suspicion and disseminate the results of the analyses to the competent authorities to allow for the adoption of appropriate measures.

(48b) Other measures aimed at prevention of dissipation than those covered in Article 20 are not in the scope of this Directive. Member States are therefore free to set out in their national legislation that FIU is e.g. empowered to impose suspension order on the state information system manager regarding movable or immovable property.

(48c) The analyses of the FIU concern not just the transactions, but also other circumstances that allow to determine if the suspicion is substantiated or not. This includes inter alia information obtained from sources listed in Article 18, information from other FIUs or from competent authorities, as well as footages from closed-circuit television (CCTV) located at the counters of the credit institutions.

(48d) National legislators are free to choose if the suspension power of FIU is to be exercised directly or indirectly. This is without prejudice to essential principles governing the suspension powers that need to be adhered to, namely the principle of strict confidentiality, utmost urgency and operational independence of FIU, which are necessary to ensure effective fight against money laundering and terrorist financing, as well as protection of the justified interests of the affected customer. National legislation should also set out rules on appropriate procedural background for the imposition of the suspension, which respects the above-mentioned principles. FIUs shall be empowered to lift the suspension at any time. This refers particularly to the cases where further duration of the suspension would lead to tipping-off and jeopardising of the investigation. If there is no longer a reason for suspicion, the suspension shall be lifted immediately.

(48e) Given the special nature of the suspension, being an urgent measure intended to remain in effect for a very limited amount of time to secure the possible adoption of more “stable” measures by competent authorities, the legal remedies for the suspension cannot be awarded where the FIU adhered to conditions set out in Article 20, no matter if the suspicion is latter refuted or not.

(48f) Member States should be granted flexibility in setting the appropriate upper limit of national suspension period for their jurisdiction. That upper limit should not be set below a harmonized threshold, to ensure effective cooperation between European FIUs. In order to meet requirements stemming from relevant case law of Court of Justice¹⁰, according to which legal basis which permits the interference with fundamental rights must itself define the scope of the limitation on the exercise of the right concerned, it is necessary to provide in Article 20 also for maximum suspension periods. Given the diversity of possible regimes employed across Member States, this maximum suspension period should amount to 60 working days. National legislator transposing this Directive is therefore free to provide for upper limit of national suspension period in the interval of 10 to 60 working days in case of suspension under Article 20 (1) (prolonged to 15 to 60 working days where the suspension is imposed on the request of other FIU), and in the interval of 5 to 60 working days in case of suspension under Article 20 (2) (prolonged to 10 to 60 working days where the suspension is imposed on the request of other FIU). The safeguards necessary to guarantee the fundamental rights of the affected persons should be designed accordingly, taking into account the upper limit of national suspension period. As such, Member States would have the responsibility to introduce appropriate safeguards to ensure that the suspension powers granted to their FIU are compatible with fundamental rights, including the European Convention of Human Rights and Fundamental Freedoms. If the suspicion remains after the end of the suspension period, Member States should ensure that due process is applied and an investigation by competent authorities is opened in order for a seizure to take effect.

¹⁰ Judgment of the Court of Justice of 16 July 2020, *Data Protection Commissioner v Facebook Ireland Limited and Maximilian Schrems*, C-311/18, ECLI: EU:C:2020:559, paragraph 175, and Judgment of the Court of Justice of 17 December 2015, *WebMindLicenses kft v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság*, C-419/14, ECLI:EU:C:2015:832, paragraph 81.

(48g) The FIU should be empowered to impose the suspension at the request of FIU from other Member State, or, at least where the reciprocity is assured, at the request of FIU from third country. Given the fact that analysing cross-border cases is more complex and requires more time, the corresponding minimum suspension periods need to be longer than in case of intra-national suspensions.

(48h) The period of suspension is denoted in working days. What day qualifies as a working day should depend on law of Member State where the FIU which imposed the suspension is located. In line with European Convention on the Calculation of Time-Limits, the suspension period runs from dies a quo (i.e., in this case the day when the suspension was imposed) at midnight to the dies ad quem (i.e., in this case the last day of the period) at midnight. The day when the suspension was imposed is therefore not counted in the suspension period – such arrangement guarantees that FIU has always possibility to take advantage of the whole suspension period, no matter whether it imposes the suspension in the morning or in the evening.

(49) For the purposes of greater transparency and accountability and to increase awareness with regard to their activities, FIUs should issue activity reports on an annual basis. These reports should at least provide statistical data in relation to the suspicious transaction reports received, the number of disseminations made to national competent authorities, the number of requests submitted to and received by other FIUs as well as information on trends and typologies identified. This report should be made public. At least once annually, the FIU should provide obliged entities with general feedback, with case examples when relevant, on the quality of suspicious transaction reports, their timeliness, the description of suspicion and any additional documents provided. Such feedback can be provided to individual obliged entities or groups of obliged entities and should aim to further improve the obliged entities' ability to detect and identify suspicious transactions and activities and enhance the overall reporting mechanisms.

(50) The purpose of the FIU is to collect and analyse information with the aim of establishing links between suspicious transactions and underlying criminal activity in order to prevent and combat money laundering and terrorist financing, and to disseminate the results of its analysis as well as additional information to the relevant competent authorities where there are grounds to suspect money laundering, associated predicate offences or financing of terrorism. An FIU should not refrain from or refuse the exchange of information to another FIU, spontaneously or upon request, for reasons such as a lack of identification of an associated predicate offence, features of criminal national laws and differences between the definitions of associated predicate offences or the absence of a reference to particular associated predicate offences. Similarly, an FIU should grant its prior consent to another FIU to forward the information to other competent authorities regardless of the type of possible associated predicate offence in order to allow the dissemination function to be carried out effectively. FIUs have reported difficulties in exchanging information based on differences in national definitions of certain predicate offences, such as tax crimes, which are not harmonised by Union law. Such differences should not hamper the mutual exchange, the dissemination to other competent authorities and the use of that information. FIUs should rapidly, constructively and effectively ensure the widest range of international cooperation with third countries' FIUs in relation to money laundering, associated predicate offences and terrorist financing in accordance with the applicable data protection rules for data transfers, FATF Recommendations and Egmont Principles for Information Exchange between Financial Intelligence Units.

(51) FIUs should use secure facilities, including protected channels of communication, to cooperate and exchange information amongst each other. In this respect, a system for the exchange of information between FIUs of the Member States ('FIU.net') has been set up. The system should be managed and hosted by AMLA. The FIU.net should be used by FIUs to cooperate and exchange information amongst each other and may also be used, where appropriate and subject to decision by AMLA, to exchange information with FIUs of third countries and with other authorities and bodies of the Union. The functionalities of the FIU.net should be used by FIUs to their full potential. Those functionalities should allow FIUs to match their data with data of other FIUs in an pseudonymous way with the aim of detecting subjects of the FIU's interests in other Member States and identifying their proceeds and funds, whilst ensuring full protection of personal data.

(52) It is important that FIUs cooperate and exchange information effectively with one another. In this regard, AMLA should provide the necessary assistance, not only by means of supporting joint analyses of cross-border suspicious transaction reports, but also by developing draft regulatory technical standards concerning the format to be used for the exchange of information between FIUs and guidelines in relation to the relevant factors to be taken into account when determining if a suspicious transaction report concerns another Member State as well as on the nature, features and objectives of operational and of strategic analysis.

(53) Time limits for exchanges of information between FIUs are necessary in order to ensure quick, effective and consistent cooperation. Time limits should be set out in order to ensure effective sharing of information within reasonable time or to meet procedural constraints. Shorter time limits should be provided in exceptional, justified and urgent cases where the requested FIU is able to access directly the databases where the requested information is held. In the cases where the requested FIU is not able to provide the information within the set time limits, it should inform the requesting FIU thereof.

(54) The movement of illicit money traverses borders and may affect different Member States. The cross-border cases, involving multiple jurisdictions, are becoming more and more frequent and increasingly significant, also due to the activities carried out by obliged entities on a cross-border basis. In order to deal effectively with cases that concern several Member States, FIUs should be able to go beyond the simple exchange of information for the detection and analysis of suspicious transactions and activities and share the analytical activity itself. FIUs have reported certain important issues which limit or condition the capacity of FIUs to engage in joint analysis. Carrying out joint analysis of suspicious transactions and activities will enable FIUs to exploit potential synergies, to use information from different sources, to obtain a full picture of the anomalous activities and to enrich the analysis. FIUs should be able to conduct joint analyses of suspicious transactions and activities and to set up and participate in joint analysis teams for specific purposes and limited period with the assistance of AMLA. The participation of third parties may be instrumental for the successful outcome of joint analyses. Therefore, FIUs may invite third parties to take part in the joint analysis where such participation would fall within the respective mandates of those third parties.

(55) Effective supervision of all obliged entities is essential to protect the integrity of the Union financial system and of the internal market. To this end, Member States should deploy effective and impartial AML/CFT supervision and set forth the conditions for effective, timely and sustained cooperation between supervisors.

(56) Member States should ensure effective, impartial and risk-based supervision of all obliged entities, preferably by public authorities via a separate and independent national supervisor. National supervisors should be able to perform a comprehensive range of tasks in order to exercise effective supervision of all obliged entities.

(57) The Union has witnessed on occasions a lax approach to the supervision of the obliged entities' duties in terms of anti-money laundering and counter-terrorist financing duties. Therefore, it has become of utmost importance that competent national supervisors, as part of the integrated supervisory mechanism put in place by this Directive and Regulation [*please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final*], obtain clarity as to their respective rights and obligations.

(58) In order to assess and monitor more effectively and regularly the risks the obliged entities are exposed to and the manner in which they implement targeted financial sanctions, it is necessary to clarify that national supervisors are both entitled and bound to conduct all the necessary off-site, on-site and thematic investigations and any other inquiries and assessments as they see necessary. This will not only help supervisors decide on those cases where the specific risks inherent in a sector are clear and understood, but also provide them with the tools required to further disseminate relevant information to obliged entities in order to inform their understanding of money laundering and terrorist financing risks.

(59) Outreach activities, including dissemination of information by the supervisors to the obliged entities under their supervision, is essential to guarantee that the private sector has an adequate understanding of the nature and level of money laundering and terrorist financing risks they face.

(60) Supervisors should adopt a risk-based approach to their work, which should enable them to focus their resources where the risks are the highest, whilst ensuring that no sector or entity is left exposed to criminal attempts to launder money or finance terrorism. AMLA should play a leading role in fostering a common understanding of risks, and should therefore be entrusted with developing the benchmarks and a methodology for assessing and classifying the inherent and residual risk profile of obliged entities, as well as the frequency at which such risk profile should be reviewed.

(61) The disclosure to FIUs of facts that could be related to money laundering or to terrorist financing by supervisors is one of the cornerstones of efficient and effective supervision of money laundering and terrorist financing risks. It is therefore necessary for Member States to put in place a system that ensures that FIUs are properly and promptly informed.

(62) Cooperation between national supervisors is essential to ensure a common supervisory approach across the Union. To be effective, this cooperation has to be leveraged to the greatest extent possible and regardless of the respective nature or status of the supervisors. In addition to traditional cooperation - such as the ability to conduct investigations on behalf of a requesting supervisory authority – it is appropriate to mandate the set-up of AML/CFT supervisory colleges with respect to obliged entities operating under the freedom to provide services or of establishment and with the respect of obliged entities which are part of a group.

(63) Where an obliged entity operates establishments in another Member State, including through a network of agents, the supervisor of the home Member State should be responsible for supervising the obliged entity's application of group-wide AML/CFT policies and procedures. This could involve on-site visits in establishments based in another Member State. The supervisor of the home Member State should cooperate closely with the supervisor of the host Member State and should inform the latter of any issues that could affect their assessment of the establishment's compliance with the host AML/CFT rules.

(64) Where an obliged entity operates establishments in another Member State, including through a network of agents, the supervisor of the host Member State retains responsibility for enforcing the establishment's compliance with AML/CFT rules, including, where appropriate, by carrying out onsite inspections and offsite monitoring and by taking appropriate and proportionate measures to address serious infringements of those requirements. The supervisor of the host Member State should cooperate closely with the supervisor of the home Member State and should inform the latter of any issues that could affect its assessment of the obliged entity's application of group AML/CFT policies and procedures. In order to remove serious infringements of AML/CFT rules that require immediate remedies, the supervisor of the host Member State should be able to apply appropriate and proportionate temporary remedial measures, applicable under similar circumstances to obliged entities under their competence, to address such serious failings, where appropriate, with the assistance of, or in cooperation with, the supervisor of the home Member State.

(65) To ensure better coordination of efforts and contribute effectively to the needs of the integrated supervisory mechanism, the respective duties of supervisors in relation to those obliged entities should be clarified, and specific, proportionate cooperation mechanisms should be provided for.

(66) Cross-border groups need to have in place far-reaching group-wide policies and procedures. To ensure that cross-border operations are matched by adequate supervision, there is a need to set out detailed supervisory rules, enabling supervisors of the home Member State and those of the host Member State cooperate with each other to the greatest extent possible, regardless of their respective nature or status, and with AMLA to assess the risks, monitor developments that could affect the various entities that form part of the group and coordinate supervisory action. Given its coordinating role, AMLA should be entrusted with the duty to developing the draft regulatory technical standards defining the detailed respective duties of the home and host supervisors of groups, and the modalities of cooperation between them. The supervision of the effective implementation of group policy on AML/CFT should be done in accordance with the principles and modalities of consolidated supervision as laid down in the relevant European sectoral legislation.

(67) Directive (EU) 2015/849 included a general requirement for supervisors of home and host Member States to cooperate. Such requirements were subsequently strengthened to prevent that the exchange of information and cooperation between supervisors were prohibited or unreasonably restricted. However, in the absence of a clear legal framework, the set-up of AML/CFT supervisory colleges has been based on non-binding guidelines. It is therefore necessary to establish clear rules for the organisation of AML/CFT colleges and to provide for a coordinated, legally sound approach, recognising the need for structured interaction between supervisors across the Union. In line with its coordinating and oversight role, AMLA should be entrusted with developing the draft regulatory technical standards defining the general conditions that enable the proper functioning of AML/CFT supervisory colleges.

(68) Exchange of information and cooperation between supervisors is essential in the context of increasingly integrated global financial systems. On the one hand, Union supervisors, including AMLA, should inform each other of instances in which the law of a third country does not permit the implementation of the policies and procedures required under Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation*]. On the other hand, Member States should be enabled to authorise supervisors to conclude cooperation agreements providing for collaboration and exchanges of confidential information with their counterparts in third countries, in compliance with applicable rules for personal data transfers. Given its oversight role, AMLA should lend assistance as may be necessary to assess the equivalence of professional secrecy requirements applicable to the third country counterpart.

(69) Directive (EU) 2015/849 allowed Member States to entrust the supervision of some obliged entities to self-regulatory bodies. However, the quality and intensity of supervision performed by such self-regulatory bodies has been insufficient, and under no or close to no public scrutiny. Where a Member State decides to entrust supervision to a self-regulatory body, it should also designate a public authority to oversee the activities of the self-regulatory body to ensure that the performance of those activities is in line with the requirements of this Directive.

(70) The importance of combating money laundering and terrorist financing should result in Member States laying down effective, proportionate and dissuasive sanctions and measures in national law for failure to respect the requirements of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation*]. National supervisors should be empowered by Member States to impose such measures to obliged entities to remedy the situation in the case of breaches and, where the breach so justifies, issue pecuniary sanctions. The range of sanctions and measures should be sufficiently broad to allow Member States and competent authorities to take account of the differences between obliged entities, in particular between credit institutions and financial institutions and other obliged entities, as regards their size, characteristics and the nature of the business.

(71) Member States currently have a diverse range of administrative sanctions and measures for breaches of the key preventative provisions in place and an inconsistent approach to investigating and sanctioning violations of anti-money laundering requirements, nor is there a common understanding among supervisors as to what should constitute a "serious" violation and thus distinguish when an administrative sanction should be imposed. That diversity is detrimental to the efforts made in combating money laundering and terrorist financing and the Union's response is fragmented. Therefore, common criteria for determining the most appropriate supervisory response to breaches should be laid down and a range of administrative measures that the supervisors could impose when the breaches are not sufficiently serious to be punished with an administrative sanction should be provided. In order to incentivise obliged entities to comply with the provisions of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation*], it is necessary to strengthen the dissuasive nature of administrative sanctions. Accordingly, the minimum amount of the maximum penalty that can be imposed in case of serious breaches of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation*] should be raised. In transposing this Directive, Member States should ensure that they do not breach the principle of *ne bis in idem* by imposing administrative sanctions and measures, and criminal sanctions in accordance with national law.

(72) Obligated entities can benefit from the freedom to provide services and to establish across the internal market to offer their products and services across the Union. An effective supervisory system requires that supervisors are aware of the weaknesses in obligated entities' compliance with AML/CFT rules. It is therefore important that supervisors are able to inform one another of administrative sanctions and measures imposed on obligated entities, when such information would be relevant for other supervisors too.

(73) Publication of an administrative sanction or measure for breach of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation*] can have a strong dissuasive effect against repetition of such breach. It also informs other entities of the money laundering and financing of terrorism risks associated with the sanctioned obligated entity before entering into a business relationship and assists supervisors in other Member States in relation to the risks associated with an obligated entity when it operates in their Member State on a cross-border basis. For those reasons, the requirement to publish decisions on sanctions against which there is no appeal should be confirmed. However, any such publication should be proportionate and, in the taking of a decision whether to publish an administrative sanction or measure, supervisors should take into account the gravity of the breach and the dissuasive effect that the publication is likely to achieve.

(74) There have been a number of cases where employees who have reported their suspicions of money laundering have been subjected to threats or hostile action. It is crucial that this issue be addressed to ensure effectiveness of the AML/CFT system. Member States should be aware of this problem and should do whatever they can to protect individuals, including employees and representatives of the obligated entity, from such threats or hostile action, and to provide, in accordance with national law, appropriate protection to such persons, particularly with regard to their right to the protection of their personal data and their rights to effective judicial protection and representation.

(75) The new fully-integrated and coherent anti-money laundering and counter-terrorist financing policy at Union level, with designated roles for both Union and national competent authorities and with a view to ensure their smooth and constant cooperation. In that regard, cooperation between all national and Union AML/CFT authorities is of the utmost importance and should be clarified and enhanced. Internally, it remains the duty of Member States to provide for the necessary rules to ensure that policy makers, the FIUs, supervisors, including AMLA, and other competent authorities involved in AML/CFT, as well as tax authorities and law enforcement authorities when acting within the scope of this Directive, have effective mechanisms to enable them to cooperate and coordinate, including through a restrictive approach to the refusal by competent authorities to cooperate and exchange information at the request of another competent authority.

(76) In order to facilitate and promote effective cooperation, and in particular the exchange of information, Member States should be required to communicate to the Commission and AMLA the list of their competent authorities and relevant contact details.

(77) The risk of money laundering and terrorist financing can be detected by all supervisors in charge of credit institutions. Information of a prudential nature relating to credit and financial institutions, such as information relating to the fitness and properness of directors and shareholders, to the internal control mechanisms, to governance or to compliance and risk management, is often indispensable for the adequate AML/CFT supervision of such institutions. Similarly, AML/CFT information is also important for the prudential supervision of such institutions. Therefore, cooperation and exchange of information with AML/CFT supervisors and FIU should be extended to all competent authorities in charge of the supervision of those obliged entities in accordance with other Union legal instruments, such as Directive (EU) 2013/36¹¹, Directive (EU) 2014/49¹², Directive (EU) 2014/59¹³, Directive (EU) 2014/92¹⁴ and Directive (EU) 2015/2366 of the European Parliament and of the Council¹⁵. To ensure the effective implementation of this cooperation, Member States should inform the AMLA annually of the exchanges carried out.

¹¹ Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms, amending Directive 2002/87/EC and repealing Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC (OJ L 176, 27.6.2013, p. 338).

¹² Directive 2014/49/EU of the European Parliament and of the Council of 16 April 2014 on deposit guarantee schemes (OJ L 173, 12.6.2014, p. 149).

¹³ Directive 2014/59/EU of the European Parliament and of the Council of 15 May 2014 establishing a framework for the recovery and resolution of credit institutions and investment firms and amending Council Directive 82/891/EEC, and Directives 2001/24/EC, 2002/47/EC, 2004/25/EC, 2005/56/EC, 2007/36/EC, 2011/35/EU, 2012/30/EU and 2013/36/EU, and Regulations (EU) No 1093/2010 and (EU) No 648/2012, of the European Parliament and of the Council (OJ L 173, 12.6.2014, p. 190).

¹⁴ Directive 2014/92/EU of the European Parliament and of the Council of 23 July 2014 on the comparability of fees related to payment accounts, payment account switching and access to payment accounts with basic features (OJ L 257, 28.8.2014, p. 214).

¹⁵ Directive (EU) 2015/2366 of the European Parliament and of the Council of 25 November 2015 on payment services in the internal market, amending Directives 2002/65/EC, 2009/110/EC and 2013/36/EU and Regulation (EU) No 1093/2010, and repealing Directive 2007/64/EC (OJ L 337, 23.12.2015, p. 35).

(78) Cooperation with other authorities competent for supervising credit institutions under Directive (EU) 2014/92 and Directive (EU) 2015/2366 has the potential to reduce unintended consequences of AML/CFT requirements. Credit institutions may choose to terminate or restrict business relationships with customers or categories of customers in order to avoid, rather than manage, risk. Such de-risking practices may weaken the AML/CFT framework and the detection of suspicious transactions, as they push affected customers to resort to less secure or unregulated payment channels to meet their financial needs. At the same time, widespread de-risking practices in the banking sector may lead to financial exclusion for certain categories of payment entities or consumers. Financial supervisors are best placed to identify situations where a credit institution has refused to enter into a business relationship despite possibly being obliged to do so on the basis of the national law implementing Directive (EU) 2014/92 or Directive (EU) 2015/2366, and without a justification based on the documented customer due diligence. Financial supervisors should alert the authorities responsible for ensuring compliance by financial institution with Directive (EU) 2014/92 or Directive (EU) 2015/2366 when such cases arise.

(79) The cooperation between financial supervisors and the authorities responsible for crisis management of credit institutions and investment firms, such as in particular Deposit Guarantee Scheme designated authorities and resolution authorities, is necessary to reconcile the objectives to prevent money laundering under this Directive and to protect financial stability and depositors under the Directives 2014/49/EU and 2014/59/EU. Financial supervisors should oversee the performance of customer due diligence where the credit institution has been determined failing or likely to fail or when the deposits are defined as unavailable, and the reporting of any suspicious transactions to the FIU. Financial supervisors should inform the authorities responsible for crisis management of credit institutions and investment firms of any relevant outcome from the customer due diligence performed and of any account that has been suspended by the FIU.

(80) To facilitate such cooperation in relation to credit institutions, AMLA, in consultation with the European Banking Authority, should issue guidelines specifying the main elements of such cooperation including how information should be exchanged.

(81) Cooperation mechanisms should also extend to the authorities in charge of the supervision and oversight of auditors, as such cooperation can enhance the effectiveness of the Union anti-money laundering framework.

(82) The exchange of information and the provision of assistance between competent authorities of the Member States is essential for the purposes of this Directive. Consequently, Member States should not prohibit or place unreasonable or unduly restrictive conditions on this exchange of information and provision of assistance.

(83) Supervisors should be able to cooperate and exchange confidential information, regardless of their respective nature or status. To this end, they should have an adequate legal basis for exchange of confidential information and for cooperation. Exchange of information and cooperation with other authorities competent for supervising or overseeing obliged entities under other Union acts should not be hampered unintentionally by legal uncertainty which may stem from a lack of explicit provisions in this field. Clarification of the legal framework is even more important since prudential supervision has, in a number of cases, been entrusted to non-AML/CFT supervisors, such as the European Central Bank (ECB).

(84) The effectiveness of the Union AML/CFT framework relies on the cooperation between a wide array of competent authorities. To facilitate such cooperation, AMLA should be entrusted to develop guidelines in coordination with the ECB, the European Supervisory Authorities, Europol, Eurojust, and the European Public Prosecutor's Office on cooperation between all competent authorities. Such guidelines should also describe how authorities competent for the supervision or oversight of obliged entities under other Union acts should take into account money laundering and terrorist financing concerns in the performance of their duties.

(85) Regulation (EU) 2016/679 applies to the processing of personal data for the purposes of this Directive. Regulation (EU) 2018/1725 of the European Parliament and of the Council¹⁶ applies to the processing of personal data by the Union institutions and bodies for the purposes of this Directive. The fight against money laundering and terrorist financing is recognised as an important public interest ground by all Member States. However, competent authorities responsible for investigating or prosecuting money laundering, its predicate offences or terrorist financing, or those which have the function of tracing, seizing or freezing and confiscating criminal assets should respect the rules pertaining to the protection of personal data processed in the framework of police and judicial cooperation in criminal matters, including Directive (EU) 2016/680 of the European Parliament and of the Council¹⁷. Member States should also be able to apply Directive 2016/680, as well as relevant national law where appropriate, to the processing of data by their FIU, based on the sensitive nature of their activities and their relevance to national security.

(86) It is essential that the alignment of this Directive with the revised FATF Recommendations is carried out in full compliance with Union law, in particular as regards Union data protection law, including rules on data transfers, as well as the protection of fundamental rights as enshrined in the Charter of Fundamental Rights of the European Union (the ‘Charter’). Certain aspects of the implementation of this Directive involve the collection, analysis, storage and sharing of data within the Union and with third countries. Such processing of personal data should be permitted, while fully respecting fundamental rights, only for the purposes laid down in this Directive, and for the activities required under this Directive, such as the exchange of information among competent authorities.

¹⁶ Regulation (EU) 2018/1725 of the European Parliament and of the Council of 23 October 2018 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data by the Union institutions, bodies, offices and agencies and on the free movement of such data, and repealing Regulation (EC) No 45/2001 and Decision No 1247/2002/EC (OJ L 295, 21.11.2018, p. 39).

¹⁷ Directive (EU) 2016/680 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data by competent authorities for the purposes of the prevention, investigation, detection or prosecution of criminal offences or the execution of criminal penalties, and on the free movement of such data, and repealing Council Framework Decision 2008/977/JHA (OJ L 119, 4.5.2016, p. 89).

(87) The rights of access to data by the data subject are applicable to the personal data processed for the purpose of this Directive. However, access by the data subject to any information related to a suspicious transaction report would seriously undermine the effectiveness of the fight against money laundering and terrorist financing. Exceptions to and restrictions of that right in accordance with Article 23 of Regulation (EU) 2016/679 and, where relevant, Article 25 of Regulation (EU) 2018/1725, may therefore be justified. The data subject has the right to request that a supervisory authority referred to in Article 51 of Regulation (EU) 2016/679 or, where applicable, the European Data Protection Supervisor, check the lawfulness of the processing and has the right to seek a judicial remedy referred to in Article 79 of that Regulation. The supervisory authority referred to in Article 51 of Regulation (EU) 2016/679 may also act on an ex-officio basis. Without prejudice to the restrictions to the right to access, the supervisory authority should be able to inform the data subject that all necessary verifications by the supervisory authority have taken place, and of the result as regards the lawfulness of the processing in question.

(88) In order to ensure continued exchange of information between FIUs during the period of set-up of AMLA, the Commission should continue to host the FIU.net on a temporary basis. To ensure full involvement of FIUs in the operation of the system, the Commission should regularly exchange with the EU Financial Intelligence Units' Platform (the 'EU FIUs' Platform'), an informal group composed of representatives from FIUs and active since 2006, and used to facilitate cooperation among FIUs and exchange views on cooperation-related issues.

(89) Regulatory technical standards should ensure consistent harmonisation across the Union. As the body with highly specialised expertise in the field of AML/CFT, it is appropriate to entrust AMLA with the elaboration, for submission to the Commission, of draft regulatory technical standards which do not involve policy choices.

(90) In order to ensure consistent approaches among FIUs and among supervisors, the power to adopt acts in accordance with Article 290 of the Treaty on the Functioning of the European Union should be delegated to the Commission to supplement this Directive by adopting the regulatory technical standards setting out the criteria as regards appointment and functions of a central contact point of certain services providers, setting out benchmarks and methodology for assessing and classifying the inherent and residual risk profile of obliged entities and the frequency of risk profile reviews, laying down details of duties of the home and host supervisors, and the modalities of cooperation between them, specifying the general conditions for the functioning of the AML supervisory colleges and the operational functioning of such colleges, defining indicators to classify the level of gravity of breaches of this Directive and criteria to be taken into account when setting the level of administrative sanctions or taking administrative measures. It is of particular importance that the Commission carry out appropriate consultations during its preparatory work, including at expert level, and that those consultations be conducted in accordance with the principles laid down in the Interinstitutional Agreement of 13 April 2016 on Better Law-Making. In particular, to ensure equal participation in the preparation of delegated acts, the European Parliament and the Council receive all documents at the same time as Member States' experts, and their experts systematically have access to meetings of Commission expert groups dealing with the preparation of delegated acts.

(91) In order to ensure uniform conditions for the implementation of this Directive, implementing powers should be conferred on the Commission in order to lay down a methodology for the collection of statistics, establish the format for the submission of beneficial ownership information, define the technical conditions for the interconnection of beneficial ownership registers and of bank account registers and data retrieval mechanisms as well as to adopt implementing technical standards specifying the format to be used for the exchange of the information among FIUs of the Member States. Those powers should be exercised in accordance with Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council¹⁸.

¹⁸ Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council of 16 February 2011 laying down the rules and general principles concerning mechanisms for control by the Member States of the Commission's exercise of implementing powers (OJ L 55, 28.2.2011, p. 13).

(92) This Directive respects the fundamental rights and observes the principles recognised by the Charter, in particular the right to respect for private and family life (Article 7 of the Charter), the right to the protection of personal data (Article 8 of the Charter) and the freedom to conduct a business (Article 16 of the Charter).

(93) When drawing up a report evaluating the implementation of this Directive, the Commission should give due consideration to the respect of the fundamental rights and principles recognised by the Charter.

(94) Since the objectives of this Directive, namely the establishment of a coordinated and coherent mechanism to prevent money laundering and terrorist financing, cannot be sufficiently achieved by the Member States but can rather, by reason of the scale and the effects of the proposed action, be better achieved at Union level, the Union may adopt measures, in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty on European Union. In accordance with the principle of proportionality, as set out in that Article, this Directive does not go beyond what is necessary in order to achieve those objectives.

(95) In accordance with the Joint Political Declaration of 28 September 2011 of Member States and the Commission on explanatory documents¹⁹, Member States have undertaken to accompany, in justified cases, the notification of their transposition measures with one or more documents explaining the relationship between the components of a directive and the corresponding parts of national transposition instruments. With regard to this Directive, the legislator considers the transmission of such documents to be justified.

(96) The European Data Protection Supervisor has been consulted in accordance with Article 42 of Regulation (EU) 2018/1725 [and delivered an opinion on ...²⁰].

(97) Directive (EU) 2015/849 should therefore be repealed,

¹⁹ OJ C 369, 17.12.2011, p. 14.

²⁰ OJ C , , p. .

HAVE ADOPTED THIS DIRECTIVE:

CHAPTER I

GENERAL PROVISIONS

Section 1

Subject matter, scope and definitions

Article 1

Subject matter

This Directive lays down rules concerning:

- (a) measures applicable to sectors exposed to money laundering and terrorist financing at national level;
- (b) the identification of money laundering and terrorist financing risks at Union and Member States level;
- (c) the set-up and access to beneficial ownership, bank account and real estate registers;
- (d) the responsibilities and tasks of Financial Intelligence Units (FIUs);
- (e) the responsibilities and tasks of bodies involved in the supervision of obliged entities,
- (f) cooperation between competent authorities and cooperation with authorities covered by other Union acts.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Directive, the definitions set out in Article 2 of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* apply.

The following definitions also apply:

- (1) ‘financial supervisor’ means a supervisor in charge of credit and financial institutions;
- (2) ‘obliged entities’ means the natural or legal persons listed in Article 3 of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* that are not exempted in accordance with article 4,5,6 of that Regulation;
- (3) ‘home Member State’ means the Member State where the registered office of the obliged entity is situated or, if the obliged entity has no registered office, the Member State in which its head office is situated;
- (4) ‘host Member State’ means the Member State other than the home Member State in which the obliged entity has a subsidiary or a branch or provides services;
- (5) ‘customs authorities’ means the customs authorities as defined in Article 5(1) of Regulation (EU) 952/2013 of the European Parliament and of the Council²¹ and the competent authorities as defined in Article 2(1), point (g), of Regulation (EU) 2018/1672 of the European Parliament and of the Council²²;

²¹ Regulation (EU) No 952/2013 of the European Parliament and of the Council of 9 October 2013 laying down the Union Customs Code (OJ L 269, 10.10.2013, p. 1).

²² Regulation (EU) 2018/1672 of the European Parliament and of the Council of 23 October 2018 on controls on cash entering or leaving the Union and repealing Regulation (EC) No 1889/2005 (OJ L 284, 12.11.2018, p. 6).

- (6) ‘anti-money laundering/counter-terrorist financing supervisory college’ or ‘AML/CFT supervisory college’ means a permanent structure for cooperation and information sharing for the purposes of supervising a group or an entity operating on a cross-border basis;
- (7) ‘entity operating on a cross-border basis’ means an obliged entity having at least one establishment in another Member State or in a third country;
- (8) ‘establishment’ means a branch or any other form of establishment of an obliged entity that operates in a Member State or third country other than the country where its head office is established, or the subsidiary of a parent undertaking established in a country other than the country where that parent undertaking has been established.

Section 2

National measures in sectors exposed to money laundering and terrorist financing

Article 3

Identification of exposed sectors at national level

1. Where a Member State identifies that, in addition to obliged entities, entities in other sectors are exposed to money laundering and terrorist financing risks, it may decide to apply all or part of the requirements of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] to those additional entities.
2. For the purposes of paragraph 1, Member States shall notify to the Commission their intention to apply all or part of requirements of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] to entities in additional sectors, accompanied by:
 - (a) a justification of the money laundering and terrorist financing risks underpinning such intention;
 - (b) an assessment of the impact that such extension will have on the provision of services within the internal market;
 - (ba) a description of the requirements of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] that the Member State intends to apply to those entities;
 - (c) the text of the national measures that the Member State intends to adopt.

3. Deleted
4. The Commission, having consulted the Authority for anti-money laundering and countering the financing of terrorism established by Regulation [*please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final*] (AMLA), may issue a detailed opinion regarding whether the national measures envisaged:
- (a) are adequate to address the risks identified, in particular as regards whether the risks identified by the Member State concern the internal market;
 - (b) may create obstacles to the free movement of services or capital or to the freedom of establishment of service operators within the internal market which are not proportionate to the money laundering and terrorist financing risks the measure aims to mitigate.

The detailed opinion shall also indicate whether the Commission intends to propose action at Union level.

5. Deleted

6. Deleted

7. Where, on *[please insert the date of entry into force of this Directive]*, Member States have already applied national provisions transposing Directive (EU) 2015/849 to other sectors than obliged entities, they may apply all or part of the requirements of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* to those sectors.

By *[6 months after the date of transposition of this Directive]*, Member States shall notify the Commission the sectors identified at national level pursuant to the first sub-paragraph to which the requirements of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* shall apply. Within 6 months of such notification, the Commission having consulted AMLA, may issue a detailed opinion covering paragraph 4, points (a) and (b), and indicating whether it intends to propose action at Union level.

8. By *[1 years after the date of transposition of this Directive]* and every year thereafter, the Commission shall publish a consolidated list of the sectors to which Member States have decided to apply all or part of the requirements of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* in the *Official Journal of the European Union*.

Article 4

Requirements relating to certain service providers

1. Member States shall ensure that currency exchange and cheque cashing offices, third-party financing intermediaries and trust or company service providers are either licensed or registered.
2. Member States shall ensure that all providers of gambling services are regulated.

Article 5

Contact points

1. Member States may require electronic money issuers as defined in Article 2(3) of Directive 2009/110/EC²³, payment service providers as defined in Article 4(11) of Directive (EU) 2015/2366 and crypto-assets service providers operating through agents or distributors located in the host Member State and operating under either the right of establishment or the freedom to provide services, and whose head office is situated in another Member State, to appoint a central contact point in their territory. That central contact point shall ensure, on behalf of the entity operating on a cross-border basis, compliance with AML/CFT rules and shall facilitate supervision by supervisors, including by providing supervisors with documents and information on request.

²³ Directive 2009/110/EC of the European Parliament and of the Council of 16 September 2009 on the taking up, pursuit and prudential supervision of the business of electronic money institutions amending Directives 2005/60/EC and 2006/48/EC and repealing Directive 2000/46/EC (OJ L 267, 10.10.2009, p. 7).

Member States may require the central contact point to fulfil the obligation under Article 50 of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*.

2. By *[two years after the date of entry into force of this Directive]*, AMLA shall develop draft regulatory technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft regulatory technical standards shall set out the criteria for determining the circumstances in which the appointment of a central contact point pursuant to paragraph 1 is appropriate, and the functions of the central contact points.

3. The Commission is empowered to supplement this Directive by adopting the regulatory technical standards referred to in paragraph 2 of this Article in accordance with Articles 38 to 41 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

Article 6

Checks on the senior management and beneficial owners of certain obliged entities

1. Member States shall require supervisors to verify that the members of the senior management in the obliged entities referred to in Article 4, and the beneficial owners of such entities, act with honesty and integrity. Senior management of such entities should also possess knowledge and expertise necessary to carry out their functions.

2. With respect to the obliged entities referred to in Article 3, points (3)(a), (b), (d), (e) and (h) to (l), of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*, Member States shall ensure that supervisors take the necessary measures to prevent persons convicted of money laundering, relevant predicate offences or terrorist financing or their associates from being professionally accredited, holding a management function in or being the beneficial owners of those obliged entities.

3. Member States shall ensure that supervisors verify whether the senior management of the obliged entities referred to in paragraph 1 and 2 acts with honesty and integrity and possesses knowledge and expertise necessary to carry out their functions in cases where there are reasonable grounds to suspect that money laundering or terrorist financing is being or has been committed or attempted, or there is increased risk thereof in an obliged entity.
4. Supervisors shall have the power to request the removal of any person convicted of money laundering, any of its predicate offences or terrorist financing from the management role of the obliged entities referred to in paragraphs 1 and 2. Supervisors shall have the power to remove members of the senior management that are not deemed to act with honesty and integrity and possess knowledge and expertise necessary to carry out their functions.
5. Where the person convicted of money laundering, any of its predicate offences or terrorist financing is the beneficial owner of an obliged entity referred to in paragraph 2, Member States shall ensure that such persons can be disassociated from any obliged entity, including by granting supervisors the power to request the divestment of the holding by the beneficial owner in an obliged entity.
6. For the purposes of this Article, Member States shall ensure that, in accordance with their national law, supervisors or any other authority competent at national level for assessing the appropriateness of persons referred to in paragraphs 1 and 2, check the existence of a relevant conviction in the criminal record of the person concerned. Any exchange of information for those purposes shall be carried out in accordance with Framework Decision 2009/315/JHA and Decision 2009/316/JHA as implemented in national law.

Section 2

Risk assessments

Article 7

Supra-national risk assessment

1. The Commission shall conduct an assessment of the risks of money laundering and terrorist financing and non-implementation and evasion of proliferation financing-related targeted financial sanctions affecting the internal market and relating to cross-border activities.

To that end, the Commission shall, at the latest by *[4 years after the date of transposition of this Directive]*, draw up a report identifying, analysing and evaluating those risks at Union level. Thereafter, the Commission shall update its report every four years. The Commission may update parts of the report more frequently, if appropriate.

2. The report referred to in paragraph 1 shall cover at least the following:

- (a) the areas and sectors of the internal market that are exposed to money laundering and terrorist financing risks;
- (b) the nature and level of the risks associated with each area and sector;
- (c) the most widespread means used to launder illicit proceeds, including, where available, those particularly used in transactions between Member States and third countries, independently of the identification of a third country pursuant to Section 2 of Chapter III of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*;
- (d) the risks of non-implementation and evasion of proliferation financing-related targeted financial sanctions.

3. The Commission shall make recommendations to Member States on the measures suitable for addressing the identified risks. In the event that Member States decide not to apply any of the recommendations in their national AML/CFT regimes, they shall notify the Commission thereof and provide a justification for such a decision.
4. By *[3 years after the date of transposition of this Directive]*, AMLA shall issue an opinion addressed to the Commission on the risks of money laundering and terrorist financing affecting the Union. Thereafter, AMLA shall issue an opinion every two years.
5. In conducting the assessment referred to in paragraph 1, the Commission shall organise the work at Union level, shall take into account the opinions referred to in paragraph 4 and shall involve the Member States' experts in the area of AML/CFT, representatives from national supervisory authorities and FIUs, as well as AMLA and other Union level bodies where appropriate.
6. Within 2 years of the adoption of the report referred to in paragraph 1, and every four years thereafter, the Commission shall submit a report to the European Parliament and to the Council on the actions taken based on the findings of that report.

Article 8

National risk assessment

1. Each Member State shall carry out a national risk assessment to identify, assess, understand and mitigate the risks of money laundering and terrorist financing affecting it. It shall keep that risk assessment up to date and review it at least every four years.

Each Member State shall also take appropriate steps to identify, assess, understand and mitigate the risks of non-implementation and evasion of proliferation financing-related targeted financial sanctions.

2. Each Member State shall designate an authority or establish a mechanism to coordinate the national response to the risks referred to in paragraph 1. The identity of that authority or the description of the mechanism shall be notified to the Commission, AMLA, and other Member States.

3. In carrying out the national risk assessments referred to in paragraph 1 of this Article, Member States shall take into account the report referred to in Article 7(1) as well as any relevant sectoral risk assessment carried out by the Member State.

4. Each Member State shall use the national risk assessment to:
- (a) improve its AML/CFT regime, in particular by identifying any areas where obliged entities are to apply enhanced measures and, where appropriate, specifying the measures to be taken;
 - (b) identify, where appropriate, sectors or areas of lower or greater risk of money laundering and terrorist financing;
 - (c) assess the risks of money laundering and terrorist financing associated with each type of legal person and legal arrangement in their territory and have an understanding of the exposure to risks deriving from foreign legal persons and legal arrangements;
 - (d) decide on the allocation and prioritisation of resources to combat money laundering and terrorist financing as well as non-implementation and evasion of proliferation financing-related targeted financial sanctions;
 - (e) ensure that appropriate rules are drawn up for each sector or area, in accordance with the risks of money laundering and terrorist financing;
 - (f) make appropriate information available promptly to competent authorities and to obliged entities to facilitate the carrying out of their own money laundering and terrorist financing risk assessments as well as the assessment of risks of evasion of proliferation financing-related targeted financial sanctions referred to in Article 8 of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*.

In the national risk assessment, Member States shall describe the institutional structure and broad procedures of their AML/CFT regime, including, inter alia, the FIU, tax authorities and prosecutors, as well as the allocated human and financial resources to the extent that this information is available.

5. Member States shall make the results of their national risk assessments, including their updates, available to the Commission, to AMLA and to the other Member States. Any Member State may provide relevant additional information, where appropriate, to the Member State carrying out the national risk assessment. A summary of the assessment shall be made publicly available. That summary shall not contain classified information. The information contained therein shall not permit the identification of any natural or legal person.

Article 9

Statistics

1. Member States shall maintain comprehensive statistics on matters relevant to the effectiveness of their AML/CFT frameworks in order to review the effectiveness of those frameworks.
2. The statistics referred to in paragraph 1 shall include:
 - (a) data measuring the size and importance of the different sectors which fall within the scope of this Directive, including the number of natural persons and entities and the economic importance of each sector;
 - (b) data measuring the reporting, investigation and judicial phases of the national AML/CFT regime, including the number of suspicious transaction reports made to the FIU, the follow-up given to those reports, the information on cross-border physical transfers of cash accessed by the FIU in accordance with Article 9 of Regulation (EU) 2018/1672 together with the follow-up given to the information submitted and, on an annual basis, the number of cases investigated, the number of persons prosecuted, the number of persons convicted for money laundering or terrorist financing offences, the types of predicate offences identified in accordance with Article 2 of Directive (EU) 2018/1673 of the European Parliament and of the Council²⁴ where such information is available, and the value in euro of property that has been frozen, seized or confiscated;

²⁴ Directive (EU) 2018/1673 of the European Parliament and of the Council of 23 October 2018 on combating money laundering by criminal law (OJ L 284, 12.11.2018, p. 22).

- (c) if available, data identifying the number and percentage of reports resulting in further investigation, together with the annual report drawn up by FIUs pursuant to Article 21;
- (d) data regarding the number of cross-border requests for information that were made, received, refused and partially or fully answered by the FIU, broken down by counterpart country;
- (e) the number of mutual legal assistance or other international requests for information relating to beneficial ownership and bank account information as referred to in Chapter IV of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] and Sections 1 and 2 of Chapter II of this Directive received from or made to counterparts outside the Union, broken down by competent authority and counterpart country;
- (f) human resources allocated to supervisors as well as human resources allocated to the FIU to fulfil the tasks specified in Article 17;
- (g) the number of on-site and off-site supervisory actions, the number of breaches identified on the basis of supervisory actions and sanctions or administrative measures applied by supervisory authorities and self-regulatory bodies pursuant to Section 4 of Chapter IV;
- (h) the number and type of breaches identified in relation to the obligations of Chapter IV of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] and sanctions or administrative measures applied in relation to those breaches, as well as the number of inspections carried out by the entity in charge of the central register pursuant to Article 10(8) of this Directive.

3. Member States shall ensure that the statistics referred to in paragraph 2 are collected and transmitted to the Commission on an annual basis. The statistics referred to in paragraph 2, points (a), (c), (d) and (f), shall also be transmitted to AMLA.

AMLA shall store those statistics in its database in accordance with Article 11 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

4. By *[3 years after the date of transposition of this Directive]*, AMLA shall adopt an opinion addressed to the Commission on the methodology for the collection of the statistics referred to in paragraph 2, points (a), (c), (d) and (f).

5. The Commission is empowered to adopt implementing acts laying down the methodology for the collection of the statistics referred to in paragraph 2 and the arrangements for their transmission to the Commission and AMLA. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 54(2).

6. The Commission shall publish a biennial report summarising and explaining the statistics referred to in paragraph 2, which shall be made available on its website.

CHAPTER II

REGISTERS

Section I

Beneficial ownership registers

Article 10

Beneficial ownership registers

1. Member States shall ensure that beneficial ownership information referred to in Article 44 of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*], the statement pursuant to Article 45(3) of that Regulation and information on nominee arrangements referred to in Article 47 of that Regulation is held in a central register in the Member State where the legal entity is incorporated or where the trustee or person holding an equivalent position in a similar legal arrangement is established or resides. Such requirement shall not apply to entities pursuant to Article 43c of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*].

Where the trustees of an express trust or persons holding equivalent positions in a similar legal arrangement are established or reside in different Member States a certificate of proof of registration or an excerpt of the beneficial ownership information held in a register by one Member State shall be considered as sufficient to consider the registration obligation fulfilled.

1a. Where the place of incorporation of the legal entity or place of establishment or residence of the trustee of the express trust or person holding an equivalent position in similar legal arrangement is outside the Union, the information referred to in paragraph 1 shall be held in a central register set up by the Member State where the legal entity, the trustee of the express trust or person holding an equivalent position in a similar legal arrangement acting in the name of the express trust or similar legal arrangement, acquires real estate, is awarded a public procurement for goods, services or concessions or enters into a business relationship pursuant to Article 48(1), point (d) of Regulation.

Where the legal entity pursuant to first sub-paragraph, the trustee of the express trust pursuant to first sub-paragraph or the person holding an equivalent position in a similar legal arrangement, acting in the name of the express trust or similar legal arrangement, acquires real estate, is awarded a public procurement for goods, services or concessions or enters into multiple business relationships pursuant to Article 48(1), point (d) of Regulation in different Member States, a certificate of proof of registration of the beneficial ownership information in a central register held by one Member State shall be considered as sufficient to consider the registration obligation fulfilled.

1b. The beneficial ownership information contained in the central registers may be collected in accordance with national systems.

2. Member States shall ensure that legal entities and trustees of express trusts and persons holding an equivalent position in a similar legal arrangement are required to provide to the entity or entities in charge of the central registers all beneficial ownership information referred to in Article 44 of Regulation, the statement pursuant to Article 45(3) of Regulation and information on nominee arrangements pursuant to Article 47 of Regulation.

Member States shall ensure the entity or entities in charge of the central registers are empowered to request information and documents necessary to identify all beneficial owners and to support and verify information pursuant to the first paragraph, including resolutions of the board of directors and minutes of their meetings, partnership agreements, trust deeds, power of attorney or other contractual agreements and documentation.

3. Where no person is identified as beneficial owner pursuant to Article 45(2) and (3) of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*, the central register shall include:

(a) a statement and justification pursuant to Article 45(3), point (a), of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*;

(b) the details of the natural person(s) who hold the position of senior managing official(s) pursuant Article 45(2), of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* in the corporate or other legal entity equivalent to the information required under Article 44(1), point (a), of that Regulation .

4. Deleted

5. Member States shall require that the beneficial ownership information held in the central registers is adequate, accurate and up-to-date. For that purpose, Member State shall provide for rules for the effective resolution of discrepancies in the information held in the register.

(a) Deleted

(b) Member State shall require competent authorities, if appropriate and to the extent that this requirement does not interfere unnecessarily with their functions, shall report to the entity in charge of the central registers any discrepancies they find between information available in the central registers and the information available to them.

6. Deleted

7. Member States shall ensure that the entity or entities in charge of the central registers takes appropriate actions to cease the discrepancies reported by competent authorities or pursuant to Article 16a of the Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] by obliged entities, including amending the information included in the central registers where the entity is able to identify and verify the beneficial ownership information. A specific mention of the fact that there are discrepancies reported shall be included in the central registers and visible at least to competent authorities and obliged entities.

8. Member States shall ensure that there is an entity or entities empowered to carry out checks on information in central register in order to establish the current beneficial ownership of the entity and to verify that the information submitted to the central register is accurate, adequate and up-to-date. Member States may for this purpose empower the entity or entities carrying out the checks to carry out on-site investigations at the premises or registered office of the legal entity. The power to verify such information and documents in the central register and, if applicable, to carry out on-site investigations shall not be restricted, obstructed or precluded.

9. Member States shall ensure that there is an entity or entities empowered to impose effective, proportionate and dissuasive measures or sanctions for failures to provide the register with accurate, adequate and up-to-date information about their beneficial ownership.

10. Member States shall ensure that if, in the course of the checks carried out pursuant to this Article, or in any other way, the entities referred to in paragraph 8 discover facts that could be related to money laundering or to terrorist financing, they shall promptly inform the FIU.

11. The central registers shall be interconnected via the European Central Platform established by Article 22(1) of Directive (EU) 2017/1132.

12. The information referred to in paragraph 1 shall be available through the national registers and through the system of interconnection of central beneficial ownership registers for at least five years and no more than 10 years after the grounds for registering the beneficial ownership information have ceased to exist and in any case after the legal entity has been struck off from the register or after the cessation of the legal arrangement.

Article 11

General rules regarding access to beneficial ownership registers by competent authorities, self-regulatory bodies and obliged entities

1. Member States shall ensure that competent authorities have timely, unrestricted and free access to the information held in the interconnected central registers referred to in Article 10, without alerting the entity or arrangement concerned.

2. Access to the interconnected central registers referred to in Article 10 shall be granted to the FIU, supervisory authorities, public authorities with designated responsibilities for combating money laundering or terrorist financing, as well as tax authorities and authorities that have the function of investigating or prosecuting money laundering, its predicate offences and terrorist financing, tracing and seizing or freezing and confiscating criminal assets. Self-regulatory bodies shall be granted access to the registers when performing supervisory functions.

3. Member States shall ensure that, when taking customer due diligence measures in accordance with Chapter III of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation*], obliged entities have timely access to the information held in the interconnected central registers referred to in Article 10. Member States may choose to make access for obliged entities on the condition of the payment of a fee, which shall not exceed the administrative costs of making the information accessible, including costs of maintenance and developments of the register.

4. By [*3 months after the date of transposition of this Directive*], Member States shall notify to the Commission the list of competent authorities and self-regulatory bodies pursuant to paragraphs 1 and 2 and the categories of obliged entities that were granted access to the registers and the type of information available to obliged entities, as well as the beneficial ownership information that can be accessed by the public pursuant to Article 12. Member States shall update such notification when changes to the list of competent authorities or categories of obliged entities or to the extent of access granted to obliged entities or the public occur. The Commission shall make the information on the access by competent authorities and obliged entities, including any change to it, available to the other Member States.

Article 12

Specific access rules to beneficial ownership registers for the public

1. Member States shall ensure that any natural or legal person that can demonstrate a legitimate interest has access to the following information held in the interconnected central registers referred to in Article 10:

- (a) all names and surnames, the month and year of birth and the country of residence and nationality or nationalities of the beneficial owner or of the natural person(s) who hold the position of senior managing official(s) where no person is identified as beneficial owner pursuant to Article 45(2) and (3); and
- (b) the nature and the extent of the beneficial interest held.

The natural or legal persons that have a legitimate interest in accessing the information shall include the journalists and civil society organisations that are connected with the prevention and combating of money laundering and terrorist financing and persons who are likely to enter into transactions with a legal entity and financial institutions and authorities, in so far as they are involved in the prevention and combat of money laundering, its predicate offences or terrorist financing and do not already have access pursuant to Article 11.

2. Member States may choose to make beneficial ownership information held in the interconnected central registers referred to in Article 10 available to the public on the condition of authentication using electronic identification means and relevant trust services as set out in Regulation (EU) 910/2014 of the European Parliament and of the Council²⁵ or the payment of a fee, which shall not exceed the administrative costs of making the information available, including costs of maintenance and developments of the register.

²⁵ Regulation (EU) No 910/2014 of the European Parliament and of the Council of 23 July 2014 on electronic identification and trust services for electronic transactions in the internal market and repealing Directive 1999/93/EC (OJ L 257, 28.8.2014, p. 73).

Article 13

Exceptions to the access rules to beneficial ownership registers

In exceptional circumstances to be laid down in national law, where the access referred to in Articles 11(3) and 12(1) would expose the beneficial owner to disproportionate risk of fraud, kidnapping, blackmail, extortion, harassment, violence or intimidation, or where the beneficial owner is a minor or otherwise legally incapable, Member States may provide for an exemption from such access to all or part of the personal information on the beneficial owner on a case-by-case basis. Member States shall ensure that those exemptions are granted upon a detailed evaluation of the exceptional nature of the circumstances. Rights to an administrative review of the decision granting an exemption and to an effective judicial remedy shall be guaranteed. A Member State that has granted exemptions shall publish annual statistical data on the number of exemptions granted and reasons stated and report the data to the Commission.

Exemptions granted pursuant to this Article shall not apply to the obliged entities referred to in Article 3, point (3)(b), of Regulation [please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation] that are public officials.

Section 2

Bank account information

Article 14

Bank account registers and electronic data retrieval systems

1. Member States shall put in place centralised automated mechanisms, such as central registers or central electronic data retrieval systems, which allow the identification, in a timely manner, of any natural or legal persons holding or controlling payment accounts, or bank accounts identified by IBAN, as defined by Regulation (EU) No 260/2012 of the European Parliament and of the Council²⁶, and safe-deposit boxes held by a credit institution within their territory.

Member States shall notify the Commission of the characteristics of those national mechanisms as well as the criteria pursuant to which information is included in those national mechanisms.

2. Member States shall ensure that the information held in the centralised mechanisms referred to in paragraph 1 is directly accessible in an immediate and unfiltered manner to the FIU. The information shall also be accessible to national competent authorities for fulfilling their obligations under this Directive.

²⁶ Regulation (EU) No 260/2012 of the European Parliament and of the Council of 14 March 2012 establishing technical and business requirements for credit transfers and direct debits in euro and amending Regulation (EC) No 924/2009 (OJ L 94, 30.3.2012, p. 22).

2a. By derogation from paragraph 2, Member States may allow that FIU is denied access to information held in the centralised mechanisms referred to in paragraph 1 in exceptional circumstances if the access to such information would have a negative impact on ongoing investigations or if the access to such information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural person with regard to the purposes for which access has been requested.

3. The following information shall be accessible and searchable through the centralised mechanisms referred to in paragraph 1:

- (a) for the customer-account holder and any person purporting to act on behalf of the customer: either the name, complemented by either the other identification data required under Article 18(1) of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation*] and the date when the person purporting to act on behalf of the customer, if any, started and ceased to have the power to act on behalf of the customer, or a unambiguous unique identification number and the date when the person purporting to act on behalf of the customer, if any, started and ceased to have the power to act on behalf of the customer;
- (b) for the beneficial owner of the customer-account holder: the name, complemented by either the other identification data required under Article 18(1) of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation*] and the date when the person became beneficial owner of the customer-account holder and the date when this person ceased to be beneficial owner of the customer-account holder, or a unique identification number and the date when the person became beneficial owner of the customer-account holder and the date when this person ceased to be beneficial owner of the customer-account holder;

- (c) for the bank or payment account: the IBAN number, or where the account is not identified by an IBAN number, the unique account identifier, and the date of account opening and closing;
- (d) for the safe-deposit box: either name of the lessee complemented by the other identification data required under Article 18(1) of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation*], or an unambiguous unique identification number and the start date and, where the service has been terminated, the end date of the lease.
4. Member States may require other information deemed essential for FIUs and other competent authorities for fulfilling their obligations under this Directive to be accessible and searchable through the centralised mechanisms.
5. The centralised automated mechanisms referred to in paragraph 1 shall be interconnected via the bank account registers (BAR) single access point to be developed and operated by the Commission.

The Commission is empowered to adopt, by means of implementing acts, the technical specifications and procedures for the connection of the Member States' centralised automated mechanisms to the single access point. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 54(2).

6. Member States shall ensure that the information referred to in paragraph 3 is available through the single access point interconnecting the centralised automated mechanisms. Member States shall take adequate measures to ensure that only the information referred to in paragraph 3 that is up to date and corresponds to the actual bank account information is made available through their national centralised automated mechanisms and through the single access point interconnecting the centralised automated mechanisms referred to in this paragraph. The access to that information shall be granted in accordance with data protection rules.

The other information that Member States consider essential for FIUs and other competent authorities pursuant to paragraph 4 shall not be accessible and searchable through the single access point interconnecting the centralised automated mechanisms.

7. The FIU shall be granted immediate and unfiltered access to the information on payment and bank accounts and safe-deposit boxes in other Member States available through the single access point interconnecting the centralised automated mechanisms. Member States shall cooperate among themselves and with the Commission in order to implement this paragraph.

8. Member States shall ensure that technical and organisational measures are put in place to ensure the security of the data to high technological standards for the purposes of the exercise by FIUs of the power to access and search the information available through the single access point interconnecting the centralised automated mechanisms in accordance with paragraphs 5 and 6.

Article 15

Implementing acts for the interconnection of registers

1. Where necessary, the Commission is empowered to adopt, by means of implementing acts, technical specifications and procedures necessary to provide for the interconnection of Member States' central registers in accordance with Article 10(11) with regard to:
- (a) the technical specification defining the set of the technical data necessary for the platform to perform its functions as well as the method of storage, use and protection of such data;
 - (b) the common criteria according to which beneficial ownership information is available through the system of interconnection of registers, depending on the level of access granted by Member States;
 - (c) the technical details on how the information on beneficial owners is to be made available;
 - (d) the technical conditions of availability of services provided by the system of interconnection of registers;

- (e) the technical modalities to implement the different types of access to information on beneficial ownership in accordance with Articles 11 and 12 of this Directive, including the authentication of users through the use of electronic identification means and relevant trust services as set out in Regulation (EU) 910/2014;
- (f) the payment modalities where access to beneficial ownership information is subject to the payment of a fee according to Article 12(2) taking into account available payment facilities such as remote payment transactions.

Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 54(2).

2. Where necessary, the Commission is empowered to adopt, by means of implementing acts, technical specifications and procedures necessary to provide for the interconnection of Member States' centralised mechanisms as referred to in Article 14(5), with regard to:

- (a) the technical specification defining the methods of communication by electronic means for the purposes of the bank account registers (BAR) single access point;
- (b) the technical specification of the communication protocols;
- (c) the technical specifications defining the data security, data protection safeguards, use and protection of the information which is searchable and accessible by means of the bank account registers (BAR) single access point interconnecting the centralised automated mechanisms;

- (d) the common criteria according to which bank account information is searchable through the single access point interconnecting the centralised automated mechanisms;
- (e) the technical details on how the information is made available by means of the single access point interconnecting the centralised automated mechanisms, including the authentication of users through the use of electronic identification means and relevant trust services as set out in Regulation (EU) 910/2014;
- (f) the technical conditions of availability of services provided by the single access point interconnecting the centralised automated mechanisms.

Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 54(2).

3. When adopting the implementing acts referred to in paragraphs 1 and 2, the Commission shall take into account proven technology and existing practices. The Commission shall ensure that the single access point to be developed and operated does not incur costs above what is absolutely necessary in order to implement this Directive.

Section 3

Real estate registers

Article 16

Real estate registers

1. Member States shall provide competent authorities with access to information which allows the identification in a timely manner of any natural or legal person owning real estate, including through registers or electronic data retrieval systems where such registers or systems are available. Competent authorities shall also have access to information allowing the identification and analysis of transactions involving real estate, including their economic value and details of the natural or legal persons involved in those transactions including, where available, whether the natural or legal person owns, sells or acquires real estate on behalf of a legal arrangement.

The FIU shall be granted direct, unfiltered and immediate access to the information referred to in the first subparagraph.

2. By *[3 months after the date of transposition of this Directive]*, Member States shall notify to the Commission the list of competent authorities that were granted access to the registers or systems referred to in paragraph 1 and the type of information available to them. Member States shall update such notification when changes to the list of competent authorities or to the extent of access to information granted occurs. The Commission shall make that information, including any change to it, available to the other Member States.

CHAPTER III

FIUs

Article 17

Establishment of the FIU

1. Each Member State shall establish an FIU in order to prevent, detect and effectively combat money laundering and terrorist financing.
2. The FIU shall be the single central national unit responsible for receiving and analysing suspicious transactions reports submitted by obliged entities in accordance with Article 50 or reports submitted by obliged entities in accordance with Article 59(4), point (b), where applicable, of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] and other information relevant to money laundering, its predicate offences or terrorist financing.
3. The FIU shall be responsible for disseminating the results of its analyses and any additional relevant information to relevant competent authorities where there are grounds to suspect money laundering, its predicate offences or terrorist financing. It shall be able to obtain additional information from obliged entities. Secure and protected channels should be used for the dissemination.

The FIU's financial analysis function shall consist of the following:

- (a) an operational analysis which focuses on individual cases and specific targets or on appropriate selected information, depending on the type and volume of the disclosures received and the expected use of the information after dissemination and taking risks into consideration;
- (b) a strategic analysis addressing money laundering and terrorist financing trends and patterns.

By *[1 year after the date of transposition of this Directive]*, AMLA shall issue guidelines addressed to FIUs on the nature, features and objectives of operational and of strategic analysis.

4. Each FIU shall be operationally independent and autonomous, which means that it shall have the authority and capacity to carry out its functions freely, including the ability to take autonomous decisions to analyse, request and disseminate specific information. It shall be free from any undue political, government or industry influence or interference.

When a FIU is located within the existing structure of another authority, the FIU's core functions shall be independent and operationally separated from the other functions of the host authority.

5. Member States shall provide their FIUs with adequate financial, human and technical resources in order to fulfil their tasks. FIUs shall be able to obtain and deploy the resources needed to carry out their functions. Their staff shall be of high integrity and appropriately skilled, and maintain high professional standards, including high professional standards of confidentiality and data protection.

6. Member States shall ensure that FIUs have rules in place governing the security and confidentiality of information.
7. Each Member States shall ensure that its FIU is able to make arrangements or engage independently with other domestic competent authorities pursuant to Article 45 on the exchange of information.

Article 18

Access to information

1. Member States shall ensure that their FIUs, regardless of the organizational status, have access, in a timely manner, to the information that they require to fulfil their tasks properly. This shall include financial, administrative and law enforcement information. Member States shall ensure that their FIUs have at least:
 - (a) immediate, unfiltered and, with the exception of point (ii), direct access to at least the following financial information:
 - (i) information contained in the national centralised automated mechanisms in accordance with Article 14;
 - (ii) information on wire transfers;
 - (iii) Deleted
 - (iv) information on mortgages and loans;
 - (v) information contained in the national currency and currency exchange databases;
 - (vi) information on securities;

- (b) immediate, with the exception of point (v) unfiltered and, with the exception of point (i), (v), (ix), (xiv) and (xx) direct access to at least the following administrative information:
- (i) fiscal data, including data held by tax and revenue authorities;
 - (ii) national real estate registers or electronic data retrieval systems and land and cadastral registers;
 - (iii) national citizenship and population registers of natural persons;
 - (iv) national passports and visas registers;
 - (v) cross-border travel databases;
 - (vi) commercial databases, including business and company registers and PEP databases;
 - (vii) national motor vehicles, aircraft and watercraft registers;
 - (viii) national social security registers;
 - (ix) customs data, including cross-border physical transfers of cash;
 - (x) national weapons and arms registers;

- (xi) national beneficial ownership registers;
- (xii) data available through the interconnection of beneficial ownership registers in accordance with Article 10(11).
- (xiii) registers on non-profit organisations;
- (xiv) information held by national financial supervisors and regulators, in accordance with Article 45 and Article 50(2);
- (xv) databases storing data on CO₂ emission trading established pursuant to Commission Regulation (EU) 389/2013²⁷.
- (xvi) information on annual financial statements by companies;
- (xvii) national migration/immigration registers;
- (xviii) information held by commercial courts;
- (xix) information held in insolvency databases;
- (xx) information held by insolvency practitioners

²⁷ Commission Regulation (EU) No 389/2013 of 2 May 2013 establishing a Union Registry pursuant to Directive 2003/87/EC of the European Parliament and of the Council, Decisions No 280/2004/EC and No 406/2009/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Commission Regulations (EU) No 920/2010 and No 1193/2011 (OJ L 122, 3.5.2013, p.1-59).

- (c) unfiltered, direct or indirect access to the following law enforcement information:
- (i) any type of information or data which is already held by competent authorities in the context of preventing, detecting, investigating or prosecuting criminal offences;
 - (ii) any type of information or data which is held by public authorities or by private entities in the context of preventing, detecting, investigating or prosecuting criminal offences and which is available to competent authorities without the taking of coercive measures under national law.

The information referred to in point (c) may include criminal records, information on investigations, information on the freezing or seizure of assets or on other investigative or provisional measures and information on convictions and on confiscations.

2. Where the information referred to in paragraph 1, points (a), (b) and (c), is not stored in databases or registers, Member States shall take the necessary measures to ensure that FIUs can obtain that information by other means.

2a. By derogation from paragraph 1, Member States may allow that FIU is denied access to the financial, administrative and law enforcement information referred to in paragraph 1 points (a), (b) and (c) in exceptional circumstances if the access to such information would have a negative impact on ongoing investigations or if the access to such information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural person with regard to the purposes for which access has been requested.

3. Where paragraph 1 provides for indirect access to information by FIUs, Member states shall be able to grant direct access instead. In the cases where the FIU is provided with indirect access to information, the requested authority shall provide the requested information in a timely and unfiltered manner. In urgent cases, the requested authority shall respond within time limit set out by the FIU.

4. In the context of its functions, each FIU shall be able to request, obtain and use information from any obliged entity to perform its functions pursuant to Article 17(3), even if no prior report is filed pursuant to Article 50(1), point (a), or Article 51(1) of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*. Obligated entities shall not be obliged to comply with requests for information made pursuant to this paragraph when they concern information obtained in the situations referred to in Article 51(2) of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*.

Article 19

Responses to requests for information

1. Member States shall ensure that their FIU is able to respond in a timely manner to reasoned requests for financial information or financial analysis as defined in article 2 of Directive 2019/1153 by national authorities competent for investigating or prosecuting criminal activities in the FIU's Member State, where that financial information or financial analysis is necessary on a case-by-case basis and when such requests for information are motivated by concerns relating to money laundering, its predicate offences or terrorist financing. The decision on conducting the dissemination of information shall remain with the FIU.

Where there are objective grounds for assuming that the provision of such information would have a negative impact on ongoing investigations or analyses, or, in exceptional circumstances, where disclosure of the information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural or legal person or irrelevant with regard to the purposes for which it has been requested, the FIU shall be under no obligation to comply with the request for information.

2. Competent authorities shall provide feedback to the FIU about the use and usefulness of the information provided in accordance with this Article and Article 17(3), and about the outcome of the actions taken on the basis of that information. Such feedback shall be provided as soon as possible, in such a way as to allow the FIU to improve its operational analysis function.

Article 20

Suspension or withholding of consent to a transaction and suspension of an account

1. Member States shall ensure that FIUs are empowered to take urgent action, directly or indirectly, where there is a suspicion that a transaction is related to money laundering or terrorist financing, to suspend or withhold consent to a transaction, or a certain type of transactions at risk that if performed, the proceeds of crime would get out of the reach of FIU or competent authorities, or transactions at risk that if performed, terrorist financing could take place, or transactions suspected of belonging to the same scheme as a previously suspended suspicious transaction. Such suspension shall be imposed on the obliged entity in order to perform the analyses, including the analysis of the transaction, confirm the suspicion and disseminate the results of the analyses to the relevant competent authorities to allow for the adoption of appropriate measures. In cases covered by Article 52 of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*], the suspension shall be imposed as soon as possible. Member States shall define the period of suspension applicable, subject to appropriate national procedural safeguards, in their jurisdiction. This period of suspension shall not be set below 10 working days and shall not exceed 60 working days from the day of the imposition of such suspension to the obliged entity. In cases covered by paragraph 3, this period of suspension shall not be set below 15 working days and shall not exceed 60 working days from the day of the imposition of the suspension. Member states shall ensure that FIUs are empowered to lift the suspension at any time. In case conditions set out in this paragraph are not met anymore, the suspension shall be immediately lifted.

2. Where there is a suspicion that a business relationship may be used for or is otherwise related to money laundering or terrorist financing, Member States shall ensure that the FIU is empowered to take urgent action, directly or indirectly, to suspend the use of that business relationship in order to perform the analyses, confirm the suspicion and disseminate the results of the analyses to the relevant competent authorities to allow for the adoption of appropriate measures.

Member States shall define the period of suspension applicable, subject to appropriate national procedural safeguards, in their jurisdiction. This period of suspension shall not be set below 5 working days and shall not exceed 60 working days from the day of the imposition of the suspension. In cases covered by paragraph 3, this period of suspension shall not be set below 10 working days and shall not exceed 60 working days from the day of the imposition of the suspension.

Member states shall ensure that FIUs are empowered to lift the suspension at any time. In case conditions set out in this paragraph are not met anymore, the suspension shall be immediately lifted.

3. Deleted

4. FIUs shall be empowered to impose the suspensions referred to in paragraphs 1 and 2, directly or indirectly, at the request of an FIU from another Member State, or at least where reciprocity is assured, at the request of their counterparts in third countries. Such suspension shall be imposed for the periods and under the conditions specified in the national law of the FIU receiving the request.

5. Application of suspension in accordance with the conditions set out in this Article shall not involve the FIU or its directors or employees in liability of any kind.

Article 21

FIU's feedback and yearly report

1. Each Member State shall ensure that its FIU publishes a yearly report on its activities. The report shall contain statistics on:

- (a) suspicious transaction reports submitted by obliged entities;
- (b) disclosures by supervisors and beneficial ownership registers;
- (c) disseminations to competent authorities;
- (d) requests submitted to and received from other FIUs;
- (e) Deleted.

The report referred to in the first subparagraph shall also contain information on the trends and typologies identified in the files disseminated to other competent authorities.

2. Member States shall ensure that the FIU provides obliged entities with feedback on the reporting of suspected money laundering or terrorist financing. Such feedback, not necessarily on each individual report, shall cover at least the quality of the information provided, the timeliness of reporting, the description of the suspicion and of the documentation provided at submission stage.

The FIU shall provide such feedback at least once per year, whether provided to the individual obliged entity or to groups of obliged entities, taking into consideration the overall number of suspicious transactions reported.

Such feedback, as appropriate, shall also be made available to supervisors to allow them to perform risk-based supervision in accordance with Article 31.

The obligation to provide feedback shall not jeopardise any ongoing analytical work carried out by the FIU or any investigation or administrative action subsequent to the dissemination by the FIU, and shall not affect the applicability of data protection and confidentiality requirements.

3. Deleted

Article 21a

1. Member states shall be able to set out in their national legislation that their FIUs are empowered to alert obliged entities for the performance of their due diligence obligations pursuant to Chapter 3 of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* on:

- (a) types of transactions or activities that present a significant risk of ML/TF;
- (b) specific persons that present a significant risk of ML/TF;
- (c) specific geographic areas that present a significant risk of ML/TF.

2. The measure mentioned in paragraph 1 shall be effective for a period of time defined in national law, which shall not exceed 6 months.

The use of this measure shall not be disclosed beyond its intended recipients.

Article 22

Cooperation between FIUs

Member States shall ensure that FIUs cooperate with each other and, at least where reciprocity is assured, with their counterparts in third countries to the greatest extent possible, regardless of their organisational status.

Article 23

Protected channels of communication

1. A system for the exchange of information between FIUs of the Member States shall be set up ('FIU.net'). The system shall ensure the secure communication and exchange of data and shall be capable of producing a written record under conditions that allow ascertaining authenticity. Subject to decision by the General Board of AMLA in FIU composition, that system may also be used for communications with FIUs counterparts in third countries and with authorities and bodies of the Union. FIU.net shall be managed by AMLA.

2. Member States shall ensure that information exchanges pursuant to Article 24 and Article 25 take place through the FIU.net. In the event of technical failure of the FIU.net, the information shall be transmitted through equivalent protected channels of communication.

Exchanges of information between FIUs and their counterparts in third countries shall also take place through protected channels of communication.

3. Member States shall ensure that, in order to fulfil their tasks as laid down in this Directive, their FIUs cooperate in the application of state-of-the-art technologies in accordance with their national law.

Article 24

Exchange of information between FIUs

1. Member States shall ensure that FIU exchanges, spontaneously or upon request, any information that may be relevant for the processing or analysis of information by the FIU related to money laundering, its predicate offences, or terrorist financing, and the natural or legal person involved, regardless of the type of predicate offences that may be involved.

A request shall contain the relevant facts, background information, reasons for the request, links with the country of the requested FIU and how the information sought will be used.

When an FIU under Article 50(6) of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] receives a report pursuant to Article 50(1) of that Regulation which concerns another Member State, it shall promptly forward the report, or all the relevant information obtained from it, to the FIU of that Member State.

2. By [*2 years after the date of entry into force of this Directive*], AMLA shall develop draft implementing technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft implementing technical standards shall specify the format to be used for the exchange of the information referred to in paragraph 1.

- 3. The Commission is empowered to adopt the implementing technical standards referred to in paragraph 2 of this Article in accordance with Article 42 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

- 4. By *[1 year after the date of transposition of this Directive]*, AMLA shall issue guidelines addressed to FIUs on the relevant factors to be taken into consideration when determining whether a report pursuant to Article 50(1), the first subparagraph, point (a), of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* concerns another Member State, the procedures to be put in place when forwarding and receiving that report, and the follow-up to be given.

- 5. Member States shall ensure that the FIU to whom the request is made is required to use the whole range of its available powers which it would normally use domestically for receiving and analysing information when it replies to a request for information referred to in paragraph 1 from another FIU.

When an FIU seeks to obtain additional information from an obliged entity established in another Member State which operates on the territory of its Member State, the request shall be addressed to the FIU of the Member State in whose territory the obliged entity is established. That FIU shall obtain information in accordance with Article 50(1) of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* and transfer the answers promptly.

- 6. Member States shall ensure that where an FIU is requested to provide information pursuant to paragraph 1, it shall respond to the request as soon as possible. Where the requested FIU is unable to obtain the requested information, it shall inform the requesting FIU thereof.

7. Member States shall ensure that where pursuant to paragraph 1 an FIU is requested to provide information which is either held in a database or registry directly accessible by the requested FIU or which is already in its possession, the requested FIU shall provide that information without undue delay.

In exceptional, justified and urgent cases, if the requested FIU is unable to respond within 3 working days or cannot access the information directly, it shall immediately inform the requesting FIU and shall provide the requested information as soon as possible.

8. An FIU may refuse to exchange information only in exceptional circumstances where the exchange could be contrary to fundamental principles of its national law. Those exceptional circumstances shall be specified in a way which prevents misuse of, and undue limitations on, the free exchange of information for analytical purposes.

By *[1 year after the date of transposition of this Directive]*, Member States shall notify to the Commission the exceptional circumstances referred to in the first subparagraph. Member States shall update such notifications where changes to the exceptional circumstances identified at national level occur.

Article 25

Joint analyses

1. Member States shall ensure that their FIUs are able to carry out joint analyses of suspicious transactions and activities.
2. For the purpose of paragraph 1, the relevant FIUs, assisted by AMLA in accordance with Article 33 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*, shall set up a joint analysis team for a specific purpose and limited period, which may be extended by mutual consent, to carry out operational analyses of suspicious transactions or activities involving one or more of the FIUs setting up the team.
3. A joint analysis team may be set up where:
 - (a) an FIU's operational analyses require difficult and demanding analyses having links with other Member States;
 - (b) a number of FIUs are conducting operational analyses in which the circumstances of the case necessitate coordinated, concerted action in the Member States involved.

A request for the setting up of a joint analysis team may be made by any of the FIUs concerned.

4. Member States shall ensure that the member of their FIU allocated to the joint analysis team is able, in accordance with his or her national law and within the limits of his or her competence, to provide the team with information available to its FIU for the purpose of the analysis conducted by the team.

5. Where the joint analysis team needs assistance from an FIU other than those which are part of the team, it might request that other FIU to:

- (a) join the joint analysis team;
- (b) submit financial intelligence and financial information to the joint analysis team.

Article 26

Use by FIUs of information exchanged between them

Information and documents received pursuant to Articles 22, 24 and 25 shall be used for the accomplishment of the FIU's tasks as laid down in this Directive. When exchanging information and documents pursuant to Articles 22 and 24, the transmitting FIU may impose restrictions and conditions for the use of that information. The receiving FIU shall comply with those restrictions and conditions.

Member States shall ensure that FIUs designate at least one contact person or point to be responsible for receiving requests for information from FIUs in other Member States.

Article 27

Consent to further dissemination of information exchanged between FIUs

1. Member States shall ensure that the information exchanged pursuant to Articles 22, 24 and 25 is used only for the purpose for which it was sought or provided and that any dissemination of that information by the receiving FIU to any other authority, agency or department, or any use of this information for purposes beyond those originally approved, is made subject to the prior consent by the FIU providing the information.

2. Member States shall ensure that the requested FIU's prior consent to disseminate the information to competent authorities is granted promptly and to the largest extent possible, regardless of the type of predicate offences. The requested FIU shall not refuse its consent to such dissemination unless this would fall beyond the scope of application of its AML/CFT provisions or could lead to impairment of an investigation, or would otherwise not be in accordance with fundamental principles of national law of that Member State. Any such refusal to grant consent shall be explicitly stated and appropriately explained. The cases where FIUs may refuse to grant consent shall be specified in a way which prevents misuse of, and undue limitations to, the dissemination of information to competent authorities.

Article 28

Effect of criminal law provisions

Differences between national law definitions of predicate offences shall not impede the ability of FIUs to provide assistance to another FIU and shall not limit the exchange, dissemination and use of information pursuant to Articles 24, 25, 26 and 27.

CHAPTER IV

ANTI-MONEY LAUNDERING SUPERVISION

Section 1

General provisions

Article 29

Powers and resources of national supervisors

1. Member States shall ensure that all obliged entities are subject to adequate supervision. To that end, Member States shall appoint supervisors to monitor effectively, and to take the measures necessary to ensure, compliance by the obliged entities with the requirements set out in Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*, requirements set out in Regulation *[please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final]* and with the requirement to implement targeted financial sanctions.
2. Member States shall ensure that supervisors have adequate financial, human and technical resources to perform their tasks as listed in paragraph 4. Member States shall ensure that staff of those authorities are of high integrity and appropriately skilled, and maintain high professional standards, including standards of confidentiality, data protection and standards addressing conflicts of interest.

3. In the case of the obliged entities referred to in Article 3, points (3)(a), (b) and (d), of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*], Member States may allow the function referred to in paragraph 1 of this Article to be performed by self-regulatory bodies, provided that those self-regulatory bodies have the powers referred to in paragraph 5 of this Article and have adequate financial, human and technical resources to perform their functions. Member States shall ensure that staff of those bodies are of high integrity and appropriately skilled, and that they maintain high professional standards, including standards of confidentiality, data protection and standards addressing conflicts of interest.
4. For the purposes of paragraph 1, Member States shall ensure that the national supervisors perform the following tasks:
- (a) to disseminate relevant information to obliged entities pursuant to Article 30;
 - (b) to decide of those cases where the specific risks inherent in a sector are clear and understood and individual documented risk assessments pursuant to Article 8 of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] are not required;
 - (c) to verify the adequacy and implementation of the internal policies, controls and procedures of obliged entities pursuant to Chapter II of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] and of the human resources allocated to the performance of the tasks required under that Regulation;

- (d) to regularly assess and monitor the money laundering and terrorist financing risks the obliged entities are exposed to;
- (e) to monitor compliance by obliged entities with regard to their obligations in relation to targeted financial sanctions;
- (f) to conduct all the necessary off-site, on-site and thematic investigations and any other inquiries, assessments and analyses necessary to verify that obliged entities comply with the requirements of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*, with the requirement to implement targeted financial sanctions, and with any administrative measures taken pursuant to Article 41;
- (g) to take appropriate supervisory measures to address any breaches of applicable requirements by the obliged entities identified in the process of supervisory assessments and follow up on the implementation of such measures.

5. Member States shall ensure that supervisors have adequate powers to perform their tasks as provided in paragraph 4, including the power to:

- (a) compel the production of any information from obliged entities which is relevant for monitoring and verifying compliance with the requirements of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* and to perform checks, including from service providers to whom the obliged entity has outsourced part of its tasks to meet the requirements of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*;
- (b) impose appropriate and proportionate administrative measures to remedy the situation in the case of breaches, including through the imposition of administrative sanctions in accordance with Section 4 of this Chapter.

6. Member States shall ensure that financial supervisors and supervisors in charge of gambling operators have powers additional to those referred to in paragraph 5, including the power to investigate the business premises of the obliged entity without prior announcement where the proper conduct and efficiency of inspection so require, and that they have all the necessary means to carry out such investigation.

For the purposes of the first subparagraph, the supervisors shall at least be able to:

- (a) examine the books and records of the obliged entity and take copies or extracts from such books and records;
- (b) obtain access to any software, databases, IT tools or other electronic means of recording information used by the obliged entity;
- (c) obtain written or oral explanations from any person responsible for AML/CFT internal policies and controls or their representatives or staff, as well as any representative or staff of entities to which the obliged entity has outsourced tasks pursuant to Article 6a of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*, and interview any other person who consents to be interviewed for the purpose of collecting information relating to the subject matter of an investigation.

Article 30

Provision of information to obliged entities

1. Member States shall ensure that supervisors make information on money laundering and terrorist financing available to the obliged entities under their supervision.
2. The information referred to in paragraph 1 shall include the following:
 - (a) the supra-national risk assessment drawn up by the Commission pursuant to Article 7 and any relevant recommendation by the Commission on the basis of that Article;
 - (b) national or sectoral risk assessments drawn up pursuant to Article 8;
 - (c) relevant guidelines, recommendations and opinions issued by AMLA in accordance with Articles 43 and 44 of Regulation [please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final];
 - (d) information on third countries identified pursuant to Section 2 of Chapter III of Regulation [please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final];
 - (e) any guidance and report produced by AMLA and other supervisors and, where relevant, the public authority overseeing self-regulatory bodies, the FIU or any other competent authority or international organisations and standard setters regarding money laundering and terrorist financing methods which might apply to a sector and indications which may facilitate the identification of transactions or activities at risk of being linked to money laundering and terrorist financing in that sector, as well as on obliged entities' obligations in relation to targeted financial sanctions.
3. Member States shall ensure that supervisors make information on persons or entities designated in relation to targeted financial sanctions available to the obliged entities under their supervision immediately.

Article 31

Risk-based supervision

1. Member States shall ensure that supervisors apply a risk-based approach to supervision. To that end, Member States shall ensure that they:
- (a) have a clear understanding of the risks of money laundering and terrorist financing present in their Member State;
 - (b) assess all relevant information on the specific domestic and international risks associated with customers, products and services of the obliged entities;
 - (c) base the frequency and intensity of on-site, off-site and thematic supervision on the risk profile of obliged entities, and on the risks of money laundering and terrorist financing in that Member State. To that end, supervisors shall draw up annual supervisory programmes.
2. By *[2 years after the date of entry into force of this Directive]*, AMLA shall develop draft regulatory technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft regulatory technical standards shall set out the benchmarks and a methodology for assessing and classifying the inherent and residual risk profile of obliged entities, as well as the frequency at which such risk profile shall be reviewed. Such frequency shall take into account any major events or developments in the management and operations of the obliged entity, as well as the nature and size of the business.

3. The Commission is empowered to supplement this Directive by adopting the regulatory technical standards referred to in paragraph 2 of this Article in accordance with Articles 38 to 41 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.
4. By *[1 year after the date of transposition of this Directive]*, AMLA shall issue guidelines addressed to supervisors on the characteristics of a risk-based approach to supervision and the steps to be taken when conducting supervision on a risk-sensitive basis.
5. Member States shall ensure that supervisors take into account the degree of discretion allowed to the obliged entity, and appropriately review the risk assessments underlying this discretion, and the adequacy of its policies, internal controls and procedures.
6. Member States shall ensure that the results of the risk assessments performed by supervisors pursuant to this Article are made available in aggregated form to the FIU.

Article 32

Disclosure to FIUs

1. Member States shall ensure that if, in the course of the checks carried out on the obliged entities, or in any other way, supervisors discover facts, other than facts already reported by obliged entity in line with Article 50 of *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*, that could be related to money laundering or to terrorist financing, they shall promptly inform the FIU.
2. Member States shall ensure that supervisors empowered to oversee the stock, foreign exchange and financial derivatives markets, inform the FIU if they discover facts, other than facts already reported by obliged entity in line with Article 50 of *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*, that could be related to money laundering or terrorist financing.

Article 33

Supervision of obliged entities operating under the freedom of establishment and freedom to provide services

0. Member States shall ensure that supervisors of the Member State in which an obliged entity has established a branch or any other form of establishment in the cases covered by Article 5, supervise compliance of those establishments with the Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation – COM/2021/420 final]*, the Regulation *[please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final]* and any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations.

Member States shall ensure that in other cases of establishments than those covered in the first subparagraph, supervisors of the Member State in which an obliged entity has its head office supervise compliance of those establishments with the Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation – COM/2021/420 final]*, the Regulation *[please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final]* and any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations.

1. Member States shall ensure that supervisors cooperate with each other to the greatest extent possible, regardless of their respective nature or status. Such cooperation may include conducting, within the powers of the requested supervisor, inquiries on behalf of a requesting supervisor, and the subsequent exchange of the information obtained through such inquiries.

2. In addition to Article 5, obliged entities wishing to exercise the freedom to provide services by carrying out activities within the territory of another Member State for the first time shall notify the supervisors of the home Member State of the activities which they intend to carry out. Those supervisors shall, within three months of receipt of the notification, communicate it to the supervisors of the host Member State. Such notification shall also be required where provision of cross-border services is carried out by agents and distributors of the obliged entity.

The first subparagraph shall not apply to obliged entities subject to specific notification procedures for the exercise of the freedom of establishment and of the freedom to provide services under other Union acts or to cases where the obliged entity is subject to specific authorisation requirements in order to operate in the territory of the host Member State.

3. Deleted

4. Where an obliged entity carries out its activities on the territory of another Member State under the freedom to provide services, by agents or distributors, supervisors of the host Member State shall cooperate with supervisors of the home Member State and lend assistance to ensure the verification of compliance by the obliged entity with the requirements of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*], Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*] and any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations, and to take appropriate and proportionate measures to address breaches.

In the cases covered by Article 5 not mentioned in paragraph 0, the supervisors of the host Member State shall be allowed at their own initiative to take appropriate and proportionate measures to address serious failings that require immediate remedies. Those measures shall be temporary and be terminated when the failings identified are addressed, including with the assistance of or in cooperation with the supervisors of the home Member State of the obliged entity.

In the cases covered by first subparagraph other than those covered by Article 5, where the supervisors of the host Member State have serious reasons to assume that an obliged entity does not respect the Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation – COM/2021/420 final*], the Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*] and any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations and there is a risk of money laundering or terrorist financing, they may refer to the supervisors of the home Member State in order to take appropriate measures. The supervisors of the home Member State shall, within three months of receipt of that referral, inform the supervisors of the host Member State of the measures taken and to be taken.

5. Where the supervisors of the home and host Member State disagree on the measures taken or to be taken in relation to an obliged entity, they may refer the matter to AMLA and request its assistance in accordance with Articles 5 and 10 of Regulation [*please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final*]. AMLA shall provide its advice on the matter of disagreement within one month.

Article 34

Provisions related to cooperation in the context of group supervision

1. In the case of credit and financial institutions that are part of a group, Member States shall ensure that, for the purposes laid down in Article 29(1), financial supervisors of the home Member State and those of the host Member State cooperate with each other to the greatest extent possible, regardless of their respective nature or status. They shall also cooperate with AMLA when it exercises supervisory functions in accordance with Article 5(2) of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.
2. Except where AMLA exercises supervisory functions in accordance with Article 5(2) of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*, Member States shall ensure that the financial supervisors of the home Member State supervise the effective implementation of the group-wide policies, controls and procedures referred to in Article 13 of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*. Member States shall also ensure that financial supervisors of the host Member State supervise the compliance of the establishments located in the territory of its Member State with the requirements of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*.

3. For the purposes of this Article, and except in cases where AML/CFT supervisory colleges are established in accordance with Article 36, Member States shall ensure that financial supervisors provide one another with any information they require for the exercise of their supervisory tasks, whether on request or on their own initiative. In particular, financial supervisors shall exchange any information that could significantly influence the assessment of the inherent or residual risk exposure of a credit or financial institution in another Member State, including:

- (a) identification of the group's legal, governance and organisational structure, covering all subsidiaries and branches;
- (b) internal controls, policies and procedures in place within the group;
- (c) adverse developments in relation to the parent undertaking, subsidiaries or branches, which could seriously affect other parts of the group;
- (d) administrative measures and sanctions taken by financial supervisors in accordance with Section 4 of this Chapter.

Member States shall also ensure that financial supervisors are able to conduct, within their powers, inquiries on behalf of a requesting supervisor, and to share the information obtained through such inquiries.

4. By *[2 years after the date of entry into force of this Directive]*, AMLA shall develop draft regulatory technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft regulatory technical standards shall detail the respective duties of the home and host supervisors, and the modalities of cooperation between them.

The Commission is empowered to supplement this Directive by adopting the regulatory technical standards referred to in the first sub-paragraph in accordance with Articles 38 to 41 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

5. Financial supervisors may refer to AMLA any of the following situations:
- (a) where a financial supervisor has not communicated the information referred to in paragraph 3;
 - (b) where a request for cooperation has been rejected or has not been acted upon within a reasonable time.

AMLA may act in accordance with the powers conferred on it under Articles 5 and 10 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*. When doing so, AMLA shall provide its opinion on the subject-matter of the request within one month.

6. Member States shall ensure that the provisions of this Article also apply to the supervision of groups of obliged entities other than credit or financial institutions. Member States shall also ensure that in cases where obliged entities other than credit and financial institutions are part of structures which share common ownership, management or compliance control, including networks or partnerships, cooperation and exchange of information between supervisors is facilitated.

Article 35

Exchange of information in relation to implementation of group policies in third countries

Supervisors, including AMLA, shall inform each other of instances in which the law of a third country does not permit the implementation of the policies, controls and procedures required under Article 13 of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*. In such cases, coordinated actions may be taken by supervisors to pursue a solution. In assessing which third countries do not permit the implementation of the policies, controls and procedures required under Article 13 of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*, supervisors shall take into account any legal constraints that may hinder proper implementation of those policies and procedures, including professional secrecy, an insufficient level of data protection and other constraints limiting the exchange of information that may be relevant for that purpose.

Section 2

Specific provisions applicable to the financial sector

Article 36

AML/CFT supervisory colleges

1. Member States shall ensure that dedicated AML/CFT supervisory colleges are established by financial supervisors in any of the following situations:

- (a) where a credit or financial institution has set up establishments in at least two different Member States other than the Member State where its head office is situated;
- (b) where a third-country credit or financial institution has set up establishments in at least three Member States.

By way of derogation from the first sub-paragraph, and following a proposal by the financial supervisor of the home Member State, financial supervisors may jointly decide not to establish a college where the risk profile of the obliged entities mentioned in points (a) and (b) is not assessed as high and the establishment of a college would not be justified. The joint decision shall be recorded in writing and forwarded to AMLA.

Dedicated AML/CFT supervisory colleges shall not be established where situations listed in points (a) and (b) concern selected obliged entities as defined in Article 2(1), point (1), of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

2. For the purposes of paragraph 1, Member States shall ensure that financial supervisors identify:
- (a) all credit and financial institutions operating on a cross-border basis that have been authorised in their Member State;
 - (b) all establishments set up by those institutions in other jurisdictions;
 - (c) establishments set up in their territory by credit and financial institutions from other Member States or third countries.
3. Member States may allow the establishment of AML/CFT supervisory colleges when a credit or financial institution established in the Union has set up establishments in at least two third countries. Financial supervisors may invite their counterparts in those third countries to set up such college. The financial supervisors participating in the college shall establish a written agreement detailing the conditions and procedures of the cooperation and exchange of information.
4. Such colleges may be used for exchanging information, providing mutual assistance or coordinating the supervisory approach to the institution, including, where relevant, the taking of appropriate and proportionate measures to address serious breaches of the requirements of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] that are detected across the establishments set up by the institution in the jurisdiction of a supervisor participating in the college.

5. AMLA may attend the meetings of the AML/CFT supervisory colleges and shall facilitate their work in accordance with Article 29 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

6. By *[2 year after the date of entry into force of this Directive]*, AMLA shall develop draft regulatory technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft regulatory technical standards shall specify the general conditions for the functioning of the AML/CFT supervisory colleges, including the terms of cooperation between participants, and the operational functioning of such colleges.

The Commission is empowered to supplement this Directive by adopting the regulatory technical standards referred to in the first subparagraph in accordance with Articles 38 to 41 of Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*.

Article 37

Cooperation with financial supervisors in third countries

1. Member States may authorise financial supervisors to conclude cooperation agreements providing for collaboration and exchanges of confidential information with their counterparts in third countries. Such cooperation agreements shall comply with applicable data protection rules for data transfers and be concluded on the basis of reciprocity and only if the information disclosed is subject to a guarantee of professional secrecy requirements at least equivalent to that referred to in Article 50(1). Confidential information exchanged in accordance with those cooperation agreements shall be used for the purpose of performing the supervisory tasks of those authorities only.

Where the information exchanged originates in another Member State, it shall only be disclosed with the explicit consent of the financial supervisor which shared it and, where appropriate, solely for the purposes for which that supervisor gave its consent.

2. For the purposes of paragraph 1, AMLA may lend such assistance as may be necessary to assess the equivalence of professional secrecy requirements applicable to the third country counterpart.
3. Member States shall ensure that financial supervisors notify any agreement signed pursuant to this Article to AMLA within one month of its signature.

Section 3

Specific provisions relating to self-regulatory bodies

Article 38

Oversight of self-regulatory bodies

1. Where Member States decide, pursuant to Article 29(3), to allow self-regulatory bodies to perform supervision of the entities referred to in Article 3, points (3)(a), (b) and (d), of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*, they shall ensure that the activities of such self-regulatory bodies in the performance of such functions are subject to oversight by a public authority.

2. The authority overseeing self-regulatory bodies shall be responsible for:
- (a) verifying that any self-regulatory body performing the functions or aspiring to perform the functions referred to in Article 29(1) satisfies the requirements of paragraph 3 of that Article;
 - (b) issuing guidance as regards the performance of the functions referred to in Article 29(1);
 - (c) ensuring that self-regulatory bodies perform their functions in accordance with the applicable rules under Section 1 of this Chapter;
 - (d) reviewing the exemptions granted by self-regulatory bodies from the obligation to draw up an individual documented risk assessment pursuant to Article 29(4), point (b).
3. Member States shall ensure that the authority overseeing self-regulatory bodies is granted adequate powers to discharge its responsibilities under paragraph 2. As a minimum, Member States shall ensure that the authority has the power to:
- (a) compel the production of any information that is relevant to monitoring compliance and performing checks, except for any information collected by obliged entities referred to in Article 3, points (3)(a), (b) and (d), of Regulation [please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final] in the course of ascertaining the legal position of their client, or for performing the task of defending or representing that client in, or concerning, judicial proceedings, including providing advice on instituting or avoiding such proceedings; whether such information was collected before, during or after such proceedings;
 - (b) issue instructions to a self-regulatory body for the purpose of remedying a failure to perform its functions under Article 29(1) or to comply with the requirements of paragraph 6 of that Article, or to prevent any such failures. When issuing such instructions, the authority shall consider any relevant guidance it provided or that has been provided by AMLA.

15519/22

ECOFIN.1.B

JAS/jk

112

LIMITE

EN

3a. Member States shall ensure that the authority overseeing self-regulatory bodies of notaries, lawyers or other independent legal professionals neither performs supervisory tasks vis-à-vis obliged entities nor decides on single supervisory actions of those self-regulatory bodies vis-à-vis obliged entities.

4. Member States shall ensure that the authority overseeing self-regulatory bodies informs the authorities competent for investigating and prosecuting criminal activities timely, directly or through the FIU, of any breaches which are subject to criminal sanctions that it detects in the performance of its tasks.

5. The authority overseeing self-regulatory bodies shall publish an annual report containing information about:

- (a) the number and nature of breaches detected by each self-regulatory body and the administrative measures or sanctions imposed on obliged entities;
- (b) the number of suspicious transactions reported by the entities subject to supervision by each self-regulatory body to the FIU, whether submitted directly pursuant to Article 50(1) of Regulation [please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final], or forwarded by each self-regulatory body to the FIU pursuant to Article 51(1) of that Regulation;
- (c) the number and description of measures taken under Article 40 by each self-regulatory body to monitor compliance by obliged entities with the requirements of Regulation [please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final] referred to in Article 40(1);
- (d) the number and description of measures taken by the authority overseeing self-regulatory bodies under this Article and the number of instructions issued to self-regulatory bodies.

Such report shall be made available on the website of the authority overseeing self-regulatory bodies and submitted to the Commission and AMLA.

15519/22

ECOFIN.1.B

JAS/jk

114

LIMITE

EN

Section 4

Administrative sanctions and measures

Article 39

General provisions

1. Member States shall ensure that obliged entities can be held liable for breaches of the Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* in accordance with this Section.
2. Without prejudice to the right of Member States to provide for and impose criminal sanctions, Member States shall lay down rules on administrative sanctions and measures and ensure that supervisors may impose such sanctions and measures with respect to breaches of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* or *[please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final]* and shall ensure that they are applied. Any resulting sanction or measure imposed pursuant to this Section shall be effective, proportionate and dissuasive.

Member States may decide not to lay down rules for administrative sanctions or measures for breaches which are subject to criminal sanctions in their national law. In that case, Member States shall communicate to the Commission the relevant criminal law provisions.

3. In the event of a breach of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*], Member States shall ensure that where obligations apply to legal persons, administrative sanctions and measures can be applied not only to the legal person, but also to the senior management and to other natural persons who under national law are responsible for the breach.

Member States shall ensure that where supervisors identify breaches which are subject to criminal sanctions, they inform the authorities competent for investigating and prosecuting criminal activities in a timely manner.

4. Supervisors shall exercise their powers to impose administrative sanctions and measures in accordance with this Directive and with national law, in any of the following ways:

- (a) directly;
- (b) in collaboration with other authorities;
- (c) under their responsibility by delegation to such other authorities;
- (d) by application to the competent judicial authorities.

By [*3 months after the deadline for transposition of this Directive*], Member States shall notify to the Commission and AMLA the information as regards the arrangements relating to the imposition of administrative sanctions or measures pursuant to this paragraph, including, where relevant, information whether certain sanctions or measures require the recourse to a specific procedure.

5. Member States shall ensure that, when determining the type and level of administrative sanctions or measures, supervisors take into account all relevant circumstances, including where applicable:

- (a) the gravity and the duration of the breach;
- (b) the degree of responsibility of the natural or legal person held responsible;
- (c) the financial strength of the natural or legal person held responsible, including in light of its total turnover or annual income;
- (d) the benefit derived from the breach by the natural or legal person held responsible, insofar as it can be determined;
- (e) the losses to third parties caused by the breach, insofar as they can be determined;
- (f) the level of cooperation of the natural or legal person held responsible with the competent authority;
- (g) previous breaches by the natural or legal person held responsible.

5a. Member States shall ensure that legal persons can be held liable for the breaches of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] or [*proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*] on its behalf by any person, acting individually or as part of an organ of that legal person and having a leading position within the legal person, based on:

- (a) a power to represent the legal person;
- (b) an authority to take decisions on behalf of the legal person;
- (c) an authority to exercise control within the legal person.

5b. Member States shall ensure that legal persons can be held liable where the lack of supervision or control by the persons referred to in paragraph 6 of this Article has made possible the commission of the breaches of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] or [*proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*] on behalf of that legal person by a person under its authority.

6. In the exercise of their powers to impose administrative sanctions and measures, supervisors shall cooperate closely in order to ensure that those administrative sanctions or measures produce the desired results and coordinate their action when dealing with cross-border cases.

7. By [2 years after the date of entry into force of this Directive], AMLA shall develop draft regulatory technical standards and submit them to the Commission for adoption. Those draft regulatory technical standards shall define indicators to classify the level of gravity of breaches and criteria to be taken into account when setting the level of administrative sanctions or taking administrative measures pursuant to this Section.

The Commission is empowered to supplement this Directive by adopting the regulatory technical standards referred to in the first subparagraph in accordance with Articles 38 to 41 of Regulation [please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final].

Article 40

Administrative sanctions

1. Member States shall ensure that administrative sanctions may at least be applied to obliged entities that have, intentionally or negligently, committed a serious, repeated or systematic breaches of the requirements laid down in the following provisions of Regulation [please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]:

- (a) Chapter II (internal policies, procedures and control of obliged entities);
- (b) Chapter III (customer due diligence);

(c) Chapter V (reporting obligations);

(d) Article 56 (record-retention).

1 bis. Member States shall also ensure that administrative sanctions under Article 40 may be applied also in the case where obliged entities do not comply with an administrative measure under Article 41.

2. Member States shall ensure that in the cases referred to in paragraph 1, the maximum administrative pecuniary sanctions of at least twice the amount of the benefit derived from the breach where that benefit can be determined, or at least EUR 1 000 000 or, in the Member States whose currency is not the euro, the corresponding value in the national currency, whichever is higher.

3. Member States shall ensure that, by way of derogation from paragraph 2, where the obliged entity concerned is a credit institution or financial institution, the following sanctions can also be applied:

- (a) in the case of a legal person, maximum administrative pecuniary sanctions of at least EUR 10 000 000 or, in the Member States whose currency is not the euro, the corresponding value in the national currency, or 10 % of the total annual turnover according to the latest available accounts approved by the management body, whichever is higher; where the obliged entity is a parent undertaking or a subsidiary of a parent undertaking which is required to prepare consolidated financial accounts in accordance with Article 22 of Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council²⁸, the relevant total annual turnover shall be the total annual turnover or the corresponding type of income in accordance with the relevant accounting regime according to the last available consolidated accounts approved by the management body of the ultimate parent undertaking;
- (b) in the case of a natural person, maximum administrative pecuniary sanctions of at least EUR 5 000 000 or, in the Member States whose currency is not the euro, the corresponding value in the national currency on *[please insert the date of entry into force of this Directive]*.

4. Member States may empower competent authorities to impose administrative pecuniary sanctions exceeding the amounts referred to in paragraphs 2 and 3.

²⁸ Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC (OJ L 182, 29.6.2013, p. 19).

Article 41

Administrative measures other than sanctions

1. Supervisors should be empowered to impose administrative measures on obliged entities when they identify breaches of the Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final* or [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*] which are not deemed sufficiently serious, repeated or systematic to be punished with an administrative sanction, or in addition to administrative sanctions in the case of serious, repeated or systematic breaches they may decide to impose administrative measures on the obliged entity. Member States shall ensure that the supervisors are able at least to:

- (a) issue recommendations;
- (b) order obliged entities to comply, including to implement specific corrective measures;
- (c) issue a public statement which identifies the natural or legal person and the nature of the breach;
- (d) issue an order requiring the natural or legal person to cease the conduct and to desist from repetition of that conduct;
- (da) temporarily restrict or prohibit the exercise of certain operations or activities by the obliged entity, including, when relevant, the acceptance of premiums or deposits;

- (e) where an obliged entity is subject to an authorisation, withdraw or suspend the authorisation;
 - (f) impose a temporary ban against any person discharging managerial responsibilities in an obliged entity, or any other natural person, held responsible for the breach, from exercising managerial functions in obliged entities.
2. When taking the administrative measures referred to in paragraph 1, supervisors shall be able to:
- (a) request an ad-hoc or regular submission of any document necessary for the performance of their tasks, including those to justify the process of implementation of the requested administrative measures;
 - (b) require the reinforcement of the arrangements, processes, mechanisms and strategies;
 - (c) require the obliged entity to apply a specific policy or requirements relating to individual clients, transactions or activities that pose high risks;
 - (d) require the implementation of measures to bring about the reduction of the money laundering or terrorist financing risks inherent in the activities and products of the obliged entity.

3. The administrative measures referred to in paragraph 1 shall be accompanied by a binding deadline for their effective implementation. Member States shall ensure that supervisors follow up and assess the effective implementation by the obliged entity of the actions requested.

3 bis. When taking the administrative measures referred to in paragraph 1, points (b) and (d), supervisors may provide for a periodic penalty payment to be imposed on the obliged entity should it fail to comply with that administrative measure.

The periodic penalty payment shall be effective and proportionate. The periodic penalty payment shall be imposed on a daily basis until the selected obliged entity or person concerned complies with the relevant decision referred to in paragraph 1, points (b) and (d).

The amount of a periodic penalty payment shall not exceed 3 % of the average daily turnover in the preceding business year or, in the case of natural persons, 2 % of the average daily income in the preceding calendar year. It shall be calculated from the date set in the decision imposing the periodic penalty payment.

By way of derogation from first subparagraph, Member States may apply periodic penalty payments on a weekly or monthly basis. In this case, the maximum amount of periodic penalty payments to be applied for the relevant weekly or monthly period when a breach takes place shall not exceed the maximum amount of periodic penalty payments that would apply on a daily basis in accordance with Article 41, paragraph 3bis for the relevant period. Periodic penalty payments may be imposed on a given date and start applying at a later date

4. Member States may empower supervisors to impose additional types of administrative measures to those referred to in paragraph 1.

Article 42

Publication of administrative sanctions and measures

1. Member States shall ensure that a decision imposing an administrative sanction pursuant to Article 40 shall be published by the supervisors on their official website in an accessible format, immediately after the person sanctioned is informed of that decision.

Member States shall ensure that a decision imposing an administrative measure pursuant to Article 41 against which there is no appeal may be published by the supervisors on their official website, at the latest, immediately after the expiry of the period for bringing an action against that decision.

Where an obliged entity appeals the decision referred to in the first subparagraph, Member States shall ensure that supervisors publish on their official website the information regarding the appeal and any subsequent information on the outcome of such appeal, immediately after obtaining such information.

The publication shall include at least information on the type and nature of the breach and the identity of the persons responsible and the size of the administrative pecuniary sanction or periodic penalty payment, where applicable. Member States shall not be obliged to apply this subparagraph to decisions imposing measures that are of an investigatory nature.

Where the publication of the identity of the persons responsible as referred to in the first subparagraph or the personal data of such persons is considered by the supervisors to be disproportionate following a case-by-case assessment, or where publication jeopardises the stability of financial markets or an on-going investigation, supervisors shall:

- (a) delay the publication of the decision to impose an administrative sanction or measure until the moment at which the reasons for not publishing it cease to exist;
- (b) publish the decision to impose an administrative sanction or measure on an anonymous basis in a manner in accordance with national law, if such anonymous publication ensures an effective protection of the personal data concerned; in that case, the publication of the relevant data may be postponed for a reasonable period of time if it is provided that within that period the reasons for anonymous publication shall cease to exist;
- (c) not publish the decision to impose an administrative sanction or measure at all in the event that the options set out in points (a) and (b) are considered insufficient to ensure one of the following:
 - (i) that the stability of financial markets would not be put in jeopardy;
 - (ii) the proportionality of the publication of the decision with regard to measures which are deemed to be of a minor nature.

2. Where Member States publish decisions against which there is an appeal, supervisors shall also publish, immediately, on their official website such information and any subsequent information on the outcome of such appeal. Moreover, any decision annulling a previous decision to impose an administrative sanction or a measure shall also be published.
3. Supervisors shall ensure that any publication in accordance with this Article shall remain on their official website for a period of five years after its publication. However, personal data contained in the publication shall only be kept on the official website of the competent authority for the period which is necessary in accordance with the applicable data protection rules and in any case for no more than 5 years.
4. Deleted
5. Deleted

Article 43

Whistle-blower protection

1. Member States shall ensure that supervisory authorities, as well as, where applicable, self-regulatory bodies, establish effective and reliable mechanisms to encourage the reporting of potential and actual breaches of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*], Regulation [*please insert reference – proposal for Regulation on information accompanying transfers of funds and certain crypto-assets COM/2021/422 final*], and any other legal provisions adopted for the implementation of these Regulations and any administrative act issued by any supervisor under these legal provisions.

For that purpose, they shall provide one or more secure communication channels for the reporting referred to in the first subparagraph. Such channels shall ensure that the identity of persons providing information is known only to the supervisory authority, or, where applicable, self-regulatory body.

2. The mechanisms referred to in paragraph 1 shall include at least:
- (a) specific procedures for the receipt of reports on breaches and their follow-up, as well as for documentation thereof;
 - (b) appropriate protection for current and former employees or persons in a comparable position, of obliged entities who report breaches committed within the obliged entity;
 - (c) appropriate protection for the accused person;
 - (d) protection of personal data concerning both the person who reports the breaches and the natural person who is allegedly responsible for a breach, in compliance with the principles laid down in Regulation (EU) 2016/679;
 - (e) clear rules that ensure that confidentiality is guaranteed in all cases in relation to the person who reports the breaches committed within the obliged entity, unless disclosure is required by national law in the context of further investigations or subsequent judicial proceedings.
3. Member States shall ensure that individuals, including employees and representatives of the obliged entity who report potential or actual breaches of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* internally or to the FIU, are legally protected from being exposed to threats, retaliatory or hostile action, and in particular from adverse or discriminatory employment actions.

Member States shall ensure that individuals who are exposed to threats, hostile actions, or adverse or discriminatory employment actions for reporting potential or actual breaches of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* internally or to the FIU are entitled to present a complaint in a safe manner to the respective competent authorities. Without prejudice to the confidentiality of information gathered by the FIU, Member States shall also ensure that such individuals have the right to effective remedy to safeguard their rights under this paragraph.

Article 44

Exchange of information on sanctions

1. Member States shall ensure that their supervisors and, where relevant, the national authority overseeing self-regulatory bodies in their performance of supervisory functions inform AMLA of all administrative sanctions and measures imposed in accordance with this Section, including of any appeal in relation thereto and the outcome thereof. Such information shall also be shared with other supervisors when the administrative sanction or measure concerns an entity operating in two or more Member States.
2. AMLA shall maintain on its website links to each supervisor's publication of administrative sanctions and measures imposed in accordance with Article 42, and shall show the time period for which each Member State publishes administrative sanctions and measures.

CHAPTER V**COOPERATION**

Section 1

AML/CFT cooperation

Article 45

General provisions

1. Member States shall ensure that policy makers, the FIUs, supervisors, including AMLA, and other competent authorities, as well as tax authorities have effective mechanisms to enable them to cooperate and coordinate domestically concerning the development and implementation of policies and activities to combat money laundering and terrorist financing and to prevent the non-implementation and evasion of proliferation financing-related targeted financial sanctions, including with a view to fulfilling their obligations under Article 8.

2. With regard to beneficial ownership information obtained by competent authorities pursuant to Chapter IV of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* and Section I of Chapter II of this Directive, Member States shall ensure that competent authorities are able to provide such information to the counterpart competent authorities of other Member States or third countries in a timely manner and free of charge.

3. Member States shall not prohibit or place unreasonable or unduly restrictive conditions on the exchange of information or assistance between competent authorities and their counterparts for the purposes of this Directive. Member States shall ensure that competent authorities do not refuse a request for assistance on the grounds that:

- (a) the request is also considered to involve tax matters;
- (b) national law requires obliged entities to maintain secrecy or confidentiality, except in those cases where the relevant information that is sought is protected by legal privilege or where legal professional secrecy applies, as provided for in Article 51(2) of Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]*;
- (c) there is an inquiry, investigation or proceeding underway in the requested Member State, unless the assistance would impede that inquiry, investigation or proceeding;
- (d) the nature or status of the requesting counterpart competent authority is different from that of requested competent authority.

Article 46

Communication of the list of the competent authorities

1. In order to facilitate and promote effective cooperation, and in particular the exchange of information, Member States shall communicate to the Commission and AMLA:
 - (a) the list of supervisors responsible for overseeing the compliance of the obliged entities with the requirements of Regulation [please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final], as well as, where relevant, name of the public authority overseeing self-regulatory bodies in their performance of supervisory functions under this Directive, and their contact details;
 - (b) the contact details of their FIU;
 - (c) the list of other competent national authorities.
2. For the purposes of paragraph 1, the following contact details shall be provided:
 - (a) the name and role of the contact person or information on designated contact point;
 - (b) the professional email address and phone numbers of the contact person or contact point.
3. Member States shall ensure that the information provided to the Commission and AMLA pursuant to paragraph 1 is updated as soon as a change takes place.

4. AMLA shall publish a register of the authorities referred to in paragraph 1 on its website and facilitate the exchange of information referred to in paragraph 2 between competent authorities. The authorities in the register shall, within the scope of their powers, serve as a contact point for the counterpart competent authorities. FIUs and supervisory authorities shall also serve as a contact point for AMLA.

Article 47

Cooperation with AMLA

FIU and supervisory authorities shall cooperate with AMLA and shall provide it with all the information necessary to allow it to carry out its duties under this Directive, under Regulation *[please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final]* and under Regulation *[please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final]*. Appropriate safeguards shall be applied for confidentiality and security purposes.

Section 2

Cooperation with other authorities and exchange of confidential information

Article 48

Cooperation in relation to credit institutions

1. Member States shall ensure that financial supervisors, FIUs and authorities competent for the supervision of credit institutions under other legal acts cooperate closely with each other within their respective competences and provide each other with information relevant for the performance of their respective tasks. Such cooperation and information exchange shall not impinge on an ongoing inquiry, FIU's analysis, investigation or proceedings in accordance with the criminal or administrative law of the Member State where the financial supervisor or authority entrusted with competences for the supervision of credit institutions under other legal acts is located and shall not affect obligations of professional secrecy as provided in Article 50(1).

2. Member States shall ensure that, where financial supervisors identify weaknesses in the AML/CFT internal control system and application of the requirements of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] of a credit institution which materially increase the risks to which the institution is or might be exposed, the financial supervisor immediately notifies the European Banking Authority (EBA) and the authority or body that supervises the credit institution in accordance with Directive (EU) 2013/36, including the ECB acting in accordance with Council Regulation (EU) 1024/2013²⁹.

In the event of potential increased risk, financial supervisors shall be able to liaise with the authorities supervising the institution in accordance with Directive (EU) 2013/36 and draw up a common assessment to be notified to EBA. AMLA shall be kept informed of any such notifications.

²⁹ Council Regulation (EU) No 1024/2013 of 15 October 2013 conferring specific tasks on the European Central Bank concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions (OJ L 287, 29.10.2013, p. 63).

3. Member States shall ensure that, where financial supervisors find that a credit institution has refused to enter into a business relationship but the documented customer due diligence pursuant to Article 17(2) does not justify such refusal, they shall inform the authority responsible for ensuring compliance by that institution with Directive (EU) 2014/92 or Directive (EU) 2015/2366.
4. Member States shall ensure that financial supervisors cooperate with resolution authorities as defined in Article 2(1), point (18), of Directive 2014/59/EU or designated authorities as defined in Article 2(1), point (18), of Directive 2014/49/EU.
5. Financial supervisors shall report on a yearly basis to AMLA on their cooperation with other authorities pursuant to this Article.
6. By *[2 years after the date of transposition of this Directive]*, AMLA shall, in consultation with EBA, issue guidelines on cooperation between financial supervisors and the authorities referred to in paragraphs 2, 3 and 4, including on the level of involvement of FIUs in such cooperation.

Article 49

Cooperation in relation to auditors

1. Member States shall ensure that supervisors in charge of auditors and, where relevant, public authorities overseeing self-regulatory bodies pursuant to Chapter IV of this Directive, their FIU and the public authorities competent for overseeing statutory auditors and audit firms pursuant to Article 32 of Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council³⁰ and Article 20 of Regulation (EU) 537/2014 of the European Parliament and of the Council³¹ cooperate closely with each other within their respective competences and provide each other with information relevant for the performance of their respective tasks.

Confidential information exchanged pursuant to this Article shall be used by the authorities referred to in the first subparagraph solely for the exercise of their functions within the scope of this Directive or the other Union acts referred to in the first subparagraph and in the context of administrative or judicial proceedings specifically related to the exercise of those functions.

2. Member States may prohibit the authorities referred to in paragraph 1 from cooperating when such cooperation, including the exchange of information, would impinge on an ongoing inquiry, FIU's analysis, investigation or proceedings in accordance with the criminal or administrative law of the Member State where the authorities are located.

³⁰ Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council of 17 May 2006 on statutory audits of annual accounts and consolidated accounts, amending Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC and repealing Council Directive 84/253/EEC (OJ L 157, 9.6.2006, p. 87–107).

³¹ Regulation (EU) No 537/2014 of the European Parliament and of the Council of 16 April 2014 on specific requirements regarding statutory audit of public-interest entities and repealing Commission Decision 2005/909/EC (OJ L 158, 27.5.2014, p. 77).

Article 50

Exchange of information in relation to credit and financial institutions among entities bound by professional secrecy

1. Member States shall require that all persons working for or who have worked for financial supervisors and auditors or experts acting on behalf of financial supervisors be bound by the obligation of professional secrecy.

Without prejudice to cases covered by criminal investigations and prosecutions under Member States and Union law and information provided to the FIU pursuant to Article 32, confidential information which the persons referred to in the first subparagraph receive in the course of their duties under this Directive may be disclosed only in summary or aggregate form, in such a way that individual credit and financial institutions cannot be identified.

2. Paragraph 1 shall not prevent the exchange of information between:

- (a) financial supervisors, whether within a Member State or in different Member States, including AMLA when acting in accordance with Article 5(2) of Regulation [please insert reference – proposal for establishment of an Anti-Money Laundering Authority - COM/2021/421 final];
- (b) financial supervisors and FIUs;

- (c) financial supervisors and competent authorities in charge of credit and financial institutions in accordance with other legislative acts relating to the supervision of credit and financial institutions, including the ECB acting in accordance with Regulation (EU) 1024/2013, whether within a Member State or in different Member States.

For the purposes of the first subparagraph, point (c), the exchange of information shall be subject to the professional secrecy requirements provided for in paragraph 1.

3. Any authority that receives confidential information pursuant to paragraph 2 shall only use this information:

- (a) in the discharge of its duties under this Directive or under other legislative acts in the field of AML/CFT, of prudential regulation and supervision of credit and financial institutions, including sanctioning;
- (b) in an appeal against a decision of the authority, including court proceedings;
- (c) in court proceedings initiated pursuant to special provisions provided for in Union law adopted in the field of this Directive or in the field of prudential regulation and supervision of credit and financial institutions.

Article 51

Exchange of information among supervisors and with other authorities

1. With the exception of cases covered by Article 51(2) of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*], Member States shall authorise the exchange of information between:

- (a) supervisors and the public authorities overseeing self-regulatory bodies pursuant to Chapter IV of this Directive, whether in the same Member State or in different Member States;
- (b) supervisors and the authorities responsible by law for the supervision of financial markets in the discharge of their respective supervisory functions;
- (c) supervisors in charge of auditors and, where relevant, public authorities overseeing self-regulatory bodies pursuant to Chapter IV of this Directive, and the public authorities competent for overseeing statutory auditors and audit firms pursuant to Article 32 of Directive 2006/43/EC and Article 20 of Regulation (EU) 537/2014, including authorities in different Member States.

The professional secrecy requirements laid down in Article 50(1) and (3) shall not prevent such exchange of information.

Confidential information exchanged pursuant to this paragraph shall only be used in the discharge of the duties of the authorities concerned, and in the context of administrative or judicial proceedings specifically related to the exercise of those functions. The information received shall in any event be subject to professional secrecy requirements at least equivalent to those referred to in Article 50(1).

2. Member States may authorise the disclosure of certain information to other national authorities responsible by law for the supervision of the financial markets, or with designated responsibilities in the field of combating or investigating money laundering, its predicate offences or terrorist financing. The professional secrecy requirements laid down Article 50(1) and (3) shall not prevent such disclosure.

However, confidential information exchanged pursuant to this paragraph shall only be used for the purpose of performing the legal tasks of the authorities concerned. Persons having access to such information shall be subject to professional secrecy requirements at least equivalent to those referred to in Article 50(1).

3. Member States may authorise the disclosure of certain information relating to the supervision of obliged entities for compliance with the requirements of Regulation [*please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation - COM/2021/420 final*] to parliamentary inquiry committees, courts of auditors and other entities in charge of enquiries in their Member State, under the following conditions:

- (a) the entities have a precise mandate under national law to investigate or scrutinise the actions of supervisors or authorities responsible for laws on such supervision;
- (b) the information is strictly necessary for fulfilling the mandate referred to in point (a);
- (c) the persons with access to the information are subject to professional secrecy requirements under national law at least equivalent to those referred to in paragraph 1;
- (d) where the information originates in another Member State, it shall not be disclosed without the express consent of the supervisor which disclosed it and solely for the purposes for which that supervisor gave its consent.

Section 3

Guidelines on cooperation

Article 52

AML/CFT cooperation guidelines

By [2 years after the date of transposition of this Directive], AMLA shall, in cooperation with the ECB, the European Supervisory Authorities, Europol, Eurojust, and the European Public Prosecutor's Office, issue guidelines on:

- (a) the cooperation between competent authorities under Section 1 of this Chapter, as well as with the authorities referred to under Section 2 of this Chapter and the authorities in charge of the registers referred to in Section 1 of Chapter II of this Directive, to prevent money laundering and terrorist financing;
- (b) the procedures to be used by authorities competent for the supervision or oversight of obliged entities under other Union acts to take into account money laundering and terrorist financing concerns in the performance of their duties under their respective Union acts.

CHAPTER VI

DATA PROTECTION

Article 53

Processing of certain categories of personal data

1. To the extent that it is necessary for the purposes of this Directive, competent authorities may process special categories of personal data referred to in Article 9(1) of Regulation (EU) 2016/679 and personal data relating to criminal convictions and offences referred to in Article 10 of that Regulation subject to appropriate safeguards for the rights and freedoms of the data subject and the following additional safeguards:

- (a) processing of such data shall be performed only on a case-by-case basis by the staff of each competent authority that have been specifically designated and authorised to perform those tasks;
- (b) staff of the competent authorities shall maintain high professional standards of confidentiality and data protection, they shall be of high integrity and are appropriately skilled;
- (c) technical and organisational measures shall be in place to ensure the security of the data to high technological standards.

2. The safeguards referred to in paragraph 1 shall also apply to the processing for the purposes of this Directive of special categories of data referred to in Article 10(1) of Regulation (EU) 2018/1725 and personal data relating to criminal convictions and offences referred to in Article 11 of that regulation by Union institutions, agencies or bodies.

CHAPTER VII

FINAL PROVISIONS

Article 54

Committee

1. The Commission shall be assisted by the Committee on the Prevention of Money Laundering and Terrorist Financing established by Article 28 of Regulation [*please insert reference – proposal for a recast of Regulation (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final*]. That committee shall be a committee within the meaning of Regulation (EU) No 182/2011.
2. Where reference is made to this paragraph, Article 5 of Regulation (EU) No 182/2011 shall apply.

Article 55

Transitional management of FIU.net

At the latest by [*3 years after the date of entry into force of this Directive*], the Commission shall transfer to AMLA the management of FIU.net.

Until such transfer is completed, the Commission shall lend the necessary assistance for the operation of FIU.net and the exchange of information between FIUs within the Union. To this end, the Commission shall regularly convene meetings of the EU FIU's Platform composed of representatives from Member States' FIUs in order to oversee the functioning of FIU.net.

Article 56

Review

By [5 years from the date of transposition of this Directive], and every three years thereafter, the Commission shall present a report to the European Parliament and to the Council on the implementation of this Directive.

Article 57

Repeal

Directive (EU) 2015/849 is repealed with effect from [date of transposition].

References to the repealed Directive shall be construed as references to this Directive and to Regulation [please insert reference – proposal for Anti-Money Laundering Regulation] in accordance with the correlation table set out in the Annex.

Article 58

Transposition

1. Member States shall bring into force the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with this Directive by [please insert date - 3 years after the date of entry into force] at the latest. They shall forthwith communicate to the Commission the text of those provisions.

When Member States adopt those measures, they shall contain a reference to this Directive or be accompanied by such a reference on the occasion of their official publication. Member States shall determine how such reference is to be made.

2. Member States shall communicate to the Commission the text of the main provisions of national law which they adopt in the field covered by this Directive.

Article 59

Entry into force

This Directive shall enter into force on the twentieth day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

Article 60

Addressees

This Directive is addressed to the Member States.

Done at Brussels,

For the European Parliament

For the Council

The President

The President

Statens offentliga utredningar 2024

Kronologisk förteckning

1. Ett starkare skydd för offentliganställda mot våld, hot och trakasserier. Ju.
2. Ett samordnat vaccinationsarbete – för effektivare hantering av kommande vacciner. Del 1 och 2. S.
3. Ett starkt juridiskt liv för framtida generationer. Nationell strategi för att stärka juridiskt liv i Sverige 2025–2034. Ku.
4. Inskränkningarna i upphovsrätten. Ju.
5. Förbättrad ordning och säkerhet vid förvar. Ju.
6. Steg mot stärkt kapacitet. Fi.
7. Ett säkrare och mer tillgängligt fastighetsregister. Ju.
8. Livsmedelsberedskap för en ny tid. LI.
9. Utvecklat samarbete för verksamhetsförlagd utbildning – långsiktiga åtgärder för sjuksköterskeprogrammen. U.
10. Preskription av avlägsnandebeslut och vissa frågor om återreseförbud. Ju.
11. Rätt frågor på regeringens bord – en ändamålsenlig regeringsprövning på miljöområdet. KN.
12. Mål och mening med integration. A.
13. En effektivare kontaktförbudslagstiftning – ett utökat skydd för utsatta personer. Ju.
14. Arbetslivskriminalitet – myndighets-samverkan, en gemensam tipsfunktion, lärdomar från Belgien och gränsöverskridande arbete. A.
15. Nya regler för arbetskraftsinvandring m.m. Ju.
16. Växla yrke som vuxen – en reformerad vuxenutbildning och en ny yrkesskola för vuxna. U.
17. Skolor mot brott. U.
18. Nya regler om cybersäkerhet. Fö.
19. En ny beredskapssektor – för ökad försörjningsberedskap. KN.
20. Maskinellt värde för vissa industribyggnader – ett undantag från fastighets-skatt. Fi.
21. Ett inkluderande jämställdhetspolitiskt delmål mot våld. A.
22. En ny organisation för förvaltning av EU-medel. Fi.
23. En trygg uppväxt utan nikotin, alkohol och lustgas. S.
24. Ett effektivt straffrättsligt skydd för statliga stöd till företag. Fi.
25. En mer effektiv tillsyn över socialtjänsten. S.
26. En utvärdering av förändringar i sjukförsäkringens regelverk under 2021 och 2022. S.
27. Kamerabevakning i offentlig verksamhet – lättnader och utökade möjligheter. Ju.
28. Offentlighetsprincipen eller insyns-lag. Allmänhetens insyn i enskilda aktörer inom skolväsendet. U.
29. Goda möjligheter till ökat välbefinnande. Fi.
30. En statlig ordning med brottsförebyggande åtgärder för barn och unga. S.
31. En ändamålsenlig vapenlagstiftning. Del 1 och 2. Ju.
32. Åtgärder mot mervärdesskattebedrägerier. Fi.
33. Delad hälsodata – dubbel nytta. Regler för ökad interoperabilitet i hälso- och sjukvården. S.
34. Ansvar och oberoende – public service i oroliga tider. Ku.
35. En framtid för alm och ask – förädling, forskning och finansiering. LI.

36. Förenkla och förbättra! Fi.
37. Förbättrade ränteavdragsregler för företag. Fi.
38. Digitala fastighetsköp & Förköpsrätt vid fastighetstransaktioner. LI.
39. Skärpta regler om ungdomsövervakning och straffreduktion för unga. Ju.
40. Genomförande av lönetransparensdirektivet. A.
41. Styrkraft för lyckad integration. A.
42. Bildning, utbildning och delaktighet – folkbildningspolitik i en ny tid. U.
43. Staten och kommunsektorn – samverkan, självstyrelse, styrning. Fi.
44. Stärkt kontroll av fusk i livsmedelskedjan. LI.
45. Kompletterande bestämmelser till EU:s reviderade förordning om elektronisk identifiering. Fi.
46. Ny lag om internationella sanktioner. Genomförande av EU:s sanktionsdirektiv. UD.
47. Digital myndighetspost. Fi.
48. Ett ändamålsenligt samhällsskydd. Vissa reformer av straff- och straffverkställighetslagstiftningen. Volym 1 och 2. Ju.
49. Arbetslöshetsförsäkringen vid störning, kris eller krig. A.
50. Nätt och jämnt. Likvärdighet och effektivitet i kommunsektorn. Del 1 och 2. Fi.
51. En mer rättssäker och effektiv domstolsprocess. Ju.
52. Allmänna sammankomster och Sveriges säkerhet. Ju.
53. Stöd till invandrares utvandring. Ju.
54. Vägar till ett tryggare samhälle. Åtgärder för att motverka återfall i brott. Ju.
55. En översyn av 23 kap. brottsbalken. Ju.
56. Animalieproduktion med hög konkurrenskraft och gott djurskydd. LI.
57. Ett nytt regelverk för hälsodataregister. S.
58. Ett nytt regelverk mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Volym 1 och 2. Fi.

Statens offentliga utredningar 2024

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

- Mål och mening med integration. [12]
- Arbetslivskriminalitet – myndighets-samverkan, en gemensam tipsfunktion, lärdomar från Belgien och gränsöver-skridande arbete. [14]
- Ett inkluderande jämställdhetspolitiskt delmål mot våld. [21]
- Genomförande av lönetransparensdirektivet. [40]
- Styrkraft för lyckad integration. [41]
- Arbetslöshetsförsäkringen vid störning, kris eller krig. [49]

Finansdepartementet

- Steg mot stärkt kapacitet. [6]
- Maskinellt värde för vissa industribyggnader – ett undantag från fastighetsskatt. [20]
- En ny organisation för förvaltning av EU-medel [22]
- Ett effektivt straffrättsligt skydd för statliga stöd till företag. [24]
- Goda möjligheter till ökat välstånd. [29]
- Åtgärder mot mervärdesskattebedrägerier. [32]
- Förenkla och förbättra! [36]
- Förbättrade ränteavdragsregler för företag. [37]
- Staten och kommunsektorn – samverkan, självstyrelse, styrning. [43]
- Kompletterande bestämmelser till EU:s reviderade förordning om elektronisk identifiering. [45]
- Digital myndighetspost. [47]
- Nätt och jämnt. Likvärdighet och effektivitet i kommunsektorn. Del 1 och 2.[50]

- Ett nytt regelverk mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Volym 1 och 2. [58]

Försvarsdepartementet

- Nya regler om cybersäkerhet. [18]

Justitiedepartementet

- Ett starkare skydd för offentliganställda mot våld, hot och trakasserier. [1]
- Inskränkningarna i upphovsrätten. [4]
- Förbättrad ordning och säkerhet vid förvar. [5]
- Ett säkrare och mer tillgängligt fastighetsregister. [7]
- Preskription av avlägsnandebeslut och vissa frågor om återreseförbud. [10]
- En effektivare kontaktförbudslagstiftning – ett utökad skydd för utsatta personer. [13]
- Nya regler för arbetskraftsinvandring m.m. [15]
- Kamerabevakning i offentlig verksamhet – lättnader och utökade möjligheter. [27]
- En ändamålsenlig vapenlagstiftning. Del 1 och 2. [31]
- Skärpta regler om ungdomsovervakning och straffreduktion för unga. [39]
- Ett ändamålsenligt samhällsskydd. Vissa reformer av straff- och straffverkställighetslagstiftningen. Volym 1 och 2. [48]
- En mer rättssäker och effektiv domstolsprocess. [51]
- Allmänna sammankomster och Sveriges säkerhet. [52]
- Stöd till invandras utvandring. [53]

Vägar till ett tryggare samhälle. Åtgärder för att motverka återfall i brott. [54]
En översyn av 23 kap. brottsbalken. [55]

Klimat- och näringslivsdepartementet

Rätt frågor på regeringens bord – en ändamålsenlig regeringsprövning på miljöområdet. [11]
En ny beredskapssektor
– för ökad försörjningsberedskap. [19]

Kulturdepartementet

Ett starkt judiskt liv för framtida generationer. Nationell strategi för att stärka judiskt liv i Sverige 2025–2034. [3]
Ansvar och oberoende
– public service i oroliga tider. [34]

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet

Livsmedelsberedskap för en ny tid. [8]
En framtid för alm och ask
– förädling, forskning och finansiering. [35]
Digitala fastighetsköp & Förköpsrätt vid fastighetstransaktioner. [38]
Stärkt kontroll av fusk i livsmedelskedjan. [44].
Animalieproduktion med hög konkurrenskraft och gott djurskydd. [56].

Socialdepartementet

Ett samordnat vaccinationsarbete – för effektivare hantering av kommande vacciner. Del 1 och 2. [2]
En trygg uppväxt utan nikotin, alkohol och lustgas. [23]
En mer effektiv tillsyn över socialtjänsten. [25]
En utvärdering av förändringar i sjukförsäkringens regelverk under 2021 och 2022. [26]
En statlig ordning med brottsförebyggande åtgärder för barn och unga. [30]
Delad hälsodata – dubbel nytta.
Regler för ökad interoperabilitet i hälso- och sjukvården. [33]

Ett nytt regelverk för hälsodataregister. [57]

Utbildningsdepartementet

Utvecklat samarbete för verksamhetsförlagd utbildning – långsiktiga åtgärder för sjuksköterskeprogrammen. [9]
Växla yrke som vuxen – en reformerad vuxenutbildning och en ny yrkesskola för vuxna. [16]
Skolor mot brott. [17]
Offentlighetsprincipen eller insynslag. Allmänhetens insyn i enskilda aktörer inom skolväsendet. [28]
Bildning, utbildning och delaktighet – folkbildningspolitik i en ny tid. [42]

Utrikesdepartementet

Ny lag om internationella sanktioner. Genomförande av EU:s sanktionsdirektiv. [46]